

MOTIVACIONS DE LA CONDUCTA D'ASSISTÈNCIA A CLASSE DELS ESTUDIANTS DE GRAU INFORME GLOBAL

62 PlaCLIK 2018-2019 2

Octubre de 2019

Èlia Jornet i Víctor Cases

Paraules clau: assistència a classe, absentisme, motivació, docència, grups de discussió, recerca qualitativa.

Key words: class attendance, absenteeism, motivation, teaching, focus group, qualitative research.

Resum

L'objectiu d'aquest estudi és analitzar els factors que condicionen l'assistència a classe en l'entorn universitari. Per aquesta finalitat, s'han tingut en compte totes les facultats de la Universitat Pompeu Fabra (excepte la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials, precursora d'aquest estudi) per mitjà de *focus groups*, un per a cada facultat i amb una mida de 8 a 12 participants. Els resultats de la investigació demostren que efectivament hi ha un considerable absentisme a les aules, provocat per un conjunt de factors suficients per si mateixos, però que alhora es combinen entre ells i que abasten àmbits com ara l'estructura i el contingut de les classes, el calendari acadèmic, el professorat o el tipus d'avaluació, entre d'altres.

Resumint, podem parlar d'una desmotivació general dels estudiants, d'una relativa baixa qualitat en la docència (en les aptituds de part del professorat) i de l'impediment logístic que suposa l'actual estructura dels horaris de la Universitat, lligat a més a la incompatibilitat amb la feina o altres activitats. Tot plegat, els estudiants valoren el seu temps com una de les seves majors prioritats i seleccionen quines assignatures són realment importants, de manera que quan creuen que estan perdent el temps a una assignatura, busquen alternatives a l'assistència (acadèmies, apunts d'altres anys, apunts a internet, etc.).

Abstract

The aim of this work is to analyse the factors that influence class attendance among university students. To this end, we have analysed all the faculties of Pompeu Fabra University (except for the Faculty of Economic and Business Sciences, which was the forerunner of this research) through focus groups, one for each faculty and with a size of 8-12 people. The results show that indeed there is class absenteeism, caused by several factors which are meaningful by themselves, but that at the same time mix together and include areas such as lessons' structure and content, academic schedule, professors or type of assessment, among others.

To sum up, we may talk about a widespread student demotivation, a relatively bad quality of teaching (concerning some teachers' abilities) and the challenge current University's schedules

pose, which is linked to time incompatibility for a job or other activities. Ultimately, students value their own time as one of their main priorities and choose on a regular basis what are the most important courses, so that when they think they are wasting time, they look for alternatives to class attendance (academies, other years' notes, notes from the internet...).

Índex

1. Introducció	6
2. Objectius	7
3. Desenvolupament del pla de treball	8
3.1. Sessions dels grups de discussió i característiques formals	8
3.2. Mostra	9
3.3. Taules de participants	11
4. Resultats del projecte: evidències obtingudes	13
4.1. Causes principals que motiven (o desmotiven) l'assistència a classe	13
A. Contingut, estructura i metodologia	15
B. Calendari acadèmic	25
C. Professorat i docència	32
D. Avaluació	37
E. Materials	43
F. Situació personal	51
G. Entorn	55
4.2. Resultats diferenciats per facultats	56
A. Facultat de Dret	56
B. Facultat de Ciències polítiques i socials	65
C. Facultat d'Enginyeria	73
D. Facultat de Comunicació	80
E. Facultat d'Humanitats	89
F. Facultat de Traducció i Ciències del llenguatge	96
G. Facultat de Ciències de la salut i de la vida	104
5. Conclusions	110
6. Referències bibliogràfiques	
7. Accions de difusió realitzades o programades	116
8. Resum de l'execució pressupostària: conceptes i imports de la despesa feta	116
9. Annexes	117
Annex 1: Guió de les sessions dels grups de discussió	117
Annex 2: Taula de quantitat de comentaris per facultat, tema i subtema	121

Annex 3: Formulari de consentiment	122
Annex 4: Formulari de participació	123
Annex 5: Transcripció de la primera sessió: Facultat de dret	125
Annex 6: Transcripció de la segona sessió: Facultat de ciències polítiques	161
Annex 7: Transcripció de la tercera sessió: Facultat Enginyeria	202
Annex 8: Transcripció de la quarta sessió: Facultat Comunicació	246
Annex 9: Transcripció de la cinquena sessió: Humanitats	286
Annex 10: Transcripció de la sisena sessió: Facultat de Traducció	319

1. Introducció

En aquest document es presenten les conclusions de l'estudi realitzat pel Centre per a la Innovació en Aprenentatge i Coneixement o *Center for Learning and Knowledge* (CLIK) sobre les motivacions en la conducta d'assistència a classe dels estudiants de Grau de la Universitat Pompeu Fabra. Aquest estudi s'ha realitzat per a totes les facultats de la Universitat, excepte per la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials, que precisament va ser la precursora d'aquest conjunt de projectes sobre l'assistència a classe (Universitat Pompeu Fabra, 2018).

A causa de l'èxit d'aquell primer estudi de l'any 2017, que va ser motivat per notòries absències dels estudiants a les assignatures de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials, a pesar de la presencialitat general de les classes de la Universitat, es va voler estendre aquesta anàlisi a la resta de facultats, per tal d'aconseguir entendre el problema des d'una perspectiva global i trobar-hi una solució.

Així doncs, l'estudi es va realitzar per a les següents facultats:

- Facultat de Ciències polítiques i socials
- Facultat de Ciències de la salut i de la vida
- Facultat de Comunicació
- Facultat de Dret
- Facultat d'Enginyeries
- Facultat d'Humanitats
- Facultat de Traducció i ciències del llenguatge

Com en el cas del primer estudi, la informació s'ha obtingut per mitjà de *focus groups* o grups de discussió, una tècnica d'investigació qualitativa per a l'obtenció de dades que reuneix un grup de persones a la vora d'un tema o realitat social per tal de treure'n l'entrellat i entendre'l millor a partir de les seves opinions i vivències.

El document està estructurat de la forma següent: en el següent apartat explicarem els objectius del projecte, en el tercer apartat detallarem les característiques de la mostra i els criteris que es van seguir per a definir-la. En el quart apartat inclourem els resultats de la investigació, que aniran acompanyats d'algunes cites dels grups de discussió que serveixin d'exemple. Finalment

en el cinquè apartat trobarem les conclusions i una sèrie de recomanacions, fruit de la nostra reflexió vistos els resultats. En els annexos s'inclouen les transcripcions de totes les sessions de les facultats analitzades (exceptuant la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials), el guió que es va utilitzar per orientar aquestes sessions i una taula que il·lustra la quantitat de comentaris que han rebut els diferents temes identificats.

2. Objectius

L'objectiu principal del projecte ha estat esbrinar per quins motius una bona part dels estudiants de la Universitat Pompeu Fabra no assisteix a classe. Per a aquesta finalitat, s'ha procedit a la recopilació d'informació per mitjà de grups de discussió —com ja hem avançat— i l'anàlisi posterior d'aquests factors que influeixen en l'assistència a classe, per tal d'ajudar a desenvolupar més endavant a qui pertoqui una resposta a aquesta situació.

Aquest objectiu principal s'ha subdividit en una sèrie d'objectius més concrets, que han orientat el projecte i que detallem a continuació:

- 1) Identificar quins són els factors que influeixen o determinen l'assistència a classe
- 2) Esclarir com afecten aquests factors als estudiants, perquè decideixin faltar a classe
- 3) Proposar una sèrie de solucions o recomanacions, a tall d'esbós, d'acord amb les necessitats o problemes identificats

L'àmbit dels objectius és global en aquest document, és a dir, hem analitzat els factors de totes les facultats en conjunt, sense segregar-los per facultats o graus, per tal d'oferir una perspectiva integral del problema. En el futur pròxim ja es dedicaran diversos informes a classificar aquesta informació per facultats i graus, per tal d'obtenir resultats més concrets.

També recordem que estem parlant d'una investigació qualitativa i lògicament els resultats obtinguts no s'haurien d'entendre en termes quantitativs, si bé han ajudat a convertir les sospites que ja es tenien (com en el cas de les acadèmies) en informació veraç.

3. Desenvolupament del pla del treball

3.1 Sessions dels grups de discussió i característiques formals

Per a la realització dels grups de discussió es van seleccionar un total de 74 estudiants d'entre totes les facultats i graus, distribuïts en set grups de discussió. Les sessions van durar aproximadament una hora i mitja cadascuna i es va procurar que tinguessin un mínim de sis integrants i un total de dotze (és la magnitud a partir de la qual es considera que un grup de discussió és òptim per a la qualitat de l'extracció de dades).

Així doncs, es van dur a terme les set sessions de grups de discussió que detallem a continuació:

- **Sessió 1:** Facultat de Dret (Graus en Dret, Criminologia, Relacions Laborals i dobles grau en Dret i Economia, Dret i Administració i direcció d'empreses i Dret i Criminologia), amb 11 participants, es va realitzar el 2 d'abril a les 16:00h
- **Sessió 2:** Facultat de Ciències polítiques i socials (Graus en Ciències Polítiques i de l'Administració i Filosofia, Política i Economia), amb 11 participants, es va realitzar el 2 d'abril a les 19:00h
- **Sessió 3:** Facultat d'Enginyeries (Graus en Enginyeria Matemàtica i Ciència de Dades, Enginyeria de Xarxes de Comunicació, Enginyeria Informàtica i Enginyeria de Sistemes Audiovisuals), amb 8 participants, es va realitzar el 8 d'abril a les 19:00h
- **Sessió 4:** Facultat de Comunicació (Graus Publicitat i Relacions Públiques, Comunicació i Periodisme), amb 9 participants, es va realitzar el 10 d'abril a les 19:00h
- **Sessió 5:** Facultat d'Humanitats (Graus Humanitats, *Global Studies* i Simultaneïtat d'estudis amb Periodisme i Humanitats), amb 12 participants, es va realitzar l'11 d'abril a les 16:00
- **Sessió 6:** Facultat de Traducció (Graus en Traducció i Interpretació i Llengües Aplicades), amb 12 participants, es va realitzar el 12 d'abril a les 10:30.
- **Sessió 7:** Facultat de Ciències de la salut i de la vida (Graus en Medicina, Biologia Humana i Enginyeria biomèdica), amb 11 participants, es va realitzar el 25 d'abril a les 19:00.

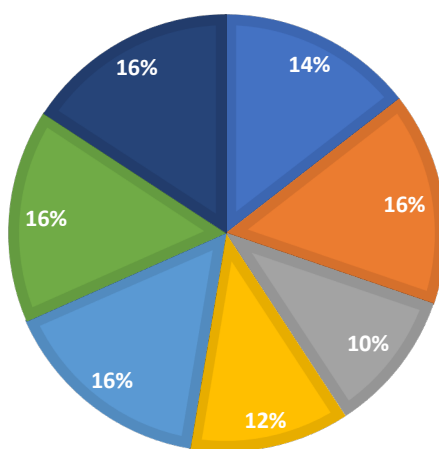
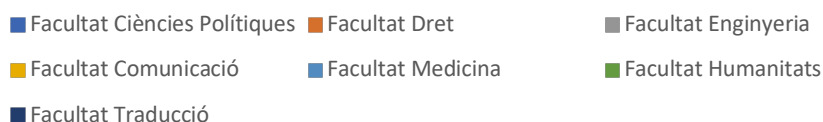
Les sessions van ser conduïdes en base a un guió semi estructurat (que trobareu a l'**Annex 1**) idèntic per a totes les facultats, excepte en el cas de la Facultat d'Enginyeries, on es va destacar expressament un apartat per a les recuperacions dels exàmens, atès que és l'única facultat de la Universitat que realitza les recuperacions de tots els trimestres al juliol.

3.2. Mostra

La representativitat de la mostra va ser una de les prioritats, de manera que els participants es van escollir tenint en compte criteris d'aleatorietat i voluntarietat, així com la paritat i inclusió de gènere, mantenint un cert equilibri entre homes i dones (a pesar de la distribució desigual patent en alguns graus) i amb la inclusió del concepte no-binari, atès que alguns participants es van autodefinir així. Alhora es van tenir en compte criteris com representativitat d'entre tots els graus de cada facultat, d'entre tots els cursos i la dedicació acadèmica dels participants (si dediquen tot el seu temps a la universitat, o bé treballen o fan pràctiques).

Com podem veure en el **Gràfic 1**, la mostra va ser representativa de totes les facultats, ja que, com s'ha dit abans, es volia realitzar una anàlisi transversal de tota la Universitat.

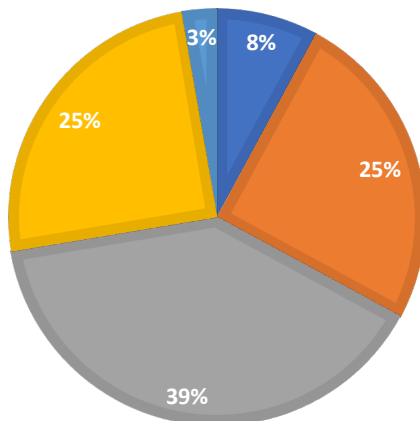
Gràfic 1. Mostra global per facultats.



A més a més, es va intentar buscar la màxima representativitat d'alumnes dels diversos cursos. La distribució final va ser la següent:

Gràfic 2. Mostra global per curs cursat pels participants

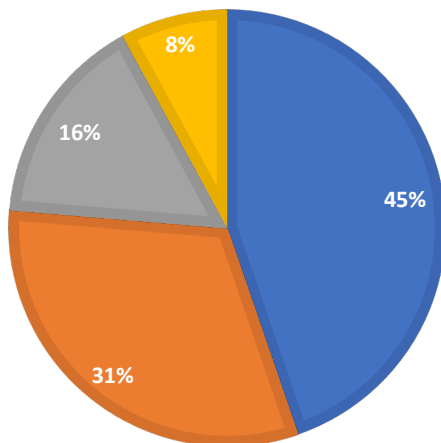
■ Primer curs ■ Segon curs ■ Tercer curs ■ Quart curs ■ Cinquè curs



D'altra banda, també era interessant estudiar en quina mesura els estudiants que conformen la mostra tenien una dedicació acadèmica completa vers els estudis o bé havien de combinar els estudis amb la feina o si feien pràctiques.

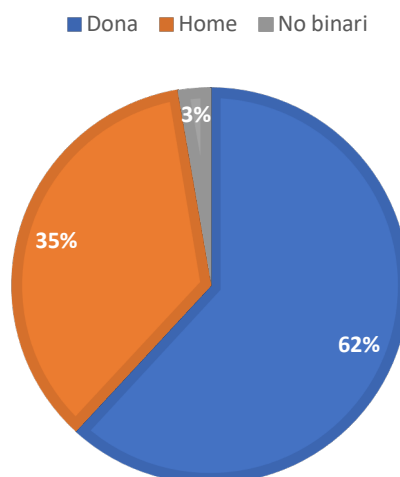
Gràfic 3. Mostra per dedicació acadèmica

■ Només estudiant ■ Treballant ■ Pràctiques ■ Treballant i fent pràctiques



Finalment, una de les variables importants per l'estudi és el gènere, on es va intentar buscar una paritat entre el conjunt de participants en l'estudi, cosa que va ser difícil en algunes facultats més que en d'altres, a causa de les diferències de gènere patents en la societat.

Gràfic 4. Mostra per gènere



3.3. Taules de participants

Codi	Sessió	Gènere	Facultat	Grau	Curs
CRdr-O1	Primera	Home	Dret	Criminologia i Dret ^{*1}	6è
RL-A2	Primera	Dona	Dret	Relacions laborals	3r
CRdr-A3	Primera	Dona	Dret	Criminologia i Dret*	1r
CRdr-O4	Primera	Home	Dret	Criminologia i Dret*	1r
DRcp-A5	Primera	Dona	Dret	Dret i Ciències Polítiques i de l'ad.*	2n
CR-A7	Primera	Dona	Dret	Criminologia	3r
DRec-A8	Primera	Dona	Dret	Dret i Economia*	2n
RL-O9	Primera	Home	Dret	Relacions laborals	4t
DRec-O10	Primera	Home	Dret	Dret i Economia*	1r
DRec-A11	Primera	Dona	Dret	Dret i Economia*	1r
DRad-A12	Primera	Dona	Dret	Dret i ADE*	3r
FI-O1	Segona	Home	Ciències polítiques i de l'ad.	Filosofia, Política i Economia	4t
FI-A2	Segona	Dona	Ciències polítiques i de l'ad.	Filosofia, Política i Economia	4t
CP-A3	Segona	Dona	Ciències polítiques i de l'ad.	Ciències polítiques i de l'admin.	3r
FI-O4	Segona	Home	Ciències polítiques i de l'ad.	Filosofia, Política i Economia	3r
FI-A5	Segona	Dona	Ciències polítiques i de l'ad.	Filosofia, Política i Economia	3r
CP-O6	Segona	Home	Ciències polítiques i de l'ad.	Ciències polítiques i de l'admin.	1r
FI-O8	Segona	Home	Ciències polítiques i de l'ad.	Filosofia, Política i Economia	3r

¹ *Doble graus o programes simultanis de diverses titulacions

CP-E9	Segona	No binari	Ciències polítiques i de l'ad.	Ciències polítiques i de l'admin.	3r
CP-O10	Segona	Home	Ciències polítiques i de l'ad.	Ciències polítiques i de l'admin.	2n
CP-O11	Segona	Home	Ciències polítiques i de l'ad.	Ciències polítiques i de l'admin.	3r
CP-A12	Segona	Dona	Ciències polítiques i de l'ad.	Ciències polítiques i de l'admin.	4t
EM-O1	Tercera	Home	Enginyeries	E. matemàtica en Ciència de dades	2n
EX-O2	Tercera	Home	Enginyeries	E. de Xarxes de telecomunicació	2n
EI-A3	Tercera	Dona	Enginyeries	Enginyeria en Informàtica	4t
EM-A4	Tercera	Dona	Enginyeries	E. matemàtica en Ciència de dades	2n
EM-A5	Tercera	Dona	Enginyeries	E. matemàtica en Ciència de dades	1r
EX-O6	Tercera	Home	Enginyeries	E. de Xarxes de telecomunicació	1r
EXO7	Tercera	Home	Enginyeries	E. de Xarxes de telecomunicació	1r
ES-O8	Tercera	Home	Enginyeries	Enginyeria de Sistemes audiovisuals	3r
PU-A1	Quarta	Dona	Comunicació	Publicitat i Relacions públiques	2n
PE-A2	Quarta	Dona	Comunicació	Periodisme	2n
PU-A3	Quarta	Dona	Comunicació	Publicitat i Relacions públiques	2n
PU-O4	Quarta	Home	Comunicació	Publicitat i Relacions públiques	2n
PU-A6	Quarta	Dona	Comunicació	Publicitat i Relacions públiques	4t
PE-A7	Quarta	Dona	Comunicació	Periodisme	4t
CO-A8	Quarta	Dona	Comunicació	Comunicació audiovisual	4t
CO-A9	Quarta	Dona	Comunicació	Comunicació audiovisual	4t
PE-O10	Quarta	Home	Comunicació	Periodisme	3r

Codi	Sessió	Gènere	Facultat	Grau	Curs
GLcp-O1	Cinquena	Home	Humanitats	Global studies (i Ciències polítiques)	2n
GL-O2	Cinquena	Home	Humanitats	Global studies	2n
GL-A3	Cinquena	Dona	Humanitats	Global studies	2n
HU-A4	Cinquena	Dona	Humanitats	Humanitats	3r
HUpe-A5	Cinquena	Dona	Humanitats	P. s. d'Humanitats i Periodisme*	3r
HUpe-A6	Cinquena	Dona	Humanitats	P. s. d'Humanitats i Periodisme*	4t
HU-O7	Cinquena	Home	Humanitats	Humanitats	1r
HU-A8	Cinquena	Dona	Humanitats	Humanitats	3r
HU-A9	Cinquena	Dona	Humanitats	Humanitats	2n

HU-A10	Cinquena	Dona	Humanitats	Humanitats	3r
HU-O11	Cinquena	Home	Humanitats	Humanitats	3r
GL-O12	Cinquena	Home	Humanitats	Global studies	2n
TI-A1	Sisena	Dona	Traducció	Traducció i Interpretació	4t
Tlla-A2	Sisena	Dona	Traducció	Traducció i Interpret. i Llengües apl.*	5è
TI-O3	Sisena	Home	Traducció	Traducció i Interpretació	4t
LA-A4	Sisena	Dona	Traducció	Llengües aplicades	4t
LA-A5	Sisena	Dona	Traducció	Llengües aplicades	4t
LA-A6	Sisena	Dona	Traducció	Llengües aplicades	4t
LA-A7	Sisena	Dona	Traducció	Llengües aplicades	4t
TI-A8	Sisena	Dona	Traducció	Traducció i Interpretació	4t
TI-A9	Sisena	Dona	Traducció	Traducció i Interpretació	4t
TI-A10	Sisena	Dona	Traducció	Traducció i Interpretació	4t
Tlla-A11	Sisena	Dona	Traducció	Traducció i Interpret. i Llengües apl.*	1r
Tlla-A12	Sisena	Dona	Traducció	Traducció i Interpret. i Llengües apl.*	1r
ME-O1	Setena	Home	Ciències de la salut...	Medicina	6è
ME-A2	Setena	Dona	Ciències de la salut i de la vida	Medicina	3r
BI-O3	Setena	Home	Ciències de la salut i de la vida	Biologia humana	3r
ME-A4	Setena	Dona	Ciències de la salut i de la vida	Medicina	4t
EB-O5	Setena	Home	Ciències de la salut i de la vida	Enginyeria biomèdica	3r
EB-O6	Setena	Home	Ciències de la salut i de la vida	Enginyeria biomèdica	3r
EB-A7	Setena	Dona	Ciències de la salut i de la vida	Enginyeria biomèdica	3r
BI-A8	Setena	Dona	Ciències de la salut i de la vida	Biologia humana	1r
BI-O9	Setena	Home	Ciències de la salut i de la vida	Biologia humana	4t
BI-A10	Setena	Dona	Ciències de la salut i de la vida	Biologia humana	4t
Blme-E11	Setena	No binari	Ciències de la salut i de la vida	Biologia humana i Medicina	3r i 2n

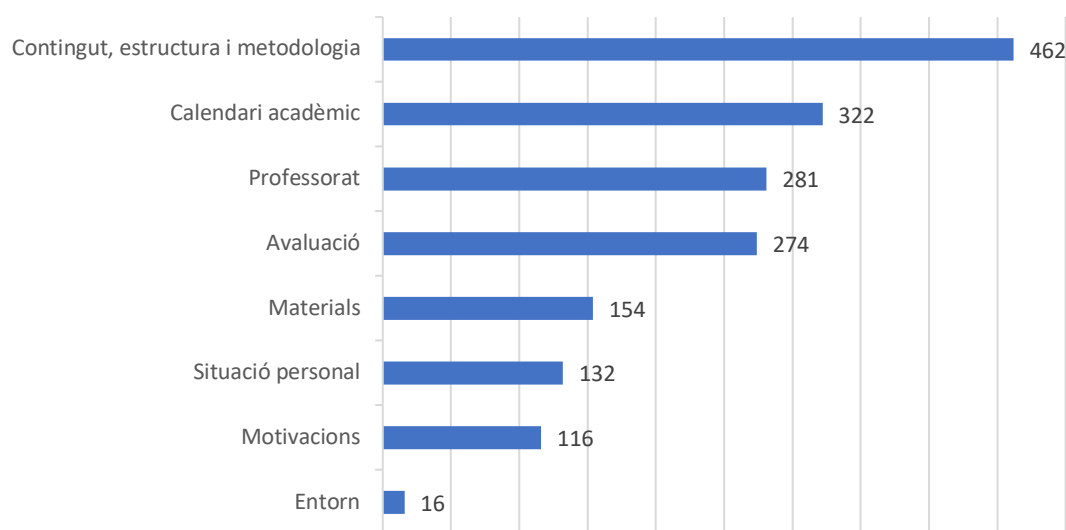
4. Resultats del projecte: evidències obtingudes

4.1. Causes que motiven (o desmotiven) l'assistència a classe

La identificació de les causes es va fer per mitjà del mètode inductiu a partir de la transcripció de les sessions, si bé vam utilitzar com a referència el guió que se'ns va proporcionar per a conduir les sessions, i que adjuntem en l'**Annex 1**. Aquest guió estava orientat a unes preguntes

concretes que havien d'estructurar la sessió i indicar-nos quins temes eren rellevants per crear-hi un debat i extreure informació dels participants. Tot això ens va portar a una classificació de la informació en vuit temes generals, que al seu torn es ramifiquen en diversos subtemes que matisen la informació. A continuació es presenten els vuit temes generals, ordenats pel nombre de comentaris o crítiques que van rebre en total:

Gràfic 5. Nombre de comentaris per tema



Com es pot observar en el **Gràfic 5**, el tema més esmentat és *Contingut, estructura i metodologia de les classes* (462), seguit de *Calendari Acadèmic* (322), *Professorat* (281), *Tipus d'avaluació* (274), *Materials* (154), la *Situació Personal de l'estudiant* (132) i finalment les *Motivacions* (116) i *Entorn* (16). Pel que fa als subtemes, els més citats són la *Qualitat de la docència i del docent* (121), problemes amb els *Horaris* (104), el *Tipus d'avaluació* (83) o *Problemes de contingut* (79), entre d'altres. Us remetem a l'**Annex 2** per a la llista de subtemes.

D'altra banda, és rellevant remarcar que en molts dels casos, no només es menciona un sol factor sinó que hi ha una clara relació directa o indirectament amb altres, com per exemple, quan es parla de professorat, es pot mencionar també el contingut de la classe que imparteix o si ofereix o no material per facilitar el seguiment de les classes als alumnes o no, és a dir que les categories estan bastant interrelacionades entre si.

A continuació es presentaran i s'analitzaran els temes i subtemes, a partir de la informació que vam obtenir mitjançant els grups de discussió, informació que apareix com a petits exemples que il·lustren cada aspecte que descrivim de l'absentisme universitari.

A. Contingut, metodologia i estructura de les classes

Com s'ha mencionat anteriorment, el factor principal que globalment incideix en la motivació d'assistir o no a classe és el contingut, metodologia i la forma com s'estructuren les classes. En general predominen les queixes sobre la metodologia i l'estructura de les classes, que es percep com un model antiquat, on es posa l'èmfasi en la teoria i la transmissió d'apunts, sense tenir en compte un vessant més pràctic, dinàmic, d'adquirir els continguts acadèmics. També es critica el contingut prescindible i/o antiquat d'algunes assignatures, que es podrien adaptar als nous temps, sobretot en funció de la facultat.

Tipologia de les classes

En general, quan es va tractar el tema sobre quina era l'opinió dels estudiants envers les classes teòriques i de seminaris, el que podem veure és que l'alumnat necessita a les teòriques una major quantitat de contingut més pràctic per tal de dinamitzar més les classes i ajudar a la retenció de la informació. A causa de tot això, hi ha diverses opinions tant a favor com en contra dels seminaris. Per una banda, la gent que està a favor d'aquests és a causa del seu contingut pràctic i la relació que té amb el món laboral. D'altra banda, també aquesta metodologia té una part de crítica i és que no creuen que siguin necessaris a totes les assignatures per la seva falta de funcionalitat.

- "a seminaris aprenem molt més. *Bueno*, depenent del professor sempre, però aprens molt més que no a classes grans" (TIIa-A12)
- "jo per exemple, els seminaris no els hi veig la importància i n'hi ha alguns que m'agraden molt però és que després a l'hora de l'examen no... no... és el mateix com si no hi haguessin hagut seminaris." (DRad-A12)
- "algunes de les assignatures sí que tenen sentit els seminaris, perquè tenen una aplicació més pràctica, i els seminaris que et permeten veure que el que estàs estudiant serveix per *algo*; que no només és teoria que se t'oblida tres dies després de l'examen. Però hi *han* algunes assignatures que, és que són teoria i ja està, que els seminaris *pues...*no pinten... jo què sé... és igual, igual." (FI-A5)

- “les classes fessin no només seminari però també a classe de grup gran hi hagin continguts més que dius tu; “*òstia!* això té pes i això em servirà” i que també es facin coses més pràctiques, perquè si vas allí, a veure el *power point* dos hores i... prefereixo anar-hi però si no fas res... realment hi ha classes que ni teoria ni pràctica.” (LA-A7)
- “És això, els seminaris són una cosa que a mi m’agraden, però l’obligació de fer-los a totes les assignatures a tots els plans d’estudis, em... no resulta bé” (CP-A12)
- “depèn també de les assignatures, si hi ha assignatures que són més pràctiques potser si que vaig més a classe” (CRdr-A3)
- “és que a vegades aprens més a una classe de seminari que a tres de teoria. I després et preguntes; “perquè he anat a les classes de teoria?” (EB-A7)

Classes de qualitat

Com es pot veure a continuació, i molt relacionat amb el subtema anterior, es destacable la **demanda** per part dels alumnes de les diverses facultats, **de major contingut pràctic com debats o incentivació de la participació dintre de les classes**, ja que quan el professor ho aplica, es veu de forma positiva. A més a més, pels alumnes és important que les classes estiguin estructurades i notar que són útils a partir de l’adquisició de nous coneixements.

- “els debats d’una assignatura enriqueixen molt el contingut, i tu aprens molt més” (GL-O2)
- “Yo he llegado a invitar, o sea, a otro amigo de otra universidad, en una clase, por ejemplo a la de Psicosociología, yo alucinaba con eso, porque era una maravilla, o sea, me reía, aprendía, lo pasaba bien y flipaba.” (PU-O4)
- “vulguis o no, en aquelles assignatures on tenim mitja hora de teoria, i després el professor proposa un problema i tu l’has de resoldre, és com una espècie de seminari dins de la teoria que ho fa més, més... que es passa millor.” (EB-O6)
- “Les classes eren debats, o sigui, les classes literal eren debats, o sigui començava *en plan*: que penseu de no-sé-què. I eren debats que súper *guai* la gent anava a classe perquè les classes eren *guais*” (CRdr-A3)
- “Si vas a classe i veus que estàs aprenent del què t’expliquen i potser sí que et posa com un complement, un esquema, una petita lectura és ideal.” (CRdr-O1)
- “A nosaltres ens va dir *en plan*: ningú pren apunts en aquesta classe, només escolteu no-sé-què, i és una classe que estava plena des del primer dia fins a l’últim, i realment, no prenieu apunts i anaves de cara a l’examen, que llegies les lectures que tocaven, i tu

te'n en recordaves del que havia explicat a classe, perquè estaves més pendent d'entendre del que parlava i del concepte que t'estava explicant, que no pas de tenir-ho tot redactat en un full". (DRcp-A5)

- "jo crec que sí, a més assignatures que són molt més pràctiques que no pas teòriques, que es fes això, la gent sí que estaria molt més motivada, perquè la gent tendeix a anar més a les classes de seminaris que no a les de grup gran, i això sol passar jo crec a totes les carreres." (LA-A5)

Classes de mala qualitat

En aquest cas, podem veure que la majoria dels participants veuen de forma negativa aquelles classes on se n'adonen que estan perdent el temps, ja que **no adquireix cap coneixement nou**. Un dels altres problemes es dona també, quan el professor està **llegint totalment el power point** sense afegir contingut diferent i no interacciona ni intenta connectar directament amb els alumnes. Tot això genera una certa desmotivació que acaba fent que **l'alumnat prefereixi adquirir els coneixements per ell mateix i no a partir de l'explicació del professor** i per tant, una disminució important de la presència dels i les alumnes a les classes.

- "I també el que trobo és que a vegades fa falta una mica d'interacció a classe perquè si es la típica classe en la que tu t'asseus i escoltes durant dues hores, sol ser bastant pesat, i no tan sols, vagis o no a classe, sinó que marxis al descans" (HU-A4)
- "I que a vegades, és més productiu passar les hores a la biblioteca fent treballs, perquè nosaltres estem plens de treballs que anar a classes que realment no aprofitem i aprofites més a la biblioteca, o estudiant aquesta mateixa assignatura buscant-te tu mateixa la bibliografia o coses així, que quedar-te a classe..." (HUpe-A5)
- "realment, quan a una classe veus que primer van 80 persones i el segon dia hi van 20, no ha passat res de que no tinguin compatibilitat, és perquè no volen." (HUpe-A6)
- "I llavors, per anar a una classe i perdre el temps, sabent que m'hi puc posar jo després a fora, llegir la matèria que al final, és el que a mi m'interessa, el més interessant i al que a mi m'agrada llegir, pues em poso a llegir, saps? No sé..." (HU-O7)
- "Llavors, per altra banda, també hi ha un tema de, hi han certes classes de teoria que et posen tal qual els apunts a la pissarra i no... no tens ganes d'escoltar com el professor et va llegint lo de la pissarra. Jo per exemple, prefereixo que em passin els apunts, o a casa fer-los jo." (EB-O5)

- “Jo crec que si hi ha un absentisme a classe és que veus que no estàs rendint, perquè si tu vols aprovar diguéssim pues potser si vaig a classe i m'està ajudant, perfecte però sinó... em busco la vida per un altre lloc.” (CRdr-O1)
- “però... si veig que no estic aprenent res en la classe que vaig i només és que em llegiran el *power* i no la gaudeixo, em quedo a casa.” (DRcp-A5)
- “es que esa asignatura no sabía a nada, o sea, vas allí a pasar el rato... no aprendes... ni siquiera aprendes lo que se supone que deberías aprender” (FI-O4)
- “Realment si les classes són *powerpoints*, no ve ni la meitat de la gent.” (EI-A3)
- “Sí, jo crec que és com el tema de, sobretot en la nostra carrera hi ha moltes teories que bàsicament el que fem és fer *powerpoints*, i *llavorens*, tenint en compte que nosaltres ho podem fer des de casa, jo crec que hi ha potser un percentatge de gent, que no va a classe, sobretot si és vuit i mitja o coses així, són factors que fan que la gent no hi vagi.” (EM-A4)
- “És que jo crec que a mesura que van passant els anys, et dones comptes de quines són les són importants i... és com optimitzar el temps que no anar a classe i perdre dues hores que podries fer a casa i traient-li més profit” (ES-O8)

Problemes de contingut

Amb relació als problemes de contingut, és interessant veure com de forma generalitzada, els i les estudiants de les diverses facultats, consideren que **molts dels coneixements que se'ls hi ensenya no són del tot útils pel seu aprenentatge en relació a la seva futura carrera professional.**

La causa principal rau en la falta d'ensenyança del material necessari pel seu coneixement bàsic, i fins i tot, en certes situacions prefereixen i s'enriqueixen més a partir de debats fora de l'aula que no en ella mateixa.

- “También con respecto a la motivación, a muchas asignaturas les falta un objetivo claro, que, a mi me ha pasado, que terminé una asignatura: ‘¿qué he hecho?’”. (EM-O1)
- “O sigui, ens sobren continguts que no necessitem per res” (EI-A3)
- “hi ha moltes assignatures de *relleno* i dius a la següent vindré, però vas a classe esperant que et duguin o t'ensenyin alguna cosa que sigui útil i no és així.” (TI-O3)
- “s’haurien d’adaptar per temes que no queden del tot clar o no s’expliquen suficient, i que haurien d’explicar més a fons. Jo crec que és un problema de conceptes que no de quantitat d’hores d’una assignatura.” (ME-O1)
- “A mi m’ha passat també a una assignatura amb diferents *profes*, com si els diferents *profes* no s’haguessin parlat en la vida, que t’expliquen una cosa relativament fàcil, deu

- cops, i després una cosa, que teòricament t'ha d'explicar ell, diuen el nom i es queden tan amples. I tu *bueno...* gràcies.” (BI-A8)
- “quan me n’adonava que aprenia realment i estava en contacte amb la realitat és quan marxàvem d’una classe que realment, no era interessant i ens anàvem al bar amb els col·legues i... discutíem, i teníem unes discussions súper *guais*, però deies; ‘*bua!* Si aquesta discussió l’estigués tenint fa deu minuts amb la *profe*, que en sap un *huevo* d’això que m’acaba d’ensenyar seria *brutal!*’.” (GLcp-O1)
 - “Però hi ha més coses bàsiques, n’hi ha, em faria vergonya anar a una entrevista, si és que mai m’ho pregunten, i no ho sé. Jo crec que hi haurà coses també bàsiques que has de saber.” (PU-A6)
 - “Però jo crec que la carrera per se... no... no et motiva a anar... almenys en els primers dos anys, és bastant des motivador. És bastant des motivador, relacionat amb el què havíem dit abans, com per exemple, l’economia ecològica, l’economia feminista, que veus al primer trimestre o a alguna altra assignatura on ho diuen, que són coses que s’han de plantejar ja, perquè són un problema...” (CP-O10)
 - “Hi ha algunes carreres que, que no tenen re a veure; les fiquen allà per... no sé... per omplir crèdits, i després hi ha assignatures que realment són importants per a aquella carrera, i que el temari d’una, o sigui d’una assignatura, la podrien estendre, i en comptes de ficar-nos una d’una altra carrera, que ens estenguin aquella.” (ES-O8)

Interès de l’assignatura i la temàtica

Molt relacionat amb els temes explicats anteriorment, aquí podem veure com és d’important que pels i les participants de l’estudi que l’assignatura sigui interessant, ja que incentiva de forma positiva l’assistència a classe. A més a més, en relació amb les optatives i les obligatòries, es torna a mencionar el fet que hi ha moltes assignatures obligatòries que són repetitives i no molt útils, i no deixen, a causa de la limitació de crèdits, cursar algunes assignatures optatives que són en general, més interessants que les obligatòries, ja que tens la capacitat d’escollir-les. A part de tot això, també un dels problemes que són totalment latents, és que la motivació i l’interès d’anar a classe va minvant al llarg dels cursos, i que a primer, les persones tendeixen més anar a classe que a tercer, on comencen a fer una selecció per analitzar en quines assignatures val la pena anar a classe.

- “Te inflan con asignaturas obligatorias que ni te interesan ni tiene nada que ver con lo tuyo, y luego igual no te dan los créditos para coger todas las asignaturas de lo tuyo, que te gusta.” (EM-O1)
- “Sí, sobretot tercer, jo també ho he notat moltíssim, o sigui, a tercer sobretot, el que més em pensava és que amb les optatives i tot canviaria més la cosa i seria millor o més interessant d’anar a classe, ha sigut bastant al contrari. Jo a primer anava sempre, a segon també, quasi sempre, però tercer ha sigut bastant fallida. (HUpe-A5)
- “Si no estàs escoltant, és impossible que et vingui el dubte, llavors, com més interessant sigui el contingut, o la presentació del contingut, més escoltaràs, i et plantejes dubtes, o sigui, si ja no escoltes... de dubtes, clar, no en tindràs... és una cosa que hem de motivar, l’escolta activa...” (PU-A6)
- “Jo crec que a mesura que augmentes de curs, deixes d’anar menys a classe, o sigui, comences a primer súper motivat, primera fila i tot, però a mesura que agafes experiència i coneixes al professor, sobretot que dius, puc saltar-m’ho o no... doncs deixes d’anar-hi. I, jo crec que almenys actuo així, crec que la meua classe igual. Amb responsabilitats també” (PU-A6)
- “És una cosa que també s’ha perdut amb els anys. A primer tothom preguntava motivat, i ara la gent passa” (PU-A6)
- “jo relacionat amb el que havien dit abans, sí que al primer trimestre assistia a totes les classes... ara al segon trimestre he començat a faltar perquè o són coses que ja les sabem... o que les pots estudiar pel teu compte o anar a classe si que és una pèrdua de temps i molts cops jo i companys meus, ens quedem a casa i fem feina a casa mateix. (HU-A8)
- “nosaltres els dos primers anys estàvem fent només obligatòries, llavors, és com que en general doncs anava quasi tothom. També depèn de la dificultat de la pròpia assignatura també fa que una assignatura complicada que saps que després no tens com uns altres apunts, o assignatures que són més *d’empollar*, si no saps que pots tenir això, doncs t’obliga com anar més a classe.” (EB-O6)
- “Jo sobretot l’assignatura; si m’agrada l’assignatura, assistiré a classe” (FI-O1)
- “a segon estava pensant de deixar la carrera inclús, però vaig seguir i ara estic trobant que a les optatives estic recuperant una mica l’interès sobre els camps que més m’agraden” (CP-A3)
- “he trobat les optatives i he trobat coses que més... o sigui... m’agrada... com el meu camí.” (FI-A5)

- “Jo si és una assignatura interessant i amb un bon professor, el mateix que deien els meus companys: hi vaig encara que em costi combinar-ho. Però si no val la pena, aleshores trobo fàcilment l’excusa.” (CP-O10)
- “Però sempre, normalment els meus amics i jo a cada trimestre el que fem en seure la primera setmana és veure a quines assignatures no hi anirem.” (CP-O10)
- “las obligatorias en muchas ocasiones no gustan a los alumnos y es como ‘me lo quiero tragar, y me la quito de encima porque me obligan a hacerla’” (TI-A8)
- “ara em trobo que hi ha menys gent ara que estic a tercer. Jo a primer i segon no em saltava cap classe, ara el meu repte d’aquesta setmana ha sigut anar a totes les classes.” (TI-A10)

Actualització del contingut

En aquest cas, en relació amb el contingut de les assignatures, podem veure una diversitat d’opinions depenent de les facultats. Per una banda, trobem facultats com les d’enginyeria i polítiques, amb un discurs bastant crític per la falta de renovació dels continguts donats a classe. Per altra banda, facultats com traducció, medicina, comunicació i humanitats consideren que gran part del seu material seleccionat per les classes està ben actualitzat.

- “Jo penso que sí, que en general sí que són actualitzats, i la veritat és que en ciència, com més actualitzat millor.” (BI-O3)
- “jo penso que sí que està bastant actualitzat, vull dir que sí, per exemple moltes vegades ens parlen sobre mètodes de subtitulació o traduïm un capítol dels Simpson o... que si que fem coses molt actuals. Penso jo.” (TI-A10)
- “I part que.. els continguts estan més desactualitzats que una altra cosa, perquè et poses a mirar la bibliografia i el més modern que tenen és del 2001.” (EX-O2)
- “A més, si tu arribes a una assignatura i et comencen a explicar com es fa una cosa, *buena*, com es feia una cosa, del *plan*, fa deu anys... després dius “vale, estic aprenent a fer això, però ara a la vida real no puc aplicar-ho”, llavors clar, de què m’està servint? Ensenya’m *algo* que pugui aplicar ara directament, i que si vull fer tal cosa en un entorn *web*, que ho pugui fer, no que ho poguessis fer fa deu anys...” (EI-A3)
- “Cinc anys és molt, però almenys tu que dius que estem fent coses del 2000, han passat divuit anys, saps?” (EM-A4)

- “respecte lo del contingut, considero que està tot bastant actualitzat, ja que quasi tots els docents, ens donaven teories i articles de fa cinc anys, tres anys, quatre anys... i no sé... de moment bé.” (HU-A8)
- “O sigui, jo què sé, quan et porten casos que dius “òstia, això és un *tweet* d’avui”, saps? I no t’estan educant amb exemples que són vàlids aquest any i l’any que bé, *en plan*, que és contingut que caduca.” (PU-A6)
- “No sé, me falta... muchos problemas que hay ahora mismo en la actualidad.” (FI-O8)
- “Una cosa molt important: no pot ser que estiguis fent una assignatura i que al *powerpoint* surti un gràfic de 2008. Un gràfic de 2008 sobre unes eleccions de 2008 →a 2018, que... no es pot. Jo m’indignava un *montón*, perquè veia un gràfic i deia ‘això no és representatiu i no serveix de re’” (CP-O11)

Canvi digital

En aquest cas, durant el *focus group* es va plantejar la idea d’un nou model de classes en què part del contingut es donés a través de la via digital i sense haver de fer algunes classes presencials. Com es pot veure a continuació, la majoria dels i les participants no se senten còmodes amb la idea, a causa de que **veuen molt més positiva la interacció directa amb el professor per poder resoldre preguntes i fer debats a classe,** en comparació a fer-ho darrere una pantalla. Tot i això, també veiem opinions a favor, sobretot per ajudar a aquelles persones que no han pogut assistir a classe.

- “Jo crec que és millor venir a classe, ja no pel temari en si perquè li pot preguntar al professor qualsevol cosa i això si es fa per internet es pot fer igual, sinó pels companys, l’entorn, l’ambient, no sé...” (CRdr-O4)
- “Jo crec que t’hi fiques més, me’n vaig a classe i *buena*.. aquestes hores estaré fent allò. Pot ser que a casa et distreguis més o menys. Jo en el meu cas em distrec més i poder trigar el doble d’hores, per tant jo crec que focalitzes més.” (CR-A7)
- “Jo personalment no seria capaç, perquè tinc molt poca força de voluntat i si no tingués com una hora assignada setmanalment, em rendiria i no ho acabaria fent.” (PU-A6)
- “els debats d’una assignatura enriqueixen molt el contingut, i tu aprens molt més, i això òbviament no es podria fer si es fes tot totalment gravat i ho penges, però a la vegada, no pot ser que les persones que no puguin assistir a classe no... ja sigui per incompatibilitat, o el que sigui... jo trobo que seria molt més fàcil, que es graven les classes i es penegen. Tampoc els hi costa tant... i les persones que sí, hi ha algunes classes

que es necessita anar, perquè sinó no t'enteres de res, doncs poder assistir-hi igual, i que cap de les persones de les que ha anat, com les que no, surtin perjudicades." (HU-A4)

- "Jo crec que... a mi m'agrada molt mirar coses per internet i de vegades me'n recordo de coses per vídeos i de vegades és com més aprens, com per exemple àlgebra o... Però, crec que si al final, la cosa és que si el professor sap fer-ho bé, al final et dóna un valor professional, que veure un vídeo del *YouTube* no t'ho ensenya perquè el *profe* no et veu la cara i no sap on estàs fallant. Més que no pas... és que un vídeo, no tens *feedback*, no tens *feedback* real. Llavors, jo crec que el professor al final, si sap el que fa, la classe guanya molt més." (EX-O6)
- "Jo prefereixo anar presencialment que no sé... per mi és com que la informació se'm queden més i fer-ho virtual es com no entenc res." (LA-A7)
- "jo no podria el contacte amb el professor és molt millor en aquest sentit, perquè si tens algun dubte doncs ho pots preguntar a la mateixa aula i se't respon directament al moment" (TI-A9)

Preparació al món laboral

Com podem veure, quan es parla de la perspectiva cap al món laboral, el que veiem és una certa inseguretat i un sentiment generalitzat de falta de preparació tant en coneixements com en experiència, per poder entrar dins d'aquest món professional.

- "No, vull dir que potser sembla que no estem ben preparats, però després, potser... jo què sé, ara estic fent pràctiques i *pues* no en tinc ni idea i em fan una formació com ràpida, i sembla que no estem preparats per la 'cosa', però sí que estem preparats per a aprendre, *en plan*, tenim el cap tipus... estructurat" (EB-A7)
- "Portar més a la part pràctica: que els alumnes aprenguin més quan surtin de la carrera el que hauran de fer, no a nivell d'estar en una empresa, però tractar-ho més en un enfocament més pràctic." (EB-O5)
- "Jo crec que a humanitats falta molt actualitzar-se, però laboralment," (HU-A9)
- "És que estem aprenent molt temari, però no estem aprenent a sortir al món laboral; a mi si ara em dius 'posa't a treballar per *Android* o no sé què', jo estaria completament desproveïda de materials, per poder assolir les meves..." (EM-A4)
- "jo ara mateix arribaria en segons quin lloc de feina per fer de lingüista i no sabia ni per on començar i m'agradaria veure-ho." (LA-A6)

Càrrega de treball i percepció de dificultat

En aquest cas, podem veure com en general, la gent de les diverses facultats veu l'excés de càrrega de treball com un problema, perquè en certes ocasions els hi ha impossibilitat poder anar a classe per poder acabar algun treball. A més a més, hi ha una certa opinió generalitzada en què en certes assignatures els crèdits assignats no són proporcionals al volum de feina que hauria de ser. Això també genera una font de desmotivació important envers l'assignatura, perquè com ja hem vist anteriorment, gran quantitat dels alumnes treballen o fan pràctiques, i per tant no poden dedicar tot el seu temps a aquest gran volum de feina.

- “Ens van ficar moltes assignatures amb moltíssim volum de treball, i en canvi hi han trimestres que la gent assisteix menys a classe perquè la feina és molt més *light*, llavors, com s'organitzen aquests trimestres?” (CO-A9)
- “Això es l'altre, si un seminari compta un 20% i em fas fer un macro treball que hi he de dedicar, mmm, quaranta hores de feina i em comptarà un 20%, ho faig zero motivada. Faré el treball perquè em fiquis un cinc i adéu.” (CRdr-A3)
- “Jo ara mateix tinc una assignatura que potser hi ha quinze lectures per tema, vuit lectures per tema més les lectures del seminari, més les altres assignatures que ja tinc... llavors clar, em val més la pena que em posis una o dues lectures importants que jo diré vale, me les llegeixo i llavors amb això aniré més motivada en llegir-me les lectures perquè aniré amb una càrrega més suau i sentiré que m'aporten.” (CRdr-A3)
- “Jo crec que una mica ha d'anar en funció de la quantitat de feina que tu hagis de fer pel seminari. Perquè jo he tingut assignatures que s'ha de fer un treball molt molt extens, que després mires els criteris d'avaluació i dius: *òstrans!*” (CR-A7)
- “I a vegades, bé, es que... Només he fallat a alguna classe, perquè havia de fer algun treball molt urgent” (CP-A3)
- “no s'ajusta la feina que tens als crèdits que haurien de ser. Acabes fent més hores de les què hauries. Perquè bàsicament quan tens una entrega i aquell dia has fet sis hores de classe, a l'entrega potser t'hi estaràs quatre horetes i.... ja et fa el *cupu* del dia.. és a dir... més del que hauries.” (EB-O5)
- “Jo trobo un problema en el cas d'humanitats, el haver de fer tants de treballs que realment, són molta *pompa*, i crec que, o sigui, les hores que hi has de dedicar a fer aquests treballs, les podries dedicar a fer potser altres investigacions o lectures o coses així que no... treballs que et diuen” (HU-A10)

- “I jo crec que tot això està relacionat amb un problema molt important que és que, el primer i el segon —el segon ja no tant— el primer curs està fet per a eliminar penya.” (EM-A4)

Repetició de contingut

La majoria de participants destaquen el problema de la contínua repetició de continguts en diverses assignatures que es van donant al llarg dels graus i com aquesta afecta la seva adquisició de coneixements i aprenentatge.

- “Jo estic bastant d’acord amb ella, el que ha dit perquè hi ha moltes assignatures de *relleno* i dius a la següent vindré, però vas a classe esperant que et donin o t’ensenyin alguna cosa que sigui útil i no és així.” (TI-O3)
- “Que posin més classes necessàries i que treguin les classes de *relleno*” (LA-A7)
- “Jo a part de les assignatures que tenen continguts una mica, així repetits, també el que penso, que no sé si toca dir-ho aquí o no, és que moltes assignatures que són com *assignatures palla* que es podrien unir totes. Amb això, ja et treu moltes hores de l’horari.” (ME-A4)
- “Això del diàleg entre *profes* és molt curiós. Vull dir... no existeix. O sigui hi han assignatures... És que potser es veuen i parlen de la seva vida, però parla de l’assignatura no? No sé...” (EB-A7)
- “Jo crec que és això: hi ha moltes assignatures que són el mateix, van canviant de tema, però realment...” (PE-A7)
- “A mi m’han arribat a sobrar assignatures senceres” (PE-O10)
- “Clar, és que ens haurien d’ensenyar coses que no hem vist mai. Jo és que estic fent assignatures que estic fent bàsicament el mateix que a primer... llavors és bueno.. no sé... exacte, coses més...” (HUpe-A5)
- “És que moltes coses que t’ensenyen són coses de batxillerat, i és vergonyós.” (HUpe-A5)

B. Calendari acadèmic

En segon lloc un dels elements en el que els i les participants també han destacat la seva importància és el tema del calendari acadèmic. Com veurem, el problema principal és la conciliació i compatibilitat dels horaris de la universitat amb la necessitat de treballar o el trajecte des de fora de Barcelona. Els participants es queixen que a causa dels horaris

“irregulars” o discontinus no poden organitzar-se per a treballar i a vegades no els surt a compte fer més d’una hora en tren o autobús per venir només a una classe.

Horaris

En aquest cas, el que podem veure és una **queixa generalitzada en l’organització dels horaris**, sobretot i en la majoria dels casos quan comencen el tercer curs i les optatives, perquè els impossibilita en molts casos assistir a classe, principalment a causa de la incompatibilitat que es genera per buscar una feina que s’ajusti als horaris intermitents de la universitat A més a més, els i les estudiants consideren que els horaris són molt dispersos i difícils de poder encaixar al dia a dia, fet que molta gent es veu obligada a passar tot el dia a la universitat generant d’aquesta manera, un cansament sistemàtic.

- “O sigui, que no són tant de les hores que fem, si no, *lo mal* distribuïdes que estan... (...) I que podrien ajuntar-les, perquè... o sigui també, crec que és part del problema, que tens matí i tarda i que no puguís fer res més” (PE-A2)
- “Facilitar posar les assignatures al matí o a la tarda, per poder fer després les pràctiques, perquè són obligatòries” (PE-A7)
- “el primer trimestre teníem una obligatòria que hi havia examen, (...) sa classe estava buida perquè era a les vuit del matí” (CO-A8)
- “Y además, yo creo que también el hecho de que cada semana el horario sea distinto, por lo menos en mi grado, no te deja organizarte y decir ‘bueno pues...’. es eso, en primer y segundo todavía estamos de mañana y de tarde y puedes ponerte en cualquier horario, pero cuando empiezan a cambiar... y ya no sólo trabajar; si quieres ir a idiomas, por ejemplo, no puedes ponerte a un horario fijo, porque te van a ir pisando cosas.” (EM-O1)
- “Però el tema està en què, si hi ha sis hores de classe, jo quan arribo a casa l’últim que vull fer és posar-me a veure vídeos... faig qualsevol altra cosa, fer esport, etc. i a sobre si estàs treballant, i arribes i l’únic que fas és estirar-te al sofà... no tens força per a res.” (EX-O2)
- “A primer, com que primer només és pel matí i segon és per la tarda, encara es pot aguantar. Però a tercer quan comences amb optatives, que tens una a les vuit i mitja, l’altra a les sis de la tarda, acabo que al treball m’envien a la merda, o sigui... “O véns pel matí o véns per la tarda, però no em vinguis ara dues hores, després vagis a la *uni*,

- després tornis dues hores més"... perquè és un *fol·lón*. O sigui, tercer i quart a nivell d'horaris està molt mal muntat." (EI-A3)
- "Ens tenen tot el dia ficats a la *uni*. És a dir el que busquen, no sé amb la resta de graus, però en medicina, el que busquen són estudiants professionals... és el que diuen. Llavors clar, és pues *uni* mañana, *uni* migdies i *uni* tarda. Llavors no pots fer res. Tens seminaris, pràctiques i classes, és una hora per dinar i gràcies." (ME-O1)
 - "Jo que estic a primer, hi ha molta gent que ja s'està plantejant canviar la carrera pels horaris, perquè no ho suporta" (BI-A8)
 - "Jo hi ha dies que puc tindre 8 hores, i per exemple demà no hi ha classe... per tant, si ho poguessin repartir una mica millor.." (DRec-O10)
 - "m'ha causat un problema, perquè jo dono classes particulars i en tinc unes quantes, i doncs, clar, en el moment en què canvien els horaris de la universitat, i tens classes per la tarda això et mou tots els horaris i passa que el trimestre passat vaig estar *currant* els *findes*, perquè durant la setmana... no podia fer-ho, i clar cada cop que... Ara tornen a canviar els horaris, i tornes a canviar..." (FI-A5)
 - "I si una cosa caracteritza la Pompeu és pels horaris irregulars que no van bé a ningú. Vull dir, jo no puc dir a la feina; "Mira avui he començat a les 10:30 però l'altre dia no puc venir, l'altre començo a les 12 i l'altre si que puc venir a les 9 " No. Vull dir, és el món real i em diran; 'ni de broma'" (LA-A7)

Durada de les classes i descansos i hores mortes entre classes

En relació amb aquest tema, hi ha un aspecte principal a destacar i és el problema que es dona amb la durada de les classes. Els i les participants critiquen que **les classes són massa llargues i al final els hi afecte a la seva concentració durant la classe**, fet que augmenta la falta d'assistència al final de la classe. Una de les propostes que es realitza és una reducció del nombre d'hores de classe a 45 minuts, per fer les classes més dinàmiques i també ajudar a aquells professors que no tenen la capacitat de manejar una classe durant el temps que se'ls hi demana. A part de tot això, l'es pot veure el cansament mental que genera també als i les estudiants el no tenir descansos entre classes i tampoc unes garanties establertes que el professorat ho aplicarà de forma regular.

- "A mi em sembla que hi ha classes massa llargues... que tres hores, o quatre hores... i no es pot aguantar això. La gent es va marxant perquè ja no pot més." (PU-O4)

- “Pero el problema es que esa minoría de profesores que se manejan bien en dos horas, son muy pocos. Sin embargo, en cuarenta y cinco minutos o en una hora, creo que muchas más clases serían más llevaderas, y en general sería mucho más fácil, porque estos profesores de dos horas, en una hora también lo harían muy bien, y los profesores que en dos horas, se hacen terribles, pues en una hora lo harían mejor.” (EM-O1)
- “Quan es fan dues hores seguides, normalment per mi se’m fa horrible.” (EB-O6)
- “Jo penso que una persona pot estar 45 minuts atenta, com a màxim. És a dir, haurien de ser per exemple: començar lo que ha dit ell (*referint-se a la persona 6*), amb una cosa que faci que els alumnes agafin atenció, 45 minuts de... si de cas teoria o lo que vulguis fer, i llavors o descansar si has de fer una altra cosa, o acabar-la d’alguna manera que tornis a agafar una mica el fil dels... dels alumnes.” (EB-O5)
- “Jo crec que és impossible estar dues hores atenta” (DRad-A12)
- “És que jo sempre ho penso. Se suposa que a nivell de concentració màxima d’una persona normal acostuma a ser de 45 minuts, sempre tenint en compte que tot això és depenent de la persona. Llavors, jo estic totalment en contra de les classes de dues hores, totalment en contra, perquè no estàs concentrat dues hores! És molt difícil.” (HU-O7)
- “I les hores mortes que hi ha pel mig, que no serveixen per res.... dues hores per dinar? I clar, el que no viu a Barcelona tampoc té temps de marxar a casa, llavors, això també és una pèrdua de temps també....” (HUpe-A5)
- “Però si no hi ha cap altra manera de fer-ho o solucionar-ho, doncs almenys fer pauses, però fixades, de 10-15 minuts, perquè sinó el cap t’explota, i no aprofites les dues hores... és que... és inviable” (HUpe-A5)
- “Yo creo también, lo que hemos dicho antes: clases más cortas y con descanso, para mi es súper importante y muy fácil de aplicar, creo yo.” (EM-O1)

Mida de les aules

En aquest cas, respecte al nombre de persones a l’aula, el que podem veure és que des de l’alumnat una de les propostes que es posa sobre la taula és la **reducció de la mida de les aules, ja que fomenta la participació i la comoditat en l’aprenentatge**. Malgrat això, també hi ha una certa part de crítica en què en certes situacions, aquest nombre reduït en els seminaris no s’acaba d’aprofitar com s’hauria i això està vist com una pèrdua d’oportunitat de fer classes més dinàmiques i personals.

- “Jo el que crec és que a les classes magistrals de 20 persones, la gent parlaria una mica més.” (HU-A4)
- “I també es *note* això amb la mida, si en un seminari hi ha quinze persones, doncs tothom participa més; si hi ha noranta persones a classe...” (PU-A6)
- “Bueno en els meus seminaris són vint, vint i cinc i amb aquest nombre es poden fer coses i no les fan” (CR-A7)
- “Parece utópico pero yo preferiría clases magistrales con el mismo número de alumnos que los seminarios. (...) pero es utópico, ya que serían dieciocho clases magistrales... pero yo lo preferiría así.” (RL-O9)
- “per mi són massa grans” (DRad-A12)

Recuperacions

En aquest cas, la crítica més forta ve des de les facultats del campus de Poblenou, enginyeria i traducció. El problema que remarquen és que al tenir les recuperacions totes al final fa que sigui molt més difícil l'estudi perquè en certes ocasions ja han oblidat part de la matèria o no ho tenen tan fresc. A més a més, això genera un problema per trobar feina a l'estiu ja que perds dies laborables per estudiar i també fer l'examen i això té una repercussió final al sou. Per altra banda, des de les altres facultats també veuen que posar les recuperacions al principi del trimestre següent, també afecta directament l'assistència a classe, perquè les persones que fan una previsió de que poden suspendre, no assisteixen a classe per preparar-se per la recuperació.

- “Pel què fa a les recuperacions, jo no entenc per què fas totes les recuperacions de tot l'any al final. Perquè jo, al final, perquè jo, a mi m'ha passat *de què* em quedi una del primer trimestre, i quan m'hi torno a posar, no me'n recordo de res.” (EX-O2)
- “Per això, que vull dir... prefereixo però... no deixa de ser el fet de la sensació de dir “vale, ara em vull concentrar amb el tercer trimestre” perquè si em fico a estudiar ja les *recus*, és que acabaré suspenent... per l'altra banda, tinc una altra veu que m'està dient ‘*tet*, recorda que quan acabi l'examen final, recorda: dos setmanes’. I és una putada, perquè... *coi!* Si pogués fer l'examen de recuperació de qualsevol... una setmana després o dos....” (EX-O6)
- “en el cas de polítiques les tenim la setmana que ve, llavors clar, les notes es tanquen el dia cinc i potser dimarts, ja hi ha *recus*. Llavors el que això ha fet, és que la gent que creu que suspèndrà, ni tampoc sap que suspèn, ja no ha vingut aquesta setmana a classe. Això sí, el tema de les *recus*, condiciona que les primeres setmanes de classe hi ha

bastanta gent que no sol venir, perquè si t'has de preparar la *recu* i has d'estar sis hores aquí no... no hi ha manera." (FI-A5)

- "A mi també em va bé, el que passa és si que el que no hi estic d'acord és que les recuperacions siguin totes al juliol. A més hi ha facultats que les fan abans i lo que diu ella, que a mi també em va molt malament haver d'anar a fer una recuperació per la feina el 7 de juliol, perquè em va fatal i he de demanar aposta un dia de feina perquè he d'anar a fer un examen i hauria de ser al final de cada trimestre o... acabar abans i que fossin a finals de juny." (LA-A4)

"Mètode Pompeu"

En aquest cas, el que trobem és una gran polarització d'opinions, entre un grup de persones que troben que el mètode de trimestres i seminaris característic de la Universitat Pompeu Fabra és molt positiu per fomentar l'aprenentatge actiu, però per altra banda, també veiem altres participants que veuen aquest sistema contraproductiu, perquè al final no acabes fent tot el temari de forma correcta i sobretot, el fet d'acabar a finals de juny, dificulta la recerca per buscar feina a l'estiu. A part de totes aquestes opinions, el que en general també es comenta és que en certs aspectes, la baixa assistència característica de les primeres setmanes de trimestre, ve donada de la falta de descans entre la setmana d'exàmens i el començament de les classes. És per això que els alumnes decideixen faltar la primera setmana de classe per poder desconnectar i descansar.

- "A mi almenys el mètode de trimestres m'agrada moltíssim perquè si que és veritat que potser comencem molt tard, llavors també acabem molt tard. Poder jo preferiria estar com tothom, començar a mitjans de setembre i acabar a mitjans de juny, no cal el 30." (GL-A3)
- "A mi me encanta" (PU-O4)
- "Se hace más dinámico." (PU-A3)
- "Això també és un problema, perquè per buscar feina de cara a l'estiu això també t'afecta un munt, perquè és això, jo aquest trimestre acabem el 28 de juny, i és molt tard això." (HUpe-A5)
- "Jo crec que aprens moltes més coses, però també, per contradir-ho, hi han assignatures que a vegades se'm queden curtes, de pràctica. Que dius... vull dir que tens molt poques setmanes." (HU-A9)

- “Un dels problemes bàsics que tenim a la Pompeu, és que el que fan les altres universitats amb quatre mesos, nosaltres ho fem en deu setmanes.” (ME-O1)
- “I el tema de les setmanes és totalment cert, si la setmana anterior estàvem fent exàmens, i ara estem amb un tercer trimestre, no tens cap tipus de descans ni setmana prèvia dels exàmens, és com molt caòtic.” (CRdr-O1)
- “Jo volia fer un apunt en això de les deu setmanes perquè no ho hem comentat, però és una *burrada*. O sigui jo sento que he après molt menys si d’aquesta forma, que si estigués organitzat d’una altra forma.” (CR-A7)
- “Almenys el que feien a *crimi* és que la primera setmana, fins que no comença el primer seminari no venien. “m’agafo aquesta setmana com de vacances”. Llavors la primera setmana i mitja l’assistència horrible perquè clar la gent també necessitava desconnectar després de dos dies, perquè portes molt de temps a *tope*” (CR-A7)
- “I no sé, a mi en part m’agrada perquè és com que siguin poques setmanes i tens més possibilitat de fer més assignatures, i les optatives i així, i va més bé, perquè pots mirar més àmbits. Però també que entre el segon i tercer trimestre no hi ha descans...” (LA-A7)

Pla d’estudis i oferta d’assignatures

En aquest cas, els problemes en la configuració dels plans d’estudis i amb la manca d’oferta de les assignatures, es concentra sobretot en la facultat d’humanitats, polítiques, traducció i comunicació. Per una banda, es veu una situació generalitzada que fomenta l’absència a classe i és que alguns dels plans docents proposats en el moment de la matriculació canvien totalment quan comença el curs. Això genera desencantament per part de l’alumnat, ja que s’apunta a la matèria per interès. Per l’altra banda, en l’àmbit de l’oferta de les assignatures, la línia és la mateixa. Els estudiants s’han de matricular a assignatures que no els interessin perquè les més demandades hi ha molt poca oferta de places i per complir els crèdits han d’escollir assignatures que no els motiven prou com per assistir regularment a les classes.

- “I els plans docents... perquè hi ha assignatures que encara no tenim ni els plans docents i ni sabem que farem. Si... això també desmotiva.” (HU-A4)
- “En relació amb això, hi ha moltes assignatures que tu et matricules, perquè hi ha un pla docent que t’has mirat, i dius: “*ostres!* Que interessant! No?”. Llavors, resulta que arriba el trimestre que et toca l’assignatura, el pla docent o ha desaparegut o l’han canviat

- totalment, han canviat el professor, tu tens escollida aquesta assignatura pel professor que t'agrada i t'ho han canviat tot" (HUpe-A5)
- "que compleixen el pla d'estudis, perquè de vegades et matricules a una assignatura que tu creus que pot estar molt bé i t'agrada, després arribes a classe i el pla d'estudis no té res a veure amb el què està donant el professor i *bueno*, em *piro* i ja està" (FI-O8)
 - "també és veritat que hi ha moltes assignatures sobretot optatives de tercer i quart se comparteixen que tens molta gent que s'ha d'apuntar a una assignatura en concret i n'hi ha que tenen molt poques places de 10 fins a 17 però després moltíssimes altres assignatures que ningú agafa i no es fan perquè no tens gent suficient, i és que no et motiva entrar a una assignatura que tu no vols." (TI-O3)
 - "Clar, jo aquest any m'he apuntat a la meitat de crèdits, perquè si no, l'any que ve no els acabaré ni de broma i m'he apuntat a totes les que quedaven que ningú volia, i que no m'interessen, però per res. Llavors, clar estic anant allà a fer una cosa que potser no m'agrada gens, potser i només per poder acabar la carrera..." (PE-A7)
 - "jo pel què entenc, o sigui, és una cosa repetitiva: cada any hi ha assignatures més demandades que d'altres, o sigui si hi ha optatives que les demana molta gent, quina tonteria no fer-ne més, és que no ho entenc, o sigui, de veritat, és que és de lògica" (CO-A9)
 - "després una altra cosa, que... *bueno* això.. ho entenc, però em fa ràbia, és per saber algú d'humanitats està igual que jo; quan us vau apuntar a la carrera, no vau veure la gran oferta d'optatives que hi havia... *tropecientas* optatives, i després arribes a la matrícula i de les *tropecientas* que has vist n'hi ha tres? (HUpe-A5)

C. Professorat

En tercer lloc, trobem el rol del professorat, com el tercer tema que més rellevància li donen els participants del *focus group*. És un tema d'alta rellevància a causa de que la figura del professor és l'actor principal que transmet la informació acadèmica als i les estudiants. Per aquest motiu les crítiques principals han estat enfocades a la manca d'aptituds docents d'alguns professors. Molts coincideixen que el currículum i bagatge dels professors no ho és tot i s'hauria de fomentar realment la formació com a docent per part de la universitat. És un tema que lliga també amb el perfil del professorat, ja que els titulars gaudeixen de massa autonomia, cosa que perjudica els estudiants quan es tracta d'uns professors amb poques habilitats. Els associats són percebuts com una figura molt precària que no té unes condicions adequades per desenvolupar la seva tasca i finalment la presència de doctorands a càrrec de certes assignatures perjudica el nivell

acadèmic, ja que molts d'aquests doctorands tampoc reben cap formació docent i a vegades no dominen els continguts i temes que han de transmetre a la seva assignatura.

Qualitat docència i del docent

Com podem veure en aquest cas, el paper del professorat és elemental per motivar als estudiants a assistir a classe i a participar. Pels participants, és molt important que els i les docents impulsin una classe dinàmica, amb bona actitud, innovacions docents i que sàpiga transmetre els coneixements essencials de l'assignatura, a través d'una estructura clara i demostrant que els hi agrada l'assignatura i que gaudeixen explicant-la. A més a més, també valoren que el professorat sigui proper a l'alumne.

- "Jo trobo que... és que és l'actitud del professor sobretot. Jo crec que s'hauria d'incidir molt en això. Per mi això en depenc el 100% i jo m'agafo assignatures només pel professor." (HUpe-A5)
- "Jo crec que l'assistència a classe almenys a humanitats, depèn molt sobretot, de l'actitud del professor alhora de fer les classes, de com porta ell la classe, de com ens la transmet i depèn dels horaris" (HUpe-A5)
- "me sento molt motivada si sé que vaig per plaer de que el professor m'explicarà coses que no tinc perquè ficar a l'examen però que a mi m'aporten *algo* i n'hi ha molts pocs professors així. Comptats amb els dits de la mà des del meu punt de vista..." (HU-O11)
- "La seva actitud. La seva actitud envers l'assignatura i també si veus que ve preparat a classe, o sigui, si es prepara les sessions, i es prepara els materials, els *powerpoints* o el que sigui" (PU-A3)
- "que no sigui autoritari, i sigui més participatiu amb els alumnes" (CO-A9)
- "per mi el que valoro és que el *profe* estigui de peu, que en el *power* hi hagi poca lletra i que d'aquesta manera com que no hi ha la informació te l'has d'escoltar..." (ME-A4)
- "els professors han de tractar l'alumne amb respecte i no tractar-lo de superioritat ni... amb un llenguatge que a l'alumne li pot semblar malament." (EB-O5)
- "Si hi ha assignatures i *profes* que et motiven molt més, llavors segur que trauràs millor nota" (CRdr-A3)
- "però si tu fas una classe productiva, la gent vindrà, perquè a la gent la motiva." (DRec-A8)

- “ara mateix hi ha molts *profes* que estan fent una espècie de test digital, diguéssim que a la pròpia classe potser fa una espècia de *Kahoot*, i que realment veus que estàs aprenent, que t’està servint i el professor és el que vol.” (CRdr-O1)

Problema amb la docència i el docent

Una de les qüestions que preocupa més als i les participants és quan es troben al llarg del curs i en més d’una assignatura, que els i les docents no estan qualificats per poder dur a terme el temari del curs de forma adequada. També se sol relacionar a aquells i aquelles professores que contínuament llegeixen el *power point* sense afegir cap contingut nou o aquells que obtenen la informació de qualsevol font sense prioritzar la incorporació de material interessant per l’aprenentatge dels i les estudiants. Tot això genera un cicle viciós en el que l’alumnat decideix no assistir a classe perquè creu que perd el temps i per altra banda, el professorat es molesta per la falta d’assistència a les seves classes.

- “Però sinó diuen; “els cago, els hi penjo uns *power points* després perquè hagin de venir a la classe i a més, si no és suficient, els hi dic que l’examen serà molt *xungu* i els hi poso un examen *xunga* perquè així tinc la reputació de ser una cosa xunga perquè la gent vingui a classe”. (HU-A4)
- “crec que gairebé la totalitat és realment del professor perquè hi ha assignatures que pot semblar que et vagin a agradar molt, per exemple, jo aquest any he escollit alguna optativa que em pensava que m’encantaria i després el professor, m’ha desmotivats totalment i no he anat a cap classe, o a poquíssimes” (HUpe-A5)
- “molts professors, que estic tenint aquest any a tercer, són els mateixos que tenia en assignatures de primer i fan assignatures més o menys semblants, i fan un *refrito* de primer que tu vas a la carpeta de l’ordinador de primer, mires els apunts, compares i és exactament el mateix, els mateixos *power points*, els mateixos apunts” (HUpe-A5)
- “a humanitats la majoria dels professors són uns ineptes, literal. Perquè quan tu vas a classe, arribes i penses: ‘per què vinc?’. O sigui, de veritat, que a vegades em quedo en *plan*: ‘no sé d’on has tret el doctorat però què fas’.” (HU-O7)
- “que algunos profes, que sepan dar clase. No sé, que se les haga algún tipo de formación, que se les enseñe metodologías o cosas así...” (PU-A3)
- “Els professors que... no sé... que donen una informació que han obtingut de qualsevol llibre o pàgina *web*, o que pots deduir que tu a casa també pots obtenir aquesta

- informació, no t'ensenyen coses noves que potser no trobaries a qualsevol altre lloc... aquests professors són potser els que potser et motiven menys a venir" (CO-A9)
- "És que després es queixen de què hi han professors que no tenen gent a classe i professors que en tenen molta més, perquè els hi deixen els seminaris i llavors, potser som quatre classes de seminaris, *pos t'enteres* que en una d'aquestes classes hi ha un professor que sap explicar, a l'altre, un *tio* que dius "que no". I llavors va tothom a l'altra classe, i l'altra queda buida" (EI-A3)
 - "Jo, per exemple, aquest segon trimestre els professors que ens han tocat han sigut horribles, o sigui... no tenia ni ganes d'anar a classe. Vull dir, no he anat ni ala majoria, perquè és que era contraproduent anar-hi." (EM-A5)
 - "En quant a classes així com molt visuals, em... que el *profe* no es limiti a llegir el *power point*" (ME-A4)
 - "però hi ha professors que poder tu vas a classe i de la manera com no explica o llegeix, o la manera o la dinàmica que porta, realment tu sents que estàs perdent el temps i penses; no estic fent res aquí." (CRdr-O1)
 - "Des del meu punt de vista, el problema d'arrel en si, és que arribem a classe –ho dic de manera clara– i és el *profe* que et vomita informació i tu l'has de teclejar lo més ràpid que possible. I això també és una mica el que em tira cap endarrere" (CP-A3)

Perfil del professorat (titular, associat, doctorant, entre d'altres)

En aquest cas, el que es pot percebre a partir de les opinions de l'alumnat és una queixa generalitzada en la falta de formació en docència dels professors i les professores de la Pompeu. Ells destaquen que en certs casos sí que és interessant que un professional vingui a explicar part de la seva experiència en el món laboral, relacionant-ho amb el contingut de l'assignatura. Però, d'altra banda, el que veuen com a principal problema, són aquells doctorands, que estan obligats a fer un cert nombre de classes, a vegades, sense que sigui un tema en el que estan especialitzats, i al final, tant el professor com l'alumne es desmotiven per l'assignatura. A més a més, també veuen una clara diferència entre els professors titulars, que saben que tenen seguretat laboral, ja que tenen la plaça fixa, i a vegades són els que menys preparats venen a les classes, en comparació amb els professors associats, que sovint solen ser més joves, i vénen amb ganes, entusiasme a fer les classes i amb continguts innovadors.

- "aquí hi ha una casta que flipes a la facultat d'humanitats i que haurien de fer una revisió. I no estic dient només associats, sinó que el problema són els titulars. I aquesta

penya, són els que et donen les pitjors classes generalment, i uf! És que em poso nerviosa! I clar, ells estan aquí, volen un sou no sé què. I no fan res, res, res! I és com; “joder nano! Els mateixos *power points* des del 2006! Amb errades ortogràfiques, que ni les has corregit!”. *En plan* és que... no sé perquè ho fan...” (HU-O7)

- “Jo m’he trobat, tot i que no sé gaire bé com funciona però crec que aquí a la Pompeu si vols investigar, et demanen que siguis professor. I es nota molt això. Jo tinc professors que m’han dit: ‘ja sé que la meua assignatura és molt avorrida, ja sé que no vindrà ningú a classe, i *bueno* per això ho fem obligatori’.” (GLcp-O1)
 - “Jo crec que hi ha dues coses importants, o sigui, està molt bé que siguin professionals, els que donin la classe, però també estaria bé que també *sapiguessin* donar classe. O sigui, hi ha un tema aquí, que alguns *profes* dèiem que si són molt professionals, però els hi falta el saber explicar, el saber ensenyar” (PU-A3)
 - “És que, a tu, a la teoria et donen tota la informació amb la què en principi pots fer els seminaris, llavors arribes als seminaris i a la meitat dels seminaris que vas et trobaràs a professors de doctorat, com ha dit ell abans, que no tenen ganes d’estar allà, estan obligats pel doctorat a fer classes” (EI-A3)
 - “Al final, el que acabava passant, és que ens passàvem el dia al despatx d’un noi que era de doctorat, que era el nostre *profe* de seminaris, perquè realment, necessitàvem la seva ajuda” (EB-O6)
 - “Però el que també he vist molt clar, és que hi ha molts professors de teoria que no tenen cap interès o que realment no... saben passar bé el missatge, i a l’hora de seminaris, fem preguntes al professor de seminaris, que se suposa que és un estudiant de doctorat i aquestes coses, i realment com molt millor, que el professor de teòrica en general, que se suposa que hauria de ser” (ME-A4)
 - “Jo crec que això és un problema, crec que es confon el seu bon professor amb ser bo en el teu àmbit. Tu pots ser professional de x cosa i ser súper bo en el teu àmbit, però pots no explicar. Llavors... prefereixo una persona que sàpiga explicar, que sigui el millor del món.” (CRdr-A3)
- “el *profe* és com, jo crec que és com, lo més fonamental de l’assignatura, caldria controlar una miqueta que expliquessin bé i que realment, o sigui, tenir quatre doctorats no et fa ser millor *profe* o explicar millor. Llavors això cal tenir-ho en compte.” (DRcp-A5)
- “Otra cosa es que, yo creo que también se nota muchísimo la diferencia, eh... y además muy grande, con los profesores que están asentados en su puesto de trabajo y con

aquellos que se lo tienen que ganar. Sobre todo con el tema de profesoras asociadas y con profesores que, porque, suelen ser hombres todos, ya tienen su cátedra y les da igual.” (FI-O4)

- “Una persona que s’està doctorant, fa pràctiques a la Pompeu i a lo millor, està per fonètica i el posen a fer documentació. I està allà a la classe patint, perquè està fent un contingut de merda que no li agrada, i està ben obligat perquè és el que li toca perquè s’està doctorant i no hi pot fer res.” (LA-A6)
- “I els *profes* de seminaris vulguis o no, sempre són més joves i tracten amb més ganes i ho notes més, i fes classes que siguin més curtes i que vagin més al grano.” (TIIA-A11)

D. Avaluació

Altres cops, parlem d’actualitzar els mètodes tradicionals d’avaluació, així com el concepte en si. Molts qüestionen el paper actual dels exàmens, que veuen com a poc representatius dels continguts que es van assimilant, i poc representatius de l’esforç que hi ha al darrere. Per això, prefereixen, per exemple, els treballs, siguin en grup o individuals. Respecte a l’assistència en si, molts senten que no hi ha una correlació entre la nota i l’assistència, ja que amb bons apunts o recorrent a acadèmies no és difícil treure una bona nota a l’examen.

Tipus d’exàmens

En relació amb la tipologia dels exàmens, el que es percep és una queixa generalitzada en la metodologia d’avaluació d’exàmens, tan escrits com test. Els i les participants posen de manifest que a aquesta forma d’avaluació, en la manera que s’està plantejant actualment, li fa falta un sentit pedagògic útil, ja que al final no s’acaben processant i interioritzant els conceptes de l’assignatura, sinó que simplement s’aprenen de forma automàtica per poder aprovar l’examen i després s’oblida. A més a més, en relació amb els **exàmens de tipus test**, el problema és que no ajuden a reflectir el que els estudiants saben i moltes vegades són confusos per la manera com estan redactats. Des de les diverses facultats es fan diverses propostes com, en primer lloc, l’augment de les **avaluacions a través de projectes o de treballs**, ja que és una manera en què l’alumnat pot relacionar part de la seva opinió, amb recerca d’informació complementària i amb els conceptes explicats a classe. En segon lloc, un canvi en la manera de formular els exàmens, potenciant un **estil d’exàmens més reflexius**, i amb un nivell de repte alt però assequible. D’altra banda, també és interessant destacar que hi ha diverses opinions envers com els exàmens influeixen a l’assistència. Si l’assignatura els interessa i el professor explica el contingut correctament, el fet que hi hagi examen no influeix en la seva assistència a classe. Per altra

banda, si una assignatura no els motiva, si hi ha un examen final, es veuen obligats anar més a classe en comparació a quan s'ha de fer un treball pràctic. No obstant això, els exàmens també poden influenciar negativament a l'assistència, ja que molts alumnes, anticipant els exàmens finals, decideixen no anar a classe les setmanes abans per poder començar a estudiar.

- "A mi això de que l'assistència a classe, que hi hagi examen o no, no m'influencia gens, en l'assistència" (GLcp-O1)
- "Nosaltres *tipu* test ens en fan molt pocs, però si que és més de una pregunta oberta, de digui'm tot el que saps. I jo a vegades si que trobo que si que preferiria que una part de l'examen sigui de donar la teva opinió, òbviament basant-me amb contingut que he après a classe, perquè sinó no té sentit. Però això, ajuntar el coneixement de l'assignatura, amb una breu opinió." (HU-A4)
- "Jo bàsicament aquest trimestre estic fent això, si tinc examen hi vaig i sinó no hi vaig." (HUpe-A5)
- "me motiva pensar que l'examen que farem no siga una vomitada per dir-ho d'alguna manera, de tot el que m'han explicat, i hi ha molts professors aquí a la Pompeu, que malauradament crec que és així" (HU-O11)
- "Però amb els exàmens crec que hi hauria d'haver moltes assignatures que ofertessin la possibilitat de... triar... perquè jo m'he trobat, pots fer examen o pots fer treball o directament, un examen que no et servirà de res, doncs fes un treball que tu mm... doncs siguis imaginatiu i puguis investigar coses, que t'aportin *algo* i que no ho oblidis al cap de tres dies." (HUpe-A5)
- "Jo bàsicament aquest trimestre estic fent això, si tinc examen hi vaig i sinó no hi vaig." (HUpe-A5)
- "Con razón. Pero si no, si hay examen, normalmente la gente también apunta mucho más, que escuchar." (PU-A3)
- "Claro, es que al final vas por el examen, por la nota que puedas sacar ahí, en vez de para aprender." (PU-O4)
- "si tu fas un treball, jo apreng molt més al treball, que amb exàmens." (CO-A9)
- "Jo crec que els *tipu* test són molt trampa. O sigui, jo crec que a més de saber la matèria, per contestar has de saber interpretar el que et vol dir el *profe*. Perquè jo he fet *tipu* tests molt trampa." (CR-A7)
- "Però és que jo crec que el *tipu* test no et prepara per ser res perquè tu a la realitat ets una persona que penses i els *tipu* test no... no... si no penses. (...). Això és com *en plan*

sí, estic fent estratègia, ara que vol dir aquest professor ‘ninguna de las anteriores’ i es que no té sentit...” (DRad-A12)

- “O quan l’examen no és representatiu del què tu saps.” (EM-A4)
- “Entre les hores, entre el que són els exàmens, que molts cops són de l’any anterior, d’apunts, del què sigui... la poca rellevància que se li dóna de cara als projectes o als treballs... que són de temes que no vénen al cas... Al final per treure bona nota a la Pompeu el que he acabat descobrint és que és donar-te cops de cap cap a una paret fins que trenquis la paret o fins que et trenqui el cap.” (BI-O9)
- “Jo crec que és necessari fer un examen, perquè al final és una operació necessària per a aprendre les coses; fent un treball també aprendràs molt, però aprendràs més lent i potser no aprendràs tant” (BI-A10)
- “Que jo crec que el fet que hi hagi exàmens et motiva a estudiar i no a anar a classe. Perquè, o sigui, per exemple a la setmana pre-exàmens, que la gent no va a classe. Llavors, no vas perquè t’estan obligant a estudiar o com tu li vulguis dir, llavors no crec que el fet de fer un examen et posi pressió per anar a classe, sinó el contrari.” (ME-A4)
- “crec que s’haurien de fer, sempre, amb els apunts i fins i tot exàmens en grup i d’altres maneres, amb altres metodologies... no sé. I test... a Ciències Polítiques? Mai” (FI-O1)
- “jo no sóc d’empollar, perquè odio empollar, i aleshores, d’anar, de *decir* “bueno, voy a demostrar que es lo que... que és lo que he après”. Això una, i l’altra, amb lo del *tipo* test i tot això, jo crec que és ocupar *cupos*; no tenen cap sentit, crec que s’haurien de repensar els exàmens” (CP-E9)
- “En cambio si cambias el modelo de examen, y pones un examen más reflexivo, un examen que te sirva para algo, el hecho de hacer el examen... yo creo que estás cambiando... Y también el efecto que produce la semana de exámenes en la gente (...) O sea, yo he visto gente llorar, antes de un examen. Un sistema evaluativo que te lleva a llorar...” (CP-O10)

Avaluació contínua

En aquest cas, les opinions dels participants van totes a la mateixa línia. Per una banda, l’avaluació contínua té coses positives, perquè t’obliga de certa manera a ser més constant al llarg del curs i això al final, ajuda a la consolidació de coneixements per l’examen final. Per altra banda, el principal problema que se li atribueix a aquest tipus d’avaluació és que, l’estudiant durant el curs va treballant per anar realitzant l’avaluació contínua, però independentment de l’esforç que li hagi posat, s’ha d’aprovar obligatòriament l’examen final. Això desmotiva a

l'alumnat de la Pompeu, ja que al final veuen com que l'esforç realitzat durant el curs no es té suficientment en compte per les hores invertides que hi ha destinat.

- “no és que estigui malament l'examen, perquè molts valen, jo què sé, vint-trenta per cent, no l'has ni d'aprovar per passar l'assignatura, et fa mitjana i tal, però a vegades és com que no és el sistema adequat, jo crec, perquè tu estàs tot el curs fent treballs en grup de cinc persones que et dediques deu hores guapes cada setmana a acabar el treball, i després et fan fer un examen que val el cinquanta per cent de la nota tu sola en dues hores fent el mateix que has estat fent vint hores en un grup de cinc: és que, o sigui, és impossible” (PU-A1)
- “I ja està, o sigui, és que no fa falta; si *currarem* tot el trimestre, no cal.” (PE-A2)
- “els exàmens compten molt, o sigui, que hagi estat fent treballs súper *currats* i que compten súper poc i després l'examen et val cinquanta-seixanta per cent o més i dius “he estat treballant moltíssim, per després trobar-me amb un examen que em compti molt més del què has estat treballant, perquè un examen no porta tant de temps ni tanta dedicació. Jo crec que això s'hauria de comptar, que si hi ha tanta feina amb treballs que són molt interessants i que potser he après més, doncs que potser tinguin més pes a l'avaluació.” (CP-E9)
- “Jo crec en l'avaluació continuada, o sigui, a mi per exemple, em va tocar una assignatura, cada dos-tres setmanes entregàvem un treball. Què passa? Això fa que vas a classe, aprens, fas el treball. Vas a classe, aprens, fas el treball, i al final l'examen, jo recordo que pràcticament no vagi estudiar i vaig treure molt bona nota perquè anava més motivada a l'assignatura” (PU-A3)
- “Però això, van començar amb lo del Pla Bolonya, perquè la del Pla Bolonya al final és la contínua, hi han quatre assignatures contades; casi tot és amb examen final, o l'aproves o no aproves l'assignatura. Encara que la mitja amb la contínua et doni aprovada: si no treus un cinc, no aproves. I això, jo crec que no té sentit, i de vegades et passen exàmens que contenen un trenta per cent, però és que si conta un trenta per cent l'examen, i el projecte m'està contant un seixanta i després l'assistència vol que sigui un deu...” (EX-O2)
- “És que hi ha vegades que estem fent els seminaris i és 70 30 i dius... perquè he de fer tants seminaris si al final me la jugo al final. Al final és millor fer 50 50, ja que arribes al final a l'examen molt més motivat ja que t'ho saps millor” (DRec-O10)

- “Depèn de... és que depèn de l’examen perquè tu pots haver tingut uns seminaris que són de 8 9 10, però clar si val un 30 o 40% i després a l’examen treus un 5, pa que? Hi ha una pregunta que per x o per y no? Tauràs un 7 a la matèria *te pongas como te pongas...*” (CRdr-O4)
- “Te obliga a trabajar más.” (CP-O10)
- “Jo crec que *Bueno*, nosaltres sempre tenim, avaluació contínua que normalment l’examen és 40-50 i 40-50 treball. Llavors, molt bé que ho vulguis fer avaluació contínua, però llavors has d’aprovar l’examen final obligatòriament per aprovar l’assignatura, que... a mi em sembla bé que facin exàmens, però... potser s’hauria de replantejar una mica això que no sigui aprovar l’examen però que si treus un 4 o això ja et comptin.” (LA-A5)

Correlació assistència amb la nota

En aquest cas, hi ha un factor important que és la subjectivitat i la manera en el que cada estudiant s’organitza per fer l’examen i la manera i capacitat que té de retenir la informació. Així i tot, podem veure que hi ha diverses opinions al respecte, però la que majoritàriament predomina, és la que **anar a classe sí que ajuda**, en certa manera, a treure millors notes, bàsicament per la facilitat de preguntar els dubtes a classe o complementar part de la informació dels materials penjats a l’aula global.

- “si... i bàsicament que te n’adones que hi ha assignatures que les pots aprovar i fins i tot treure molt bona nota sense necessitat d’anar a classe...” (GLcp-O1)
- “Jo per mi sí, perquè retinc molt d’oïda i per tant me va molt bé anar a classe i hi vaig bastant. A les classes” (GL-O2)
- “Jo, per exemple, aquest trimestre, he fet una que jo crec que arribo a anar a classe i per tema de perdre temps a classe, perquè bàsicament et llegeix un *powerpoint*, jo hagués tret pitjor nota, perquè la classe s’ha d’aprofitar per fer altres coses i quan va arribar l’època d’exàmens, tenia més temps i llavors em vaig poder preparar l’examen i he tret millor nota, però jo estic cent per cent segur que si arribo a anar a totes les classes, no trec aquella nota” (EX-O2)
- “Jo crec que lo correcte és dir “no necessàriament”, perquè hi han algunes que crec que si no hi hagués anat les hagués *catejat*... les hagués *catejat* molt més fort, perquè... si no hi hagués anat hagués acabat molt pitjor” (EX-O6)

- “Jo crec que l’examen, no és que et motivi a anar a classe, sinó és només, si el *profe* a l’examen realment pregunta el que ha dit a classe, hi aniràs. Si el *profe* segueix preguntat lo que pregunta tots els anys, doncs... et llegiràs els apunts, et mires tres exàmens i vas directament” (ME-A2)
- “Però jo sí que sóc molt d’anar a classe i m’agrada anar a classe i jo trobo, que quan vaig més a classe trec millors notes, però perquè quan vaig intento, vaig a entendre, no tant com a copiar i a fer apunts” (FI-A5)
- “Jo crec que sí que influeix. Perquè per molt que tu no vaig a classe i tu a casa teva et miris el *power point* i tot això, a classe potser comentes un cas concret i esteu parlant una mica de com s’ha de resoldre X, o et donen més teoria del que hi ha penjat, i el que tu podies fer i a part que a mi per exemple m’ajuda molt ser a classe i em queden molt les coses si tinc el professor que m’ho explica i tinc dubtes” (LA-A5)

Assistència obligatòria

En aquest cas, la percepció general de l’assistència obligatòria és negativa, ja que per molta gent, va mot lligat una imposició de l’assistència amb una assignatura avorrida i amb la que es distraurà de qualsevol manera o per altra banda, la imposició d’aquest tipus d’obligatorietat per part d’un professor insegur que té por que ningú assisteixi a les seves classes.

- “ jo el que trobo que m’està fent bastant bé a les nostres assignatures, és que la participació, és a dir, no anar-hi no et puntua malament, sinó que anar-hi... o sigui anar-hi i participar-hi activament no és només un vaig a per la nota sinó que... quan passen assistència de tant en quan, el professor té en compte, no per penalitzar els altres sinó per... emm.. com per afegir un tipus de puntuació als que sí que han anat.” (HU-A4)
- “Jo el que trobo a faltar, per exemple, és a l’hora de seguir les classes que són obligatòries, perquè a vegades treballes i no t’ho pots compaginar, passa X cosa que no pots fer-hi res. (...) Llavors, jo crec que lo de l’assistència hauria de ser una mica més flexible, sobretot amb la gent que viu lluny d’aquí perquè no ho tenen molt en compte a vegades.” (HUpe-A5)
- “O assignatures que et posen assistència obligatòria perquè saben que si no posen assistència obligatòria no hi anirà ningú.” (HUpe-A5)
- “I de fet, hi ha classes d’assistència obligatòria, *obligatoríssima*, i hi ha classes que són d’examen perquè noto que hi ha por darrere d’això.” (HU-A9)

- “Jo el que tampoc acabo d’entendre és que l’assistència obligatòria perquè hi és, o sigui, quan fan això a mi, i no m’agrada l’assignatura és com ser-hi físicament però mentalment no hi soc. Em fico a la última fila i em fico a jugar o a llegir o lo que sigui. Però realment és com et fa una putada per haver de venir, però fas el mateix que faries algun altre lloc, si no vols anar-hi.” (GL-O12)
- “Yo creo que frustración, sobre todo, porque cuando es asistencia obligatoria, ya te hueles que son... que no vas a estar muy bien.” (PU-O4)
- “En relació... en la mateixa línia de lo què deia la companya, a mi em sembla penosa la reacció, de quan tens un problema, d’assistència, dir... “*pues ara passaré llista i la faré obligatòria*”, o sigui, és vergonyós.” (FI-O1)

E. Materials

Els materials bibliogràfics proporcionats des del professorat també han rebut certes crítiques, si bé en menys quantitat que altres temes. Com veurem a continuació, la crítica ha estat enfocada des de diferents àmbits, com ara la qualitat, en alguns casos a causa de diapositives o *powerpoints* sobresaturats d’informació i en altres en relació a la seva actualització, sobretot en estudis com per exemple les enginyeries. Altres també critiquen el *mal costum* d’alguns professors que no pegen a temps les diapositives o *powerpoints* emprats a classe. També proposen la inclusió de contingut més dinàmic, sobretot provinent d’internet (algunes pàgines web que de fet ja fan servir per compte propi) i fins i tot una aplicació per a visualitzar-los més fàcilment des dels telèfons mòbils, com si diguéssim, una *adaptació* als hàbits dels joves d’avui dia. Finalment, es fa patent que molts estudiants recorren a acadèmies per tal d’aprovar algunes assignatures, sobretot les més tècniques o de càlcul.

Qualitat dels materials proporcionats

En general els materials són bastant correctes, però hi ha un problema patent pel que fa a materials de suport o diapositives i a l’actualització d’alguns continguts. Les diapositives o *power points* sovint estan saturats d’informació, a vegades desestructurades, que distreu a la classe, quan haurien de ser en realitat un guió esquemàtic. També es critiquen aspectes més aviat *estètics*: imatges o gràfics fora de lloc o sense font i fins i tot informació en diverses llengües alhora. L’altre problema que esmentàvem era que en algunes facultats els materials estan molt

desactualitzats i no s'estan adaptant a la ràpida evolució d'alguns sectors, com és el cas sobretot d'Enginyeries.

- "I part que.. els continguts estan més desactualitzats que una altra cosa, perquè et poses a mirar la bibliografia i el més modern que tenen és del 2001." (EX-O2)
- "De vegades passa molt, o sigui, que els que no ho fem en anglès, no sempre, però de vegades pengen molta informació mig català, mig anglès, i et trobes que el que és anglès mig especialitzat, m'he trobat a vegades el primer any almenys, que "*òstia!* Aquesta paraula no tinc ni idea de què és", i és trencar-te, agafar-te el mòbil, començar a buscar què és i llavors et despistes i se te'n va. Jo crec que aquí el problema també és tant, si és en anglès, en anglès, o sigui, utilitzant un llenguatge... i si no és, també estaria bé traduir-ho tot completament, perquè et trobes de vegades en "no agafo el mòbil, perquè si no, no estudio"." (EX-O6)
- "Jo crec de que dels materials que et posen, el que s'hauria d'intentar fer és no enfocar tanta càrrega i posar coses com més interessants i que realment siguin més complementàries" (DRcp-A5)
- "Jo dels materials que són tal qual lletra, prefereixo parlar amb el col·lega d'un any més, que em passi els apunts que són transcripció del... En aquest sentit, quan els *powerpoints* són lamentables, no cal anar a classe... De manera que podrien fer els *power points* una mica més elaborats, ja que solen ser lletra i ja s'ha acabat." (EB-O5)
- "Sí, o sigui. Jo... o sigui, anava a afegir que... o sigui ens estem queixant dels *powers* molt plens, però també és veritat que també hi ha *powers* molt buits. O sigui, potser hi han *powers* d'uns teixits allí, que dius "*vale?*". Imatges *sueltes* que dius "però això què és?" O sigui, en plan... O un peu de foto d'un *paper* que és súper petit que no pots... o sigui, vull dir que ni tanto ni tan poco, vull dir, en plan... a mi m'ha passat molt que això no m'ho miro, perquè és que no sé ni d'on ve. O una captura *suelta* d'un article que va llegir un dia pel matí, que és com... no sé... aquestes *diapos...*" (EB-A7)
- "Jo crec que aquí hi ha una mania molt generalitzada amb els profes, que pengen els *power points* després de la classe perquè pateixen que si ho fan abans la gent no vingui a classe. Jo agraeixo tenir un *profe* que ens penjava els *power points* i jo... era el millor *profe* que he tingut, anava amb el *power point* imprès i anava completant allà al costat, anava afegint coses, però amb la base que ell ens donava..." (GLcp-O1)

Accessibilitat i disponibilitat dels materials

Hi ha una pràctica sistemàtica i bastant estesa entre els professors de no penjar els apunts o diapositives de suport en un temps raonable. La majoria els penja després de les classes (quan podria ser interessant penjar-los abans) i a vegades bastant més tard, de manera que els estudiants ha d'insistir i recordar-los contínuament que els pengin a l'Aula Global. És una pràctica habitual que simplement no comprenen i consideren que té fàcil solució.

- “Hi ha que et pugen un material i de vegades et recomanen una mica a la informació, i n’hi ha que no pugen res i si no vas a una classe, o per *algo* et perds una classe, que me la puc haver saltat per mil raons, ja perds l’assignatura. I crec que tampoc no seria això; si tenim el *Moodle* i tot, crec que penjar els apunts, com a mínim ja ajuda molt.” (EX-O2)
- “Sí que agrairia que els poguessin abans sobretot, encara que no siguin els apunts tal qual, sinó el *power*, perquè hi ha profes que els pugen poder un mes després i dius “ostres, ara has de passar a net els apunts amb aquest *power* que ja ni me’n recordo” I almenys a *crimi*, jo crec que no ens podem queixar de res perquè ens pugen tots els *power points* estiguin millor o pitjor.” (CR-A7)
- “No, hi ha alguns que no ho pengin.” (PU-A1)
- “Sí, igual que quan ens fan fer les presentacions molts cops, quan les fem nosaltres, de fer un *powerpoint* amb quatre coses i exposar, seria tant *guay* que ens ho fessin els professors de posar, les quatre coses, i parlar i escoltar i anar apuntant al costat l’essencial...” (CO-A9)
- “Yo nunca tomo apuntes pero, o sea, sí esto es algo que siempre he pensado, que es que no entiendo por qué motivo los profesores no dan apuntes, o sea, si lo que quieres es que aprenda la asignatura, pues ponlo lo más fácil posible (...) Es que además hay profesores que se ponen en plan cabrón: “no te subo el *powerpoint*”, y dices, *pa* qué? Ya está hecho, *pa* que voy hacer yo, o sea, *pa* que lo voy a copiar en el ordenador y ya lo veo?” (FI-A5)
- “Vull dir que aquesta tipologia, a mi, em dona més ganes d’anar-hi.. i d’entendre, no de copiar, i ja estudiaré... Sinó d’entendre.” (*es refereix a quan el profe penja els apunts prèviament*) (CP-A3)
- “Sí, a mi el que em passa a vegades són els *profes* que no pengin el *power* directament. És com... et diuen al principi de curs “has de venir preparada a la classe més o menys”: vale, molt bé, jo me la puc preparar, però si no em penges res? Què he de fer? I després de la classe com t’ho pengin? T’ho pengin un mes més tard. Llavors, ja és com... per

- molt que hagi anat a classe, no pots estudiar després i posar-ho al dia, sinó t'han penjat re." (ME-A2)
- "Sí que hi ha una professora que penja els *powerpoints*, però que decideix... *bueno* ens va com preguntar si els volíem al final de la classe, que es tradueix en dos dies més tard o quan ella vulgui, o al final de tot el curs. I llavors, nosaltres li hem preguntat "però, no els pots penjar abans de la classe?", perquè, *bueno*, segons ella la gent no ve. Que *bueno*, és veritat, o sigui, si no t'ho cures, no vindré, o sigui vull veure què m'explicaràs. Però per altra banda hi ha professors que pengen tota la teoria abans, que tu te la pots mirar i pots no estar fent apunts... perquè de vegades estàs tota la classe mirant l'ordinador fent apunts i no t'enteres de res i no te n'adones. Però si te'ls has mirat abans, o ni que siguin cinc minuts abans... saps de què va, el *profe* t'ho explica i dius "*pos bien*". Però... profes que t'ho posen després un *powerpoint* súper *cutre*... no sé..." (BI-A8)
 - "Però és que en el meu cas, no vaig anar a ninguna classe, perquè *currava*, i llavors clar, donar-me aquesta opció de penjar-ho tot, vaig dir... Em... Els companys em van dir "no cal que vinguis, perquè és... *casi* igual", llavors vaig dir "genial; doncs tinc un matí que puc *currar*, quatre hores" (CP-A12)
 - "Una amiga meva que va a la Pompeu a un altre campus, el del Mar, ells quan comencen una assignatura, ja tenen tots els apunts fets, però *en plan* bé; no en un *powerpoint* que té ficat quatre proves que et quedes igual, sinó tots els apunts ben fets i llavors poder anar a classes a comentar i apuntar sobre els apunts i llavors així pots estar escoltant el que et diuen amb la seguretat que tens els apunts ben fets i això seria genial, estaria bé, perquè si no vas a classe no tens apunts; algú te'ls pot passar, però tampoc... o sigui, sempre dependre d'algú a qui has d'anar demanant... doncs si tens la seguretat, que així potser fomentaré que hi hagi menys gent a la classe, però, no sé.." (PE-A2)

Lectures de suport

Els estudiants critiquen l'excessiva quantitat de lectures obligatòries o complementàries que els professors pengen. Expliquen que són massa llargues, és impossible assimilar-ne tota la informació i no se sap ben bé què fer-ne o fins a quin punt se les han de mirar, quant de temps se'ls ha de dedicar, amb quina atenció, etc. En algunes ocasions, les lectures ni tan sols es treballen a classe, cosa que és vista com una pèrdua de temps, a causa de la notable extensió d'algunes.

- “A Polítiques hi ha com moltes lectures, és una carrera on hi ha molta càrrega de lectures” (P5-Dret)
- “Moltes vegades tenim assignatures que la quantitat de lectures que s’han de fer és.. És *inassumible*. Per tant, ens les repartim nosaltres i fem un resum i a partir d’allà més o menys tens una [idea]... o sigui, pots arribar bastant a tenir més o menys una idea del què es parla, almenys amb vuitanta persones de lectures. (FI-O4)
- “No sé quina assignatura va ser, que vaig trobar que l’interessant era: *te doy* apuntes o tens aquí una cosa allà *mastegadeta*, però si vols més i vols treure més nota a l’examen, tens les lectures, o sigui, això que t’estic posant és de les lectures, llegeix-te-les i podràs tenir més, no?... pots anar una mica més enllà” (CP-E9)
- “I després hi han els altres que et pegen “mireu-vos aquests articles, no sé què”, articles que són privats, i què faràs? Pagaràs per veure l’article? No.” (ME-A2)
- “I que el tema articles, depèn de l’assignatura, depenent de com ho plantegi em sembla súper bé, perquè poden ser útils, però realment, si et diuen “d’aquest article n’has de treure una discussió”, o sigui que arribem a classe, entendre aquest article, perquè saber que diu això. Però, que et diguin, mirar-te aquest article, has de tenir temps , t’ho mires, i arribar a classe i que segueixi una classe de *powerpoint* de teoria, perquè he perdut temps llegint-me un article que no treballarem si només m’ha dit el títol a la classe?” (ME-A4)
- “Val, en relació amb el tema de pujar articles i demés... o sigui, és un altre tipus de metodologia, no sé fins a quin punt més dinàmica i tal, però el problema que veig en les assignatures són: part de la teoria són articles, molts cops no són ni tan sols *reviews*, que podien ser més divulgatius, o més... jo què sé, podrien agafar un tema i [dir] “és el que hi ha ara mateix sobre això”; no, són articles.” (BI-O9)

Recerca de materials alternatius

La recerca de materials alternatius és bastant generalitzada. La majoria d’estudiants hi recorre per completar els seus propis apunts o bé com a guia o referència, si bé en alguns casos, quan noten que una assignatura està desorganitzada o li manquen continguts, hi ha una forta tendència a buscar apunts i saltar-se la classe.

Trobem tota mena de formats, des de pàgines web on es comercialitzen apunts, xarxes socials, apunts de companys d’altres anys i vídeos de suport de plataformes educatives.

- “Mira, nosaltres, hi havia una assignatura que utilitzàvem el *Coursera* [una plataforma per penjar i ensenyar contingut docent], o sigui, cursos on-line, que l’assignatura es basava sobre un curs, llavors, tenies com els vídeos de teoria explicats allà i llavors anaves a classe amb els dubtes, perquè et feien veure els vídeos abans. Llavors, les classes eren útils perquè tu ja t’havies vist el vídeo, però si hagués estat al revés i primer haguessis fet la classe i després haguessis vist el vídeo, o sigui, la classe no t’hagués importat per a re.” (ES-O8)
- “*Studocu, Patata brava, Unibook...* bueno totes aquestes que acaben passant per el grup de classe i al final és que ni que tingui els meus apunts no me’ls acabo mirant perquè penso bueno.. mmm... tampoc, perquè m’estic deixant coses i estudio dels que em passen.” (DRec-A11)
- “Jo he arribat a pagar per apunts. (...)Sí, sí. *A ver*, valien 27 cèntims, eh, tampoc no és tan... Però en aquest punt, d’un *profe* que jo no tenia ni idea de què estava explicant aquell senyor, no tenia ni idea, i entre –crec que vam ser cinc, sis persones un va pagar dos euros i mig i ens ho vam partir entre tots i ens vam passar els apunts.” (CP-O10)
- “Perquè sento que si jo he d’anar a classe a copiar el que tu diguis com si fos un ordinador... no és més fàcil venir, tinc els apunts d’altres anys” (CP-A3)
- “Que jo he descobert aquests una cosa al *YouTube*, que es diu *Osmosis* i que són vídeos que expliquen totes les patologies que existeixen *resumides*, però *en plan...* vídeos de set minuts. Llavors, quan tens un *tochaco* d’un tema de deu fulls, et mires aquests vídeos –a part de què són resums, que et donen una idea general– jo crec que seria molt útil per a classe, els *profes*... però és que m’imagino que no ho coneixen... que no dic que els passin, però que ho penguin almenys abans de la classe i que ens diguin “això us ho mireu abans”, i si t’ho pots mirar al bus set minuts abans de la classe, vas amb una idea general, i ja, és que...” (ME-A4)
- “D’altra banda, nosaltres almenys al meu grau, a medicina també i no sé si vosaltres també, tenim uns apunts al drive que són compartits i que anem fent any rere any entre tots els estudiants. Llavors si tu tens aquests apunts, que saps que estan súper bé i en canvi a classe tampoc s’expliquen tant bé o bé allò que et pot passar que no pots anar sempre per una hora, aleshores doncs tenint aquests apunts a vegades no vas a classe perquè ja els tens.” (BI-A10)

Facilitat de prendre apunts

Hi ha diverses opinions i preferències sobre prendre apunts a classe: alguns estudiants prefereixen tancar la llibreta i simplement escoltar el professor per entendre bé el contingut, i a d'altres els agrada fer-se els punts personalment, anotar al costat de les diapositives, entre d'altres. La qüestió és que ambdues opcions són pràcticament impossibles molts cops, perquè els professors utilitzen diapositives saturades d'informació, en ocasions desestructurada, que els desorienten i alguns professors es limiten a llegir-los o van saltant d'un tema a un altre sense seguir un fil argumental concret, fent impossible prendre apunts ordenats i estructurats. És un tema relacionat amb les aptituds i habilitats docents dels professors.

- “Tu estàs a una classe que no entenes res, els apunts súper desestructurats, que això, a la gran majoria de gent quan veu que no pot prendre bons apunts, també deixa d’anar” (DRcp-A5)
- “*O que te hace falta*, i quan has fet un dia sencer d’apunts dius “bueno, he fet això, però en realitat no he escoltat res” i al proper dia ja passes.” (DRec-O10)
- Jo sempre m’ho descarrego d’internet. O sigui, no sé, a mi, per a mi, és més enriquidor està escoltant a la classe tot i sabent que hi ha una persona que els penja a internet i els descarregues i saps que estan bé i tal, no sé per què m’he de posar jo a fer uns. (...), jo prefereixo escoltar a classe i després descarregar-los” (PU-A1)
- “Jo demano a companys d’altres anys, és una mica l’alternativa. No ho miro a internet.” (PU-A6)
- “Casi nunca tomo apuntes, pero encuentro que no sirve de nada también ir a copiar” (FI-O4)
- “*Bueno*, jo, o sigui, estic súper d’acord amb això dels apunts d’altres anys que et permeten sobreviure una mica al carrer, (...) passava una mica això que deia abans *de* què està una mica súper desordenat i els temes, bueno, té relació el tema 2 amb el tema 15, i després torna enrere i és un caos. Llavors, m’he vist obligat a mirar vídeos d’un professor que va a la Universitat de Valladolid, per estructurar-me jo els conceptes, perquè ni amb els apunts ni res, o sigui, era impossible.” (BI-O3)
- “*Bueno*, jo aquest any estava... el trimestre passat vaig provar... perquè ja... els apunts comencen a ser horrorosos, o sigui, són molt totxos i no em donen la vida, llavors estava provant d’anar a classe i fer-me un resum a mesura que el *profe* parla, és a dir, el que diu el *profe* ho apunto més o menys... llavors em trobo primer que no tot el contingut important ho pregunten i després, es nota molt quan el *profe* realment sap del què està

parlant o no, o té clara la idea que vol transmetre. Perquè és que hi ha classes on he sigut incapaç de.. o sigui prestant tota l'atenció del món, he sigut incapaç d'entendre què és lo que m'estava dient i m'he posat a llegir el *powerpoint*, perquè així més o menys tinc una idea... Clar, com vols fomentar que vagi a classe i que et faci cas del què tu dius, quan realment no estàs transmetent la idea.” (ME-A4)

Acadèmies

En funció del tipus d'assignatura, hi ha una tendència a anar a les acadèmies com ara CEUS o CETEC, especialment en els estudiants de la facultat d'enginyeria. Són sobretot assignatures del sector del qual podríem considerar com a ciències pures, de càlcul i matemàtiques. Hi ha estudiants que hi van quan han suspès una assignatura i n'hi ha que hi van des del principi i no passen per classe. També hi ha ocasions on consideren que, com que el professor no és capaç d'explicar i fer entendre el contingut eficientment, directament no van a classe i decideixen apuntar-s'hi.

- “Doncs, o sigui, realment tu dius “vaig a classe, no *m'entero* de res. Pagant a l'acadèmia que al final tampoc pagues tant, perquè ho acabes amortitzant aprendré quatre vegades més amb menys temps... vaig a l'acadèmia”. Jo el tercer trimestre de Física no vaig trepitjar la classe ni un sol dia, vaig anar a l'acadèmia directament. “Pos mira, aquesta classe no l'aprovaré. Vaig a l'acadèmia”.” (EI-A3)
- “És que dius “no m'ho poden explicar així a la *uni*, com m'ho expliquen allà?” (EI-A3)
- “Vas i agafes el *profes* de l'acadèmia i els poses a la universitat i *ale!* A fer projectes. És que...” (EM-A4)
- “A mi m'ha passat amb les assignatures d'economia i així, que això de no anar a classe no vol dir deixar de fer la feina; que després em pagava jo CETEC i aquestes coses perquè jo no arribava, com... mmm... per mi era una cosa súper *arista* aquella classe... I després, “allà pagant” el que [és que] vull dir que..” (FI-A2)
- “Saben que el resto va al CETEC y lo va a hacer con los apuntes del CETEC” (FI-O8)
- “Jo, com tu comentaves abans, de l'acadèmia, jo tinc que molts companys que han evitat anar a classe i s'han dedicat a anar sis hores a l'acadèmia i se l'han tret [l'assignatura], vull dir, en aquest sentit, hi ha moltes classes que són totalment... innecessàries en aquest sentit, o que no t'aporten el que t'haurien d'aportar, perquè ho pots fer a casa, o en aquest cas a l'acadèmia. ” (EB-O5)

F. Situació personal dels estudiants

Una sèrie de factors de caràcter més personal també incideix en l'assistència a classe. El fet d'haver de treballar o fer pràctiques, cosa que també lliga amb els horaris, fa que molts estudiants s'hagin de saltar classe contínuament. Les distraccions a l'aula no contribueixen a la concentració i fan que sentin que estan perdent el temps a l'aula, de manera que a la llarga augmenta l'absentisme.

Compatibilitat amb la feina i les pràctiques)

En aquest cas, podem veure com l'alumnat de la Universitat Pompeu Fabra, remarca la gran dificultat que tenen per poder combinar els estudis amb una feina o les pràctiques. Per ells i elles, aquest sistema manca totalment de sentit, i no entenen la posició de la universitat de no deixar treballar els estudiants. Tot això, ho relacionen principalment amb la manera en que estan distribuïts els horaris. Al final, per diverses situacions personals, els i les participants decideixen saltar-se classe per tal de poder treballar, fet que els acaba perjudicant amb la nota final o amb desavinences amb algun membre del professorat. A més a més, troben unes certes contradiccions en aquest model de plena dedicació pels estudis i és que en el moment de sortir a treballar al món laboral, et demanen una mínima experiència en moltes de les feines, i que per tant, això dificulta a una ràpida incorporació en aquest.

- “*Bueno*, una cosa interessant... és que a les normes de la Pompeu posa que et faciliten el poder treballar, perquè la meua delegada... es fa així, i va anar a la... però li van dir que no, que no... que és mentida això (*rient*), que era una universitat només per a estudiar” (PU-O4)
- “És que jo crec que la Pompeu és com una universitat que vol que els alumnes tinguin tan bona nota, que ocupa tot el seu temps en estudis i no deixa que treballin, perquè si treballem, no dediquem el cent per cent del nostre temps lliure a estudiar” (PE-O9)
- “tu no pots anar a una feina i dir “de setembre a desembre tinc disponible un dimarts a la tarda, un dijous pel matí... i al gener t’ho canvio pel dimecres” i així (...) Llavors jo crec que això està totalment relacionat amb l'assistència, perquè no es pot combinar... no pots fer feina...” (PE-O9)
- “Jo assisteixo poc, però per tema al final de l'horari, perquè treballo i tal i el que passa és que jo anava a les classes i al final tampoc no et motiva molt per quedar-te.” (EX-O2)

- “Tu per exemple no pots dir: “per les tardes faré classes particulars” tu no li pots dir a un nen, tots els dimecres de 18:00 a 20:00 tinc per tu.” (ME-O1)
- “Tinc una amiga meva que no sé per què, suposo que és per fer diners, però, sempre intenta treballar en *ferias* i ... o sigui, sempre té el seu justificant i sempre li ha donat problemes per justificar una absència, o sigui, *en plan* ‘si és per feina, no t’ho accepto’ o per exemple, no vénis a aquest seminari que és obligatori i fins i tot amb el justificant de feina, els *profes* li fiquen un zero, com que la Pompeu no vol que treballis, o sigui, només dedica’t a estudiar això i ja està.” (EB-O6)
- “*bueno* a cinquè, a cinquè, *bueno*... no sé a quin curs esteu però a cinquè ho acabareu fent. A la meua classe tothom treballa ara, i el que fa la gent és es peta les classes i treballa, perquè clar tens 23 anys i 0 experiència professional. I per tant la gent llavors diu m’agafo pràctiques i em peto les classes.” (DRec-A8)
- “Que... a part del treball, jo he vist a bastanta gent, sobretot a mesura que avança la carrera, que va augmentant el número de gent que treballa, juntament amb el què estudien” (CP-O10)
- “I sobretot, l’única facilitat que hi ha, l’única possibilitat que hi ha per a l’estudiant és que trobi feines flexibles i que pugui fer-s’ho com pugui, i que sobretot les optatives. Totalment, la responsabilitat la té l’estudiant i la Pompeu no fica cap facilitat.” (CP-O11)
- “Eh, jo vull dir, relacionat amb això, perquè llavors el que provoca és que les feines que acabes trobant són lo màxim precari que trobes.” (CP-A12)
- “I no només això, perquè moltes vegades els hi dius al professorat el teu raonament i per exemple, potser treballes un dia i tens un examen aquell dia, i et diuen; “ doncs canvia la feina dia” i és no gràcies perquè hauré de cobrar 50€ menys. I si no t’ajuden amb tot això, acaba cremant moltíssim i tot això et va desmotivament i acabes no anant a classe.” (TI-A10)

Distraccions a l’aula

Els i les participants, en aquest cas, admeten que en classes, i sobretot en aquelles obligatòries que no desperten gens d’interès, quan veuen que no s’està explicant un contingut interessant, al final acaben desconnectant i acaben estant presents físicament però no mentalment. Sobretot, en aquestes situacions, acaben recorrent a la utilització de diverses xarxes socials com *twitter* o *whatsapp web*.

- “Jo el que tampoc acabo d’entendre és que l’assistència obligatòria perquè hi és, o sigui, quan fan això a mi, i no m’agrada l’assignatura és com ser-hi físicament però mentalment no hi soc. Em fico a la última fila i em fico a jugar o a llegir o lo que sigui” (GL-O12)
- “al final, és que no t’acabes ni *enterant* perquè estàs dos hores amb el mòbil, que dius ‘hagués fet el mateix si m’hagués quedat a casa’” (PE-O9)
- “Jo crec que també hem de reconèixer que sí que, són responsables els professors, però també, som responsables els alumnes. *Almenos* en el meu cas, jo vaig a quasi totes les classes i normalment no aprofito pràcticament res... si que l’ordinador està molt bé tenir-lo però tens el *whatsapp* obert, tens no sé què, *osti!* Que estic mirant vols per no sé quin viatge i ho tens tant a l’abast tot que arriba un moment en que és impossible que jo estigui concentrat tant de *rato*” (DRec-A10)
- “És que tu llevar-te a les 6:30 del matí i haver d’estar allà a les 8:30 que per estar amb el *twitter*, doncs dormo una mica més i em quedo a casa” (LA-A6)
- “No, gens. O sigui, jo personalment vaig a classe però anar a classe no vol dir res. o sigui això, tu tens es *twitter*, tens es grup de *whatsapp* on estan xerrant, tens no sé... al final no estàs atent del tot.” (Tlla-A11)

Percepció sobre l’administració de la universitat

En aquest cas, podem veure la crítica que hi ha per part dels i les estudiants de la Pompeu envers la manera en el que l’administració de la universitat resol els problemes. Sobretot posen sobre la taula el problema de la falta d’aules, especialment en les facultats del Campus de Poblenou i Campus Mar. En aquest cas, també destaquen que el professorat de la Pompeu també es veu afectat per aquesta manca de competència i que en certs moments els hi dificulta la realització de les classes de manera efectiva.

- “És que els que controlen són pitjors que els *profes*.” (HU-O11)
- “No només recau en el professor, sinó que hi ha la figura dels coordinadors de l’assignatura que crec no es duu a terme, i només se’ls hi posa el nom al pla docent i s’ha acabat, perquè el professor si que potser s’hauria de comunicar amb els altres professors, però si el coordinador no exerceix el seu paper de dir; “escolta, posem un dia en comú i ens assentem”, igual que estem fent nosaltres avui aquí, que és una hora assentar-se i dir; “tu faràs això, tu faràs allò”, i crec que això tampoc ho faran, perquè cadascú vol fer el que li agrada i llavors això genera que assignatures” (EB-O5)

- “Jo volia afegir que per exemple els dos primers anys, jo vaig ser delegat del meu curs, i tema de canvi d’aules perquè... o no li anava bé al professor i llavors no hi havien aules, després veies que en veritat sí que hi havien aules disponibles” (EB-O6)
- “Que la Pompeu amb el rotllo aquest de l’excel·lència internacional es tira moltíssim al rotllo aquest de tecnologies i no sé què i a vegades crec que són una *tontería*, com de procediment, que et treu la *chicha*, i en canvi hauria d’anar acompanyat amb *chicha*, amb substància, i que no sé, que si és per quedar bé i perquè surtis al diari” (FI-A2)
- “Jo crec que el professor també es troba amb la mateixa situació perquè li donen una aula i després els hi canvien.” (LA-A5)
- “El problema de moltes coses és per culpa de secretaria acadèmica i després hi ha el sistema que regula aquesta situació. El tema és que donem molta culpa als professors quan en veritat és de la universitat, sobretot en la gestió acadèmica que es nefasta” (LA-A6)

Problemes econòmics

A partir de les opinions exposades, es pot veure com molts dels i les estudiants de la Universitat Pompeu Fabra, en primer lloc, són coneixedors de que companys seus tenen certs problemes per tal de pagar el preu de la matrícula de la carrera i per altra banda, ells també se’n veuen seriosament perjudicats. Aquest problema, va molt relacionat amb la forma en que estan configurats els horaris, ja que al ser tan dispersos i canviants, fa que molta gent no pugui treballar durant l’any per poder-se pagar el grau universitari. Això genera que certs estudiants, han de deixar d’estudiar pel cost d’oportunitat que això els hi suposa, i per tant, s’està creant una diferència estructural important.

- “I que no oblidem que també el fet de sistematitzar els horaris, faria que fos més inclusiva la carrera, perquè hi ha molta gent que es queda a fora. Jo tinc companyes de classe que no poden fer segons quines assignatures perquè potser les han repetides, i no poden permetre’s pagar una segona matrícula. Vull dir, és que és una vergonya el que estan fent. Estan fent un clivatge molt bèstia, i moltíssima gent que es treu una carrera amb els anys pertinents que ells consideren que se l’han de treure... ho fan perquè tenen un recolzament familiar molt important” (Blme-E11)
- “Jo he vist gent potser de dir; no sé com no m’acceptin la beca general no sé si podré continuar, però si els hi accepten el que és la beca general no veig grans problemes. Però si que és cert, que fer estudis simultanis, doble grau i tal.. o tens una mica de diners

o pel que sigui tal o no. O sigui que realment, i fins i tot aquí a Catalunya, que et penalitzen amb un segon grau, o sigui un 40% més, llavors és una cosa impensable.” (CRdr-O1)

- “Pues jo no ho sabia, i la veritat és que em sembla bastant elitista perquè el cost d’oportunitat d’estudiar és molt gran, o sigui (...) però hi ha gent que realment sí, i que necessita treballar per poder estudiar, i aquí no pot venir.” (CRdr-A3)
- “Però si que et dificulta molt a l’hora de trobar... per exemple, en el meu cas, jo necessito treballar, sí o sí, per poder pagar-me la carrera(...) Jo per exemple l’any passat ho vaig passar molt malament: no vaig assistir a assignatures, crec que no vaig assistir a cap classe quasi bé, només anava als seminaris” (CP-O9)
- “jo conec gent que té molta dificultat o va a estudiar, o treballa o es deixa assignatures.” (LA-A7)

G. Entorn

Aquest apartat és una mica un calaix de sastre on hem posat arguments relacionats amb comparacions amb altres universitats o institucions que alguns participants van fer mentre els entrevistàvem en grup.

- “Però, una cosa –jo aquí, en defensa– o sigui, l’altre dia estava parlant amb una amiga que està d’Erasmus a França, i li deia “*buà, tia*, o sigui, és que estic a quart i acabo la carrera i crec que hauria de tornar a començar, per començar a saber fer *algo*” i ella em va dir que comparant amb altres –o sigui, potser més internacional, però– comparant amb altres graus d’Enginyeria Biomèdica a nivell europeu, la nostra preparació és com... infinitament superior, en plan, em va dir “és que aquesta gent no sap fer ni...” o sigui, així que no us preocupeu.” (EB-A7)
- “No, o sigui jo he comparat... no tenim la mateixa... diguéssim... tenim més si ens comparem amb una persona de Granada, perquè arriben a quart aquí, fan pràctiques i ells no han vist pacient, abans; nosaltres comencem pràctiques des de primer, llavors això et dóna un plus: nosaltres a quart ja sabem fer una entrevista sols. Els de Granada, no. Llavors, és un exemple. Jo crec que això, va al nostre favor. Després a sisè, és al revés, però...” (ME-O1)
- **Persona 6:** Yo por lo que he visto –igual es porque me gustó mucho esa parte, pero– yo en Grado Superior, lo que hacíamos era: con ordenadores capados, estaban completamente capados, no tenían, me parece que no tenían ningún tipo de conexión

a internet, sólo tenía... que era como una ethernet, para hacer servidores individuales, y lo que hacíamos era “tú vienes al examen con tu portátil, donde tenías tu proyecto, y si te iban... –son tres trimestres– pero aquí sería más difícil, pero allí el primer-segundo trimestre normal, el tercero un proyecto entero y tú ibas al examen sabiendo que tu proyecto de esa nota completa, sesenta por ciento el proyecto, y luego, todo a la vez con el proyecto, te daban a la vez con el ordenador capado, un examen, y tú, a una asignatura que me parece que era entre teoría y algún tipo test de decir “esto funciona, no... o que hará esto”, pero normalmente, lo usual era que tú comprovases y convencieses al profesor como funcionaba y entonces te hacían preguntas sobre el código insitu, es decir “qué hace esta línea?”, sin poder compilar, simplemente, por reconocer tu código, y después con el ordenador, comprobar y decir “compruébame esto” y lo compruebas mientras mirando... (EX-O6)

4.2. Comparació amb altres facultats

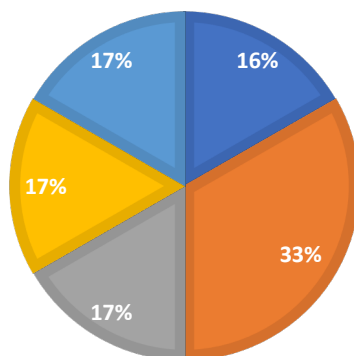
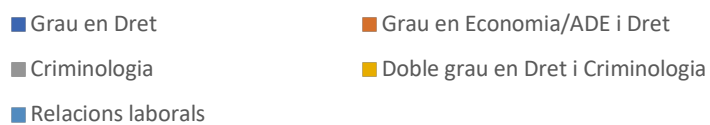
Ara passarem a analitzar els resultats per cada facultat, de forma més breu i analítica. (Recordem que properament ja es dedicaran diversos documents a analitzar cada facultat). Al **gràfic 15**, podem veure a la repercussió dels temes per facultat. Com es pot observar, la majoria coincideixen i situen el problema a l'entorn de *Calendari acadèmic* i de *Contingut, estructura i metodologia de les classes*, encara que altres temes com *Avaluació* o *Professorat* també són importants.

A. Facultat de Dret

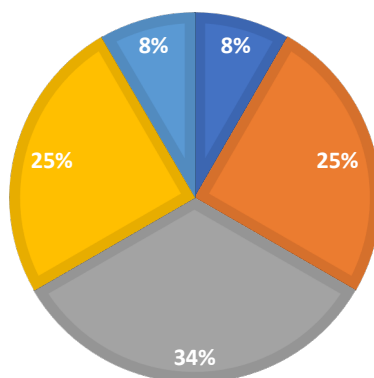
A la sessió corresponent a la Facultat de Dret de la Universitat Pompeu Fabra hi van participar 12 persones de cinc graus diferents, com podem veure al **Gràfic 11** i són els següents: grau en Dret (2), doble gran en Economia/ADE i Dret (4), grau en Criminologia (2), doble grau de Dret i Criminologia (2) i finalment el gran de Relacions Laborals (2).

La representativitat pel què fa al *curs* va ser bastant uniforme, en el sentit que incorporà estudiants novells: primer (4) i segon curs (2), i estudiants *veterans*: tercer (3), quart (1) i sisè curs (1). Ho podem veure al **Gràfic 12**.

Gràfic 11. Distribució de la mostra per graus



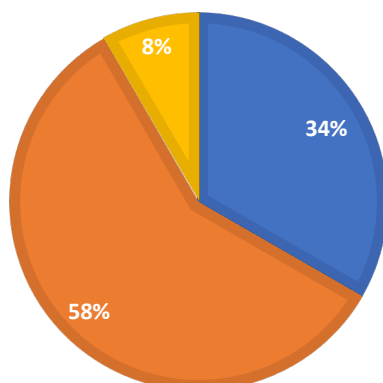
Gràfic 12. Distribució de la mostra per cursos



Pel què fa a la dedicació acadèmica, trobem que la majoria dels estudiants de la Facultat de Dret, estudien i treballen a la vegada (7), seguit dels què dediquen tot el seu temps a l'estudi (4) i per últim, trobem una persona que estudia, treballa i fa pràctiques a la vegada (1). Ho veiem al **Gràfic 13**.

Gràfic 13. Distribució de la mostra segons la dedicació acadèmica

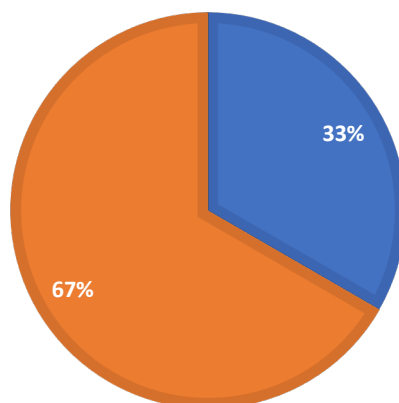
■ Estudiant ■ Treballant ■ Pràctiques ■ Treballant i pràctiques

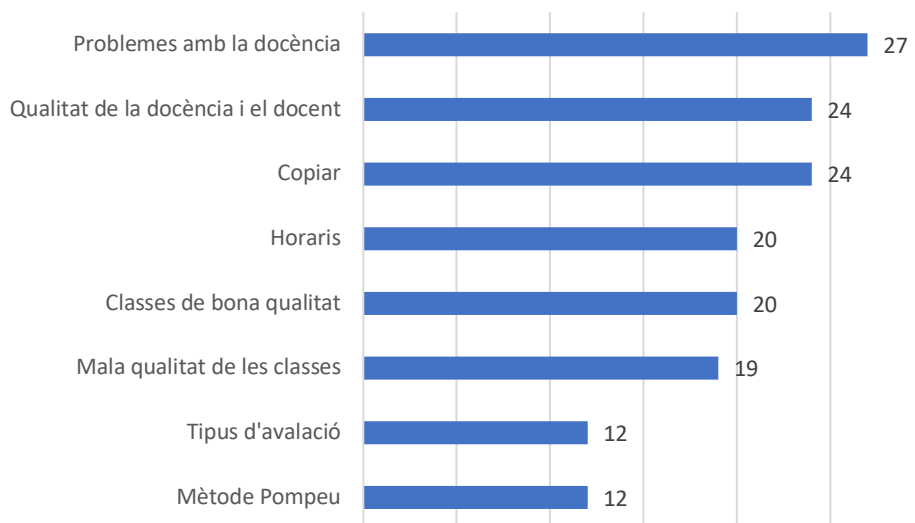


Pel què fa a la representativitat de gènere, en aquest cas no es va aconseguir la paritat, ja que van participar-hi 8 dones i 4 homes.

Gràfic 14. Distribució de la mostra per gènere

■ Home ■ Dona



Gràfic 15. Subtemes amb més de crítiques de la Facultat de Ciències

En aquest cas, com podem observar al **Gràfic 15**, els temes que des de l'estudiantat de la facultat de dret es van donar més importància van ser; en primer lloc, el tema del professorat com un aspecte fonamental i imprescindible perquè les classes siguin de qualitat. És per això que es van tractar temes tant dels problemes que hi havia amb la docència i el docent (27) com també els aspectes positius que s'han anat trobant al llarg dels seus estudis dels i les docents de la Universitat Pompeu Fabra (24). Una de les queixes més repetides, és quan el professor es centra en llegir el *power point* de suport durant l'estona que dura la classe, sense aportar cap contingut nou i sense crear un dinamisme i una connexió amb l'alumnat. És per això, que la desmotivació envers anar a classe és evident, i quan aquesta situació es dona, la majoria dels alumnes decideixen fer el temari pel seu compte, ja que fent el balanç entre anar a classe o no, els hi surt més a compte no fer-ho. Una de les propostes que es fan, és intentar donar metodologies i diverses estratègies al professorat per millorar la qualitat de la seva docència, ja que tots comparteixen que gran part dels professors i professores que s'han trobat, no tenien aquests mecanismes per poder dirigir una bona classe.

- “però hi ha professors que poder tu vas a classe i de la manera com no explica o llegeix, o la manera o la dinàmica que porta, realment tu sents que estàs perdent el temps i penses; no estic fent res aquí.” (CRdr-O1)
- “Però és que fins i tot és més ràpid a casa, perquè el *profe* trigarà més en llegir-ho que llegir-t'ho tu a casa, pues ja directament amb dos hores en faig el doble.” (CRdr-A3)

- “Totalment, hi ha classes que tu veus el professor, depèn del professor tu veus que la primera classe hi ha gent, a la segona hi ha menys gent i a la tercera ja no hi ha ningú.” (CRdr-O4)
- “Llavors, perquè els seminaris siguin pràctics, primer hem d’educar als professors en ensenyar que és fer una classe pràctica, perquè no en saben.” (CR-A7)

D’altra banda, alguns dels temes que els i les estudiants de la facultat de dret valoren del bon professorat és quan la persona és clara i les classes són fàcils de seguir, t’explica les coses perquè les entenguis, connecta amb els alumnes i sobretot, que fa les classes dinàmiques, ja que el contingut dels seus graus, sol ser bastant teòric i monòton i per tant agraeixen aquesta incorporació de pràctica a les classes teòriques per part del professorat. A més a més, també és interessant pel seguiment de la classe, que el professor o professora pengi els materials utilitzats durant la classe, ja que ajuda el fet de que l’alumne no només estigui copiant el que diu el professor durant la classe sinó que pot participar d’alguna altra forma més activa.

- “era el professor de dret penal del primer trimestre de segon. I era el que va ser com el que ens va introduir a la resolució de casos i a la teoria del dret penal i tota l’assignatura i, sent un tema, ampli com és, ell sense *power point* i sense res només amb la pissarra escrivint, i explicant-t’ho a tothom li va quedar claríssim cada vegada on estàvem, què estàvem fent i perquè sinó el *tíu* deia: ‘esto, esto y esto i amb això això i ja està’” (CRdr-O4)
- “però si tu fas una classe productiva, la gent vindrà, perquè a la gent la motiva.” (DRec-A8)
- “Ya que esto hace que el profesor también se dedique un poco más, ves que no están hablando al fondo, leo el *power* y me voy. Si ves que somos pocos, preguntamos más y nos podemos dedicar más a un tema en concreto, ayudaría tanto al profesor como al alumno” (RL-O9)
- “en realitat, tenir el *power* com a esquema, i si el *profe* va dient coses, pues vas afegint i és molt més fàcil que estar-ho copiant-ho tot, ja que no t’enteres sinó. I si et perds, ja no saps ni a on estàs..” (CRdr-A3)

A continuació, un dels altres elements més tractats, és el tema de la configuració dels horaris (20). En aquest cas, la queixa principal és causada pels alumnes que fan les dobles titulacions, ja que al combinar dos graus, el que passa és que tenen uns horaris molt dispersos i moltes hores

mortes, fet que els obliga a destinar gran part del seu temps a la universitat, i els impedeix de fer altres activitats o fins i tot treballar, un factor totalment imprescindible per alguns. A més a més, un dels altres problemes que posen sobre la taula, és el fet que cada setmana els horaris vagin variant i que algun dia de la setmana tinguin moltes hores ocupades i que un altre dia tinguin l'horari buit de classes.

- “ A mi el trimestre passat, dilluns i divendres no tenia classe però dimarts, dimecres i dijous vuit hores, que al final acabes supera cansada i al final deia; es que em saturava i deia no puc, pensar que tenia vuit hores i era “*bueno* avui no vaig”, ja no puc més... deixa-m'ho.” (RL-A2)
- “ Realment és això, per exemple jo aquest trimestre el divendres només tinc quatre hores però en tinc dos al matí que acabo a les 12:30 i és que no torno a tenir classe fins les 17:30. Llavors clar, aquestes quatre hores si estiguessin totes compactes en realitat qualsevol persona podria treballar o fer qualsevol altre cosa totalment compatible” (DRcp-A5)
- “Jo volia fer dret i *crimi* i vaig decidir fer només *crimi* perquè em van advertir d'això que tindria les classes per les tardes i jo em negava a estar aquí tot el dia i llavors vaig dir fora” (CR-A7)
- “ Jo hi ha dies que puc tindre 8 hores, i per exemple demà no hi ha classe... per tant, si ho poguessin repartir una mica millor.” (DRec-O10)

Seguidament, a part de la manera en el que el professorat enfoca les explicacions i el temari de les classes, perquè una classe sigui de qualitat (20) també és important que el contingut que es dona i les característiques d'aquesta, motivin als estudiants i desperti el seu interès en la matèria. Com s'ha mencionat anteriorment, el contingut de la majoria de les classes tant teòriques com de seminaris (que reben bastant part de crítica) solen ser molt teòriques, ja és el que requereixen els graus. És per això, que quan una classe té un toc més pràctic i que trenca amb l'estereotip de classe on l'alumne escolta i el professor parla, sol agradar molt més. També alguns dels elements que es valoren els i les participants del *focus group* és quan veus que la classe està sent productiva i veuen que estan aprenent. A més a més, una tipologia de classe que troben interessant és aquella en el que primerament el professor et demana de preparar-te un cert temari, en el moment de la classe, poder parlar més enllà del tema i de forma més dinàmica i lúdica i no tan conceptual.

- “si hi ha assignatures que són més pràctiques potser si que vaig més a classe perquè el *profe* m’expliqui coses, també doncs depèn del funcionament de la classe. [...] Per exemple el meu *profe* de penal ens feia preparar-nos el temari abans d’anar a classe i explicar-lo i llavors, jo me’l preparava i si veia que no ho entenia anava i sinó no.” (CRdr-A3)
- “jo per exemple, els seminaris no els hi veig la importància i n’hi ha alguns que m’agraden molt però és que després a la hora de l’examen no.. *noo*.. és el mateix com si no hi haguessin hagut seminaris.” (DRec-A11)
- “dels tipus d’assignatures perquè clar, hi han classes que potser hi vas i amb els apunts que pots anar aprenent i amb el que t’expliquen realment si que veus que estàs aprenent, i si serà feina que potser tu a casa quan hakis d’estudiar serà molt més ràpid perquè tindràs l’esquema mental... hauràs aprofitat tu les classes...” (CRdr-O1)
- “Les classes eren debats, o sigui, les classes literal eren debats, o sigui començava en *plan*: que penseu de no-sé-què. I eren debats que súper *guai* la gent anava a classe perquè les classes eren *guais*” (CRdr-A3)
- “A nosaltres ens va dir en *plan*: ningú pren apunts en aquesta classe, només escolteu no-sé-què, i és una classe que estava plena des del primer dia fins a l’últim, i realment, no prenieu apunts i anaves de cara a l’examen, que llegies les lectures que tocaven, i tu te’n en recordaves del que havia explicat a classe, perquè estaves més pendent d’entendre del que parlava i del concepte que t’estava explicant, que no pas de tenir-ho tot redactat en un full”. (DRcp-A5)
- “Jo de fet de les coses que més m’han quedat de dret són coses que he fet als seminaris perquè com que toques coses súper concretes i fas una classe molt pràctica d’allò, llavors allò et queda moltíssim” (DRec-A8)

Per altra banda un dels altres aspectes negatius que desmotiven als participants a assistir a les classes és quan aquesta és de mala qualitat (19). El principal problema que engloba tots els altres, és que quan l’alumnat veu que en les classes teòriques i les de seminaris no estan aprenent res ja que s’explica tot de forma molt superficial i sense entrar en temes de rellevància o actualitat. Al final, la solució final que acaben adoptant és que per poder realitzar l’examen final acaben complementant la seva formació a partir de manuals, o lectures alternatives. Al final el que decideixen és organitzar-se de forma autònoma i autodidacta l’assignatura, ja que veuen que d’aquesta forma poden adquirir més coneixements importants i molt més interessants.

- “Però clar, anar a una classe, on veus que si jo no puc prendre apunts, perquè simplement està fent un resum... sense entrar en el fons de la qüestió...” (CRdr-O1)
- “Però si tu veus que a classe no estàs aprenent i ho has de complementar amb no se quants manuals és quan tu des incentives l’assistència perquè dius: ‘si vaig a classe i no estic aprenent doncs aquestes dos hores de classe per cada setmana doncs ja ho estic llegint del propi manual’.” (CRdr-O1)
- “però... si veig que no estic aprenent res en la classe que vaig i només és que em llegiran el power i no la gaudeixo, em quedo a casa.” (DRcp-A5)
- “O sigui vas allà, fas això i quan et toca fer l’exercici, surts a la pissarra, fas l’exercici que t’has preparat a casa, i després ja no fas res més en tot el seminari.” (DRec-A8)

En general, un dels aspectes que també potencia aquesta falta d’assistència dels alumnes de la facultat de dret és el sistema conegut com a Mètode Pompeu (12). En aquest cas, els alumnes consideren que el primer trimestre és l’únic que els hi permet un descans entre els exàmens finals i el començament del curs, ja que els altres, depenent de l’any, aquest no existeix. Això el que fa és que gran part dels alumnes, per tal de desconnectar d’un trimestre a l’altre, el que fan és agafar-se uns dies de descans, fet que deriva a una baixa de l’assistència a les aules. A més a més, sobretot pels estudiants de la facultat de dret i del doble grau de ADE/ECO i dret, aquesta forma de distribució de l’any universitari, no els permet adquirir els coneixements necessaris, ja que creuen que 10 setmanes no és temps suficient per a tot el temari imprescindible que han de donar.

- “I el tema de les setmanes és totalment cert, si la setmana anterior estàvem fent exàmens, i ara estem amb un tercer trimestre, no tens cap tipus de descans ni setmana prèvia dels exàmens, és com molt caòtic.” (CRdr-O1)
- “Jo volia fer un apunt en això de les deu setmanes perquè no ho hem comentat, però és una burrada. O sigui jo sento que he après molt menys si d’aquesta forma, que si estigués organitzat d’una altra forma.” (CR-A7)
- “El millor trimestre és el primer, perquè com que tens això de nadal i tal.. tens la setmana aquesta de descans per estudiar no? Però després segon i tercer això desapareix no sé perquè... i a més vas de cul...” (CR-A7)
- “Llavors la primera setmana i mitja l’assistència horrible perquè clar la gent també necessitava desconnectar després de dos dies, perquè portes molt de temps a tope i

llavors això fa que acabem súper tard també. Perquè tothom ja ha acabat exàmens i tot això i tu encara estàs allà!” (DRec-A8)

Darrerament, un dels altres aspectes destacats és el tipus d’avaluació (13) que els alumnes creuen que és millor pel tipus de grau que fan. En aquest cas, hi ha diverses opinions al respecte, ja que hi ha certs alumnes que creuen que és millor la tipologia d’examen test, mentre els altres pensen que és millor els exàmens escrits. Per una banda, els que prefereixen la primera opció, són especialment els estudiants de dret, ja que creuen que a partir d’un examen test, poden respondre més preguntes diverses del temari que han estudiat i que per tant, poden demostrar més el seu coneixement envers l’assignatura. Per altra banda, els que prefereixen els exàmens escrits, opinen que gràcies a aquest estil d’avaluació, poden relacionar de forma més lliure els coneixements de l’assignatura i que els exàmens test tenen molta trampa.

- “Jo crec que els *tipu* test són molt trampa. O sigui, jo crec que a més de saber la matèria, per contestar has de saber interpretar el que et vol dir el *profe*. Perquè jo he fet *tipu* tests molt trampa.” (CR-A7)
- “O sigui, hi ha cada assignatura que preferiria que fos *tipu* test perquè has d’interioritzar tanta informació que si almenys m’ho preguntes *tipu* test tindrà una mínima idea i sabré...” (CRdr-A3)
- “Bueno perquè també *tipu* test et poden preguntar més coses i si t’han de fer, d’un manual de 1.000 pàgines quatre preguntes, *tócatelos* perquè, m’hauré après mil pàgines perquè em preguntis quatre coses...” (CRdr-A3)
- “Ara ho han canviat a economia i jo crec que és millor. A nosaltres ara ens fan una part *tipu* test que val un 30-40%... I la segona part preguntes més obertes en que has de demostrar el que saps.” (DRec-A8)

Finalment, relacionat també amb el tema de l’avaluació és l’opinió que tenen els i les estudiants respecte a copiar (24) en els exàmens. En aquest cas, de manera automàtica i a l’uníson, tots els estudiants van admetre que durant els seus exàmens, la gent de la seva classe copiava mirant les respostes als companys del seu volant, a partir de *xuletes* o amb el mòbil. Tot això va molt lligat que en moltes situacions, molts dels exàmens no es corresponen amb els materials i el nivell de dificultat donat a l’aula, i els alumnes, per poder de suspendre, intenten buscar el suport dels companys per tal d’aprovar l’examen. Per altra banda, alguns dels mètodes que

pensen que redueix aquesta tendència és en el tipus test potenciar el tema de les permutes, ja que al distribuir diferent les preguntes, fa que sigui més difícil poder fer-ho.

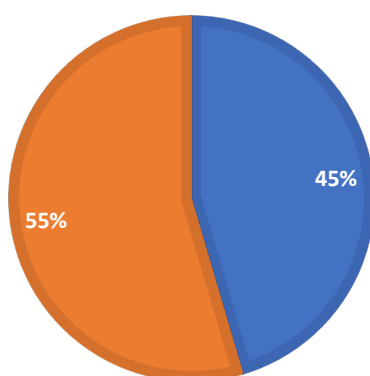
- “És obvi que la gent copia *tipu* test, perquè només és encerclar una pregunta i llavors és més fàcil, però copiar-li tota una resposta escrita a al del costat és molt difícil.” (CRdr-A3)
- “I en el *tipu* test, lo de la permuta també ha fet que baixin la gent copiant, perquè si tu tens la permuta A i del costat B C i el del davant també B és com *bueno...*” (DRcp-A5)
- “Per exemple, nosaltres ara vam fer un examen súper difícil i dius... és suspendre el 70% però si no ho arribem a fer en equip, suspèn el 100%.” (DRec-O10)

B. Facultat de Ciències polítiques i de l'administració

Seguidament, la segona sessió que es va realitzar va ser la de la facultat de polítiques de la Universitat Pompeu Fabra, on van participar 11 membres dels graus de ciències polítiques i de l'administració i dels graus de filosofia, política i economia. En aquest cas com es pot veure al **gràfic 17**, no es va poder aconseguir una representativitat igual dels diversos cursos. En aquest cas, va destacar sobretot la gent de tercer curs (6), seguit dels de quart curs (3), i segon (1) i primer curs (1) respectivament.

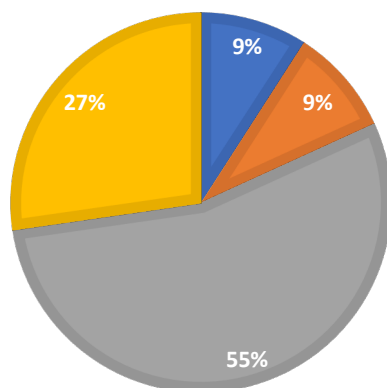
Gràfic 16. Mostra graus facultat de polítiques

■ Grau Ciències polítiques i de l'administració
■ Grau Filosofia, Política i Economia



Gràfic 17. Mostra curs cursat facultat de polítiques

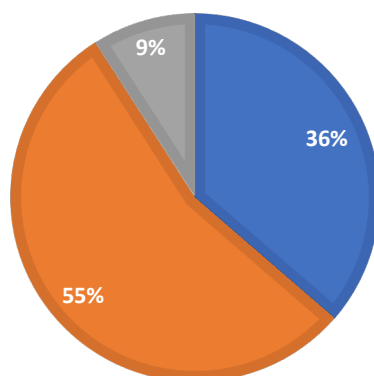
■ Primer curs ■ Segon curs ■ Tercer curs ■ Quart curs



De la mateixa manera, en el cas de la paritat de gènere, les dades mostren que en aquest *focus group* el nombre d'homes (6) és superior al de dones (4) i gènere no binari (1).

Gràfic 18. Mostra gènere facultat de polítiques

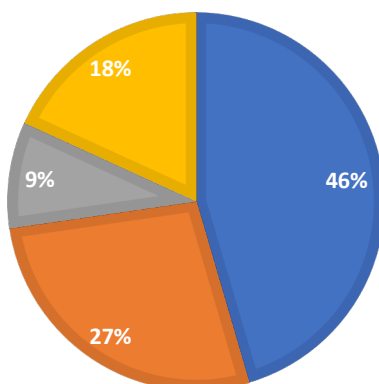
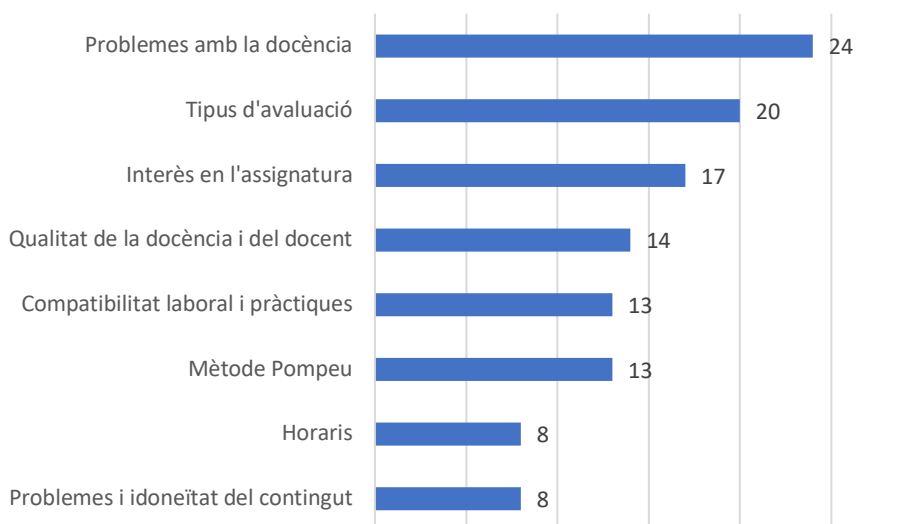
■ Dona ■ Home ■ No binari



Finalment, en relació amb la dedicació acadèmica de la facultat de polítiques, el que més destaca és l'estudiantat que només estudia (5), seguit dels que combinen els estudis amb treball (3), a poca distància els que estudien, treballen i a la vegada fan pràctiques (2) i finalment els que estudien i fan pràctiques (1).

Gràfic 19. Mostra dedicació acadèmica facultat de polítiques

■ Estudiant ■ Treballant ■ Pràctiques ■ Treballant i pràctiques

Gràfic 20. Subtemes amb més crítiques de la Facultat de Ciències Polítiques

Primerament, en la segona sessió dels *focus group* un dels temes que es va mencionar més i se li va donar més importància, és l'opinió que tenen els participants sobre la qualitat i els problemes de la docència a la Universitat Pompeu Fabra. En aquest cas, l'alumnat de la facultat de polítiques, va ser crític amb el tema del professorat, ja que per la seva experiència, van remarcar amb més èmfasi els problemes que han anat observant durant aquests anys a la universitat amb la docència impartida pels docents (24). Per ells i elles és important que el professor porti més informació i que vagi molt més enllà de la informació que hi ha al *power point* i d'aquesta manera, apropi els continguts a la realitat i l'actualitat, motivant la participació a classe i la dinamització d'un pensament més crític. Per la majoria dels participants dels dos

graus, aquesta manera d'ensenyar es dóna més amb els professors titulars, que saben que tenen el seu lloc de feina assegurat i que no es preocupen d'actualitzar part del contingut impartit a les classes. En canvi, per altra banda trobem els professors doctorands o associats que se'ls veu com a persones molt més motivades i més treballadors en la creació de contingut nou per les classes, tot i que també remarquen la clara necessitat de separar el que és la investigació i la docència, ja que moltes persones no es senten còmodes ensenyant.

- “ Otra cosa es que, yo creo que también se nota muchísimo la diferencia, eh... y además muy grande, con los profesores que están asentados en su puesto de trabajo y con aquellos que se lo tienen que ganar. Sobre todo con el tema de profesoras asociadas y con profesores que –porque, suelen ser hombres todos– ya tienen su cátedra y les da igual.” (FI-04)
- “ Apropa els continguts a la realitat, a l'actualitat, canvia la teva metodologia, no sé... pregunta-li al *profe* que veus que la gent sí que va a classe, què fa, diferent a tu. I, si no ho aconsegueixes, *pues* fora, i ja està.” (FI-01)
- “ Y también ya ha salido antes, que justamente todos los asociados, que son los que más precarización laboral tienen, son los que más motivación... que vayamos más a clase.” (FI-08)
- “ Des del meu punt de vista, el problema d'arrel en si, és que arribem a classe ho dic de manera clara i és el *profe* que et vomita informació i tu l'has de teclejar lo més ràpid que possible. I això també és una mica el que em tira cap endarrere” (CP-A3)
- “ Sí, sí: o sea, sus *powerpoints* son citas de la *Wikipedia*.” (FI-A5)
- “ Sí, jo crec que aquest és un aspecte que s'hauria de tenir en compte a l'hora de fer canvis, de flexibilitzar molt més la plantilla: si hi ha professorat de docència que no funciona, que potser és súper bo investigant, però aleshores que es dediqui a investigar i ja està” (FI-01)

Per altra banda, no només es va fer una crítica sobre els docents i la seva manera d'ensenyar, sinó que també es va valorar positivament quan aquests ho fan bé (14). Les característiques principals que consideren que marquen la diferència entre professors és quan aquests ajuden a l'aprenentatge de l'alumne en totes els seus besants i sobretot quan veuen que el professor té passió i ganes d'ensenyar el que està fent. També veuen com a positiu una persona que fomenta el debat a la classe, deixant opinar de forma lliure als alumnes, sense perjudicis. Per tant, si tots

aquests elements es donen, als participants se'ls incrementa el seu interès per l'assignatura i assisteixen molt més a les classes.

- “i després depèn molt del professor, si és una assignatura que el professor m'agrada, llavors segur, si hi ha assignatura que no m'agrada massa però el professor la fa interessant, llavors sí que assistiré” (FI-01)
- “ profesor por lo menos yo lo veo así tiene que hacerlo lo más fácil possible para que lo entiendas, que esto, pues, significa muchas veces tenir que tomar apuntes...” (CP-A3)
- “ si vols motivar que la gent vingui, doncs ho has de fer amb passió, li has de posar ganes, li has de posar diversitat, a les classes, per exemple teòriques...” (FI-O4)
- “ Que... jo crec que un dels criteris per anar a classe –més entrant en la matèria de la pregunta... és, o sigui, que tu notis que el *profe* s'ho està passant bé durant la classe; o sigui si tu notes que el professor no només està parlant, sinó que està.. (...)Està implicat en l'explicació, i que *a lo millor* posa exemples de fora, o t'explica coses que en teoria... no és que no hagi d'explicar, però que no són estrictament el temari, i que... i que incita a participar... que no només tu estiguis a la classe, sinó que tu, no participes, sinó que... sí, que t'agafa...” (CP-O10)

A continuació, un dels temes que des dels assistents es va creure que era imprescindible destacar, és la incompatibilitat que hi ha a la Universitat Pompeu Fabra per poder treballar i estudiar (13) durant el curs, a causa dels horaris dispersos i totalment canviants cada setmana. Des dels dos graus, opinen que durant els dos primers anys, sí que es defineix clarament els cursos de matins o de tardes, però que en el moment de començar a escollir optatives les coses comencen a canviar i la dificultat comença a ser cada cop més evident. La crítica principal recau en els impediments estructurals que es marquen des de la universitat que eviten en tot moment que la gent pugui combinar aquests dos elements. El resultat de tot això és que certs estudiants per una banda o no poden escollir assignatures que els interessin per la seva formació acadèmica, ja que treballen quan aquestes es donen, o per altra banda es veuen obligats a saltar-se les classes perquè necessiten els diners per poder mantenir-se i no tenen cap altra opció.

- “m'ha causat un problema, perquè jo dono classes particulars i en tinc unes quantes, i doncs, clar, en el moment en què canvien els horaris de la universitat, i tens classes per la tarda això et mou tots els horaris i passa que el trimestre passat vaig estar *currant* els

findes, perquè durant la setmana... no podia fer-ho, i clar cada cop que... Ara tornen a canviar els horaris, i tornes a canviar..." (FI-A5)

- *" tu a lo mejor no, pero si tienes la necesidad de trabajar, no tienes tanta libertad para escoger tu carrera profesional, por decirlo así, tu vida académica, entonces, tiene muy poco sentido." (FI-A5)*
- *" la primera reflexió que va lligada amb lo què heu exposat, és la precarietat que impulsa les persones o els estudiants a haver de treballar, no?" (CP-O6)*
- *"Aquesta situació tinc, més de cinc, sis companys, dels quals la meitat avui han renunciat a l'assignatura, perquè estan treballant en empreses que els hi diuen que nanai, o sigui que si tu faltes, adiós muy buenas." (CP-A12)*
- *" Es que la Pompeu te pone muchas trabas, yo creo. Jo! La Pompeu... te pone muchas trabas, para buscar Trabajo" (FI-O8)*
- *" I sobretot, l'única facilitat que hi ha, l'única possibilitat que hi ha per a l'estudiant és que trobi feines flexibles i que pugui fer-s'ho com pugui, i que sobretot les optatives. Totalment, la responsabilitat la té l'estudiant i la Pompeu no fica cap facilitat." (CP-O11)*

Molt relacionat amb el tema anterior de la incompatibilitat de laboral i acadèmica, és el mencionat anteriorment com el mètode Pompeu (13). En aquest cas, com en la majoria de facultats el que veiem és una diversitat molt àmplia d'opinions, entre les persones que estan a favor d'aquest sistema i els que no. És per això, que els que creuen que és un mètode favorable, opinen aquest fa que el curs sigui molt més dinàmic, ja que toques molts més temes i assignatures i a més a més, gràcies als seminaris, pots dur el temari més al dia i enfocar-ho de forma més pràctica. Tanmateix, els inconvenients que li veuen és que al tenir trimestres, depenent de l'any no tens temps d'estudi entre que s'acaben les classes de seminari i tampoc de descans entre els exàmens finals i el començament del curs. Això motiva a l'estudiantat a faltar les primeres setmanes de classe, ja que consideren que necessiten un descans després de la setmana d'avaluació. Addicionalment, també remarquen que en certes assignatures, el fet de que el temari estigui limitat en deu setmanes, fa que es passin per alt molts continguts interessants, ja que no dona temps de fer-los.

- *"a mi que me gusta mucho eso de las diez semanas" (FI-O4)*
- *"tema seminarios también me parece bien, pero depende mucho de la asignatura" (FI-O4)*

- “ Jo sí que tinc la sensació que, és veritat que el trimestre és un *poco de embudo* y... y mete... eh..” (CP-E9)
- “los diez días que hi ha de gràcia a vegades per estudiar, se suposa per... tenir... però és que, igualment; encara que et deixin deu dies... és impossible, o sigui, assimilar segons quins conceptes de segons quines assignatures segons quines carreres” CP-E9)
- “ I respecte el model de les setmanes, hi *han* assignatures que, que *sabe a poco*, deu setmanes, o sigui que es queda curt.” (CP-O10)
- “el tema setmanes fomenta el fet que hi hagin més tests, perquè, si tu tens un horari un horari...un calendari súper marcat de quan has d’entregar les notes, quan has d’entregar les actes, tot just una setmana després de fer els exàmens s’han d’entregar les notes i s’han de tancar les actes” (CP-O10)

Seguidament, la facultat de polítiques, es caracteritza per tenir dos graus que es podrien considerar com a “vocacionals”, en el sentit que quan la persona s’hi inscriu ja hi ha una curiositat prèvia en tot el que es desenvoluparà al llarg de la formació acadèmica. És per això, que des de l’estudiantat, era totalment indispensable que les assignatures que es facin despertin un interès (17), en ells. A part de tot això, també és important que el contingut estigui actualitzat, per poder-ho relacionar amb la realitat d’avui en dia. En moltes de les opinions exposades, un dels problemes que hi ha és que en la majoria dels casos, les assignatures obligatòries són aquelles que desperten menys interès en els alumnes, ja que solen ser repetitives i sense un contingut que motivi a l’alumne a assistir a classe. Molts d’ells han començat a gaudir del grau quan han començat les optatives.

- “ Una cosa molt important: no pot ser que estiguis fent una assignatura i que al *powerpoint* surti un gràfic de 2008. Un gràfic de 2008 sobre unes eleccions de 2008 –a 2018, que... no es pot. Jo m’indignava un *montón*, perquè veia un gràfic i deia “això no és representatiu i no serveix de re”” (CP-O11)
- “ he trobat les optatives i he trobat coses que més... o sigui... m’agrada... com el meu camí.” (FI-A5)
- “ las obligatorias en muchas ocasiones no gustan a los alumnos y es como “me lo quiero tragar, y me la quito de encima porque me obligan a hacerla”” (FI-O8)
- “ Jo si és una assignatura interessant i amb un bon professor, el mateix que deien els meus companys: hi vaig encara que em costi combinar-ho. Però si no val la pena, aleshores trobo fàcilment l’excusa.” (CP-O10)

- “l estudiar, jo voldria estudiar... –quan una assignatura m’agrada jo estudio perquè aquella assignatura m’agrada i els coneixements jo crec que em servirà” (CP-O10)
- “a segon estava pensant de deixar la carrera inclús, però vaig seguir i ara estic trobant que a les optatives estic recuperant una mica l’interès sobre els camps que més m’agraden” (CP-O3)
- “Jo sobretot l’assignatura; si m’agrada l’assignatura, assistiré a classe” (FI-O1)

Finalment, en el tema de les avaluacions i la tipologia d’examen (20), els alumnes tenen molt clar el que els hi agradaria i els problemes que aquest sistema ha despertat. És per això, que els participants de la facultat, el que proposen és eliminar els tipus test com a sistema de valoració dels coneixements, incrementar el nombre de treballs com a avaluació final o fer un replantejament de la manera d’enfocar els exàmens, i deixar enrere aquells en que tu t’aprens un temari literalment i acabes responnent les preguntes per així passar l’assignatura, sense cap reflexió i aprenentatge posterior i enfocar-ho més a una tipologia d’exàmens més crítics, on s’hagin de barrejar diversos conceptes i on pots destacar els coneixements que has anat adquirint al llarg del curs. No obstant, segons els participants aquest canvi, ha de venir acompanyat d’un gir de 180 graus en el model actual que precaritza la docència i les condicions laborals del professorat de la Universitat. La situació que es dona és que la gran majoria de la plantilla de docents es veuen obligats per la seva limitació temporal i laboral a no poder fer aquests exàmens més oberts i apostar pel test, ja que els hi facilita molt més la correcció.

- “crec que s’haurien de fer, sempre, amb els apunts i fins i tot exàmens en grup i d’altres maneres, amb altres metodologies... no sé. I test... a Ciències Polítiques? Mai” (FI-O1)
- “yo sí que haría un temario de... un tipo test o de redactar, lo redactas, lo vomitas y punto. *(fent referència a les obligatòries, on pode la gent té menys interès)* Las optativas, sin embargo, como son cosas que ya se supone que tienes inquietud, haría algo más, pues como por ejemplo lo ha puesto él” (FI-O8)
- “jo no sóc d’empollar, perquè odio empollar, i aleshores, d’anar, de *decir* “bueno, voy a demostrar que es lo que... que és lo que he après”. Això una, i l’altra, amb lo del *tipo* test i tot això, jo crec que és ocupar *cupos*; no tenen cap sentit, crec que s’haurien de repensar els exàmens” (CP-E9)
- “Per a mi, els exàmens, tal com es plantegen ara no tenen cap sentit, o sigui, des del professor que vol que memoritzis una definició tal qual, o des del típic examen que no pots portar res, o sigui, en quina situació de la vida et trobaràs en una situació en la qual

hagis d'aplicar *algo* del què representa que estem aprenent aquí i no tinguis cap altre recurs, que estiguis tu sol davant del problema?" (FI-O1)

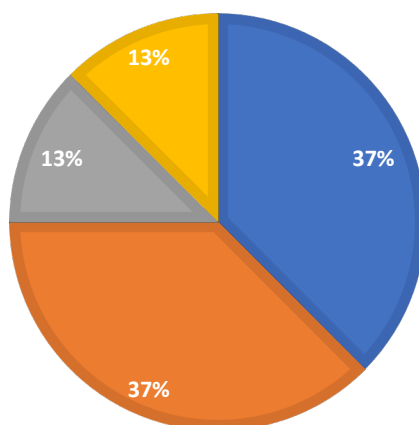
- "que un examen, que tinguis gust de fer l'examen, és súper interessant, això, perquè al final el que estàs és posant en pràctica (...), que tu al final quan estiguis fent l'examen, que tinguis la sensació que allò que he après, que ho pugui, jo, aplicar" (CP-E9)
- "També és veritat que el tema del test va molt lligat... o sigui, crec que és com tot en general, que va malament perquè hi ha molts profes que tenen unes condicions de merda, que cobren una merda... i, vull dir... És el cas del d'Estructura Social, per exemple..." (FI-A2)

C. Facultat d'Enginyeria

A la sessió de la facultat d'Enginyeria hi van participar estudiants dels quatre graus de la facultat, la distribució dels quals mostrem al **Gràfic 21**: Enginyeria matemàtica en Ciències de dades (3), Enginyeria de Xarxes de telecomunicació (3), Enginyeria de Sistemes audiovisuals (1) i Enginyeria en Informàtica (1).

Gràfic 21. Distribució de la mostra per graus

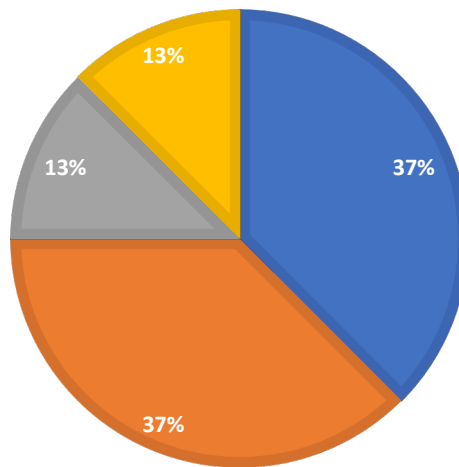
■ Enginyeria matemàtica en Ciència de dades ■ Enginyeria de Xarxes de telecomunicació
■ Enginyeria en Sistemes audiovisuals ■ Enginyeria en Informàtica



En el **Gràfic 22** podem veure la classificació de la mostra per cursos. La majoria dels participants estaven fent primer (3) i segon (3), mentre la resta estaven a tercer (1) i quart curs (1).

Gràfic 22. Distribució de la mostra per cursos

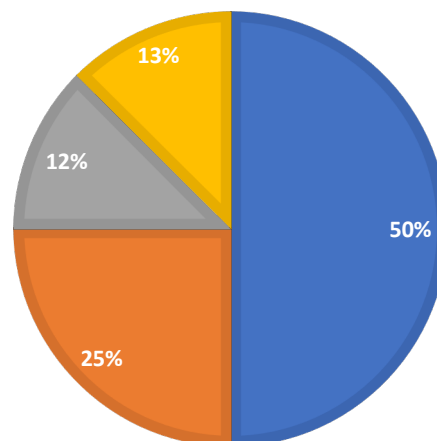
■ Primer curs ■ Segon curs ■ Tercer curs ■ Quart curs



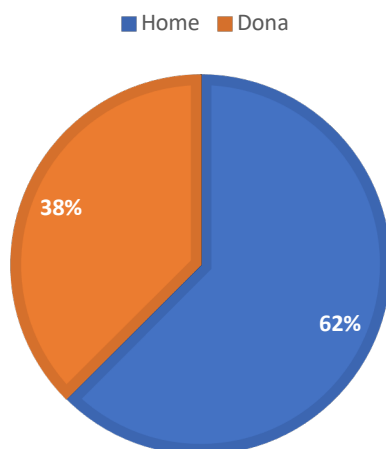
En el **Gràfic 23** podem veure la distribució de la mostra segons la dedicació acadèmica. Com podem veure, la majoria no treballava en el moment de la realització de la sessió (4). La segona opció més freqüent va ser la compaginació entre els estudis i una feina (2), i finalment trobem aquells que estaven fent les pràctiques (1) i els qui estaven treballant i fent pràctiques alhora (1).

Gràfic 23. Distribució de la mostra segons la dedicació acadèmica

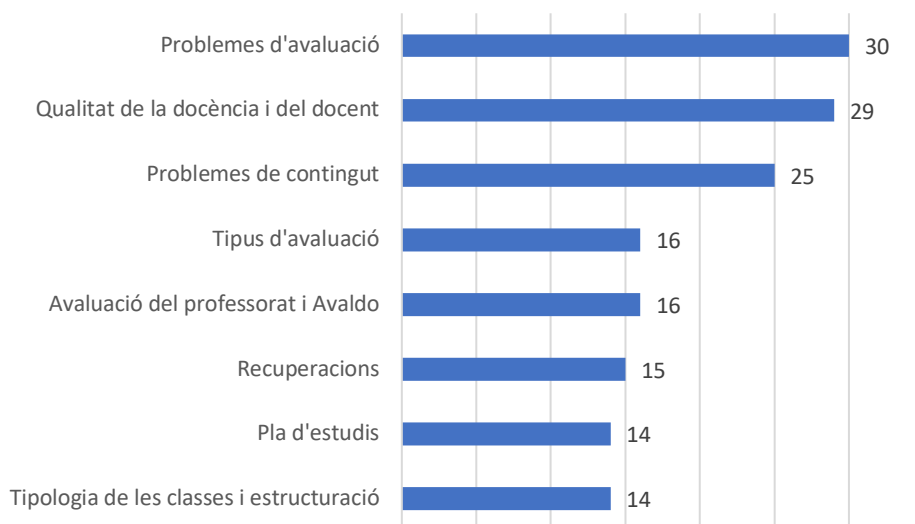
■ Només estudiant ■ Treballant ■ Pràctiques ■ Treballant i fent pràctiques



En el cas del gènere, com podem veure en el **Gràfic 24** hi hagué una presència majoritàriament masculina (5), mentre la femenina va ser menor (3), per tant, no es va assolir la paritat de gènere, si bé recordem que això no és un estudi quantitatiu, ja que la mostra és petita.

Gràfic 24. Distribució de la mostra per gènere

Pel què fa als temes més comentats en aquesta sessió, van ser Avaluació (81), Contingut, estructura i metodologia (77) i Professorat (57). Al següent gràfic mostrem els vuit subtemes més importants d'aquesta sessió, la majoria dels quals estan relacionats, efectivament, amb l'avaluació i la docència, el contingut i l'estructura de les classes, etc.

Gràfic 25. Subtemes amb més crítiques de la Facultat d'Enginyeries

Els principals problemes d'aquesta facultat estan relacionats amb la mala qualitat d'alguns professors en tant que docents, el perjudici que suposen alguns sistemes d'avaluació com ara exàmens i treballs en grup, desorganització dels darrers canvis introduïts en el pla acadèmic dels graus i la nul·la o poca actualització dels continguts d'algunes assignatures.

Comencem per la docència. En general, hi ha un problema amb les aptituds docents del professorat. Això no significa que tots professors siguin dolents, sinó que els ho són, són molt incompetents, i a pesar de les queixes contínues any rere any, l'administració no hi fa cap cas, de manera que la situació persisteix.

- “Però és que amb aquesta assignatura us l’han *liat*, perquè nosaltres, que som del pla antic, feies primer... a primer al tercer trimestre feies el Introducció a la Programació, i començaves a tocar C [C++ és un llenguatge de programació] i ara us han posat a la Roser a ensenyar *Python*, que no sap Python! I a sobre a ella nosaltres la teníem a segon, llavors quan arribaves a EDA, ja sabies programar. Ara us posen EDA, així com que ‘*venga!*’... (EI-A3)
- “Sí. Però és que no és normal que una persona així estigui donant classes aquí, perquè després te’n vas a altres sistemes educatius fora d’Espanya, i si hi ha un professor que, per exemple, a l’AVALDO, aquest professor treu un u, aquest professor està al carrer.” (EX-O2)

Aquest tema està molt lligat amb els problemes de l’avaluació, ja que de fet són els professors els que dissenyen i corregeixen els exàmens. Hem rebut moltes queixes sobre els exàmens, que a banda de suposar per molts un sistema d’avaluació antiquat, són especialment: hi ha certs professors que fan exàmens difícils a consciència per tal de suspendre tanta gent com els sigui possible i presumir-ne després. La dificultat rau en, per exemple, preguntes concretament ambigües:

- “Si quieres medir que sé programar, ponme a programar... Y no me pongas a programar en el papel, porque en el papel no se programa... Yo tengo que analizar el código, ver que funciona y entonces, bien. Pero yo no puedo escribirlo en papel; muchas veces como se te pase una tontería, porque has metido una pata gorda, porque si eso lo has metido en el ordenador, lo probases... pues te darías cuenta.” (EM-O1)
- “Estava tot el despatx ple d’alumnes queixant-se d’una pregunta que anava...” (EM-A4)
- “Ambigua, i *punto*. I llavors... ella mateixa... i dir que “reconec que sí un cinquanta per cent dels alumnes s’està queixant, doncs tinc un error i haig de fer *algo*”. Però, però, hi ha gent que no sap acceptar els seus errors, i que a més ho defensen i que si tenen una posició o autoritat sobre tu, doncs això acaba amb un drama, com va acabar i com ha acabat.” (EM-A4)

- “De la meva promoció, va haver un company de la classe que la va portar al Tribunal.”
(EX-O2)

A més a més, trobem una crítica molt concreta dirigida a les dinàmiques dels treballs en grup. Si bé aquest tipus d'avaluació és dels més populars i preferits, el cert és que requereixen una supervisió essencial per part dels professors que no es dona en la pràctica: haurien de ser treballs guiats perquè els components del grup arribessin a tocar tots els temes adequats per a l'assignatura i haurien de ser supervisats perquè tots aprenguin i ningú es repengi. Això últim és important, ja no pel fet d'aprofitar-se dels companys, sinó perquè hi ha estudiants que acaben la carrera sense saber programar, que és una de les aptituds bàsiques per a aquest tipus d'estudis.

- “Jo això, per exemple, jo no crec que estigui bé, perquè al principi del programa, fer pràctiques en grup, o sigui, no faria pràctiques tan extenses, sinó individuals, però que tothom hi pugues arribar. Per què? Perquè al grup, hi ha molta gent a la carrera, que surt sense saber programar, i jo que estic treballant, m'adono que no sé programar res. Llavors, jo crec que hauria la gent, de començar el programa sols, i ja després les assignatures que hi ha projectes més extensos i tal, doncs ajuntar grups, perquè cadascú té com el seu paper al final.” (EX-O2)
- “Yo por ejemplo, en EDA me ha pasado que éramos tres y tenía una compañera que había hecho tres años de Ingeniería Informático, entonces yo le decía “yo quiero aprender...”. Entonces, lo hice yo sola, ella por su cuenta, y luego otra compañera que no tenía ni idea de programar, que no ha hecho nada, porque... si iba conmigo, me ralentizaba a mi; si iba con el otro chico, se quedaba todo lo demás colgado, entonces, claro. Al final hemos tenido dos proyectos acabados, uno medio empezado y... o sea... como si hubiéramos trabajado sólo nosotros... o sea que no sirve de nada...” (EM-A5)
- “conozco gente que ha aprobado las asignaturas de programación con un ocho, sin saber programar, porque qué pasa, que en trabajo en grupo, en un grupo de tres, el trabajo lo tira una o dos personas, sacas una notaza en el trabajo, y ya está y el *profe* cree que sabes programar pero realmente no.” (EM-O1)

I tornant encara al tema dels exàmens, la facultat d'Enginyeries és juntament amb la facultat de traducció, les dos úniques que fan els exàmens de recuperació de tots els trimestres al juliol. Això els suposa molts impediments per als estudiants, ja que cau en període de vacances, un període on molts aprofiten per treballar o per tornar a casa no resideixen a Barcelona. D'aquesta

manera, han d'interrompre la feina o posposar-la, cosa que suposa un risc d'acomiadament o de no poder trobar feina un cop ja començat el període estival, o bé haver de desplaçar-se des de fora de Barcelona només per un dia, fet que resulta a més a més car en aquetes temporades...

- “Según la uni, hay un estudio que dice que en julio aprueban más que en septiembre... que yo no he visto en mi vida, pero hay un estudio que lo dice.” (EX-O2)
- “Y por eso lo ponen en julio. Yo no le veo sentido, porque interrumpen lo que son las vacaciones que se hacen normalente aquí en España, porque en julio normalmente la gente ya está organizándose y hay muchas familias que se van en estas fechas, y un poco lo que ha dicho él (*referint-se a la persona 7*): si tú vienes de lejos y te hacen venir dos semanas después en verano... ostias! Es que no tiene ni puto sentido, y encima el viaje no es barato.” (EX-O2)
- “I no només això, és que hi ha unes dates que diuen “el curs comença al setembre i acaba a finals de juny-principis de juliol”, i tu... –i jo vaig acabar l’any passat el 26 de juliol, que dic “en quin moment m’acabo de perdre quatre setmanes de la meua vida estudiant”, doncs no em sembla correcte. Si diuen que el curs és d’una data a una data, ho haurien de fer així” (EM-A4)

Un altre problema està relacionat amb els continguts, l’oferta d’assignatures i en definitiva el pla docent. La qüestió és que l’any passat, el 2018, van fer un canvi de pla i van reorganitzar totes les assignatures de forma ineficient, de manera que aquest any s’han donat casos on s’ensenyaven determinades assignatures per a les quals els estudiants no tenien els coneixements necessaris, perquè eren coneixements que encara no havien donat (pertanyents a un altra assignatura que farien posteriorment), la qual no té sentit. Per dir-ho d’una altra manera, van canviar l’ordre funcional de les assignatures, donant lloc a aquestes incoherències.

- “Per exemple, amb el...d’Audiovisuals i Telemàtica, hi ha una assignatura que, crec que abans es feia en dos anys, o sigui en dos trimestres, i ara ho han canviat i són dues assignatures, són Deformació i Codificació, i després tens una que, *bueno*, se li diu TDD. TDD aquest any ha sigut una massacre, per què? Perquè han fet dues assignatures en una, llavors, un professor et donava una cosa, l’altre l’altra i després hi havia les pràctiques, que donaven una altra cosa i a l’examen a sobre et feien estudiar quatre temes diferents i es jugaven a la moneda quin tocava, en comptes de fer-ho una mica general.” (EX-O2)
- “Per explicar-ho així, ràpid, és que han fet un canvi de pla, a un nou pla i llavors han recol·locat totes les assignatures com els hi ha donat la gana, llavors hi ha una

assignatura, que necessiten coses que encara no han donat, perquè on ho fan també l'han canviat de lloc, i llavors han fet un cacau, que jo no sé com..." (EI-A3)

- "En el nostre cas, en el nostre cas a primer trimestre, programació amb Python i després al segon, jo, que no havia programat mai i que sort que a Estructura de Dades al meu grup hi havia un que ja tenia el Superior en programació i era és que, ell fa el treball i mentre nosaltres pensàvem què havíem de fer en aquell tros, ell ens deia "es fa així" i ens ho explicava, i vam aprovar l'examen perquè ell, a part de fer-ho ens ho explicava. Però vaig tenir sort del grup, de tenir..." (EX-O7)

Al mateix temps, es produeix una confusió i una barreja entre els plans acadèmics dels diferents graus de la facultat: a alguns graus els falten certes assignatures, que per contra, són presents a graus on són més aviat prescindibles, pel què fa al contingut.

- "O sigui, ens sobren continguts que no necessitem per res, per exemple, per a informàtica no necessitem vuit crèdits de Senyals i Sistemes, que és una assignatura que no és ni de la carrera..." (EI-A3)
- "Veus, a Audiovisual, nosaltres sí que tenim aquesta, però nosaltres hauríem per exemple de programar tant, que és lo que haurien de fer més ells." (ES-O8)
- "Jo crec que això ha vingut, o sigui perquè nosaltres érem la primera promoció del nou pla, i vam arribar a segon, que no teníem ni idea de Python, o sigui, llavors vam dir "ensenyeu-nos algo de Python a primer, sense treure C, perquè els d'Informàtica necessiten C. Llavors, lo que haurien d'haver fet és com dividir que els d'Informàtica agafessin C, perquè ells no utilitzen Python, crec." (ES-O8)
- "Llavors, crec que com que l'han cagat intentant posar Python a primer, i llavors ells no tenen coneixement de C i nosaltres al revés, o sigui..." (ES-O8)

Finalment, els estudiants perceben una poca actualització dels continguts. Recordem que el sector de les enginyeries és un dels sectors que més està canviant cada dia, amb nous programes i llenguatges de programació que apareixen i arrasen el mercat, productes que es posen de moda o que queden obsolets per una nova tecnologia. Alguns sí que troben que hi ha certs intents d'actualitzar la facultat, però molt tímids i incipients, si comparem al velocitat a la qual es mou el sector.

- "els continguts estan més desactualitzats que una altra cosa, perquè et poses a mirar la bibliografia i el més modern que tenen és del 2001." (EX-O2)

- “A més, si tu arribes a una assignatura i et comencen a explicar com es fa una cosa, *bueno*, com es feia una cosa, del *plan*, fa deu anys... després dius “*vale*, estic aprenent a fer això, però ara a la vida real no puc aplicar-ho”, llavors clar, de què m’està servint? Ensenya’m *algo* que pugui aplicar ara directament, i que si vull fer tal cosa en un entorn web, que ho pugui fer, no que ho poguessis fer fa deu anys...” (EI-A3)

En això, també consideren que l’oferta d’assignatures és inadequada: troben que els sobre assignatures que simplement hi són per omplir crèdits del pla, mentre hi ha assignatures realment interessants que es podrien ampliar o fins i tot incorporar noves assignatures, sobre temes d’actualitat, com hem dit abans.

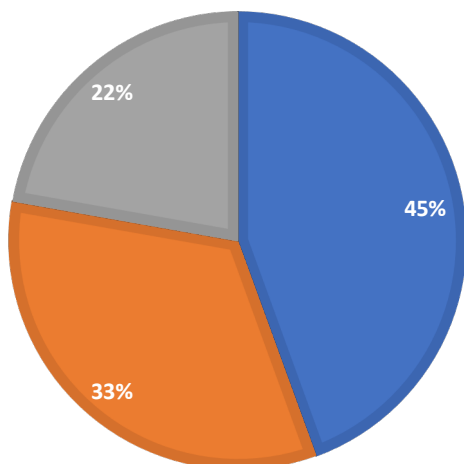
- “*Te inflan* con asignaturas obligatorias que ni te interesan ni tiene nada que ver con lo tuyo, y luego igual no te dan los créditos para coger todas las asignaturas de lo tuyo, que te gusta. Entonces, quizás ahí también debería haber un poquito más de flexibilidad.” (EM-O1)
- “Hi ha algunes carreres que, que no tenen re a veure; les fiquen allà per... no sé... per omplir crèdits, i després hi ha assignatures que realment són importants per a aquella carrera, i que el temari d’una, o sigui d’una assignatura, la podrien estendre, i en comptes de ficar-nos una d’una altra carrera, que ens estenguin aquella.” (ES-O8)

D. Facultat de Comunicació

La sessió de la Facultat de Comunicació va comptar amb un total de nou participants. Al gràfic següent veiem la distribució dels estudiants segons el grau que cursaven. La major part estava estudiant Publicitat i Relacions públiques (4), el segon grup més nombrós van ser els estudiants de Periodisme (3) i finalment trobem els de Comunicació audiovisual (2).

Gràfic 26. Distribució de la mostra per graus

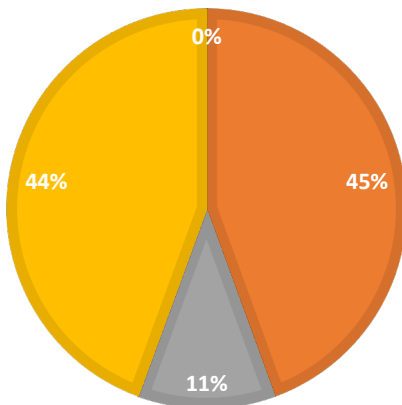
■ Publicitat i Relacions públiques ■ Periodisme ■ Comunicació audiovisual



Al **Gràfic 27** podem veure el curs que estaven estudiant els participants. La majoria eren ja veterans, si tenim en compte els de quart curs (4) i tercer curs (1). Si bé hi havia una part important d'estudiants de segon curs (4).

Gràfic 27. Distribució de la mostra per cursos

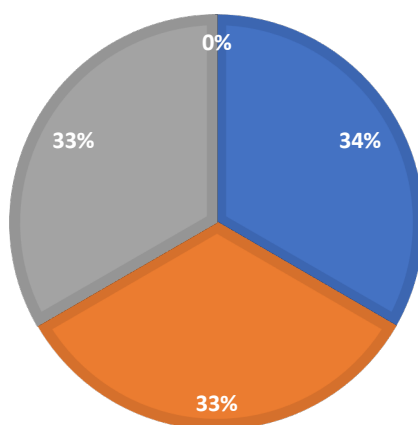
■ Primer curs ■ Segon curs ■ Tercer curs ■ Quart curs



Al **Gràfic 28** podem veure la dedicació acadèmica dels estudiants entrevistats. Com podem veure, la dedicació del temps que feien els estudiants en el moment del grups de discussió va ser bastant equilibrada, sent a parts iguals entre aquells que només estudiaven (3), aquells que treballaven (3) i aquells que feien les pràctiques (3). Cap estudiant combinava les dues alhora.

Gràfic 28. Distribució de la mostra segons la dedicació acadèmica

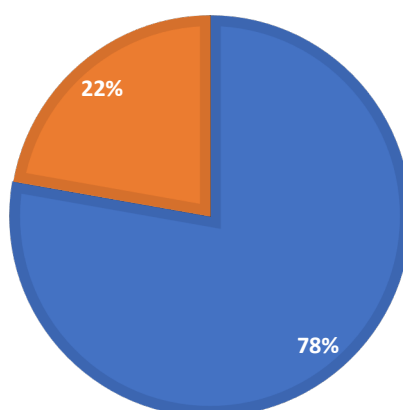
■ Només estudiant ■ Treballant ■ Pràctiques ■ Treballant i fent pràctiques



Finalment presentem la mostra segons la distribució per gènere. Com s'observa en el **Gràfic 29**, hi va haver una considerable disparitat de gènere, ja que la majoria foren dones (7), mentre només dos van ser homes.

Gràfic 29. Distribució de la mostra per gènere

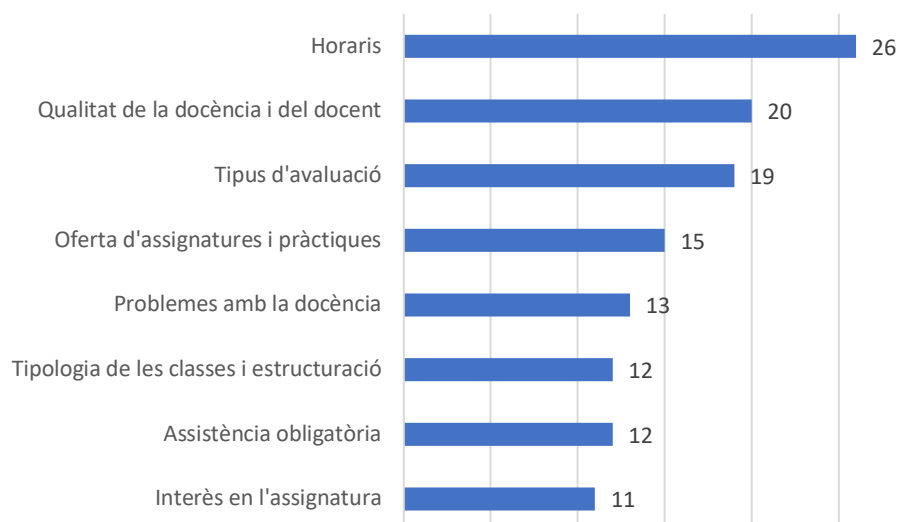
■ Home ■ Dona



Els temes més importants de Comunicació van ser Contingut, estructura i metodologia (69), Calendari acadèmic (57) i Avaluació (41). Al **Gràfic 30** podem veure més concretament quins són els subtemes que han rebut més crítiques. Efectivament la majoria estan relacionats amb els

horaris i el tipus d'avaluació, els continguts o l'avaluació de l'assistència, però també hi ha temes importants com ara problemes amb la qualitat de la docència i el docent.

Gràfic 24. Subtemes amb més de crítiques de la Facultat de Comunicació



Com hem dit abans, en la sessió d'aquesta facultat es va posar l'èmfasi en les incompatibilitats derivades dels horaris, el qüestionament de les classes i exàmens teòrics, la mala gestió de les optatives en relació a la demanda, així com el qüestionament de la presencialitat en algunes assignatures.

Sobretot en el cas de Periodisme, hi ha queixes constants sobre la incompatibilitat horària entre campus, és a dir, a causa de l'itinerari que s'ha d'escollir a Periodisme (polítics, economia, dret o esportiu), els estudiants s'han de moure constantment entre el Campus de Poblenou i el Campus de Ciutadella, amb un trajecte d'uns vint minuts que normalment és aprofitat per dinar, ja que no tenen ni tan sols un descans decent entre classes. Per acabar-ho de d'adobar, tampoc no *es pot* menjar a classe. Això fa que hagin de córrer i fer equilibris entre classes.

- “Jo a Periodisme no sé si és pels itineraris, però he vist cops que a lo millor era una classe deu... *bueno*, d'onze... d'onze a una i a més haves d'estar a l'altra facultat de sis i mitja a vuit i mitja, i era com, “si us plau!” (*fent com que resa*)” (PE-O10)
- “Classes que acabaven a la una i que començava l'altre campus a les... que era impossible...” (PE-A7)
- “O haver de dinar... fer el transport... o sigui, haver de sortir d'aquí... o sigui sortir a les tres aquí i a les tres i mitja... estar entrant a una classe havent dinat, havent fet el TRAM, havent... qualsevol cosa.” (PE-O10)

- “També... també per... per la nit. O sigui, classes que acaben a primer curs a les nou i mitja, gent que arribava a casa... potser a les onze i quart, i diu...” (PE-O10)
- “Mentre ajuntessin les classes, a mi... o sigui, que m’és igual si és mati, si és tarda, i si algun dia potser canvia, però *mentres* ho ajuntessin, ja està, perquè si no.... comences a pensar que al final no fas res, perquè entre que vas i tornes... o sigui que mentre que ajuntessin les classes, ja...” (PE-A2)
- “I també després, tema Periodisme, s’han de fer pràctiques obligatòriament. Facilitar posar les assignatures al matí o a la tarda, per poder fer després les pràctiques, perquè són obligatòries, i almenys a Periodisme els horaris són tancats... de les pràctiques, no t’ho pots muntar. Per exemple, jo feia cada dia, el primer trimestre, de quatre a vuit, llavors, clar, moltes optatives eren a la tarda, però és que tampoc pots fer cap optativa, perquè si no et coincideix.” (PE-A7)

Sobre la compatibilitat amb els horaris, també apareix el clàssic debat sobre treballar i estudiar alhora. Creuen que darrere d’aquests horaris hi ha realment una intencionalitat.

- “És que jo crec que la Pompeu és com una universitat que vol que els alumnes tinguin tan bona nota, que ocupa tot el seu temps en estudis i no deixa que treballin, perquè si treballem, no dediquem el cent per cent del nostre temps lliure a estudiar, i això crec que és l’error, de què cada trimestre et canvien els horaris [...] Llavors jo crec que això està totalment relacionat amb l’assistència, perquè no es pot combinar... no pots fer feina... i després, no és com altres universitats que vas de matins o de tardes; t’ho pinten així, perquè la Pompeu –jo vaig llegir “primer i segon any-matins”, eh... “tercer i quart any-matins i tardes” i no ha sigut així.” (CO-A9)
- “Sí, de fet, nosaltres, *bueno*, com a classe de periodisme, quan fèiem segon vam parlar amb els delegats, llavors als delegats li vam dir això de millorar els horaris, més que res perquè al fer l’itinerari, ens ocupava tot el dia, perquè hi havia gent que volia treballar, i la resposta va ser “no, és que la Pompeu és una universitat que és només per estudiar; si vols treballar ves a una altra universitat”. Ho va dir així tal qual.” (PE-A7)
- “Jo aquesta resposta l’he rebut també d’un *profe*, que... en un dels comentaris que s’havia de saltar algú una classe per... perquè havia de treballar li va dir que si volien, que anessin a la UOC.” (PU-A6)

Com que la majoria de la transmissió del coneixement sol ser pràctica en aquesta facultat, molts estudiants qüestionen el paper real de certes assignatures o sistemes d’avaluació teòrics, que

veuen com forçats, que no encaixen. No té sentit aprendre coneixement essencialment pràctics a través de la teoria, com per exemple en casos de Ràdio i Televisió. Creuen que s'han de fer perquè sí, ja que si no hi haguessin exàmens això afectaria la reputació de la Universitat, com si no fos seriosa. Però el cert és que ja hi ha assignatures on no es fan exàmens i els resultats són millors, tant pel què fa a la nota, com a la docència, afirmen els estudiants.

- “O sigui, jo crec que hi ha hores de teoria que són prescindibles. Per exemple, si fas *Tele*, que facin dos hores de teoria explicant-te coses que ja saps o que ho aprendràs mentre fas pràctica, sobre. O sigui, hi ha teoria que no fa falta per a poder aplicar la pràctica.” (PE-A7)
- “Yo, es que creo que se puede explicar con la práctica, o sea, en vez de explicarlo y luego hacerlo, lo hago y mientras lo hago voy aprendiendo, incluso así queda mejor, porque yo al final, hay clases que sólo aprendes en el seminario, que no entendía nada de la clase, bien porque no he atendido, porque era un coñazo, o por cualquier cosa, y luego voy al seminario y digo “pues qué bien, si lo sé no vengo a la otra, porque ya como están”, es que eso...” (PU-O4)
- “Jo crec que de teòrica en tenim moltíssima, o sigui, jo crec que en aquesta carrera, teòricament, en surto molt preparada, però pràcticament...” (CO-A9)
- “Nosaltres... *bueno*, no sé, però jo crec que pràctica... –o sigui, hem tingut pràctica, eh, però– una optativa de quart, que es diu Direcció Cinematogràfica, clar, tothom la vol fer, tothom vol ser director de foto, perquè no ho hem tractat a cap lloc, o sigui, que jo crec que tema pràctica, a nosaltres sí que en fa falta, que jo crec.” (CO-A9)

Al final, el que passa és que els estudiants solen fer una selecció i assistir a les pràctiques, mentre eviten les teòriques, a les quals, l'assistència va disminuint al llarg del trimestre. La qüestió és que les pràctiques són les realment importants, perquè és on s'aprèn i s'avalua.

- “El mateix: a Periodisme hi ha les classes pràctiques, que hi has d'anar sí o sí, o si no suspens l'assignatura, però després les teòriques, doncs, depèn de l'assignatura, cadascú fa el que vulgui, clar si vols...” (PE-A7)

Pel què fa a l'avaluació, els estudiants noten que la participació de tots els estudiants es fa pràcticament impossible als seminaris o a les classes pràctiques, a causa de la mida desproporcionada de les classes, de manera que és difícil d'avaluar les classes amb tanta gent, se n'hauria de reduir la mida i optimitzar-les.

- “Nosaltres... *bueno*, no sé, però jo crec que pràctica... –o sigui, hem tingut pràctica, eh, però– una optativa de quart, que es diu Direcció Cinematogràfica, clar, tothom la vol fer, tothom vol ser director de foto, perquè no ho hem tractat a cap lloc, o sigui, que jo crec que tema pràctica, a nosaltres sí que en fa falta, que jo crec.” (CO-A8)
- “A una pràctica a Comunicació a tots mos van posar excel·lent i jo no tinc coneixements d’excel·lent, saps? Jo estava tocant cables, que...” (CO-A8)
- “Clar, les assignatures pràctiques a la Facultat de Comunicació molts cops són de grups molt grans, i és com que ens hem de ficar en grups de vint-i-dues persones, i és obvi que es vint-i-dues persones no participen de la mateixa manera. Llavors, si es fessin classes pràctiques amb grups reduïts...” (CO-A9)
- “También te venden un poco que la Pompeu da clases que son reducidas, y luego te encuentras con cien personas, que ahí no hay ni personificación ni nada.” P4
- “En seminarios sí, en algunos también, porque yo he visto seminarios con cuarenta personas, cuando decían que a lo mejor hace cinco años eran de quince, digo, “*pos* qué diferencia”.” (PU-O4)
- “Sí, jo trobo que sempre... o sigui, sempre hi ha hagut els mateixos, que són els que sempre pregunta algun que... –bueno, li interessa molt el tema i llavors *pos* a lo millor notes que està molt i tal, però sempre hi ha hagut, com, no sé si són deu persones o així per classe que sempre són les mateixes. Llavors al final, sí, participem i tal, però com el vuitanta per cent de la classe no està participant...” (PE-O10)
- “I també es *note* això amb la mida, si en un seminari hi ha quinze persones, doncs tothom participa més; si hi ha noranta persones a classe...” (PU-A6)
- “A mi sempre m’ha fet gràcia quan em diuen “no, un cinc o un deu per cent en participació a classe” i llavors som vuitanta i dius “com pretens mesurar això, perquè quan la gent parla no està al cas... però al final has dit “mmm.. i el *profe* al final quan arriba l’hora de posar el cinc per cent, què fa? Posa un set a tothom, no?” Doncs, no ho sé. Llavors, vas allà “és que em valoraran la participació”, doncs no. “ (PE-O10)

També hi ha queixes sobre la repetició del contingut a diferents assignatures.

- “A mi m’han arribat a sobrar assignatures senceres, o sigui, m’estan explicant absolutament el mateix que em va dir “la Quima” a primer, llavors... mmmm...” (PE-O10)
- “Jo crec que és això: hi ha moltes assignatures que són el mateix, van canviant de tema, però realment...” (PE-A7)

- “Sí, molt repetitives de tema, i que acabes parlant del mateix deu-mil vegades, vull dir que després n’hi d’altres que jo crec que sí que els hi faltaria... o sigui, *Tele* i *Ràdio* potser els hi dediquem molt poc temps, i moltes assignatures que són teòriques les podrien canviar per més temps d’això, perquè a primer per exemple fem: *Tele* i *Ràdio* acaba junt... i al final acabes sabent súper poc del què t’estan explicant. Llavors, *pues*, al final, repetir tant... doncs fer més pràctica, que a la gent, també li interessa.” (PE-A2)
- “Jo crec que també és molt important els continguts. O sigui, ara, per exemple, jo, que estic a segon, i he donat una assignatura que hem de fer un treball sobre els mateixos autors que a primer. I com a tercer torni a passar el mateix o a quart torni a passar el mateix (*alguns riuen*), al final és com... *bueno*, no sé, hi ha molts més autors que poden ser també interessants –i autores, també”. (PU-A3)

La presencialitat és un altra qüestió. Suggereixen que seria millor substituir algunes classes que potser són prescindibles perquè no s’hi fa res productiu. Si fan tasques que es podrien fer a casa més còmode i ràpidament.

- “o entenc que... *bueno*, hi ha classes pràctiques que s’han de fer, vull dir, si necessites un estudi de ràdio, o l’estudi de televisió. Això sí que s’ha de fer a la universitat, però després hi ha assignatures teòriques, com les de Polítiques o com Història del Periodisme, que realment és una cosa que, no fa falta que estiguis allà; t’ho poden enviar i ho pots fer tu sol a casa, i segurament aprofitaràs més el temps, que estan allà a classe” (PE-A7)
- “Ja, ja, és que jo crec que depèn de l’assignatura; si has d’escriure un article, el pots escriure a casa tu sol, que estaràs més concentrat i no amb no sé quantes persones al costat, però si t’han d’explicar-ho i s’ha d’entendre i que sí que poden haver casos pràctics, llavors sí... O sigui, jo crec que es podria, o donar-te l’opció de fer-ho...” (PE-A2)

Comunicació no és una facultat on es facin precisament molts exàmens *tradicionals*, però tot i així hi ha un consens general que no tenen sentit, ja que sovint són forçosos i queden desconnectats del temari. No s’entén que després de tot un trimestre treballant contínuament en els diferents projectes i treballs, s’hagi de fer un examen teòric al final, que distorsioni la mitjana de les notes dels estudiants.

- “Jo crec que no ho haurien de fer, perquè almenys els que han fet a Publicitat, ha estat d’*empollar* i vomitar, i amb les coses que hem fet a primer, d’examen, i no me’n

recordo... o sigui, me'n recordo més de la pràctica que vaig fer als seminaris d'aquella assignatura, que no l'examen. O sigui, jo crec que l'examen, l'examen no haurien de..." (PU-A3)

- "Llavors, per exemple, a Periodisme, que són coses molt... és que a vegades et pregunten coses que són molt òbvies, que qualsevol persona que no estudiï Periodisme, amb un *tipo* test, o sigui, exàmens que són una *tonteria*. Vull dir, per cada... per tenir un percentatge... la nota... si tu estàs fent *Tele*, l'examen de càmera, *tens que* anar posant..." (CO-A8)
- "és com que no és el sistema adequat, jo crec, perquè tu estàs tot el curs fent treballs en grup de cinc persones que et dediques deu hores guapes cada setmana a acabar el treball, i després et fan fer un examen que val el cinquanta per cent de la nota tu sola en dues hores fent el mateix que has estat fent vint hores en un grup de cinc: és que, o sigui, és impossible." (PU-A1)
- "A mi, per exemple, em va passar que a l'examen jo tenia nou i mig de mitja de treballs que eren una *currada* i la vaig cagar al principi de tot de l'examen i vaig treure un quatre i mig, i llavors em va quedar una merda de nota. Només per un dia, que després dius que he estat tot el trimestre trencant-me l'esquena per re *-bueno*, per re, no, però *vaya...*" (PE-A2)
- "Sí, jo mateix que faig d'itinerari de teoria i no em fet exàmens de cap assignatura teòrica, vull dir que fem treballs i funciona totalment." (CO-A8)
- También pasa con la evaluación, por ejemplo, hacemos trabajos que no califica con nota, sino que califica con aprobado, un aprobado te hace como una lista de comentarios, luego al final en función de la progresión del alumno, y no de los conocimientos que has adquirido. (PU-O4)

Relacionat amb la motivació, trobem l'oferta d'assignatures i els crèdits. Molts estudiants es veuen obligats a escollir assignatures optatives que no volen, simplement per omplir els crèdits que necessiten. Això al cap i a la fi els desmotiva a l'hora d'assistir a classe, ja que sovint són assignatures que consideren avorrides i que ningú no vol fer. La causa rau en el fet que la demanda supera sempre les places de les *millors* assignatures, i no s'entén com des de la Universitat no es reestructuren i s'amplien aquestes assignatures.

- "Amb aquest... també podrien... perquè tota la carrera dient-te a tercer escolliràs tot lo que vols fer, i no hi ha places perquè se les han quedat els de quart, que van *pringar* a tercer perquè... això també és *algo* que a mi, que a mi aquest curs em va, com,

moralment em va costar bastant, perquè vaig començar al setembre “oh! Que *guai*” i al setembre en realitat estava fent coses que “*buà*, estic fent això perquè em *donguin* els crèdits, no perquè m’agradi...” (PE-O10)

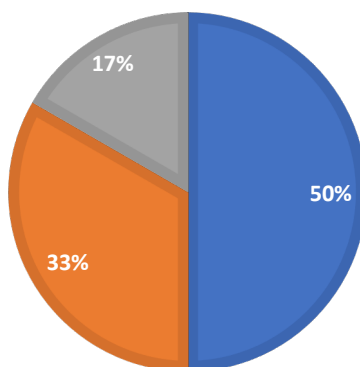
- “Però és igual, eh, perquè pots tenir molt bona nota i no entres... (PE-A2)
- “Els que estaven... potser hi ha com quinze franges horàries i a la segona o tercera ja no en tenies...” (PE-O10)
- “Sí, o sigui, jo pel què entenc, o sigui, és una cosa repetitiva: cada any hi ha assignatures més demandades que d’altres, o sigui si hi ha optatives que les demana molta gent, quina tonteria no fer-ne més, és que no ho entenc, o sigui, de veritat, és que és de lògica.” (CO-A9)
- “Clar, jo aquest any m’he apuntat a la meitat de crèdits, perquè si no, l’any que ve no els acabaré ni de broma i m’he apuntat a totes les que quedaven que ningú volia, i que no m’interessen, però per res. Llavors, clar estic anant allà a fer una cosa que potser no m’agrada gens, potser i només per poder acabar la carrera...” (PE-A2)

E. Facultat d’Humanitats

A continuació, la sessió 5 que es va organitzar és la de facultat d’humanitats, on van participar 12 persones dels graus d’humanitats (6), grau en global *studies* (4) i programa simultani, format per les persones que estudien periodisme i a la vegada estudien humanitats (2). En aquest cas, el que veiem en el **gràfic 26** és una clara representació del segon (5) i tercer curs (5), seguit de del primer (1) i quart curs (1).

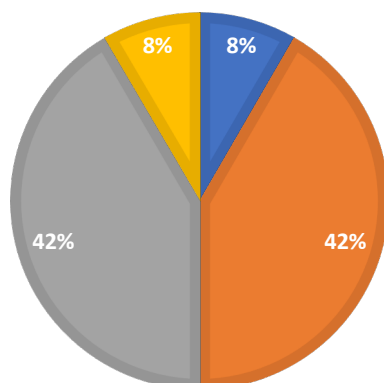
Gràfic 25. Mostra graus facultat de polítiques

- Grau en Humanitats
- Grau en Global Studies
- Programa simultani (Humanitats i Periodisme)



Gràfic 26. Mostra curs cursat facultat de polítiques

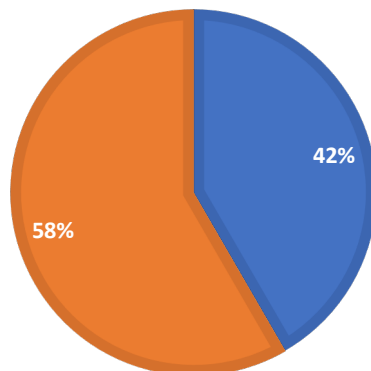
■ Primer curs ■ Segon curs ■ Tercer curs ■ Quart curs



Pel que fa a la paritat de gènere, en aquesta sessió podem veure que si que s'ha aconseguit amb la representació de 5 homes i 7 dones.

Gràfic 27. Mostra gènere facultat de polítiques

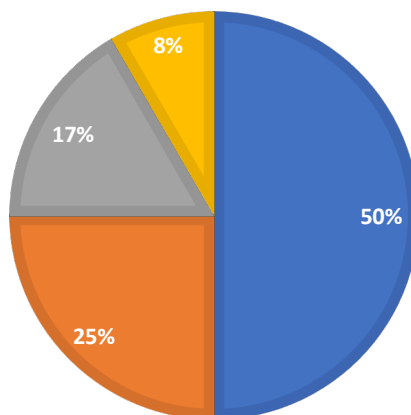
■ Home ■ Dona



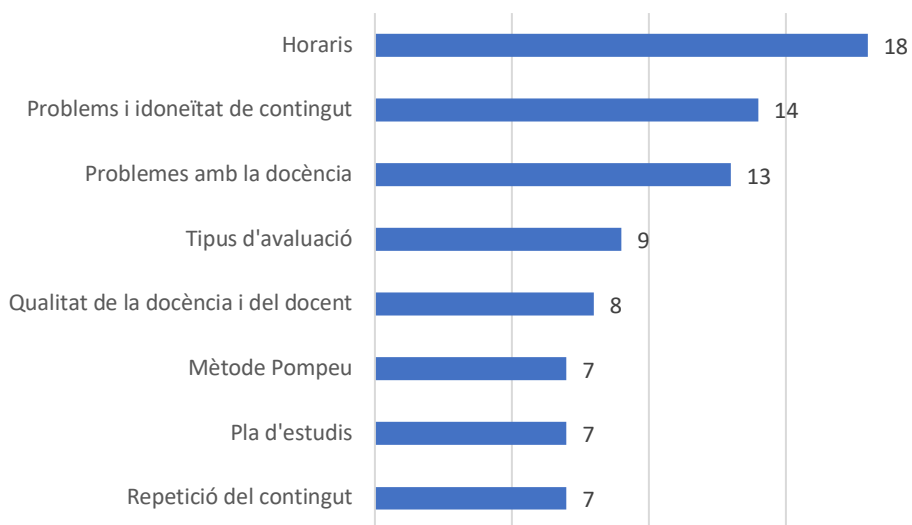
Finalment, en termes de la dedicació acadèmica, el que es pot veure en el **gràfic 28** és que la majoria dels participants només estudien (6), seguit dels que combinen els seus estudis amb el món laboral (3), en tercer lloc els que estudien i a la vegada fan pràctiques (2) i darrerament els que estudien, treballen i fan pràctiques (1).

Gràfic 28. Mostra dedicació acadèmica facultat de polítiques

■ Estudiant ■ Treballant ■ Pràctiques ■ Treballant i pràctiques



Gràfic 29. Subtemes amb més de crítiques de la Facultat d'Humanitats



Primerament, en la facultat d'humanitats, un dels temes que se li va fer més èmfasi va ser, per un costat, remarcar la importància i l'impacte positiu que genera que la docència i els docents siguin de qualitat (8) i per l'altre, l'altre cara de la moneda amb tots els problemes associats a aquests (13). Per la majoria dels participants, i molt en relació a la línia de les altres facultats, és totalment necessari que el professorat estigui dotat d'eines pedagògiques per saber explicar. Gràcies a tots aquests recursos l'actitud del professor envers als alumnes sol ser molt més proactiva, sap transmetre els coneixements nous de forma adequada i l'alumnat acaba anant motivat a classe ja que percep que el professor gaudeix fent-la. Tanmateix, en moltes de les

assignatures que es fan, sobretot en el grau d'humanitats, els continguts són molt densos i és per això que l'alumnat agraeix quan des del professorat sap sintetitzar la informació rellevant.

- “crec que ens haurien de preguntar més quins temes en concret ens interessen, si no podem tocar-los tots en profunditat.” (GL-A3)
- “Que hi hagi alguna forma de comprovar que els professors tenen eines pedagògiques.” (GL-A3)
- “Lo dels *power points* i els exàmens està totalment relacionat amb com són els professors. Si realment saben i creuen que són professors, són bons professors i els hi agrada ser professors, llavors la gent va.” (HUpe-A4)
- “Jo trobo que... és que és l'actitud del professor sobretot. Jo crec que s'hauria d'incidir molt en això. Per mi això en depenc el 100% i jo m'agafo assignatures només pel professor.” (HUpe-A5)
- “jo crec que hi ha o meitats, o a tot arreu que hi ha matèria que és complicadíssima, és profundament important que el professor sigui aquell qui t'ho transmet. (HU-A9)
- “me sento molt motivada si sé que vaig per plaer de que el professor m'explicarà coses que no tinc perquè ficar a l'examen però que a mi m'aporten *algo* i n'hi ha molts pocs professors així. Comptats amb els dits de la mà des del meu punt de vista...” (HU-O11)

El problema que hi ha amb tot això, és que els participants, en especial, els que formen part grau d'humanitats i del programa simultani, es queixen que la majoria dels professors que han tingut no han estat a l'altura de les seves expectatives prèvies. Tot això deriva a la situació en la que l'alumne, en veure que a les classes no estan aprenent res de nou, decideixen fer-se el temari pel seu compte. La causa principal de tot això és que creuen que a partir dels materials penjats a l'aula i altres recursos alternatius, poden aprendre més que no anant a classe, ja que ho consideren una pèrdua de temps. També un dels inconvenients que existeix durant les classes, és quan els professors, normalment titulars, especialistes en un tema, només s'acaben centrant amb el que els agrada, i una assignatura que té continguts molt diversos, només s'acaba tocant una qüestió molt específica. A més a més, un dels casos que també es menciona, és quan un o una professora la tens a més d'una assignatura i acaba fent el mateix temari, sense aportar cap element nou d'interès per la formació de l'estudiant.

- “jo també corroboro aquesta evolució de que a primer si que es va a saco, te n'adones que hi ha professors que són un show i que no cal anar...” (GLcp-O1)
- “crec que gairebé la totalitat és realment del professor perquè hi ha assignatures que pot semblar que et vagin a agradar molt, per exemple, jo aquest any he escollit alguna

- optativa que em pensava que m'encantaria i després el professor, m'ha desmotivats totalment i no he anat a cap classe, o a poquíssimes" (HUpe-A5)
- "És a dir, jo a aquestes classes no hi aniré més, perquè em sento que o sigui: "em quedo a casa llegint un llibre i aprenc més" ... això, és que no pot ser..." (HUpe-A5)
 - "molts professors, que estic tenint aquest any a tercer, són els mateixos que tenia en assignatures de primer i fan assignatures més o menys semblants, i fan un *refrito* de primer que tu vas a la carpeta de l'ordinador de primer, mires els apunts, compares i és exactament el mateix, els mateixos *power points*, els mateixos apunts" (HUpe-A5)
 - " jo crec que el que caldria, és potser comprovar la docència que el professor t'està donant i que la informació pugui arribar bé als alumnes" (HUpe-A6)
 - "a humanitats la majoria dels professors són uns ineptes, literal. Perquè quan tu vas a classe, arribes i penses: "perquè vinc". O sigui, de veritat, que a vegades em quedo *en plan*: "no sé d'on has tret el doctorat però què fas" (HU-O7)
 - " los profes que aquí n'hi ha moltíssims, que estan tant orgullosos de la seva feina i la seva investigació, que solen basen l'assignatura depenent del que ells han estudiat. (..) així en que sol basar-se en lo que han estudiat ells i la seva investigació i "*comprate mi libro de paso*" i ja està. " (HU-O7)
 - " aquí hi ha una casta que flipes a la facultat d'humanitats i que haurien de fer una revisió. I no estic *diguent* només associats, sinó que el problema són els titulars. I aquesta penya, són els que et donen les pitjors classes generalment, i uf! És que em poso nerviosa!" (HU-O11)

En segon lloc, la qüestió dels horaris (18) és un dels aspectes que preocupen més als estudiants de la facultat d'humanitats, sobretot en el grau d'humanitats i de programa simultani. La situació és molt semblant a la que passa a la facultat de polítiques, i és que durant els dos primers anys, quan les assignatures són obligatòries, els horaris són bastant constants i els alumnes poden combinar part dels seus estudis amb altres activitats fora de la universitat i també no tenen tants impediments per poder treballar. El problema arriba, quan comencen les optatives, ja que els horaris comencen a ser molt més complexos i molt més dispersos, amb una major quantitat d'hores mortes difícils d'aprofitar. Pels estudiants del programa simultani el problema comença des del primer any, ja que al estar a dos facultats diferents el problema amb els horaris existeix des del principi. Tot això fa que en moltes situacions, ja sigui per cansament, per incompatibilitat

d'horaris o per solapament d'assignatures, l'alumnat es veu obligat a faltar a classe ja que la situació es totalment incompatible.

- “ la famosa compatibilitat que se suposa que hi ha a periodisme i a humanitats *spoiler* no existeix.” (HU-O7)
- “ I en quant als horaris, jo el que... si que no... bueno, em desagrada més però tampoc trobo que sigui, des del meu punt de vista un gran fallo, és que nosaltres tenim classe de 8:30 a 12:30 i després tenim una altre de 14:30 a 16:30, i llavors tenim dues hores per dinar” (HUpe-A4)
- “ Jo també amb això dels horaris és com lo que més escandalitzat estic, o sigui... ara estic fent pràctiques i he tingut la sort que he trobat un lloc de pràctiques que m'han adaptat una mica l'horari a la meva situació, però, o sigui, això de tenir unes hores, que no són iguals cada setmana, un dia tens classe a les 10:30... i no es repeteix... no és un patró que es va repetint.” (GLcp-O1)
- “tinc una assignatura que m'encanta el professor, que crec que ho està fent súper bé, però a mi per horari em va fatal... i moltes vegades me l'he de saltar perquè és que sinó el meu cervell no rendeix. I això em sap molt de greu” (HUpe-A5)
- “ Perquè jo per horari m'he apuntat, sabent quins horaris puc fer però per esgotament, perquè jo estava a la *uni* fins les 20:30 del vespre, demà llevar-me a les 6:00 pues... a vegades no val la pena. “ (HUpe-A6)

Després, relacionat també amb el tema del calendari temporal i acadèmic, trobem l'anteriorment mencionat mètode Pompeu (7). En aquest cas, la tendència no canvia molt respecte les altres facultats, ja que trobem estudiants que estan a favor d'aquest sistema i per altra banda, trobem altres que són totalment crítics amb aquesta metodologia d'organitzar el curs.

- “ A mi almenys el mètode de trimestres m'agrada moltíssim perquè si que és veritat que potser comencem molt tard, llavors també acabem molt tard. Poder jo preferiria estar com tothom, començar a mitjans de setembre i acabar a mitjans de juny, no cal el 30.” (GL-A3)
- “ Això també és un problema, perquè per buscar feina de cara a l'estiu això també t'afecta un munt, perquè és això, jo aquest trimestre acabem el 28 de juny, i és molt tard això.” (HUpe-A5)

- “ Ah bueno, en realitat segurament era per dir que a mi els trimestres m’agraden molt” (HU-O7)
- “ A més a humanitats és una merda perquè fas molts temes i em sembla súper guai, només que hi ha un problema, entre forma i contingut” (HU-A9)

A continuació, en relació el tema del contingut, aquest ha rebut més crítica que elogis. El problema (14) especialment en, el grau d’humanitats, és que el temari és molt dens i a causa de la limitació temporal dels trimestres, la falta d’una bona docència, i la falta d’oferta d’assignatures, fa que molts dels continguts essencials no es donin i es facin malament. És per això que gran part dels integrants d’humanitats opinen que moltes de les assignatures que fan noten que no estan aprenent res de nou. Per altra banda, una de les queixes del grau de global studies és la repetició constant de contingut (7). El que succeeix és que normalment una part del temari sempre s’acaba donant en totes les assignatures, i fa que el començament de cada una sigui el mateix.

- “ És que és el problema d’humanitats, que és tant general, que no t’especifiquen amb res i tu penses que a tercer, això ho penses a primer i segon eh, però es que...” (HUpe-A4)
- “ és veritat que hi hauria d’haver assignatures que les haurien de separar en dos trimestres perquè no té sentit.” (HU-O7)
- “, el cas del trimestre passat, vam tenir una assignatura de prehistòria, i clar, tractàvem 32 milions d’anys i vull dir... tota la prehistòria...” (HU-A8)
- “ I si, segurament, perquè és una carrera molt nova i tot el que tu vulguis, però que parlin una mica entre els professors, perquè sinó al final és com jo, o sigui, prefereixo utilitzar aquesta setmana, si fem una assignatura si vols el primer trimestre de primer de globalització, me la menjo sencera. Però a partir d’aquí, o sigui, has de donar per suposat alguns coneixements (...) . Per això al final, és això, fas coneixements bases durant molt de temps, i tu arribes a setmana 7 i és com que què hem fet (...) els meus apunts de les quatre assignatures que faig són els mateixos en les dos primeres setmanes. I llavors, és una mica contra intuïtiu tot.” (HUpe-A4)
- “ Clar, és que ens haurien d’ensenyar coses que no hem vist mai. Jo és que estic fent assignatures que estic fent bàsicament el mateix que a primer... llavors és bueno.. no sé... exacte, coses més...” (HUpe-A5)

Finalment, amb el tema de l'avaluació el tema de la tipologia d'examen i del tipus d'avaluació (9) també obté moltes crítiques. Aquestes més o menys van enfocades en la línia de la facultat de polítiques, que demana un canvi en el sistema d'avaluació. Tot i que el grau de global *studies* ha innovat en la metodologia de fer els exàmens, ja que solen fer exàmens telemàtics, des de les altres facultats demanen treure les avaluacions amb exàmens totalment teòrics i fer més treballs pràctics, ja que gràcies a aquesta metodologia, creuen que poden plasmar i relacionar els coneixements adquirits a classe i amb els materials extres de forma molt més oberta i personal. També estan totalment en contra de fer els exàmens de tipologia test, ja que consideren que no tenen cap sentit en carreres on és important la redacció escrita i el poder anar més enllà.

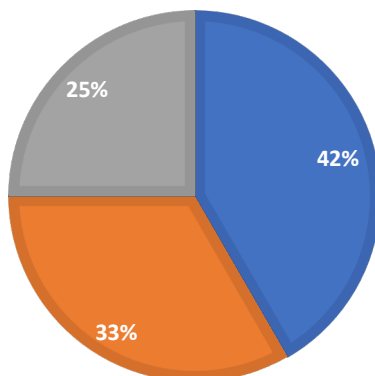
- “ un treball, que molaria, que jo que sé, que tingués més llibertat l'autor o bueno, la persona que ho faci per descobrir una mica què és el que li agrada. Però clar, amb sis hores de classe al dia o quatre o el que sigui, treballant... no. ” (HU-O7)
- “ Però amb els exàmens crec que hi hauria d'haver moltes assignatures que ofertessin la possibilitat de... triar... perquè jo m'he trobat, pots fer examen o pots fer treball o directament, un examen que no et servirà de res, doncs fes un treball que tu mm.... doncs siguis imaginatiu i puguis investigar coses, que t'aportin *algo* i que no ho oblidis al cap de tres dies.” (HUpe-A5)
- “ jo penso igual que tu, de lo de haver de treure els exàmens, perquè els trobo un mètode súper antiquat, i que molts exàmens són, no sé...” (HUpe-A5)
- “Jo li atribuiria un problema als exàmens ja que és un mètode de l'escola vella que no té sentit, perquè avui en dia, crec que serveixen bàsicament per reconfortar al professor de que ha fet alguna cosa” (GL-A3)

F. Facultat de Traducció

A la sessió de la Facultat de Traducció i Ciències del llenguatge hi van participar un total de dotze estudiants. Al **Gràfic 30** observem que la situació pel què fa al grau que estaven estudiant els estudiants va ser bastant equilibrada, amb Traducció i Interpretació (5) i Llengües aplicades (4) sent l'opció més freqüent, mentre una part menor feia el doble grau d'aquestes dues titulacions (3).

Gràfic 30. Distribució de la mostra per graus

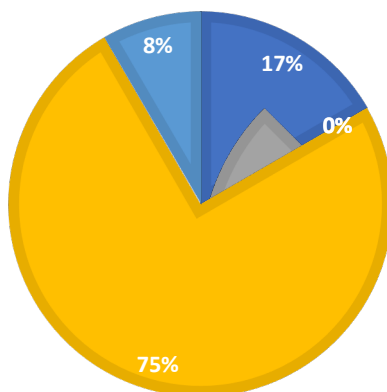
- Traducció i Interpretació
- Llengües aplicades
- Doble grau en Traducció i Interpretació i Llengües aplicades



A continuació veiem la distribució de la mostra per cursos. Al **Gràfic 31** s'observa clarament que la gran majoria dels participants estaven cursant quart curs (9). També van haver participants de primer (2) i cinquè curs (1).

Gràfic 31. Distribució de la mostra per cursos

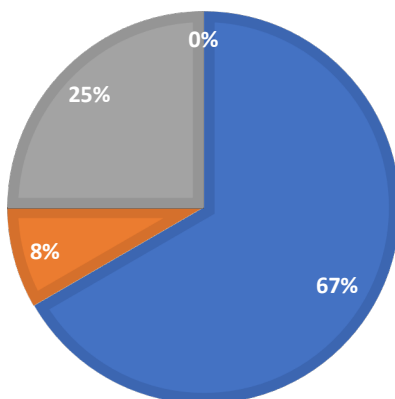
- Primer curs
- Segon curs
- Tercer curs
- Quart curs
- Cinquè curs



Com podem veure al gràfic següent, la majoria dels participants a l'hora de fer el grup de discussió dedicava tot el temps a estudiar (8), mentre una petita minoria estava fent pràctiques (3) i finalment només una persona estava treballant en aquell moment.

Gràfic 32. Distribució de la mostra segons la dedicació acadèmica

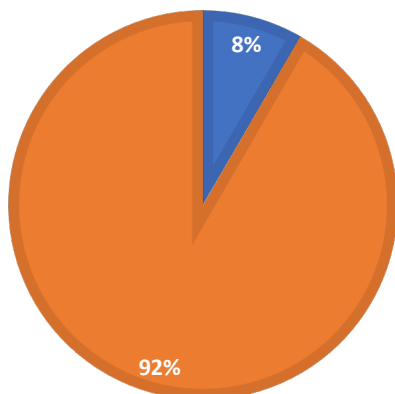
■ Només estudiant ■ Treballant ■ Pràctiques ■ Treballant i fent pràctiques



Al **Gràfic 33**, podem veure la distribució de la mostra per gènere. En aquest cas hi va haver una disparitat de gènere total, ja que la majoria dels entrevistats van ser dones (11) i només un era home.

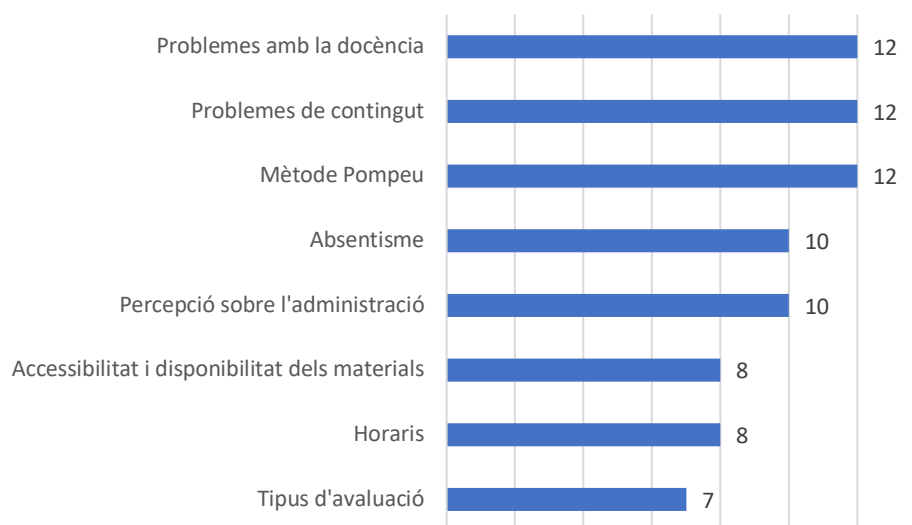
Gràfic 33. Distribució de la mostra per gènere

■ Home ■ Dona



Els temes més importants d'aquesta facultat van ser Contingut, metodologia i estructura de les classes (57) i Calendari acadèmic (41). Aquests problemes es van matisar en els següents subtemes, que podem veure al **Gràfic 34** i que efectivament estan relacionats amb el contingut i els horaris, però també n'hi ha d'altres, com ara l'absentisme, la percepció de l'administració de la Universitat o el tipus d'avaluació.

Gràfic 34. Subtemes amb més de crítiques de la Facultat de Traducció i Interpretació i Ciències del llenguatge



Ja aprofundint en el tema, les queixes d'aquesta facultat s'han centrat sobretot al voltant de l'administració i l'organització de la Universitat i del pla acadèmic. Els estudiants se senten una mica descuidats per part de l'administració i sense que estan pagant unes taxes massa elevades per la qualitat del grau que estan estudiant.

Hi ha hagut queixes referides a l'ús de les cabines de traducció i altres instal·lacions, ja que són molt poques per al conjunt dels estudiants i no tots les poden utilitzar, fins al punt que hi ha hagut exàmens que s'han fet en una classe normal. O bé llicències que ja estan pagades però que no es poden utilitzar perquè no hi ha suficients ordinadors, de manera que els estudiants s'han d'acabar descarregant els programes a casa.

- “En relació això que diu de les cabines i tot això, nosaltres sí que traducció, interpretació i llengües sí que paguem taxa alta, ja que ens trobem a un llindar alt del preu de les matrícules. Mmm a mi a classe, no em donen fulls blancs per escriure, [...], no he tingut accés a les cabines de traducció perquè faig Llengües. El meu examen d'interpretació el vaig haver de fer a una classe perquè no hi havia cabines per tothom és a dir, ni a l'assignatura d'interpretació vaig fer ús d'això. [...] no em regalen res per escriure, llavors a mi m'agradaria saber, si paguem aquesta taxa mm.. perquè si no es justifica amb el material que ens proporciona la universitat. És a dir, segons el que m'estan proporcionant a mi jo hauria de pagar 1.800 euros, no més de 2.000 euros i no ho justifiquen de cap manera, i és un exemple lo de les cabines, que a vegades més que

pagades i patrocinades per tota la gent que col·labora amb la Pompeu com perquè a mi m'estigués fent pagar aquesta *pasta*.” (LA-A6)

- “Com alumnes de Traducció tenim tota la part d'eines de traducció assistida, que entenc que això és car perquè les llicències són caríssimes i tot això, i si que és veritat que tenim disponibles unes webs, però ni això funciona bé... i de fet ara estem fent [...] una optativa d'organització que tela, perquè resulta que l'estem fent a una aula on no hi ha ordinadors, quan hauria de ser la principal eina, i penso que si tenim ordinadors disponibles amb el *my apps* i les llicències doncs *poder* el professor s'hauria d'organitzar i fer que anéssim a aquestes aules i tothom pogués utilitzar l'eina assistida per ordinador a través de la universitat. Però que passa... que hi ha un munt de problemes amb les aules i amb tot, i el professor ens demana que portem el nostre propi ordinador a les classes, i això ho trobo de bojos perquè això fa que t'hagis de descarregar encara més coses, que t'hagis de descarregar les eines per tu mateix i acabis no utilitzant les eines que et dona la universitat i per les quals estàs pagant. Doncs llavors, no ho sé, una mica d'organització.” (TI-A9)

Una altra queixa concerneix el paper dels idiomes a la facultat. És una facultat on són essencials, però tot i això, sovint no compta amb professors nadius, cosa que afecta la qualitat i el nivell de la classe. A més a més, es considera que els estudiants els han de portar al dia, per compte propi, però molts no tenen ni el temps ni els diners per anar a una acadèmia o escola d'idiomes. Per acabar-ho d'adobar, la desorganització dels horaris i la teorització excessiva fan que no s'utilitzen ni es practiquin classe regularment, de manera que se n'acaba perdent el nivell.

- “Respecte el que deia ella de que faltaven assignatures com base (*referint-se a la persona 5*) jo crec que falten moltes classes d'idiomes. O sigui, jo quan vaig començar la carrera tenia més nivell d'anglès que ara que porto cinc anys a la carrera. O sigui, et donen quatre trimestres o *algo* així d'angles i quatre d'alemany i no tornes a tocar l'anglès, *poder* a les classes de traducció, però tampoc aprens anglès, sinó que aprens a traduir i dius; “vale sí, en principi et diuen que l'anglès i els idiomes els has de fer pel teu compte, però realment ja es veu que hi ha un problema d'horaris molts cops i no tinc temps d'anar a una acadèmia i pagar-me l'acadèmia, i que amb 2.000 i pico d'euros de matrícula i com ho aprens? Igual que l'alemany. Jo faig alemany i me'n recordo que va ser molt frustrant perquè en principi, tots vam entrar amb un nivell molt baix, la majoria i el segon dia de carrera t'exigien un nivell molt alt que ningú tenia. Llavors, la professora crec que se n'adonava que no teníem el nivell, i tot i així, no reordenava les classes com

perquè tothom pogués accedir o pogués passar les classes normal. Crec que a lo millor, si treus aquestes assignatures, no cal tenir vuit assignatures de traducció, sinó fes assignatures que realment serveixin i aprenguis idiomes que és amb el que realment acabaràs treballant. O sigui, a mi ara mateix em fa vergonya.” (Tlla-A2)

- Bueno, nosaltres hem tingut dos trimestres a una professora de francès que era la primera vegada que feia classes i ella ho va dir es primer dia de classe, però era amb francès i sabia el que feia i tot el que ens va ensenyar era molt útil, tot i que hi havia coses que jo ja sabia. Però en canvi d’anglès que tenim professors tots catalans o espanyols... no sé, però et trobes que has fet classes de francès amb un professor i que has après un munt perquè és sa primera vegada que fa classes i després una professora d’anglès, que és d’aquí que té un anglès que dius; “no sé d’on ha sortit”, no sé com estàs donant classes d’anglès a futurs intèrprets, i... clar te trobes aquesta cosa tan il·lògica, de que m’està fent anglès, que en teoria és la primera llengua que fas una persona que es d’aquí i que no em pot ser 100% útil, i que dius; si són capaços de trobar gent francesa, perquè no són capaços de trobar gent que parli anglès nativament? I ... (Tlla-A11)

El contingut de les assignatures, la manca d’assignatures interessants i que tractin temes reals, i el pla acadèmic ocupa la crítica següent. En general, hi ha una excessiva teorització, és a dir, hi ha massa assignatures teòriques que tracten sobre temes que són essencialment pràctics, com per exemple l’assignatura d’Informàtica, que és una assignatura que es fa sense ordinador, la qual cosa és incomprendible. Es té la percepció que hi ha moltes assignatures teòriques absurdes simplement per omplir crèdits del pla acadèmic o que es repeteixen, mentre es podrien destinar a coses més útils, relacionades per exemple amb la pràctica en el dia a dia del món laboral o bé a idiomes. Tampoc no veuen que sigui útil assistir a classe perquè la majoria de coneixements es poden aprendre a casa. Hi ha estudiants que també afirmen que hi ha una diferència en l’assistència entre les assignatures de primer i segon (on les aules solen estar buides) i les de tercer i quart (que són les assignatures que es consideren més importants pels alumnes i per tant hi van).

- “En primero había una asignatura que se llamaba Informática y era una hora y media... no era práctico, o sea era una clase teórica de informática y dices... Bueno yo no me acordaré de lo que me estás diciendo en un *power point* o sea, no es práctico... no sé. A mi no me gustaba nada, y las clases... me acuerdo, que me esforzaba por ir, algunas veces me las salté, pero si que es verdad que los dos primeros años iba bastante más.” (TI-A1)

- “crec que té molt a veure que és una carrera que en quatre anys potser són masses anys com per estar a classe tantes hores a la setmana, o sigui que es podria fer amb tres anys i ens posen moltes assignatures de *relleno* que dius; ‘és que això no em servirà de res!’ és que veus assignatures com Informàtica... tenim com vuit assignatures que són pràcticament iguals i dius... i això, també et desmotiva molt anar a classe.” (TIIa-A2)
- “hi ha moltes assignatures de “relleno” i dius a la següent vindré, però vas a classe esperant que et duguin o t’ensenyin alguna cosa que sigui útil i no és així. [...] cada setmana és que perds l’atenció d’això i els *profes* t’acaben explicant coses que tu pots llegir a ca teva perquè anar-hi...” (TI-O3)
- “A mi ‘ha passat *algo* semblant amb la interpretació [...] jo em pensava que es faria en la carrera, perquè es diu Traducció i Interpretació, i que fariem molta més interpretació i m’he trobat que la majoria de classes d’interpretació son optatives i la única obligatòria que fam fer que va ser el curs passat vam entrar a la cabina un cop el dia de l’examen i això s’hauria de millorar.” (TI-A9)
- “hi ha moltes assignatures sobretot optatives [...] que tens molta gent que s’ha d’apuntar a una assignatura en concret i n’hi ha que tenen molt poques places de 10 fins a 17 però després moltíssimes altres assignatures que ningú agafa i no es fan perquè no tens gent suficient, i és que no et motiva entrar a una assignatura que tu no vols. Posa molts grups d’aquestes assignatures que va hi tothom i fes un canvi amb aquestes assignatures que no hi tens gent.” (TI-O3)
- “Yo tuve hace nada una asignatura de política, que la profe era la primera que daba, y entonces, primero que la organización era un poco todo sobre la marcha [...] y entonces nos hizo muchos contenidos de derecho, que está guay, ¿porqué aprendes no?, pero... claro, no nos dio mucha terminología que era lo que en realidad estábamos buscando. No sé tú tienes un contrato delante y lo que tú quieres es traducirlo con la terminología y saber cómo hacer esto. Y fue como un poco así. Entonces claro, se ve que a ella le habían informado mal y así, y no acabó siendo algo... no sé cómo decirlo, no acabó aprendiendo nadie mucho. Aprendimos derecho.... pero que lo buscas a internet y lo sabes...” (TI-A1)

En aquest cas, l’AVALDO va ocupar un lloc entre les crítiques. La qüestió és alguns estudiants no se’n refien de la seva efectivitat, ja que la majoria de cops no serveix per res i no té cap incidència. A això s’hi va afegir un cas, en què una estudiant va rebre un comentari per part d’un

professor, que li retreure a una tutoria que ella l'hagués criticat a l'AVALDO, cosa que posa en dubte la presumpta *anonimitat* d'aquesta aplicació.

- "I ells s'enteren del que poses a l'AVALDO..." (LA-A6)
- "Ho venen com que és anònim i una amiga nostra que és companya de classe va anar a una reunió per veure perquè havia suspès i va dir; "perquè tens el treball malament i perquè no t'agraden les meves classes?" vull dir que..." (LA-A6)

També van sorgir crítiques clàssiques com les que van enfocades al mal ús dels seminaris, que sovint són una classe teòrica més i no estan ben organitzats, ja que es podria aprofitar el temps per fer coses que realment fossin *úniques* en si mateixes i que no es poguessin fer a casa.

- "A mi m'ha passat també almenys a sa nostra carrera que és Traducció que ho enfoquen d'un punt de vista molt teòric i Traducció és purament pràctica i hi ha masses coses pràctiques que ja ho sé, però estàs complicant ses coses que estàs explicant moltíssim només per veure-ho reflectit d'una manera teòrica. Les coses són molt més simples de lo que és però ho fan tot molt complicat. Per tant, això crea una desmotivació a nivell personal que provoca que caiguis en un bucle." (Tlla-A2)
- "Jo crec que sí, perquè per exemple a la nostra carrera les pràctiques, Bueno... hi ha poques places i.. van per nota o sigui... i... jo crec que s'hauria de tenir pràctiques per tots, per almenys fer-les a classe, perquè després no en tens ni idea de com fer-ho ja que no t'ensenyen a fer-ho." (LA-A7)
- "Lo que havia dit ella d'haver només entrat un cop a les cabines d'interpretació i tal, realment és veritat. A més informàtica ho feies amb un *power point* sense ordinador davant i penses; "com ho pots aprendre sense ordinador?". Teníem una assignatura de mètodes empírics que, *bueno* era de programació bàsicament i també ho fèiem amb un ordinador, o sigui amb una classe sense ordinadors i la *profe* amb un ordinador i nosaltres no i dius; "és que així no aprendrem res" o sigui com a mínim posa'ns a una aula i fes-nos fer coses que realment fem... ens serveixin per *algo*." (Tlla-A2)
- "bé, jo o sigui, no és 100% el que s'està xerrant però entenc que és com, que en un grau que és tan pràctic, en certa manera mos trobem que fem moltes classes teòriques d'una hora i mitja on te *n'enteres* un segon del què diuen, o sigui que pots entendre tu les coses que diuen en menys d'una hora i mitja i en canvi et trobes amb un seminari, on fas coses pràctiques fas moltíssimes coses, i arribes a una hora i et diuen; "ai és que no tenim temps de fer coses" i dius; "pues gira-ho". Sa gent no t'escoltarà una hora i mitja i el que pots fer és gira o fes seminaris que siguin més llargs amb coses més pràctiques i

que siguin més útils. I els *profes* de seminaris vulguis o no, sempre són més joves i tracten amb més ganes i ho notes més, i fes classes que siguin més curtes i que vagin més al grano. Perquè sinó... no sé..." (TIIa-A11)

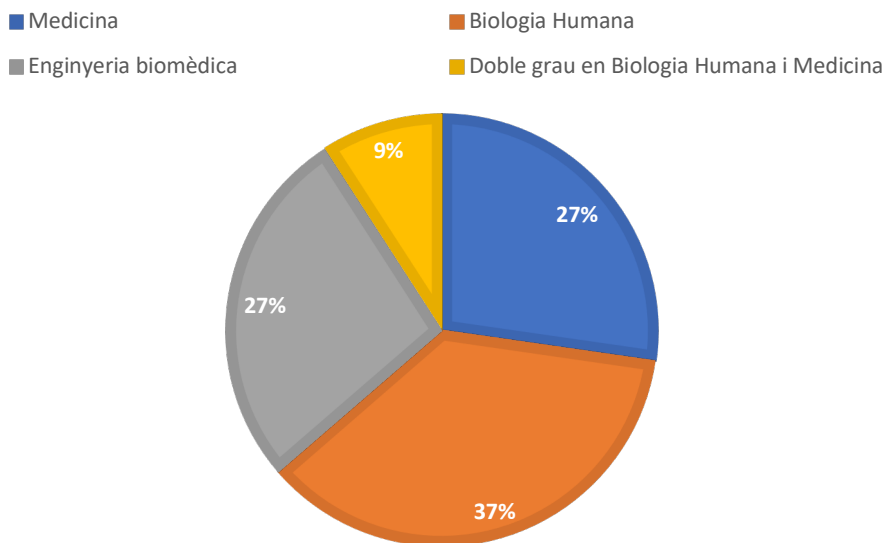
Per últim, com a la facultat d'Enginyeria, les recuperacions de tots els trimestres es fan al juliol, cosa que ocasiona problemes als estudiants: és més difícil haver d'estudiar de nou tota una assignatura sense la presència d'un professor, a més a més els vénen totes de cop i fins i tot s'han de desplaçar a Barcelona, si no hi resideixen.

- "Bueno amb aquest tema del funcionament de per trimestres, jo crec que està mal enfocat. Jo crec que està molt bé que sigui per trimestres perquè et dona certes facilitats però hi ha una cosa. Si tu suspens una assignatura el primer trimestre l'has de recuperar entre les setmanes del 15 al 24 de juliol i això està molt mal enfocat, perquè més d'una vegada ens hem trobat a Barcelona un 24 de juliol i no poden. I això crec que està molt mal enfocat, perquè tu una assignatura que no l'has entès i no se't dona bé, que et farà pensar que en sis mesos de no fer-la podràs aprovar-la sense l'ajuda d'un professor. Això és el que em sembla malament." (TI-O3)
- "Hi ha molta gent que té les recuperacions al començament dels altres trimestres.. i nosaltres no sé perquè són al juliol... això crec que és el problema és que al nostre campus els d'enginyeria també ho fan així. És que jo conec gent que fan enginyeria i que es passen el mes de juliol a Barcelona perquè tenen 50.000 recuperacions i és *en plan*... tenen un mes de vacances." (LA-A5)

G. Facultat de Ciències de la salut i de la vida

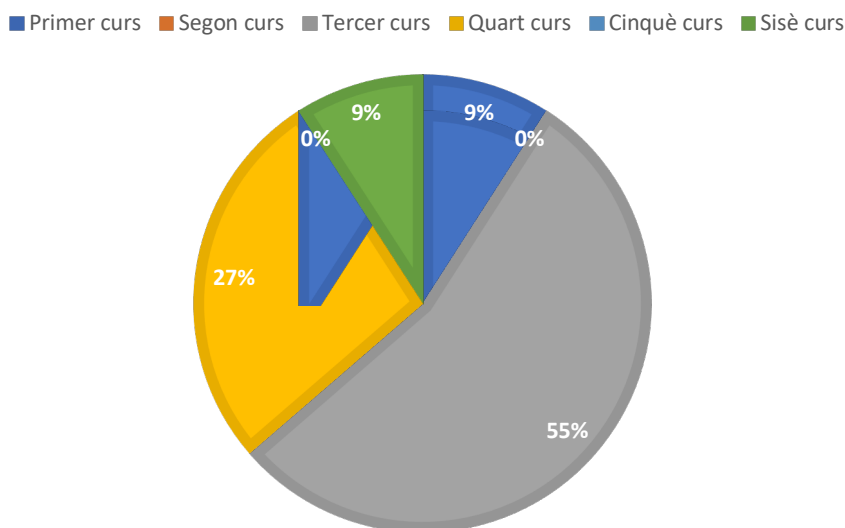
La sessió de la Facultat de Ciències de la salut i de la vida va comptar amb un total d'onze participants. Al **Gràfic 35** s'observen els graus cursats pels participants, trobem Medicina (3), Biologia Humana (4), Enginyeria Biomèdica (3) i el doble grau en Biologia Humana i Medicina (1).

Gràfic 35. Distribució de la mostra per graus



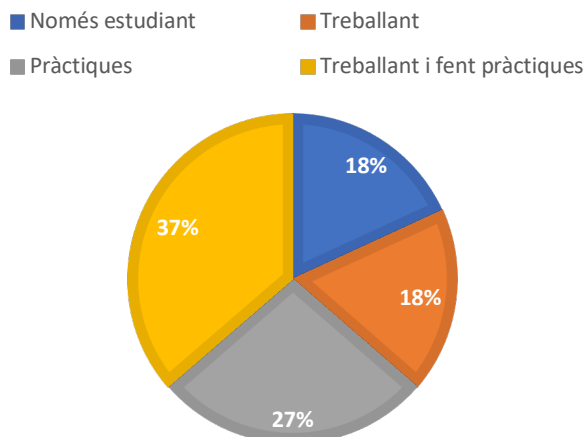
Al **Gràfic 36** podem veure la mostra en funció del curs. Es pot apreciar que la majoria estan cursant tercer (6), després trobem els de quart curs (3) i primer i sisè curs (1 cadascun).

Gràfic 36. Distribució de la mostra per cursos



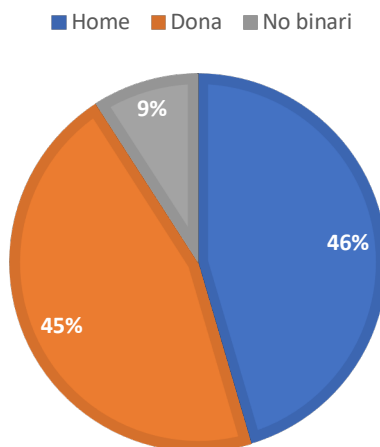
El **Gràfic 37** representa la proporció de participants en funció de l'ús del seu temps: si només estudiaven (2), si compatibilitzaven els estudis amb la feina (2), si estaven fent pràctiques (3) o si feien totes dues coses alhora (4).

Gràfic 37. Distribució de la mostra segons la dedicació acadèmica



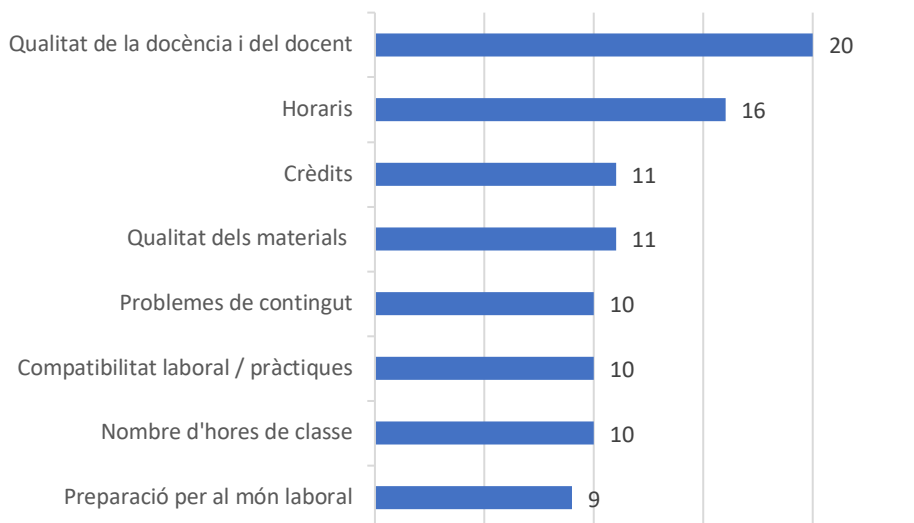
Al **Gràfic 38** s'aprecia la mostra distribuïda pel gènere. Podem afirmar que la paritat es va assolir pel què fa a la paritat entre home-dona (5 i 5), si bé un dels participants es va identificar com a no binari.

Gràfic 38. Distribució de la mostra per gènere



Els temes més importants d'aquesta facultat van ser Contingut, estructura i metodologia (60) i Calendari acadèmic (41). Al **Gràfic 39** es mostren els vuit subtemes de més rellevància per a aquesta facultat i podem observar que la majoria estan relacionats amb qüestions d'horaris, de docència o de contingut.

Gràfic 39. Subtemes amb més de crítiques de la Facultat de Ciències de la salut.



Com acabem de dir, un dels temes que més crítiques ha rebut concerneix el contingut, l'estructura i la metodologia de les classes. El conjunt dels estudiants es queixa que hi ha classes completament desestructurades, tant pel què fa a la transmissió de coneixement i la docència, com a l'organització de l'assignatura. Pel què fa a la docència, trobem des de diapositives completament desorganitzades, a professors que van saltant de diapositiva en diapositiva sense acabar d'explicar-les o sense cap mena de fil conductor entre els apunts, de manera que és impossible concentrar-se. En relació a l'organització –o més aviat desorganització–, hi ha problemes amb alguns seminaris, on el docent no sap quin temari ha d'explicar o què s'ha de fer.

En general hi ha una completa desorganització de la facultat, amb classes a primera hora del matí –per exemple– on freqüentment els professors no s'hi presenten, bé perquè havien anul·lat la classe per algun imprevist o havien canviat l'hora o l'aula i el responsable de fer arribar aquesta informació no ho havia fet, o simplement no han notificat o no han pogut assistir. Cal destacar que una de les causes d'aquest problema també és que molts professors són alhora investigadors o treballen en altres entorns, de manera que han de compatibilitzar la feina i la docència. Llavors, al final la gent deixa d'anar a aquestes classes, perquè ho trobem una pèrdua de temps i una *presa de pèl*. A més a més, tampoc no són normals els canvis d'aula/d'hora constants, canvis de seminari, etc. que creen una certa inseguretat entre els estudiants i fa que molts hi deixin d'anar perquè no hi ha cap garantia que al final es faci classe o torni a absentar-se el professor.

- “I més sistemàtics, o sigui cada setmana, o sigui, i fins i tot correus al llarg del dia, *en plan* de canviem d’aula, canviem de no sé què... és com... o no sé si tens seminari o potser el professor dins de l’assignatura un dia de seminari fa problemes i a tu t’hagués agradat anar i llavors canvia i fa teoria i és com? No sé...” (EB-A7)

La desorganització també provoca que assignatures desdobrades en I i II (Fisiopatologia I, Fisiopatologia II, per exemple) sovint donades pels mateixos professors, acabin repetint el mateix temari, i per tant que no hi hagi comunicació entre professors, fins al punt que podem citar una anècdota sobre un examen:

- “Va ser un *Google docs* compartit entre tots els *profes* que donen classe d’aquesta assignatura, que tenien tipologies diferents d’examen, o sigui, una burrada. Que no es van adonar, ni tan sols, que hi havien les respostes posades, van canviar l’examen in situ, al moment... o sigui... coses que dius; ‘perquè sou tant incompetents i m’exigiu a jo aquest nivell, saps?’” (Blme-E11)

Seguint amb la desorganització, el pla docent no acaba de deixar clar quin és el sentit de les classes pràctiques que es fan a la facultat, que ocupen molt de temps i un volum de feina considerable, però després no acaben se’ls acaba de donar un paper important, ja que queden eclipsades per l’examen, que sovint queda desconnectat del contingut. Altres temes sobre la desorganització estan relacionats amb problemes en el reconeixement i convalidació d’assignatures pràcticament idèntiques.

Una de les causes principals de l’absentisme d’aquesta facultat també són els horaris, que són extensos (ocupa tot el dia), dispersos, poc flexibles i impedeixen, ja no la compatibilitat laboral, sinó també la realització de pràctiques. A més a més moltes assignatures se solapen entre elles, sobretot les optatives.

Un altre problema que provoca absentisme, també relacionat amb les aptituds docents, és el nivell de dificultat d’alguns continguts específics, que s’expliquen sense tenir en compte el públic al qual van dirigits, de manera que els docents haurien de ser-ne conscients i adaptar-los als estudiants. També hi té a veure el fet que alguns dels professors que vénen de fora de la docència (metges, investigadors) utilitzen conceptes més tècnics que potser no s’han explicat a classe, etc.

- “Hi ha una assignatura de quart, que seria part matemàtica i tal, que, el que vaig trobar és que anant a classe no estava gens adaptat a gent que no ha fet mates en tota la carrera i al final vaig acabar fent l’examen de forma autodidacta amb el material de l’assignatura i... quan vaig notar que realment l’assignatura m’agradava, és quan vaig dir; “no vaig a classe, m’ho faig pel meu compte i ja me’n sortiré”. [...] en la majoria de casos que jo no he assistit a classe, *emmm...* és per això, perquè aquest senyor no m’està parlant a mi, està parlant no sé, a un especialista o a un company seu o.. no sé.” (BI-O9)

És un problema que es combina amb el poc rigor de les explicacions i els materials, que sovint tenen errors ortogràfics, per exemple en les diapositives, o que no estan ordenats. Molts comenten que prefereixen estudiar d’apunts d’altres anys, de vídeos explicatius d’internet o directament passant per una acadèmia, de manera que alguns afirmen que anar a classe és innecessari.

- “tenim uns apunts al drive que són compartits i que anem fent any rere any entre tots els estudiants. Llavors si tu tens aquests apunts, que saps que estan súper bé i en canvi a classe tampoc s’expliquen tant bé o bé allò que et pot passar que no pots anar sempre per una hora, aleshores doncs tenint aquests apunts a vegades no vas a classe perquè ja els tens.” (BI-A10)
- “És que jo crec que si no tinguessis allò, moltes assignatures les suspendria, perquè agafes allò i tu fas apunts sobre allò, potser. O sigui... o sigui, jo m’imagino alguna assignatura, haver fet l’examen sense allò i dir... és que... no sé.” (BI-A8)

5. Conclusions

Després d'haver analitzat totes les entrevistes, hem pogut distingir dos tipus de causes de l'absentisme: causes infal·libles i causes voluntàries. Les primeres serien aquelles immediates, que necessiten atenció i no es poden evitar, com ara treballar, fer pràctiques, uns horaris impossibles respecte els que no resideixen a Barcelona, etc. Les segones serien aquelles que depenen més de la voluntat l'estudiant i són generalment *evitables*, com ara la mandra, el cansament, la desmotivació, activitats personals d'oci i gaudi (per exemple, sortir de festa els dijous a la nit), distraccions, el bar o la cafeteria del campus, etc. A l'hora d'introduir canvis en la forma de fer de la Universitat s'haurà de tenir en compte aquesta divisió.

Una de les conclusions que es poden extreure de l'anàlisi és que el temps i el seu aprofitament (tant a l'aula, com en altres activitats) és una de les majors prioritats dels estudiants. Així doncs, des del primer dia de classe analitzen quines assignatures són les més productives i a quines no cal assistir, bé perquè no els aporten res i les consideren una pèrdua de temps, o bé perquè han de compatibilitzar la universitat amb la feina. Això fa que des del principi del trimestre l'assistència a classe vagi disminuint progressivament fins als dies immediatament anteriors a l'examen, on hi ha cert repunt en l'assistència per obtenir informació sobre com serà l'examen, quins temes entraran, i que el professor/a conegui les cares de tota la classe.

D'aquesta conclusió se'n deriva la utilitat d'anar a classe, que lliga amb la qualitat de la docència, la idoneïtat del contingut acadèmic i els sistemes d'horaris. Hi ha moltes queixes relatives a la baixa qualitat de la docència d'algunes assignatures, ja que sovint certs professors dediquen la classe exclusivament a llegir les diapositives o *power points*, sense ni tan sols aportar nova informació. Això clarament desmotiva el conjunt dels estudiants, que senten que estan perdent el temps, perquè podrien estar fent coses més productives o estar llegint les diapositives a casa. En això, les classes deixen de tenir sentit, ja que són totalment prescindibles. Molts coincideixen que això és degut a la manca de formació docent entre el conjunt del professorat, per part de la universitat. Podem posar d'exemple arquetips recurrents com ara professors que ja tenen una certa edat i estan acostumats als mètodes de la *vella escola* i que amb prou feines tenen accés a la tecnologia i no solen penjar els materials, o bé professors doctorands —sovint estrangers— que treballen temporalment per la universitat i que no dominen la matèria o l'assignatura que se'ls ha encarregat ni tampoc tenen cap mena de formació docent, de manera que ambdós —estudiants i docents— se senten perduts i no saben ben bé què estan fent. La qüestió és que no

saben transmetre la informació: des classes on el docent es limita a llegir diapositives fins a classes on hi ha una completa absència d'estructura o de fil conductor dels continguts i el docent va saltant d'un tema a l'altre sense cap raonament aparent. Aquesta desmotivació del propi docent desmotiva alhora els estudiants. En això, és important destacar que diversos estudis posen l'èmfasi en la intel·ligència emocional, per exemple, a l'hora de transmetre els coneixements a classe, ja que es considera que els coneixements es consoliden més bé a través de l'emoció i de l'interès i es rendeix millor a classe (Adeyemo, 2007). Això no és tot, ja que la intel·ligència emocional també té ajuda a combatre l'esgotament mental entre els estudiants, a reduir l'estrès i a motivar més els estudiants, cosa que es tradueix en una major dedicació i per tant assistència a classe (Extremera Pacheco & Durán, 2007). Per tot això creiem que seria convenient que s'introduís a les classes, com a part d'una sèrie de canvis del model educatiu actual.

A més a més, hi ha un consens general entre els estudiants que aplicatius com l'AVALDO no serveixen de res a l'hora de criticar o avaluar els professors.

Pel que fa al contingut acadèmic i les assignatures, hi ha un certa coincidència en el fet que sobren i falten continguts: algunes assignatures s'omplen amb temes completament irrelevants i prescindibles per tal d'omplir crèdits i fer quadrar el pla docent, mentre alhora hi ha temes d'actualitat o temes que, per l'època en què vivim, canvien constantment, però tot i així no són presents a la universitat ni –sembla– es contempla. En la mateixa línia, hi ha moltes assignatures que, per exemple, es desdoblen en I i II (és a dir, Polítiques Públiques I i Polítiques Públiques II, per exemple) i no aporten especialment nova informació, sinó que es repeteixen la majoria dels continguts, de manera que pràcticament no cal anar a classe. En això també podríem parlar fins i tot d'una manca de comunicació entre professors d'assignatures amb temari comú. I relacionat amb les assignatures optatives, no s'entén per què no s'amplien les places d'aquelles assignatures que any rere any tenen més demanda; és quelcom que tampoc no costaria gaire a nivell de recursos i evitaria els casos en què estudiants han d'agafar assignatures que consideren avorrides o que no els interessin gens per completar crèdits.

Els horaris i el calendari acadèmic és un altre tema on la majoria d'estudiants conflueix. D'una banda, pensen que es fan poques hores a classe, disperses al llarg de la setmana i del dia, de manera que això obliga els estudiants residents fora de Barcelona a desplaçar-se fins a la universitat –sovint en trajectes de més d'una hora– només per una o dues hores de classe, en

ocasions. Aquesta és una de les causes principals de l'absentisme, ja que simplement no els surt a compte venir des de lluny per només una estona. O bé quan tenen classes molt disperses en el dia (per exemple, una a primera hora del matí i una altra classe al capvespre), cosa que obliga altre cop els no residents a passar tot el dia a la ciutat i a tornar molt tard a casa, de manera que no poden aprofitar el temps de després de classe per estudiar, treballar o fer altres activitats que considerin. Tot plegat, seria preferible –opinen– fer més hores de classe i reduir el volum de feina a fer a casa, ja que la feina a casa sovint consisteix a llegir una voluminosa quantitat de lectures obligatòries, optatives o complementàries que ocupen bastant de temps i molts cops no s'arriben ni tan sols a tractar a classe, de manera que torna a aparèixer la sensació d'estar perdent el temps. Per últim, aquests horaris tan variables i discontinus impedeixen la compatibilitat laboral, fins al punt que alguns tenen la percepció que la Universitat no vol que els estudiants treballin, volent que dediquin la totalitat del seu temps als estudis per tal de guanyar reputació per mitjà de les notes. La qüestió és que perceben una certa intolerància des de la Universitat vers al fet que molts estudiants vulguin –o més aviat necessitin– treballar per pagar-se els estudis, fins al punt que n'hi ha que directament opinen que la Universitat té plantejaments o intencions elitistes, ja que només aquells a qui no els cal treballar poden dedicar-s'hi al cent per cent. En algun cas, hi ha hagut estudiants que han hagut de deixar o de canviar la universitat per aquesta raó.

També relacionat amb el calendari acadèmic, hi ha l'anomenat *mètode Pompeu* o el sistema de les deu setmanes. En aquest tema hem trobat una certa divergència entre el conjunt dels estudiants. A alguns ja els va bé, perquè resulta breu, lleuger i en general ajuda a mantenir el fil de l'assignatura. Altres però, creuen que no permet acabar el temari de l'assignatura, perquè és un període massa curt i al final s'ha de retallar contingut o tractar-lo per sobre.

El sistema d'avaluació actual constitueix un factor més de malestar a la universitat i és cada cop més qüestionat, des dels seminaris al paper dels exàmens. La utilitat dels exàmens és cada cop més qüestionada com a mètode eficaç o útil d'avaluació, ja que es té la percepció que no mesura realment el que un estudiant sap, perquè no fomenta l'aprenentatge i la comprensió, sinó la memorització, i no representen situacions de la vida real, ja que quan efectivament treballin després de graduar-se, no s'hauran d'enfrontar a situacions on no puguin consultar cap mena d'apunts, informació, ajuda, etc. Tampoc no valora l'esforç que hi ha al darrere de tot un trimestre, ja que sovint l'examen representa un percentatge de la nota inexplicablement o desproporcionadament elevat, quan es tracta d'una activitat de tan sols dues hores sobre tot el

trimestre. A més a més, opinen que alguns professors fins i tot els utilitzen com a arma contra els estudiants, ja que arriben a presumir en privat de quants estudiants han suspès l'assignatura. En relació a l'esforç, també es critica que de vegades els crèdits no representen eficientment el nivell d'esforç i volum de feina que hi ha al darrera d'una assignatura, de manera que s'hauria de replantejar. Per tot això, hi ha una relativa tendència a preferir els treballs, siguin en grup o individuals. Si bé és cert que el fet que hi hagi un examen al darrera fa augmentar l'assistència, els estudiants se senten obligats a venir a classe i tampoc no representa cap garantia en realitat, perquè si la docència és de mala qualitat i hi ha apunts decents a internet, per exemple, tard o d'hora preferiran estudiar a casa. És més, molts afirmen que no hi ha una correlació entre l'assistència i la nota, ja que amb els mateixos apunts, amb apunts d'altres anys o d'internet, o bé anant a una acadèmia –fet que és generalitzat en determinades assignatures– hi ha estudiants que no trepitgen cap classe i tot i així aproven sense problemes, perquè sovint el contingut és teòric i la docència (si és de baixa qualitat) no aporta res, per tant, se salten les classes.

En relació a les recuperacions hi ha un cert desacord: hi ha un descontentament general sobre les recuperacions a la Facultat d'Enginyeries, que són l'única facultat que fa les recuperacions de tots els trimestres al juliol. Aquest fet els obliga a estudiar de zero altre cop tot el temari, del qual ja no se'n recorden. A més a més, interromp el període de vacances, on molts estudiants aprofiten per treballar, cosa que no poden fer perquè han d'estudiar, i en el cas d'estudiants de fora de Barcelona –o de Catalunya– els obliga a desplaçar-se a propòsit per a l'examen, desplaçaments que no són barats. A la resta de facultats, quan són trimestrals, els estudiants solen faltar els primers dies de classe del següent trimestre per tal d'estudiar, perquè no se sol fer res gaire important i ho poden recuperar més endavant.

Pel què fa als seminaris, la idea és bona, però la pràctica sovint és deficient, estan mal plantejats o mal enfocats, i se'n qüestiona l'organització: si bé haurien de ser la part pràctica de la classe o bé el contacte amb el món laboral i l'expertesa, molts cops són només una continuació de les classes magistrals on simplement es dediquen a comentar lectures, per exemple –quan se suposa que aquest és l'objectiu de les magistrals–. També se'n critica un ús indiscriminat: pràcticament totes les assignatures en tenen i de vegades no són necessaris, en funció del tipus d'assignatura o la seva tipologia. I en canvi, hi ha assignatures on realment són necessaris, però se'n fan molt pocs –al·legant una manca de recursos i de diners des de la universitat... La mida de les aules de seminari suposa una crítica més, ja que en ocasions la xifra de participants s'enfila o sobrepassa els quaranta estudiants, quan se suposa que s'haurien de tractar de classes

reduïdes per fomentar la participació. S'entén que al final és un tema de pressupost, però s'haurien d'optimitzar, ja que això afecta la qualitat de la docència al capdavant i, seguint amb la participació, les dimensions de les aules (la ràtio d'estudiants) obstaculitzen la participació, perquè no hi ha temps material perquè tothom pugui fer almenys una intervenció, a més a més, els que seuen a última fila solen ser un focus de distracció per a la classe, de manera que alguns afirmen textualment que per anar a classe a mirar el mòbil, prefereixen quedar-se a casa. Si la ràtio fos menor, generaria un interacció major (més fluida, més constant) entre estudiants i professors. I certament hi ha estudis que corroboren que les classes reduïdes són més productives i eficients i que classes massa grans tenen un efecte perjudicial vers la concentració i la capacitat d'assimilació de coneixements a l'aula (Kokkelenberg, 2008). De fet, la Universitat ja té en ment aquesta idea dels grups reduïts i l'intenta aplicar, com en el cas dels seminaris, però el problema és que fins ara ha estat molt ineficient, ja que a la pràctica no es compleix i hi ha un descontrol.

També s'ha parlat de canvi digital: malgrat tot, l'assistència a classe al final es valora, pel fet de tenir un docent que porti la seva experiència i els seus valor, etc. i la majoria descarta substituir les classes per fer-les telemàticament o en línia, cosa que s'hauria de reservar, per exemple, a gravar les classes per si algú no ha pogut assistir-hi, per a material extra, etc.

Finalment, una sèrie de factors formals, que es podrien millorar fàcilment, tindria una incidència considerable en l'assistència: la durada de les classes és massa; molts estudiants preferirien que fossin més curtes (de quaranta-cinc minuts, per exemple, en comptes d'una hora) i institucionalitzar els descansos entre classes, ja que sovint és un tema que depèn del professor. És també un tema d'eficiència, ja que la concentració i el rendiment dels estudiants va baixant al llarg de la classe i necessiten descansar per recuperar l'atenció, sobretot en classes llargues. També s'hauria d'oficialitzar una hora per dinar on no es fessin classes, ja que de vegades alguns estudiants han de dinar entre desplaçaments i en ocasions, en funció de la combinació d'optatives, es poden donar moltes hores de classe seguides sense pausa per dinar. Pel què fa a l'accessibilitat als materials, es podria *obligar* el professorat a penjar les diapositives o el materials abans de classe des de la Universitat, perquè els qui faltessin un dia a classe no en perdessin el fil i poguessin reincorporar-se sense problemes a la classe següent (o si més no, que no fos una qüestió tan discrecional).

Recomanacions i propostes

- Institucionalitzar definitivament les pauses entre classes i una pausa global per dinar
- Classes més curtes, per tal de mantenir la concentració i reduir l'esgotament mental
- Aules més petites: reduir la ràtio d'estudiants per fomentar la participació, la cohesió i la interacció entre estudiants i professors
- Penjar els materials / diapositives abans de classe de forma obligatòria
- Fer una sèrie de cursos de formació al conjunt del professorat perquè adquireixin habilitats docents
- Reformular i optimitzar el sistema de seminaris: posar-los a les assignatures on realment tinguin una utilitat i diferenciar-los clarament de les classes magistrals
- Replantar i optimitzar els horaris de la universitat: intentar reduir les *hores mortes*
- Replantar el sistema de crèdits
- Revisar la utilitat real del contingut acadèmic de certes assignatures
- Ampliar la capacitat de les assignatures optatives que cada any són més sol·licitades/populars
- Actualitzar el contingut i la bibliografia de temes que canvien constantment
- Fomentar els treballs guiats com a mètode d'avaluació, entre d'altres, en detriment dels exàmens tradicionals
- Donar usos reals a les tecnologies innovadores que s'introdueixen a la Universitat (introduir-les sense que suposin cap canvi en la docència no serveix de res)
- Fomentar una major comunicació entre professors per tal d'evitar solapament del contingut
- Replantar el sentit de les lectures obligatòries/complementàries
- Replantar el concepte de l'AVALDO, avaluar més el professorat i actuar davant de situacions flagrantment problemàtiques des de la Universitat
- Incloure materials més dinàmics, adaptats als temps i/o parlats entre el conjunt dels estudiants a l'Aula Global
- Fomentar una tipologia de classe dinàmica i interactiva vers els estudiants amb una clara estructuració de la classe
- Replantar les condicions laborals del personal docent doctorand
- Incloure la preparació per al món laboral dins del pla acadèmic
- Millorar algunes plataformes i aplicacions i adaptar-les als telèfons mòbils (p.e. l'Aula Global)

6. Referències bibliogràfiques

Adeyemo, D. A., 2007. Moderating Influence of Emotional Intelligence on the Link Between Academic Self-efficacy and Achievement of University Students. *SAGE journals*, 19(2), pp. 199-213.

Extremera Pacheco, N. & Durán, A., 2007. Inteligencia emocional y su relación con los niveles de burnout, engagement y estrés en estudiantes universitarios. *Revista de Educación*, 342, pp. 239-256.

Universitat Pompeu Fabra, 2018. *USQUID Economia i Empresa*. [En línia] Available at: <https://www.upf.edu/web/usquid-economiques/l-assistencia/absencia-a/de-classe-dels-estudiants-de-grau-de-la-upf-causes-i-propostes-de-millora>

Kokkelenberg, E. C., 2008. The effects of class size on student grades at a public university. *Economics of Education Review*, 27(2), pp. 221-233.

7. Accions de difusió programades

Les accions de difusió programades consistiran en la presentació dels resultats d'aquest informe al XI Congrés Internacional de Docència Universitària i Innovació (CIDUI) 2020, que tindrà lloc entre l'1 i el 3 de juliol de l'any vinent, així com la seva difusió en revistes acadèmiques de l'àmbit d'educació que es considerin pertinents.

8. Resum de l'execució pressupostària: conceptes i imports de la despesa feta

Per la realització de l'estudi, el pressupost que es va destinar va destinar va ser de XXX. Aquests diners es van invertir en pagar els i les participants dels *focus group* de cada facultat amb un import de 20€ per sessió realitzada.

9. Annexes

Annex 1: Guia de les sessions dels grups de discussió

PRESENTACIÓ I INTRODUCCIÓ (5 minuts)

- Agraïment per assistir.
- Qüestions formals: durada (1,5 hores aprox.), informar que la sessió serà gravada, etc.
- Explicació de la dinàmica de la sessió: insistir que és anònim, que es poden expressar lliurement sense ser jutjats, no hi ha respostes correctes o incorrectes, que respectin el torn de paraula, etc.
- Convidar-los a que es vagin presentant breument un a un: nom, grau, curs, si estudia a temps complet o si combina estudis amb treball / pràctiques / altres.
- Presentació de la temàtica: "motivacions d'assistència a les classes".

ASSISTÈNCIA EN GENERAL I ÚS DEL TEMPS (20 minuts)

- En general, considereu que la gent del vostre grau assisteix molt o poc a les classes?
- I vosaltres on us situàrieu dins de la mitjana? (per exemple, al trimestre anterior)
- I si ho compareu amb la vostra assistència durant l' institut?
- Quan va començar la universitat, pensàveu que caldria assistir més del que realment heu acabat assistint? Menys?
- Els que heu esmentat que teniu altres obligacions fora de la universitat (treball, pràctiques), considereu que això us dificulta a assistir a les classes?
- La resta, a què dediqueu el vostre temps? Quant temps dediqueu a anar a classe, i quant a treballar a casa?
- Coneixeu les activitats i associacions amb presència a la UPF? Hi participeu?
- Major nombre d'hores de classe a la setmana equival a una menor dedicació fora de l'aula?
- Una menor presència a l'aula equival a una major dedicació fora de l'aula per compensar?

- En un entorn tan digital com el que vivim, es perceben les classes presencials com una cosa obsoleta? Preferiríeu que les classes fossin més en online o valoreu la presencialitat? Per què?

MOTIVACIONS D'ASSISTÈNCIA O NO ASSISTÈNCIA (10 minuts)

Segurament hi ha classes a les què assistiu amb més regularitat que d'altres.

Ara anem a pensar en una classe a la qual assistiu amb MAJOR regularitat...

- Quin creieu que és el **motiu principal** que us motiva per anar a classe? (Interès en la matèria, l'horari és bo, el professor m'agrada com fa la classe, la forma d'avaluar exigeix que hagi d'assistir, passen llista, són classes molt reduïdes i puc participar, etc.)
- Hi influeix que siguin hores de teoria o de seminari (o tutories)?

Ara anem a pensar en una classe a la qual assistiu amb MENOR regularitat ...

- Quin creieu que és el motiu principal que NO us motiva per anar a classe? (Poc interès en la matèria, l'horari no és bo, el professor no m'agrada com fa la classe, la forma d'avaluar em permet no assistir i poder aprovar igualment, no passen llista, són classes molt massificades i no puc participar, etc).

AVALUACIÓ I PERCEPCIÓ DELS MOTIUS D'ASSISTÈNCIA (35 minuts)

1. L'horari, les aules i el grup tenen molta influència en si assisteixo o no a una assignatura?

- Horaris (matí, tarda, molt d'hora, molt tard, hores mortes entre les classes)
- La durada de les classes és l'adequada?
- Sobren hores de classe, falten hores de classe?
- Mida de les aules (nombre d'alumnes per aula, massificació?)
- Sentir-se còmode amb els companys (auto-identificació amb la resta dels companys, encaixar amb el grup o no...)
- Considereu que el fet que la recuperació de les assignatures sigui a l'inici del trimestre següent té algun impacte en l'assistència a classe?

2. El professor té molta influència en si assisteixo o no a una assignatura?

- Qualitat del professorat.
- Què valoreu d'un bon professor? Perfil del professor que em motiva i del que no (si és titular o no, edat, forma d'ensenyament, etc.)
- Si percep que assistint a classe no m'aporta res.

- Si fa les classes més entretingudes, dinàmiques i participatives. Si les seves classes són monòtones o avorrides
- Si introdueix innovacions docents (no es limita simplement a fer la típica classe magistral, lineal, sense possibilitat de participar, sense usar recursos...)

3. El contingut té molta influència en si assisteixo o no a una assignatura?

- Assignatures interessants?
- El tema m'interessa / motiva o no
- Si són seminaris o classe magistral
- Si ho percebo com massa fàcil o massa difícil
- Si ha quedat obsolet i convindria adaptar-lo a la realitat actual

4. Els materials tenen molta influència en si assisteixo o no a una assignatura

- La opció d'aconseguir materials en format digital a través de plataformes online de la UPF (Moodle)
- Els materials docents oferts a l'aula: són bons, organitzats, adequats, els trobo útils?
- Existeix algun tipus de repositori comú on podeu trobar apunts de les assignatures (que **no pertanyi a la UPF**)?
- Necessitat de buscar materials alternatius per l'estudi (no subministrats pel professor)?

5. El tipus d'avaluació té molta influència en si assisteixo o no a una assignatura?

- El fet que es puntuï / avaluï l'assistència
- L'avaluació contínua
- Si hi ha examen / tipus d'examen / es copia als exàmens?

RELACIÓ DE L'ASSISTÈNCIA AMB EL RENDIMENT ACADÈMIC (15 minuts)

- L'assistència a classe influeix en les notes?
- A més assistència millor rendiment? Trec millor notes a les assignatures a les que assisteixo regularment?
- Com t'ho fas per anar superant assignatures a les que **no has assistit a classe**?
- Quins materials feu servir per estudiar?
- Assisteixes o saps de companys teus que assisteixin a acadèmies? Què et o els motiva a fer-ho (Dificultat de la matèria, mala qualitat docent del professor, horaris ...)?
- La carrera suposa un repte intel·lectual i acadèmic per a tu o creus que el seu nivell és assequible?
- Penseu que la càrrega de treball és més alta o més reduïda que al batxillerat?

- I el nivell d'exigència és més alt o més reduït que al batxillerat?

RESUM I TANCAMENT (10 minuts)

- Què proposaríeu per a millorar l'assistència a classe?
- Què creus que manca o sobra en els materials docents? Com els milloraries?
- Del què hem parlat avui, quines **3 idees** en destacaríeu sobre com millorar l'assistència a classe?
- Altres coses sobre l'assistència a classe que us agradaria compartir?
- Agraïment per participar
- Comiat

Annex 2. Taula de nombre de comentaris per tema

TEMES i Subtemes	Dret	Polítiques	Humanitats	Comunicació	Salut	Enginyeria	Traducció
PROFESSORAT	60	49	26	36	30	57	23
Qualitat de la docència i del docent	24	14	8	20	20	29	6
Problemes amb la docència	27	24	13	13	0	4	12
Innovacions docents	3	2	0	2	1	0	0
Perfil del professor (titular-associat,...)	1	7	2	0	1	5	2
Avaluació del professorat i Avaldo	1	0	1	0	0	16	2
Perfil investigador vs docent	4	2	2	1	8	3	1
MOTIVACIONS	12	21	13	25	12	12	21
Absentisme	4	8	7	7	6	8	10
Força de voluntat	1	3	1	1	0	1	5
Distraccions a classe	2	6	1	1	0	2	3
Participació a classe	0	0	4	4	1	1	0
Companyes	0	3	0	5	0	0	0
Repte intel·lectual/personal	5	1	0	7	5	0	3
SITUACIÓ PERSONAL	15	27	8	14	23	14	31
Compatibilitat laboral i pràctiques	6	13	3	5	10	5	7
Expectatives prèvies	1	2	0	4	0	0	5
Proporció hores de feina a casa	0	0	0	3	0	2	0
Proximitat	5	2	1	0	0	0	3
Percepció sobre l'administració de la Universitat	0	5	2	1	8	5	10
Problemes econòmics	3	4	0	1	0	0	2
Tendència a anar a classe	0	0	2	0	3	1	4
Altres activitats	0	1	0	0	2	1	0
CALENDARI ACADÈMIC	58	29	52	57	41	41	44
Nombre d'hores de classe	6	3	1	0	10	2	0
Horaris	20	8	18	26	16	8	8
Durada de les classes	4	0	5	1	4	7	5
Descansos entre classes i hores mortes	8	0	6	3	2	5	1
Mida de les aules	4	0	1	5	0	0	4
Recuperacions	1	0	1	0	0	0	3
Mètode Pompeu	12	13	7	7	1	0	12
Pla d'estudis	3	3	7	0	3	14	5
Oferta d'assignatures i pràctiques	0	0	6	15	0	5	6
Solapament entre assignatures	0	2	0	0	5	0	0
CONTINGUT, ESTRUCTURA I METODOLOGIA	71	73	55	69	60	77	57
Tipologia de les classes i estructuració	10	7	6	12	8	14	6
Bona qualitat de les classes	20	6	4	8	0	1	6
Mala qualitat de les classes	19	7	4	5	4	3	7
Innovacions en la docència	4	3	2	2	4	3	1
Problemes i idoneïtat de contingut	2	8	14	8	10	25	12
Repetició del contingut	1	7	7	6	3	0	3
Crèdits	0	3	1	1	11	4	0
Interès en l'assignatura	9	17	6	11	0	0	6
Actualització del contingut	0	5	5	6	2	13	1
Percepció de dificultat	0	0	0	0	4	3	3
Canvi digital	3	2	3	4	0	3	5
Preparació per al món laboral	0	1	0	4	9	7	4
Teoria vs pràctica	0	0	0	0	3	0	0
Càrrega de treball	3	7	3	2	2	1	3
ENTORN	1	3	3	4	3	1	1
MATERIALS	38	23	10	14	29	22	18
Qualitat dels materials proporcionats	9	1	3	0	11	6	4
Disponibilitat dels materials / accessibilitat	5	1	7	4	6	4	8
Repositori comú	6	5	0	3	0	0	0
Lectures de suport	3	2	0	0	2	0	0
Recerca de materials alternatius	8	8	0	4	7	1	4
Facilitat de prendre apunts	7	4	0	3	2	2	2
Acadèmies	0	2	0	0	1	9	0
AVALUACIONS	64	34	17	41	19	81	18
Tipus d'avaluació	12	20	9	19	0	16	7
Percentatges sobre el total de la nota	1	0	0	0	6	2	0
Correlació entre l'assistència i la nota	10	4	1	2	4	9	4
Avaluació contínua	9	1	0	5	0	4	1
Necessitat d'examen	0	0	0	0	4	4	0
Problemes amb l'avaluació	7	0	0	3	4	30	3
Copiar	24	6	0	0	0	0	0
Recuperacions	0	0	0	0	0	15	0
Assistència obligatòria	1	3	7	12	1	1	3

Annex 3: Formulari de consentiment

Per què es firma aquest document?

Es firma per poder participar en el grup de discussió de l'estudi "Motivacions de la conducta d'assistència a classe dels estudiants de grau" i permetre'ns utilitzar la informació proporcionada durant la discussió per l'estudi.

Per què s'està fent aquest estudi d'investigació?

El que volem saber és veure quins són els problemes i situacions que es troba l'alumnat de la Universitat Pompeu Fabra en el moment d'assistir a classe, quins elements els motiven o no a assistir a classe, i sobretot conèixer la seva opinió personal sobre quines reformes i recomanacions creieu que són necessàries en aquesta universitat.

És per això que necessitem la vostra sincera opinió i ajuda.

Quant de temps durarà aquest grup de discussió?

L'estudi serà d'una durada aproximada d'1 i 1:30h.

Qui veurà les meves respostes?

Les úniques persones autoritzades per veure les seves respostes són les que treballaran a l'estudi i les que asseguraran que es realitzi de manera correcta. Les dades dels formularis i la informació que cada alumna proporioni en el grup de discussió es mantindran dins de la confidencialitat i serà utilitzada únicament per l'estudi

Quan compartim els resultats de l'estudi, no inclourem el seu nom (mantindrem en tot moment el seu anonimat). Farem tot el possible perquè ningú fora de l'estudi sàpiga que vostè va participar en ell.

Em costarà alguna cosa participar en l'estudi?

No

Què em pot proporcionar participar en l'estudi?

Primer de tot, una retribució monetària de 20€ per la seva assistència i en segon lloc, tenir la possibilitat de parlar de forma oberta i sincera per canviar parts del model educatiu i ajudar gràcies a la vostra participació a millorar i potenciar la Universitat Pública.

El seu nom:

Data:

Signatura

Annex 4: Formulari de participació

FORMULARI PARTICIPANTS DEL GRUP DE DISCUSSIÓ	
Marca amb una X	
El teu origen geogràfic/grup ètnic	
☐ Nord d'Àfrica	☐ Centre o Sud d'Àfrica
☐ Est d'Europa	☐ Llatina Amèrica
☐ Orient Mitjà	☐ Àsia
☐ Gitano	☐ Amèrica del Nord
☐ Europeu occidental	☐ Altres
Gènere	
☐ Home	☐ No binari
☐ Dona	
La teva edat	
☐ 18 anys	☐ 22 anys
☐ 19 anys	☐ 23 anys
☐ 20 anys	☐ 24 anys
☐ 21 anys	☐ 25 anys
Creença religiosa	
☐ Creient/a: _____	
☐ Agnòstic/a	
☐ Ateu/a	
Ocupació	
☐ Només estic estudiant	
☐ Estic estudiant i fent pràctiques	
☐ Estic estudiant i treballant	
☐ Estic estudiant, fent pràctiques i treballant	
Els ingressos mensuals de la teva llar	
☐ Fins 499€	☐ De 3.000 a 3.499€
☐ De 500 a 999€	☐ De 3.500 a 3.999€
☐ De 1.000 a 1.400€	☐ De 4.000 a 4.499€
☐ De 1.500 a 1.999€	☐ De 4.500 a 4.999€
☐ De 2.000 a 2.499€	☐ 5.000€ o més

De 2.500 a 2.999€

Estudis dels teus pares:

Pare

Secundària (ESO)

Cicle mitjà (Batxillerat)

Estudis superiors²

Postgrau

Màster

Doctorat

Mare

Secundària (ESO)

Cicle mitjà (Batxillerat)

Estudis superiors

Postgrau

Màster

Doctorat

Consideres que la teva llar està composta per

Únicament tu

La teva família nuclear

Tu i la teva parella

La teva família extensa³

Companys de pis

² Cicle superior/Grau Universitari

³ Avis, tiets, cosinets, entre d'altres

Annex 5: Transcripció de la primera sessió: Facultat de dret

Tots els noms de professors o estudiants citats a les transcripcions han estat canviats per tal de protegir-ne el seu anonimat i identitat. Qualsevol similitud amb noms de persones reals és pura casualitat.

Transcripció del grup de discussió de la Facultat de Dret, realitzat el dia 02/04/2019.

(En primer lloc, els entrevistadors agraeixen als assistents per voler col·laborar amb el projecte i expliquen ràpidament de què va el grup de discussió, la seva durada, que tot el que es digui serà anònim i es demana si es pot enregistrar per facilitar l'anàlisi de les dades. Finalment els estudiants es presenten un a un per ordre assignat).

Entrevistadora: Una de les primeres preguntes sobretot és sobre l'assistència a classe i vosaltres considereu que la gent de la vostra classe assisteix o no a classe, i vosaltres a quina mitjana esteu, dels que més assisteixen o els que no tant?

A3: jo no vaig a classe quasi mai, la veritat. No vaig quasi mai a classe, però perquè (*riu*), bueno depèn també de les assignatures, si hi ha assignatures que són més pràctiques potser si que vaig més a classe perquè el profe m'expliqui coses, també doncs depèn del funcionament de la classe. Per exemple el meu profe de penal ens feia preparar-nos el temari abans d'anar a classe i explicar-lo i llavors, jo me'l preparava i si veia que no ho entenia anava i sinó no. I les assignatures que són més teòriques, llavors no vaig i m'ho miro per la meva banda, sobretot si hi ha llibres o el *power point* està bé.

Entrevistadora: vale, els altres que penseu..

A7: Jo crec que vas el primer dia i veus com anirà l'*assumptu* i llavors depenent d'això decideixes. Per exemple, jo considero que sóc de les que va sempre i.. tot i així tinc molt clara les assignatures que te les pots saltar i no passa res i a les que no. Llavors, jo vaig depenent una mica de si hi ha seminari o no, perquè vinc de molt lluny i llavors per dues hores, no em compensa venir, però si aquella assignatura és essencial anar perquè els *powers points* estan malament, en la meva opinió és el que acostuma a passar quasi bé sempre, i això, pues...

Entrevistadora: per tant considereu que el material és un element que us influeix en el moment de decidir, vaig a classe o no?

A3 i A7: (*a la vegada*) Sí.

A5: Jo també veig que a vegades, em passa el mateix, si veig que a la classe el *profe* llegirà el *power* dic bueno, millor em quedo a casa, perquè si he de fer més hores de camí que no pas de classe, doncs em surt més a compte quedar-me a casa. Però sí que per exemple, el *profe* llegeix el *power*, però sento que les classes són productives, jo acostumo a anar a totes les classes que puc, però... si veig que no estic aprenent res en la classe que vaig i només és que em llegiran el *power* i no la gaudeixo, em quedo a casa.

(*riures una mica incomodes*)

Entrevistadora: aneu dient, sense cap problema...

O10: A veure, jo crec que depèn molt de l'assignatura i de com fa lo professor l'assignatura, perquè al final jo ara he tingut economia de l'empresa, i el professor, com que nos incentiva molt cada cop que participem un "*papelito*" i al final això pues ho vas sumant i al final de trimestre, segons els *papelitos* tens una nota que te puja. Doncs això et fa incentivar i participar, estar *atento*, fa bromes, no sé què, agafa molta relació amb els alumnes i llavors et sents molt a gust anant. A part jo visc aquí davant a la resi, llavors no anar a vegades és una mica com un insult.

(*riures de la majoria dels assistents*)

O10: per tant si em quedo a casa no acabo fent res, i a vegades penso vaig, però si visqués lluny m'organitzaria i poder no vindria, tot i que generalment vaig a quasi totes.

Entrevistadora: i per exemple les persones que trebal·leu i feu pràctiques, veieu que per exemple teniu, al estar a la universitat, teniu més problemes per assistir a classe a diferència dels altres companys que per exemple no treballen, o per exemple és fàcil poder fer la combinació entre els dos?

A7: jo en el meu cas jo treballo de cap de setmana, per tant tampoc m'afecta ni tinc influència, i pel tema pràctiques, en el meu grau almenys, el tercer trimestre, o sigui, seria ara, no tenim classe i per tant les pots fer sí o sí. El que sí que depèn de les pràctiques, si que tinc companys que els han començat abans i si que tenien classe, llavors si que les han hagut de deixar, ja que era totalment incompatible fer les pràctiques i anar a classe perquè era el mateix horari. Però generalment, en "*crimi*", les fas al final i no tens classe.

Entrevistadora: I la gent decideix no anar a classe o deixar les pràctiques?

A7: Bueno són obligatòries les practiques o sigui que... per tant no les pots deixar... t'aguantes.

Entrevistadora: I els altres, els que treballev, teniu algun problema?

O4: Bueno... jo treballo al camp nou i llavors només vaig quan juga el Barça i... com que sempre juga pel voltant de la nit o els caps de setmana, no... no es problema. Puc anar perfectament a tot.

Entrevistadora: i per exemple a vosaltres creieu que esteu dedicant molt més temps, ara que esteu aquí a la universitat en tema hores d'assistència a classe, o quan estàveu al batxillerat; per tant, on creieu que esteu fent més, a la universitat o al batxillerat?

A7: més hores de classe? Moltes menys ara

A3: clar

(tothom parla a la vegada afirmant la pregunta de l'entrevistadora)

A7: bueno, jo no sé la resta de les carreres però jo a "crimi" feia màxim quatre hores diàries. Quatre dies a la setmana... vull dir que tampoc...

O10: Jo hi ha dies que puc tindre 8 hores, i per exemple demà no hi ha classe... per tant, si ho poguessin repartir una mica millor..

A3: A mi el trimestre passat, dilluns i divendres no tenia classe però dimarts, dimecres i dijous vuit hores, que al final acabes supera cansada i al final deia; es que em saturava i deia no puc, pensar que tenia vuit hores i era "bueno avui no vaig", ja no puc més... deixa-m'ho.

O10: És que hauria de ser repartit. Jo es que no és que hi hagi dies que només tingui matins o tingui tardes, sinó, no sé quines són les vostres càrregues, però els del doble grau s'agafen en això i no és que tinguis matins o tardes, i no és que estiguis de 8 del matí a 8 de la nit, sinó que tens dos hores lliures pel mig, dos hores de classe i penses home... que faig aquí? I te talla molt. I és això, la gent que ve de fora has de comptar, i no són només les hores de classe sinó hores de desplaçament, que estàs cansat... no sé... Quan vas sumant hores de classe, són molt *menos* que el batxillerat però si vas sumant tot... No sé si igual... però...

Entrevistadora: *bueno* al final estàs aquí a la *uni* i que no...

A3: *bueno* jo no sé els altres doble graus, però nosaltres tenim classe al matí i a la tarda, i treballar mitja jornada és impossible, perquè no tens...

(és interrompuda per la A8)

A8: *bueno* a cinquè, a cinquè, *bueno*... no sé a quin curs esteu però a cinquè ho acabareu fent. A la meua classe tothom treballa ara, i el que fa la gent és es peta les classes i treballa, perquè clar tens 23 anys i 0 experiència professional i... saps? I per tant la gent llavors diu m'agafo pràctiques i em peto les classes.

A5: Jo la gent que conec de polítiques i dret mm.. a polítiques tenim pràctiques obligatòries, llavors no es poden fer durant el curs i s'acostumen a fer durant l'estiu, per tal de no perdre classes, perquè és el mateix, matins i tardes i llavors les agafes pels matins tens polítiques i per les tardes et petes dret, no et surt a compte i les deixes cap a l'estiu.

Entrevistadora: i per exemple creieu que actualment, que estem en un entorn totalment digital, creieu que per exemple el venir a classe és totalment obsolet, rollo si poguessin fer de forma digital que em pengessin els vídeos, creieu que és millor, o preferiu venir a classe?

O4: Jo crec que és millor venir a classe, ja no pel temari en si perquè li pot preguntar al professor qualsevol cosa i això si es fa per internet es pot fer igual, sinó pels companys, l'entorn, l'ambient, no sé...

O10: El fet d'estar tancat a l'habitació amb un ordinador..

A7: Jo crec que t'hi fiques més, me'n vaig a classe i *bueno*.. aquestes hores estaré fent allò. Pot ser que a casa et distreguis més o menys. Jo en el meu cas em distrec més i poder trigo el doble d'hores, per tant jo crec que focalitzes més.

Entrevistadora: i per exemple les classes que dieu bua! És que no vaig perquè el professor és un pal i passo... aquestes per exemple creieu que tipus d'aquests professors que llegeixen el *power* pues preferiríeu un altre tipus de recurs didàctic que no fos per exemple venir a classe, sinó altres coses?

A7: jo crec que no haurien de ser professors, directament. Però sí, si considerem que ho haurien de ser, millor en vídeo, i t'ho fiques a casa i ja està.

O4: Bueno pues si llegeix el *power point* al final te'l poses tu a casa i vas passant diapositives, tampoc...

A7: si... tampoc s'ha de *currar* gaire més

O4: clar...

Entrevistadora: vale.. i per exemple, creieu que aquí a la Pompeu, com és hores fas de classe tens menys feina a classe o no? O segueix igual? En el sentit de igualment que faci 40 hores aquí a casa n'he de fer 60. Què creieu?

A2: yo creo que no. Porque yo voy por la tarde y aprovecho mucho más las clases por la tarde porque luego llego a casa y no tengo nada que hacer, que, por ejemplo, ir por la mañana. Yo también he ido por la mañana y es como... ahora por la tarde me toca repasar lo de la mañana, pero si voy por la tarde, aprovecho mucho más que haciendo cualquier otra cosa.

Entrevistadora: i vosaltres què creieu? En el sentit de que preferiríeu fer menys hores de classe i més a casa o diferent?

A8: Jo crec que també depèn del que han dit elles, aquests professors que són inútils no cal assistir a classe en aquell sentit, perquè t'ho acabaràs fent tot tu a casa i per tant, per moltes hores que assisteixis a classe les de casa seran les mateixes. En canvi, bueno si és més productiu, ja que depèn de quines assignatures, sobretot en la part d'economia, que depèn de quines assignatures pues va bé, perquè si llavors t'ho has de fer tot tu a casa o sigui és mortal i... així... però aquelles que són inútils..

A3: Però és que fins i tot és més ràpid a casa, perquè el profe trigarà més en llegir-ho que llegir-t'ho tu a casa, pues ja directament amb dos hores en faig el doble.

A8: sí, sí (*responent a A3*)

O1: Clar, és que aquí està, també depèn moltíssim dels professors i dels tipus d'assignatures perquè clar, hi han classes que potser hi vas i amb els apunts que pots anar aprenent i amb el que t'expliquen realment si que veus que estàs aprenent, i si serà feina que potser tu a casa quan hakis d'estudiar serà molt més ràpid perquè tindràs l'esquema mental... hauràs aprofitat tu les classes... però hi ha professors que poder tu vas a classe i de la manera com no explica o llegeix, o la manera o la dinàmica que porta, realment tu sents que estàs perdent el temps i penses; no estic fent res aquí. Estaria millor a casa llegint-m'ho. Llavors clar, depèn moltíssim no? Jo crec que si hi ha un absentisme a classe és que veus que no estàs rendiment, perquè si tu vols aprovar diguéssim pues potser si vaig a classe i m'està ajudant, perfecte però sinó... em busco la vida per un altre lloc. Aquí està el kit.

O4: Totalment, hi ha classes que tu veus el professor, depèn del professor tu veus que la primera classe hi ha gent, a la segona hi ha menys gent i a la tercera ja no hi ha ningú. I hi ha classes que hi ha la mateixa gent a la última classe i a la primera.

Entrevistadora: i per exemple quines són les característiques del mal professor? O d'aquella persona que penses; no puc anar a les seves classes perquè m'avorreixo?

O4: Que llegeix el *power point*, "*monotono*" i...

A3: que el to de veu sigui el mateix tota l'estona... que t'adorms ... a part és molt *heavy* perquè teníem dos assignatures que eren súper semblants; criminalitat i teories. El *profe* de teoria era súper *guai*, tothom anava a classe, perquè li ficava moltes ganes, anava ficant exemples, però el *profe* de criminalitat que era gairebé el mateix era tan avorrit, que no anava mai ningú. I era quasi el mateix!

A7: Ja que parlem d'aquest home..

(*tothom riu*)

A7: jo personalment no suporto els profes que m'expliquen la seva vida. A mi no m'interessa la seva vida.

(*murmuris afirmant el que ella acaba de dir*)

A7: i en Marc Balcells és un expert explicant la seva vida. A mi m'és igual si tens quatre doctorats, si has fet cinc anys a Itàlia i si saps parlar italià saps? A mi em dóna igual. Explica'm el que m'hagis d'explicar i ja està. I d'aquests de *crimi* almenys, n'hi ha un munt. I ... o persones que se'n van per les rames, jo necessito molt que sigui tot molt estructurat i ordenat, amb un fil conductor i hi ha gent que comença parlant d'una cosa i marxa, marxa, marxa, i jo a vegades desconnecto i en cinc minuts ha marxat totalment del tema. Llavors clar, jo no sé estar dues hores atenta completament, llavors necessito seguir un ordre perquè quan em torni a connectar, saber per on va, i hi ha persones que.. que no. I bueno parreu d'aprendre apunts, doncs jo fa tres anys que no aprenc apunts a la carrera. Poder amb una pàgina, i amb tres fulls tinc el trimestre fet, llavors clar...

O1: Un bon professor, jo crec que veus que realment està explicant d'una manera que t'ho fa entendre. Per exemple, posa exemples, intenta veure que els alumnes estan seguint les classes... *ehh..* jo que sé.. ara mateix hi ha molts profes que estan fent una espècie de test digital, diguéssim que a la pròpia classe potser fa una espècia de *Kahoot*, i que realment veus que estàs aprenent, que t'està servint i el professor és el que vol. És a dir un *feed-back*, que no sigui només està allà assentat, llegint, passar de tot, o utilitzar una terminologia que dius, *ostia!* m'he d'aprendre aquesta terminologia perquè l'has d'aplicar ara i estàs patint, o sigui això seria desincentivar diguéssim...

A5: Bueno jo explico l'experiència de polítiques. Bueno perdoneu la meua veu però és que estic súper afònica. Nosaltres teníem una assignatura que es diu Hisenda i diguem que va ser horrible, o sigui anaven com cinc, deu persones a classe i érem com 100 més o menys i van aprovar només 13 d'aquells 100 perquè realment era una classe fatal, en que l'ordre no s'entenia, no s'entenia quin temari estaves fent, quin part era cada cosa, el professor només deia que tenia darrere els powers i començava explicant la teoria i acabava parlant den Rajoy. Llavors clar, tu estàs a una classe que no entenes res, els apunts súper desestructurats, que això a la gran majoria de gent, quan veu que no pot prendre bons apunts, també deixa d'anar, i uns powers súper escassos però que a classe tampoc ampliava. Per tant no et valia la pena anar a classe. I en canvi, vam tenir una altra assignatura... és que a polítiques hi ha com moltes lectures, és una carrera on hi ha molta càrrega de lectures i el *profe* el que feia era, vale, et prepares la lectura a classe i quan anaves allà, et posava la lectura a la pantalla, o sigui les parts principals i es comentaven entre els alumnes i ell. Això ho feia molt més productiu i anava tota la mateixa gent des del primer dia fins a l'últim. Si tu incentives llegir-te tres lectures i després que valguin la pena i n'aprenguis, la gent anirà, però si fas llegir lectures i després ni les menciones, passaré d'anar i passaré de les lectures.

Entrevistadora: I per exemple, tu abans has parlat del tema d'horaris... en general, quin creieu que és el problema dels horaris d'aquí a la Pompeu?

A8: Bueno, és que són un desastre total. 100% amés, ja no només perquè varien entre setmana, sinó perquè no et dona cap tipus de combinació. Per exemple comences a les 9 del matí i després fins a quarts de sis del vespre. Per tant això vol dir que no puc fer res al matí ni a les tardes, ja que no tinc cap tipus de combinació... i això... no milloren durant els anys i... i... mmm... a vegades estan mal organitzades. Llavors en els seminaris a vegades la majoria no te'ls deixen canviar llavors...

Entrevistadora: sí, sí, això també és important la poca flexibilitat en canviar els horaris de seminaris. Això només passa al doble grau o a les altres carreres també?

O4: per exemple jo a *crimi* jo no em puc queixar dels horaris perquè molts dies a les 12 estem fora

Entrevistadora: si? Teniu facilitats?

A7: a primer i a segon, mmm.. és veritat que teníem hores en mig buides, depenent del seminari, allò si que era una mica més putada, perquè tenies dos hores a les 8 del matí, després dues hores buides, depenent del seminari que tenies, i després poder unes altres dos més, però després de

fer aquest canvi de començar a les vuit i mitja, això ja ho han solucionat, ja que es fan els seminaris de vuit i mitja a deu i mitja i després la magistral, i per tant fas la part més del matí o la part de després

O1: clar aquí el principal problema està en els dobles graus, tal.. perquè clar jo no sé si això es pot solucionar també perquè diguéssim, si estàs simultaniejant dos graus, i a més tens seminaris, no sé fins a quin punt... clar és que és molt complicat. No estem estudiant només un grau que sigui *crimi* i dret, sinó que estem fent dos graus a la vegada, llavors clar...

O10: En canvi en dret i economia, si que és una classe només. Dret i economia, ja és una classe com a tal, ja que les mateixes assignatures les donem sempre els mateixos noranta.

O1: El grup 7 aquest estrany?

(la majoria riuen)

A8: Però... tot i així, tens classes, algunes al matí, algunes a la tarda... és a dir..

A12: Perquè pel matí fan les d'economia i ADE i per la tarda fan les de dret. Llavors és, la facultat de dret mm... fa els seus horaris i la d'economia i ADE fa els seus horaris i per tant, no tenen cap interès per unificar-ho.

A11: Jo crec que això dels horaris, bueno almenys jo, quan vaig entrar ja em van advertir que els horaris eren lo pitjor, i que la universitat en sí no volia que seguéssim estudiants i treballar i tal, sinó que ens volien tot el dia a la *uni*, i jo almenys quan vaig entrar, ja sabia que els horaris serien lo pitjor. Que vindria matí i tarda i que l'objectiu és que estiguis a la biblioteca estudiant. Llavors és una cosa que no m'agrada personalment, però que ja vaig acceptar en el seu moment.

Entrevistadora: en el moment que et vas matricular no?

A11: Si, jo ja vaig entrar sabent que tindria alguns problemes amb els horaris.

A3: Pues jo no ho sabia, i la veritat és que em sembla bastant elitista perquè el cost d'oportunitat d'estudiar és molt gran, o sigui, hi ha gent que realment vull dir que potser nosaltres tenim la sort que no necessito treballar, perquè ma mare em pot pagar la *uni* però hi ha gent que realment sí, i que necessita treballar per poder estudiar, i aquí no pot venir. Realment això em sembla pues...

A5: Realment és això, per exemple jo aquest trimestre el divendres només tinc quatre hores però en tinc dos al matí que acabo a les 12:30 i és que no torno a tenir classe fins les 17:30. Llavors clar, aquestes quatre hores si estiguessin totes compactes en realitat qualsevol persona

podria treballar o fer qualsevol altre cosa totalment compatible, però clar... és això... com uns horaris van d'una facultat a l'altre t'has de dividir i et parteixen el dia, per tant has de comptar que faràs quatre hores de classe però que t'hauràs de passar el dia aquí.

A7: Clar, i això encara és més difícil per la gent que ve de fora, perquè si vius aquí al costat com diu ell doncs acabes les dues hores del matí i te'n vas a casa i ja està. Però jo tinc tres hores de camí i per tant... una hora i mitja, si el tren va bé, una hora i mitja. I és que clar, tres hores al dia no em val la pena tornar per tornar a venir, o sigui, llavors si que hauria de passar el dia aquí realment. I clar si tens feina genial però sinó, la setmana 1 qui fa *algo*?

(la gent riu i afirmen el que ha dit A7)

Entrevistadora: i per exemple, vosaltres coneixeu algú o algun amic o així que tingui molts problemes per exemple, per poder treballar o que hagi hagut de deixar la *uni* pel fet dels horaris, de dir; com que no em puc pagar la *uni*, i no em deixen treballar pels horaris, doncs no puc venir.

A5: O sigui, persones que facin només un grau, que facin només polítiques, també hi ha la possibilitat del becari condicional, de que la Pompeu que no pagues fins que no et donen la beca i tal, llavors, això no ho he vist tant, però... si que conec molta gent que no fa una altra carrera o no fa doble, per això, pels horaris, perquè saben que no ho podran fer compatible i no podran pagar-se aquesta segona carrera pel fet de passar-se tot el dia aquí.

A7: a mi em va passar això. Jo volia fer dret i *crimi* i vaig decidir fer només *crimi* perquè em van advertir d'això que tindria les classes per les tardes i jo em negava a estar aquí tot el dia i llavors vaig dir fora

O1: jo he vist gent potser de dir; no sé com no m'acceptin la beca general no sé si podré continuar, però si els hi accepten el que és la beca general no veig grans problemes. Però si que és cert, que fer estudis simultanis, doble grau i tal.. o tens una mica de diners o pel que sigui tal o no. O sigui que realment, i fins i tot aquí a Catalunya, que et penalitzen amb un segon grau, o sigui un 40% més, llavors és una cosa impensable.

Entrevistadora: creieu que la durada de les classes, bueno dret i així si que són dos hores, i economia una hora i mitja. Creieu que és idònia aquestes hores o preferiríeu menys?

A12: Jo crec que és impossible estar dues hores atenta i més quan per exemple, tenim sis hores de classe perquè son dos, dos, dos, és impossible.

O10: nosaltres per exemple fem descans. Fem una hora, descans de deu minuts...

(tothom parla a la vegada sobre la durada de les seves classes)

O10: jo de moment he tingut sort amb els descansos, ja que tots els profes que he tingut a la hora, ni que sigui, cinc minuts n'hem fet. També s'ha de dir que a ells també els hi va bé.

(riures generals)

A11: És una tonteria, és impensable fer més d'una hora i mitja

A8: Tot i així, si hagués de ser, hora, hora, hora i t'ho haguessin de partir, tal i com t'ho parteixen les hores, poder jo si que prefereixo les dos hores.

A11 i 12: Sí, ja, ja!

A8: és a dir, poder prefereixo tenir una hora i mitja, descans de mitja hora i després t'hi tornes a posar, fas el cafè i després hora i mitja, que no pas hora, i després a la tarda tornar a tenir la mateixa assignatura igual. Depèn de com ho combinessin.

Entrevistador: Creieu que els descansos entre hora i hora, haurien de ser més llargs o més establerts?

O4 i 7: haurien de ser obligatoris!

A7: perquè depèn completament del professor, i si el professor diu que no es fa, no es fa. I els seminaris, als meus, no n'he fet gairebé mai de descans. I els seminaris requereixen més atenció, perquè has de fer alguna cosa activa. Bueno això és el que et venen al principi del grau, i que després és mentida.. però bueno...

(la gent riu)

A7: se suposa que has d'estar atent, i per tant això és encara pitjor, perquè amb dos hores... de veritat? És molt fàcil desconnectar.

Entrevistadora: i creieu que la mida de les classes és la que toca, o creieu que hi ha massa gent? Per exemple, tema seminaris que poder són grups més reduïts, preferiríeu, per estar més còmodes, per participar més, per aprendre més que sigui menys gent, o creieu que està correcte el nombre de persones?

O4: Jo trobo que està bé, perquè tampoc pots tenir sis hores, vull dir, sis grups de seminaris, jo crec que tres, quatre grups està bé, no? No sé...

O1: Bueno a veure, si els seminaris volen que siguin súper actius i tal, som massa gent. Però si has d'entendre els seminaris molt i són més aviat teòrics, com una ampliació de la classe magistral d'acord. Perquè siguin classes realment pràctiques, o són menys gent, o potser si són molt teòriques, és perquè els professors tampoc poden fer coses més pràctiques. És que no sé, són 35 persones...

A7: Bueno en els meus seminaris són vint, vint i cinc i amb aquest nombre es poden fer coses i no les fan. Llavors, perquè els seminaris siguin pràctics, primer hem d'educar als professors en ensenyar que és fer una classe pràctica, perquè no en saben.

O9: Parece utópico pero yo preferiría clases magistrales con el mismo número de alumnos que los seminarios. Ya que esto hace que el profesor también se dedique un poco más, ves que no están hablando al fondo, leo el *power* y me voy. Si ves que somos pocos, preguntamos más y nos podemos dedicar más a un tema en concreto, ayudaría tanto al profesor como al alumno, pero es utópico, ya que serían dieciocho clases magistrales... pero yo lo preferiría así.

Entrevistadora: i ara per exemple, que tothom ha fet els exàmens, les recuperacions, bueno ara aquest cop perquè són després de setmana santa, però creieu que el fet de que les recuperacions siguin després, també dificulta aquesta assistència a classe? Us veiem com molt apurats el fet d'anar a classe, fet els seminaris i a més a més tenir la *recu*?

A5: jo en el cas de polítiques les tenim la setmana que ve, llavors clar, les notes es tanquen el dia cinc i potser dimarts, ja hi ha *recus*. Llavors el que això ha fet, és que la gent que creu que suspendrà, ni tampoc sap que suspèn, ja no ha vingut aquesta setmana a classe. Això sí, el tema de les *recus*, condiona que les primeres setmanes de classe hi ha bastanta gent que no sol venir, perquè si t'has de preparar la *recu* i has d'estar sis hores aquí no... no hi ha manera.

Entrevistadora: més o menys, parlant del tema seminaris, creieu que el mètode Pompeu, entre cometes, creieu que és útil, o no ho és?

A3: Els seminaris?

Entrevistadora: Sí, el fet de tenir com unes classes més pràctiques. També és la idea, però veieu que us serveix, ja que hi ha molta gent que no pot fer pràctiques i diu; "bueno almenys tinc els seminaris que puc posar en pràctica el que he après"

A3: a veure a mi em serveix, perquè com que no vaig a classe almenys vaig al seminari, i llavors, m'entero una mica. Òbviament hi ha professors i professors, i seminaris i seminaris i hi ha alguns seminaris que els trobo, Bueno, que per mi han sigut súper inútils, però hi ha altres profes que

per mi pues enfoquen bé el tema dels seminaris i és productiu, fins i tot al ser menys pues t'atreveixes més a parlar i ha estat bé. Realment jo agraeixo tenir els seminaris obligatoris perquè crec que sinó jo vindria ni als semis. Llavors no sé.

O4: Si... també jo entenc que la Pompeu vulgui una sèrie de classes obligatòries perquè sinó, és això, hi hauria gent que no se'ls hi veuria el pèl en tota la carrera. I jo crec que poden ser útils, si estan ben plantejats. Que no ho són sempre

Entrevistadora: què creuríeu que podríeu dir "aquest és un bon seminari" perquè per mi personalment, quan feia assignatures més de mates i corregíem els exercicis que havíem fet abans era com "quina tonteria". Per tant, quins exemples i quines experiències vostres diríeu: tot això que he fet m'ha servit moltíssim, en canvi això no serveis per res. Què dieu?

A7: Un dels millors seminaris que he fet, tot i que el professor no el suportava, però allò si que ho feia bé, va fer uns debats sobre tres temes com així amb més controvèrsia, i llavors, dividia la classe en dos grups...

A3: Polítiques públiques no?

A7: Sí.

(alguns riuen)

A7: veig que segueix igual *(i riu)*. Pues t'havies de preparar la part per estar a favor i en contra del tema i llavors allà et tocava, estiguessis a favor o no. Llavors et tocava defensar unes idees que tampoc tenies però bueno, parlaves del tema i el tractaves. I per altra banda, aquest per mi va ser el millor i els pitjors són aquells que et diuen llegeix-te aquesta lectura i et fem un examen. Vale... no estic solucionant res. I després nosaltres també fem dret penal també a crimi i... et feien com resoldre casos i tal. Vale allò si que era una mica més pràctic, ja que fico en pràctica els meus coneixements però classes molt teòriques que fem a crimi en realitat tampoc sé com podrien aplicar-les de forma més pràctica. Per tant jo crec que aquí els seminaris no haurien d'existir i ja està. Per tornar anar a classe i que em tornis a explicar el mateix, més lent, pues poder... els elimines i ja està.

Entrevistador: creieu que en algunes assignatures no hi ha una diferència clara entre el que és el seminari i les classes magistrals?

O4: A vegades son com classes de reforç.

A3 i A7 es solapen

A7: en el cas d'economia estan molt bé...

A12: Jo crec que a ADE i economia et posen un TA que no té moltes vegades molt coneixement de l'assignatura, i es dedica a corregir coses pràctiques que tampoc veus la realitat de ADE i economia. Però es veritat que a dret jo veig que s'aplica molt més, *en plan*, venen a vegades professors de fora que veuen i toquen una mica la realitat, i tot és més pràctic, que no una classe magistral d'una professora que estigui investigant i que no tingui res a veure.

Entrevistadora: O sigui, us agrada aquesta figura de l'associat, aquella persona experta en un tema que ve a la universitat a explicar sobre de què tracta la seva feina i a ficar casos pràctics. Això és una cosa que veieu útil?

A8: Sí, i a dret jo crec que es nota moltíssim. Jo de fet de les coses que més m'han quedat de dret són coses que he fet als seminaris perquè com que toques coses súper concretes i fas una classe molt pràctica d'allò, llavors allò et queda moltíssim. Ara, la veritat, en economia és bastant estúpid, perquè és això que has dit tu (referint-se a A12), et fan fer exercicis abans, que els tens dels anys anteriors, i llavors vas allà i tu Bueno, vale... *estupendu...*

A3: Jo a economia... bueno l'assignatura d'economia de dret, fèiem això, fèiem uns exercicis i anàvem a classe, i a mi si que em va anar súper bé. També la *profe* era molt guai, i llavors pues també anava com, no era com només corregir, sinó que ens feia com interioritzar-ho, i a mi em passava que a classe era com que el profe ens explicava teòricament *algo* que en veritat havíem d'aplicar a la pràctica i era com "es que no veo la práctica aquí" i gràcies a la profe de semis sí, vaig aprovar gràcies a ella.

A7: nosaltres, almenys a crimi... (*És interrompuda per la A8*)

A8: nosaltres el que fem són exercicis, però com que te'ls fas tu a casa són exercicis que te'ls podries fer tu. És per l'únic que vaig que serveix els seminaris d'economia, ja que veus els exercicis que et podran ficar a l'examen, per la part més així... però els professors que tenim, és veritat que venen de fora i que, o sigui, molts estan fent el doctorat aquí i necessiten donar unes certes hores de classe, i posen, i fan aquestes classes de seminaris, i no serveis de res. O sigui vas allà, fas això i quan et toca fer l'exercici, surts a la pissarra, fas l'exercici que t'has preparat a casa, i després ja no fas res més en tot el seminari.

A3: Ja, es que suposo que dependrà del profe, però la meva sabia com molt i llavors, explicava molt bé...

A12: Però jo crec que és una excepció...

(tothom afirma i riu)

A12: Potser un profe... però la majoria... no tenen... a veure són gent de doctorat que estan fent macroeconomia, o econometria, que no... o sigui és un nivell molt alt com per...

A3: Clar... bueno imagina't economia de dret de primera, era súper bàsic. Suposo que cap problema la dona...

A12: Sí, sí, si és com comptabilitat pues ho entenc, perquè el profe et pot ajudar i tal però si és assignatures que requereixen un alt nivell de matemàtiques solen ser bastant fluïxes.

A5: Bueno, jo vull explicar, en el cas de per exemple amb polítiques, en dret és més o menys el que han dit ells, i en polítiques, jo si que valoro molt els seminaris, perquè a lo del debat obert organitzat ho fem moltíssim, a quasi totes les assignatures ho hem vist, però també ens fan molt com més pràctic, com per exemple anar a un ajuntament, parlar amb la consellera, o anar a veure com, va la gestió pública a tal, fer-te passar per no sé qui de no sé on i veure com t'atenen, i fer com un anàlisi de la gestió, i coses així. Llavors, en aquest aspecte, els seminaris a polítiques és com un valor afegit, estan ben pensats. Això si, a vegades, per exemple, jo me'n recordo a primer, teníem una assignatura que era introducció a la ciència política i és que érem seixanta al seminari, o sigui allò era una classe teòrica, perquè era la meitat de la classe allà ficada. Llavors eren seminaris que ben bé molta cosa no fèiem. Sorties, *exponies*, i llavors com un mini debat, que tampoc podies dir gaire, perquè si havien de parlar 60 persones era impossible. Però sí, que la gran majoria d'assignatures, estan molt ben plantejades..

A7: Jo volia afegir que a nosaltres a *crimi*, bueno no sé si heu arribat o no, però utilitzem SPSS, i és el com *gran temido*...

(la gent riu)

A7: Els nostres seminaris eren, mm.. jo no sé utilitzar SPSS, o sigui era, arribaves i et ficaven, vinga va, "*seguidme*", i aquí i aquí i aquí, i clar et sortia una taula i deies "*maravilloso*" però no ho sé tornar a fer. Llavors clar, quan hem d'escollir itinerari i tal, et diuen, quin vols fer, no sé què, i clar n'hi ha un d'estadístic, i tothom, està *cagadíssim*, perquè *ostrans*, no me'n vaig *enterar* de res, i a mi m'hagués agradat arribar a quart i saber utilitzar SPSS, perquè no sé, et dona un valor afegit de saber utilitzar un programa

(la gent afirma, sobretot els estudiants de *crimi*)

O4: Tot són *tutorials* quasi...

(la gent continua afirmant amb un sí rotund)

A5: Nosaltres també tenim, bueno hem fet SPSS i R, perquè tenim bastanta estadística, no sé ben bé perquè a polítiques, i és això, SPSS era tal qual això; venia el *profe* i deia: i obrireu aquesta finestra, agafeu això, se us obrirà la base de dades i fareu tal i qual. I tu sorties d'allà sense saber el que havies fet. I amb R igual, seguies a la *profe*, i després et ficava com quatre preguntes i bueno si te'n recordes del que havies fet durant el semis seguint a la *profe* ho contestaves, sinó pues no

A3: Bueno, si jo anava apuntant, ara obro aquí, ara obro no sé què. Ho apuntava per aprendre a fer-ho després

A7: Nosaltres sí que els profes ens van ensenyar a utilitzar STATA i si que la primera classe la vaig agrair un munt perquè era com, t'estic explicant com el format, aquí tens això, això serveis per això, els colors dels comandos, si és verd significa tal, i dius ostres gràcies, perquè llavors jo veuré una altra diferent i sabré interpretar què hi ha. I perquè no feien això amb SPSS no? Però bueno...

Entrevistadora: perdoneu que m'estava apuntant una cosa. Vale i per exemple, sobre aquest tema, algú té alguna cosa més a afegir? Parleu lliurement, no us preocupeu. Anant a un altre tema, vosaltres els apunts d'on els trèieu? Tots els materials que teniu són vostres de dir; me'ls he *currat* o dir, busco per on sigui i demano o què feu?

A3: Depèn, de si el *profe* llegeix els *powers*, *powers* copia i pega i m'ho imprimeixo. Després amics d'un curs més a veure *porfa* passa'm els apunts d'això, o sinó de companys que han anat a classe... o coses així. També depèn perquè hi ha assignatures que segueixen molt el manual, per tant em compro el llibre i ja està.

A11: A mi personalment, vaig a classe normalment, i bueno, no prenc molts apunts però, sempre els busco a *studocu*...

(la gent riu)

Entrevistadora: és el que ara us anàvem a preguntar; quines plataformes digitals?

A11: *Studocu*, patata brava, *unibook*... bueno totes aquestes que acaben passant per el grup de classe i al final és que ni que tingui els meus apunts no me'ls acabo mirant perquè penso bueno.. mmm... tampoc, perquè m'estic deixant coses i estudio dels que em passen.

Entrevistadora: i preferiríeu que, com a exemple, que el professorat pues us pengés els apunts i poder a classe escoltar i anar complementant, o...

(diverses persones del grup de discussió afirmen la pregunta que s'ha fet abans)

Entrevistadora: és que a vegades, personalment penso que a vegades estàs a classe copiant el *power* com un boig, i dius; és que no estic fent res, no estic pensant. Vosaltres també teniu aquesta sensació o és diferent?

(afirmacions conjuntes)

O10: És pitjor que estar atent al professor, que fa el seu manual l'escriu ell sol i et diu 25€, es súper important *(amb un to sarcàstic)*

A3: L'examen serà d'aquest llibre, que l'he escrit jo...

(en aquest moment, molts dels participants del grup de discussió, es posen a parlar a la vegada sobre les vivències que han tingut amb profes que els hi han fet comprar els seus llibres)

A7: Jo... bueno jo sempre em llegeixo les lectures obligatòries que fiquen en els manuals i tal, però comprats, comprats, només m'he comprat el de teories criminològiques perquè vaig dir "ostrans, poder aquest és important per la teva carrera no?", però els altres res, i si que agrairia que els poguessin abans sobretot, encara que no siguin els apunts tal qual, sinó el *power*, perquè hi ha profes que els pugen poder un mes després i dius "ostres, ara has de passar a net els apunts amb aquest *power* que ja ni me'n recordo". I almenys a *crimi*, jo crec que no ens podem queixar de res perquè ens pugen tots els *power* points estiguin millor o pitjor, i ja et dic, he tingut dues assignatures que hagi d'estar copiant i tal, però les altres no...

A3: A mi em va molt millor estar escoltant i no haver d'estar copiant, i a sobre haver de copiar el *power* perquè no te'l penguin. I en realitat, tenir el *power* com a esquema, i si el *profe* va dient coses, pues vas afegint i és molt més fàcil que estar-ho copiant-ho tot, ja que no t'enteres sinó. I si et perds, ja no saps ni a on estàs..

O9: Es que la diferencia entre no tener apuntes y cuando alguien te los pasa, y vas a clase con lo apuntes, y dices "ostia!!" me estoy enterando de lo que está pasando aquí, subrayas y no sequé, y antes estás pensando: "de donde lo voy a sacar? ¿Lo apunto o no? ¿Me olvidado de esto? A quién se lo pido, patata brava... si me lo dicen de primeras, y escuchase de primeras, yo aprendería el triple y acabaría la última clase i estudiaría seguramente tres días y es que ya aprobaría. Pero estoy más preocupado por donde lo voy a sacar, que de aprender o entender...

O4: Sí, però si te lo dan así, hay mucha gente que dice ok!

O9: Sí, però esta persona sacará un cuatro, un cinco, un seis...

O4: Sí, sí.

O9: Y quien quiera entenderlo, irá con esto i dirá lo leo, concepto mental y al examen.

A3: És que això també depèn molt de les assignatures, perquè hi ha assignatures molt teòriques. Jo he tret molt bones notes i no he anat mai a classe *ehh..*, vull dir que... consti, sis mesos, un nou a l'examen i no he anat mai a classe. Però perquè aquella assignatura és súper teòrica i apart que teníem ja els llibres, els apunts i tot.. era com que hi havia molt poc a entendre. Si tu podies llegir, t'ho *empolles*, i ja està... tampoc és com... després si que hi havia altres com biologia, que jo, com que vaig fer el social, anava súper perduda i anava a totes les classes. Era la primera que estava a primera fila, *en plan*; "porfa explicam-ho que no entiendo nada".

O9: Si pero para sacar buenas notas hay muchas, y muchas que no haces nada y luego mires, de lo empollas y ya está. Pero digo, de cara a ir a clase, y aprovechar esa clase

A3: Ya... sí...

O9: Con algo ni que sea un poco esquematizado.. lo que tengo en el aula global o... si tengo que estar preocupado en plan escribiendo, no te estoy escuchando, estoy escribiendo y... estoy más preocupado pensando qué me he dejado antes que lo que estás diciendo. Para venir así, me sale más a cuenta, quedarme en casa, se lo pido al que seguro que lo va a copiar tal cual, porque escribí más rápido que yo, y ya está... entonces...

A5: És que això, jo crec que també és important que les classes no son com quan anàvem a la ESO o al batxillerat, que el *profe* explicava com amb molta calma, perquè t'està explicant un concepte i l'has d'entendre, sinó que vas allà i és com una xerrada, com quan vas a una xerrada, i llavors està el *profe*, parla, parla, parla, amb un ritme molt més ràpid, i tu entre que estàs escrivint, pendent d'escriure totes les paraules que ha dit, t'has perdut un segon, ja estàs alarmada, vas canviant, intentes agafar un altre cop el ritme, no saps de què t'està parlant... es que potser et parla del romanticisme i tu creus que estàs a l'edat mitjana i és *en plan, bueno....* copio el que puc i ja m'ho veure. I és això, jo o sigui he anat a una classe i no m'he *enterat* del que he fet, perquè he estat més pendent de poder arribar a copiar tot el que diu el *profe*, que no pas entendre de què estem parlant o de que fem classe. Per tant jo crec que això seria molt bo, o sigui tenir, uns apunts, i sobre la marxa només d'anar modificant, o ampliant, o estructurant, o fent-te esquemes, es que ja és com tornar a aprendre, es com anar interioritzant i no només escoltant.

A3: jo el que sí que es veritat d'anar a classe, aprendre apunts, no saber què has apuntat, i després, comparar-ho amb, amb un dels altres apunts i dir: "ara entenc el que vaig apuntar, que ho havia apuntat perquè el *profe* ho havia dit però no tenia ni idea, i ara ho puc complementar, però realment, és com que en el moment, és com... que has perdut el temps has estat dos hores, però realment no les has aprofitat, perquè has estat apuntant coses que no entens. Quan has vist els apunts, dius: "ara entenc això que va dir el *profe* que jo vaig copiar", perquè si perquè ho havia dit, però no sé... s'agrairia

O9: También la pregunta cual es: ¿el profe que espera de esto? Es que si yo te digo: no te voy a colgar nada en el aula, te lo voy a dictar, y si me preguntas te lo responder una vez y te pondré mala cara a la segunda. O sea... esperas que aprenda mal mientras lo escribo sin pensar o sea... Para mí es que lo quieres poner más difícil y no veo a donde quieres llegar con esto.

O4: No solo quiere se lo quiere poner él más fácil.

A8: O quiere garantizar la asistencia a classe... També vull dir, que amb tot el respecte, però si tu fas una classe productiva, la gent vindrà, perquè a la gent la motiva. El fet és que, em sap greu però normalment la gent que no penja apunts o no penja coses són gent que ja van a classe deu persones, que no és per res, però si ets professor i a la teva classe hi assisteixen deu persones potser no només és culpa dels alumnes, sinó que hi tens *algo* a veure...

O10: És que al final, s'hauria de dir *algo* més enllà del manual, ficar exemples, preguntar què penseu opinions, tal qual... si el professor ha de dir tal qual lo del manual i per això no ens passa el manual, poder és que són les classes. És això...

A5: Jo vaig tenir un *profe*, que potser l'heu tingut els de criminologia, l'Albert Sales...

(es senten exclamacions per part dels integrants del grup de discussió fet pfff, hombree claroo)

A5: A nosaltres ens va dir *en plan*: ningú pren apunts en aquesta classe, només escolteu no-sé-què, i és una classe que estava plena des del primer dia fins a l'últim, i realment, no prenies apunts i anaves de cara a l'examen, que llegies les lectures que tocaven, i tu te'n en recordaves del que havia explicat a classe, perquè estaves més pendent d'entendre del que parlava i del concepte que t'estava explicant, que no pas de tenir-ho tot redactat en un full. I després també, vaig tenir una altra *profe*, a dret, a història del dret que ens posava fins i tot exàmens dels anys anteriors, i que tu fins i tot podies veure el que et demanaria i tot i les classes plenes. O sigui realment si el *profe* dóna més, jo crec que també els alumnes donem més, no és que ens deixem més sinó que tenir una mica de *feedback* del *profe* també és bo, si també vol *feedback* de l'alumnat.

O4: Parèntesis amb lo de l'Albert Sales, l'any passat la vam tenir a crimi amb ell perquè va arribar a l'examen, el temari que hi havia penjat, era *muy light* quinze pàgines com a molt

A7: i us va fulminar oi?

O4: I van suspendre 70 persones.

A3: Si, va suspendre més del 70% ...

O4: Pos es un...

(la gent riu amb la situació, perquè ells es miren perquè no s'estan entenent amb els càlculs que estaven fent)

A3: Però és com que va ser *tipu* test a sobre, i això no donava peu a... les seves classes eren reflexions, però després... jo no et puc fer una reflexió *tipu* test.

A7: Això és un problema perquè no és l'únic. El Marc Balcells fa el mateix, amb tots els meus respectes però... hi ha profes que et venen la moto de que són súper enrullats, són súper guais, de no prenguis apunts, *en plan*, el meu mètode d'ensenyar és el millor, no se què, no se *quantus*, t'explico la meua vida, perquè l'Albert Sales també fa això, t'explico no se què i després et fulminen a l'examen. Perquè tothom adora al Marc Balcells i per mi és un dels pitjors profes que he tingut en aquest sentit, perquè jo prefereixo que em vinguis de cara, que diguis, et *matxacaré*, però llavors jo sabré i sabré que fer a l'examen, però el Marc Balcells va molt de ai que *guai* que *guai*, que *guai* i després et fot. Llavors no... deixa'm estudiar la meua forma. Si vull prendre apunts per molt que m'estiguis explicant exemples no em diguis: ei tu, no, no escriguis. Deixa'm fer la meua no? Vull dir cadascú vol estudiar de la seva forma. Llavors no no així ja tot fàcil i després pues passa això, 70% de suspesos perquè la gent es confia.

A3: Les classes eren debats, o sigui, les classes literal eren debats, o sigui començava *en plan*: que penseu de no-se-què. I eren debats que súper *guai* la gent anava a classe perquè les classes eren *guais*, però després arribaves a l'examen i l'examen no era un debat, l'examen era com teòric i era com, és que clar com que tot sempre era depèn i hi havia punts de vista diferents, doncs jo ara què contesto aquí en el *tipu* test?

O4: Si però a vegades parlant amb algun de polítics i em va dir que l'examen era el mateix.

A5: L'any passat l'examen a polítics va ser el mateix, això jo ho sé, però a nosaltres ens va dir, *en plan*: entrarà una mica del que debatem i entren les lectures, i les lectures si que eren *en plan*; si entrava Angela Davis, entrava Angela Davis, i no tenies gaire més a mirar... suposo que en això si que s'ha corregit en que ha avisat que teoria entrava i que no era només el depèn

A7: Nosaltres per exemple, vam tenir un *profe*, no sé si heu fet *Policy*

O4: no...

A7: doncs ja la patireu! Però és en anglès, és amb un *profe* que espero que no el tingueu però es diu Iñigo Ortiz, també de la Pompeu

O1: Tela

A7: Què?

O1: que tela

A7: i... aquestes classes estaven plenes però no per una bona raó, perquè aquest sí que et deia el primer dia que et *matxacaria*, o sigui, “te voy a hundir directamente”. Llavors, la gent anava perquè els *powers* eren quatre paraules, *en plan* per només per seguir una mica el tema no? I el fil, i t’ho explicava tot en anglès, en un anglès, que és espanyol però *vaia* tela la velocitat que agafa i llavors, tu ho havies de copiar literalment tot, perquè no sabies per on te la fotria. Els seminaris també un espectacle. I l’examen, va fer el que va dir, però almenys, ja m’ho estàs avisant. Clar, les classes plenes, però no sé si aquest és el bon motiu per tenir la teva classe plena, perquè la gent estava cagada, estava cagadíssima, llavors clar, fins a quin punt...

O1: Clar, tema manuals, tema manuals, tema apunts, jo crec que es depèn del tipus d’assignatura, professor i també el propi alumne, no? perquè a mi em va molt bé anar a classes i prendre els meus apunts. Però clar, perquè jo pugui fer això, necessito un professor que seria el meu bon professor, que seria doncs; que té ganes de que aprenguem nosaltres. Llavors, explica realment l’interessant, el que entrarà a l’examen i el que t’esperes. Llavors, tu vas escrivint, sigui esquema, siguin paraules clau tal, del que tu vas entenent del que ell et va dient. Llavors quan tu ho estudies, recordes les classes amb el teu esquema que has fet i sempre ho has de complementar amb alguna explicació més *tipu* manual, alguna lectura, bueno. Però clar, anar a una classe, on veus que si jo no puc prendre apunts, perquè simplement està fent un resum... sense entrar en el fons de la qüestió d’un manual que te l’has de comprar, simplement a dret potser es posen a llegir doncs la “legislación de ese tema” doncs dius, bueno ja m’ho llegeixo jo a casa no? Ja agafo jo un manual... llavors si no puc fer ni un simple esquema a classe perquè no m’entero de com ho estàs fent és on està l’absentisme no?

A3: sincerament, jo el millor profe que he tingut ha sigut el profe de dret penal, el Robles, és el millor profe que he tingut mai, emm... ens feia a les últimes llegir-nos un manual i ho hagués pogut fer així, però va dir que a classe, les classes serien al revés, que les faríem nosaltres, llavors ens havíem de llegir la lliçó, anar a classe, explicar-la, llavors ell anava corregint, anava ficant exemples i després acabava fent ell com l’explicació dient el que era més important, que no. Però anaves a classe amb una mínima idea perquè t’ho havies llegit, potser *algo* no ho entenies, llavors anaves a classe sabies què preguntar! Perquè t’ho havies llegit i sabies el que no havies entès.

O1: Però això és com un seminari no, potser?

A3: Però eren les classes magistrals. Feia fer això, però és que classe que anava, classe que la lliçó em sortia de la classe: ho sé tot, ho he entès tot, ara mateix m’ho preguntes i... Llavors, era

un manual de 1.000 pàgines però jo vaig arribar el dia abans de l'examen i és com, realment d'anar a classe o d'haver-me llegit les lliçons cada setmana ja està, no necessites res més.

O4: No mira, nosaltres a *crimi* i sense el dret, vam tenir al Joan que es deia, pot ser? (*riu*) bueno és igual, que era el professor de dret penal del primer trimestre de segon. I era el que va ser com el que ens va introduir a la resolució de casos i a la teoria del dret penal i tota l'assignatura i, sent un tema, ampli com és, ell sense *power point* i sense res només amb la pissarra escrivint, i explicant-t'ho a tothom li va quedar claríssim cada vegada on estàvem, què estàvem fent i perquè sinó el tiu deia: "esto, esto y esto i amb això això i ja està". Després vam arribar ara el segon trimestre amb un altre professor que també ens feia dret penal (*deixa una pausa llarga*) "hoy toca esto", es que no me'n recordo com es deia...

Entrevistadora: I vosaltres estaríeu disposats, per exemple al que ha dit ella; aquest mètode de dir jo em llegeixo unes lectures per la classe i que la classe la "féssiu vosaltres" i que el professor anés reorientant. Creieu que és un millor mètode, o preferiu el fet de que una persona t'ho expliqui i aneu agafant apunts?

O1: És que a mi aquest mètode, és com que no m'agrada...

A3: és que això és depèn de cadascú...

O1: clar, perquè això és com més potser *tipu* UOC, no? Amb el sentit que tu has de llegir prèviament uns manuals i tal, i com que no és online, has de venir a classe i vas parlant. Això per un seminari si que em sembla bé, potser mira, *ehh...* faré amb més profunditat aquest tema i heu de llegir aquestes lectures i tal... i vas a la classe pràctica i potser si que parles, comentes, fas un debat, ho relaciones més amb la classe teòrica, però que una classe teòrica sigui comentar unes lectures, a mi no m'agrada, però per mi la gent que bé genial.

A3: clar, és que cadascú té la seva manera, clar, clar.

Entrevistador: creieu que les classes us haurien d'aportar alguna cosa que no podeu fer vosaltres a casa sols? Les lectures o...

(es sent molta gent dient a la vegada; clar, clar!)

A5: Jo crec que més que explicar és com fer-nos una mica entendre no? Que no només quan parla dels conceptes, perquè jo buscar el concepte i llegir-me'l ho puc fer a casa però que me l'expliquis, que em diguis les idees claus. No sé si va tenir, els que feu dret també a l'Alfons Aragoneses (*es senten algunes respostes afirmatives*). A tu t'ha agradat perquè a mi, m'ha encantat aquest home.

A3: a història?

A5: Sí.

O10: És, és *bien*. Et dius: trieu la pregunta que més us agradi...

A5: Clar, és *en plan*, tu aniràs a l'examen preparant-te allò que a tu t'ha agradat, t'ho prepares bé, t'ho prepares amb lectures, que o sigui és com que, va agafar com el temari, els seminaris i les lectures súper complementàries per cada època, i a sobre t'ensenyava com metodologia. O sigui era com història del dret i era com metodologia per saber com tractar la història i a cada etapa et donava com: bueno, hem fet edat moderna, i ens deia idees claus no? Conceptes d'aquesta etapa; *alias comune*, i realment, tal com es feien els seminaris, tu anaves a l'examen, i si tu no t'ho volies mirar t'ho sabies. Llavors això també fa molt, la metodologia del *profe*, com es compenetraven els seminaris amb les classes magistrals...

O10: Lo únic que recordo és que era 50 50. Llavors clar, t'incentiva molt a cada seminari era un 10% saps?

A5: clar

O10: i en cada seminari teníem un treball, que després comentàvem i tot era avaluable. Llavors no era allò que vaig a un seminari i dir *venga* .

A3: Això es l'altre, si un seminari compta un 20% i em fas fer un macro treball que hi he de dedicar, mmm, quaranta hores de feina i em comptarà un 20%, ho faig zero motivada. Faré el treball perquè em fiquis un cinc i adéu.

Entrevistadora: Què en penseu de l'avaluació continuada. Com creieu que hauria de ser...

O10: Hauria de ser 50 50...

A3 i 7: Sí, sí.

O10: Perquè hi ha a vegades que...

(la gent comença a riure)

O10: És que hi ha vegades que estem fent els seminaris i és 70 30 i dius... perquè he de fer tants seminaris si al final me la jugo al final. Al final és millor fer 50 50, ja que arribes al final a l'examen molt més motivat ja que t'ho saps millor... perquè durant, et veus obligat com al seminari a preparar-t'ho, si tens presentació, un mini examen, tens qualsevol cosa saps?...

A3: Et recompensa la feina si mes no...

O10: Recompensa, i ni que sigui que al final arribes i dius, *òstia!* m'he de repassar el temari saps? Però al final ja m'ho he estudiat fent aquest treball, ja m'ho he estudiat per lo altre..

A3: Clar, però lo important d'això és que els seminaris estiguessin ben estructurats, perquè clar...

O10: En el meu cas, dos assignatures han estat molt ben estructurades

A3: clar

O10: val molt la pena

A3:Després, hi ha altres assignatures que com que els seminaris són el que són (*riures dels membre del focus grup*) doncs no sé jo si això hauria de contar el 50%

O10: ja...

A7: Jo crec que una mica ha d'anar en funció de la quantitat de feina que tu hagi de fer pel seminari. Perquè jo he tingut assignatures que s'ha de fer un treball molt molt extens, que després mires els criteris d'avaluació i dius: *ostrans!* Perquè estic fent això si em demanes tant, també recompensa'm amb una mica més de nota i agreujar-ho una mica més a l'examen. Però bueno, si són exàmens aquests de em llegeixo una lectura i te la contesto, prefereixo que valguin menys perquè sincerament em farà pal llegir-me aquella lectura per fer l'examen, i llavors prefereixo que em treguis menys nota pels seminaris, però bueno. Això ja depèn...

A5: I del *profe* aquest que estava parlant, de l'Alfonso Aragoneses, també una cosa que em va semblant molt interessant de la avaluació contínua, és que per exemple, si tu a la primera pràctica treies un cinc, però a la última treies un vuit, ell et pujava la nota pel fet que mirava l'avaluació contínua com a la continuació i la teva progressió, que també crec que s'ha de tenir en compte perquè tu comences una assignatura sense conèixer les eines que has d'utilitzar per treballar-la i tal, que és normal que a la primera pràctica, el primer seminari no sigui tan bo, llavors clar, si hi ha una millora, també està bé que el *profe* es molesti en que això es *reflexi* en la teva nota, que o sigui, trobo que metodològicament és positiu. I també, jo em vaig sentir molt més motivada amb aquesta assignatura que no pas amb una altra, que m'ha anat malament els dos primers semis, em queda un altre i ja dius *bueno... adiós*.

A3: És una assignatura perduda

A5: és que és això.

A11: Jo el que volia dir, és que *emm*, jo els seminaris jo personalment prefereixo que *siguessin* 100% 0, ehh... però ja ficat a que sigui seminari, trobo que al final, jo per exemple, els seminaris no els hi veig la importància i n'hi ha alguns que m'agraden molt però és que després a la hora de l'examen no.. noo.. és el mateix com si no hi haguessin hagut seminaris. El que passa, és que he tingut un par d'assignatures que el que fèiem és que era eliminatori, i durant el curs eh... et llegies unes lectures i ja no anaves al final, i a mi això, el que m'agrada és que ehh.. et pot interessar l'assignatura, no és allò de a les dues últimes setmanes, fas l'espring, *engullo* els apunts que m'han passat perquè saps que és el que entrarà, no em llegeixo les lectures ni res... i és una manera que dius almenys tinc dos assignatures que sé que, prestaré atenció, aniré a classe, llegiré les lectures, m'interessaran, o faré bé i és igual si no hi ha examen, perquè al final a mi, hi han coses que se m'han quedat molt més d'una classe que no d'un examen de dret o el que sigui, que ja han passat dues setmanes i m'he d'estudiar el següent i adéu, fora que no m'hi queb més. Llavors, si és eliminatori, t'interesses molt més de... perquè a la setmana 1 t'hi pots dedicar o a la setmana 3, i a la setmana 8 o la 9 doncs, no... anem tatxant-ho lo important...

Entrevistadora: I per exemple...

O10: Jo crec que els seminaris haurien d'intentar no ficar-los setmana 9, 10 perquè moltes vegades a setmana 10 tens seminari...

A3: Tens seminaris amb un treball i comences exàmens dilluns o dimarts...

O10: A vegades a una assignatura, fins la setmana 5 o 6 no hem fet cap seminari i els fas tots seguits, doncs entenc que al principi has donat *menos* matèria i no pots aprofundir tant, però intentar fer-los 2 3 4 5 i no 7 8 9 10.

A3: I prefereixo que siguin seguits, *en plan*, molts cops és una setmana si, una no, però poder preferiria que fossin seguits però que a partir de la setmana 9, ja no tinguéssim cap, sobretot si els exàmens, no tenim ni una setmana de marge, serà acabar divendres una classe i dimarts tenir un examen. Llavors aquella setmana no haver tingut seminaris hauria estat un *puntazo*.

A5: Clar, és que jo per exemple, tenia l'examen de la mateixa assignatura, o sigui, divendres tenia el seminari i el dilluns tenia l'examen i allò era *infumable* perquè és *en plan*, si he de, només venir aquí, que jo ja visc lluny, és que ja se me'n va el matí en venir a fer el seminari, ja no podia estudiar per l'examen d'aquella mateixa assignatura que era dos dies després. Llavors això si que s'hauria de tenir en compte, de setmana 10 tenir una miqueta més lliure.

Entrevistadora: I us agradaria, per exemple, poder escollir de fer només única o vull fer seminaris amb continuada. Si us agradaria decidir (*algunes persones del grup de discussió contesten que sí*).

O10: Sí. Jo decidiria el que tenim però per exemple, gent com ella (*referint-se a la A11*)...

Entrevistadora: o sigui, tenir aquesta opció de que els professors diguessin, vull donar la opció.

O4: donar la opció sempre.

A11: O almenys que no et perjudiquessin les classes de seminaris perquè a mi és el que sempre em passa.

(*la gent riu pel comentari que ha fet la A11*)

A8: A vegades els seminaris poden ser una putada, però també és veritat que jo si no tingués seminaris encara faria més lo de arribar l'últim dia i dir: "què toca?, què havia de mirar?. O sigui, a mi que em costa assistir a classe doncs si no fessin els seminaris realment, m'ho deixaria, però, claríssimament tot per última setmana...

A3: És que no sabia ni de què va l'assignatura, arribaria...

En respecte el que han dit de les magistrals, no sé si algú ha tingut aquí a Cienfuegos...

O1 i 11: Sí

O10: A mi com a professional hi ha algunes coses que potser me poden molestar més o *menos* i no és lo meu professor preferit, però hi ha hagut coses que crec que ha encertat molt. *Pos lo*

que fa de la tirada del trivial, saps allò? Doncs hi ha com a sis blocs de l'assignatura i al final de fer cada bloc fer com una tira a classe. *Pos* els que estàvem allí present, escrivíem cadascú una pregunta *tipu* test amb les respostes i tal...

A3: Això era a teoria del dret?

A11: No, a... dret de la unió europea.

A3: Pues és que la Lorena, de teoria del dret feia el mateix. Si assisties a classe et podies fer tu com la pregunta del trivial, li entregaves, l'última classe es jugava al trivial i el grup que guanyava emm.. tenia un punt més.

O10 i 12: Sí.

(gent de la sala pregunta amb sorpresa si el que s'afegia era a la nota final)

A3: Sí, sí, a la nota final. Sí, sí, però anava tothom a classe perquè així podies fer la teva pregunta del trivial. Perquè si no entregaves la teva pregunta del trivial, no podies...

O10: El nostre era de cinc n'havies de presentar com a mínim quatre. Saps? Que *almenos* haguessis assistir al 70% de les classes.

Entrevistadora: Vale

O10: I en general, anava molta gent. Sí que és veritat que el dia que es feia la pregunta, apareixien deu persones més a classe, però si que estava el 70 o 80% de la gent. I que inclús ell després quan vam acabar les classes magistrals los dies abans dels exàmens nos va dir: "faré una classe de repàs si voleu vindre, tal.." i també va anar un munt de gent saps? I era com: "*ostrans*, és un *tiu* que s'implica saps?"

Entrevistadora: *Claro*, és que és important, que es nota al final...

O4: Que incentiva, és totalment necessari. A part d'anar a classe pues, cony, a passar-t'ho bé, que per *algu* estàs estudiant el que se suposa que t'agrada.

Entrevistadora: I ara parlant d'exàmens, vosaltres com us sentiu més còmodes amb test o escrit. O sigui se suposa que depèn de quina assignatura i tot però a vegades creieu que us pregunten molt poc la vostra opinió en un examen, o que et fan vomitar d'una manera impressionant? Canviariéu la metodologia en alguns aspectes?

A3: És que clar, depèn *mooolt*, moltíssim de l'assignatura...

O4: És que és això..

A3: O sigui, hi ha cada assignatura que preferiria que fos *tipu* test perquè has d'interioritzar tanta informació que si almenys m'ho preguntes tipu test tindrà una mínima idea i sabré ...

O10: Quan no domines tant és millor test...

(tothom respon rient de forma afirmativa a la frase que ha dit la O10)

O10: Però quan no domines...

A3: Bueno perquè també *tipu* test et poden preguntar més coses i si t'han de fer, d'un manual de 1.000 pàgines quatre preguntes, "*tócatelos*" perquè, m'hauré après mil pàgines perquè em preguntis quatre coses...

Entrevistador: Perquè a vegades són com molt concrets no?

A3: Clar...

Entrevistador: Llavors, fins i tot has d'interpretar la pregunta que t'està preguntant...

A3: I llavors en aquests casos preferiria que fos *tipu* test però hi ha altres assignatures com estratificació social que tant de bo hagués sigut obert, perquè era més de reflexió i llavors, jo hagués pogut argumentar, el meu punt de vista, i hagués estat molt millor. Però clar, depèn moltíssim de l'assignatura. Òbviament, mates i estadística pues també ha de ser obert, no pot ser *tipu* test, però no sé...

A5: Bueno depèn, perquè jo mates o estadística és on els he fet tots *tipu* test

O4: Sí, bueno fas tu el càlcul...

A5: Sí, però bueno, ens han fet unes quantes *liades* en aquests exàmens, i realment, si haguessin sigut oberts, s'hagués agraït molt. I a polítiques, per exemple, jo trobo que els exàmens tipus de desenvolupar són molt millors, però el que passa amb els profes, és que els hi donen un termini per tancar *en plan*, per posar les notes i tal, veuen que no arriben, i llavors posen tots *tipu* test. Bueno jo almenys a polítiques són tots *tipu* test, en assignatures que per exemple és teoria, teories polítiques, teories de jocs, que en realitat lo interessant és que tu ho desenvolupis, i realment estàs allà fent un *tipu* test que dius... és que jo puc demostrar que domino això no, és *en plan* el teu plus, que realment ho estic dominant, com jo m'ho he après i això no ho veu el profe perquè només estàs dient si sé quina és la correcta. Llavors, en això sí que crec que perd una mica. Però és això, depèn molt de l'assignatura.

A7: Jo crec que els *tipu* test són molt trampa. O sigui, jo crec que a més de saber la matèria, per contestar has de saber interpretar el que et vol dir el *profe*. Perquè jo he fet *tipu* tests molt trampa.

O4: sí.

A7: Exemple, que quedi gravat; Miguel Ángel...

O4: *Ostrans* en Miguel Ángel...

A7: Va fer un test que el *profe* és italià, i tots els meus respectes però va utilitzar sinònims molt *punyeteros*...

A3 i 4: Sí, sí (*responen molt fluix*)

A7: I jo estava llegint el test i era *en plan*: "m'estàs ficant tres respostes que signifiquen el mateix" i de fet, és la meva pitjor nota de tota la carrera i és com: "em vas putejar fent un *tipu*

test perquè jo vaig estudiar moltíssim, em sabia la matèria moltíssim, però clar, m'estàs ficant respostes que són iguals com... com decideixo jo i com decideixes tu.

A11: És que si me deixes un espai, t'argumento que pot ser aquesta resposta, però si hem d'anar a discutir sobre sinònims...

O4: Si hi han molts grisos en una matèria... no es pot fer *tipu* test, perquè...

A5: Jo a política comparada, teníem l'examen i ens posava: "en el cas de que totes les preguntes siguin correctes, escull la més correcta".

O4: *Sí vamos...*

A5: I és com *en plan* (riu per sota el nas en forma d'indignació) jo que sé...

O4: La més correcta...

A3: Bueno, i després la de criminalitat, que poden ser totes correctes o dos, o tres...

A11: Jo crec que a teoria, els tests, els exàmens de teoria encara, però no sé si us passa però a economia o doble grau, que economia també tot es *tipu* test i al final t'acabes aprenent el que et passen els amics de CETEC o dels altres anys i l'únic que fas és, bueno et mires els powers una mica i comences a practicar i practicar i acabes com fent l'examen i no, els exercicis... que si et canvien el model...

A8: Ara ho han canviat a economia i jo crec que és millor. A nosaltres ara ens fan una part *tipu* test que val un 30-40%...

O10: Clar és que això està bé

A8: I la segona part preguntes més obertes en que has de demostrar el que saps.

A12: Però és que jo crec que el *tipu* test no et prepara per ser res perquè tu a la realitat ets una persona que penses i els *tipu* test no... no... si no penses. Jo me'n recordo a batxillerat a filosofia, història, que escrivíem com quatre o cinc pàgines, i que sorties amb el cervell súper obert. Això és com *en plan* sí, estic fent estratègia, ara que vol dir aquest professor, ninguna de las anteriores, i es que no té sentit...

(tothom parla a la vegada sobre exàmens amb tipologia de test i sobretot amb to de queixa pels que són més confusos)

A12: I és en plan, el profe vol que vagi a muerte i és o sigui, en plan, que ets el meu enemic? És que no... no té gaire sentit.

A3: Però és que sí que és veritat que quan són preguntes obertes sempre pots contestar una mínima idea que contarà algu, potser tota la puntuació però en un *tipu* test si no saps... mira... és que millor no responguis perquè encara et restarà saps?

Entrevistador: Hi ha algunes assignatures, segurament a tercer o a quart les optatives que algunes no tenen examen... com creieu que això afecta la vostra assistència o la rendibilitat al

llarg del curs? Creieu que és millor que no hi hagi examen i que hi hagi algun treball o... creieu.. o us sentiu més segurs amb un examen al final?

A8: A mi no em passa...

A7: A mi sí, i jo he sigut molt feliç amb aquest sistema de veritat (*riu*) però tenia la seva lògica perquè jo faig l'itinerari estadístic i per tant, era tot pràctic, i fer un examen d'un programa d'ordinador era molt difícil, llavors, m'has de valorar com jo el faig. El truc on estava, jo al 50% de les assignatures, n'hi ha quatre, llavors en dos d'elles no m'he enterat de gairebé res... llavors, no tenia aquesta ansietat de: "merda no m'estic *enterant* de res, que m'he d'aprendre després per l'examen" perquè no hi ha examen, llavors, de la part més teòrica i així no m'he enterat, però de fer els exercicis sí. Llavors això és el que m'han avaluat després en l'activitat. Llavors l'assignatura m'ha anat de conya perquè no he tingut cap problema, però la part teòrica l'he perdut una mica perquè no m'he esforçat en entendre-la, al final deixes de prendre apunts perquè dius: "tampoc m'ho preguntarà ningú" i ja està... però bueno, et salva una mica si no t'estàs *enterant*...

A5: Jo també faig una assignatura sense examen que era bueno... qualitativa, metodologia qualitativa... i realment jo estava encantada perquè aquella classe era més que res, que ens donava com lectures, llavors hi havia un grup que exposava i explicava com la metodologia aquell grup i tu anaves allà a escoltar més o menys per veure si la podries utilitzar pel teu treball o no, i et feien els seminaris, el que t'avaluava era com estaves fent el teu treball i finalment el resultat del treball era la nota final. I amb això vas súper bé perquè a mesura que vas millorant el teu treball també van millorant les teves notes i no només és el que tu has fet al seminari, sinó com ha acabat sent allò amb totes les correccions que tu hakis fet, no? Més tipus proba error, d'anar corregint, anar millorant, que no pas fer un treball i després memoritzar-me les diferents metodologies, i aprendre'm perquè aquesta i perquè l'altra.

Entrevistadora: I ara la pregunta clau; copieu en els exàmens, o no?

(La majoria dels membres del grup de discussió en veu molt baixa van dient que no, que ells no han copiat)

A11: Jo sí, algun cop he copiat

Entrevistadora: I ho veieu més fàcil amb test o escrit, per exemple?

A8: Amb test (*de forma contundent*) i a la meua classe, per exemple, particularment crec que tota la meua classe copia, literalment...

O1: Sí, hi ha gent que copia sí. Hi ha gent..

A3: Jo és que no m'atreveixo. Hi ha molta gent que copia amb el mòbil tal qual.

O1 i 4: Sí, sí..

A11: Jo crec que poca gent copia molt, tothom mira una mica, i poca gent no copia res. Però... la típica de que estàs apurat els últims 10 minuts, i mires el full òptim del del costat

O10: Si copiar és comentar algun resultat....

(la gent del grup de discussió riu, sobreentenenent que vol dir que ell ha copiat)

O10: Però portar *xuletes* o així no...

A12: Però moltes vegades amb la teva amiga, compares...

A3: Però és que a mi em fa molta por, moltíssima por, jo no...

O4: Jo no...

A3: No sé, jo no aixeco la vista del meu full...

O10: Per exemple, nosaltres ara vam fer un examen súper difícil i dius... és suspendre el 70% però si no ho arribem a fer en equip, suspèn el 100%. Que *almenos*, podies argumentar perquè la professora estava molt perduda.

A3: Clar...

O10: Però si veus que és un professor, que està tota l'estona vigilant....

O4: Però intentar evitar que es copii és impossible...

O10: Jo crec que es copia bastant *menos* que a batxillerat, *almenos* al meu institut

A3: A batxillerat era una broma al meu institut, bueno a batxillerat a la meua classe copiava tothom. El meu profe de filosofia se n'anava de la classe i coses així... molt estranyes.

O10: Al final jo no crec que copi tanta gent, al final qui ha estudiat tindrà bona nota i qui no ha estudiat en tindrà.. bueno una vegada poder et surt bé, dos, tres també, però al final...

A3: És que a la *uni* tens tant de temari, que fer-te *xuletes* amb tot el temari... no et dóna la vida..

O4,10, 11: Clar, clar

A5: I en el *tipu* test, lo de la permuta també ha fet que baixin la gent copiant, perquè si tu tens la permuta A i del costat B C i el del davant també B és com bueno...

O1: Sí...

O4: No fa falta que miri perquè estan desordenades...

A3: És obvi que la gent copi *tipu* test, perquè només és encerclar una pregunta i llavors és més fàcil, però copiar-li tota una resposta escrita a al del costat és molt difícil.

O4: Però pots mirar, intentar identificar els conceptes claus... i dius: "ah bueno!" i ho relaciones amb el que saps, i ja està.

Entrevistadora: Vale, per exemple vosaltres veieu que el vostre rendiment en l'estudi, després es veu compensat en les vostres notes? O no? O veieu que feu molt d'esforç i després a l'examen dius: "què és això?"

(quan l'entrevistadora fa la pregunta, es senten veus que van responen que no)

O10: Jo les que més m'han agradat i he treballat són les pitjors notes...

A3: Sí

O10: Jo crec que no és gens proporcional, les que *menos* t'agraden més nota i dius...

A3: Sí, sí.

O4: Depèn de... és que depèn de l'examen perquè tu pots haver tingut uns seminaris que són de 8 9 10, però clar si val un 30 o 40% i després a l'examen treus un 5, pa que? Hi ha una pregunta que per x o per y no? Tauràs un 7 a la matèria *te pongas como te pongas*..

A3: A mi m'ha passat una cosa molt curiosa aquesta setmana d'exàmens. L'assignatura que més he estudiat, bueno la que més vaig estudiar va ser penal perquè li donava molta més importància i tenia penal, i el dia següent Estat del Benestar de criminologia i vaig dir: "és que mira, Estat del Benestar ho sento però... no em dona la vida". Vaig acabar l'examen a les 5 de penal... i a les 5:30 em vaig posar a estudiar Estat del Benestar, me'n vaig anar a les 10 a dormir a casa, em vaig llevar al matí una mica d'hora per tornar-m'ho a llegir i.. és la millor nota que he tret i és l'examen que menys he estudiat perquè a penes vaig estudiar...

A7: Però... però perquè aquell examen si va ser semblant al meu, era una broma...

O4: Era una xorrada...

A3: Si clar però...

A7: Llavors, jo per exemple, estudio en el mateix nivell en quasi totes les assignatures per molt que la consideri xorra. Perquè és el que us he dit abans molts *profes* tendeixen a fer-te confiar i jo no vull caure en això, i intento ser al mateix nivell totes... i quan passen coses d'aquestes, d'exàmens molt xorres a mi em molesta...

O4: Sí, sí...

A7: Perquè ostres! He invertit les meves hores, i la meva nota és genial, però la meva i la dels altres 80 que no han fotut res..

A3: Ja

A7: Fins a quin punt. Però a mi el que em passa, els exàmens no? M'acostumen a anar *pos* a nivell de l'estudi que he dedicat, però els treballs sí. Els treballs que dic: "va aquest mel *curraré* perquè vull treure bona nota" és el que menys nota trec, i quan dic va aquest treball el faig en dos dies perquè no puc més és el que millor nota trec i dic ostres! Podem arribar a aprendre a aprovar tots però...

Entrevistadora: I per exemple., creieu que està lligat el fet d'anar a classe i treure bones notes o no?

A3: És que depèn de l'assignatura... depèn moltíssim de l'assignatura...

O4: Depèn del que hi hagi a l'aula global... depèn de si el professor decideix afegir més o menys, depèn de ...

A3: Les assignatures més pràctiques com estadística potser anar a classe és millor que no anar-hi però és que depèn

O4: Sí, però tampoc perquè pots aprendre-ho a fer tu per el teu compte

A3: Clar, clar, però aquesta assignatura que poder és molt més fàcil que potser una que sigui molt més teòrica...

A5: Bueno, nosaltres a estadística, la meva classe, la vam aprendre del manual. Així que realment estadística, mira que és pràctic i que memoritzar-te-la d'un manual és *xungo*, però és que el profe era encara pitjor...

O4: Bueno clar...

A3: Però clar... si el profe és..

O10: Espavila... espavila..

A5: bueno... no sé si algú coneix al Vila... Pau Vila

(diverses persones de la sala el coneixen i fan un sí amb connotacions negatives)

A5: doncs aquest profe era el meu profe d'estadística. Clar és que... no es podia fer. Però jo sí que sóc molt d'anar a classe i m'agrada anar a classe i jo trobo, que quan vaig més a classe trec millors notes, però perquè quan vaig intento, vaig a entendre, no tant com a copiar i a fer apunts. Llavors, o sigui, a mi m'agrada anar a classe i disfrutar del que faig. Llavors si que noto que hi ha una millora perquè si que quan vaig intento com, no sé, si el profe diu una cosa la busco i intento veure-ho, o intento *en plan*, que significa tal paraula, o parla d'un personatge i busco la història del personatge... llavors, és com que em fico més amb el context. Però... no trobo que sigui realment una cosa d'una relació en que si vas més trauràs millor nota o t'anirà millor, sinó que per exemple per mi, que si que m'agrada quan van ampliant tota l'estona si que em funciona més anar a classe que estar a casa.

A3: Però llavors també depèn de com la motivació de l'assignatura. Si hi ha assignatures i *profes* que et motiven molt més, llavors segur que trauràs millor nota, i anar a classe és més útil que altres assignatures, que és que a classe penses: "és que què faig aquí. No torno"

A5: Jo és que crec que el *profe* és una cosa fonamental, o sigui, jo el que no supero és que el *profe* d'hisenda que he comentat abans que és que vam aprovar 13, portava tres quatre anys sent *profe* i l'any passat hi havia hagut el mateix drama, aquest any el mateix... si tu veus que suspèn el 13 de 100, o sigui, aproven el 13 de 100....

A3: És que el problema no és dels alumnes,

A5: Clar, i amb altres *profes* és el mateix. Amb el Vila aprova molta gent, però és que jo crec amb lo d'avaluar professors el suspenen sempre, perquè clar, explica molt malament. Llavors això, el *profe* és com, jo crec que és com, lo més fonamental de l'assignatura, caldria controlar una miqueta que expliquessin bé i que realment, o sigui, tenir quatre doctorats no et fa ser millor *profe* o explicar millor. Llavors això cal tenir-ho en compte.

A3: Jo crec que això és un problema, crec que es confon el seu bon professor amb ser bo en el teu àmbit. Tu pots ser professional de x cosa i ser súper bo en el teu àmbit, però pots saber no explicar. Llavors... prefereixo una persona que sàpiga explicar, que sigui el millor del món.

O10: Jo crec que també hem de reconèixer que si que, són responsables els professors, però també, som responsables els alumnes. *Almenys* en el meu cas, jo vaig a quasi totes les classes i normalment no aprofito pràcticament res... si que l'ordinador està molt bé tenir-lo però tens el whatsapp obert, tens no sé què, *osti!* Que estic mirant vols per no se quin viatge i ho tens tant a l'abast tot que arriba un moment en que és impossible que jo estigui concentrat tant de *rato*, i me n'acabo anant per mil pàgines saps? I la gent al final també, si tens professor que no saps portar molt recta la classe, al final també es culpa del professor però els alumnes a vegades podrien facilitar-ho o la gent que diu, no estem aprofitant marxar saps? Però nos quedem allí i te quedes parlant i te quedes no sé què, i jo he tingut classes sobretot les d'economia que el professor està escrivint a la pissarra tot el *rato* i allò sembla una classe d'ESO de tercer. La gent cridant no sé què, fent bromes al professor, el *profe allí en plan perdido...*

A3: Doncs per això, jo sóc coherent per exemple, si vaig a una classe aniré per aprofitar i sinó no vaig. I per això no vaig, i ja està. Amb això sí, perquè a mi també em fot ràbia, perquè per una classe que vaig, perquè jo si vaig a classe és perquè no he entès això, i vull anar-hi i vull estar atenta i em fot que hi hagi a darrere a gent parlant perquè és com; "no vinguis" no és obligatori! No em distreguis!"

O10: jo crec que això passa en els primers cursos que venim del batxillerat, que estem acostumats a tots saps? I quan va avançant la carrera doncs decideixes; "això no vaig, això sí"

Entrevistadora: i per vosaltres, la carrera és un repte intel·lectual per vosaltres, o està sent una cosa assequible anar fent i ja està...

A7: Jo crec que depèn de com te la plantegis.

O4: Sí (*molt rotund*)

A7: Jo crec que a crimi, per exemple, a crimi té molt de desprestigi la meva opinió, o sigui, la gent considera que és molt fàcil, i que se la pot treure tothom, no sé què. A mi em molesta que ho diguin els de fora però és que fins i tot, nosaltres mateixos ens ho estem dient, llavors és com?... per favor no? Llavors hi ha molta gent que si tu vas a pel 5 o vas a treure-te-la és fàcil.

O4: Sí

A7: però jo crec que moltes, no només aquesta. Potser no totes, però bastantes. Però si te la prens *en plan*; “trauré el màxim de mi” llavors si que es complica una mica més i hauràs de dedicar més hores, que és el que he intentat fer jo. Llavors si que ha suposat un repte de... intentar superar-me. Jo les meves notes han crescut moltíssim des de primer. Llavors és com, llavors sí vas a treure-te-la...

A3: Ja, és que això depèn de com s’ho planteja. Si et poses a estudiar, com has dit tu abans, per fer l’examen i no per estar entenent, sinó per poder respondre bé, no és cap repte, segur que pots. Però si t’ho prens com; “realment vull aprendre, ho vull interioritzar... entendre-ho..” llavors, canvia la cosa.

O10: Potser les aspiracions que tens en un futur..

A3: Clar...

O10: Una persona que té molt clar que vol ser advocat i té ganes d’aprendre tal i qual. *Pos a mi, en el meu cas, no en tinc ni idea encara del que vull ser, o sigui tantes portes obertes que penso: “mira, potser acabo la carrera i acabo fent una cosa súper diferent”. I és com, bueno, faig fent, perquè potser sí, però és que potser tampoc et motivarà, no sé. Llavors, qui ho tingui molt clar, jo crec que estàs molt més motivat i tens ganes d’anar seguint saps?*

Entrevistadora: Estem acabant ja, o sigui, fem les últimes preguntes i us deixem lliures. I com a tall de conclusió, què proposaríeu en si per millorar aquesta assistència a classe i també, personalment, coses que us motivin a vosaltres per dir: “si apliquessin aquests mètodes o fessin això, o passessin uns exàmens als professors...” qualsevol cosa. Què faríeu per millorar aquesta assistència?

A8: Jo crec que s’ha de plantejar depenen de l’assignatura que en que t’estàs enfocant. Llavors per exemple dret, és això que dèiem dels seminaris, coses així, jo ho trobo súper útil. En la part d’economia... emm.... unes parts que jo crec que han de millorar són els professors, que això em sap greu ehh, però és que a economia són un desastre, dret no tant. I llavors així de millora, per exemple lo que ha dit del trivial de filosofia del dret i així està molt bé, però això amb depèn de quina assignatura, tu no pots plantejar una classe així. Per exemple tributari, no plantegis un trivial perquè és que és impossible fer tributari amb un trivial saps? Llavors jo crec que és molt dependent de l’assignatura i has d’anar mirant en què, en com l’has d’enfocar. Per exemple si que hi ha una cosa que tributari, s’enfoca d’una manera molt teòrica i et fan aprendre la llei de l’IRPF i amb tots els respectes, no recordo res de la llei i a mi ara em fan fer un IRPF, em fan tot això i problemes que tinc saps, per tornar-ho a fer. Per exemple, aquesta assignatura s’hauria de plantejar d’una forma súper més pràctica perquè també és veritat que la llei, tu vas a la llei i la

busques. Vull dir, aprendre't un article de memòria és que no té cap *tipu* de sentit. I llavors, doncs això...

A3: És que és això, depèn molt, depèn moltíssim del...

A11: És que és el professor. O és el professor o... és que és igual l'assignatura perquè al final, el que volem tots és aprovar, i si és eficaç vas a classe i sinó si et posa incentius en *plan*: "*bueno* les preguntetes, assistir obligatòriament per fer un *kahood*" i que aquestes coses estan bé però al final, bueno, a mi no m'agrada. Al final tot i així, l'assistència millora, òbviament! Però jo crec que és el profe, l'únic.

A12: Ara nosaltres per exemple tributari, tenim un examen al final de la classe perquè la classe és obligatòria però clar, hem de pensar que jo tinc la classe de 17:30 a 19:30 porto no sé quantes classes, no em facis l'examen a les 19:30, si em motiva moltíssim però (*ho diu amb un to irònic*)

(la gent del grup de discussió riu per sota el nas)

Entrevistador: Sobre els materials docents que us proporcionen o sigui, com els milloraríeu? Que creieu que estan bé en general, o potser els hi falta alguna cosa o els sobra? Han comentat el fet d'haver de comprar un manual que després no feu servir realment o...

A11: És que és impossible, bueno jo almenys, amb la meua vida que porto m'és impossible llegir-me quatre o cinc manuals de totes les assignatures i comprar-me'ls, perquè no és només llegir-los, i tampoc et surt a compte llegir-los perquè no trauràs més bona nota de si t'estudies d'uns apunts extrets d'un manual que estan a internet. Per tant, jo això dels manuals no ho veig útil. Em llegeixo una assignatura al trimestre que m'interessa però... no ho veig... no ho veig...

O10: Jo vaig tenir un professor de dret privat que va fer uns apunts com si fos un manual i mos els ho va penjar des del primer dia i estaven súper bé. I si fessin això realment... vale que pot ser que a Betancor li surt més a compte que li comprem el seu llibre, 25€ de manual però no sé al final, tu ja estàs cobrant de mi, jo t'estic pagant, estic pagant la universitat i com estudiant estic pagant la universitat perquè aquesta et pagui a tu per tant... no vulguis treure més. Si tens uns apunts fets doncs passa'ls.

A3: Sí, jo crec que el manual pot estar bé, que el profe et digui que pots mirar aquest manual si és interessant, però que sigui com opcional si vols anar més enllà, però que no et diguin que l'examen serà d'aquest manual i estaria bé, que els *powers*... bueno a vegades, els *powers* estan tan bé que jo no necessito res més que els *powers*, però també si els *powers* ho volen fer a modo esquema, que també em va bé, estaria bé que el *profe* després pengés lectures o uns apunts extres o coses així per poder completar.

O4: Si perquè a vegades sinó et diuen: "entra en el manual aquest tal.." i són això 700 pàgines de manuals que et posen.

A5: Jo crec de que dels materials que et posen, el que s'hauria d'intentar fer és no enfocar tanta càrrega i posar coses com més interessants i que realment siguin més complementàries, perquè en dret jo estic a primer i llavors no sé tan bé com, com van de càrrega, però a polítiques jo ara mateix tinc una assignatura que potser hi ha quinze lectures per tema, vuit lectures per tema més les lectures del seminari, més les altres assignatures que ja tinc... Llavors clar, em val més la pena que em posis una o dues lectures importants que jo diré vale, me les llegeixo i llavors amb això aniré més motivada en llegir-me les lectures perquè aniré amb una càrrega més suau i sentiré que m'aporten. Però si m'estic llegint vuit lectures d'un tema que realment no acabo de veure ben bé quina relació hi ha, veig que són moltes lectures, directament dic: "mira, passo i no m'ho llegeixo". Llavors clar, amb els manuals també, si en una assignatura et recomanen dos manuals, en l'altre dos més, al final veus una càrrega de manuals així i dius: "*jolin!* Tinc dos setmanes!" que no tenim sis mesos, en tenim 10... és això, com que acabes descartant i vas descartant tant que al final acabes fent molt menys que si et donessin només una opció i estigués com tot molt més concretat i realment vegis que et val la pena fer-ho.

A7: Jo volia fer un apunt en això de les deu setmanes perquè no ho hem comentat, però és una burrada. O sigui jo sento que he après molt menys si d'aquesta forma, que si estigués organitzat d'una altra forma.

Entrevistadora: Per semestres?

A7: Sí. Perquè els profes, la majoria diuen: "farem això perquè és el que dona les 10 setmanes" "no clar, és que això ja no ho podem fer perquè només tenim 10 setmanes de classe" i és com... ostres! Això m'ho feien a batxillerat, que em treien temes perquè no donava la vida i ara arriba la universitat i m'estàs fent el mateix, perquè jo... només hi ha aquesta assignatura, només faig aquesta. Llavors quan l'acabes dius ostres! Jo això no ho he fet perquè no tinc més dies ni més setmanes. Llavors a mi jo crec que m'ha limitat moltíssim el meu coneixement perquè he vist que els profes volien donar més o poder tenien planificat més i han hagut d'anar tallant perquè no donaven les classes i fins a quin punt. I a nosaltres no anem tan per manuals, que n'hi ha algun però de cara de manuals és bastant fluixeta, per així dir-ho, però els *power points* si que es podrien millorar moltíssim. O sigui, moltíssim. Perquè si aquesta serà la meva base perquè no m'estàs penjat res més, vale, si puc prendre apunts i tot el que vulguis però ostres! Que siguin més clars, perquè no...

O1: Clar. Jo és el que estava comentant abans. Si vas a classe i veus que estàs aprenent del que t'expliquen i potser si que et posa com un complement, un esquema, una petita lectura és ideal. Però si tu veus que a classe no estàs aprenent i ho has de complementar amb no se quants manuals és quan tu desincentives l'assistència perquè dius: "si vaig a classe i no estic aprenent

doncs aquestes dos hores de classe per cada setmana doncs ja ho estic llegint del propi manual". I el tema de les setmanes és totalment cert, si la setmana anterior estàvem fent exàmens, i ara estem amb un tercer trimestre, no tens cap tipus de descans ni setmana prèvia dels exàmens, és com molt caòtic.

A7: El millor trimestre és el primer, perquè com que tens això de nadal i tal.. tens la setmana aquesta de descans per estudiar no? Però després segon i tercer això desapareix no sé perquè... i a més vas de cul...

O1: Bueno això també depèn de l'any no perquè hi ha anys que la setmana santa acaba abans i després. Però si un any si, un anys no... no ho poden adaptar? Jo crec que és molt caòtic, no sé...

O4: Si aquest trimestre dona la sensació que no hi ha hagut el canvi de xip per exàmens ni per acabar exàmens.

A7: Almenys el que feien a crimi és que la primera setmana, fins que no comença el primer seminari no venien. "m'agafo aquesta setmana com de vacances". Llavors la primera setmana i mitja l'assistència horrible perquè clar la gent també necessitava desconnectar després de dos dies, perquè portes molt de temps *a tope* i llavors això fa que acabem súper tard també. Perquè tothom ja ha acabat exàmens i tot això i tu encara estàs allà!

O4: el juny!

O10: Jo tinc una amiga que fa farmàcia a la UB i ella comença el 6 de setembre o així, i també acaba el 29. Vull dir que en això, tenim nadal de vacances... vull dir que entenc lo que dieu però per altra banda també té la seva part positiva.

A5: per això també, els nostres exàmens son com... trobo que són molt més compactes, llavors també es com: "estudio, em poso a full una temporada i ja acabo". Jo tinc amigues al meu poble, on quasi tothom va a la UAB. Llavors, jo començo finals i ells ja han acabat parcials, jo acabo finals, continuen de parcials, quan acaben parcials, comencen finals. Llavors clar, jo trobo que jo aquí vinc dues primeres setmanes, que sé que és més introductori, després començo seminaris estic més a full de treball amb els seminaris i després tinc les dues setmanes d'exàmens, que els faig i me n'oblido. Sí, si que trobo que estructura una miqueta, és caòtic i és molt més intens, perquè si vols donar tot el temari que has de donar pels crèdits que són vas massa *a tope* i no dona temps. Llavors, en això si que trobo que si que queda una miqueta curta, però en tema estructura de.. o sigui, quan fas seminaris o fas exàmens ho trobo molt bé. També el calendari, acabar, o sigui, comenceu bastant tard, tot i que acabem tard, però tenim les vacances de nadal, que jo almenys, ho agraeixo molt.

El grup de discussió s'acaba i els entrevistadors agraeixen l'assistència als participants mentre acaben d'omplir els formularis.

Annex 6. Transcripció de la segona sessió: Facultat de Ciències Polítiques i socials

Transcripció del grup de discussió de la Facultat de Ciències Polítiques i socials, realitzat el dia 02/04/2019.

(En primer lloc, els entrevistadors agraeixen als assistents per voler col·laborar amb el projecte i expliquen ràpidament de què va el grup de discussió, la seva durada, que tot el que es digui serà anònim i es demana si es pot enregistrar per facilitar l'anàlisi de les dades. Finalment els estudiants es presenten un a un per ordre assignat).

Entrevistadora: Val, doncs si us sembla bé comencem, ara que més o menys ens hem presentat tots. Vosaltres considereu que la gent de la vostra classe assisteix a classe, no assisteix, i vosaltres dins de quin rang us fiqueu? Entre mig-mig, bé, no... Qui vol començar?

A3: *Bueno* jo, per exemple, en el meu cas, sempre vaig a classe, sempre (*remarca*). I a vegades, bé, es que... Només he fallat a alguna classe, perquè havia de fer algun treball molt urgent, però hi he anat sempre. I, quina era l'altra pregunta, perdó?

Entrevistadora: Que si la gent de la classe assisteix o no, els teus companys, amics...

A3: A veure, depèn una mica de la classe, però els meus amics sí que solen anar-hi, però la resta... solen passar bastant.

O10: A la meua classe, jo crec que anem a classe la meitat de manera regular; els que van a classe són com la meitat de la classe, i jo aniré més o menys el cinquanta per cent de les classes: no el cinquanta per cent de totes les classes de totes les assignatures, sinó, si en tenim quatre, *casi* sempre només vaig a dues.

Entrevistador: Potser les últimes, o les primeres, o més aviat les de segona hora?

O10: No, no. No té res a veure, té molt a veure quina assignatura és, i amb el professor que és i...

Entrevistador: Ah... (*sorprès*)

O10: Però sempre, normalment els meus amics i jo a cada trimestre el que fem en seure la primera setmana és veure a quines assignatures no hi anirem.

Entrevistador: *Vale, vale.*

Entrevistadora: Sí, els aspectes que teniu en compte potser són els professors, o què més? Els horaris...

O1: Jo sobretot l'assignatura; si m'agrada l'assignatura, assistiré a classe, i després depèn molt del professor, si és una assignatura que el professor m'agrada, llavors segur, si hi ha una assignatura que no m'agrada massa però el professor la fa interessant, llavors sí que assistiré; si no hi ha cap dels dos factors, llavors no.

Entrevistadora: I respecte les persones que teniu altres obligacions, o altres aspectes... teniu problemes per a assistir a classe? Si heu vist, o no personalment; si altres persones del vostre entorn: "és que per culpa dels horaris que tinc, no puc assistir a classe". Coneixeu algú o personalment...?

O10: Jo si és una assignatura interessant i amb un bon professor, el mateix que deien els meus companys: hi vaig encara que em costi combinar-ho. Però si no val la pena, aleshores trobo fàcilment l'excusa.

A5: Bueno, a mi per exemple, m'ha causat un problema, perquè jo dono classes particulars i en tinc unes quantes, i doncs, clar, en el moment en què canvien els horaris de la universitat, i tens classes per la tarda això et mou tots els horaris i passa que el trimestre passat vaig estar *currant* els *findes*, perquè durant la setmana... no podia fer-ho, i clar cada cop que... Ara tornen a canviar els horaris, i tornes a canviar... Em mou, com, les cinc classes que tinc, és una *locura*, però *bueno*.

A12: Sí, a mi m'ha passat exactament igual que tu, perquè a primer i segon, *bueno*, també *currava* de caps de setmana i tal, però a tercer i quart que ja m'he centrat en nens... clar, nens és de dilluns a divendres, i clar si agafes en el meu cas, que faig extraescolars i tal, extraescolars és un dia durant tot l'any, llavors, que em canviïn els horaris cada trimestre, és que, és horrible, perquè és que torno... *Bueno* és que estic fent tres mesos, estic donant lo que sigui a un cole predeterminat, a un horari, el següent trimestre em canvio de *cole*, a un altre horari: és una bogeria. I també faig classes de repàs, i clar he d'estar marejant la nena segons la meva conveniència i a mi, per exemple, em sap molt de greu, perquè ara segons jo, aquest dia, ara aquest dia, doncs no...

A5: Bueno, a mi el que m'ha causat és que, dins del que és la qualitat de la meva feina, veig que ha disminuït. Per exemple, un parell de germans que costa molt que sempre els agafi junts perquè estan molt lluny de casa meva, i clar, és com, cada setmana preguntar "ei, quan us va bé", no sé què, i clar al final els *críos* també, com que... *sudaven*, o sigui, estaven molt del pal

“bueno sí he practicado pero no me sale muy bien, porque he practicado cuatro días”, perquè ens vam veure fa...

O8: Y yo también quiero una cosa para tener en cuenta en la asistencia a clase: es cuántas horas de clase tienes un día, porque por ejemplo, yo el año pasado vivía a dos horas de tren de la universidad, entonces, si había un día que sólo había por lo qué fuera una sola hora de clase... tragarme cuatro horas de tren para ir un día a clase... pues no.

Entrevistadora: Ja...

E9: A mi no m'importa fer... mmm... clar, jo no tinc dues hores de... per venir, però no m'importa, o sigui, no és un factor determinant. Sí que és determinant si és un seminari, que és obligatori..., i aleshores sí que fas... fas l'esforç, però a mi les franges horàries, per a mi, majoritàriament, he tocat classes que van des de les nou del matí-vuit trenta, fins a les *dos* trenta - tres de la tarda... És una franja... còmode, en teoria. Però si que et dificulta molt a l'hora de trobar... per exemple, en el meu cas, jo necessito treballar, sí o sí, per poder pagar-me la carrera, i a mi em ve, aleshores, buscar una feina, que a més sigui de tardes o de caps de setmana, molt determinat, clar, mmm, de fer a l'*InfoJobs cien ofertas*, es redueix a cinc, a deu, ofertes, ja veus. I això et determina molt. Jo per exemple l'any passat ho vaig passar molt malament: no vaig assistir a assignatures, crec que no vaig assistir a cap classe quasibé, només anava als seminaris, perquè la feina que tenia era una feina de caps de setmana, però també tenia, havia d'assistir alguns dies entre setmana. A mi el problema no és, no només els horaris, sinó a més a més, que després estàs es-go-tat. Jo feia caps de setmana, nou hores o deu hores de jornada *—que a veces esto roza la ilegalidad, pero con contrato— da igual, eso*. Però és que a vegades fins i tot hi havia dilluns que no tenia voluntat tampoc d'anar, i per anar una hora de classe, *pues* no hi anava. I feies, feies la *selección*.

Entrevistadora: Sí, volies dir *algo*?

O10: Sí. Que... a part del treball, jo he vist a bastanta gent, sobretot a mesura que avança la carrera, que va augmentant el número de gent que treballa, juntament amb el què estudien. Em... a primer, molta gent... —si és l'any passat; jo estic a segon— (*en un posat irònic*), teníem moltíssimes dificultats a compaginar, per exemple, classes de conduir, o acadèmies —jo què sé, d'*alemán*, o francès— amb els horaris de classe, perquè cada trimestre canvien, i una noia que jo conec, es va canviar tres cops d'escola de conduir, perquè, cada cop estaven canviant els horaris i havia de canviar.

Entrevistador: Vale, doncs, quan vas començar la universitat, us pensàveu que potser caldria més assistir del què assistiu al final? O sigui, pensàveu que hauríeu d'anar cada dia a classe, o potser ha canviat la vostra perspectiva...

O6: Aquesta la puc fer jo que faig primer i... ho tinc bastant fresquet (*rient*).

Entrevistadora: I què t'esperaves? A veure (*somrient*).

O6: Jo pensava que seria més dur, és a dir, com a l'institut, no? Tot el matí. I seria bastant important vindre. Lo que passa que, clar, és això, quan entro a valorar vindre per una hora... Jo vist a quaranta minuts d'aquí i no és un problema, però quan li sumes el professor nyigo-nyigo, que vas allà i a vegades jo vinc a classe però estic mirant el diari, i no sé què... i dic: per fer això em quedo dormint mitja hora més, i ja el miro a casa el diari, no? I també hi ha una cosa important, que és mirar si els apunts, si l'assignatura, doncs, tens els powerpoints, i els powerpoints estan bastant assimilats a lo què diu a classe... Això també ho valoro bastant, per decidir si salto o no salto [la classe].

Entrevistadora: O sigui, per exemple, per a vosaltres, quins són els motius pels quals diríeu "aquesta classe m'interessa, vull anar", o no perquè m'interessa, sinó quines condicions fan que tu vagis més a classe? Per posar un exemple, jo què sé, que són classes que passen llista, *poder* fan coses més didàctiques que et motiven a anar, el tipus de professorat...

O8: A les anteriors, perquè sembla que compleixen el pla d'estudis, perquè de vegades et matricules a una assignatura que tu creus que pot estar molt bé i t'agrada, després arribes a classe i el pla d'estudis no té res a veure amb el què està donant el professor i *bueno*, em *piro* i ja està.

O10: A la meua classe he experimentat que totes les assignatures que posa metodologia, ningú va a classe [tota la classe riu]. A cap! Jo he tingut fins a tres metodologies –no, quatre; tres *quantis* i una *quali*–, a *quali* no he anat mai [la classe riu]; he tret un nou a l'assignatura [la classe torna a riure].

Algú: Jo també! (*rient*). Sí, sí sí!

O10: I a *quantis*, a *quantis* me'n recordo que a la primera *quantis* no vaig anar a cap classe i també: s'aprojava l'examen... perquè jo busco una assignatura, o sigui... A mi no em serveix de re que un professor em vingui i m'expliqui com fer una... jo què sé, una *covarianza*... No, jo vull fer-ho, i posa'm un programa que jo després em... És que jo després m'he trobat un *montón* de llocs on vols fer pràctiques i et demanen que si SPSS o STATA (*són programes informàtics*) o coses així. I

això no ens ho han ensenyat –o t’ho ensenyen a dos seminaris en un trimestre. I no t’ensenyen a, realment, fer les coses importants que has de fer amb la metodologia quantitativa, i per això no vaig.

A12: Respecte això de l’SPSS, una altra crítica també, em... És que jo estic fent el TFG i he de fer anàlisi amb variables i tal, no? Mm, *bueno*, jo he triat fet metodologia quantitativa, sabent que tinc una mancança claríssima, perquè les metodologies són una merda i realment no t’ensenyen res. Jo he fet totes les metodologies ja, i ja et dic jo que aprendràs poc més del què has fet. Ho sento per fer *spoiler*, però és així (*alguns somriuen*). I lo pitjor, és que, companys meus que han presentat TFG amb metodologia qualitativa, els hi ha canviat a quantitativa, llavors és que no té... no té cap sentit. I ens queixem als tutors i ens diuen, *bueno*, ens diuen en *plan*, “busqueu-vos la vida”, “no és el meu problema”, “teniu mala base de batxillerat” (*la classe esclata a riure*). Perdona?

Entrevistadora: Ja, o sigui, creieu que falten, en *plan*, que *poder* hi ha molta teoria i poca pràctica... Si això ho veieu en els seminaris...

O4: Yo por ejemplo –ya que ha salido este tema– o sea, yo principalmente, yo normalmente siempre voy a clase, pero este año justamente, me he ido a dos asignaturas que he esquivado y constantemente, porque es que para mi esto era una broma... O sea, para empezar, se juntan muchas cosas: para empezar el profesor siempre llegaba media hora tarde, –entendéis que me ponga muy nervioso; yo no voy allí para esperar al profesor–. Y luego, es que, lo que dicen ellos, es que esa asignatura no sabía a nada, o sea, vas allí a pasar el rato... no aprendes... ni siquiera aprendes lo que se supone que deberías aprender. Y en estadística, o sea, yo tuve estadística de políticas, pero también hice muchas clases de economía de estadística, y es como que no tiene nada que ver: son unas clases rarísimas, unas clases en que los *profes* explican cosas... fatal (*hi posa èmfasi*), no hay dios que entiende nada, o sea, yo flipo. *Pa* qué vas a ir allí, *pa* perder las tres horas?

O10: Es que yo, de metodología qualitativa, yo aprendí todo lo que sé de qualitativa –que no es mucho– haciendo el trabajo, aunque vale un 70% de la nota. Todo lo demás... –y metodología quantitativa, que tuve el examen la semana pasada, y yo lo aprendí todo poniendo en YouTube “covarianza”...

Entrevistador: Tutorial.

O10: Un montón de vídeos del mismo canal todos, y yo he aprobado esa asignatura gracias a YouTube. Me parece un poco triste (*afegeix*).

O1: Tornant a la pregunta més general, eh... quan has dit que els motius que us porten a anar a classe, per exemple, que passin llista; vale, sí...

Entrevistadora: T'obliga a anar-hi.

O1: T'obliga a anar-hi, però una cosa és anar a classe i l'altra és realment estar a classe, o estar llegint el diari, com deia ell, esperant que arribi la pausa per *pirar-te*, perquè saps que no tornarà a passar [la llista] després...

A2: I que..., bueno, a mi m'ha passat amb les assignatures d'economia i així, que això de no anar a classe no vol dir deixar de fer la feina; que després em pagava jo CETEC i aquestes coses perquè jo no arribava, com... mmm... per mi era una cosa súper *arista* aquella classe... I després, "allà pagant" el que [és que] vull dir que... I també ho vaig fer a Madrid, i també m'ho vaig pagar per...

Entrevistadora: Per acadèmies. (*ajudant a completar la frase*)

A2: Per acadèmies. Vull dir que no vol dir, com, "deixadesa", sinó que... com que et desenganxes i no hi ha manera de reprendre, *sas*? La meva experiència.

A3: Des del meu punt de vista, el problema d'arrel en si, és que arribem a classe –ho dic de manera...– i és el *profe* que et vomita informació i tu l'has de teclejar lo més ràpid que possible. I això també és una mica el que em tira cap endarrere –vull dir– jo sempre vaig a les classes, però és que hi ha classes que em passa com el company: de sobte, desconnecto, perquè sento que si jo he d'anar a classe a copiar el que tu diguis com si fos un ordinador... no és més fàcil tenir, tu, els apunts d'altres anys, i venir a classe, en *plan*, per rebatre, per comentar... eh... coses... Poso l'exemple –no és molt... exemplificador en el sentit que només he fet *dos* classes... a política... (*en to pensatiu*), no! A Teories de l'Acció Col·lectiva... (*alguns participants esbufeguen*)... és el professor, que ha penjat ja tots els apunts ja, *pum!* "I si voleu anar a classe és per entendre-ho i per fer-ho bé". No puc dir si va bé o no, *bueno*, si algú és de quart m'ho pot dir, podria dir-ho... (*mirant a una companya que assenteix*) sí, veritat?

A12: Sí, sí, no? Jo no vaig anar ni a una classe i vaig treure un *vuit* i pico.

A3: Oh! (*sorpresa*)

A12: Sí, sí, tal qual. (*Es forma un cert aldarull a la classe*)

A3: Vull dir que aquesta tipologia, a mi, em dona més ganes d'anar-hi.. i d'entendre, no de copiar, i ja estudiaré... Sinó d'entendre.

A12: Però és que en el meu cas, no vaig anar a ninguna classe, perquè *currava*, i llavors clar, donar-me aquesta opció de penjar-ho tot, vaig dir... Em... Els companys em van dir “no cal que vinguis, perquè és... *casi igual*”, llavors vaig dir “genial; doncs tinc un matí que puc *currar*, quatre hores”.

Entrevistadora: Clar.

A12: Per això, no vaig anar.

Entrevistadora: I vosaltres què opineu? Creieu que seria un bon mètode, que des del professorat es pengés com un esquema d'uns apunts, per tal que [la classe] no sigués això de copiar tota l'estona? I ni que sigui, poder pensar o poder debatre.

O4: Hombre, yo personalmente, por ejemplo... o sea, casi nunca tomo apuntes, pero encuentro que no sirve de nada también ir a copiar; o sea [es] justamente lo que han dicho. O sea, yo entiendo que el profesor –por lo menos yo lo veo así– tiene que hacerlo lo más fácil posible para que lo entiendas, que esto, pues, significa muchas veces tener que tomar apuntes... Luego en clase estás: lo escuchas? Lo entiendes? Y luego cuando vas a estudiar, como lo has entendido si has estado atento en clase, pues... También ir a clase para no estar atento, pues no me gusta, porque estoy perdiendo el tiempo; para eso no voy. Pues lo entiendes y luego te lo ves y ya está, la clase es como si te lo hubieses leído pero de otra forma y pudiendo preguntar, y mejor explicado. Pero vaya, tampoco... O sea, no encuentro que haga falta copiar... copiar es muy absurdo; es una tarea que no sirve *pa na*.

O8: Yo, una clase que fuera todo el rato, en plan, un debate, que te suban los apuntes y luego debatir en clase, yo creo, personalmente, que no iría, porque ya tengo la experiencia después de tres años, de que muchos alumnos (*la classe somriu*) hacen monólogos y se van solapando diciendo todo el rato lo mismo y sin ningún contenido teórico, decir “es este autor el que dice esto?” –no, es su opinión. Que puede estar muy acertada y muy válida, pero es que para estar escuchando al resto de los compañeros, sí que soy de las personas que se pone a mirar la prensa, o los vídeos del Facebook de como hacerme la comida hoy (*la classe riu*). O sea, yo quiero que el profesor... yo sólo digo el ejemplo de que... en plan... yo qué sé; si ha costado no sé cuántísimos millones de años llegar a una teoría y llegar a un acuerdo, no voy a ser yo el que en cinco minutos en casa vaya a entenderlo; necesito a alguien que me diga “mira esto es esto, y es así” y porque se lo haya estudiado y es así. Yo prefiero me venga alguien y me esté explicando la teoría pura y dura.

O10: Que... jo crec que un dels criteris per anar a classe –més entrant en la matèria de la pregunta... és, o sigui, que tu notis que el *profe* s’ho està passant bé durant la classe; o sigui si tu notes que el professor no només està parlant, sinó que està... –em surt en anglès... *engaged*?

Algú: Implicat!

O10: Exacte! *Merci*! Està implicat en l’explicació, i que *a lo millor* posa exemples de fora, o t’explica coses que en teoria... no és que no hagi d’explicar, però que no són estrictament el temari, i que... i que incita a participar... que no només tu estiguis a la classe, sinó que tu, no participes, sinó que... sí, que t’agafa...

Entrevistador: Que et sents part, diguéssim, del grup de...

O10: Exacte, que el *profe* t’està parlant i explicant i tu dius “òstia”, “*pues sí*”, o “*pues no*”. O sigui, això és molt important, el *profe*, com que...

Entrevistador: Cohesioni, diguéssim... (*ajudant*)

O10: Ahà, que et vagi emputxant a tu que tu després et motivi a casa a llegir més, o a després preguntar-li al *profe* “*oye*, un llibre per ampliar coneixement d’això, això i això?”.

E9: Jo és que crec que estem exigint tantes coses, que la pregunta que jo m’estic fent tota l’estona, important, és de dir, “és que no és el sistema lo que està malament?”. O sigui, la universitat està clar que està en una crisi important, i que s’ha de redefinir, i que no podem ser que fa dos-cents anys es feia així i encara estem així, i per això tenim els problemes. Jo penso que –i tornant una mica amb el tema de la pregunta– és... em... on està? O sigui, jo tinc la sensació que jo m’haig d’adaptar molt a la universitat, no? I crec que això s’estava dient abans molt amb els horaris i no sé què. I aquesta sensació de... d’haver-nos d’adaptar, doncs a vegades fa que haguem de decidir, i aleshores has de decidir, i jo, moltes vegades m’ha passat, de decidir en dir “avui dormo o vaig a una classe”. Però dormo per què? Perquè he estat currant tot el cap de setmana, o durant cinc dies seguits, eh... no sé quantes hores. Això és una. O vaig a classe, o vaig a treballar perquè em puc guanyar, pos... quaranta euros, pos trio els quaranta euros. Perquè després, clar, què passa? Que després arriba el juliol, i m’arriba una matrícula que haig de pagar de mil euros de cop, i jo no tinc mil euros de cop. Aleshores, quan tinc aquesta d’això, jo haig de fer una tria, de prioritats, i la meua tria de prioritats normalment és la feina. A vegades també hi ha extres: que pot ser també la situació a casa; no sé quina és la situació de cadascú, però la meua és que a vegades pot donar la casualitat que... m’havia de quedar –ay pobreta que ja no està!– però m’havia de quedar amb la meua àvia, o m’havia de quedar, per exemple, amb

les meves nebodes, perquè hi ha unes necessitats també familiars, vull dir, hi ha algunes... –i ja no em vull ni imaginar d’altres– però hi ha algunes coses que a vegades són prioritats, no? Que també hi ha ganduleria? Sí. Lo... Ho pot reconèixer, que potser alguns que hem sortit de festa, i *esto lo hemos vivido y esto lo he visto y...* hem sortit de festa, perquè el dia següent i, el dia aquell és el dia de la discoteca, i el dia següent no hi ha ningú a classe... és un motiu, també, i ningú ho està dient i també s’ha de posar sobre la taula. També hi ha un factor que no hem d’oblidar de què la gran majoria dels que comencen la universitat ho fan amb divuit anys, i llavors és quan pots sortir encara més.

Entrevistadora: I, per exemple, vosaltres, creieu que hi ha un nombre, per exemple ara que hi ha molts recursos didàctics per fer altres mètodes... com més interactius, o *poder* més per internet, creieu que seria... per a vosaltres seria òptim reduir, *poder*, el nombre de classes, però que també hi hagués uns altres recursos que fossin més visuals, i que els professors ho posessin alguna pantalla... o vosaltres preferiu més l’assistència a classe?

O10: Depèn molt del què pretengui l’assignatura, no?

A12: I de com és el *profe*, també...

O10: Exacte. O sigui, a lo millor hi ha...és que, a metodologia qualitativa la classe no em servia de res, però després, fer les lectures, fer-ho tu i al final al seminari el que feia el *profe* era corregir-te els errors i dir-te, “doncs això és d’aquesta escola de pensament metodològic de no sé que”, “pots tirar per aquí, i per tant amb això tira per l’altre” i tal. Però en canvi, si és una classe d’història, tampoc és molt útil posar-te davant d’un ordinador...

Entrevistadora: Clar, clar, tot depèn. I per exemple, vosaltres sobre aquest aspecte, creieu que el model Pompeu de seminaris és un bon model, o no, i veieu que de vegades té algun problema... o sigui quins problemes hi veieu?

O8: Jo per començar, les deu setmanes. Jo crec que això no cap per enlloc, o sea, no se puede coger por ningún lado. Yo por mi lado, un cuatrimestre normal como en el resto de universidades creo que en Cataluña y en el Estado español... Es que, o sea, lo de las diez semanas es un contenido que los profesores no tienen asimilado que se tiene que dar en diez semanas, con unas que... bueno, yo sobre todo, este trimestre he estado muy metido en la facultad de económicas y allí la carga que tienen los de económicas: seis seminarios en todo el curso, más las teóricas... Eh... en los seminarios ya saben los profesores que se lo van a dividir entre tres alumnos, y que no van a hacer todo el seminario los tres, porque cada uno hace una parte y además saben que no van a cubrir las necesidades y saben que el resto va al CETEC y lo va a

hacer con los apuntes del CETEC, entonces, es que esas diez semanas, yo las ampliaría al cuatrimestre, aunque no tengamos vacaciones de Navidad, que Navidades ha habido muchas y para cenar en Nochevieja y Nochebuena... sabes? Es un mal menor, yo creo...

Entrevistadora: Qui havia aixecat la mà?

(Alguns participants parlen entre ells)

O4: A mi, realmente, sí que..., a mi que me gusta mucho eso de las diez semanas, porque además fui a otra carrera de otra uni, cuatrimestral, y al menos por mi experiencia estas facultades funcionan [así]: [en] septiembre-octubre no existe la universidad, nadie va a clase; [en] noviembre si estudias mucho, empiezas a estudiar, y si no es: diciembre –o sea, es que... literal– toda la gente estudia para los exámenes de enero, y en mayo la gente estudia para los exámenes de junio y ya está: la universidad son cuatro meses al año, y a mi esto tampoco me gusta. A mi me gusta como está el *desto* de la Pompeu, ya que te obliga a ir bastante al día. Y lo que sí es que, tema seminarios también me parece bien, pero depende mucho de la asignatura, porque a veces los seminarios son como, una carga de trabajo un poco rara, y luego no está muy... –a veces son eso: leerte diez *papers* y hacer un debate raro y es como, tampoco está muy relacionada con la asignatura, no sé. Pero si está medio estructurado, bien fundamentadas las explicaciones y tal, a mi el sistema me gusta mucho, y me parece que incide mucho en que la universidad no es sólo ahí ponerte a estudiar un examen un mes, sino ir día a día.

A3: *Bueno*, yo també trobo com ell, [en] que algunes de les assignatures sí que tenen sentit els seminaris, perquè tenen una aplicació més pràctica, i els seminaris que et permeten veure que el que estàs estudiant serveix per *algo*; que no només és teoria que se t'oblidarà tres dies després de l'examen. Però hi *han* algunes assignatures que, és que són teoria i ja està, que els seminaris *pues...* no pinten... jo qué sé... és igual, igual. O per exemple qualitativa, que estava parlant abans, trobo que si agafessis les classes teòriques i fessis la meitat d'ajudar-te amb el treball, seria molt més útil que el que són realment.

Entrevistadora: Sí, sí.

E9: Jo sí que tinc la sensació que, és veritat que el trimestre és un *poco de embudo* y... y *mete...* eh.. jo vaig estar estudiant biologia –o sea no os queréis imaginar como es los de medicina y los de biología, si económicas lo pasan mal, biología ahí, eso es... quererte morir, porque es [algú riu] eh... –no, no, és al·lucinant, i a més a més, jo, més, una cosa que m'agrada entre cometes: los diez días que hi ha de gràcia a vegades per estudiar, se suposa per... tenir... però és que, igualment; encara que et deixin deu dies... és impossible, o sigui, assimilar segons quins

conceptes de segons quines assignatures segons quines carreres... eh... és impossible assimilar-les, per això de vegades –jo què sé– és de dir: “*bueno*, realment, quina és la selecció que es fa de la matèria, quina és la selecció que fa dels temes?”, o si fa que tingui els apunts de primeres, si no... jo crec que això és interessant que es posi sobre la taula, i amb els seminaris també poder fer aquest balanç de dir, doncs aquí fan falta més seminaris. Pel que de vegades m’he quedat amb assignatures que, em falten seminaris, i d’altres que dic: “*esto pa qué?*”. És que la sensació que hi ha és que sobra, sobra.

A12: Eh, jo per tant, la reflexió que trec és que potser s’hauria de fer, per cada assignatura, veure si és útil, necessari, eficient i eficaç fer seminaris o no. Perquè, com Qualitativa... clar, és que inclús es podria reduir tot a fer seminaris, per exemple. Una classe teòria, dos, i després, la resta, seminaris. Vaig fer una de Dret –o dos, no sé, no me’n recordo– a primer i segon, que sí que estaven bé: feies casos i *bueno* encara estaven bé, en alguns fas simulacions de parlament, per exemple, alguns sí, però el típic seminari que tu fas la teva *expo* deu minuts i la resta de dues hores veus les *expos* dels *demés*, és que és lo més inútil que he vist en la meua vida! [La gent riu]. *O sea*, com pot ser que un professor –és que jo crec que aquest professor, només vol cobrar, sincerament, o sigui que *s’assenta* allà, amb el paperet, va posant sis, sets, vuits i nous als que citen més, i *venga*, feu vosaltres la classe. És que jo no li trobo cap sentit, perquè jo no aprengues, perdo temps, dues hores, que podria estar fent una altra cosa més útil. Llavors, és que, la reflexió que jo trec més o menys és que, de cada assignatura, cada professor hauria de ser sincer i, i (*s’entrebanca*), i tenir la flexibilitat i la possibilitat de dir “vale, faig seminaris”, “vale, quants”?, “vale, jo crec que un, dos, tres, suficient, tal”. És que... ser realista, i sobretot fer un canvi de mentalitat, perquè és que hi ha professors que són tan, tan, (*s’entrebanca*) *dinosaurio*, són en plan: no pot ser que si ells han estudiat d’una manera, s’hagi de fer d’una manera, perquè nosaltres hem canviat de mentalitat, no pot ser que sigui aquest model tan antic. S’ha de canviar radicalment, jo crec.

Entrevistador: Ahà. Crec que tu estaves (*assenyalant el següent torn*).

O11: És això, els seminaris són una cosa que a mi m’agraden, però l’obligació de fer-los a totes les assignatures a tots els plans d’estudis, em... no resulta bé. No fa cap bé, i fins i tot fastidia els estudiants, i canviaria molts... molts models de seminaris, fins i tot alguns que no tenen cap sentit i notes que realment veus que el professor els ha ficat com li ha donat... –com ha pogut “hem de fer el *cupò*, va, aguantem una mica més; ja és gairebé l’hora...”, em... “i quin debat volem fer avui, tal, no sé què...” i allargant el seminari perquè arribés a les dues hores. Em... aquesta sensació de (*esbufega*) hem de fer el seminari, han de durar dues hores, hem de fer

tal... Em... això no va dirigit als estudiants, sinó que ve cursat pel pla d'estudis i ho han d'aplicar i ja està.

O10: I respecte el model de les setmanes, hi *han* assignatures que, que *sabe a poco*, deu setmanes, o sigui que es queda curt. Perquè clar, jo crec que no es pot fer assignatures com Estructura social en deu setmanes, no pots fer Sociologia en deu setmanes, no pots fer Dret administratiu o constitucional en deu setmanes, o sigui, són assignatures que, que els *profes* a sobre són boníssims, acabes l'assignatura i dius "vull més", "quiero *un poco más*", no pots explicar dos-cents anys de sociologia en deu setmanes, no, no es pot (*confirmant*). I els seminaris d'aquestes assignatures, desgraciadament no estan al nivell de l'assignatura, perquè és com que, són seminaris que no encaixen...

Entrevistador: No es corresponen amb la teoria, diguéssim?

O10: No, o per exemple, la primera assignatura que veus a la carrera, la primera és Introducció a la Ciència Política. Els seminaris d'aquella assignatura no tenen massa a veure amb les classes magistrals i és això: fa una presentació, la resta dels companys estava així (*gesticula*).

(*La classe riu*)

O10: Estàs a primer, i dius "per què vinc aquí a fer lo mateix que feia a batxillerat a la classe de... (*pensant*) castellà?", que és expressió oral.

Entrevistador: Sí, sí.

O10: Jo tinc dos germanes petites. El model d'estudis del seu *cole*, que és al què jo vaig anar, ha canviat quatre cops (*recalcant*) en el temps que elles han estat al *cole*; per què el de la universitat no pot canviar si en teoria és on està la innovació i on està el futur de, de la gent?

A2: Jo, tot això que dèieu, de lo de canviar i tal, em... ho veig perillós, perquè crec que... –sí, estic a favor *de què* s'ha de canviar el model, però crec que hi ha com una tendència: els *profes* van de *modernillos* i tal, no? I això es pot aprofitar per acabar fent, doncs això: presentacions a classe, penjar-te –jo què sé, un *powerpoint* amb tot escrit, que, jo què sé, és un *puto coñazo*. Jo sincerament preferiria que em vingués el *profe* amb el llibre i debatre una cosa com amb suc, jo haver-me llegit el text a casa, vull dir... que també, com que crec que la Pompeu és una –*bueno* això no sé si ho esteu gravant? No?

Entrevistadors: Sí, sí.

A2: *Vale, vale, és igual. (La gent riu).* Que la Pompeu amb el rotllo aquest de l'excel·lència internacional es tira moltíssim al rotllo aquest de tecnologies i no sé què i a vegades crec que són una *tontería*, com de procediment, que et treu la *chicha*, i en canvi hauria d'anar acompanyat amb *chicha*, amb substància, i que no sé, que si és per quedar bé i perquè surtis al diari i diguis "sí, aquí fem la classe amb una *pizarra* interactiva de no sé què" (*la classe riu*), a mi sincerament... *Bueno...*

Entrevistadors: *Sí (donant la raó).*

Entrevistadora: O sigui que, creieu que, bueno, creieu que part de les assignatures estan molt obsoletes i que no estan gents actualitzades, o veieu que la gent va canviant una mica... d'any a any.

O4: En qué sentido? La asignatura, o como se imparte o...? O el temario?

Entrevistadora: El temari. Sí. En plan veieu que...

Entrevistador: El contingut docent, també, en plan, si està actualitzat o si us falten...

O10: *Perdó (demanant la paraula).* Una cosa molt important: no pot ser que estiguis fent una assignatura i que al *powerpoint* surti un gràfic de 2008. Un gràfic de 2008 sobre unes eleccions de 2008 –a 2018, que... no es pot. Jo m'indignava un *montón*, perquè veia un gràfic i deia "això no és representatiu i no serveix de re" –mitja hora d'estar així (*gesticula*).

Entrevistadora: *Sí, sí, sí (estant d'acord)*

E9: Que sí que sabem que hi ha autors que són referents, però sí que és veritat que no hi ha a vegades, una sensació d'allò... no sé, la típica eminència que arriba, que ha fet... que té la seva assignatura allà muntada i ja té la seva... "*yo soy equis*" o "*yo soy él...*" –o "*yo soy la...*"

La classe: El Fuentes! (*rient*)

E9: Normalment, tot s'ha de dir: és més "*él*", però... i aleshores, clar, tu has d'agafar i... *aquello es un poco como la Biblia* i és una mica una institució, i a vegades és a dir, bueno, és que, tot i així, és com... s'ha de dir que hem de donar molt les gràcies, perquè ens toca una, una... estem a una universitat on hi ha força *profes* joves, comparat amb altres universitats. En comparació amb d'altres que m'han explicat que és *esto por cinco*. Però, ostres, evitem-ho. Lo que no pot ser és això: que tenim... –i aquesta sensació que les assignatures... –i jo tinc una altra sensació, que és, de tenir la sensació, la, la (*s'entrebanca*)... que t'estan explicant la mateixa cosa, de... una assignatura nova, o sigui...

Entrevistador: Però que no acaba mai d'acabar...

E9: Ciència... Introducció a la Ciència política...

O10: *(Interrompent)* i Actors Polítics

E9 i 10: *(a l'uníson)* És la mateixa assignatura!

Algú: Eso! *(confirmant)*.

E9: M'han cobrat dues assignatures.

Entrevistadora: Sí, sí, sí *(confirmant)*, per la mateixa informació.

E9: Pos què vaig fer? Pos no vaig anar, a Actors i d'això.

O10: Tal qual, tal qual.

E9: No hi vaig anar, perquè, és una presa de pèl. Doncs, allò sí que és.. crec que és de les poques –diria– que no he anat, *porque he dicho “esto es una tontería”*.

Entrevistador: Política pública, també *(amb resignació)*

O10: A sobre és la mateixa persona.

E9: No, a nosaltres no; era diferent.

O10: Al nostre [cas], la mateixa professora explicava el mateix.

O8: Al menos no es *Management*, que eso es año y tras año y tras año... y contabilidad y *entrepreneurs*

(Alguns participants se senten identificats i riuen)

O8: Eso es horroroso... A mi por ejemplo, me falta un poco en el plano de estudios sobretodo. Y luego estábamos hablando de cuantas profesoras os habían dado clase, profesoras (remarca) – esto nada. Luego, autoras, muy pocas.

Alguns: *(confirmant)* Autoras!

O8: A mi también me faltan un poco temas de actualidad. Vale, yo soy un poco... –pero yo no he dado en la carrera, en tres años, [nada] sobre despoblación, que creo que es un tema muy de actualidad –la revuelta de la España Vacía del otro día, sabes? Como...

(Alguns participants riuen nerviosos, com sabent de què parla)

O8: No sé, me falta... muchos problemas que hay ahora mismo en la actualidad.

A5: Bueno, yo hablo de esto, ya que has sacado tu temita, ahora voy a sacar mi temita.

Entrevistadora: Claro.

A5: Para mi, igual que está bien que, aunque faltan mucho trabajo por hacer, eh... o sea, se están llevando a cabo más asignaturas de género y todo esto, a mi la ecología política me ha sonado la campana una vez el año pasado en una asignatura y de rebote. Por ejemplo. Y el tema de la ecología, yo creo que también es uno de los grandes problemas que tenemos que, o sea a los que tenemos que... –pero bueno, yo no debería decir esto, pero es que has sacado tu tema, que...

O8: *(riu amb complicitat)*

A5: Otra cosa es que, yo creo que también se nota muchísimo la diferencia, eh... y además muy grande, con los profesores que están asentados en su puesto de trabajo y con aquellos que se lo tienen que ganar. Sobre todo con el tema de profesoras asociadas y con profesores que – porque, suelen ser hombres todos– ya tienen su cátedra y les da igual. Realmente explican su cosa; muchas veces el tema que les da la gana y sin papel, y sin esquema ni nada, vienen, explican y hablan y se marchan. Y... no sé, o sea... A nosotros nos ha pasado bastante... Pero bueno, que quiero decir que da mucha rabia, porque tu conoces la situación de precariedad laboral que están viviendo los profesores asociados y piensas “coi”, en qué momento, no?

Entrevistadora: Sí, sí.

O1: Sí, jo crec que aquest és un aspecte que s’hauria de tenir en compte a l’hora de fer canvis, de flexibilitzar molt més la plantilla: si hi ha professorat de docència que no funciona, que potser és súperbo investigador, però aleshores que es dediqui a investigar i ja està, que no trepitgi una classe, no fa cap falta. I es reconegui també el valor del bon professorat que hem tingut.

E9: Només afegir una nota en lo de la innovació i no sé què, em... que crec que hauria de donar molt exemple, la Pompeu, la universitat, hauria de donar molt d’exemple amb el tema de la innovació: si volem ser una universitat de referència i d’excel·lència i tal, crec que l’excel·lència comença treballant amb professors i professores que ho estan fent bé, i que ho estan fent qualitat... –i que a més a més, recompensar-los *como es debido*, perquè lo que no pot ser... –o sigui, la universitat ha de ser –ah, i també el tema d’actualitat i tot això– la universitat ha de ser el centre de l’actualitat, de... o sigui, hauria de ser... hauria de liderar cap a on va la societat, i el que ens estem trobant és que ens trobem res. Jo, la sensació ara que tinc, eh: jo la universitat la

vaig començar quan tenia divuit anys, ara l'he començat amb vint-i-pico i la vaig agafar d'una altra manera, però és que jo m'he anat desil·lusionant, m'he desil·lusionat perquè jo, el que he vist és que la universitat, aquell focus que havia de ser de... (*murmura alguna cosa*) (*riu*) havia de ser com un... lloc on tu et crees, però a més a més, un lloc on et rodeges de molts pensaments, de moviments... —no he trobat això al final. Hi ha moviment, però n'hi ha perquè els estudiants i les estudiants es mouen, però la universitat és com que... com a tal, no? Al contrari, tinc una sensació que ho frena.

Entrevistadora: *Pues sí.*

O1: Ah, i sobre la proposta que has plantejat dels continguts *on-line*; si això es fa —clar— que no ens cobrin el preu del crèdit que ens cobren, perquè... O sigui, jo crec personalment, crec que si ara hagués de començar una carrera —en aquell moment, no, en aquell moment m'hauria matriculat igual que quan vaig començar, però ara si em diuen “hi ha no sé quin percentatge de contingut *on-line*”, no em matriculo, perquè... per pagar el que es paga i... després estar davant d'una pantalla sense... pots estar al YouTube com fa el XXXX (*diu nom d'un participant*), no?

Entrevistadora: Sí, sí. Teniu problemes... —sí, digues, digues.

O11: Jo en aquest sentit també necessito una interacció.

Alguns: Ja...

O11: Si al final no faig una carrera a través de... *on-line*... o sigui, si ho vull fer presencial és per sentir algun *in-put* important i sentir-me interessat, notar-me implicat...

(*Molts participants parlen alhora*)

O8: Y sobretodo, si tienes que pagar el alquiler en Barcelona o en Madrid, es carísimo. No sé, si vas a pagarte el alquiler para venir a dos asignaturas y otras dos son *on-line*, pues para eso me quedo en Huesca, sabes?

(*Alguns participants riuen*)

Entrevistadora: I parlant de tema preus, per exemple, coneixeu algú que hagi tingut problemes, en plan, de deixar la universitat pel fet que per culpa dels horaris, no ha pogut assistir a classe o... i ha dit “he de començar a treballar i deixar els meus estudis”, perquè...

Entrevistador: No poder compaginar, diguéssim, si la universitat us posa traves a l'hora de compaginar els estudis amb la feina, o amb... qualsevol altra aspiració.

O10: Yo de Políticas concretamente no sé, pero un compañero mío de Políticas se cambió de a Políticas de [desde] Economía porque el primer día de clase les dijeron “aquí venís a estudiar, aquí no se puede trabajar, por las mañanas venís a clase, por la tarde son los seminarios” y no pudo trabajar y a la semana se cambió de carrera porque él tenía que trabajar –eso, para trabajar para poder pagar... el estar aquí, porque si no, no podía...

E9: Des de la meva experiència personal, pues he ido tirando las pelotas a la d’això... de, no pago la matrícula, pero “ *tienes diez días*”, però “ *ara te paso no sé qué*”, però “ *ara te damos diez días más*” i així per allargar per intentar acumular diners per poder pagar, o sea, això ho he fet jo. i... no sé si a més gent els hi passa, però això que et posin una data límit i que a més a més –ah! Ja sé perquè vaig fer *la pelotera*: perquè et donen una opció que és [que] pots pagar-ho mensualment, i dius “ *ostras, esto es ideal*”, però crec que és a partir d’un préstec que has de fer a partir d’una entitat bancària, i dius “ *bueno, vale, no importa: Caixa d’Enginyers, venga, va bueno. Caixa d’Enginyers, encara, no?*”. Comences a tramitar-ho, però resulta que “ *no, no, te tiene que avalar alguien, porque tú eres un mindundi... te tiene que avalar alguien*”, però qui? La gent que no ho pot pagar és gent que potser tenim situació familiar precària totalment, quin aval jo tinc? *Si tuviera un aval, ese aval ya me lo paga! (la classe riu)*. I l’aval em deixa els diners, paga, pago la matrícula, i ja *en vez de darle el dinero por el banco* ho passaria amb l’aval. Això ho vaig trobar indignant, em va indignar moltíssim. Això també va fer que ho pogués allargar una mica i em donés ehh... i així ja ho pagues, però al final, lo que t’estan obligant, no et donen cap opció, o sigui, la universitat no és capaç de donar-te una opció “eh, mira, pots pagar això...” – no, res, ni a l’Autònoma crec –és que estic comparant amb altres universitats... però potser és mentida, però que ho he vist fins i tot a tres terminis; aquí hi ha dos terminis. Ostres, allò... és un pal, eh, haver-ho de fer pel *banco* és un pal.

O8: Y, sobre todo si buscas trabajo en otras universidades, nosotros estamos en una situación de que nos hemos matriculado a unas asignaturas obligatorias, las cuales –no lo ponía en el plan de estudios– teníamos que asistir a unas charlas concretas los jueves por la tarde, de contenido evaluable no relacionado con la asignatura y que teníamos que asistir obligatoriamente. A mi me pasó el caso, que yo me matriculé en Auditoría, que era una optativa justo a ese horario, por lo cual no pude ir a ninguna clase, y se evaluaba con un trabajo haciendo un ensayo de todas las charlas relacionándolo con el tema. Entonces era como “no me lo pone en el plan de estudios”, “no me sé los horarios”... y ya no es que no puedas encontrar trabajo; es que ya no te puedes matricular en unas optativas.

Entrevistador: Sí, sí, sí (*assentint*)

O8: Es que la Pompeu te pone muchas trabas, yo creo. Jo! La Pompeu... te pone muchas trabas, para buscar trabajo.

A5: Pero y no sólo de esto, y de la cantidad de trabajo que hablábamos antes, porque si tienes diez semanas y tienes una asignatura que quiere abarcar un temario que es muy amplio y muchas veces a fondo –depende de la asignatura evidentemente– esto, bueno, también lo decías tú antes: es una carga de trabajo, y no sólo del trabajo que vas a hacer al final de la asignatura, sino como, de continuar, de las entregas y todo esto, que no te permite conciliar con la vida laboral, más o menos...

A3: Em... al menos, desde mi punto de vista, también, yo he estado buscando prácticas y llevo buscando desde el primer trimestre y me ha costado muchísimo, porque, es que tengo asignaturas por la tarde también! Claro, me decían “no puedes de mañanas, pues vale, de tarde”, pero claro, “por la tarde no puedo ni esta, ni esta, porque estoy haciendo optativas”, y tengo que hacer las optativas, porque... Y ese es el problema que encuentro, que quieren que sólo estudies, cuando hay gente –a ver, en mi caso, yo tengo suerte de que soy becada general y me... y puedo tirar para adelante, pero hay gente que no le llegan las becas o que tiene otra situación, entonces me parece muy injusto que tengas que hacer clases de mañanas y de tardes. Entonces, cuándo trabajas? Para poder pagártelo... no... no hay tiempo.

A12: Eh, jo vull dir, relacionat amb això, perquè llavors el que provoca és que les feines que acabes trobant són lo màxim precari que trobes.

Algú: Sí, sí, sí. (*confirmant*).

A12: Perquè, treballes de cap de setmana; *de qué trabajarás? De hostelería. Cuatro euros la hora? Cinco euros la hora?* Treballes les nits? Se t’acaba reduint a unes merdes de feines que jo penso, és que mira, ho sento, perquè m’explotis tu em quedo a casa, *sabes?* Eh... i una altra cosa que volia dir, és que aquest trimestre, m’he trobat una cosa molt forta, que jo no havia vist mai. Em... m’he matriculat a l’assignatura de Ciutadania i Immigració, i, no sé si l’heu fet vosaltres, però...

Entrevistador: És optativa, no?

A12: Sí. Optativa, i m’he apuntat, perquè, és que em falten dues assignatures i em trec la carrera, i és l’última que m’interessa, i vaig veure el pla docent i vaig dir “*bueno, pues m’apunto*”. Total, que el professor ha dit que si faldem dos dies ens treu dos punts.

Algú: Buà!

A12: Si faltem tres dies, ens treu tres punts. Si faltem quatre dies, suspenem l'assignatura. Eh... perdona? Mira, és que, bueno, jo, jo, quan vaig llegir això... mmm... vaig flipar, i llavors el que he fet ha sigut dir-li –perquè jo a més a més ho tinc dilluns a la tarda, i dilluns a la tarda treballo, porto un grup de nens que no els puc deixar penjats i llavors, jo lo he fet –li vaig enviar un correu al professor, explicant-li, tal, tal, tal, em va dir, “bueno, celebro el teu interès per l'assignatura, però és que m'ho imposa la Pompeu”. Llavors vaig dir “cómo?” –però com poden estar mentint a la cara? Si, si és una cosa que, des dels degans donen flexibilitat al professor perquè facin el que vulguin, és a dir, “m'estàs mentint?”. Li vaig contestar i li vaig dir, amb bones paraules “m'estàs mentint? Jo ja sé que això no és així”, i em va dir “bueno, ho sento molt, si no pots venir a la meva assignatura, no vinguis i ja...” – *en plan*– “ja et suspensaré”.

(Algun participant murmura alguna cosa, sorprès)

A12: Llavors jo vaig parlar amb el Marc Ayala, el degà, i –perquè també em donava una assignatura– li vaig comentar i va flipar. O sigui, va flipar que aquest professor fes això, per exemple. Va dir, “bueno, parla primer amb el vicedegà, comenta-li i llavors per la via oficial que m'arribi a mi i llavors t'ho podem fer...”. Envio correu al vicedegà, Pascual Vendrell, li comento la situació (*en un posat irònic*) i em va dir que ell encara era més rígid –venga– jo vaig dir, pues no sé. Llavors, em... què ha passat? Aquesta situació tinc, més de cinc, sis companys, dels quals la meitat avui han renunciat a l'assignatura, perquè estan treballant en empreses que els hi diuen que nanai, o sigui que si tu faltes, *adiós muy buenas*. Eh... uns altres, no han renunciat però estem com *locos* escrivint correus al professor dient-li que què fa? O sigui –escrivint-li bé–, però és que la situació és, com pot ser que ens treguis punts per faltar? A més –jo no he anat– jo el que vaig fer va ser dir-li a la meva amiga que em firmés. O sigui, *bueno*, “firma'm fins que jo pugui anar”. Però, clar, és que apareixeré potser la sisena setmana, jo, “hola!”, no m'haurà vist ni un dia, i com em digui “tu qui ets?”, doncs ja la tinc *liada*, no? Però, què he de fer? Esperar-me al setembre, ah... per fer una assignatura, per treure'm la carrera? En el meu cas, jo vull fer *opos* [oposicions i per fer *opos*, si vull entrar a cert nivell, em demanen la titulació: no és lo mateix poder fer opos a partir de setem... –a partir de ja, o sigui, al juliol, que haver-me d'esperar doncs a desembre, per exemple, perquè un professor diu que si falto dos dies, em treu dos punts. *Bueno*, jo ho trobo súper fort. Que espero que es canviï la situació, però és que al *profe*, és que tal qual, *se la suda completamente*.

O11: Perdó, però...

Entrevistadora: No, em sembla que estava abans...

O8: No, sólo querría compartir una cosa, sobre... lo de esto... si no tienes conciliación con el trabajo porque tienes de tardes, muchos te podrán... muchos profesores, mmm... no sé en Secretaría, te podrán decir “te hemos dado muchas asignaturas, te hemos dado cómo buscar los horarios...” “habértelo buscado todo de mañanas”. Y ya está. O sea, es como, realmente les estamos echando la culpa de que nos interesen cosas que sean a unos horarios... rocambulescos.

A3: Sí, pero luego si te se solapan, te van encima tuyo... “es problema tuyo”. Es decir, no puedes hacer sólo mañanas; porque es que si no, se te solapan las cosas.

A5: Igualmente, estás como... o sea, evidentemente... bueno... tu a lo mejor no, pero si tienes la necesidad de trabajar, no tienes tanta libertad para escoger tu carrera profesional, por decirlo así, tu vida académica, entonces, tiene muy poco sentido.

O8: No, claro, digo, lo que podrían pensar desde Secretaría.

Alguns: Claro.

A12: És que a mi em va dir el professor: “tu ja sabies que era dilluns per la tarda”, i jo li dic “home, però és que lo que no pot ser, és que tu m’estiguis treient...” –o sigui, clar, jo m’he apuntat a una assignatura, perquè és que... com que ja he fet totes, *claro* només podia triar dos, dos assignatures, llavors he triat les que més m’interessen. Què? M’he d’apuntar a fer no sé què d’economia? Quan jo són una negada de números? M’he d’apuntar a fer no sé quina assignatura en anglès, superdifícil, si jo potser no tinc el nivell? Llavors, clar, jo li vaig dir al professor “he fet la teva perquè no tinc cap altra opció”, “sigues flexible; deixa’m assistir potser al seixanta-setanta per cent”. Li vaig oferir a fer-me un treball... o sigui, que no serà perquè no m’ho *curri*, perquè aquest professor és més *dinosaurio*, que jo què sé. O sea...

Entrevistadora: Tu volies dir *algo*?

O11: Sí. El que hem dit de la conciliació de treball i d’estudiar, em... jo crec que realment la Pompeu passa la responsabilitat i que s’espabili l’estudiant. I sobretot, l’única facilitat que hi ha, l’única possibilitat que hi ha per a l’estudiant és que trobi feines flexibles i que pugui fer-s’ho com pugui, i que sobretot les optatives. Totalment, la responsabilitat la té l’estudiant i la Pompeu no fica cap facilitat.

E9: Que també, clar –*aquí hago un poco de...* d’advocat del diable. Em... a la Pompeu també, se suposa que una de les idees és que els alumnes siguem autònoms, que tinguem... que nosaltres mateixos ens busquem la vida, una mica entre cometes... I una cosa que dic, és: que una cosa [és] que ens busquem la vida i siguem autònoms i ens espabilem per trobar les coses i d’això, i

una altra és *desemparaos y alejados de la mano de Dios*. A mi lo que em sembla molt fort és que –i això, aquest és el teu cas, però hi ha d’altres casos, jo m’ho vaig trobar, per exemple, era una *chorrada* també sobre solapaments– lo que no pot ser és que no hi hagi cap autoritat competent que t’agafi i et deixi en l’estocada. Això em dóna a mi una sensació, que realment, o no hi ha directrius *clars*, o realment la Pompeu... quin és el plantejament de la Pompeu? Què ha de venir, el degà? I si no és el degà, què? Qui? Qui? –Ai el degà... el rector, perdó. És que *ya nos hemos ido al degano, al vicedegano...* això què és? I això també m’ha passat amb una assignatura, també, que va solapar coses. I aquí al final, l’última resposta la té el professor. Però, la té el professor, sobre quina competència? És que al final estem posant aquí... no estem parlant de *ninguna tontería*, al final són solapaments que, al final t’estan condicionant a una situació laboral, que aquesta situació laboral t’està condicionant el que tu estiguis estàs estudiant. Vull dir, no és un tema menor. Jo no ho trobo bé, que es doni només, i que decideixi el professor. Ho puc entendre, una mica... no sé què, seminaris, no sé què, “*me va mal esto*”, jo què sé. *Tonteries* així. Però quan són coses de *fuerza mayor*, que tingui l’última paraula el professor, i que... no sé, no ho trobo bé. Aquí ens trobem a vegades desemparats, agafant una mica el que deia, també, el *número once* (*la classe riu*).

O6: Sí, és a dir, jo, la primera reflexió que va lligada amb lo què heu exposat, és la precarietat que impulsa les persones o els estudiants a haver de treballar, no? És un problema del sistema que, en certa manera, la universitat també hi tindria alguna cosa a dir o a fer. Aquesta és la primera reflexió que va lligada a lo què diré ara. I la segona és que, jo crec que pots aprendre un temari o assolir unes competències d’una assignatura que t’interessa, perquè si estic triant aquesta assignatura és perquè m’interessa, no perquè tu m’imposis quina vols l’assignatura que jo faci d’acord a la precarietat que respon al sistema. Si és que això està clar. Si jo faig Ciutadania i Immigració, doncs és perquè m’interessa, i jo puc assolir aquests coneixements i aquestes competències, potser sense anar a classe, perquè he de treballar. Llavors, que hi hagi una facilitat, una flexibilitat, i, lligat al què tu deies: que no sigui el professor de “oh, és que mira, ho sento, haha” [*la classe riu*]. No, però és que no, tens raó: que hi hagi algú que digui... que imposi –perquè al final és una imposició– de dir “no, mira, aquest alumne, té uns justificants, està treballant, s’està guanyant la vida perquè ha de pagar aquesta carrera, està pagant una part del sou...” vull dir, llavors, siguem sincers i... doncs, tu ets flexibilitzes una mica, li passes els apunts d’una altra manera... –una altra cosa, hi ha mil maneres d’assolir unes competències que al final és lo que venim a fer aquí, assolir uns coneixements. Llavors, doncs, que hi hagi aquesta facilitat, que està molt relacionada amb què la gent sigui competitiva o *dinosaurio*, però llavors els hauries de dir “o ho fas, o te’n vas... una mica... a investigar” (*la classe riu*).

Entrevistadora: Digues.

A5: Relacionat amb el què deia ell... em... jo he vist que per exemple a la nostra carrera [Política, Economia i Filosofia], jo he vist que és molt important la figura de la coordinadora. Val, ens ha salvat el cul a totes. La... la Maria Buenafuente, o sea és que és un encant, o sigui si nosaltres li debem *algo* a algú a la docència és... [ella]

A12: *(Interrompent)* Què és la coordinadora?

(Molts participants parlen alhora)

A12: Perquè a Polítiques... no existeix, no?

O8: Als de FPE [Filosofia, Política i Economia] ens van enviar un correu quan vam arribar a primer "Hola, jo sóc la Maria *Buenafuente* i sóc la coordinadora del vostre grau".

Entrevistadora: *(Interrompent)* És el tutor, això?

O8: No, no, no, és una secretària de la Secretaria de Polítiques... que... –oye– t'ho fa tot! Que qualsevol problema, o sigui, qualsevol *(emfatitzant)*, o sigui, tot: canviar optatives, matricular *aunque* t'hagis matriculat a x crèdits i vols agafar una assignatura de menys crèdits, et fa la matrícula: et dóna totes les facilitats que trobes al món, o sigui...

Algú: Ah sí? (Sorprès).

A12: Que fort.

E9: *(Murmura alguna cosa)*

A12: I per què no ho tenim, això, nosaltres?

O11: És una persona, és una cosa individual que és gràcies a una persona individual i no a una cosa del sistema que...

A12: *(Interrompent)* Ah! Perquè ella ho ha volgut assumir?

Alguns: No, no...

A5: Jo m'imagino que té aquest paper perquè com anem l'Autònoma, i a la Carlos III a Madrid, i a l'Autònoma d'aquí, bueno, és difícil...

Entrevistador: És més del triple grau...

O4: Ella realmente sólo es de Secretaría y lo hace un poco porque quiere, porque no creo que en su trabajo esté contestarnos nada...

(Tota la classe riu)

E9: Yo he contactado con ella, porque lleva también lo del tema de los créditos de movilidad...

O4: Sí, sí. Ella trabaja y hace muchas cosas de gestión, y tal...

(Diversos participants parlen entre ells alhora)

O10: I la feia que fa és la de dues o tres persones, o sigui, respon a tot, súper ràpid...

O8: Sí, pero la Secretaría de Políticas así en general, yo creo que funciona bastante... o sea hacia los alumnos bastante bien; Económicas es: mandas un CAU, este es el plazo de seminarios, este es el plazo de no sé qué... te sales y nadie te responde. Pero aunque sea Joan de Políticas, que ahora lo han cambiado al PIE, este también ha salvado el culo en medio de junio para reconocerte créditos sin ser de cuarto... y cosas así. O sea, en Políticas, yo creo que la Secretaría funciona bastante... bien.

Entrevistadora: Vale, i *bueno*, tornant una mica a coses del guió que tenim marcades... *(alguns participants somriuen)*. Em... que és súper interessant *(aclrint)*, però... Val, o sea, ara canviarem molt, però *bueno*. En *plan*, sobretot en tema també de les classes i així, per exemple, o sigui, vosaltres veieu que en el moment de l'examen, normalment estúdieu dels vostres apunts que heu pres, companys, o rec... feu una mica d'Internet, que dius, hi busqueu algunes plataformes digitals...

Algú: Depèn molt de l'assignatura.

O10: Jo he arribat a pagar per apunts.

A12: Què dius? *(sorpresa)*

O10: Sí, sí. A *ver*, valien 27 cèntims, eh, tampoc no és tan... Però en aquest punt, d'un *profe* que jo no tenia ni idea de què estava explicant aquell senyor, no tenia ni idea, i entre –crec que vam ser cinc-sis persones– un va pagar dos euros i mig i ens ho vam partir entre tots i ens vam passar els apunts. I, jo crec que arribar a aquest punt a un sistema universitari que en teoria és l'excel·lència acadèmica internacional, que et portarà al millor mercat de treball del món amb una integració laboral del 87% *(amb ironia)*... *(algú riu)* jo crec que hauries de tenir un professor que només escoltant-lo ja pots prendre apunts o una altra persona de la classe, poder demanar els apunts a algú com per poder anar a l'examen amb seguretat. Perquè, al cap i a la fi, els

exàmens són una manera d'avaluar una mica trista, però bueno, els exàmens són una manera d'avaluar, i si tu has anat a classe tots els dies i els teus apunts no et donen la teva seguretat, no et donen seguretat per a l'examen, algú dels dos ho està fent malament: o jo sóc daltònic i... dislèxic i no puc escriure, (*alguns somriuen*) o el *profe* no explica del tot bé.

O8: Mmm yo, un par de cosas. Mmm... yo lo de pagar por apuntes creo que es más bien competitividad de la gente de la Pompeu –yo he llegado a ver aquí apuntes en verde con código para que no lo cambies y al imprimirlo te salga en blanco, porque las impresoras solo imprimen en blanco y negro, es una cosa...

Entrevistadora: Esto es muy fuerte, eh...

A12: Estic flipant.

Algú: Jo també.

Entrevistador: Jo també.

(*Molts participants parlen alhora*)

O8: Eh... pero, o sea, no creo, o sea, no sólo los apuntes de esa clase cojes apuntes, sino que también requiere hacer un poco de esfuerzo en casa para buscar un poco de bibliografía, buscar otros puntos, o sea que no sólo simplificarlo con “voy a clase y sólo con esto ya me sobra”, que también para esto están los créditos no? O sea, que son horas que tienes que dedicar fuera de clase...

Entrevistadora: Qui més havia aixecat la mà?

E9: No sé si per allà...

A5: Yo, a ver, yo he pensado... es que yo nunca tomo apuntes pero, o sea, sí esto es algo que siempre he pensado, que es que no entiendo por qué motivo los profesores no dan apuntes, o sea, si lo que quieres es que aprenda la asignatura, pues ponlo lo más fácil posible. Es que además hay profesores que se ponen en plan cabrón: “no te subo el *powerpoint*”, y dices, *pa* qué? Ya está hecho, *pa* que voy hacer yo, o sea, *pa* que lo voy a copiar en el ordenador y ya lo veo? Lo importante es que yo aprenda, y no que pase aquí el trabajo de... y no sé. Pero bueno, en general, al final, yo en mi caso en verdad es, o powerpoints, o así a veces lecturas, pero tampoco mucho, o apuntes de otros años. Es como todo el mundo...

O4: Ya, tú tiras mucho de... bueno, sí, y es mucho más fácil... porque cuando eres una persona que tiene que tenerlo todo súper bien redactadito y bien puesto para leerlo bien y asumirlo y

tranquilamente, sabes? Pues, sí que yo hago mucha compilación, de... compartimos apuntes en clase, eso sí que lo hacemos un montón, compartimos mucho los apuntes y por eso muchas veces hacemos un *drive* con todo el mundo de clase (*rient*), que cada uno iba escribiendo para luego más o menos... yo qué sé, o sea... me parece que lo contrario también es una estupidez. Entonces, bueno, yo hago eso, yo... Entre mis apuntes que tomo en clase, en el momento que me canso, pues cojo el *powerpoint* y ya está, y... no sé... o sigui, és això. Bàsicament, compil·lació de coses, és a dir... y leo y hago resúmenes... I el que sí que he trobat, que hem fet molt aquest any que està molt bé, és agafar com... o sigui, moltes vegades tenim assignatures que la quantitat de lectures que s'han de fer és...

Alguns: Sí (*interrompent*)

O4: És inassumible. Per tant, ens les repartim nosaltres i fem un resum i a partir d'allà més o menys tens una [idea]... o sigui, pots arribar bastant a tenir més o menys una idea del què es parla, almenys amb vuitanta persones de lectures. Que jo penso que això també està bé, perquè dintre del què cap, o sigui, *bueno*, és un moment per donar-nos tota aquesta bibliografia, que està molt bé perquè potser d'una altra forma no arribaríem a ella, però clar, tampoco puedes pretendre como profesor que yo me lea los doce textos *pa* mañana, porque no lo voy a hacer, y además en inglés (*algú riu*)...

Entrevistador: Vale, ara...

Entrevistador: Ah, *bueno*, ell...

E9: Sí, *bueno*, si no... Sí? Vale. Em... jo... per fer una mica de balanç eh... tampoc *es aquello de decir: nosotros aquí esfuerzo mínimo* i d'això... sinó per posar una mica també de responsabilitat; si exigim drets, tinguem deures. Eh... jo crec que... no sé quina assignatura va ser, que vaig trobar que l'interessant era :te doy apuntes o tens aquí una cosa allà mastegadeta, però si vols més i vols treure més nota a l'examen, tens les lectures, o sigui, això que t'estic posant és de les lectures, llegeix-te-les i podràs tenir més, no?... pots anar una mica més enllà. Això ho trobo interessant, i crec que seria un *mix* de trobar lo de dir... tens aquí els apunts, però realment on has de buscar és... tu has d'agafar... no? Perquè jo crec que una de les coses... –estàvem parlant abans de competència i jo crec que aquesta és la clau, no?– que tu puguis agafar un article, no? Un paper, no? I agafar, llegir-te'l, fer-te els teus apunts, eh... treure les idees... –clar és que al final és lo que... almenys els que ens volem dedicar a investigar, és lo que haurem de fer d'alguna manera, i jo crec que això seria... és interessant. Però clar, s'ha de fer un balanç, perquè si no, clar... No es pot convertir, ni classes teòriques en agafar –com jo m'he trobat– de *este* és el guió

dels temes que sortiran, però com no poseu a l'examen la definició com jo ara mateix l'estic dient, *va a contar como desto...* —ehem, Relaciones Internacionales, Introducción—

(La classe esclata a riure)

E9: Ho trobo denigrant, perquè aleshores lo que t'estan dient és "les competències al pla docent, m'he és igual, jo lo que vull és que *categeu*", i aquesta sensació no pot ser, o sigui, la sensació que nosaltres hem de tenir, jo crec, és d'estar a una classe, que em pot agradar més o menys el professor, em pot agradar més o menys el temari, em pot agradar més o menys com està donant la classe, però que almenys jo tingui una via neutra de què jo pugui assolir les competències que m'estan exigint. I *punto*. És que jo crec que ha de ser la base, i s'ha de trobar un terme mig en aquest sentit.

A3: Bueno, era una mica més reflexiu que una altra cosa, que... ens empenyen en si a ser individualistes, que cadascú s'ho curri i que siguin les millors persones en si, però és que a l'hora de la veritat, jo he tret millors notes quan m'he repartit les lectures i els apunts, que quan m'ho he d'haver fet jo. Perquè és que hi ha... posaré un exemple: hi ha una optativa... de... la de feminisme?

Algú: La Mercè Bagès.

A3: Sí, que a mi m'encanta com explica. Una altra cosa és que, per ser una optativa de quatre crèdits, posa moltíssimes lectures...

(Algun participant riu)

A3: En anglès, *que no se lee ni el tato*. Però és que, perquè no arribem; jo tinc aquesta optativa i potser els Erasmus només amb aquesta optativa *pos sí, pos bien*, si només tens aquesta, *vale*, guai. Però és que jo en tinc quatre més! És que no hi arribo. O dormo menys, o què faig? I no em vull ni imaginar la gent que ha d'anar a treballar i a més ha de comprar els llibres.

Entrevistadora: Sí, sí... *Vale*, i tocant una mica el que abans hem dit del tema d'exàmens... vosaltres, o sigui, vosaltres veieu que es tira molt a vegades del [examen de tipus] test, quan de vegades no s'hauria de fer tant de test, que de vegades no se us pregunta l'opinió com us l'haurien de preguntar... com ho veieu? O veieu que sí, s'ha de fer test, perquè... també pel tema professorat, per comoditat a l'hora...

O1: Per a mi, els exàmens, tal com es plantegen ara no tenen cap sentit, o sigui, des del professor que vol que memoritzis una definició tal qual, o des del típic examen que no pots portar res, o

sigui, en quina situació de la vida et trobaràs en una situació en la qual hagis d'aplicar algo del què representa que estem aprenent aquí i no tinguis cap altre recurs, que estiguis tu sol davant del problema? No sé, crec que s'haurien de fer, sempre, amb els apunts i fins i tot exàmens en grup i d'altres maneres, amb altres metodologies... no sé. I test... a Ciències Polítiques? Mai. No sé.

Entrevistadora: Ja, ja.

A2: També és veritat que el tema del test va molt lligat... o sigui, crec que és com tot en general, que va malament perquè hi ha molts profes que tenen unes condicions de merda, que cobren una merda... i, vull dir... És el cas del d'Estructura Social, per exemple...

Alguns: Sí, sí.

A2: Que el *profe* està... doncs.. *bueno*... pel que explicava, en una situació precària, doncs, *pa qué me voy yo a corregir* no sé quants... quan no sé quanta penya fotent-me la *xapa*... I l'examen era una *basura*, comparat amb l'assignatura, que és súper... de les millors que he anat, jo personalment he fet... aquell examen era com... *en serio*? Però clar, també ho entenc, perquè... o sigui... i ho respecto que ell decideixi fer això, perquè llavors és com que ha d'anar englobat dins del canvi, o sigui, remoure *todos los cimientos* d'això.

Entrevistador: Em... tu.

O10: Al final, el que... tot just el que acabes de dir... el tema setmanes fomenta el fet que hi hagin més tests, perquè, si tu tens un horari –un horari...– un calendari súper marcat de quan has d'entregar les notes, quan has d'entregar les actes, tot just una setmana després de fer els exàmens s'han d'entregar les notes i s'han de tancar les actes, fa que els profes no –a part que molts *profes al ser* associats, tenen altres treballs de fora, o sigui... crec que el noranta per cent dels *profes* que jo he tingut són associats que tenen feines a fora i que han de fer altres coses amb la seva vida per poder menjar, doncs... no hi ha capacitat física de que ells corregeixin dos-cents exàmens de tanta gent, redactant quatre folis per davant i per darrera sobre... sí, sobre estructura social, sobre l'origen de les desigualtats. Vull dir, és normal que faci un test, “el fico a la màquina, i *venga, tira*”. I crec que això; aquesta precarització del treball universitari acadèmic fa que els profes disminueixin la qualitat dels seus exàmens, que *a lo millor* haurien de ser més de... no d'esbarjo, sinó d'*esplaiament*, de... com deia el company... de fer exàmens que t'agradi fer l'examen. Perquè jo molts cops, a mi la setmana d'exàmens, no m'agrada fer exàmens, pel fet de fer l'examen, perquè penso que estic perdent el temps, perquè no estic aprenent res de fer l'examen.

Entrevistadora: Sí, sí, sí...

O10: I estudiar, jo voldria estudiar... –quan una assignatura m’agrada jo estudio perquè aquella assignatura m’agrada i els coneixements jo crec que em servirà; jo no vull estudiar per a un examen.

Entrevistador: Ja...

O10: T’acaba fent pal, l’examen...

Entrevistador: De vegades l’estratègia per a superar l’examen, és com que preval més que la resta, que els continguts en si...

O10: Sí, sí, sí. I molts *profes*, veus com que han d’explicar certes coses, perquè les han d’explicar –que *a lo millor* no és interessant, però ho han d’explicar, perquè els hi toca.

O1: Jo crec que, amb tot, la universitat necessita apropar-se a la realitat, adaptar-se a com es treballa avui dia, adaptar-se també.. o sigui... que els crèdits –com deia la companya– plasmin la realitat, que no pot ser que hi ha assignatures que porten moltíssim treball i siguin quatre crèdits... i també apropar-se a l’actualitat... Amb tot, excepte a la precarietat (*la gent riu*), apropar-se a la realitat... o sigui, si ja la patim nosaltres, també com a estudiants, que hem de treballar i no sé què, doncs, no la promogui.

Entrevistadora: Algú més volia dir *algo* més?

E9: Sí, que abans... *se me ha ido el santo al cielo*. Però volia parlar del tema aquest dels exàmens. Jo crec que és súper interessant, les idees que estan sorgint aquí, o sigui.. que un examen, que tinguis gust de fer l’examen, és súper interessant, això, perquè al final el que estàs és posant en pràctica que allò que, potser va malament assistir a una classe, potser les... com... d’això, o sigui, independentment de com hagi anat el professor, que t’hagi agradat més allò o això, que tu al final quan estiguis fent l’examen, que tinguis la sensació que allò que he après, que ho pugui, jo, aplicar, i jo, una altra vegada, el que feia és... de... mirar-ho, però no, perquè jo no sóc *d’empollar*, perquè odio *empollar*, i aleshores, d’anar, de *decir* “*bueno, voy a demostrar que es lo que...* que és lo que he après”. Això una, i l’altra, amb lo del *tipo* test i tot això, jo crec que és ocupar *cupos*; no tenen cap sentit, crec que s’haurien de repensar els exàmens, i jo des de la meva experiència, per exemple, vaig haver de fer una estada –vaig estar al Japó– on vaig descobrir el millor examen... del món, que és, el primer dia de classe, t’arriba un professor i et diu “aquí teniu l’examen, teniu temps fins tal dia. L’examen és fer un treball a partir de no sé què *ta ta ta*”. Allò era l’examen, i des del primer dia tu ja el coneixies. *Pues, señoras y señores*,

aquesta persona és una persona que és professor de la Pompeu i estar fer un *tipo* d'examen que trobo súper original, i a més a més és vicerector; és el Víctor Cruz. I va fer un examen...

Entrevistador: Ah! És veritat, és veritat

E9: Que vaig tenir la punyeta casualitat que estava fent de professor allà i em va dir “no, no, jo faig els exàmens així. Lo que no pot ser és que tenint professors que estan fent exàmens molt... –no? Ah, que... *no es tan así, no? (responent a algunes cares dels companys)*

Entrevistadora: Eh... *(somrient)*

A5: Vam tenir un altre *tipo* d'encontre amb ell... *(somrient)*

Entrevistadora: Sí, hem tingut... eh... però acadèmic no...

E9: Ah, *vale, vale* (mig rient). La qüestió... em va agradar molt el plantejament, perquè platejava totalment diferent de lo què és un examen, de dir “no, no, tu fins a l'últim dia, no sabràs *lo que te voy a preguntar*” i no; la qüestió era... “tu ja pots començar a pensar més o menys alguna cosa –perquè tenim idees, tenim qüestions...– i aleshores pots anar...”. Jo crec que són diferents metodologies que et plantegen també fer diferents formes: hi ha altres formes de fer els exàmens i no tot passa pel *tipo* test. I, si és que *si no lo digo rebiento*: ah... la facultat de Ciències... el *tipo* test... és que si no fas el *tipo* test... estan obligats. Tu, només començar l'examen –per si no ho sabeu– ... llavors, l'època d'exàmens, tenen els exàmens *todos los días de un tirón –nada de repartir entre dos semanas; eso no existe*. Són tres dies d'un *tirón* tots els exàmens, però el primer dia, tu has de fer un examen de preguntes de tipo test, que dura *dos* o tres hores –ho trobo inhumà– eh... on et surten totes les assignatures –per tant, tu ja t'has d'haver estudiat totes les assignatures del trimestre i molts d'ells nota mínima de *cuatro*. Ho trobo una *burrada –está bien* que són els metges del futur i els que ens han de curar, però trobo que és una *burrada* i allò és una salvatjada, que en cap altra facultat passa, i jo crec que allò s'hauria d'acabar; bueno, és que estàs acabant amb la salut de les persones, o sigui... jo ho dic...

O8: Bueno, sobre eso... es que... cuando hacen el KEMT y ya se están entrenando para el MIR, o sea, yo creo que sí que tienen que... sí que tendrían que...

E9: *(Interromp)* sí pero eso tienes un montón de pruebas para hacer, pero no para... –es que no me sirve la excusa.

(Alguns participants riuen)

(Alguns participants murmuren alguna cosa)

E9: Los (*anomena una professió*) no van a ir a MIR, no? Pero...

O8: Bueno, la diferenciación de exámenes de optativas y de obligatorias, porque las obligatorias en muchas ocasiones no gustan a los alumnos y es como “me lo quiero tragar, y me la quito de encima porque me obligan a hacerla”, entonces yo sí que haría un temario de... un tipo test o de redactar, lo redactas, lo vomitas y punto. Las optativas, sin embargo, como son cosas que ya se supone que tienes inquietud, haría algo más, pues como por ejemplo lo ha puesto él (*fent referència a la E9*).

A12: Jo, els millots exàmens que he fet, normalment, han sigut de... amb apunts, per exemple, però que et demana una reflexió o et pregunten sobre un tema i tu explica el que vulguis... Per exemple, l'assignatura d'Estratificació Social, la Mariona, que era una pregunta...

Entrevistador: Molt oberta...

A12: Sí...

Entrevistador: De justificar amb les lectures.

A12: I tenies apunts i tal, però jo crec que vaig mirar dues frases o tres, només. Perquè clar, tu pots reflexar tot lo que has après a la carrera; no... Jo no, jo no parlaré només d'Estratificació, és que potser parlo sobre coses d'Estructura... sobre coses de Sociologia...

A5: més, en aquell examen, ens deia que portéssim qualsevol cosa de paper que volguéssim, i a més podies tirar d'*apuntes de antes*... perquè *tío*, dius “això em serveix”... d'anar a un examen, amb coses que he après.

Entrevistadora: I creieu que aquí copieu molt, a la universitat?

La gran majoria: Sí.

O10: Jo he fet exàmens grupals, que estàs a classe i un senyor diu “*la siete!*” i un altre “*A!*”, tal qual, perquè el profe se n'havia anat. Impressionant.

(La classe riu)

A3: És que trobo que és més fàcil que al batxillerat.

(Alguns participants riuen)

A3: Però molt!

Alguns: Sí, sí.

O10: Impressionant.

O8: Hay muchas cuentas de *Instagram* por carreras, y existe una de... una foto de un profesor en el examen que estaba dormido.

(Algun participant riu)

O8: O sea, que dices: uno, que el profesor esté dormido, y dos, que alguien saque el móvil y le saque la foto al profesor...

Algú: Claro, sí sí...

A5: Es que es muy *heavy*, porque pone los nombres y los apellidos... no tiene miedo de engancharle...

Entrevistadora: ¿Quién es? Es pot dir eh...

A5: El Carrasco, tío. O sea, el Carrasco es uno de los que era... uno de los grandes de nuestro grado que es uno de los que viene a hacernos, como la bienvenida y... o sea...

A2: *(Interrompent)* I va després amb la Viquipèdia.

A5: Sí, sí: o sea, sus *powerpoints* son citas de la Wikipedia.

O8: Hemos tenido cuatro veces el mismo *powerpoint* en tres años de carrera *(parla amb un participant)*. El del referéndum! El del referéndum!

(Alguns participants riuen)

Algú: Sí! Igual, igual.

O4: A ver, a mi copiar me parece... o sea, yo no voy a copiar, pero es que además me da igual que la gente copie. Desde luego es una responsabilidad individual. A ver, el profesor obviamente tiene que obrar para que no copien, si quiere, pero desde luego... que cada uno haga lo que quiera, pero vaya, tampoco creo que sea algo en plan “bua!” . Es que si copias es porque quieres, y si no quieres copiar, pues no copies.

O10: Pero la cuestión está en saber por qué quieres copiar. O sea, por qué tú quieres copiar? O sea, si yo copio en un examen porque la asignatura es una basura, y yo sé que no me va a servir de nada, y yo me pongo con tres otras personas al lado, que estamos en la misma situación, nos dividimos el temario y nos dividimos las preguntas del examen. Pero, por qué? Porque es una basura, que eso no me lo voy a estudiar y a los dos días lo olvidé. En cambio si cambias el modelo

de examen, y pones un examen más reflexivo, un examen que te sirva para algo, el hecho de hacer el examen... yo creo que estás cambiando... Y también el efecto que produce la semana de exámenes en la gente, o sea, estar en *Aigües* la semana antes de exámenes es poder cortar el estrés con un cuchillo (*riuen*). O sea, yo he visto gente llorar, antes de un examen. Un sistema evaluativo que te lleva a llorar... (*riuen*).

Entrevistador: Llavors, potser a tercer i a quart, que hi ha assignatures on no hi ha examen... Creieu que això seria millor, potser que no hi hagués examen? Com us influeix això en l'assistència a classe o en la superació de l'assignatura?

A12: A mi m'ha anat molt bé, per exemple, no tenir... –o parcials, vaig fer, també amb el Jiménez. Això de programes públics, i eren dos parcials súper fàcils, en aquest cas... que bueno, podrien ser difícils. No és lo mateix haver-te de memoritzar quinze pàgines, que era el cas... I després, unes altres quinze pàgines –vull dir que no era acumulatiu, per tant era bastant *guai*– que haver de fer un examen sobre com avaluar un programa públic, que a mi m'és una cosa cent per cent pràctica, que tampoc té sentit fer un examen teòric. Em... i no fer exàmens... sempre he fet exàmens, jo, a la Pompeu... encara que sigui un 10%. De fet, aquest trimestre he fet dos exàmens, que comptaven , un un 30% i un, un 20%, crec. Però, clar, estaven allà igualment, i en un et demanaven un 5 per a aprovar... per tant és *casi* com que l'has de fer sí o sí i l'has d'aprovar.

O8: Yo creo que si te ponen –como decía (*fent referència a un participant*)– un trabajo el primer día de clase y te dice “este es el trabajo, que se cubrirá con todos los contenidos de la asignatura”, aunque no haya un examen, ya te obliga a ir a clase, el hecho de las fuentes, lo que diga el profesor, los comentarios, si que le gusta el profesor, lo que no le gusta, un poco, o sea, el hecho de un trabajo que te digan al principio, el profesor, “va haber este trabajo y sólo va haber este trabajo, o trabajo y seminarios” ya te... o sea, gusta más, te obliga a ir a clase, y no te estresa, la vida en las últimas semanas.

O10: Te obliga a trabajar más.

E9: Pero trabajas más, eh.

A12: A veces sí.

O10: Yo prefiero estudiar.

O8: Pero al menos no pasas ahí en las Aigües de ocho a ocho comiendo un *tupper*, yendo a la *uni* un sábado (*riuen alguns participants*).

Entrevistadora: Digues.

O6: Jo només volia dir que si aquest fos el model que a mi m'agrada, i crec que hi ha assignatures que s'haurien de fer així, com a mínim que no posin càrrega al mateix treball, perquè al grup de WhatsApp tothom ja només parlen del treball aquest i... vull dir que llavors ningú està obtenint cap competència, sinó que copiar... igual que el *tipo* test; recordo que el de Sociologia cada any és el mateix (*algú riu*). Pos jo no me'l vaig estudiar i la vaig pringar, pos molt bé, però com a mínim vaig aprendre altres coses que no sortien al test.

A5: Que jo crec que amb el tema dels exàmens, potser una cosa a tenir en compte, no tant és la forma d'examen, que sí, que amb tot això hi estic molt d'acord, però: el temps que tens per a estudiar altres assignatures; vull dir, no pot ser que tu tinguis una assignatura amb moltíssim de temari, que és un 60% de la nota i que t'entra tot i has de fer el mètode aquest de memoritzar i posar-te a *escribir*, quan has acabat classes divendres i l'examen el tens dimarts.

Entrevistadora: Sí, sí.

A5: Por ejemplo! I amb més assignatures, i amb més... saps? O sigui això crec a la Pompeu, que va amb el tema de les deu setmanes i *bla bla bla*, doncs mira.

O4: Es una putada... pero con el *timing* de las diez semanas está bien, pero sí que es verdad que con los exámenes...

A5: Pinchas...

O4: Bueno, normalmente...

A3: Qué dices! Al menos en el primer trimestre que tienes como una semana...

O4 i A5: Sí.

A3: Que no hay nada, pero es que no se repite. Luego en segundo trimestre pasas por el culo y ya en tercero ya ni te digo.

A2: Que lo del tema de no fer exàmens, o sigui, jo he fet assignatures d'Humanitats, que no fan exàmens, i és l'òstia, o sigui, és de... bueno, el Gabriel, no sé si el coneixeu... És un profe de filo que...

Algú: Sí, sí. (*Algú riu*)

A2: Em... aquest senyor a principi de curs et diu que tens tres pràctiques repartides durant el trimestre, i després de la pràctica es fa un seminari on debats la pràctica aquesta i és de reflexió:

no pots copiar en lloc i has d'haver anat a classe per poder-ho fer, has d'haver llegit uns textos i és tot de producció, de... o sigui com de digerir-ho tu... i crec que és un sistema bastant... no sé... vull dir que sí que es fa a la Pompeu. Sembla que ho facin els *hippies* d'Humanitats (*la gent riu*) i que no s'ha de fer, però que jo és on més he après, saps?

A3: I també trobo que algunes preguntes... o sea alguns *profes* et posen preguntes com molt amples per tal de tu, lluir-te amb el què més saps. O sigui, que no et vinguin amb el detall que potser has passat per sobre perquè et saps la meitat del temari súper bé i l'altra meitat *eeeh* més o menys... Aquest tipus de preguntes on tu pots una mica *colar* el que més et saps, trobo que avalua més el que saps, que no altres preguntes que avaluen més el que no saps.

E9: Reflexions molt ràpides: això em fa pensar de dir; la persona que fa l'examen com pensa? "A ver si los pilló" o "a ver si me va a demostrar...?".

A3: Exacto!

E9: És el que s'ha de fer... no? El professor s'hauria de fer aquesta pregunta. Mmm... "alumne: què em demostra... què em pots demostrar?" "De quines competències has assolit", o "voy a buscarte, a pillarte, a que *desto*", i a vegades es nota, que hi ha exàmens que estan... o sigui, és que això ho he vist, *vamos*, això està fet per veure "mira, cuántos he cateado!". O és que, a més, alguns tenen la gràcia de reconèixer-ho a la classe i tot. I l'altra cosa que estava pensant és de dir... que el fet que es copïi, no és un símptoma de com és el sistema d'exàmens? *Pues, se copia*. Jo per exemple, vaig fer l'altre dia un examen que era fer en dues hores un treball de tres-quatre pàgines amb totes les lectures havies d'agafar a una pregunta, i havies de pensar, o sigui, un model que m'agrada, no? Era un model una mica bogeria, dues hores allà... ho havies de tenir tot una mica... d'això, però es podia fer. Però clar, era impossible copiar: teníem allà internet... tot el que vulguis, el mòbil... però era impossible copiar, perquè és que estaves allà concentrant, fent... perquè clar, un examen que no et permeti copiar ni això... És que el problema no és que *la gente copie*, és que el problema, potser és que és els exàmens, que no són d'això... I una altra cosa, és que trobo una *burrada* –i que ho comentava una companya– amb el tema de *este examen te cuesta el sesenta por ciento de la nota*, jo penso que potser també s'haurien de marcar com uns màxims de quan un examen vomitiu o de *tipo* test, que no aprens res o que no et dóna una certa d'això... sigui... no pot superar un tant per cent de la nota. També podia ser interessant això. I que hi hagi altres coses que sí que... que t'aconsegueixen les competències, que sí que et puguin comptar més. *Ideas así*.

Entrevistadora: Vale, anem acabant? A no! Digues, digues!

O8: Yo... es que... –dónde lo que dicho, lo que dejaban el ordenador? Se me ha acudido otra cosa que también relacionado con lo de las tecnologías que has dicho antes: yo tengo una... yo soy una persona con caligrafía muy mala (*alguns riuen*). Y sé que es mi culpa y la tendría que mejorar, y me podrían decir “pues, mejora la caligrafía”... y yo podría decir a algun profesor, que vaya al logopeda y que aprenda a pronunciar las erres, igualmente (*la classe esclata a riure*). Pero, la cosa es: si esto del examen, estás concentrado y esto, hasta podría ser la casualidad que se pudiese entregar escrito a ordenador, que a ellos les facilita la lectura, y a mi me facilita el sacar la nota que puede que tenga, y no, algunos que han pasado de leerme los exámenes (*algú riu*).

Algú: Uau! (*se sorpren*)

Entrevistadora: Vale (*encara rient*). Em... últimes preguntes, perquè tampoc no us volem tenir aquí... I... per exemple, vosaltres, la carrera, creieu que és un repte intel·lectual per a vosaltres, o està passant com una cosa així que dius... “*bueno... vaig començar motivat, però ara ja...*”

A5: A mi m’ha passat el revés: vaig començar com a molt del pal “*no sé por qué me he metido en esto*” i “podria estar fent més coses més pràctiques i altres coses”, però ara, o sigui, un cop he... *bueno*, he trobat les optatives i he trobat coses que més... o sigui... m’agrada... com el meu camí. *Pues, bueno*, fins i tot el fet de plantejar-me fer investigació o... anar una mica més enllà en aquest sentit... veurem (*somriu*).

A3: Jo també coincideixo bastant amb ella; a segon estava pensant de deixar la carrera inclús, però vaig seguir i ara estic trobant que a les optatives estic recuperant una mica l’interès sobre els camps que més m’agraden.

O10: Jo... estic en aquest punt (*la gent riu*). Estic en aquest punt... justament perquè just abans de començar tercer... –sí, jo m’he plantejat de canviar-me a Dret i fer lo del doble grau aquest de... o sigui, he aplicat per fer Dret i Ciències Polítiques, perquè saps que... o sigui, fins ara hem fet... vint assignatures, i veus que hi ha com a cada trimestre, una assignatura, com a molt dos, que t’agraden, i dius, vale, podria agafar d’aquí, i agafar d’aquí, i fer-me... o al revés. Però, jo veig que la motivació te l’has de buscar tu, te l’has de... vale, en el futur trobaré algo que m’agrada, i així. I buscar llibres que t’agraden, i anar fent... anar fent coses per tu mateix. Però jo crec que la carrera per se... no... no et motiva a anar... almenys en els primers dos anys, és bastant desmotivador. És bastant desmotivador, relacionat amb el què havíem dit abans, com per exemple, l’economia ecològica, l’economia feminista, que veus al primer trimestre o a alguna altra assignatura on ho diuen, que són coses que s’han de plantejar ja, perquè són un

problema... perquè lo de l'ecologia ens matarà, i lo de l'economia feminista està matant gent. Per què no plantejes això, més... com a coses... no fonamentals, perquè els fonaments de la carrera de Ciències Polítiques no crec que siguin això, però sí coses súper importants, que s'han de tenir en compte i que qualsevol polític que surti de la Pompeu en tres anys ha de saber molt d'aquestes coses.

O8: Mmm... yo sobre la motivación en la carrera, yo como, en principio entré y dije, “me apetece mucho entrar”, entré y primer trimestre –o primer cuatrimestre– se me quitaron las ganas, pero también es como un chip personal, de como nos lo enseña la carrera, y fue de, no entender la carrera como un... un paso para encontrar trabajo, sino entender la carrera como que te están dando muchas herramientas para entender aquello que te crea más inquietudes. Y ahí... a partir de pensarlo así, a mi me motivó mucho más.

Entrevistadora: Vale.

O6: A mi m'agrada la carrera; només he fet dos trimestres, però (*tothom riu*).

Entrevistadora: Digues.

A12: Jo vaig entrar, perquè... perquè... no sé... la veritat. Un amic em va dir “saps que existeix una carrera de ciències polítiques?” i vaig dir “oh! Que guai, *pos vale* anem a fer-la”. I, perquè, realment, és que no em vaig mirar ni... és que no em vaig mirar... és que ni assignatures! O sigui jo vaig anar... no sé, *a lo loco*. Llavors, a segon va tindre la crisi, que la vaig superar, eh.. però perquè vaig veure que hi havien assignatures que em començaven a agradar. També em vaig emportar sorpreses, per exemple, el Dret em va agradar, però vaig pensar “no em posaré a fer Dret, perquè vull viure” (*algú riu*). Ho sento, però jo... clar... vull aprendre Dret perquè vull aprendre; no vull aprendre Dret per passar-ho malament, patir, no sé què... –no seré advocada, ja ho sé, o sigui– doncs, ja aprendré anant a conferències, fent un postgrau, que s'adapti més... que... no? Si et serveix de referència (*referint-se a un altre participant*). I jo, per exemple, la motivació, doncs, l'he anat trobant a vegades més perquè m'ho passo molt bé amb els meus companys, a vegades més per l'assignatura, ara perquè tinc bastant clar cap a on em vull encaminar, per exemple, ara ja sé... a classe faig preguntes més encaminades en lo que m'agrada, no? Però jo crec que també és cadascú com s'ho plantegi, quines inspiracions té, si vol fer investigació tiraràs per un costat, en canvi si... –jo per exemple, no em veig fent investigació, jo em veig més... a la vida... És que clar, aquí a la universitat no us expliquen coses sobre la vida, què fa un polític... A mi em pregunten “i de què treballaràs?” (*algú riu*). “*Político?*” Bueno... no! No és ser polític, no, és que clar...

Entrevistador: Sí, sí.

A12: I, per exemple, el TFG, jo tampoc crec que ens hagin preparat gaire per a fer el TFG, vull dir, te'l trobes amb en una patacada: vinga, pum, TFG! "Amb una setmana m'has de dir el tema", si no li agrada al professor, te'l canvien, el... no sé què, et canvien la metodologia per una altra. Jo he tingut molta sort, però també parlo per molts companys meus que... hi ha companyes meves que han plantejat temes feministes, i els professors els hi ha dit que no, els hi han dit que no! (*remarca*). Pos jo això tampoc no ho puc entendre...

O10: Amb justificació o no... i ja està?

A12: Justificació? És que, no vull dir un nom, perquè no em vull equivocar *ehh*... però,... i tampoc no... O sigui, el TFG anava sobre... (*esbufega*)... era *algo*... no me'n recordo, *algo* molt complicat, però aplicat al feminisme, i el professor li va dir que això no tenia futur. Que no hi havia, que no hi havia. O sigui, això, en feminisme, no podia ser.

O10: Ah bueno...

A5: Que és el que espera, ell, del feminisme, no?

A12: *Claro... claro!* (*Alguns riuen*). Vull dir que... hi ha moltes coses, a solucionar a la Pompeu...

Entrevistador: Vale, i ara per acabar, què proposaríeu, en general, per a millorar l'assistència a classe? És la gran pregunta...

Algú: Que donin esmorzar... (*tothom riu*)

Entrevistadora: *Hahaha*, que donin esmorzar! T'imagines?

O10: Una cosa, que alguna gent jo veig... no sé qui era, que trigava dues hores en arribar...

Entrevistador: El Fuentes! (*Algú somriu*)

O10: A una noia de la classe i a un parell més, els passa *algo* semblant, però el que passa és que a les vuit i mitja, no poden arribar a classe; no hi ha tren, no existeix el tren que et deixi aquí a les vuit i mitja, no n'hi ha. Per tant, no poden venir a les vuit i mitja i arriben a les nou. Seria una cosa també als horaris.

Entrevistadora: Als horaris (*a l'uníson*)

O10: Quin percentatge de gent és capaç d'arribar a les vuit i mitja. N'hi ha molta gent que sí, però hi ha gent que no.

(alguns murmuren alguna cosa)

O4: Bueno, yo los profesores... que merezca la pena estar en clase. Es que si el *profe* es malo, pues no vas a ir, porque te vas a aburrir, a menos que te obligue, pero entonces... estás allí, además, le estás haciendo rabia, o sea.

A3: El punto está en que, cuando es el primer día y el profesor te estás mirando como si fueras un criminal de como que no vengas, lo vas a pasar mal en el examen. Yo, que igualmente siempre vengo a las clases, pues, ya me tira *pa* atrás. O sea, si... el objetivo es venir a clase o aprender? Porque hay veces que sin ir a clase te enteras más que yendo a clase. No hablo por mi, porque no ha sido mi caso, pero sé que para algunas personas sí es el caso. Entonces, no debería ser el profesor tan importante de “mirar em mi clase viene todo el mundo porque”... No han aprendido? Han aprendido? Ese es el objetivo al final.

O6: Clar, és a dir, al final d’una assignatura ha d’haver unes competències, però si vols motivar que la gent vingui, doncs ho has de fer amb passió, li has de posar ganes, li has de posar diversitat, a les classes, per exemple teòriques... És que, lo que no pot ser és vindre a qui, i –que és lo que dic– que *t’apeteixi* més mirar el Judici que una altra cosa (*riu*). Et fa gràcia, però de vegades ho penso i dic, “òstia”, no em fa tanta gràcia, hauríem d’anar a classe, i dic “però per què estic aquí realment?”, si és que... I ara n’hi ha un per exemple; que perquè el seu *power* no està complet, que si no, *anda* que hi aniria jo, saps? O sea, no, és que és veritat. Vaig allà, ell dóna tamps per la classe, ell parle, però... és que... realment acabes apuntant tres paraules a la classe. És que no té cap sentit; véns aquí i et plantejes... de debò estic pangant..? I lo que dèiem: pagues una matrícula per això?

Entrevistadora: Uii, sí.

A12: Que, jo quan em vaig trobar el cas anteriorment del *profe* aquest que et castiga, si no vas, *treient-te* punts, i li vaig preguntar de manera informal al Marc Ayala, va dir “clar, és que, els professors se’ns queixen que la gent no va a classe i per això des d’alt, es dóna màniga ampla a què ells posin la política d’assistència com vulguin” i clar, realment, la reflexió que jo faig és que si la gent no va a classe i els *profes* ho veuen i es queixen als degans, per veure que fan... és que potser planteja’t que el qui s’està equivocant ets tu, no? Chico! És que és lo més lògic, a més a més, o sigui, si tu veus que no ve ningú, és que ets tu qui s’està equivocant; no és que nosaltres siguem uns penques, que no tinguem ganes de treballar, perquè estem aquí perquè tenim ganes realment. A més, jo veig que a Polítics, en general, *hi han* inquietuds, estudiants i *estudiantes*, hi ha inquietuds, per aprendre; jo comparo amb altres carreres i... es veu molt: sempre estem

debatent, amb ganes de més... si ens donen una miqueta de *chicha*, i no callem. I l'exemple és aquí, que no parem de parlar (*algú riu*). Crec que he parlat més aquí que en una classe. Llavors, bueno, crec que realment s'han de plantejar... o sigui, si ja des del degà, el degà ja rep queixes, és un problema conjunt; han de fer una reflexió els *profes*...

O10: I com a tema més logístic, o sigui, jo no comprenc per què tenim cinc dies a la setmana hàbils per anar a classe, dos hores de classe cada dia, i la resta del dia el tens lliure. O sigui, si volen que estudiem, o sigui, no ho entenc: tens cinc classes en cinc dies, són deu hores de classe, posa-les en dos dies, a lo millor tres en un dia, o dues hores de classe en cada un, i els seminaris els reparteixen en dos dies i si no tens seminari, no tens classe... coses així; com que concentrar-ho més i així *a lo millor* et valdria la pena venir-te des de dues hores amb tren, perquè si tens... tres classes... *a lo millor*... no sé, però, no *explaiar*-ho tant, sinó racionalitzar el fet de tenir només dues hores de classe a dia.

O1: En relació... en la mateixa línia de lo què deia la companya, a mi em sembla penosa la reacció, de quan tens un problema, d'assistència, dir... "*pues ara passaré llista i la faré obligatòria*", o sigui, és vergonyós. Apropa els continguts a la realitat, a l'actualitat, canvia la teva metodologia, no sé... pregunta-li al *profe* que veus que la gent sí que va a classe, què fa, diferent a tu. I, si no ho aconsegueixes, *pues* fora, i ja està.

O11: En aquest sentit, és com, castigar perquè no sé interessar els alumnes.. Vull dir...

A12: No té lògica.

O11: Sí... Vull dir, "jo no puc ser la font del problema", ah, "jo no puc ser el que fagi que ells no vulguin vindre"... és com que "no sé reaccionar a què no els agradi la meva classe, i tinc mètodes perquè hagin de..." lo que hem sentit.

O8: Y también ya ha salido antes, que justamente todos los asociados, que son los que más precarización laboral tienen, son los que más motivación... que vayamos más a clase.

Entrevistadora: Sí, sí.

O8: Entonces, no quiero ser duro, pero, en los asociados hay un sistema punitivo, que en los que están aquí no hay, y que hace que los profesores se impliquen más, haya más complicidad con los alumnos... quizá...

O10: También hay asociados que tampoco lo hacen... así por ejemplo, el que hace Introducción a la Administración Pública...

O6: Aquesta, aquesta és la que estava parlant... (*alguns esclaten a riure*).

A12: És la Emma Pujols, la professora?

O10: No, és un home que és funcionari, té la seva plaça funcional, el senyor ve aquí després d'estar al seu treball, que és molt digne, com el treball de qualsevol altre...

E9: Que va amb *traje*?

O10: Sí. Primer ve a treballar, i suposo que està fent un doctorat o no ho sé... no sé la seva vida, però el senyor no sap donar classe, perquè t'explica "*pues mira, los rangos funcionariales son estos: de A2 al D3, y estos cobran esto y estos cobran esto*" –y de qué me sirve si lo puedo buscar en Google , que, jo què sé–.

E9: Era massa teòric, però aquest t'haig de dir que em va ser molt interessant que una persona que no la vincles tant al món de l'acadèmia, que et pogués estar donant classe. Ho vaig trobar interessant com una cosa així: *pa ponerle algo de...*

O10: És que la figura de l'associat és aquesta! Opino que la figura de l'associat és algú que treballa fora i porta els coneixements del món real aquí –apropar el món real al de la universitat– però si tu utilitzes la figura de l'associat, en comptes del perquè serveix, per *precaritzar* el món de l'acadèmia, és... o sigui, és utilitzar una cosa súper bona, que serveix a sobre com a complement salarial per a gent que està fent un treball i li agrada també, com, el món de l'acadèmia per apropar el món... –lo que he dit– però s'està utilitzant per portar profes joves aquí, en molt[s] cas[os], que estan malvenent la seva força de treball, *o sea*, la seva força intel·lectual.

E9: Per motivar... –la pregunta era per fer motivar, per venir o d'això...

Entrevistadora: Sí.

E9: Jo crec que ha de ser una mica... *un poco de todo*, vull dir, no ajuda... –lo que hem estat comentant, eh– no ajuda que no hi hagi una direcció clara, una autoritat clara que marqui direccions quan hi ha problemes que sorgeixen amb els alumnes, de competència d'horaris, també la metodologia que segueixen les classes, la motivació o no del professor... no sé, jo crec que aquí s'haurien d'agafar molt les coses, no sé a una... per diferents... *modulos* aquí, i intentar treballar-los aquests i no sé... amb el tema que el professor sigui un... molt negat... que el professor-professora, sigui molt negat en ensenyar... ostres! Estem vivint ara, que hi ha un munt d'innovacions pedagògiques, en la primària... o sigui, la meva neboda ara mateix està fent... està

assolint més competències que les que jo vaig assolir a primària o a secundària, però *de calle...* i quan arribi a la universitat no tindrà cap problema en fer treballs en grup, en fer exposicions orals o en fer una sèrie de coses. Ostres, no sé, està passant. I ho he dit abans amb exemples, i algú més també ho ha comentat; a la Pompeu s'estan fent coses que funcionen, no? El company ha comentat lo del tema de... assignatures d'Humanitats, no? Ostres, hi ha una carrera que és Global Studies, també, són tres anys... Potser de vegades no cal *alargar tanto las carreras, porque hay que desto...* no sé. Vull dir que hem de repensar-ho tot, i repensar-ho tot vol dir posar-ho tot en dubte, i aleshores això hauria de ser una manera, i veure quines coses noves estan fent i com estan funcionant. Jo crec que hi ha coses que funcionen, i si uns ho fan, perquè hi ha d'altres que estan a la prehistòria? És que no ho entenc, hi ha coses que no entenc.

(El grup de discussió s'acaba i els entrevistadors agraeixen l'assistència als participants mentre acaben d'omplir els formularis.)

Annex 7. Transcripció de la tercera sessió: Facultat d'Enginyeries

Transcripció del grup de discussió de la Facultat d'Enginyeries, realitzat el dia 08/04/2019.

(En primer lloc, els entrevistadors agraeixen als assistents per voler col·laborar amb el projecte i expliquen ràpidament de què va el grup de discussió, la seva durada, que tot el que es digui serà anònim i es demana si es pot enregistrar per facilitar l'anàlisi de les dades. Finalment els estudiants es presenten un a un per ordre assignat).

Entrevistadora: Si voleu, comencem. Més o menys dura una hora i mitja. Vosaltres considereu que la gent assisteix molts a les classes?

Entrevistador: La gent de la vostra carrera. I dins de la mitjana, diguéssim, on us posaríeu vosaltres: si assistiu molt, si assistiu poc... més o menys.

O2: Jo assisteixo poc, però per tema al final de l'horari, perquè treballo i tal i el que passa és que jo anava a les classes i al final tampoc no et motiva molt per quedar-te. Hi ha algunes que sí que vaig, perquè sé que aprendré o el que sigui, i *hi han* altres que perquè em llegeixin un *powerpoint*, directament no vaig.

A4: Sí, jo crec que és com el tema de, sobretot en la nostra carrera hi ha moltes teories que bàsicament el que fem és fer *powerpoints*, i *llavors*, tenint en compte que nosaltres ho podem fer des de casa, jo crec que hi ha potser un percentatge de gent, que no va a classe, sobretot si és vuit i mitja o coses així, són factors que fan que la gent no hi vagi.

A3: Estic d'acord amb ells. Realment si les classes són *powerpoints*, no ve ni la meitat de la gent, i si són classes obligatòries, llavors sí que està així *(gesticulant amb les mans, que estan plenes)*.

Entrevistadora: Però, per l'obligació, llavors de vegades no és tant pel contingut, sinó pel fe de...

A3: *(Diu alguna cosa)*

Entrevistador: Perquè puntuen...

A4: Sí, però en canvi, quan hi ha un professor bo, perquè n'hem tingut alguns, jo... la motivació d'anar-hi, o sigui, puja moltíssim, jo crec que amb un parell d'assignatures, que és amb el Manel Albéniz...

(Alguns participants riuen)

Persona 4: Que a mi m'agrada molt com ensenya i les classes estaven plenes. *(Ho comenta amb altres participants, afirmant)*

A3: Sí, però no sempre està bé això+, perquè a vegades assignatures com aquestes no les aproves... *(rient)*

(Alguns participants riuen)

O2: Hi han algunes assignatures que són relativament fàcils, perquè és un professor, per com explica o el que sigui, *pues t'encanta*. Per exemple, ara que tenim una optativa de Seguretat, que és que hi vas, perquè amb el professor és com un xou i notes que aprens...

O8: És que jo crec que a mesura que van passant els anys, et dones comptes de quines són les són importants i... és com optimitzar el temps que no anar a classe i perdre dues hores que podries fer a casa i treient-li més profit.

Entrevistadora: Claro.

O6: Jo, en general, crec que també es nota molt quan *—bueno*, no tant, estic a primer, eh—

(Alguns participants riuen)

O6: Sembla que es nota molt a les classes que veus que..., fins i tot de vegades sense que hi hagi *powerpoint*, quan només hi ha teoria, si veus que el professor no afegeix res, si veus que el fet que hi hagi un professor no afegeix res a què agafis una cinta pregravada i li donis al *Play*... Moltes vegades dius “per què aixecar-te a les set per arribar a les vuit i mitja?” És que arribaràs després, miraràs la net, l'agafaràs i te'l llogiràs i diràs “per omplir apunts he fet el mateix al final”.

Entrevistadora: I vosaltres a la carrera, què considereu: que heu tingut més *profes* bons o més dolents?

(Alguns participants riuen i parlen entre ells)

O2: És que jo crec que el tema seria que els dolents, potser han sigut molt dolents...

(La classe esclata a riure)

O2: Que són coses que jo no vull mirar-me l'Avaldo, perquè any rere any fan totes les crítiques possibles i segueixen donant classe.

A4: Hi ha un altre tema important, que jo crec. Jo estic fent el grau en anglès i hi ha professors que jo crec que en català i en el seu idioma donarien molt de si, però en anglès... no es pot. És

que estàs a la classe i tenim una professora ara que diu “minus”; tots els “mainus” els dius “minus” (es queixa la pronúncia incorrecta de la professora).

A5: Sí (confirmant).

Persones 1 i 4: (Murmuren alguna cosa sobre el tema anterior)

A4: I jo, així, pues... em costa molt més...

A5: Jo, per exemple, aquest segon trimestre els professors que ens han tocat han sigut horribles, o sigui... no tenia ni ganes d'anar a classe. Vull dir, no he anat ni ala majoria, perquè és que era contraproduent anar-hi.

(Alguns participants murmuren alguna cosa i riuen)

O2: Aquesta professora, és el que diuc, any rere any, tothom l'ha criticat i segueix donant classe.

A3: I la posen a més classes encara.

Entrevistadora: És titular o és...?

O2: És titular.

(Alguns participants parlen alhora)

O2: O sigui, nosaltres encara tindrem alguna assignatura més amb ella i no vull fer-la.

O6: (Murmura alguna cosa)

O2: Jo l'he tingut una assignatura un trimestre i no he après res amb ella, o sigui no he après res de l'assignatura.

(Alguns participants parlen alhora)

Entrevistadora: Bueno, perdoneu eh... I, més o menys, *en plan*, per exemple, vosaltres, considereu que els vostres horaris us impedeixen moltíssim el fet de per exemple poder treballar? O sigui les persones que estem treballant o alguna cosa, considereu que la manera com està configurat els horaris no us considera cap problema o el contrari? Trobeu alguns impediments per treballar...

A3: A primer, com que primer només és pel matí i segon és per la tarda, encara es pot aguantar. Però a tercer quan comences amb optatives, que tens una a les vuit i mitja, l'altra a les sis de la tarda, acabo que al treball m'envien a la merda, o sigui... “O véns pel matí o véns per la tarda,

però no em vinguis ara dues hores, després vagis a la uni, després tornis dues hores més"... perquè és un follón. O sigui, tercer i quart a nivell d'horaris està molt mal muntat.

O1: Y además, yo creo que también el hecho de que cada semana el horario sea distinto, por lo menos en mi grado, no te deja organizarte y decir "bueno pues...". es eso, en primer y segundo todavía estamos de mañana y de tarde y puedes ponerte en cualquier horario, pero cuando empiezan a cambiar... y ya no sólo trabajar; si quieres ir a idiomas, por ejemplo, no puedes ponerte a un horario fijo, porque te van a ir pisando cosas.

O6: A mi, por lo que a mi más me ha tocado y por lo que seguro tendré que recuperar algo y yo ahora trabajo los fines de semana y mi plan para este año era trabajar por las tardes, y ahora me encuentro que tengo un horario que es imposible trabajar por las tarde, y o consigo el año que viene un trabajo para trabajar por las mañanas y a las tardes ir a clase... porque este año veo que no lo puedo hacer, y veo que tercero y cuarto será peor aún... Pero al menos el factor de que cada semana cambie el horario dentro de un mínimo y un máximo, a mi personalmente no me molesta tanto porque me rompe un poco la *campanilla*, que a mi siempre me acaba tocando mucho de decir "lunes: primera hora. Vale, tengo esto". Porque al final me acabo petando siempre la misma clase, porque está un hora u otra porque está muy tarde o muy pronto, y al final ya me he petado una asignatura entera.

A4: *Yo estoy de acuerdo, el hecho de que el fet de què l'horari canviï a mi em va molt bé, perquè permet que hi hagi una certa dinàmica i barreja pràctica, seminaris... tot això dóna més dinamisme a la teoria, saps? I després, ahora de treballar, jo tinc un horari bastant flexible, perquè donc classe a nens, llavors, això em permet a mi poder-me organitzar. Però sí que és veritat que el fet de tenir un dia, per exemple, tots els dilluns tenir de dues i mitja a vuit i mitja, que és l'horari quan els nens tenen lliure, normalment, sí que aquest any m'ha costat molt més poder encabir hores, per poder anar a treballar, però l'any passat, que tenia pels matins, sí que vaig poder seguir amb les meves classes.*

O2: Jo, amb el tema de treball, jo crec que també depèn molt d'on estiguis treballant. Jo per exemple estic a una empresa, que té molta flexibilitat horària i està a prop del campus, que trigo deu minuts en anar i tornar i faig el que puc. Per exemple, si no tinc classe, faig dues hores, vaig a classe i torno. Però, també sé de gent que està a Starbucks, que necessiten cambrers, que si tu vas dos hores... pots anar un dia sencer i no venir... però també donen molta flexibilitat. Que això jo crec que és un avantatge dintre del nostre sector, que potser a altres llocs no ho tenen. I

i després el tema horaris sí que és mirar-te cada setmana a quines hores vas, a quines no, i gestionar-te.

Entrevistador: I en aquest entorn –diguéssim– més digital que vivim avui dia, que s'està plantejant substituïnt les classes per material més penjat al núvol o a internet, creieu que les classes estan perdent el seu sentit, que potser preferiríeu fer classes no presencials, o...?

O6: Jo crec que... a mi m'agrada molt mirar coses per internet i de vegades me'n recordo de coses per vídeos i de vegades és com més aprens, com per exemple àlgebra o... Però, crec que si al final, la cosa és que si el professor sap fer-ho bé, al final et dona un valor professional, que veure un vídeo del YouTube no t'ho ensenya perquè el profe no et veu la cara i no sap on estàs fallant. Més que no pas... és que un vídeo, no tens *feedback*, no tens *feedback* real. Llavors, jo crec que el professor al final, si sap el que fa, la classe guanya molt més.

O1: También nos ha pasado que hay profesores que han avanzado en un temario y se han dado cuenta que la clase no estaba respondiendo al plan que iban a llevar y al final ese temario se ha reducido o se ha ajustado a las necesidades de la clase, que si subes un material docente, pues...

Entrevistadora: No se puede hacer (*completant la frase*).

O2: Hi ha que et pugen un material i de vegades et recomanen una mica a la informació, i n'hi ha que no pugen res i si no vas a una classe, o per *algo* et perds una classe, que me la puc haver saltat per mil raons, ja perds l'assignatura. I crec que tampoc no seria això; si tenim el Moodle i tot, crec que penjar els apunts, com a mínim ja ajuda molt.

O6: De vegades passa molt, o sigui, que els que no ho fem en anglès, no sempre, però de vegades pengen molta informació mig català, mig anglès, i et trobes que el que és anglès mig especialitzat, m'he trobat a vegades el primer any almenys, que "òstia! Aquesta paraula no tinc ni idea de què és", i és trencar-te, agafar-te el mòbil, començar a buscar què és i llavors et despistes i se te'n va. Jo crec que aquí el problema també és tant, si és en anglès, en anglès, o sigui, utilitzant un llenguatge... i si no és, també estaria bé traduir-ho tot completament, perquè et trobes de vegades en "no agafo el mòbil, perquè si no, no estudio".

A4: A mi em passava el mateix, és que de vegades et posen un powerpoint tot en anglès, i per llavors, o sigui, per la gent que només anglès que són dos o tres persones de la classe que no tenen ni idea de català o castellà, i llavors per ells és molt monòtona... a nosaltres menys, saps? Perquè...

O6: Però és que a la que agafes el mòbil per traduir...

A4: Clar...

O6: Et despistes i ja estàs fent un *Clash of Clans*... [un joc de mòbil].

(Alguns participants riuen)

Entrevistadora: És inevitable *(amb un to irònic)*

A4: I el tornant al tema... què era?

Entrevistadora: De la cosa digital.

A4: De professors i tal. Jo crec que també hi ha una assignatura que té una cosa molt bona, que ha sigut que nosaltres hem fet com presentacions sobre temes d'aquella assignatura i llavors el professor ens deia: "heu de presentar aquest tema" i llavors nosaltres agafàvem l'internet i buscàvem de què anava el tema i ho explicàvem a classe, i llavors el professor ens donava un *feedback* del què havíem explicat, si estava bé o no... i jo trobo que això és una bona manera d'aprofitar les eines que tenim actualment, i per fer el *research* i tot això, i després el profe també l'ajuda i també es rep informació de la seva part.

Entrevistadora: I vosaltres què en penseu, sobre aquest tema? En plan, creieu que és important el fet que nosaltres busquem informació, no només el fet que el professor t'expliqui les coses, sinó que també el dir "*bueno*, nosaltres dirigim la classe i el que el *profe* ens digui el seu *feedback*". Creieu que és un bon mètode?

O2: Jo crec que sí, perquè mira, precisament aquest trimestre tinc una assignatura on el profe ens ha proposat de fer-ho així... que tu normalment llegint, te'n recordaràs un deu per cent, i tal un vint per cent i tal. I al final, el que més te'n recordes és quan tu ensenyes als altres, llavors si estàs ensenyant als altres una cosa que tu has d'estudiar, és més fàcil que te'n recordis, que no que t'ho hagi de llegir mil cops... Llavors, dins de la part aquesta, si t'ho ensenya un altre, no t'ho ensenya amb paraules tan tècniques, com t'ho ensenyaria el professor, encara que tinguis els apunts a un costat...

A3: Ja, però això saps de sobres que si ens posem a fer presentacions tots a classe, els teus companys no els escoltes, per tant al final t'acabes aprenent tu molt bé el que has d'explicar, però el que t'expliquen els teus companys t'entra per aquí i et surt per aquí.

A4: Però si el professor és dolent, no t'entra re.

(Alguns participants riuen)

O2: I el que hi ha després de tot, sabent això, és després agafar i dir dir... i després fa preguntes sobre el tema i llavors ja et força a estar atent als companys...

O6: Jo crec que...

O1: También habláis mucho de tus compañeras, porque si hay gente que, por ejemplo en una asignatura hay gente que vivía mucho lo que presentaba, te enterabas muy bien, pero luego hay otra gente que se notaba que había ido allí mirándose tres cosas y ya no te enterabas de nada. Y luego también hay otra asignatura que el profesor exponía en clase y luego el seminario, como que era exponer uno mismo, entonces la parte que tú exponías, te la aprendías muy bien, hay otros compañeros que también aprendías mucho, pero también siempre están esos compañeros que dejan mucho temario colgado, si dependieses de ellos...

Entrevistadora: Ja...

O6: Jo encara no ho he fet, però jo crec que l'important d'aquestes coses és que després el professor et doni com un coixí de dir, tot i que expongueu cadascun, que sapigueu almenys que heu de saber l'important i et doni un mínim de dir "això segur, això segur i això segur". De manera que sí hi ha un company que no ho ha explicat bé, o tu amb el teu propi grup no ho has sabut explicar bé, almenys la gent no depèn que si tu estàs suspès perquè ho has fet fatal, tothom tingui accés al tema, que no li vingui d'aquesta persona.

O8: Però el que passa és que... o sigui, no sé si això està bé, però lo seu seria que el professor expliqués com una base i llavors a partir d'aquesta base, sí que poguessis repartir-ho en grups, i llavors que aquests aprofundissin més. Perquè si ho fas al revés, pot ser que passi el que ha dit ella, que la teva part la tinguis molt bé, però dels teus companys no en tinguis ni idea. O ho sàpigues molt poc, i de cara a l'examen, ja... doncs...

Entrevistadora: Clar, o sigui, al final també, un bon mètode també creieu que seria, com, penjar uns apunts, i després ja en petits grups s'anés fent altres coses o no? *En plan*, m'he explicat fatal. Per exemple, imagineu-vos que us pengen a la lliçó entre cometes i que després vosaltres a partir de grups de seminari o així, poguéssiu com aprofunditzar més en un tema i tocar coses que potser són de més interès vostre, a part de la lliçó. Pot ser un bon... o sigui, què en penseu?

O8: Mira, nosaltres, hi havia una assignatura que utilitzàvem el Coursera [una plataforma per penjar i ensenyar contingut docent], o sigui, cursos on-line, que l'assignatura es basava sobre un curs, llavors, tenies com els vídeos de teoria explicats allà i llavors anaves a classe amb els dubtes, perquè et feien veure els vídeos abans. Llavors, les classes eren útils perquè tu ja t'havies

vist el vídeo, però si hagués estat al revés i primer haguessis fet la classe i després haguessis vist el vídeo, o sigui, la classe no t'hagués importat per a re.

Entrevistadora: Claro.

O8: O sigui, jo trobo bé que es faci això, perquè si, per exemple, no pots anar a la classe, pots veure-ho, i llavors la classe sí que t'és útil. De l'altra forma no ho seria.

A4: Clar, però aquí em surgeix el dubte de quina serà la millor estratègia: tu dones el temari abans d'anar a classe i véns per resoldre [dubtes]?

O8: (*Interrompent*) sí, perquè...

A4: (*Interrompent*) ja, però el tema és, els professors no ens diuen "aquesta assignatura està enfocada d'aquesta manera"; seria molt interessant que el professor ens digués "vosaltres heu de portar el temari estudiat i a la classe farem, com, avançar aquest temari", però normalment el que ens diuen és "no us prepareu res, els que expliquem som nosaltres". Però *llavors*, si no ens ho expliquen i ens fan construir sobre *algo*, que no tenim les bases...

O8: Jo crec que ho haurien de fer a totes...

A4: Però clar, jo crec que també estaria bé poder treballar amb el material abans...

O2: També depèn molt de les assignatures, o sigui, les troncal, que són les de teoria i són la base per a saber, i després les optatives, que hi ha moltes que tu ja vas amb la base sabuda, llavors, hi han algunes que potser t'has d'aprendre algun *tipo* de llenguatge, que tampoc *tardes* molt a dominar, perquè portes C, portes Java, portes el que sigui i llavors agafes i és un moment. Jo el que veig és que tu et mires una mica el temari i després ja a classe toques temes. Però, el càlcul, jo veig impossible que la gent vingui amb el temari après, perquè hi ha moltes coses que te les expliquen a classe o les saps allà o...

A4: Ja, ja...

O1: Y hay, que depende mucho de la asignatura, porque si por ejemplo en una asignatura de Demostración de las matemáticas te sueltan un tocón de Demostració, a parte de que muchas veces es muy difícil seguirla, si un paso, no sabes pasar a la siguiente, te quedas ahí, y muchas veces tampoco lo puedes buscar en internet como tal "qué ha pasado aquí". Y muchas veces está bien que el profesor desarrolle y les puedas preguntar, depende mucho del contenido de la asignatura, como decía él. Cuando estás creando de una base de algo, o estás profundizando...

O6: También pasa un problema a veces, o sea, que la idea esta de dentro de una clase de teoría, luego tienes seminario, ya que la idea nos sirve para aprender un poco la idea, y luego en práctica ya profundizamos para en el seminario saberlo hacer, pero creo que el problema está que, como en teoría hay un temario así de gordo, y si tengo que estar una hora para esto, al final, como lo que haces es escuchar a ver lo que pasa mientras apuntas como un loco, lo que pasa es que creo que al final pierde la idea inicial, de que te sirva para ver el objetivo. Pero aún, no vas a ver por qué, porque te han dado por todos los lados sin saber que estás tratando de visualizar...

O7: Si hi ha els apunts penjats antes de classe, va bé, perquè et pots adaptar, si han canviat o si el vocabulari és diferent del que empraves tu, perquè de vegades, encara que no en sàpies d'una assignatura, com el que havies dit tu de les optatives, però ho tenies tot molt interioritzat amb les teves paraules, o si després et canvien variables o el que sigui, de vegades són *tonteries* però no ho entens...

O1: También lo que apuntabas tú, lo que pasa es que muchas veces, los profesores de teoría en algunas asignaturas están muy preparados y saben muy bien su temario, pero luego te encuentras en seminarios en prácticas, te encuentras con profesores que están haciendo su doctorado o investigando, y que tampoco es un tema. De hecho, algunos te dicen "mira, es que yo sé lo justo y lo necesario para estar aquí dando clase", entonces tampoco se explica mucho este formato de clase práctica y seminario, que muchos profesores no están...

O6: Es que algunas asignaturas... (*murmura alguna cosa*). Me encontrado un par de profesores que en teoría pensaba "qué está pasando? Por qué está este hombre aquí? Por qué estoy yo también aquí?" Digo, "no sé lo que está pasando en clase" y luego llegar a prácticas, y darme cuenta que el mismo profesor me está explicando perfecto, con mucho detalle y "ostia, pues igual si en vez de explicarme todo esto, me explicas un poco la mitad, pues igual lo entiendo y no estamos todos en prácticas, pensando que estamos en la..."

A4: És que jo crec que hi ha un problema, de què estem intentar *abarcar* molt, perquè –hi ha un estudi que demostra que nosaltres retenem molt més, si les classes duren menys, i jo crec que el fet que les classes durin dues hores ens fa molt més mal que bé, perquè jo quan anava al meu institut, a l'ESO, les classes duraven quaranta-cinc minuts, [en] quaranta-cinc minuts donava temps d'explicar tot el temari i estar atent durant els quaranta-cinc minuts, perquè al final, clar, jo a l'hora ja me'n vaig a pel cafè, perquè ja no puc més.

(*Algú riu*)

A4: Si o no? I no es pot, però quan en quaranta-cinc minuts... perquè el fet que les classes siguin tan llargues, també provoca que tant els professors, perquè deuen estar fins als collons, com els alumnes ens costi molt més retenir les parts finals de la classe.

O1: O que no haya descanso entre clases, porque entre que te dan las dos horas, sales para cambiar de clase, otras dos horas, sales y otras dos horas.

A4: És que és horrible.

O1: Y ya estás a la quinta hora que ya dices “me voy a comer, que ya no...”

A3: Y cuando te tocan las optativas de doce y media a cuatro y media, ya ni comes...

O8: O cuando te toca a primera hora de la mañana y hasta las seis de la tarde, por el medio no hay nada, tela también, porque...

A4: Y llegas a la clase con el café, con el bocata y te sientes a mirar.

A3: I a sobre et diuen: “no es pot menjar a classe”.

A5: Jo, tornant al format de seminaris, pràctiques i teoria, sí que m’he trobat aquest any, que algunes assignatures, o sigui, fan primer les pràctiques i llavors les teories. I clar, o sigui...

Entrevistadora: Ja... I per exemple, en plan, tots estàveu comentant que de vegades a la vostra carrera hi ha massa temari, creieu que per exemple per *abarcar* tot aquest temari, us faltarien hores de classe, o les que teniu, considereu que ja són suficient?

A5: Jo crec que cal aprofitar millor les hores que ja tenim, perquè...

O2: Depèn, perquè *hi han* assignatures que són de cinc crèdits i en teoria haurien de durar, no sé, haurien de ser de vuit o de nou crèdits. Per exemple, hi ha una que és *OETic*, que és d’optimitzar empreses TIC... que aquella... jo...

(Algú esbufega)

O2: El trimestre passat, tinc la sensació que només he fet aquella assignatura, perquè cada setmana hi havia una presentació. Et tocava la presentació i havies de corregir la presentació que havies fet per pujar nota. Després, quan acabaves d’això ja estaves “*ojo*, que la setmana que ve ja hi ha presentació” i et posaves a fer l’altra presentació. I per mig et posaven activitats. Llavors, les altres assignatures les deixaves mig abandonades, perquè no donava temps de viure.

A4: Això era una optativa?

(Alguns participants riuen)

A3: No...

(Alguns participants parlen entre ells)

O6: Jo crec, que la cosa seria o per exemple a Càlcul, sí que té més sentit el temari, perquè l'últim tema no me'n recordo de què era, però venia a repetir tot el que havíem fet fins aquell moment. Però altres assignatures que dic "si m'has estat accelerant tota la carrera per arribar ara a fer això" i dic "aquest últim tema ens el podríem haver saltat, podria no sortir a l'examen i ningú es tiraria per un precipici", hi ha moments que dic "és que per això, treu-me això i fem el que hem fet amb una classe més", perquè de vegades amb *dos* hores, jo crec, amb un seminari ens dóna pe rrepartir millor els temps, no anar tan accelerats, estaríem a una classe teòrica, no hi hauria pràctica, però més tranquil, el professor entrant bé cada cosa i que això: que després no et sembli una odissea.

Entrevistadora: I per exemple, creieu que –parlant dels horaris– com més hores feu de classe, a casa hi dediqueu menys hores o no?

Persones 3, 4 i 6: Sí.

Entrevistadora: O sigui, per tant, al final és important la classe per al final reduir com la càrrega de casa o...

Entrevistador: Què preferiríeu, fer més hores a classe o a casa?

O2: A classe, perquè em faig el menjar...

(La gent esclata a riure)

A3: Però hi ha *profes* que no et deixen menjar.

O2: Però el tema està en què, si hi ha sis hores de classe, jo quan arribo a casa l'últim que vull fer és posar-me a veure vídeos... faig qualsevol altra cosa, fer esport, etc. i a sobre si estàs treballant, i arribes i l'únic que fas és estirar-te al sofà... no tens força per a res.

Entrevistador: Sí...

A4: Però al final, quan arribes a casa, o sigui... últimament tinc un mètode que és: arribo a una classe, em poso el *powerpoint*, i sobretot perquè els professors, per mi, no ho estan fent suficientment... no m'interessen.. del pal, em poso a fer jo els powerpoints com me'ls estudiaria per a fer l'examen. I així reduir les hores de classe, perquè ja tinc els apunts fets. Però, clar, si no

tens els apunts... si no portes els apunts al dia, arribes a les pràctiques i no saps fer res, arribes als seminaris i no pots fer res. Has de posar moltes hores a casa, perquè si no, et mors.

A3: Jo crec que... de vegades era, o sigui, si jo anava a classe, jo m'obligava a fer la feina, llavors les assignatures aquestes de *powerpoint*, deia, a casa, si puc fer el *powerpoint* amb mitja hora i me l'expliquen a classe dues hores. Però jo anava a classe, llavors no prestava atenció, però com que ja hi havia anat em deia "em poso el *powerpoint* al mòbil i el vaig apuntant, pues em feia el meu propi resum mentre tenia la classe de fons explicant. Saps? I així era una forma d'obligar-te a dir "va, ho faig, perquè a casa no ho faré".

O6: Que a mi em sembla que també és depèn de com t'agradi, perquè, si a mi, per exemple, tot el que és en general, a muerte si pot ser que ho enterrin al *descampao*, ho enterraria.

(Algunes participants riu)

O6: I ho passo fatal –*bueno*, ho passo fatal, un avorriment té.. clar, i llavors arribo a casa –avui hem fet sis hores– arribo avui a casa, que la idea era menjar *tupper* i ficar-me a estudiar... avui volia ficar-me a estudiar Física, m'he dit... i vaig i vaig a casa i no he fet res. Ha sigut un moment preciós (amb ironia)

(Algunes participants parlen alhora)

O6: Però m'he ficat l'exemple, me'n recordo al segon trimestre, perquè no tenia convalidat, que hi havia un treball que era de... era un treball final, ho feia amb un grup, em sembla que vaig currar tots els dies, sobretot al final, perquè tenia un amic que anava més apurat, i *casi* tots els dies em ficava jo a corregir el que havia fet el meu grup, passar... ficar-ho una mica en comú, i després per la nit em ficava a fer un altre *tirón*, per avançar i després entre tot anàvem així tirant el projecte. I no m'importava res anar a casa i ficar-me amb el treball, perquè al final...

O2: Jo això, per exemple, jo no crec que estigui bé, perquè al principi del programa, fer pràctiques en grup, o sigui, no faria pràctiques tan extenses, sinó individuals, però que tothom hi pogués arribar. Per què? Perquè al grup, hi ha molta gent a la carrera, que surt sense saber programar, i jo que estic treballant, m'adono que no sé programar res. Llavors, jo crec que hauria la gent, de començar el programa sols, i ja després les assignatures que hi ha projectes més extensos i tal, doncs juntar grups, perquè cadascú té com el seu paper al final. Perquè, per exemple, jo estava a una assignatura, que et donen un projecte lliure, i clar, hi ha molta cosa: hi ha la part de l'interfà, clar, hi ha la part del [anomena un concepte tècnic] i hi ha la part del

[anomena un concepte tècnic]. Clar, tot això són gent diferent, llavors, si tothom més o menys ha programat, doncs t'adaptes, perquè literalment, hi ha gent que no sap programar...

O6: Però jo crec, o sigui, perquè jo he viscut una etapa de programar del Grau Superior, i jo me'n recordo que fèiem era: el primer –però no només era el projecte, era que fèiem alguns exercicis que és lo que dius tu, els exercicis amb nota, però amb capa, amb el *profe* a classe i tot. I fins al tercer trimestre no havíem de fer un projecte, com a tal, en grup, però en canvi, aquí al primer trimestre amb programació, que jo me'n recordo que ho tenia convalidat, però un parell de companys a classe fent un treball, amb cinc o sis persones, ajudant amb el projecte, perquè la gent deia “és que no tinc ni idea de què estic fent” i me'n recordo gent no saber fent ni un [diu un concepte tècnic], perquè no sabia què estava passant.

A4: EDA està súper mal pensat, perquè...

A5: Sí, perquè abans de fer el projecte, has de tenir tota la teoria... llavors...

(Alguns participants parlen entre ells alhora)

A4: Però no només això: Programació, segons la meva opinió, hauria de ser evolutiva, perquè jo EDA se'm va quedar de primer, perquè em van posar un projecte i jo em vaig repenjar, i no vaig aprovar perquè.... bueno no em va anar bé, però clar, al tercer trimestre havíem donat una altra assignatura de programació: vaig aprendre una mica, a segon ja hi ha hagut assignatures de programació; les he aprovat totes, i tinc queda EDA allà, que les pràctiques les he de aprovat, perquè les he fet jo, que estan bé, i l'examen és una bogeria i la majoria de la gent ha suspès.

A5: Jo a l'examen, jo per exemple sí que he aprovat, i a l'examen hi havia coses que no...

(Alguns participants parlen alhora)

A3: L'examen és fer, comprovar el model, o sigui és agafar i dir “està bé”. Però no és el que has...

A5: És que no és lògic fer-ho a mà, ni que sigui en un paper, ho trobo molt millor, perquè demostres molt més el que saps fer i el que no, que no un test.

A4: Ja...

A3: Però és que amb aquesta assignatura us l'han *liat*, perquè nosaltres, que som del pla antic, feies primer... a primer al tercer trimestre feies el Introducció a la Programació, i començaves a tocar C [C++ és un llenguatge de programació] i ara us han posat a la Roser a ensenyar *Python*, que no sap Python! I a sobre a ella nosaltres la teníem a segon, llavors quan arribaves a EDA, ja sabies programar. Ara us posen EDA, així com que “*venga!*”...

(Alguns participants parlen entre alhora)

O2: Però aquest any, es veu que han fet EDA, o sigui, EDA l'han fet amb Python, llavors feies Introducció a la programació amb Python, i passaves després a C. Què passa? Que aquest any han posat EDA amb Python, i han fet una pràctica que és no sé què d'objectes, que és una assignatura de segon.

A4: Sí! Que és lo que passa mb Python, però l'any passat...

(Alguns participants parlen alhora)

A4: Les dues. Saps? L'any passat vam fer...

O8: Sí, era amb C, era amb C.

(Alguns participants parlen alhora)

Entrevistadora: No m'estic enterant de res!

A3: Per explicar-ho així, ràpid, és que han fet un canvi de pla, a un nou pla i llavors han recol·locat totes les assignatures com els hi ha donat la gana, llavors hi ha una assignatura, que necessiten coses que encara no han donat, perquè on ho fan també l'han canviat de lloc, i llavors han fet un cacau, que jo no sé com...

(Alguns participants parlen alhora)

O7: En el nostre cas, en el nostre cas a primer trimestre, programació amb Python i després al segon, jo, que no havia programat mai i que sort que a Estructura de Dades al meu grup hi havia un que ja tenia el Superior en programació i era és que, ell fa el treball i mentre nosaltres pensàvem què havíem de fer en aquell tros, ell ens deia "es fa així" i ens ho explicava, i vam aprovar l'examen perquè ell, a part de fer-ho ens ho explicava. Però vaig tenir sort del grup, de tenir...

A4: *(Diu alguna cosa)* I després també una altra assignatura d'Organització de omputadors, que ho fan amb...

Entrevistadora: Perdoneu *(crident l'atenció a un grupet que xerrava)*. És que si no, després per la transcripció serà impossible.

O7: Organització de computadors es fa amb llenguatge màquia i amb C, els altres anys fan programació amb C i clar, jo venia amb una bona base de C, però clar, enguany no ha arribat a... computadors...

(Alguns participants parlen alhora)

O8: Hi ha algunes carreres que, que no tenen re a veure; les fiquen allà per... no sé... per omplir crèdits, i després hi ha assignatures que realment són importants per a aquella carrera, i que el temari d'una, o sigui d'una assignatura, la podrien estendre, i en comptes de ficar-nos una d'una altra carrera, que ens estenguin aquella.

Entrevistador: Clar, llavors creieu que potser us falten continguts d'algunes assignatures o creieu que algunes assignatures no s'haurien de fer...

A3: O sigui, ens sobren continguts que no necessitem per res, per exemple, per a informàtica no necessitem vuit crèdits de Senyals i Sistemes, que és una assignatura que no és ni de la carrera...

O8: Veus, a Audiovisual, nosaltres sí que tenim aquesta, però nosaltres hauríem per exemple de programar tant, que és lo que haurien de fer més ells.

Entrevistador: Ja...

O8: O sigui, tenir-ho una mica equilibrat.

O1: Te inflan con asignaturas obligatorias que ni te interesan ni tiene nada que ver con lo tuyo, y luego igual no te dan los créditos para coger todas las asignaturas de lo tuyo, que te gusta. Entonces, quizás ahí también debería haber un poquito más de flexibilidad.

O2: Per exemple, amb el...d'Audiovisuals i Telemàtica, hi ha una assignatura que, crec que abans es feia en dos anys, o sigui en dos trimestres, i ara ho han canviat i són dues assignatures, són Deformació i Codificació, i després tens una que, *bueno*, se li diu TDD. TDD aquest any ha sigut una massacre, per què? Perquè han fet dues assignatures en una, llavors, un professor et donava una cosa, l'altre l'altra i després hi havia les pràctiques, que donaven una altra cosa i a l'examen a sobre et feien estudiar quatre temes diferents i es jugaven a la moneda quin tocava, en comptes de fer-ho una mica general.

O8: Ale, llancen la moneda i...

O2: Sí, sí, però tiraven la moneda, literal, al mig de la classe.

Entrevistadora: Ah, al mig de la classe?

O2: Sí, sí, al mig de la classe: "pimba, ha tocat aquesta part i aquesta". I la tiraven així. I era de redactar, i treure més d'un cinc, és màgia.

Entrevistadora: I creieu que a les vostres carreres necessitaríeu menys obligatòries i després tenir més per tria, o sigui optatives?

Alguns: Sí.

Entrevistadora: Per treure aquest contingut que és innecessari...

A4: Perquè a primer et donen, jo crec... a primer és necessari que et donin la base, però a segon, jo crec que hi ha assignatures, que jo em pregunto “què està passant?”. Per exemple, *Computer Graphics*, a mi m’ha encantat, jo l’he trobada xulíssima, però tampoc crec que sigui essencial per la meua carrera, saps?

A3: Ja... és que en realitat no té sentit, aquesta assignatura.

A4: I jo, com a optativa l’hauria agafat i m’hauria encantat, però potser com a base, no és lo més adequat.

Entrevistadora: O sigui, per tant, després de recopil·lar tota aquesta informació, més o menys, què seria com lo que us motivaria per anar a classe, *en plan* “me motiva...”. *En plan*, què us agradaria?

A5: Per començar el professor, que estigui motivat ell mateix per fer classe...

(Alguns participants parlen alhora)

O6: I sobretot, tenir en compte que el primer any és sobretot descartes, això ho entenem tots, però que als següents anys, dintre de les troncal, que et donin... –pel què estic escoltant, eh, perquè després em tocarà a mi, m’esteu agafant...

(Alguns participants riuen)

O6: Però, no sé, jo sempre m’imagino la universitat com dintre d’unes troncal, que et donin... “tu vols ser informàtic, però t’agrada més aquesta part de la informàtica, *pos* poder anar aquí, sense tindre que menjar-te coses que dius “és que si no m’agrada el que estic fent perquè no em serveix, per què estic anat a aquesta classe?”. Això després ho *arrastres* i sé que a tercer no quedaran cap de primer, suposo que a quart no quedarà cap de segon... per tant, això si ho *arrastres*, sempre és una...

A4: I jo també penso que li haurien de donar molt menys valor als exàmens, perquè a mi, una carrera com la que estem fent nosaltres, els projectes són, tenen el triple de valor i ens fan, tenir un projecte ens fa entendre l’assignatura, llavors, fer un examen després de tota la teoria és una

mica inútil, perquè si ja fem el projecte, ja entenem la teoria, llavors, donar-li com a mínim un cinc, perquè ens passen mitja vida estudiant per a tota la part teòria, ens treu molt temps del què podríem aprendre realment treballant.

O2: Però llavors amb els treball en grup, hi ha molta gent que es treu la carrera sense saber fer res.

O6: Jo diria que fins i tot, sabent les normes que hi ha a la universitat per evitar temes de plagis i coses d'aquestes, jo casi preferiria que hi haguessin alguns treballs que tinguessin més nota, que fossin individuals, algun projecte, no el més gran, però no sé, algun tipus, que fos algun projecte individual i aquest projecte et conta una part important de la nota, sobretot perquè aquí sabem que si et pillen copiant un treball, l'has cagat, vull dir... Jo crec que això es podria aprofitar per evitar el problema aquest, que si fas en grup sempre passa que hi ha un que sempre es queda una mica endarrera, doncs poder estar allà "mira, jo sé fer-ho, perquè tinc aquest treball". Perquè després el que a mi em passa molt, que després la casco, perquè, perquè no puc... *pues*, això... em crema molt després en un examen, sé que estic fent... però si m'estan preguntat això de teoria, *pues... pues* no.

O1: También con respecto a la motivación, [a] muchas asignaturas les falta un objetivo claro, que, a mi me ha pasado, que terminé una asignatura: "qué he hecho?". Acabo de aprobar seis créditos y no sé qué aprendido y no sé qué he hecho. Computer Grafics, sí que había como un objetivo final, que desde el principio de iban enseñando "mira, vas a acabar haciendo esto", y vas poco a poco y vas viendo como todos los contenidos te iban llevando a algún sitio y luego puedes seguir extendiéndolo y otra asignatura si te gusta. Muchas veces falta un objetivo claro, y si es una práctica, te dirán allí una hoja, que ni el profesor sabe lo que hay que hacer, porque no lo sabe... te dirá "búscate la vida..." y al final ni te acaba gustando ni la práctica ni la teoría y la asignatura te va desmotivando y acabas...

A3: Jo també volia explicar un problema, que jo personalment és un problema que és el que veig més important i que falla.

Entrevistadora: I tant.

A3: És que, a tu, a la teoria et donen tota la informació amb la què en principi pots fer els seminaris, llavors arribes als seminaris i a la meitat dels seminaris que vas et trobaràs a professors de doctorat, com ha dit ell abans, que no tenen ganes d'estar allà, estan obligats pel doctorat a fer classes, no saben de la matèria, i llavors tens, potser un dossier de problemes que potser al primer seminari són vint problemes, i se suposa que has de fer, ni que sigui, deu a la

pissarra, llavors, ens ha passat a vegades que hem fet dos en dues hores, no pugen les solucions a internet i llavors dius “vaig, perquè és l’única forma que tinc de tenir els resultats i saber si ho he fet bé per després poder estudiar amb allò per l’examen” i et trobes que al *profe* no li dóna la gana de fer-ho, et fa dos a la pissara, dels vint i dius “és que de què em serveix venir aquí, si ja els podem fer entre els companys i passar-lo...”

A4: Avui mateix he tingut una classe de Física, que ha sigut dues hores amb un tio, que no tinc ni idea de com es diu, només sé que es passa una hora de classe fent el primer exercici...

O1: Sin saberse las fórmulas...

A4: Sí! Sin saberse las formulas, mirando en su hojita, que después explicaba la teoría, y no se enteraba, y hacía el ejercicio, y no se enteraba.

O6: El meu grup, o sigui, el meu grup, per sort tenim una professora catalana, de Física –perquè es veu que aquest any ha sigut...

A4: Física sempre és un *despelote*...

O6: Hem tingut per sort la *profe* catalana, que sabia el que estava passant. La primera mitja classe, la primera hora sencera, tota una hora, explicant la primera part de teoria, explicant bé el que hem fet a classe i jo sabia el que estava passant, que a mi m’ha encantat. I després...

(Parlen alhora)

O6: ... perquè hi havia una que donava Física, hi havia una que explicava molt bé, però després arribaven les pràctiques, i tot... i l’examen era de nota mitja, i la nota mitja era un tres. Però el tio explicava molt bé, això s’ha de dir.

O6: *Pues*, jo amb aquesta *profe* és això, m’han dit que la dona es veu que ficava exàmens perquè... però almenys pel què és explicar la teoria i tal, ho ha fet molt bé, i m’ha passat al sortir de classe, que estava agafant l’autobús amb un company de classe de dos-cents tres i el *tio* estava *en plan* “vaig anar el *dilluns* –bueno el passat– a teoria, [i] m’ho sabia bé, sense cap problema”. Però és que hi havia un que no entenia el que estava passant, i li ha dit que li enviaria fotos, perquè “et faré fotos i te les enviaré, perquè ho tinc”, perquè té els exercicis fets i amb teoria extra profuditzant el que hem fet a classe i el *tio* encantat... de dir... “passa’m foto, va...”

A3: És que després es queixen *de què hi han* professors que no tenen gent a classe i professors que [en] tenen molta més, perquè els hi deixen els seminaris i llavors, potser som quatre classes de seminaris, *pos t’enteres* que en una d’aquestes classes hi ha un professor que sap explicar, a

l'altre, un *tio* que dius "que no". I llavors va tothom a l'altra classe, i l'altra queda buida, i llavors es queixen "no, cadascú al seu seminari" i si et toca el profe, per què t'has de fotre, sabent que aquella classe no aprendràs res i amb l'altra sí.

A4: També un tema molt important seria, no només fer l'Avaldo, que ja serveix de molt, però poder d'alguna manera, tenir una certa...

(Algún participant riu una mica)

A4: ...tenir una certa...

(La classe esclata a riure)

Entrevistadora: Molt, no gaire eh... Ai...

A4: *Bueno*, serveix una mica, serveix una mica...

Entrevistadora: Sí, sí. Ja... te quedes tranquil, te quedes tranquil.

(Hi ha xivarri, els participants parlen ahora)

Entrevistadora: Perquè s'anul·la, si surt zero, s'anul·la.

(Hi ha xivarri, els participants parlen alhora)

O6: A lo del comentari, amb la d'Àlgebra vaig fotre, crec que com cinc o sis línies.

A4: De la Sònia? L'odiaves molt?

O2: La Sònia, segur...

O6: No sé com es diu... ah, sí, sí, Sònia...

Entrevistadora: Perdoneu!

A5: Val, és un comentari d'això dels exàmens. Trobo bé que el nivell dels exàmens sigui molt alt, però com a mínim, que el nivell durant tot el trimestre també sigui molt alt, perquè si no, clar jo a Àlgebra, durant el trimestre no he après res, clar, jo, els exercicis de pràctiques, tots perfectes, però els portava fets sense cap problema, i l'examen...

O7: Sí, sí, s'hauria d'equilibrar molt més el treball, perquè si a classe fem, per posar un exemple, matrius 3x3 i després a l'examen et surt una 6x4...

O6: Però també de vegades els professors –*bueno* ara no tant, però me'n recordo fa molts anys es va... han fet com molt la notícia, *de què* hi havia professors que parlaven a les cafeteries, com

d'una cosa positiva que havien suspès molta gent, i jo, personalment, que no m'ho estic imaginant, però jo quan veig *profes*, com el d'Àlgebra, que veig que hi ha un examen que et fiquen l'exercici 3 i a l'exercici 1 —és que m'ho sé de memòria— va sortir en un seminari, no l'hem tornat a fer i no està al *Pieza*; l'exercici 1 va sortir una vegada a un seminari i una vegada el vam fer com a exemple, i tampoc no estava al *Pieza*. Els dos surten a l'examen, jo personalment veig que els ha posat la mateixa professora, que no em cal dir el nom, perquè ja sabeu qui és, i llavors veig que.. i no puc evitar pensar, jo crec que ella, que és bona persona: li fas preguntes i t'explica bastant bé, però jo veig això i penso “jo crec que aquesta professora ha fet l'examen pensant “a veure quants puc suspendre””, i si em poses un exercici, encara no passa res, però quan en fas dos de quatre...

O1: Y el primer trimestre pasó que a la primera clase de seminarios de Sistemas, el profesor poco más que presumía de que esa era la asignatura que más gente había suspendido el año anterior, es decir, si eso es algo... es algo... pero no para presumir...

O6: Es que si eso pasa, es para ir al profesor y decirle, tienes que hacer algo aquí.

A4: Clar! És que té a veure amb el professor que et suspengui un alumne; no som els alumnes.

(Parlen alhora)

A4: Vosaltres vau anar, no? A queixar-se amb la Roser?

O6: No, jo volia anar...

A4: Estava tot el despatx ple d'alumnes queixant-se d'una pregunta que anava...

A5: Ambigua.

A4: Ambigua, i *punto*. I llavors... ella mateixa... i dir que “reconec que sí un cinquanta per cent dels alumnes s'està queixant, doncs tinc un error i haig de fer algo”. Però, però, hi ha gent que no sap acceptar els seus errors, i que a més ho defensen i que si tenen una posició o autoritat sobre tu, doncs això acaba amb un drama, com va acabar i com ha acabat.

O2: De la meva promoció, va haver un company de la classe que la va portar al Tribunal.

(Algú murmura alguna cosa)

O2: Sí, sí. Perquè aquest any ja... va arribar una hora tard a l'examen, no portava còpies, ho va haver d'imprimir, ens va fer fora a tots de la classe perquè hi havia el grup d'anglès i ens volia posar tots junts.

Entrevistadora: És titular?

O2: Sí. Però és que no és normal que una persona així estigui donant classes aquí, perquè després te'n vas a altres sistemes educatius fora d'Espanya, i si hi ha un professor que, per exemple, a l'Avaldo, aquest professor treu un u, aquest professor està al carrer.

Entrevistador: Sí...

O2: I així es manté un nivell educatiu. Llavors, l'únic que aconsegueixes és crear frustració, no pot ser que la gent surti desmotivada a treballar i...

O6: Jo recordo l'examen, aquest, el de... del segon trimestre que vaig fer, que poster era flipant, perquè potser el professor que tenia corregint –*bueno*, corregint no, però vigilant– em sembla que, em... era *tipo* test, en un quart de pregunta va dir "això està malament. Això és tal, això és tal". El tio va estar a la pissarra corregint totes les preguntes i era de programació. I la gent flipant, per què he estat més estona corregint l'examen, que no pas fent el propi examen?

A3: A mi em fot molt això dels exàmens, que a part de preguntes *tipo* test que no s'han preparat bé, perquè és lo que diu ell, hi ha preguntes que estan malament, repetides o lo que sigui, ve un professor, i com que es creu amb tot el dret del món diu "bueno, només atendre dubtes els quinze primers minuts de l'examen". Tu esperes que jo en quinze minuts em llegeixi cinc fulls d'examen i et pugui preguntar els dubtes, i més si som seixanta a la classe? És que no té sentit.

Entrevistadora: I per exemple, parlant d'això dels professors. O sigui, vosaltres què valoreu, tan objectivament com subjectivament, d'un professor? En plan, què és lo que us aporta i també la crítica que podeu fer sobre els professors que us heu trobat.

A4: Que l'essencial és que li importi que aprenguem i que li importi que nosaltres desenvolupem el nostre coneixement, saps? O sigui, jo, a veure, tinc el Manel Teixidoren un altar.

(Alguns participants riuen)

A4: *Des de què* he arribat a la uni, ha sigut l'únic que m'ha transmès això. M'ha transmès que sap qui sóc, m'ha transmès que li importa que escolti a classe, perquè sap el meu nom i em diu "Èlia, escolta" i m'ha transmès que durant... si tinc vint preguntes, no jutja, ell ve, t'ho explica, et fa dues bromes i de bon rotllo! I t'enteres al final, i aproves. Clar, això és...

O2: És que aquest professor, se sap els tres-cents alumnes que venen nous, se sap els seus noms, és espectacular. Però després *hi han* profes, per exemple, jo m'he adonat compte que a la part de Telecom, *hi han* profes molt bons, per exemple, hi han dos, que el Pablo i el Rafel Pou, i

aquests, arriben a classe i si tu vols, la classe, una mica rara, però la classe sempre està plena. Per què? Perquè explica, t'enganxa i està sempre allà. I després m'he donat compte també, a les optatives, el seu principal objectiu és que aprenguis, i alhora que aprenguis, que t'ho passis bé a classe. I molts directament ja et posen un examen que val, potser, un deu per cent o directament no posen examen i és un projecte. I hi ha una assignatura que ens diuen "no, jo vull que treballem a classe; fora de classe no treballem" i llavors les hores que són de classe, són de classe, o sigui, puntuals i se surt puntual ja està. Però clar, jo ja sé que aquesta assignatura, quan no vaig a treballar, vaig a una classe diferent i clar, i a sobre m'encanta on estudies això i et pregunten no sé què, anem, aprenem... i ja està.

A3: Jo he après molt més a les assignatures optatives, que realment són les que jo he triat i són les que vull, i la majoria no tenen examen, i són totes d'entregar un projecte que dura els tres mesos que dura l'assignatura, que, realment, en totes les que són de vomitar teoria a l'examen..

O1: También se ha comentado antes, que a parte del profesor, a parte del conocimiento en la materia, el conocimiento de la lengua en que se da la materia, porque muchas veces no sé en catalán, pero en inglés hay profesores que, es que no los entiendes, y ellos tampoco... o sea, pueden saber mucho pero si no nos lo pueden transmitir, ni ellos se sienten cómodos en la pizarra, ni tu les estás haciendo caso, la gente se desconecta, se pone al portátil, y el profesor se pone más nervioso porque nadie está atendiendo, y se va hacer una bola... Y ni el profesor luego tiene la actitud en clase, ni el alumno...

A3: Y luego directamente no vas a esa asignatura...

O1: Claro.

A4: I una altra cosa, jo crec que és tenir presència com a professor. Mira, avui he anat a una classe, que una noia parlava amb una veueta, que era molt jove i la veies amb una veueta molt fluixa i la gent estava parlant. Si no hi ha un professor que no té una presència i et diu "anem a explicar això", doncs tu et distreus, i et distreus. I clar, no saber-se imposar respecte una classe, fa que no siguis molt bon professor.

Entrevistador: Potser s'hauria de valorar més els professors de cara a la docència i no tant als mèrits que tinguin, saber aprendre i saber explicar...

A4: Exacte!

O2: Sí, per exemple, si tu no et vols dedicar a ensenyar, doncs... i hi ha profes que sí que t'adones que la seva vocació és la docència, perquè ho disfruten. Però per exemple, jo un professor que

he tingut a això de l'Empresa, que ve de ser un director d'empresa i tal. A part *de què* no sap anglès, perquè ens ha dit coses com lo d' "*infiniti*", "*el morouver*" i coses així (*imitant la pronúncia*).

(Alguns participants riuen)

O2: O sigui, en anglès, has de saber parlar bé mínimament l'anglès, i aquest no en té ni idea. I ens passem les classes així, i dius "*òstia*". *Pos* jo no puc aprendre res si cada dos per tres dius *algo* que em desconnecta. I part que.. els continguts estan més desactualitzats que una altra cosa, perquè et poses a mirar la bibliografia i el més modern que tenen és del 2001.

O1: Y también aquí lo que pasa es que la evaluación, como decíais, es sólo del currículum del profesor, sus méritos académicos, pero nadie puede evaluar la calidad de la docencia. Eso lo tiene que hacer el alumnado, que sí que el profesor tiene que tener unas competencias mínimas, y está claro que también se tiene que revisar que se imparta el contenido de la asignatura, que sean los correctos, pero también hay una parte de la docencia que hoy en día no se evalúa, o sea evalúa pero... si alguien saca un dos de media en Avaldo, se le dirá "*mira, espabila...*" pero que el año que viene volverá a dar clase. Entonces, este pilar, si está dando clases, los que tienen que juzgar son los alumnos...

O6: Es que dices... al final, y creo que, aunque un profesor tenga muchos méritos, porque aunque sea profesor, si lo que no sabe es explicarse, puede saber muchísimo, pero si no sabe... porque a veces le preguntas y dices "*ostia, pero el tío sabe! Por qué no me lo ha explicado antes?*". Y al final, yo creo que por mucho que uno sepa, tú al final estás aquí para tener conocimientos sobre una asignatura, no de diez; tienes que tener los conocimientos suficientes para luego, cuando te haga falta, pongas tu ejemplo y llegar al nivel de conocimiento que te haga falta. Y yo creo que es mucho más útil tener un profesor que te ayude, que te ayude a entenderlo, no a... no a... por decirlo de alguna manera, no a tener un máster de ese conocimiento, pero a entenderlo, y que sea de una manera útil. Que no, un profesor que sepa mucho, pero que no te va saber entender, te va a decir cuatro palabras, lo vas a apuntar y alguien que sepa del tema leerá tus apuntes y dirá "*buá! Eso está muy bien*", pero tu lo verás y dirás "*buá! Es que me está hablando en elfo... no sé lo que está pasando...*"

O1: Igual que los alumnos sabemos que al final del trimestre tenemos un examen y nos tenemos que preparar para aprobarlo, el profesor debería saber que al final del trimestre tiene un examen y que tiene que hacer todo para aprobarlo. Si no lo aprueba, pues al igual que nosotros repetimos la asignatura, eso debería tener una...

A4: Una cosa que hauríem de tenir en compte, és que nosaltres estem pagant per anar a la uni, i que som majors d'edat i que bàsicament ara mateix és un servei que ens estem administrant perquè nosaltres el paguem, s'hauria de tenir... igual que tu pots anar a una *tenda* i...

Entrevistador: I queixar-te.

A4: I dir "igual que aquesta persona m'està tractant malament, si us plau, feu algo respecte això", tu podries anar al professor i dir-li "perdona, joestic aquí perquè he pagat, m'he guanyat aquest lloc en un sentit; tu, depens tant de mi, com jo de tu. I això hauria de ser reciprocitat; no hauria de ser tu has d'utilitzar la teva autoritat perquè em poses la nota i per tant tu tens el control absolut. En cap cas.

Entrevistador: En plan, que al cap i a la fi som clients, perquè és un producte i ho estem comprant. I tenim un dret com a...

O6: I que es noti que l'Avaldo serveixi per *algo*, perquè una vegada ho vam intentar, poder anar a parlar amb el cap de secció, i em van dir "no, perquè és ell", i vaig dir "doncs podem anar a parlar amb el cap d'estudis o algo", i el que em va dir tothom és "no val la pena". A mi, el que em van dir és... perquè clar... vam preguntar a la gent de segon any, i llavors el que ens van dir va ser, tal qual "no val la pena".

O1: Y además a tercero, tenemos dos asignaturas que la base es todo álgebra, y yo no me acordaba de hacer una...

A4: No, yo he hecho nada este año porque he repetido algunos y ningún problema, pero he visto una y ahora hago álgebra otra vez, y estoy haciendo álgebra y en partes distintas, y es como todo juntito, sabes? No qué es esa asignatura, pero... no sé si estamos haciendo esto, o estamos haciendo lo otro...

O6: Pero si al menos,... porque claro, me parece que no sólo puedes repetir dos veces y luego como pedir...

Persones 2 i 3: (A l'uníson) No, puedes repetir cuatro y pedir una quinta.

O6: Bueno, pero sin contar la...

Entrevistadora: La recuperació.

O6: La recuperación.

A3: Clar. Pero, o sea, repetir, el año siguiente.

O6: Ah! Puedes repetir hasta cuatro veces...

(Els participants parlen entre ells)

A4: O sigui, si jo ara suspenc dues de primer, puc passar a tercer o no?

O2: Sí. Pots demanar... però hi ha molta gent que està a tercer amb una de primer.

A4: El que vull dir és que si jo puc repetir un curs tres cops, quatre amb carta, a vegades, em sento que... si hi ha una gran quantitat de persones pensen que el problema no sóc jo, que en el meu cas segurament sóc jo, però hi ha gent suficientment que... si hi ha gent que suficientment pensa que el problema està en el professor i no és en mi, amb quatre, que és l'estàndard, és més que suficient perquè l'apartin i fiquin un professor que jo em pugui trobar un professor que jo tingui l'esperança d'un segon any, i no de dir "vaig a apuntar-me al ZEUS". Segon any: "a veure si em trobo un professor que m'expliqui bé, perquè l'altre, estem que hem cascat tots..." I sí al final, tu estàs... tu estàs aquí com a client, perquè això ja no és l'ESO, que és obligatòria; hi vénis perquè vols aprendre, per tant tu vols venir aquí perquè t'interessa aprendre, i si la gent fa una valoració negativa del professor, em sembla que tenen tot el dret que a aquest professor se'l faci fora. I és això: tres cursos almenys, unes quantes classes estem d'acord que un professor no ho està fent bé... jo veig que algú em diu "no val la pena, perquè hi ha hagut més gent d'altres anys que ja els ha passat i no han fet res", doncs clar, no em queixaré: *anda* que no tinc res més a fer que queixar-me, jo, però és que si em toca repetir, l'any vinent em tocarà el mateix. Però és que no només m'ho trobaré jo, m'ho trobaré amb molta més gent, que s'ho trobarà el mateix. Si el final és culpa teva, que et costa o no vas, és lo que hay, però això és lo normal, que a tothom li passa. Però si la culpa no és teva, la putada és que d'una carrera, en un lloc que no t'agrada més o menys, no per culpa teva, sinó per algú que teòricament està treballant.

O2: Aquí entrem en el tema del model d'ensenyament.. però per exemple a Amèrica, ma germana ha estat allà i m'ha explicat que si un professor et diu que això no surt a l'examen, i a l'examen surt, tu pots anar a parlar amb el cap d'estudis i aquell professor se'n va fora. Per què? Perquè no està seguint el que diu, i no es pot donar la docència que hauria de donar. Llavors, a la mínima queixa, que és el que ha dit ella, te'n vas al carrer... i va perfecte. Aquí què passa? Jo veig que estem com al *costumbrismo*, al final: "*pues sí, pues passa*". *Pues* no hauria de de ser així, perquè després hi ha molta gent que entra a Enginyeria i es frustra. I no hauria de ser per frustrar-se, o sigui, has de poder aprendre i saber aprendre.

O6: Jo tinc un amic que...

Entrevistadora: *(Interrompent)* No, és que li tocava a ella...

A3: Bueno, pero se'n va una mica del tema, però volia dir, ara que has parlat de la ZEUS... sabeu lo que és la ZEUS?

Entrevistadora: És una acadèmica.

A3: És una acadèmia que està al costat de la uni, doncs, o sigui...

Entrevistadora: Sí, he fet Eco i també he hagut de recórrer...

A3: Doncs, o sigui, realment tu dius "vaig a classe, no m'entero de res. Pagant a l'acadèmia –que al final tampoc pagues tant, perquè ho acabes amortitzant– aprendré quatre vegades més amb menys temps... vaig a l'acadèmia". Jo el tercer trimestre de Física no vaig trepitjar la classe ni un sol dia, vaig anar a l'acadèmia directament. "Pos mira, aquesta classe no l'aprovaré. Vaig a l'acadèmia".

A4: No t'has enterat en tot el curs, vas a un intensiu i...

O6: Quinze hores...

A4: Quinze hores i t'enteres de tot. Vas a l'examen i aproves amb un cinc, que dius, estic satisfeta perquè són tres mesos que he pogut aprendre amb quinze hores.

A3: En tot el trimestre... vas a aquestes quinze hores pagant cent cinquanta euros o el que costi, i vas i l'aproves.

Entrevistadora: I la gent ho fa? Veieu que...

A4: Sí, moltíssima. Imagina't que estàs quinze hores...

A3: És que dius "no m'ho poden explicar així a la uni, com m'ho expliquen allà?

A4: Vas i agafes el profes de l'acadèmia i els poses a la universitat i ale! A fer projectes. És que...

(Alguns participants riuen)

A4: I jo crec que tot això està relacionat amb un problema molt important que és que, el primer i el segon –el segon ja no tant– el primer curs està fet per a eliminar penya.

O2: Sí.

A4: Està fet per escobrar-se la gent. Llavors això és un problema enorme, perquè a EDA, la gent suspèn i cau com a mosques. A Àlgebra la gent suspèn i cau com a mosques. I Física. És això!

O6: Sí, però també... també ho trobo, perquè tinc la part del Superior, però llavors jo trobo que, com que jo ja tinc la part de programació, jo sé que si em xuten, jo ja puc treballar, tinc ofertes i he pogut anar. Però entenc que la part de, diguem, de filtrar gent, sigui ficar assignatures que siguin més difícils o no –això ho entenc, perquè al cap i a la fi, tot i que estàs fent Informàtica o Telecom, hi ha una part d'Enginyeria, i això ho entenc. Però si em fiques Àlgebra, que sigui sobre àlgebra i que l'examen sigui per a avaluar les meves capacitats d'àlgebra, perquè és això: jo quan vaig suspendre Àlgebra, vaig sentir que l'examen no era sobre mi, l'examen era sobre el professor, i l'examen el que m'estava dient era que el professor no volia que aprovés. I aquí està el problema, perquè jo sé àlgebra, però no m'inporta fer àlgebra, perquè coi, estic fent una Enginyeria, no estic fent només Informàtica, però si vaig a un examen, que jo personalment estava convençutíssim que l'anava a aprovar, i em trobo que no sembla que s'estigui qualificant personalment el que jo sé, si no que s'està qualificant el que no sé *en plan* "és que mira, t'he pillat per aquí i t'he pillat". Dic "*vale*, perfecte, m'has pillat, però m'has *catejat* perquè t'ha donat la gana...

A3: Sí, sí.

O6: I al final això és la putada, perquè al final, si et volen fotre fora, amb una assignatura més complicada o *algo*, estaràs... perquè al cap i a la fi, això almenys li dóna més potència. Però la putada no és tant això, és tant que el professor és qui et dóna l'assignatura. Per exemple, al final, aquest any com qui diu jo no he fet àlgebra. Pel què diu l'examen, d'examen jo tinc un tres. Segons l'examen, jo no he fet àlgebra, perquè vaig fallar els dos... i vaig fallar zero coma cinc... o *por ahí*... Clar, al final, l'examen... també és cert que tampoc no me'l vaig... però fins a aquell punt, jo he sabut àlgebra. I jo no estava... bueno, tu, em sembla que també estaves *por ahí* (*referint-se a un participant*).

(*Alguns participants riuen*)

Entrevistadora: *Companys (participant del riure)*

O6: *Bueno*, estàvem els dos i ens estàvem ficant molt a *full*. I al final feies un altre, però treies els problemes. Per què? Perquè ho sabies fer. Però arribes a l'examen i no...: perfecte. I això, cema, crema moltíssim.

A4: Ja, però de posar nivell no és el que em refereixo; filtra és posar professors ineptes que et suspenguin de manera sistemàtica, i això és, és...

O1: No creo que alguien vaya a poner profesores malos a propósito...

O6: No, no, però que...

O1: Pero deberían, lo que hemos dicho, si un profesor es malo...

O6: Pero es lo que decía él. Jo, és que tinc el fill d'un amic meu, bueno, d'un amic del meu pare, està als Estats Units, fent professor de llengua. I ell m'ho diu, em diu que allà els *profes* són boníssims. A mi em surt a compte currar-m'ho, perquè trec bona nota, em quedo aquí. Trec mala nota, em *casquen*, amb motius, i si és cert, es veu que hi ha com uns mini tribunals, si és cert, et foten fora. I això, per l'Avaldo...

A4: Una cosa, el problema que deies tu, que no els posen dolents, jo estic d'acord que potser, el primer anys que fan classe no són dolents, però si hi ha un... un... els administradors, que reben queixes sistemàtiques cada any d'una professora com és la Roser, per exemple.

(Alguns participants riuen)

A4: Sí que estan fets amb professors dolents.

O1: Ya, pero una cosa es que si Roser tiene una plaza de profesora titular, la uni...

Entrevistadora: No la puede echar.

A4: Aquest és el problema, que té un lloc assegurat i...

O1: Pero la uni aquí puede decir si es mala, pero no...

O6: Es eso, a veces. Mi caso era...pero en bachillerato no. Tendrá un... porque yo la ESO la crucé. Me acuerdo de un profesor de castellano que nos dijo, en plan, una vez se quedó mirandonos y dijo "os creéis que me gusta? Menos me gusta a mi hacer clase, y aquí estoy porque no encuentro trabajo de otra cosa". Perfecte, m'encanta.

O7: A Organització de Computadors, als primers seminaris vaig treure un un i un quatre. Em vaig canviar de grup de seminaris i al primer grup ens donava un full amb exercicis i no explicava res i deia "agafarem el resultat del set i del dos i el farem", i tu els fees i li demanaves si tenies un dubte i et deia "no, no t'ho puc explicar". Després a l'altre grup de seminaris fan tots els exercicis a la pissarra, anava posant més teoria i això, i vaig passar de treure un un i un quatre a treure un set, un vuit i mig i un nou. I és que això reflecteix moltíssim.

Entrevistadora: Ja. I referent a... em sembla que ho havies dit tu, que a vegades notaves que hi havia contingut desfaçat. Creieu que és una cosa que passa a les carreres...?

O2: Sí perquè al final la informàtica evoluciona cada any i a sobre són

Entrevistadora: Clar.

O2: I no pot ser que estem donant teories del 2000, del 2001 quan ja fa anys que són molts... o sigui, que ja no s'utilitzen. O sigui, hi ha una assignatura, que jo crec que és a informàtica que utilitza un llenguatge que es diu SML, o... i aquest llenguatge ara mateix no l'utilitza ningú! Però igualment es dona. *Bueno*, per exemple, el [anomena un llenguatge de programació] ho entenc, perquè és un llenguatge molt bàsic i per créixer els altres, és fàcil. Però per exemple, Java, tampoc no entenc molt que hi hagi assignatures que són webs dinàmiques i coses d'aquestes, que s'ensenya Java.

A3: Però *bueno*, no està mal, Java...

O2: Ja, però ara mateix, tu te'n vas fora, i pàgines web que es facin amb Java... ninguna. Totes van amb RH, amb llenguatges que són de fa dos-tres anys. I que és tan fàcil com "vale, no em vinguis amb aquest, però fa sis anys hi havia llenguatges que encara tenen algun ús", no ens en anem al 2000, sinó que ens en anem al 2012, que en teoria es poden donar i no són difícils d'aprendre.

A3: A més, si tu arribes a una assignatura i et comencen a explicar com es fa una cosa, *bueno*, com es feia una cosa, del *plan*, fa deu anys... després dius "vale, estic aprenent a fer això, però ara a la vida real no puc aplicar-ho", llavors clar, de què m'està servint? Ensenya'm *algo* que pugui aplicar ara directament, i que si vull fer tal cosa en un entorn web, que ho pugui fer, no que ho puguessis fer fa deu anys...

O6: Però jo estic d'acord que, per coses que m'he trobat, perquè jo he fet unes quantes pràctiques i he treballat a llocs de... hi ha molts llocs que teories com per exemple la de l'SML, jo m'he trobat en llocs que utilitzen coses molt antigues perquè no li surt en compte actualitzar-se. I passar-ho amb XML...

O2: Però és diferent això, eh... XML és un llenguatge del noranta-set! O sigui, tela!

O6: Per això, vull dir que... és molt antic, però que també m'he trobat gent que... avui dia l'SML no s'utilitza, s'utilitza SXML, em sembla... que el que és, és una mica més... no té molta més diferència, però té *algo*... I entenc que hi hagi gent que vulgui fer-ho amb XML, perquè hi ha molts llocs que... perquè abarcaràs més, perquè la diferència és poca. Però clar, que també és cert que si estàs utilitzant un llenguatge que ja està pràcticament descartat... que es pot entendre, les empreses mitjanes... coses desfaçades, perquè no els surt a compte actualitzar-se. Però hi ha un límit, que dic, que si l'S... és del noranta-set i no l'utilitza ni el *tato*, pos igual...

O2: És que l'SML és un llenguatge que utilitzen... quatre *locos*... Però per exemple, l'SML, tampoc crec que s'ensenyi com a tal, pues... és un llenguatge molt bàsic i s'utilitza, per exemple, per Andriod, per la part d'actualització... però sí que et dic que el Java, s'està quedant molt enrere.

O1: También, quizá se hayan pasado... por ejemplo, hablando de quedarse atrás, quizá este año la universidad ha querido adaptarse y empezar a enseñar Python en primero y han metido la pata, por ejemplo. Han querido modernizarse, pero han metido la pata, porque la mayoría de asignaturas, necesitan un conocimiento que dan por hecho que se tiene, en otro lenguaje de programación, que en este caso, ya los alumnos no tienen. Entonces, muchas veces, también decís que hay que saber dar el paso, que hay que adaptarse...

A3: Claro, saber dar el paso adecuado.

O1: Adecuado, y coordinado, porque muchas veces pasa esto, que una asignatura toma una decisión y no se da cuenta que hay otra que depende de ella, o que dependerá...

O8: Jo crec que això ha vingut, o sigui perquè nosaltres érem la primera promoció del nou pla, i vam arribar a segon, que no teníem ni idea de Python, o sigui, llavors vam dir "ensenyau-nos algo de Python a primer, sense treure C, perquè els d'Informàtica necessiten C. Llavors, lo que haurien d'haver fet és com dividir que els d'Informàtica agafessin C, perquè ells no utilitzen Python, crec.

O2: No, ara...

O8: Més o menys, *vale*, i nosaltres, o sigui, els d'Audiovisual sí que utilitzem Python, però no utilitzem C.

Entrevistadora: *Vale*.

O8: Llavors, crec que com que l'han cagat intentant posar Python a primer, i llavors ells no tenen coneixement de C i nosaltres al revés, o sigui...

A4: O introduir... Introducció a la Producció ho podrien fer a primer i introduir un idioma, i dividir-a en dos: de primer i segon, i a segon, *poder*, una altre idioma, perquè tothom tingui coneixement de tot.

Entrevistadora: Claro.

O2: No, allò que deia... que seria C, perquè després ha d'estar tot estructurat... perquè és de programació i es programa igual, i a sobre sabràs com utilitzar i tot això... i en funció del què t'interessi doncs ja te'n vas cap a Python i fas que els altres es es quedin a C. Llavors, això tindria

un sentit que uns fan un, i els altres l'altre. I no començar només un, perquè després hi ha assignatures on s'ajunten Informàtica i Telemàtica, Audiovisuals i Informàtica, i llavors és important que visualitzessis el conjunt...

Entrevistadora: *Vale.*

O8: Sí, és que jo crec que han d'intentar individualitzar més les carreres, perquè estan intentant ajuntar masses i no té cap sentit...

Entrevistadora: I per exemple, abans que heu dit que molta gent recorreix a les acadèmies i tot això, també utilitzeu altre material extern, que es trobi a webs, que no siguin apunts que vosaltres preneu a classe?

O2: Sí, per la part de programació, hi ha una pàgina que al final és com la que et diu si el programa... i si tens un dubte, entres dins i trobaràs algú que t'explica pas per pas i entendràs tot el que posa, que jo crec que no és tan difícil aplicar-ho a classe... Hi ha un tema de C que, per exemple... arribes i l'expliquen per sobre i és un tema molt complicat.

O8: O sigui, nosaltres, per exemple, que no és tan programar, bàsicament el que fan és, ens donen com un *paper*, un PDF i bàsicament el que fem és seguir-lo. Llavors ells t'intenen, com en diapositives, intentar explicar el *paper*, i si no l'entens, te'l donen. Llavors sí que trobo que si no acabes d'entendre a classe el que t'han explicat, sempre el pots consultar, encara que no sàpigues programar... però podràs consultar *algo*, i no sé si això amb les altres assignatures també passa.

O6: És que jo crec que... sobretot en coses de programació, perquè jo he vist gent de cinquanta anys entrant a *Stata Over Flow*, per buscar coses, que no està tan malament, però sí que hi ha coses que, o t'ensenyen a buscar, o almenys s'han de saber, perquè hi ha un mínim de buscar una tonteria de com fer una cosa de Física, està a *Overflow*... hi ha vegades que et preguntes "per què peta Android, si no he tocat res?" i després és perquè no has esborrat una cosa de memòria i estava copiant una cosa de plantilla i no m'he donat compte per una tonteria per una coma. I això al final és útil, la cosa és que, de vegades sí que una cosa com Android tindria sentit fer una classe sencera, només per entendre quan tu estàs carregant, el fet de carregar una pàgina i el que veuries, o carregar diferents pàgines i que es carregui una sobre l'altra o una en un *stuck*, o carregar una però... I són classes que això val la pena aprendre-ho a una classe, perquè això és important, i tindre que buscar això a *Stata Over Flow*, és lamentable, tan en quant penses que això en Android és un pilar, i hi han pilars que no et pensaves que hauries de buscar...

O2: (Murmura alguna cosa) . Potser m'equivoco, però com a programar, pura, Andriod, que és una que jo crec que hauria d'haver una assignatura, no ho fem, perquè... o sigui...

A3: L'única que es fa és la de l'Aplicació de no sé què mòbils, que fas servir el Córdoba, que és com el framework...

O2: Sí, per això et dic que jo m'he trobat que m'he posat a treballar en Android, Telemàtica al final, no toco tant com tanta Programació, però és que arribes a Android, que és un món on, és que no s'entén re i ara mateix ocupa... crec que és el vuitanta per cent del mercat, en quant als mòbils...

O6: I a més, també si no fas amb Córdoba –perquè jo he fet amb Córdoba i és l'únic que estudio i Córdoba el que fa és com un *port*... o sigui, el Córdoba el que tu estàs fent és programar com un tipus, que no és Android en realitat, el que fas és un *port*, perquè després ho puguís convertir en Android o en iOS, que és lo guai. Però el pur és AndroidStudio que és el que hi ha hagut tota la vida.

O2: I això, llavors, el que et trobes és que surts de la carrera amb Android i et trobes, que és que no trobes coses, i clar, quan hi ha un problema i tens un error, o tens algú que et pugui ajudar o estàs buscant per internet, i no ho trobes, per què? Perquè no t'han ensenyat res.

Entrevistador: I us falten materials, diguéssim?

O2: Falten materials de l'entorn actual. Hi ha coses que potser són del futur, que em sembla bé, però hi ha coses que són molt assentades i que s'haurien d'ensenyar, i s'hauria de tenir i que requereixen molta profunditat i...

A4: És al que tornàvem abans: quan tens un tema com informàtica, que és una cosa que evoluciona constantment, el que s'hauria de considerar és cada cinc anys fer un replantejament de tota l'actualitat i dir "aquests són els que utilitzarà la gent quan surti" i dir "hem d'ensenyar això, això, i això i han d'encaixar els cursos quan evolucionin". I fer-se aquest replantejament cada cinc anys, cada un temps suficient, perquè el mercat evoluciona molt més ràpid del que nosaltres estem avançant.

O2: Cinc anys és molt.

A4: Cinc anys és molt, però almenys tu que dius que estem fent coses del 2000, han passat divuit anys, saps?

O2: Perquè, ja et dic... jo ara faig servir un montón d'Android, però per exemple, fa res, fa tres anys o dos, Java, que és una forma d'Andriod, estava arrasant al mercat, però què passa? Que ara ha aparegut un altre llenguatge, que al final és un *mix* de Python i Java, que és *Scala* que s'ho està quedant tot i clar, i aquí la gent no sap... o sigui, a la carrera, trobo que el noranta-cinc per cent de la carrera no sap que és, i és el llenguatge que més està creient, i ningú saps res. Per què? Perquè no s'ensenya...

A4: És que estem aprenent molt temari, però no estem aprenent a sortir al món laboral; a mi si ara em dius "posa't a treballar per Android o no sé què", jo estaria completament desproveïda de materials, per poder assolir les meves...

A3: Jo l'altre dia també em vaig deprimir molt perquè veig que aquest any acabo la carrera i em queda un trimestre per acabar i dic "on em foto, jo, ara, perquè em demanen a tots els llocs on puc anar, coses que ni la meitat les he vist a la carrera. I dic, clar no entenc això, ara...

Entrevistadora: O sigui que veieu que no esteu preparats per al futur?

Entrevistador: No està enfocada la carrera diguéssim, al mercat laboral?

(Alguns participants parlen alhora)

O2: ...o tecnologies que com a molt els hi queda un any de vida...

Entrevistadora: Ja...

O2: I això encara, però per exemple, el tema de bases de dades dius "*vale*, està bé" però què passa? Que ara de bases de dades, fins ara tot era relacional. Què passa? Que ara totes han fet per *blockchain*, han fet per... no relacional... en canvi no hi ha ni una assignatura sobre el tema, de *blockchain*, que ara està per tot, no hi ha res.

A3: Res.

O2: I no crec que sigui tan difícil trobar algú que sàpiga del tema. I encara que toca alguna... no es fa res, d'aprendre una mica d'això. Després sí que parlem de *blockchain* per exemple a Seguretat, però només es comenta.

A3: Ja, però és que de Seguretat, què hi ha, també, dues assignatures en tota la carrera?

O2: Sí.

A3: Hi ha gent que potser es va apuntar a Enginyeria Informàtica, perquè li interessava la seguretat a la xarxa: dues assignatures en tota la carrera, i d'optatives.

O6: Estaria bé que es marquessin bé les temporitzacions...

Persones 2 i 3: Sí.

O2: Per exemple a Informàtica, que és més re que més repàs, dius “vale, tu posa’t a fer informàtica el primer any i a segon ja toques altres coses que vulguis, perquè al final el que has d’aprendre a informàtica és: tens software, tens hardware, tens Seguretat...

A3: Bueno, hardware... (*discrepant*)

O2: Ja però a hardware no foties re.

A3: Per això...

O2: Però encara que sigui, una mica la part de xarxes, una mica la part del software i Seguretat i Gestió, tenim les... aquestes. I totes tenim una mica el mateix: si tu fas Telemàtica, doncs fas més la part de –aquí sí que es fa hardware i tal– després la part de Backing o te’n vas a Gestió; al final totes tenen la part de Gestió. i... però no es fa re d’això, és, aquesta carrera fas aquestes assignatures, i si hi ha temps sí, i si no, *pues*...

O6: Potser s’hauria als que... carreres que aniria bé tenir alguna assignatura... és que queda molt *cutre*, però com entendre documentació, perquè al final passar a fer Shark o a Java no és molt difícil, perquè jo al final d’aquestes me’n sé unes quantes i tinc molt bona memòria i per lo que vieg quan veig el codi sé el que és. Però igual sí que faria falta un mínim, que ens ensenyessin la part tècnica, no sé –espero que passi... no sé si passarà– però almenys, m’agradaria que m’ensenyessin “jo sé Andriod, però com a míni, l’he escoltat, no en tinc ni idea, lo més probable és que com sigui una mica específic, o bé d’Android, o bé... –perquè jo no en tinc ni idea, perquè he fet Android i perquè si és de...

A3: No t’ho ensenyaran...

O2: No t’ho ensenyaran...

O6: Vull dir, *algo* tan simple com aprendre computació. Perquè ara a algú fica’l a fer Ajax, i si algú ha tingut contacte amb web, però no ha vist Ajax, dirà “que m’estàs comentant?”, per *algo* tan simple com que hi ha documentació de cinc-centes pàgines, que amb *algo* tan simple, jo crec, que com saber llegir, perquè hi ha documentació... que... del llenguatge, m’ho llegeixo i no és difícil, però si m’he llegit la documentació, mirant-ho una mica i tractar d’entendre el que t’estan dient, o sigui, seria connectar molt més amb el llenguatge i saber què està passant. I no passant les notícies com el que esteu dient ara de *què* està afectat a molta gent...

Entrevistador: I respecte a l'avaluació, com veieu... creieu que els exàmens tenen sentit o potser teniu algun problema, o amb l'avaluació continuada, els seminaris...

A3: Depèn de l'assignatura, l'avaluació és horrorosa...

Algú: Sí.

A3: Perquè et donen a escollir entre contínua i no contínua, que dius...

Entrevistador: Et donen a escollir?

A3: A molt poques, eh, però a les què et donen a escollir, dius "vale, contínua" –jo sóc partidària de les avaluacions contínues–. Cada setmana et foten exercicis que compten per nota que dius "vale, si els puc fer a casa i me'ls preparo, vale", però jo no puc arribar a classe, que no he tingut temps per estudiar res entre setmana i que em diguis "ale, venga, a l'exercici", i si després quan arribes a final de curs et diu "ah, bueno, és que la mitjana te l'he suspesa. No pots fer l'examen i no pots aprovar". A veure, t'hauria de donar com més flexibilitat, en plan, de dir "bueno, sí, pots fer els exercicis, però si no arribes a la nota després, doncs poder-te canviar, i et jugues la nota a l'examen". No que ja et condicioni allò. I després si vas a la que no és contínua, directament, et diuen "bueno, un examen, cent per cent de la nota i t'ho jugues tot".

O2: Però això, van començar amb lo del Pla Bolònia, perquè la del Pla Bolònia al final és la contínua, hi han quatre assignatures contades; casi tot és amb examen final, o l'aproves o no aproves l'assignatura. Encara que la mitja amb la contínua et doni aprovada: si no treus un cinc, no aproves. I això, jo crec que no té sentit, i de vegades et passen exàmens que contenen un trenta per cent, però és que si conta un trenta per cent l'examen, i el projecte m'està contant un seixanta i després l'assistència vol que sigui un deu...

A3: I tota la mitja et dona aprovada, per què t'han de suspendre?

O2: Exacte.

Persona 4: O quan l'examen no és representatiu del què tu saps. Això, sobretot... Tu et deus tenir molt identificat, perquè amb Àlgebra... (referint-se a un participant)

(Alguns participants riuen)

A4: És això, l'examen no era representatiu del què la gent sabia, i és això, perquè no era representatiu de la gent que sap programar o no. I hi ha coses que dius, no ho posis en un...

Persona 2: Assignatures de programació, que jo he tingut examen, és una cosa que no l'hi veig sentit...

A4: No...

O2: O sigui, si té examen, no hauries de donar examen, hauria de ser a ordinador i...

A4: Sí, em dones un programa i després i jo t'ho faig, pim pam, pim pam...

O2: I hi ha plataformes per a fer-ho, hi ha plataformes que amb *dos* hores has de fer això, i a la que són *dos* hores, es tanca. I el codi de l'Excel és el que surt, però no es fa.

O1: Yo creo que el problema no és el concepto de examen, aunque sí que es verdad que muchas veces pasa que hay gente que aprueba –porque conozco gente que ha aprobado las asignaturas de programación con un ocho, sin saber programar, porque qué pasa, que en trabajo en grupo, en un grupo de tres, el trabajo lo tira una o dos personas, sacas una notaza en el trabajo, y ya está y el *profe* cree que sabes programar pero realmente no. Y yo creo, que el examen, en sí, y de hecho, yo estoy... que preparando un examen he aprendido mucho más de una asignatura que lo he que hecho los tres meses anteriores... Creo que son necesarios, pero hay que repensar la forma. También es verdad que un examen de programación tipo test... pues tú me dirás...

A4: Jo el que...

O1: Si quieres medir que sé programar, ponme a programar... Y no me pongas a programar en el papel, porque en el papel no se programa... Yo tengo que analizar el código, ver que funciona y entonces, bien. Pero yo no puedo escribirlo en papel; muchas veces como se te pase una tontería, porque has metido una pata gorda, porque si eso lo has metido en el ordenador, lo probases... pues te darías cuenta.

O2: En la UPC, creo que es, tú cuando tuenes resúmenes de código, puedes hacer... no sé si son hasta seis veces, entonces tú vas haciendo y tienes un seguro y vas haciendo en función de ver los errores que hay, pero claro, tienes un número limitado de intentos, y a la que llegas al último intento, se traba. Entonces, también te fuerzas a “yo tengo que saber programar, porque si no sé programar le estaré dando a ver qué pasa”. Y creo que lo mejor para poder hacer la parte de programación, si se hace en un ordenador, es mucho más fácil, porque tú entiendes lo que haces. Pero es que... escritos... Yo he ido a Sistemas Operativos a hacer un examen escrito, y dices, y tengo que ponerlo que si lo pusiera en código, compila... que eso es escribir puntos y comas en un papel...

Entrevistador: Sí, sí.

O2: No tiene sentido.

O6: Yo por lo que he visto –igual es porque me gustó mucho esa parte, pero– yo en Grado Superior, lo que hacíamos era: con ordenadores capados, estaban completamente capados, no tenían, me parece que no tenías ningún tipo de conexión a internet, sólo tenía... que era como una ethernet, para hacer servidores individuales, y lo que hacíamos era “tú vienes al examen con tu portátil, donde tenías tu proyecto, y si te iban... –son tres trimestres– pero aquí sería más difícil, pero allí el primer-segundo trimestre normal, el tercero un proyecto entero y tú ibas al examen sabiendo que tu proyecto de esa nota completa, sesenta por ciento el proyecto, y luego, todo a la vez con el proyecto, te daban a la vez con el ordenador capado, un examen, y tú, a una asignatura que me parece que era entre teoría y algún tipo test de decir “esto funciona, no... o que hará esto”, pero normalmente, lo usual era que tú comprovases y convencieses al profesor como funcionaba y entonces te hacían preguntas sobre el código insitu, es decir “qué hace esta línea?”, sin poder compilar, simplemente, por reconocer tu código, y después con el ordenador, comprobar y decir “compruébame esto” y lo comprobabas mientras mirando... tú hacías así pam, pam, pam y el primero que estaba, levantaba, miraba el profesor “vale, correcto” y así. Y aunque parece una tontería, es cierto que tenías que tener más de un cinco, me parece, pero al ver el programar, me parecía a mi nucho más válido, porque, es que al final, el que sabe programar – también es cierto que no era un trimestre, eran tres– pero en el tercer trimestre tu ya vas ahí con tu pedazo proyecto de un trimestre entero, el profesor lo miraba, te hacía preguntas “vale, lo sabes” así era el examen y es que si lo tienes aprobado y el examen lo haces, es que tienes que saber programar. Y no se te puede escapar ni una, porque si si sabes, te tiras tres trimestres, sabes? Y a mi eso me parece que era lo más válido que he visto hasta la fecha...

Entrevistadora: Claro.

A4: I una altra cosa... una fórmula que utilitzen molt és els treballs en grup, que aquí s’ha comentat molt que bàsicament no funcionen, però jo crec que grups de dos funcionen molt millor que grups de tres.

Algú: Sí.

A4: I segon, que també hi ha un factor de què la gent hauria de dir molt més si algú s’està repenjant, que jo conec a dos amics o tres que els ha tocat algú que s’ha repenjat i li han hagut de dir a la professora: “això ho faig sol, perquè igualment ho estic fent sol”, i han decidit de dividir-ho. I jo crec que un mecanisme que podria funcionar molt millor en comptes de fer grups

de tres, on és molt més fàcil que algú es repengi, fer grups de dos i que hi hagués una política que això fos molt més fàcil, enviar un missatge dient “perdona, aquest company no està...”. i també hi ha un tema d’honestedat i tal; si estem a la uni, hem de ser una mica adults per poder...

O2: Però això passa molt a primer. A primer, perquè tampoc...

(Alguns participants parlen alhora)

O1: Por ejemplo lo que pasa, en la asignatura de la programación, se les llena la bona diciendo que en el futuro tendremos que trabajar en grupo por objetivos en los que una persona haga esto, otra persona hará esto y otra persona hará esto. Te dan un proyecto, tres personas, lo dividís como queráis y os apañáis. Y entonces lo que pasa aquí es que el que sabe programar acaba programando y el que no sabe, no. Por ejemplo, otra idea podría ser hacer un grupo de tres, en el que hay estas tres partes claramente diferenciadas y cada persona tiene que hacer una, tú haces tu parte, si tu parte está bien hecha, tú tendrás una nota. Tu compañero habrá hecho otra parte que funcionará, pero que esa parte no te influirá.

O6: Eso sería buenísimo, pero al final cuando vas a una empresa te dicen “esto tiene que tener tal, tal y tal” y si no lo haces... tienes que tener esa función que... pero lo que tiene que tener es esto. Y joder, esto al final una empresa por equipos, lo que te dicen es esto, es “el de servidor, tú hazme un servidor en la página web, en la que yo pueda meter mi puntuación con la... así, con este mando” y al final lo que te piden es eso. Y a mi esto me parecería...

A4: Sí, el que passa és que ho estava enfocant una mica en el sentit que estàs dividit i estàs una mica sol; ens han de donar una mica la maneta, a primer, i repartir-vos -ho una mica, però si ens diuen “repartiu-vos això, enteneu com funciona l’esquelet que us he donat i a sobre programeu-m’ho tot així, perquè sí”, pos ho trobo una mica més complicat.

O1: Y a mi me ha pasado eso de estar en un grupo de tres, de yo saber programar bien y que tus compañeros no sepan programar tanto y que llege el día antes de entregar un trabajo gigante que te digan “mira, es que no sé hacerlo”. Y tú, que sabes programar dices “coño, no voy a suspender esta asignatura, porque el compañero no lo haya hecho”. Tú vas al profesor y le dices “mira, es que yo he hecho mi parte y mis compañeros...” y te dirá “eso es tu problema: trabajo en grupo, haberlo resuelto antes”. Y tampoco es eso, o sea, si es en grupo, creo que debería diferenciarse claramente que va a hacer cada persona y que cada parte tenga su nota.

A5: Yo por ejemplo, en EDA me ha pasado que éramos tres y tenía una compañera que había hecho tres años de Ingeniería Informático, entonces yo le decía “yo quiero aprender...”.

Entonces, lo hice yo sola, ella por su cuenta, y luego otra compañera que no tenía ni idea de programar, que no ha hecho nada, porque... si iba conmigo, me ralentizaba a mi; si iba con el otro chico, se quedaba todo lo demás colgado, entonces, claro. Al final hemos tenido dos proyectos acabados, uno medio empezado y... o sea... como si hubiéramos trabajado sólo nosotros... o sea que no sirve de nada...

A4: Bueno, ha servit perquè tu aprenguis, o sigui... és que és això: tu has fet el plantejament bo de "tinc aquest projecte, el faré jo sola perquè vull aprendre", que és el que s'hauria de fer...

O6: És que jo entenc que hi ha assignatures que s'han de fer amb un trimestre i que no es poden fer amb més grups, però crec que tothom que ha suspès ara a primer... EDA... i els xavals ara que estem fent el tercer trimestre se n'adonen, dic "vale, tu ara potser t'estan cagant en tot perquè tens el del tercer trimestre i segon, però és que ara pensa... mira l'examen del primer trimestre i mira'm ara i si has fet el del segon trimestre, el del primer també el saps fer". I ara és cert que... *bueno*, almenys en el meu grup sí que em diuen "*vale, pues ho sabia fer*". I dic "pues espera't perquè si ara has de *catejar* això, *pues Dios sabrá*. Però, tu si acabes això, estic segur que a la recuperació del tercer trimestre, a la final –per cert, dues setmanes per estudiar exàmens finals... amb recuperació és una cosa que m'encanta, també... però després tu acabes l'examen final i dius "per la recuperació de programació t'hauràs de mirar per sobre que si la memòria, les variables i poc més".

O2: Pel què fa a les recuperacions, jo no entenc per què fas totes les recuperacions de tot l'any al final.

Alguns: Sí!

O2: Perquè jo, al final, perquè jo, a mi m'ha passat *de què* em quedi una del primer trimestre, i quan m'hi torno a posar, no me'n recordo de res.

Entrevistadora: Clar, perquè vosaltres ho teniu al juliol...

Alguns: Totes!

O2: I clar, tot el juliol, i acabem el 22 de juliol, que el 22 de juliol, no hi ha qui estudiï... *Bueno*, el 22, i 25, també...

A4: No, no, acabem a l'agost. L'1 d'agost...

O6: Però, clar això, potser lo que fa... jo que sé, jo ara tinc Matemàtica discreta? Ho vaig fer el primer trimestre, quan vegi els apunts em riuré moltíssim perquè no sabia què estava passant,

i m'hauré d'estudiar això, més tres, més de Mates –de moment... perquè... hi ha quatre assignatures, que no he sabut fer en un trimestre, les quatre que en un trimestre sencer no he pogut, les quatre en dues setmanes... i *vamos*, aniré a la CEUS, *de cabeza*... m'hauré de comprar un pack de no 'se quantes assignatures...

A4: A primer molta gent fa lo de pack de... jo vaig anar el 23 de juliol i vaig aprovar tres, o sigui que és factible...

O6: Sí, però em preocupa que... el fet d'arribar... jo sé que algina em deixaré per al segon trimestre... jo ho sé, però prefereixo...

O2: Si m'agafo totes aquestes...

O6: Per això, que vull dir... prefereixo però... no deixa de ser el fet de la sensació de dir "vale, ara em vull co-ncentrar amb el tercer trimestre" perquè si em fico a estudiar ja les *recus*, és que acabaré suspendent... per l'altra banda, tinc una altra veu que m'està dient "tet, recorda que quan acabi l'exmane final, recorda: dos setmanes". I és una putada, perquè... coi! Si pugués fer l'examen de recuperació de qualsevol... una setmana després o dos....

A4: Una setmana després...

O6: Una setmana després o dos...

A4: Si és el que fa tothom! A la UPF a Ciutadella, aquí, tothom té...

O2: Ho he dit en general, que...

A4: És que som uns pringats...

O2: La Pompeu puja sempre una foto el 10 de juliol dient "els campus ja estan buits" i no! Els d'Enginyeria seguir estudiant...

O7: I no només per això, perquè jo, que sóc de Menorca, i després he de fer feina a l'estiu, per a poder pagar tot l'hivern, i hauré de perdre dues setmanes de feina per venir a fer exàmens... i és que no es pot...

O1: En Ciutadella se hacen todas las recuperaciones de todos los trimestres justo después, bueno, tiene sentido porque lo lleva más... pero si se va a dejar al final... por ejemplo en Málaga los exámenes son en septiembre, no son en julio...

O2: Uf...

O2: Sí, però aquí entres....

O1: No sé si prefieres julio o septiembre, pero quizás...

O2: Según la uni, hay un estudio que dice que en julio aprueban más que en septiembre... que yo no he visto en mi vida, pero hay un estudio que lo dice.

(Alguns participants riuen)

O2: Y por eso lo ponen en julio. Yo no le veo sentido, porque interrumpen lo que son las vacaciones que se hacen normalmente aquí en España, porque en julio normalmente la gente ya está organizándose y hay muchas familias que se van en estas fechas, y un poco lo que ha dicho él (*referint-se a la O7*): si tú vienes de lejos y te hacen venir dos semanas después en verano... ostias! Es que no tiene ni puto sentido, y encima el viaje no es barato.

A4: I no només això, és que hi ha unes dates que diuen “el curs comença al setembre i acaba a finals de juny-principis de juliol”, i tu... –i jo vaig acabar l’any passat el 26 de juliol, que dic “en quin moment m’acabo de perdre quatre setmanes de la meva vida estudiant”, doncs no em sembla correcte. Si diuen que el curs és d’una data a una data, ho haurien de fer així, i no die “bueno, si suspens és culpa teva i llavors has d’anar a la *recu*”; no! Si suspens és perquè... (*és queda en blanc*)

(La classe esclata a riure)

A4: Per molts motius (*rient*), però principalment perquè és una enginyeria i...

Entrevistador: I creieu que si asstiu a classe la nota es veu reflectida... o...

La gran majoria: No.

O6: Jo crec que lo correcte és dir “no necessàriament”, perquè hi han algunes que crec que si no hi hagués anat les hagués *catejat*... les hagués *catejat* molt més fort, perquè... si no hi hagués anat hagués acabat molt pitjor, perquè jo recordo amb Càlcul, que vaig acabar suspenent, perquè jo pensava que acabaria suspenent, però si no hagués anat, seguríssim que no. Però sempre hi ha depèn; sempre hi ha aquest petit depèn de el professor no m’agrada... l’assignatura està ben estructura perquè sé què està passant... si està ben plantejat la idea de la de teoria, pràctica i seminari... crec que és tot un cúmul, que ha un “però”, que encara que sembli de conya i al final punxa bastant, això.

O2: Jo, per exemple, aquest trimestre, he fet una que jo crec que arribo a anar a classe i per tema de perdre temps a classe, perquè bàsicament et llegeix un *powerpoint*, jo hagués tret pitjor

nota, perquè la classe s'ha d'aprofitar per fer altres coses i quan va arribar l'època d'exàmens, tenia més temps i llavors em vaig poder preparar l'examen i he tret millor nota, però jo estic cent per cent segur que si arribo a anar a totes les classes, no trec aquella nota.

A5: Però jo, per exemple, he anat a totes les d'Àlgebra i no he arribat al dos a l'examen, i per exemple, EDA i Computer Organization no he anat a cap classe i ho he aprovat tot.

Entrevistadora: Ja, que no té cap correlació...

O1: Yo... pensad lo que queráis, pero yo creo que sí...

O2: Bueno, yo creo que sí, pero hay asignaturas que no.

O6: Yo lo de...

A4: Jo crec que el fet d'anar a classe demostra que tu ets actitud de voler aprovar i que això demostra que després posaràs més hores a classe –a casa, perdó– i jo per mi, poses menys feina, però jo no crec que el fet *de què* tu vas... jo crec que...

O6: Jo crec que segurament és tot el que dieu; que si el professor val la pena, anar a classe no cansa. però si no val la pena: *pa qué?* Perquè si al final és...

O2: I en funció d'això has d'estudiar, perquè ja no te'n recordes de l'assignatura...

Entrevistador: I ja per acabar, què proposaríeu per a millorar l'assistència a classe, en general, com a conclusió...

A4: Tot el que hem dit.

(Alguns participants riuen)

Entrevistador: Sí, però potser alguna cosa en particular...

O2: Jo crec que el tema de la docència, que sigui més o menys dinàmica, que no et facin només llegir, i després que... òstia, no anar i que t'expliquin una cosa... que he dit, del 2000, en plan, que vagis i "si això fa dos anys que s'utilitza" i t'ho expliquin així i dir "vale, ja entenc què estic fent, amb això". I hi ha assignatures que faig i no sé perquè estic fent això, perquè no m'hi dedicaré, i si m'hi dedico, és per ser informàtic, no per ser enginyer.

Entrevistador: Sí, sí.

O2: I professors de seminari, o sigui, si hi ha un professor de seminari que jo vingui i *m'enteri* del problema que està fent, vaig a classe; si haig d'anar i no *m'entero* de res, no vaig, directament.

O1: Yo creo también, lo que hemos dicho antes: clases más cortas y con descanso, para mi es súper importante y muy fácil de aplicar, creo yo.

O2: Pero para mi, una clase de dos horas, pero si ves que el profesor está ahí... te dan ganas de estar... —a mi las dos horas me pasan como una o menos.

O1: Sí, pero a mi con Jordi, incluso dos horas... de decir que se te hacían, o sea esas dos horas de Càlcul en la pizarra son mucho...

O2: Sí, pero el profesor de Seguridad hace dos horas seguidas, pero es.. se pasa en una hora, como si fuese una hora o menos, y te lo pasas muy bien en clase. Por qué? Porque él sabe dinamizar.

A3: Pero porque son clases dinámicas, que está enseñando en pantalla todo el rato lo que está haciendo...

O1: Pero el problema es que esa minoría de profesores que se manejan bien en dos horas, son muy pocos. Sin embargo, en cuarenta y cinco minutos o en una hora, creo que muchas más clases serían más llevaderas, y en general sería mucho más fácil, porque estos profesores de dos horas, en una hora también lo harían muy bien, y los profesores que en dos horas, se hacen terribles, pues en una hora lo harían mejor.

A4: En Jordi, el de [diu el nom d'una assignatura] feia... les dues hores les teníem amb un professor, crec que era el Miguel, no sé...

O2: Ui, el Miguel!

A4: No *m'enterava* de res, venia el Manel i en una hora de seminari m'ho explicava tot el que havia fer a teoria perfecte i jo vaig aprovar Estadística súper orgullosa, amb el Jordi.

A5: A Mètodes Numèrics crec que teniu el Pablo...

O2: El Pablo! Sí, el Pablo...

(Parlen alhora)

O2: No, a Xarxes. El Pablo a Mètode no em sona, a Xarxes sí. El Pablo té una tàctica que és: com que arriba amb una actitud de “estic content”, la classe està contenta.

O1: *(Li pregunta una cosa a la O2)*

O2: Sí, o sigui, mira y me hizo mucha gracia: un día llegó el primer día de clase, en inglés, porque yo lo he tenido en otras clases en catalán, coge y dice “mira, hay una palabra en inglés que no la sé decir, la apunto aquí y cada vez que la quiera decir la señalo”.

(Alguns participants riuen)

O2: Pues esto es una tontería, pero a mi me servía para...

Entrevistadora: *Vale, bueno, doncs moltes gràcies per venir. Lla informació, ja la processarem i a veure si algun dia es fa algo.*

(El grup de discussió s'acaba i els entrevistadors agraeixen l'assistència als participants mentre acaben d'omplir els formularis.)

Annex 8. Transcripció de la quarta sessió: Facultat de Comunicació

Transcripció del grup de discussió de la Facultat de Comunicació, realitzat el dia 10/04/2019.

(En primer lloc, els entrevistadors agraeixen als assistents per voler col·laborar amb el projecte i expliquen ràpidament de què va el grup de discussió, la seva durada, que tot el que es digui serà anònim i es demana si es pot enregistrar per facilitar l'anàlisi de les dades. Finalment els estudiants es presenten un a un per ordre assignat).

Entrevistadora: Vosaltres considereu que la gent de la vostra classe tendeix a assistir a classe, o no? I vosaltres més o menys en quina mitjana us trobeu: *en plan* a la gent que assisteix, molt, o poc...

A6: Jo crec que a mesura que augmentes de curs, deixes d'anar menys a classe, o sigui, comences a primer súper motivat, primera fila i tot, però a mesura que agafes experiència i coneixes al professor, sobretot que dius, puc saltar-m'ho o no... doncs deixes d'anar-hi. I, jo crec que almenys actuo així, crec que la meua classe igual. Amb responsabilitats també.

Entrevistadora: I els altres què en penseu?

O4: Jo, hi estic d'acord, *o sea*, crec que quan *tomes* més confiança amb l'assignatura i al què creus que pots fer pel teu compte, o si no et mereix la pena l'esforç d'anar a classe, *pues*... t'estalvies això.

A3: Si, jo opino el mateix, les primeres dues setmanes la gent sol anar, i ja quan veu el profe, veu si li val la pena o no, llavors va a classe o...

O10: Jo no sé si és més per estudiar Periodisme, però hi ha com dos tipus d'assignatures, que són les que, són com més pràctica i de regularitat i tal, que has d'anar com cada setmana, i et veus forçat, vulguis o no. I després hi ha les teòriques, que no sé si és per compensar coses, però... o per mandra... doncs, veus que fent un examen a final de curs ja aprofites...

A7: El mateix: a Periodisme hi ha les classes pràctiques, que hi has d'anar sí o sí, o si no suspens l'assignatura, però després les teòriques, doncs, depèn de l'assignatura, cadascú fa el que vulgui, clar si vols...

O4: Bueno, a Publicitat és més de... d'assignatura teòrica, però també de seminaris. A la teòrica, depèn de l'hora i tot, la gent falta més (*somriu*).

O10: Jo també noto que –no sé si tu també (referint-se a un altra participant)– però a mesura que avança el trimestre, les classes potser estan plenes però ara que hem acabat Anglès, a l'última classe érem potser set-vuit dels trenta...

A2: També depèn de l'assignatura i del professor, jo crec. O sigui, vam tenir una assignatura que no hi havia examen i era teòrica, i llavors no anava ningú a classe, i a part, que les classes eren llegir un iPad *tot el rato* teoria, llavors això... també...

Entrevistador: Ja...

A2: O sigui, depèn de com el *profe* encara l'assignatura.

Entrevistadora: Vale, esteu parlant molt del professorat... Per exemple, vosaltres, què és lo que valoreu d'un bon professor... o què és allò que dius "aquest professor em motiva... per anar a classe"...? O quines característiques ha de tenir?

A3: La seva actitud. La seva actitud envers l'assignatura i també si veus que ve preparat a classe, o sigui, si es prepara les sessions, i es prepara els materials, els *powerpoints* o el que sigui. Si veus que t'envia correus *en plan* "prepareu-vos això", "demà farem això", o sigui, si la gent veu que d'una part s'està preparant el *profe*, jo crec que després aquesta actitud després l'alumnat la rep i fa... fa que estigui més motivat a la classe, si no...

A9: I que no sigui autoritari, i sigui més participatiu amb els alumnes. Els professors que... no sé... que donen una informació que han obtingut de qualsevol llibre o pàgina web, o que pots deduir que tu a casa també pots obtenir aquesta informació, no t'ensenyar coses noves que potser no trobaries a qualsevol altre lloc... aquests professors són potser els que potser et motiven més a venir.

O4: Sí, una mica de creativitat a vegades a les classes, quan *traten* temes que són més d'actualitat o... o contenen coses interessants... *pues*... és més interessant la classe...

A6: O de la seva experiència en la professió, etc. "mira això"... coses que no puguis trobar tu només a internet.

A9: Veure que s'interessa un poc...

Entrevistadora: Sí, sí, totalment d'acord. I, per exemple, quan vosaltres vau començar la universitat, us pensàveu que seria així? O sigui, quina perspectiva... o sigui, quina idea teníeu de la universitat, i com us ha canviat, o com us ha sigut igual, o millor, o...?

A6: Jo m'ho imaginava més distant –no sé si és perquè és la Pompeu i és relativament petita– però com... molt més distant, m'imaginava un tracte més indirecte amb el professor... o sigui, ha seguit un canvi però cap a positiu, no m'esperava realment... m'he sentit igual d'acollida que com quan estava a l'institut.

A9: Totalment.

A3: A mi m'ha sorprès molt... quan veig que els professors em criden pel meu nom... em quedo com...

(alguns participants riuen)

A7: També crec que és més el campus de Comunicació, perquè jo també faig Polítiques, i sí que es note més la distància i no tant aquest tracte.

O10: Jo en el mateix; o sigui, ara ja no en faig, però quan ho feia, sí que notaves que... inclús els seminaris que preguntaven de tant en tant algun nom, que després no sé si era perquè els agradava o *algo*, però a Periodisme... *(murmura alguna cosa)* hi havia un *profe* que el primer dia se sabia les cares de tothom, sense haver-nos vist mai abans... i això no sé si té molt a veure amb l'assistència, que *bueno*, també agrada, sentir-te una mica... com que... importes, no?

Entrevistadora: Sí. I per exemple, les persones que heu dit que treballeu, tant de pràctiques, com eventualment, això... o sigui els horaris que estan fets per la Pompeu, us impedeix moltes vegades poder pues... treballar... o... què en penseu, en plan... l'opinió?

Alguns: Sí. *(a l'uníson)*

A9: És que jo crec que la Pompeu és com una universitat que vol que els alumnes tinguin tan bona nota, que ocupa tot el seu temps en estudis i no deixa que treballin, perquè si treballem, no dediquem el cent per cent del nostre temps lliure a estudiar, i això crec que és l'error, de què cada trimestre et canvien els horaris, i tu no pots anar a una feina i dir “de setembre a desembre tinc disponible un dimarts a la tarda, un dijous pel matí... i al gener t'ho canvio pel dimecres” i així. Llavors jo crec que això està totalment relacionat amb l'assistència, perquè no es pot combinar... no pots fer feina... i després, no és com altres universitats que vas de matins o de tardes; t'ho pinten així, perquè la Pompeu –jo vaig llegir “primer i segon any-matins”, eh... “tercer i quart any-matins i tardes” i no ha sigut així.

A7: Sí, de fet, nosaltres, bueno, com a classe de periodisme, quan fèiem segon vam parlar amb els delegats, llavors als delegats li vam dir això de millorar els horaris, més que res perquè al fer

l'itinerari, ens ocupava tot el dia, perquè hi havia gent que volia treballar, i la resposta va ser "no, és que la Pompeu és una universitat que és només per estudiar; si vols treballar ves a una altra universitat". Ho va dir així tal qual.

A6: Jo aquesta resposta l'he rebut també d'un profe, que... en un dels comentaris que s'havia de saltar algú una classe per... perquè havia de treballar li va dir que si volien, que anessin a la UOC.

(Alguns participants posen cares de sorpresa)

Entrevistadora: Que simpàtic...

A9: *Bueno*, sí... és que clar, aquí... a la Pompeu no sé, però no sé si es dóna l'opció d'avaluació única, que donen les altres universitats, però...

Entrevistadora: Per alguna assignatura, però...

A9: Normalment sí que tens algun professor que valora totalment que treballis i et diu que si no pots assistir a classe... però clar...

O4: *Bueno*, una cosa interessant... és que a les normes de la Pompeu posa que et faciliten el poder treballar, perquè la meva delegada... es fa així, i va anar a la... però li van dir que no, que no... que és mentida això (*rient*), que era una univeristat només per a estudiar.

A3: A mi això em sembla molt malament, perquè... o sigui, per exemple, en el meu cas he de treballar per pagar-me la univeristat, llavors si he de treballar per pagar una cosa que després no hi puc anar, perquè no em puc... o sigui, és una mica... i, això també el que fa és... excloure... part de la població, part de la societat, que si has de treballar per poder estudiar, i la Pompeu això no t'ho permet fer... després... o sigui, aquí ens trobarem només els *hijos de papá y mamá*, i si després defensem que estudiar és un dret i que tothom ha de tenir aquest dret... *bueno*, em sembla una mica incoherent...

Entrevistadora: Sí, sí... i tant, i tant. I... (*algú murmura alguna cosa*) Sí... tots pensem el mateix al final. I, ara que estem parlant, per exemple, dels horaris i tot això, en plan, i per exemple, de les classes, creieu que les classes són... o sigui, les hores de classe creieu que són les adequades... o sigui, que n'hi hauria d'haver-hi menys o... com?

O4: A mi em sembla que hi ha classes massa llargues... que tres hores, o quatre hores... i no es pot aguantar això. La gent es va marxant perquè ja no pot més.

A2: I que podrien ajuntar-les, perquè... o sigui també, crec que és part del problema, que tens matí i tarda i que no puguis fer res més, perquè potser tens dues hores lliures mortes, que *vale*, pots anar a la *biblio*, però si tinguessis la segon classe junta, acabaries abans i potser podries treballar per la tarda o el que sigui. O sigui, que no són tant de les hores que fem, si no, *lo mal* distribuïdes que estan...

O10: Jo a Periodisme no sé si és pels itineraris, però he vist cops que a lo millor era una classe deu... *bueno*, d'onze... d'onze a una i a més havies d'estar a l'altra facultat de sis i mitja a vuit i mitja, i era com, "si us plau!" (*fent com que resa*)

A7: Classes que acabaven a la una i que començava l'altre campus a les... que era impossible...

O10: O haver de dinar... fer el transport... o sigui, haver de sortir d'aquí... o sigui sortir a les tres aquí i a les tres i mitja... estar entrant a una classe havent dinat, havent fet el TRAM, havent... qualsevol cosa.

Entrevistador: I en això, creieu que com a mínim, les hores que feu a classe les aprofiteu? És a dir, que com més hores feu a classe, menys hores heu de fer a casa?

A2: O sigui, és que a Periodisme fem una assignatura de Taller Integrat, i, vull dir, jo mai surto a l'hora que s'acaba la classe i després has de fer moltes coses a casa... o sigui, que realment, per molt que després siguin... no sé si són dotze hores a la setmana...

Alguns: Sí...

A2: *Bueno*, són com dotze, però acaben sent més... i allà realment, molts cops et comencen a fer... que si reunions, que si no sé què... que *vale*, molt bé, però al final no acabes fent el que has de fer, i ho has de fer amb hores teves.

O4: També, com més hores tens d'una classe, més treball et manen per fer. Si tens quatre hores, doncs et manen una mica, o qualsevol cosa per... però després tens... la tira.

Entrevistador: Ahà...

A3: I també sí que després hi ha assignatures, que jo entenc que per crèdits, com més crèdits, requereix més treball, i si en té menys, doncs menys treball. Hi ha assignatures que que falten crèdits, que això... *bueno*, que no ho tenen en compte i que et vénen amb treballs i... O sigui que això s'hauria de tenir més en compte, en el moment del professor, d'ensenyar...

Entrevistadora: Oi tant. I per exemple, actualment que ens trobem en un entorn més digital, vosaltres, que per exemple... *poder* Periodisme, que té aquests dos itineraris... creieu que potser

una solució seria poder fer més classes... o sigui, per internet... que els professors, com, pengessin els seus vídeos per internet i així deixar d'anar a classe. Creieu que és un model que us agradaria o no?

O10: Jo a Polítiques no sé si... o sigui, pensant el mateix en... o sigui, hi havia moltes vegades m'he de passar el dia sencer a Poblenou, i tinc una classe de nou a onze aquí a Ciutadella. Llavors, no seria millor, si el que fas, estaràs una hora i quart llegint un *powerpoint*, o explicant-me una cosa no d'una manera molt particular... perquè no em deixes... o em fas...? Fer feina.. O organitzar-ho, o alguna activitat... o dir... no sé... però alguna cosa...

A7: Jo entenc que... *bueno*, hi ha classes pràctiques que s'han de fer, vull dir, si necessites un estudi de ràdio, o l'estudi de televisió. Això sí que s'ha de fer a la universitat, però després hi ha assignatures teòriques, com les de Polítiques o com Història del Periodisme, que realment és una cosa que, no fa falta que estiguis allà; t'ho poden enviar i ho pots fer tu sol a casa, i segurament aprofitaràs més el temps, que estan allà a classe.

A6: Jo personalment no seria capaç, perquè tinc molt poca força de voluntat i si no tingués com una hora assignada setmanalment, em rendiria i no ho acabaria fent.

O10: Jo el que he vist amb això, és que tu, amb... o sigui... jo deia el mateix: cada dimarts passo d'aixercar-te a les set, llavors, ja m'ho miraré, però al final no ho acabava fent però mai, no? Llavors, ara lo que estem fent és una assignatura que a segon ja la vam tenir, que, de cada classe has de fer com després un blog conceptual, llavors, això, l'altre dia em vaig saltar com quatre hores de classe un dia per un tema de no sé què, llavors, ahir em vaig posar a fer això i vaig veure que lo que m'havia explicat durant tres hores i mitja, jo amb dues de lectura mirant-m'ho una mica per a mi, obligat a fer-ho perquè he d'entregar una cosa, però jo per mi mateix ho havia fet i encara m'havia sobrat temps, llavors vaig pensar, "coi, si no passés llista, el proper dia faig el mateix".

A6: Ja, però llavors... però això és trampa. (*alguns participants riuen*) O sigui, llavors penso que no cal que vagis a una universitat presencial.

A8: No és millor tenir ses dues opcions?

A6: Sí, les dues opcions, sí, però...

O4: O potser combinar-les, també...

A2: Ja, ja, és que jo crec que depèn de l'assignatura; si has d'escriure un article, el pots escriure a casa tu sol, que estaràs més concentrat i no amb no sé quantes persones al costat, però si t'han d'explicar-ho i s'ha d'entendre i que sí que poden haver casos pràctics, llavors sí... O sigui, jo crec que es podria, o donar-te l'opció de fer-ho...

Entrevistadora: I també, per exemple, altres coses que també a part del professorat també valoreu, que diguis “*buà*, vull anar a classe”, en plan, jo què sé, que els horaris són adequats, o que... clar al final també t'obliguen a anar a classe, o que, o sigui... quines coses us motiven a anar, a part de...

O10: Jo no sé si és una *fricada*, però a mi m'agrada molt quan el professor, o sigui, quan ens fa a nosaltres protagonistes. Va haver-hi un dia que, una classe de dues hores o dues hores i mitja, doncs ens va tenir –que no ens vam ni adonar– una hora i mitja discutint els uns amb els altres i ell callat al costat. Llavors, això acabes i dius “coi! He estat treballant sobre una cosa que és la que hem estat donant, i no he sentit el *profe*, i he parlat” –llavors, no sé si és l'objectiu, i no sé s'aprèn molt parlant tal i Pascual, però, no sé, he anat i... el proper dia... que vam fer això...

A3: Jo crec que també és molt important els continguts. O sigui, ara, per exemple, jo, queestic a segon, i he donat una assignatura que hem de fer un treball sobre els mateixos autors que a primer. I com a tercer torni a passar el mateix o a quart torni a passar el mateix (*alguns riuen*), al final és com... *bueno*, no sé, hi ha molts més autors que poden ser també interessants –i autores, també.

O4: Jo també valoro l'activitat, per exemple ara tenim una assignatura també, que el divendres no la donarem a classe; l'aplicarem la teoria en una exposició de fotografia... *so*, això... –puc parlar en castellà? (*alguns riuen*)

Entrevistadora: Sí, sí! I tant! Faltaria més.

O4: És un espai de la classe, on... pues mira... ara voy a hacer con las fotos, y luego pienso cualquier cosa, no sé, como más dinámico todo.

A3: Sí, o sigui, la teoria ens l'ha canviat per vídeo amb un documental, o sigui, en comptes d'estar dues hores els dilluns fent teoria, ens ha enviat el documental, mitja horeta, per mirar-nos-ho nosaltres i després anirem a una exposició a... o sigui, tindrem un seminari a l'exposició. Jo crec que aquest tipus de coses... marquen la diferència.

A9: Jo crec que també, no sé, potser depèn del contingut i dels professors, que deies, eh... em... els amics... o sigui, l'ambient universitari és el que et fa venir molts cops: veure els amics, veure les amigues, anar al bar a prendre alguna cosa... crec que ens has preguntat per, també...

Entrevistadora: Sí, qualsevol cosa.

A9: A mi, de vegades em motiva l'assistència a classe això, el fet de dir "poster... doncs mira, potser a casa no m'ho passaria tan bé com quan a la universitat".

A8: Sí, de fet, ara estant a quart, com que tothom estem de pràctiques o el que sigui, no coincidim, i només coincidim a classe...

Entrevistadora: I creieu que el fet que la Pompeu faci aquests horaris tan estranys, també compensa com a cosa positiva poder estar amb els companys?

A9: Sí, sí, tens una hora lliure... tinc una hora lliure, que és el temps per estar al bar i fer una cervesa...

O4: Sí que el horario viene bien para estar con los compañeros, pero no tanto, porque por ejemplo, la gente de fuera –yo tengo una hora de camino– si tengo una clase a las ocho y media, que encima lee *powerpoint*, es que digo "lo siento", no voy.

Entrevistadora: Sí, sí, totalment.

O10: També... també per... per la nit. O sigui, classes que acaben a primer curs a les nou i mitja, gent que arribava a casa... potser a les onze i quart, i diu...

A8: I havien d'estar a les vuit i mitja...

O10: I havien d'estar a les vuit i mitja, aixecant-se a les cinc o a les sis... i... *algo* d'allà fallarà...

A3: I també, o sigui, el que deia ella... que tens hores pel mig per estar amb els amics... –a veure, jo personalment, si pago una carrera... si pago 3.000E no és per estar amb amics; puc estar amb amics gratuïtament (*alguns riuen*). O sigui, no sé...

Entrevistadora: No, sí, sí...

A9: O sigui, jo ho deia com a motivació d'anar classe, que de vegades era una motivació; perquè clar, entenc que sóc de Barcelona, que no tinc una hora de camí, això barrejat amb els horaris... hi ha dies que potser... –jo per exemple els dilluns només tinc classe de vuit i mitja a deu i mitja, i entenc que una persona que té una hora de camí... venir per dues hores...

Entrevistador: És absurd...

(alguns participants parlen alhora)

Entrevistadora: I quines propostes faríeu, per exemple, en el tema horaris? O sigui, com ho configuraríeu de manera que en conjunt veiéssiu “a veure, *en plan*, això crec que aniria bé per al conjunt de la classe” o “això no perjudicaria com està perjudicant ara”...

A7: Potser com fan a les privades que és com cada dia de nou a una. És una mica acadèmia, rotllo d’institut, però al cap i a la fi tens això i t’organitzes, i tampoc quedes malament quan busques pràctiques o feina...

A3: O grups de matí i grups de tarda... Per exemple, si pel que sigui, un dia no pots anar al matí, perquè estàs treballant o tens una reunió o el que sigui, doncs aquesta assignatura puguis anar a la tarda.

A2: Mentre ajuntessin les classes, a mi... o sigui, que m’és igual si és matí, si és tarda, i si algun dia potser canvia, però *mentres* ho ajuntessin, ja està, perquè si no.... comences a pensar que al final no fas res, perquè entre que vas i tornes... o sigui que mentre que ajuntessin les classes, ja...

O10: Però jo, això me’n recordo que a Periodisme ara mateix, amb tantes optatives... no pots estar a dos llocs alhora i llavors, doncs, vulguis o no, necessites moure algunes coses i portar-les de tardes, llavors, sempre et queda lo típic que “no, no, és que surto de l’altra classe a les onze i he de tornar a les tres, i sóc de Vic: què faig?”. Bueno, potser sí que a primer i a segon, que fas Polítiques, es podria... jo ho vaig pensar un cop, però la gent em va dir “no, no...” –era, en comptes d’estar durant quatre o cinc dies, fent dues horetes, jo preferiria... –que és més o menys lo que heu dit, però– mou-me lo de dijous i divendres als dilluns: m’estic sis hores dilluns i sis hores dimarts i un *rato* dimecres, i ja. No ho sé... jo prefereixo això, però no sé si l’altra gent...

A7: I també després, tema Periodisme, s’han de fer pràctiques obligatòriament. Facilitar posar les assignatures al matí o a la tarda, per poder fer després les pràctiques, perquè són obligatòries, i almenys a Periodisme els horaris són tancats... de les pràctiques, no t’ho pots muntar. Per exemple, jo feia cada dia, el primer trimetre, de quatre a vuit, llavors, clar, moltes optatives eren a la tarda, però és que tampoc pots fer cap optativa, perquè si no et coincideix.

O10: Ja... aquest professor que ha organitzat quatre hores... entenc que per ell, que ha de cobrar una misèria, i és una *putada* però... també, fes-ho de manera que, a Periodisme esportiu som la

tira de gent... potser no estaria bé posar-la un dia pel matí? Perquè hi ha gent que no pot... però, clar, són com molts factors i en el fons no... trobar una solució així no és com... molt fàcil, però...

Entrevistadora: No, ja, ja, ja... però, per a propostes...

A3: Però potser les del matí, que tots els itineraris siguin de tardes, saps? O sigui, entenc que si una persona vol fer... o sigui, vol escollir, doncs clar que quinze hores són molt... però per exemple, si a Publicitat fas Creativitat o Relacions Públiques, doncs que estigui tot compactat, i ja si vols... ballar, doncs... o sigui... et tens a les conseqüències...

O4: Sí, porque te encuentras clases que a lo mejor están que empiezan una clase a las ocho y media a diez y media, pero claro, no *plegan* hasta las seis. En qué momento? También lo que decía una compañera de mi clase, también, poner por ejemplo todas las clases obligatorias por la tarde o por la mañana –mejor por la tarde, porque para hacer prácticas y eso te va mejor– y luego ya te combinas las optativas como te apetezca, para ir combinándote *pa* trabajar, también.

O10: Jo en el cas de Periodisme sobretot a principi, quan entres, com “he tret una *notaza*” i tot i entres i dius “dos itineraris: matí i tarda”, llavors arribes [a] matins i veus que tens les dues assignatures que fas de Periodisme, les tens com dividides per tots els dies, i et diuen “no, *bueno*, clar, però és que els que fan només Polítiques també necessiten aquest horari”, llavors jo no sé si seria millor ajuntar-ho lo màxim possible i llavors el de Periodisme que està pringant matins i tardes ja li dius “*bueno*, és matins, i tardes”, o sigui, aniràs només als matins, i a tots els dies que fotràs quatre hores, però, bueno, no sé... És ajuntar-ho més per no tenir la gent anant al matí, però, no sé.

Entrevistadora: Vale, i per exemple vosaltres, sou una facultat que les classes són molt pràctiques i que feu molta més pràctica que teoria. Creieu que per exemple us sobren hores de teoria i necessitaríeu més... més seminaris per aprendre més... o?

A7: O sigui, jo crec que hi ha hores de teoria que són prescindibles. Per exemple, si fas Tele, que facin dos hores de teoria explicant-te coses que ja saps o que ho aprendràs mentre fas pràctica, sobre. O sigui, hi ha teoria que no fa falta per a poder aplicar la pràctica.

O4: Yo, es que creo que se puede explicar con la práctica, o sea, en vez de explicarlo y luego hacerlo, lo hago y mientras lo hago voy aprendiendo, incluso así queda mejor, porque yo al final, hay clases que sólo aprendes en el seminario, que no entendía nada de la clase, bien porque no he atendido, porque era un coñazo, o por cualquier cosa, y luego voy al seminario y digo “pues qué bien, si lo sé no vengo a la otra, porque ya como están”, es que eso...

O10: A mi m'han arribat a sobrar assignatures senceres, o sigui, m'estan explicant absolutament el mateix que em va dir la Carbó a primer, llavors... mmmm...

Entrevistadors: Hola! (*dirigint-se a una participant que acaba d'entrar*)

O10: Els tres primers dies dius "*bueno, vale*"; a la tercera-quarta setmana dius "escolta és que estic tirant el temps", i llavors al final acabo...

A7: Jo crec que és això: hi ha moltes assignatures que són el mateix, van canviant de tema, però realment...

A2: Sí, molt repetitives de tema, i que acabes parlant del mateix deu-mil vegades, vull dir que després n'hi d'altres que jo crec que sí que els hi faltaria... o sigui, Tele i Ràdio potser els hi dediquem molt poc temps, i moltes assignatures que són teòriques les podrien canviar per més temps d'això, perquè a primer per exemple fem: Tele i Ràdio acaba junt... i al final acabes sabent súper poc del què t'estan explicant. Llavors, *pues*, al final, repetir tant... doncs fer més pràctica, que a la gent, també li interessa.

A6: I ara ja ho han canviat una mica, perquè jo a primer, no, no vam tenir ni Tele ni Ràdio ni res, perquè fins a segon no feies... es nota que vosaltres fèieu la primera vegada, perquè nosaltres no la fèiem fins a segon i a tercer ja tenies Taller Integrat que...

O10: Que dèiem el torn primer de dia i estaves un any que deies "coi, jo he vingut a fer Periodisme; no m'expliquis dos cops les teories del "oh! Som el quart poder, no sé què"". Posa'm, dona'm una càmera i deixa'm fer *algo* que saps fer.

A6: Sí.

O4: También un poco, comunicación *entre* profes porque si hay una asignatura que se solapa un poco con otra, pues "qué das tú y qué doy yo?" porque, por ejemplo, en Publi [Publicitat], e Investigación y Comunicación, que estamos hartos de los métodos, de los mismos autores, y que ya no se puede aguantar (*rient*).

A9: Jo també, o sigui, penso que portem des de... o sigui, tot primària, tota l'ESO, tot el batxillerat, o sigui, on l'assistència és obligatòria, que jo crec que el problema és com està feta l'educació, on és veritat, perquè l'assistència ha estat obligatòria durant divuit anys, i arribes a la universitat, de cop, és opcional, i la gent, doncs, s'ho salta. Hi han moltíssimes raons, eh, però... –ai! Merda, se m'ha oblidat el que anava a dir–.

O10: O sigui, aquí els professors tenen una mica això al cap que “coi, he de fer *algo* perquè la gent vingui a classe”; no és com al batxillerat, que era com era. Saben que hem d’estar allà, llavors es *columpien* i ens poden estar dues hores fotent un *peñazo*, després aquí veus que algun s’esforça i “la setmana que ve, tal”...

A9: I que fins ara hem estat estudiant obligatòriament, se’ns ha ensenyat tot teoria. Arribem a la universitat i diu “practicaré” i... jo, o sigui, clar, a veure, que nosaltres som facultat de Comunicació i en tema pràctica, en tenim molta més que Dret, ADE i tot això, òbviament, però clar, potser, ens falta més.

Entrevistador: Creieu que us falten potser continguts, assignatures o de pràctica que has dit, que hauríeu de practicar molt més?

A9: Jo crec que de teòrica en tenim moltíssima, o sigui, jo crec que en aquesta carrera, teòricament, en surto molt preparada, però pràcticament...

Entrevistador: Ja...

A6: Però crec que hi ha universitats que estan molt pitjor, o sigui, jo quan parlo amb gent d’altres universitat, tipo... hem tingut molta sort. Privades i públiques, eh.

Algú: Sí?

Entrevistadora: En *plan*, què valoreu?

A6: Crec que són els que sortim més ben preparats acadèmicament, i treballant, i treballant amb gent d’altres unis te n’adones que no tenen els coneixements que tenen els teus companys de classe, o sigui, fem pràctica també, i un bon treball...

O10: A mi a Periodisme m’ha passat algo similar, que també he estat a l’estiu fent unes pràctiques... i quan venien els de la Pompeu, els treballadors d’allà estan com “ah, bueno, vale, no sé què”, però quan els enviaven algú de la Blanquerna deien “òstia, hem d’aguantar un altre de la Blanquerna” *bueno, pos algo bé estarem fent*...

A7: Jo igual: a TV3 quan dius que ets de la Pompeu dieun “ah, vale, així no cal que t’ensenyem a fer servir la càmera”, vull dir que hi ha altres universitats que encara és molt més teòric.

A9: Nosaltres... bueno, no sé, però jo crec que pràctica... –o sigui, hem tingut pràctica, eh, però– una optativa de quart, que es diu Direcció Cinematogràfica, clar, tothom la vol fer, tothom vol ser director de foto, perquè no ho hem tractat a cap lloc, o sigui, que jo crec que tema pràctica, a nosaltres sí que en fa falta, que jo crec.

A8: Sí, però, a més, això no sé si és més...

A9: Sí, sí, sí!

A8: Però en *plan* que també depèn molt de s'actitud de s'estudiant, perquè jo, personalment, sa pràctica m'és un poc igual, i segons quines assignatures és molt fàcil posar-te a un costat i no participar, és a dir, no te... no vull dir que... però, que si vols, no sé com dir... que això, que no te... –no sé què volia dir–.

(Algú riu)

A8: A una pràctica a Comunicació a tots mos van posar excel·lent i jo no tenc coneixements d'excel·lent, saps? Jo estava tocant cables, que...

A9: Clar, les assignatures pràctiques a la Facultat de Comunicació molts cops són de grups molt grans, i és com que ens hem de ficar en grups de vint-i-dues persones, i és obvi que es vint-i-dues persones no participen de la mateixa manera. Llavors, si es fessin classes pràctiques amb grups reduïts...

Entrevistador: Us aniria millor?

A9: Que clar, això després presenta un altre problema, perquè llavors hi ha assignatures que tenen grups... grups de... per exemple tres grups, llavors els van rotant, el divendres hi ha seminari de deu o dotze, el següent divendres de dotze a dues, i així, per tant una mica la rotació de vegades és bona, perquè... però també és dolent, perquè hi ha coses en contra...

O4: También te venden un poco que la Pompeu da clases que son reducidas, y luego te encuentras con cien personas, que ahí no hay ni personificación ni nada.

Entrevistadora: Claro...

Algú: Y en los seminarios?

O4: En seminarios sí, en algunos también, porque yo he visto seminarios con cuarenta personas, cuando decían que a lo mejor hace cinco años eran de quince, digo, “*pos* qué diferencia”.

Entrevistadora: O sigui, la mida és una cosa... o sigui, la mida és una cosa que us motivaria a venir; si són menys, doncs em motiva a venir a classe, més que res perquè tinc més contacte... *en plan*, és una cosa que es valora...

O4: Sí...

A6: Home, perquè saps que el profe et *clitxe*, saps? I cadascú també pot ficar el seu model...

Entrevistadora: Clar.

O4: I también la confianza, o sea, con los compañeros, con el *profe*, o sea, sería un poco como en el instituto. Yo por lo menos a los *profes* los llamaba por su nombre, o sea, me acercaba, los saludaba... más confianza y también para aprender y para enseñar, es mucho mejor cuando la clase está más unida, que...

A9: O els dubtes; si tens un dubte t'atreveixes molt més a preguntar amb deu persones que vuitanta.

Entrevistadora: Sí, sí. La gent sol participar a classe, o... no gaire?

A6: És una cosa que també s'ha perdut amb els anys. A primer tothom preguntava motivat, i ara la gent passa. O sigui, tinc pràctiques, hi ha gent que no he vist des de fa dos anys. Van marxar d'Erasmus i encara no els he vist.

Entrevistadora: Encara no han tornat! (*fent broma*)

O10: Sí, jo trobo que sempre... o sigui, sempre hi ha hagut els mateixos, que són els que sempre pregunta algun que... —bueno, li interessa molt el tema i llavors *pos* a lo millor notes que està molt i tal, però sempre hi ha hagut, com, no sé si són deu persones o així per classe que sempre són les mateixes. Llavors al final, sí, participem i tal, però com el vuitanta per cent de la classe no està participant...

A6: I també es note això amb la mida, si en un seminari hi ha quinze persones, doncs tothom participa més; si hi ha noranta persones a classe...

Entrevistador: És impossible...

O4: Cuando empieza también agitar por parte del profesor, el debate en la clase y que lo tuyo también cuenta, que si tienes cosas que decir, que las digas, también favorece la participación. Si sólo es teórico, no hay preguntas, no hay el ambiente, que aquí yo tengo que aportar, porque tengo conocimientos aunque, no sea de la asignatura lo teórico, pero eso realmente también enriquezca a alguien, contándole a alguien mucho la participación.

A3: Yo personalmente soy de las que participa, o sea soy del grupo este de...

(*algú somriu*). Por ejemplo... yo creo que si la gente no participa es porque... porque no quiere. O sea, yo creo que —a ver, también depende del profe— pero que sí que da pie a que debatas, a

que digas lo que piensas y tal. Si la gente no participa es por vergüenza, o porque dice “si ya hablan ellos, pues ya me callo.

A6: Jo crec que si no participes és perquè no escoltes.

(Alguns participants assenteixen)

A6: Si no estàs escoltant, és impossible que et vingui el dubte, llavors, com més interessant sigui el contingut, o la presentació del contingut, més escoltaràs, i et plantejes dubtes, o sigui, si ja no escoltes... [de] dubtes, clar, no en tindràs... és una cosa que hem de motivar, l'escolta activa...

Entrevistadora: I *vale*, per exemple, parlant de contingut, *en plan*... –o sigui, tot va molt relacionat amb l'assistència, les preguntes si són molt monòtones i sobretot al parlar sobre aquest tema, *en plan*, per *diferentes* parts– per exemple, sobre el contingut, què és el que vosaltres, per exemple, dieu “m'agrada la manera en què això està fet”, o sigui, si està actualitzat, [si] no està actualitzat... *En plan*, quins... –és que tampoc no vull dir...

A6: Jo crec que, una vinculació directa... o sigui, l'aplicació directa.

Entrevistadora: *Vale*.

A6: O sigui, jo què sé, quan et porten casos que dius “òstia, això és un *tweet* d'avui”, saps? I no t'estan educant amb exemples que són vàlids aquest any i l'any que bé, *en plan*, que és contingut que caduque.

A8: Jo, per exemple, l'assignatura que fèiem amb la Carbó, l'assignatura en si, si tu miraves els *powerpoints*, era un *tostón*, però llavors ella deia coses que havia viscut, o sigui, ho feia com molt personal, i llavors, vulguis o no t'interessaves i anaves a classe perquè era interessant, la classe.

O10: O algo que dius “òstia, clar, és que si jo d'aquí set anys estic current, a lo millor em passa això i a lo millor em ve bé saber lo que la Carbó va fer i tal, i en realitat aniràs al powerpoint i està parlant de teoria de... Que dius, “tio, deixa'm estar... o sigui, dona'm lo que”... Però jo trobo que –no sé com dir-ho– però, tirant més amb l'assistència a classe, a mi m'agraden molt les assignatures com Taller Integrat, que és on fem... o sigui, en teoria fèiem pràctica de tot el que hem après –per molt que en la majoria de coses no tenen res a veure, i estàs aprenent per primer cop– però aquesta barreja, com de... que sents que has d'estar allà, ja sigui, o bé per obligació, o bé perquè estàs aprenent... però que també et doni una mica l'espai aquest que “bueno, escolta, si has d'escriure el reportatge, el pots fer a casa. Fes-ho tu i llavors divendres acaba, i el

cap de setmana comença el dijous”. Llavors, al final dius “bueno, va, vaig avui i llavors demà i ja m’ho he replantejat...” , però si des del principi comences com desentonat, no t’interessa i et deixes caure al final, o sigui...

A9: O que a través de l’actualitat... em... et poden explicar coses que estan passant; no sé. És que –posant un exemple– jo recordo una classe, que el... bueno el Rivera ens va explicar... ens va comparar Kiarostami amb un vídeo del tío del *Caranchoa*; “aquest tío, la càmera que es movia, no sé què” i llavors, clar, tu pots... o sigui, com ens està... o sigui, a través del *Caranchoa* ens estan explicant tot un moviment... és que és totalment això: relacionar el present amb el futur. La història del cinema –dues assignatures d’Història del Cinema que tenim– molt interessant, molt xulo, però clar, jo de cara al futur no puc fer... –o sigui, em serveix la teoria per agafar referències? Sí, però i si m’ho contextualitzes al present i m’ho relaciones? O sigui, estaré molt més amb una escolta activa i vindré a classe.

A1: Jo crec que depèn molt del professor, perquè a mi a vegades em falta, com, la motivació –hi ha cops que ni t’ho transmeten, que agafen un contingut que a mi no m’interessa per re, i en canvi, m’agrada escoltar i... Després hi ha algun que el primer dia et diuen “bueno millor si no veniu a classe, perquè sou molts i no m’agraden les classes grans”. O... –és que jo vaig a la classe amb ells... amb l’Josep Greu. Em... l’altre dia... aquest trimestre ens va... Ah Sí! Tenia una classe a les tres i mitja, i diu la professora “eh... no, no, no passa res si no veniu a classe, perquè jo llegiré els *powerpoints*”. Llavors, per què estic venint? O sigui, jo prefereixo quedar-me a casa i llegir-m’ho tranquil·la i treballant millor sola, si és això. És com que no transmeten que aquesta classe et servirà d’alguna cosa, i és com... *pos* òbviament no aniré de tres i mitja a la tarda; tinc altres coses a fer. Vull dir, no sé, puc aprofitar el temps amb qualsevol altra cosa, que realment pensis que et pot servir més que això.

A3: Jo crec que hi ha dues coses importants, o sigui, està molt bé que siguin professionals, els que donin la classe, però també estaria bé que també sapiguessin donar classe. O sigui, hi ha un tema aquí, que alguns profes dèiem que si són molt professionals, però els hi falta el saber explicar, el saber ensenyar. I també hi ha un altre tema, relacionat amb el què deien, que és l’educació emocional, o sigui –és que sóc una *friky* d’això– està demostrat que les persones aprenem realment quan ens arriba l’emoció. O sigui, és quan el cervell retén la informació. Llavors, ens enrecordem de les anèctodes, d’aquests vídeos? És perquè apel·len a les emocions. Llavors, potser, aquestes classes que són una mica més *tostón* i que s’han de fer, perquè estan al pla docent, potser estaria bé que es fes més així, no? Més emocional.

O10: I que, si el professor i això, són, com... hi ha una part del treball que és com molt pràctica— si el professor no té aquestes habilitats de com s’han d’ensenyar o què, sempre en teoria estan estan en l’opció de portar-nos professionals que sàpiguen transmetre o... Poso un exemple: l’altre dia va venir el Marc Bonet, només als de Televisió, llavors és com, és algú que ja saps que sap parlar, ja saps que... Llavors, jo no estic fent Tele, vaig dir “bueno, pos a veure si surto d’hora i vaig a la tarda i em colo a la classe de Tele” i dius, coi, estic passant d’anar a classe a colar-me a classe, en comptes de saltar-me-la. Llavors, no sé, amb persones més així, o.... —perquè n’hi ha molts que no poden canviar: tu veus a professors de seixanta anys que arriben a classe i ja no estan per canviar.

A3: I de sentanta-quatre (*afegint*)

O10: Sí, sí.

Entrevistadora: Jo n’he tingut un de vuitanta-tres.

O4: Yo he llegado a invitar, o sea, a otro amigo de otra universidad, en una clase, por ejemplo a la de Psicosociología, yo alucinaba con eso, porque era una maravilla, o sea, me reía, aprendía, lo pasaba bien y flipaba.

A1: Al final era un que no hi havia ni powerpoint i a sobre...

O4: Ni trabajo; solamente había un trabajo, y realmente ya dices “voy a dar una clase clásica” — porque era sólo una posición— participaba gente porque ella sola lo hacía, pero realmente, era una decisión suya pero le dio la vuleta de tal manera que...

A3: Ni examen, ni...

O4: Sí, sí.

A3: I era, en plan, l’educació emocional, que abans explicava, i ens arribava l’emoció.

Entrevistadora: Claro. I per exemple, en plan, per exemple, vau estar parlant d’això dels professors, que *poder* són grans i van més com... que no actualitzen, creieu que les vostres carreres, moltes matèries estan obsoletes? O veieu que tenen perspectives de canvi en el futur?

A6: Jo, per exemple, amb *Publi* quan entres de becari el primer que fas és xarxes socials, saps? Newsletter i tot, i és una cosa que no he tocat, gens. Gens. I és lo primer que et toque fer quan arribes de becari, perquè vinguis de Comunicació, no importa d’on vinguis però és lo primer que entra al pla docent i que ho saps perquè ets nadiu digital, però no perquè ningú t’ho hagin

ensenyat. I està com, basada en una publicitat súper tradicional, quan ara tot això... o sigui, s'està traslladant al digital i no s'està adaptant a la mateixa velocitat.

O4: Bueno, yo ahora que estoy en segundo, sí que... o sea, noto que eso cambia muy rápido y por eso también es muy difícil adaptarlo a la uni, pero nosotros, yo creo que tocamos Digital casi cada día; es de lo que más hablamos, del tema digital, la publicidad digital... o sea, está cambiando muchísimo a la carrera... también lo dicen los profesores, pero cambia tan rápido el mundo, que la carrera no puede cambiar tan rápido como...

A6: No...

O4: Ahora, claro, hay que adaptarlo... a lo mejor no había tanto digital cuando entraste en primer, pero ahora en cuarto, ahora hay mucha más publicidad digital. Entonces, depende también de la generación en la que entres en la carrera.

A3: También, por ejemplo, vimos un *profe* que nos enseña publicitario, o sea, como hacer anuncios, y nos ponía ejemplos, y los ejemplos eran recortes de fotografías del año de la pera... y para explicarme lo que es, y la... no sé... figuras de estas... pues me puedes poner un anuncio real, que... coño –ay! Perdón!

(La classe riu)

A3: O sea, si yo me acuerdo que lo he visto en la tele, lo he visto en YouTube, lo que sea, pues eso me va a hacer luego recordarme, yo, de esa técnica y educación emocional, o sea, que no sé, que a veces se cree que si te enseño lo antiguo, es como que tiene más valor que lo que se lleva ahora.

Entrevistador: El referent, diguéssim...

A3: Clar...

A6: Però també crec que, o sigui –que a mi també em fa ràbia, saps? Però hi ha més coses bàsiques, n'hi ha, em faria vergonya anar a una entrevista, si és que mai m'ho pregunten, i no ho sé. Jo crec que hi haurà coses també bàsiques que has de saber.

O4: Y creo que almenos en *Publi* sí que se está combinando bastante lo clásico y lo que se tiene que dar con el ritmo de la profesión.

A1: Hi ha una professora, a segon, que la tenim nosaltres, que s'ha dedicat les tres primeres classes del curs a dissenyar una mica la dinàmica de les classes, és a dir “què us agradaria tenir

a una classe, què és el que us faria assistir a una classe”, amb la d’Anàlisi de Missatges, que no sé l’heu tingut –com es diu?

A3: L’Alba Sánchez

A1: Aquesta. I, no sé si ho va fer amb vosaltres, però a mi, és com que hi havia un problema així que és com que “*pues, no vai a clase*”, “la gent no s’interessa” i ha dit “sí? Pos vaig a provar de crear un format que pugui interessar tothom”. Llavors, “penseu paraules, verbs que trobeu que haurien d’aparèixer en una classe que a vosaltres us interessarien: jugar, divertir-se,...”. Obviament, no tot és *diversión* i tal, però vull dir que enmig dels seus continguts té la intenció de fer com... –no té el curs preparat, suposo, perquè ha estat fent tots aquests dies això (*provoca alguns riures*) però bueno, jo no ho trobo malament, perquè, vull dir, continguts i tal, suposo que ho farà més endavant, ho condensarà més o el que sigui, però està intentant que anem a totes les classes i que les *disfrutem*, a més. I com, canviar una mica amb el sistema... trencar una mica amb el sistema tradicional d’ensenyament a la *uni*... no sé.

O4: También pasa con la evaluación, por ejemplo, hacemos trabajos que no califica con nota, sino que califica con aprobado, un aprobado te hace como una lista de comentarios, luego al final en función de la progresión del alumno, y no de los conocimientos que has adquirido.

A3: O sea, es para fomentar el compañerismo y evitar la competencia entre alumnos.

O4: Y la inclusión, a lo mejor yo –u otra persona– no es tan inteligente y no aprende todos los conceptos que tiene que aprender pero su trayectoria sí que es muy positiva, entonces, a lo mejor también se merece una buena nota, que una persona que ya se le da muy bien.

O10: Jo a Periodisme això del model, o sigui, em va sorprendre, perquè m’esperava que fos tot bastant més carca, *en plan*, antiquat, però jo crec que –bueno, un curs menys, no sé si també molt però jo ho noto bastant. Per exemple, a *Tele* i tal, toques temes de *Tele* pura de lo més antic, perquè el *profe* ja té una edat, però ahora també estàs fent continguts que podrien sortir a un *magazin* d’avui dia i mitjans digitals i premsa escrita, que l’any que ve ho ajuntaran, perquè acaba sent el mateix... Jo crec que estan bastant al dia.

Persona 8: També crec que depèn del professor, per exemple, aquells que tenim –bueno, com que vas canviant de tràmit i cada vegada un va tenint un professor diferent, sí que hi haves vegades que teníem professors més grans que ho feien tot més convencional, en canvi jo *vai*

tenir un profe que estave a *Tele* en aquell moment i tal, i et feie fer directes per Skype, o sigui, coses que altres grups no havien fet.

A2: Sí, jo crec que sí, però, per a mi, em faltaria també el que ha dit ella del tema de les xarxes socials, perquè mires pràctiques, i moltes et demanen això de les xarxes socials i tot i que potser ho sabem fer servir com a usuaris, però no com a professionals, i és una cosa que en l'àmbit de Comunicació demanen molt, i és com que, sí que hi ha les xarxes socials, per exemple, de la Ç [Ce trencada], que les sabem utilitzar, però les portes com a *hobby*. Si ho estan fent bé...

O10: I ho fan dotze persones en tot l'any...

A2: Ja, per això, que hi han coses que, sí que ho intenten com... el que ja hi havia, com modernitzar-ho i portar-ho a l'actualitat, però potser faltarien assignatures, com més *novedoses*... jo crec que lo més *novedós* era crear un blog, que ara un blog, *pues* tampoc...

(Alguns riuen)

A2: Llavors que, més que adaptar... l'adaptació l'estan fent bé, però potser la creació de noves assignatures, però, no sé, que estigui més punter...

Entrevistador: Adaptar el pla docent –potser– més al món laboral? O no... tampoc...

A2: Bueno, també perquè, bueno, clar potser, tot i que t'ensenyen altres coses de periodisme, a vegades segueix sent molt el periodisme a mitjans i tema Comunicació no es toca tant i és una cosa que postser a mi m'interessa i a altra gent també li interessa –o sigui, jo crec, almenys la gent que conec. Faltaria una assignatura així, encara que poster sigui optativa o...

A6: Jo crec que la *uni* ha intentat millorar, perquè, per exemple, gabinets de Comunicació –les cabines i això– abans ho fèiem com a optativa, i ara és obligatòria. Però, és una part del periodisme i toques amb una assignatura, abans de triar-la obligatòriament i realment, la major de les sortides professionals, sent realistes, és enfocat a això; no als mitjans, que ja està *casi* tot cobert. Llavors, si fas una assignatura, això t'obligue a fer un màster sí o sí especialitzat en aquest àmbit, llavors, potser, veient que la majoria de les sortides professionals del periodisme estan en aquest àmbit, adaptar-ho una mica.

O10: Jo vaig...

Entrevistadora: Un moment *(indicant que s'ha saltat el torn de paraula)*

A3: Jo crec que hi hauria d'haver equilibri entre, o sigui, venir a la universitat de cara a la professió i de cara a venir a la universitat pel coneixement. És a dir, jo estic estudiant Publicitat,

però no perquè vulgui ser publicitària ni dedicar-me al món de la publicitat. O sigui, hi estic, perquè m'agrada el que m'estan explicant. Jo crec que hi hauria d'haver un equilibri entre "sí, donem matèria, donem continguts perquè la gent després si vol pugui anar a exercir la professió, però també donem matèria per a la gent que vol dedicar-se a l'acadèmia", saps? És a dir, crec que hi hauria d'haver un equilibri.

O10: Jo vinc també una mica de la part de Periodisme, però a mi, de lo poc que m'ha faltat i que he parlat amb gent i tal, és que hagi alguna assignatura no, perquè no dóna per tant, però que algun dia et digui "tu, quan vagis a cobrir això et passarà tal, tal i tal", perquè gent que quan et surt per primer cop a Taller Integrat, a Televisió i han d'anar a la seu d'un partit i estan completament perduts –jo me'n recordo una dia que em van dir "sí, connecta això al RAC?"; en dos anys –jo ho sé, perquè ho sabia una mica– però en dos anys no m'havien dit en cap de classe, què era un RAC és algo que hauria de ser, o sigui, molt fonamental, o sigui, m'estan... Vas amb una mica de por de "a veure si m'han ensenyat coses antiques que ara ja no estan?"

Entrevistadora: I per exemple, en plan, bueno, suposo que vosaltres –bueno, també feu totes aquestes parts teòriques– a vegades trobeu el fet que, com que el professor us ha agradat, no necessiteu anar a classe, en plan, teniu com, un repositori, com altres webs alternatives, on podeu trobar aquests apunts que vosaltres no heu pogut fer, o no? O no hi recorreu?

A6: Jo demano a companys d'altres anys, és una mica l'alternativa. No ho miro a internet.

A3: Bueno, hi ha webs, també –mai les he utilitzat, però–. Però sé que hi ha gent que mira a internet els apunts.

O4: Pero bueno, en el caso de la uni, yo por lo menos tengo apuntes de muy pocas asignaturas, porque cuando voy, voy a escuchar, y aprendo escuchando, porque realmente hay muy pocos exámenes y no me voy a poner a estudiar porque me lo están diciendo, sino que me voy a poner a hacer con lo que me han dado de apuntes... hay alguna más teórica, pero muy poco.

A1: Jo sempre m'ho descarrego d'internet. O sigui, no sé, a mi, per a mi, és més enriquidor està escoltant a la classe tot i sabent que hi ha una persona que els penja a internet i els descarregues i saps que estan bé i tal, no sé per què m'he de posar jo a fer uns.. O sigui, no sóc la típica que li encanta tenir els seus propis apunts per a entredre's ella mateixa –no. I, no sé, jo prefereixo escoltar a classe i després descarregar-los. No sé.

A9: També es pot escoltar i prendre apunts a l'hora.

A1: Clar. I després a la tarda, arriba i passa-ho a net, i no sé què... Bueno, no sé, jo no dedico tant de temps a aquestes coses.

O4: Porque si escuchas, es que no te hace falta.

A1: Clar, sí, sí. Llegeixo el powerpoint, *pos* no.

O10: *O que te hace falta*, i quan has fet un dia sencer d'apunts dius "bueno, he fet això, però en realitat no he escoltat res" i al proper dia i ja passes.

O4: Y cuando estábamos poniendo el ejemplo de lo que era más práctico, pues has estado pasando lo que estaban diciendo... empiezas... si había treinta minutos y cinco era lo mejor, prefiero que....

Entrevistador: Si el professor normalment, bueno, no sé, però a Comunicació crec que ho pengem a temps o que ho pengem puntualment?

A1: No, hi ha alguns que no ho pengem.

Entrevistador: I això us fa buscar-ho...?

A1: Jo crec que estaria bé que et pengessin el suport que ells utilitzen.

O10: Jo crec que el suport, o sigui, el suport l'has de tenir sempre, o sigui si et ve un professor que et ve cada setmana durant tres hores i et fot una turra sense cap suport digital i al final t'exigeix un examen... el compromís del pobre que ha estat pringant cada setmana tres hores [prenent apunts], tothom va i al final l'acaba com "tio, deixeu-me en pau"... que això tampoc, però, no sé.

A1: És una forma d'organitzar-te quan tu tens el *powerpoint*, tu pots tenir els apunts, però els títols, els no sé què, el que no et dóna temps d'apuntar... Hi havia un professor que utilitzava un *powerpoint* que era tot text, i dius "clar, és que ni no em dóna temps de copiar-ho, ni ho penges"... No sé, no sé què li costava.

A9: Sí, igual que quan ens fan fer les presentacions molts cops, quan les fem nosaltres, de fer un *powerpoint* amb quatre coses i exposar, seria tant guay que ens ho fessin els professors de posar, les quatre coses, i parlar i escoltar i anar apuntant al costat l'essencial... Clar, que aquí també entra el punt de "i si no he pogut assistir a classe? No tinc l'oportunitat" –clar, aquí també xoca lo de l'examen; quan a una assignatura hi ha examen, no sé si hi ha més assistència o no, o sigui, quan hi ha examen hi ha més assistència?

(Alguns participants es tallen entre ells)

O4: Por lo menos en la nuestra, a no ser que sea una asignatura como Psicosociología, que un viernes a las ocho y media sin examen y sin trabajo estaba la clase

O4 i A1: Llena *(a l'uníson)*

O4: Con razón. Pero si no, si hay examen, normalmente la gente también apunta mucho más, que escuchar.

A3: Sí...

A7: Bueno, jo el quep passa és que, per exemple, a Perdiòdisme, la major part d'assignatures són més d'assistència obligatòria, i a les pràctiques i vas, però en canvi a Polítiques, que sempre tens examen, d'aquí a que hi hagi examen, la gent no va a classe.

A8: Natros enguany a quart, el primer trimestre teníem una obligatòria que hi havia examen, però es *profe* penjava es *powerpoint* i sa classe estava buida perquè era a les vuit del matí.

A1: Llavors, com... o sigui, si hi ha examen i no vas a classe...

O4: Porque colgaba el...

A1: Ah, perquè després ho penja...

A7: O ho demanes a altra gent, busques d'anys anteriors...

A2: *Bueno*, jo crec que estaria bé, o sigui, una amiga meva que va a la Pompeu a un altre campus, el del Mar, ells quan comencen una assignatura, ja tenen tots els apunts fets, però en plan bé; no en un *powerpoint* que té ficat quatre proves que et quedes igual, sinó tots els apunts ben fets i llavors poder anar a classes a comentar i apuntar sobre els apunts i llavors així pots estar escoltant el que et diuen amb la seguretat que tens els apunts ben fets i això seria genial, estaria bé, perquè si no vas a classe no tens apunts; algú te'ls pot passar, però tampoc... o sigui, sempre dependre d'algú a qui has d'anar demanant... doncs si tens la seguretat, que així potser fomentaré que hi hagi menys gent a la classe, però, no sé...

A3: Jo crec que estaria bé, o sigui, que els *profes* donessin o els apunts fets, i que tu vas només per entendre, assimilar i preguntar...

O4: Y ahí es donde la calidad de la docencia, o sea, porque si lo tienes todo y vas a clase es porque realmente te aporta mucho más que...

O10: Clar, i també entra aquí la voluntat meva d'assistir, perquè hi havia hagut algunes assignatures de Polítiques, que el segon dia "no, no, és que ja tenim els apunts de tota l'assignatura" i deies "*bua, pues...*".

A1: També és una mica com que, tu ets lliu (*es talla*). Tu estàs pagant aquesta carrera i tu ets lliure de decidir si assiteixes o no a classe. Llavors, jo crec que si tu tens, si a tu et donen els apunts i tal, tu pots decidir si fas una altra cosa a part per combinar-t'ho, jo què sé, potser has de treballar per pagar-t'ho. O el que sigui, llavors, et dóna més llibertat de decisió en aquest sentit, suposo.

Entrevistadora: I què en penseu de l'assistència obligatòria, creieu que és... *bueno*, què aporta l'assistència obligatòria a classe?

O4: Yo creo que frustración, sobre todo, porque cuando es asistencia obligatoria, ya te hueles que son... que no vas a estar muy bien.

(La classe esclata a riure)

O10: A mi, si està justificat; si em dius "tu has de venir aquí, però", com per exemple a Taller [Integrat], tu has de venir aquí, però perquè dimarts organitzes tal, dijous has de sortir a gravar un producte i divendres t'has d'estar, jo què sé... *bueno*, dius "és que és la meva feina". Però si et ve un professor des del primer dia "no, no, l'assistència obligatòria al noranta per cent, però estaré quatre hores parlant i te les xupes, vulguis o no". Em nego que em passin el paper per a firmar; te'n vas al bar i no tornes.

A1: Home, almenys ja t'avisen: abans d'entrar et diuen "hi ha classe... els seminaris són d'assistència obligatòria" – jo també ho entenc, perquè si tu estàs fent Disseny Gràfic i de cop, que s'entreguen les pràctiques a classe, *pos* no vinguis, però *catejaràs*, vull dir...

A9: Parleu de l'assistència obligatòria a les optatives?

A1: No, en obligatòries...

O4: En el seminario a veces pasan lista, pero siempre hay que entregar muchas cosas, o sea, más que obligatoria es que si no vienes vas a suspender; no es que sea obligatoria, es por ti. Pero por ejemplo, teníamos Historia del cine en primero, que también era obligatoria, que era no era nada práctico, que era una clase, que era...

A1: Pero tampoco era res *serio*, perquè el *tio* s'enrecordava de les cares, passava llista un dia...

O4: Sí, sí, sí, y te llamaba por el nombre y todo, y era humilde...

A1: Sí, sí.

O4: Y tenía las clases a las ocho y media, con el temario ese que sólo era hablar, que no entendías nada. No sé si te acuerdas, seguro que sí!

A1: Sí, sí! *(murmura alguna cosa)*

(Els participants 1 i 4 riuen amb complicitat)

(Els participants 1, 3 i 4 murmuren alguna cosa)

O4: Pues al final...

A9: *(Interrompent)* és que l'assistència obligatòria, mai acaba sent obligatòria, perquè jo no he tingut, bueno, a Locució, un *profe* que passava la llista, però sí, a mi no m'han passat mai llista.

A2 i O10: *(Alhora)* A nosaltres sí!

O10: A nosaltres ens han fet firmar bastant...

A3: Però signar és una mica *tonteria*, perquè li dius al teu amic...

O10: Ja! Perquè el teu amic, et diu, fes-me una firma...

(Parlen a l'hora)

Entrevistadora: Pos venga!

A6: A mi m'ha passat això, de signar, però que agafin deu persones *random* i et fan aixecar la mà un cop l'han passat.

Entrevistadora: Ala!

A6: Literal (assentint).

O4: Lo que pasó también en una clase, el año pasado, en Análisis de las Formas o no sé qué, que había como noventa firmas, y veinte personas en la clase y dijo "esto qué és?"

(Algú murmura alguna cosa amb la O4)

O4: Ah, sí?

Entrevistadora: No fa res, eh, a Enginyeria no sabeu la de noms que tenim *(referint-se a les queixes sobre professors)*, súper *heavy*. I... val, i per exemple, el tema exàmens, vosaltres creieu que –o sigui, no sé quina forma d'avaluació teniu normalment, però moltes carreres també es

queixen *de què* tenen molt de test. Vosaltres creieu que a la vostra carrera és més important si feu un examen, fer-ho test, o fer-ho escrit, perquè us preguntin l'opinió?

A6: No en fem, pràcticament.

A3: Jo crec que no ho haurien de fer, perquè almenys els que han fet a Publicitat, ha estat d'empollar i vomitar, i amb les coses que hem fet a primer, d'examen, i no me'n recordo... o sigui, me'n recordo més de la pràctica que vaig fer als seminaris d'aquella assignatura, que no l'examen. O sigui, jo crec que l'examen, l'examen no haurien de...

A9: O sigui, cada cop s'està veient més, que els exàmens no tenen cap mena de sentit, i a més *hi han* escoles que ja n'hi fan. O sigui, jo del sistema d'avaluació d'examen no me'n fio.

A8: Llavors, per exemple, a Periodisme, que són coses molt... és que a vegades et pregunten coses que són molt òbvies, que qualsevol persona que no estudiï Periodisme, amb un *tipo* test, o sigui, exàmens que són una *tonteria*. Vull dir, per cada... per tenir un percentatge... la nota... si tu estàs fent *Tele*, l'examen de càmera, *tens que* anar posant...

O10: (*Interrompent*) jo l'únic que... o així són –potser és perquè m'agraden, però– els test d'actualitat, que són algo que dius, no has d'estudiar, però alhora se t'està valorant si tu tens una mica d'estar una mica al dia al dia. Que també, si t'has saltat les notícies dos dies, doncs *pringues*, però, l'examen és el tradicional que jo recordo a Polítiques, no a Periodisme, de seixanta pàgines de resum i els dos dies abans pum-pum i vomitar, és que a les tres hores no enrecordar-me de res *de lo què* has escrit. Jo crec que això, no sé si és per les nostres carreres, que són, que és tot pràctica i en el fons estàs aprenent a fer coses –jo és que no podria fer-ho.

A1: Jo crec que de vegades –ai, perdó!

Entrevistadora: No, no, digues.

A1: Que jo crec que de vegades, la... o sigui, no és que estigui malament l'examen, perquè molts valen –jo què sé– vint-trenta per cent, no l'has ni d'aprovar per passar l'assignatura, et fa mitjana i tal, però a vegades és com que no és el sistema adequat, jo crec, perquè tu estàs tot el curs fent treballs en grup de cinc persones que et dediques deu hores guapes cada setmana a acabar el treball, i després et fan fer un examen que val el cinquanta per cent de la nota tu sola en dues hores fent el mateix que has estat fent vint hores en un grup de cinc: és que, o sigui, és impossible.

A2: A mi, per exemple, em va passar que a l'examen jo tenia nou i mig de mitja de treballs que eren una currada i la vaig cagar al principi de tot de l'examen i vaig treure un quatre i mig, i llavors em va quedar una merda de nota. Només per un dia, que després dius que he estat tot el trimestre trencant-me l'esquena per re –*bueno*, per re, no, però *vaya*... Que trobo que no està ben trobat el format d'avaluació en aquest cas, per exemple, hi ha altres que també, que dius "això sobra". I ja està, o sigui, és que no fa falta; si currarem tot el trimestre, no cal. Però tampoc crec que ens puguem queixar, perquè de vegades tenim un examen, dos exàmens o tres exàmens al trimestre.

O4: Pero ahí es tan insignificante, por ejemplo, había uno que contaba un dieciséis por ciento, y es que para hacer esto, no lo hagas porque es trabajo para ti, trabajo para nosotros y que luego, al final, no enriquece.

O10: En relació amb l'assistència, si em dius el primer dia que tinc un que compta un quaranta per cent, l'últim dia, que et passaràs totes les hores explicant l'examen, doncs jo aquell dia diré "vale, doncs m'aconsegueixo uns apunts, no em veus en tot el trimestre i ja faré l'examen". No cal que sigui han de fer exàmens sí o sí, doncs *a lo millor* anar-lo fent com tres setmanes, que t'avaluï d'alguna manera que tampoc no sigui, no sé...

Entrevistador: O sigui, penseu que el fet que hi hagi un examen us desmotiva a anar a classe, o us motiva més...?

Entrevistadora: No et motiva...

(Alguns participants parlen a l'hora)

O10: Motivar no és la paraula, motivar... més aviat et força, jo crec...

Entrevistador: Però, vull dir, aneu més a classe a les assignatures amb examen, que a les que no en tenen, potser...

A2: Sí, jo crec que és com l'assistència obligatòria, que realment, jo crec que el que et fa, no és que et motivi a anar, sinó que estàs obligat. Llavors, tampoc crec que sigui lo bo que vagis a classe per obligació, sinó que... o potser el fet que sigui per obligació és en plan "*bueno*, com que els hi fico un examen, doncs ara puc fer el que vulgui i que sigui *rotllo* el que explico". Llavors, també és com que l'únic que fas és obligar la gent a estudiar una cosa, que potser no té ni interès i estàs aquí...

O4: Claro, es que al final vas por el examen, por la nota que puedas sacar ahí, en vez de para aprender.

O10: Jo crec que al final, *empieza todo el mundo así*, pero al final acaba... almenys *per lo què* he vist acaba... a *mitad* del trimestre acaba tot com seient la gent com *dos* hores... al final, és que no t'acabes ni *enterant* perquè estàs *dos* hores amb el mòbil, que dius "hagués fet el mateix si m'hagués quedat a casa", llavors, doncs acaba caient... inclús forçat jo, no he anat a moltes, perquè sabent que tinc un full, puc arribar treient un cinc davant dels crèdits i me'n vaig.

A6: És el que dèiem al principi, de la carrera a primer, sí que hi ha examen per a treure bona nota, però a quart ja...

A9: Jo crec que, per, o sigui, crec que hi han moltes formes d'avaluar que has entès la teoria que no sigui amb examen, com per exemple, a nosaltres, que ens fan fer moltíssims treballs, que realment és quan dius "és que he après molt", un treball on he de parlar, no sé, un moviment, un autor, una pel·lícula i tot està relacionat amb tots els referents que m'han donat a classe. Llavors, clar que vaig a classe, però vaig perquè... *bueno*... ja veig que a Comunicació Audiovisual, estic molt contenta dels continguts que... o sigui, com ens han donat els continguts, la gran majoria. Llavors, si tu fas un treball, jo apreng molt més al treball, que amb exàmens.

A8: Sí, jo mateix que faig s'itinerari de teoria i no em fet exàmens de cap assignatura teòrica, vull dir que fem treballs i funciona totalment.

A1: Jo crec que si la Pompeu és una universitat que es caracteritza una mica perquè és una univesitat que fa moltes classes pràctiques, i molts treballs, i avaluació continuada, etc. és com que està una mica forçat ficar exàmens allà, que no fan falta. És com que no volen que la gent es pensi que és un *cachondeo* això, que no tenen exàmens...

O10: Sobretot quan entres: jo ho he notat quan vaig entrar a primer, em pensava que seria d'un *rotllo* diferent... tema classes, apunts, m'ho miro una mica i dos dies o tres abans estudio, faig l'examen i me'n vaig. Llavors, venies amb el rotllo aquest "bua! No, però hi haurà unes pràctiques i no sé què" —en realitat, "seminari vint-i-cinc per cent, trenta-cinc per cent" i en el fons l'únic que t'interessa és aprovar l'examen i ja està. Llavors, no sé si és per marcar terreny "ei! A partir de la selectivitat, i us volem portar al què fem a tercer amb el *plan*..."

A3: La selectivitat és una altre tema també...

(Alguns participants somriuen amb complicitat)

A9: Ja...

Entrevistadora: Digues, digues! Què va! Parla! (*referint-se a un participant*)

A1: Segur?

Entrevistadora: I tant!

A1: Que jo vinc d'una escola de projectes, que el *batxi* [Batxillerat] va ser com molt de treballs en grup, projectes, molts pocs exàmens –o sigui, és que– i trobo que era molt més enriquidor, que no pas exàmen exàmen. Bueno, no sé, la gent pateix moltíssim al batxillerat i jo veia amb tots els meus amics i tot, i jo deia “a veure, jo també m’ho he currat molt, però d’una altra manera” i crec que he après molt igualment. I llavors vaig arribar aquí i estava molt contenta, perquè vaig veure que era la mateixa dinàmica, perquè si no, per a mi hauria sigut “plof”, o sigui ara arribar a la uni i fer més exàmens que al *batxi*. Llavors, no sé, jo crec que està bé, però és això, no hi hauria problema en no fer exàmens; jo crec que es podrien forjar una bona reputació igualment, sense tenir exàmens.

O10: Jo crec que és important el sentiment que tens quan notes que estàs aprenent, que estàs fent coses i tal durant tot el trimestre, que no quan l’únic que importa en el fons és el punt final, que és quan arribes i allà et posen la nota i et mesuren el que has après.

A2: Però és que al final els exàmens compten molt, o sigui, que hagi estat fent treballs supercurrats i que compten súper poc i després l’examen et val cinquanta-seixanta per cent o més i dius “he estat treballant moltíssim, per després trobar-me amb un examen que em compti molt més del què has estat treballant, perquè un examen no porta tant de temps ni tanta dedicació. Jo crec que això s’hauria de comptar, que si hi ha tanta feina amb treballs que són molt interessants i que potser he après més, doncs que potser tinguin més pes a l’avaluació.

A3: Jo crec en l’avaluació continuada, o sigui, a mi per exemple, em va tocar una assignatura, cada dos-tres setmanes entregàvem un treball. Què passa? Això fa que vas a classe, aprens, fas el treball. Vas a classe, aprens, fas el treball, i al final l’examen, jo recordo que pràcticament no vagi estudiar i vaig treure molt bona nota, però perquè? Perquè d’aquesta manera, com que, m’obligaven en aquest sentit a llegir les lectures, a assistir a classe, a fer els treballs,... No sé, com que veia que estava molt més motivada a seguir l’assignatura i no que a la setmana set ja...

O10: És una manera de forçar-te, però no forçant-te...

A3: Sí! Sí!

Entrevistadora: I què en penseu, en plan, que la Pompeu vagi per trimestres? Creieu que s'adequa a la vostra carrera, els trimestres, o...

O10: A mi em va bé, perquè si fos l'examen, aquest totxo, al final i a més amb... empolles tot el Nadal i t'avancen quatre mesos en comptes de tres... jo amb el trimestre estic encantat.

(Alguns participants assenteixen)

O4: A mi me encanta.

(Alguns participants parlen alhora)

O4: Al final, no te cansa la assignatura, o sea, la empiezas, y ya la acabas. Algunas te parecen muy cortas, o algunas que, como hay tantas asignaturas porque hay trimestres... un poco repetitivas, por eso decía lo de la comunicación entre profesores, pero al final, tiene un ritmo, que no estás aquí todo el año y luego de repente es el *mega*...

A3: Se hace más dinámico.

O4: Sí, sí.

A9: Jo crec que aprens moltes més coses, però també, per contradir-ho —perdó—, *hi han* assignatures que a vegades se'm queden curtes, de pràctica. Que dius... vull dir que tens molt poques setmanes.

O10: Si tinguessis la pràctica dos, no m'importaria tampoc...

(Parlen alhora)

A1: Clar, però jo ho prefereixo així, perquè si a tu després t'agrada, ho fas amb optatives i a més et demanen... no? Suposo. I en canvi a mi em mates si he de fer un quadre d'estadística...

A7: Si hi ha optatives i si hi ha places de...

(Parlen alhora)

O10: Amb aquest... també podrien... perquè tota la carrera dient-te a tercer escolliràs tot lo que vols fer, i no hi ha places perquè se les han quedat els de quart, que van pringar a tercer perquè... això també és algo que a mi, que a mi aquest curs em va, com, moralment em va costar bastant, perquè vaig començar al setembre "oh! Que guai" i al setembre en realitat estava fent coses que "buà, estic fent això perquè em donguin els crèdits, no perquè m'agradi..."

A3: Però, o sigui, com entres a la... Perquè...

O10: Per nota.

A2: Però és igual, eh, perquè pots tenir molt bona nota i no entres...

O10: Els que estàvem a la tercera franja horària ja no teniem res, perquè era entre quart i les classes d'Erasmus, que tenen llocs assegurats, ja ho havien omplert tot.

(Parlen alhora)

A3: La nota com va?

A2: No, sí, va per nota, però vull dir que pots tenir molt bona nota però és igual.

O10: Els que estaven... potser hi ha com quinze franges horàries i a la segona o tercera ja no en tenies...

A2: I això que *(parlen alhora)* perquè hi ha assignatures que no t'interessen per re, i que només les fas pels crèdits...

O10: I això per portar-ho a l'assistència, jo si tinc una assignatura que hi vaig voluntàriament perquè ens donen Periodisme polític, perquè m'interessa la política, doncs, a veure, algun dia haurà que no, però jo hi aniré, però si m'ha tocat Periodisme i Tecnologia, que me la suda, doncs per no estar de vacances el mes de gener, doncs, doncs no hi vas...

A9: Sí, o sigui, jo pel què entenc, o sigui, és una cosa repetitiva: cada any hi ha assignatures més demandades que d'altres, o sigui si hi ha optatives que les demana molta gent, quina tonteria no fer-ne més, és que no ho entenc, o sigui, de veritat, és que és de lògica.

O10: Inclús amb un altre profe, que no és que hagi d'agafar i dir-li "doncs mira, pel mateix preu ara t'esclavitzarem", no. O sigui, persones que puguin venir tres hores a la setmana a parlar-te d'esport, perquè és Periodisme esportiu, doncs, *tio*...

A2: Clar, és que jo estic fent coses que no m'interessen per [a] re, i estic anant a la uni perquè molts cops és obligatori, però és que no he fet res que m'agradi.

O10: I per altra banda tampoc té sentit, perquè jo, si m'hagués apuntat a les coses que de veritat volia fer, hagués tingut quatre assignatures el primer trimestre, dues al segon i estaria ja de vacances.

A2: O sigui...

A7: Però és que a més et trobes a quart, que has de fer tots els crèdits i no hi ha suficients assignatures perquè jo conec gent que li ha passat; no hi ha suficients optatives com per fer tots els crèdits i has de mirar a Humanitats o a Polítiques perquè no hi ha suficients assignatures.

A2: Clar, jo aquest any m'he apuntat a la meitat de crèdits, perquè si no, l'any que ve no els acabaré ni de broma i m'he apuntat a totes les que quedaven que ningú volia, i que no m'interessaven, però per res. Llavors, clar estic anant allà a fer una cosa que potser no m'agrada gens, potser i només per poder acabar la carrera...

Entrevistadora: Quan toca.

(Parlen alhora)

O10: Jo m'apuntaré a la Summer School a fer una cosa de cinema, però perquè m'agrada el cinema, i ja està, i perquè donen crèdits, perquè si no, l'any que hauré de fer *vint-i-pico* d'assignatures.

O4: Bueno, también, por lo que estoy escuchando, en la carrera de Comunicación, o sea, los itinerarios son muy distintos, en la nuestra hay mucha demanda en Creatividad y luego muchísima gente se queda fuera, y de repente te ves en Anàlisi, que personalmente que yo creo que es lo menos quiere la gente, y te valoran la asistencia, pero es que no sabes qué estás haciendo ahí.

Entrevistadora: Sí, sí. I, per exemple, també amb relació amb el rendiment acadèmic, creieu que el fet que vosaltres aneu més a classe o el fet que vosaltres participeu més, això millora les vostres notes, que al final és com aquest resultat, que *bueno...* Pues això, creieu que hi ha una correlació positiva: "si vaig a classe, tinc millors notes".

A9: Sí, totalment.

O10: A mi sempre m'ha fet gràcia quan em diuen "no, un cinc o un deu per cent en participació a classe" i llavors som vuitanta i dius "com pretens mesurar això, perquè quan la gent parla no està al cas... però al final has dit "mmm.. i el profe al final quan arriba l'hora de posar el cinc per cent, què fa? Posa un set a tothom, no?" Doncs, no ho sé. Llavors, vas allà "és que em valoraran la participació", doncs no.

A9: No, i que molts profes valoren molt, o sigui, de cara per exemple a un examen, jo si que trobo que miren molt si la gent ha anat a classe per *tonteries* tipo, per exemple, si et toca el professor, que tu potser a l'examen, no sé, has de definir una cosa, i ho compares amb una altra

cosa que ha dit el professor, o poses l'exemple que ha posat ell, llavors ha vist que has anat a classe, però perquè realment, de vegades, amb professors bons amb exemples i amb coses que t'expliquen a classe, aprens molt més, llavors, el tema del teu rendiment, la nota de l'examen es veurà reflectida, òbviament.

A7: Bueno, no sé quina assignatura era, però era un examen *tipo* test, i de totes les preguntes eren d'exemples que havia posat a classe, llavors, si no havies anat a classe, suspencies l'examen. I eren exemples de *tonteries*, eh, però estava fent perquè demostréssis que havies anat a classe.

Entrevistadora: Osti, que dur! (*algú somriu*) I, bueno, més o menys –bueno estem mig acabant– per exemple, vosatres la carrera us està suposant un repte intel·lectual, en plan, que us està portant com moltes coses o és que dius “*bueno*, tampoc no estem aprenent tant com m'esperava”?

O4: A mi, personalmente sí. O sea, no creo tampoco que esté aprendiendo tampoco mucho a nivel de conocimiento y teoría, pero me abre la mente; me cuentan cosas, los profes, que yo a lo mejor no me planteo y tengo unos retos y a lo mejor me salen otros. Para mi crecimiento personal me sirve mucho, más que para al académico.

O10: Jo, *bueno* no parlo per mi, però... mai ha estat... o sigui, jo no sóc dels típics de Periodisme que es pensen que és una feina importantíssima i no sé què, llavors, no sé si m'ho estic prenent molt com, a la lleugera, perquè en el fons, periodista només es fa un quan es passa un any seguit treballant a un mitjà i ja ha estat dia a dia aguantant en una redacció i aguantant a la *jefa*, que et fa repassar aquella frase en el fons, estudies i et diuen “no, som el quart poder, perquè tal”... Jo crec que, com vaig entrar a la uni, si em tires sis mesos de pràctiques, surto com he sortit ara. No hi ha re que ara diguis “*buà!*”. En el fons l'únic estàs fent és lo que faries, si estiguessis treballant més lent i amb *batxes* pel camí...

A6: Sí, és lo mateix. A mi no m'ha aportat molta cosa, potser en quatre assignatures: Taller Integrat, alguna de redactar i ja està; lo altre...

O10: Però també penso que potser a mi no m'afecta, perquè jo no ho noto, perquè jo he anat a unes pràctiques i a una agència de notícies m'han dit, o sigui, jo he sentit que els de la Pompeu venim millor que els de la Blanquerna, llavors, no crec que... *a lo millor* ho diran per la nota, però, no crec que sigui *algo* molt especial, simplement...

A9: Jo sí que surto satisfeta d'aquí, o sigui, perquè crec que quan surti d'aquí, com el vuitanta per cent de persones, treballarem a un lloc on ens diran el què hem de fer i la feina que hem de

fer, que a la uni també, però a la uni és el moment de poder ser més participatiu, més actiu, més escullir els teus propis objectius i les teves idees i tot, i al final, professionalment jo hauré de fer el que em diguin que he de fer. I jo, per a mi ha estat una experiència súper xula.

A8: Jo, en això sí, però a partir de tercer o *algo* així...

A9: Sí, i a partir de les optatives...

A8: Sí.

A3: Jo la veritat és que estic, o sigui, per la reputació de la universitat, no perquè... i perquè ma mare em va dir que fes una carrera, perquè ella no va... o sigui, ella no va anar a la universitat, així que crec que... o sigui, crec que personalment em va obrir més la ment i m'ha fet créixer com a persona al batxillerat, que no pas a la carrera.

(Alguns participants es miren amb cara de desconcert, però riuen alhora)

Algú: Ui! No, siusplau...

O4: Yo creo que en la carrera he aprendido a pensar muchísimo.

A3: Depèn de l'assignatura; hi ha una assignatura que sí, però...

(Parlen alhora)

O10: El problema de Periodisme és que ens xupem dos anys d'una cosa que a molta gent no ens importa.

Entrevistador: L'itinerari?

O10: I nosaltres fem un itinerari, que tenim un itinerari dins del nostre...

A6: Ja, però també penso, si més assignatures foren obligatòries, a Periodisme, seria...

O10: Clar, o sigui, jo crec que fent l'itinerari aquest una altra carrera de... perquè en el fons és una carrera que es podria fer en dos anys, i que no, està allargat a propòsit perquè es noti que estem aquí *pringant* i que no tallin la carrera. Però en el fons en dos anys podríem sortir igual que sortim.

A6: A l'Autònoma crec que l'itinerari es fa en català, castellà...

O10: Exacte. O sigui, els de l'Autònoma podem anar, o sigui, poden estar tres setmanes sense anar a classe, perquè... "quan fa que no vas a la uni? No, un mes, perquè tenim al final tres exàmens i ja està".

A1: Sí, o sigui, jo crec no veig les coses tant... o sigui el tema continguts de la nostra carrera, em refereixo. O sigui, anuncis, pel·lícules, tot el tema visual i tal, jo crec que no el veig igual. Jo crec que també m'ha despertat bastanta curiositat per altres coses pels profes "pues hi ha un no sé què, que tal, mireu-vos -ho". Pues és com que sí que vaig a mirar el què em diuen "*pues mira-t'ho*". Però, bueno, també jo feia molt temps que jo volia fer aquesta carrera, perquè la meva mare... bueno, la meva mare treballa a la Pompeu, o sigui als dotze anys "quina carrera vols fer?".

(Alguns riuen)

A1: Però, llavors vaig començar a mirar i barrejar, pues, creativitat. A mi m'agrada –jo què sé– pues dibuixar. He arribat aquí i no estic gens *decepcionada*, o sigui, m'agrada molt i vinc a gust. M'agrada molt venir. No sé si en forma de continguts de la carrera m'ha obert gaire, que no sé si he après gaire, però també he après a gestionar-me el temps, però sobretot perquè vaig a la uni, no perquè estic fent la meva carrera, per exemple, a gestionar-me doncs amb el treball, la família...

A2: Jo diria que a mi m'ha ajudat a espabilar-me, que... més coses que hagi après, perquè jo no me'n recordo de res del què he estudiat, o sigui de teoria no me'n recordo de *casi* res. I més que això, jo crec que és més la part pràctica, que això sí que *algo* sí que he après, tot i que, jo crec que, com fas tant curt i ho fas potser escrit a primer i després no torna a escriptura fins a quart, i són com trams molt curts que no tenen una continuïtat, sí com a espabilar-te més i és com un "busca't la vida" i això sí que... sí que he après això com a persona, però no tant, potser en l'àmbit acadèmic no crec que sigui més intel·ligent o que sàpiga més, sinó potser en aquest aspecte sí.

A6: Per a mi el creixement no ha estat directament implicat en el fet d'anar a classe o no anar a classe, sinó que anar a la universitat ha implicat marxar de casa i llavors jo crec que això ha sigut, o sigui ha estat això el que m'ha fer créixer, més que tota la resta.

A7: Sí, jo estic d'acord. Crec que el fet de marxar de casa als divuit anys i haver-te d'espabilar i viure tu sol, doncs això és lo que m'ha canviat més; no el fet del contingut acadèmic de classe. Però, clar, entenc que no tothom ho viu, perquè si ets de Barcelona o voltants, no...

O10: Però això també si te'n vas d'Erasmus...

A3: Però n'hi ha que no pots anar d'Erasmus perquè no t'ho pots pagar...

O4: Bueno, yo me he ido de casa, y creo que... —no solamente porque vengo de muy lejos, porque soy de Granada— pero creo que también la uni, al conocer tanta gente distinta, o sea en mi trabajo yo tenía una visión muy directa y ahora tengo una visión más panorámica y ha mejorado un montón. No sé, soy más completo.

A1: Jo crec també, en alguns prejudicis, perquè deies en plan, perquè deien “és que la Pompeu està ple de no sé què...”

(Alguns participants riuen)

A1: Perquè és què Publi, és que no sé què... *Pues no. O sigui, bé. Saps? No sé si algú ha tingut la mateixa sensació, però jo, em deien “és que la Pompeu està ple de pijos”, que no sé què... Bueno, sí i no passa re, no sé.*

A3: Jo per exemple, jo vinc d'un institut on catalans o espanyols d'aquí eren cinc de trenta, jo per exemple, aquest canvi sí que l'he notat moltíssim a classe. O sigui, jo sí que, sóc de Barcelona, de Nou Barris i noto moltíssim, o sigui, tant la manera de pensar, la manera de treballar, de fer, de persones que són per exemple de Gràcia o de... no és tant per estigmatitzar, però jo sí que ho he notat, perquè sí que hi ha molta diferència.

A2: Però jo crec que també ho puc notar jo amb gent que... o sigui... perquè sóc de Barcelona i veig gent de Sant Cugat i també pensen de manera —amb molts més diners— i també pensen de manera molt més diferent.

O10: O gent de muntanya que quan baixa aquí, dius... o gent que no sap que ha de picar el *tíquet* o que ha de pagar el bus.

A2: O sigui, jo crec que les diferències estan...

(Molts participants parlen alhora)

A1: Jo tenia el prejudici per les coses que m'havien dit i dic “*tio*, què és això?”. Per què hi ha aquesta mala fama? No sé.

A9: Jo crec que, no sé, potser és una sensació, però tinc un grup d'amigues, que sóc la noia que estudia a la Pompeu, jo crec que són la més satisfeta i la que assisteix més a classe, o sigui, de les amigues que tinc a la UB i a la UAB, no assisteixen tant a classe com jo.

O4: Y les explicas cosas que dicen “qué guay! Me encantaria hacer lo que tú haces, veo que Greu contento, que te levantas feliz..”

(La classe esclata a riure)

A9: És que és això!

O4: O sea, yo creo que a la gente le gustaría hacer lo que hago yo y has dicho que no vale para tanto... porque digo “pues esto es un rollo”, podría serlo...

A9: Però és que sempre passa que ho volem tot, i no vull anar a classe perquè vull passar hores amb les amigues, és que no sé, no es pot tenir tot. I jo crec que a la Pompeu, la gran majoria *rajem* molt, però alhora també tenim coses –bueno, no sé, perquè jo surto molt satisfeta– però l’estimes i l’odies, hi ha coses que no t’agraden, però... I jo crec que el campus que han creat, o sigui, nosaltres almenys –el campus Poblenou– jo he arribat a Ciutadella i que gran això! O sigui, el campus Poblenou és súper familiar, i no sé, que ho han fet bé com a campus, jo crec.

A6: Jo si em quedo més amb la vida entrecometes universitària que he viscut fora de la universitat, que a dins a la universitat. I la gent que he conegut a fora la universitat, relacionat amb la uni, que no pas. No sé, potser també és perquè he vingut de fora i he anat a una residència, he conegut més gent allà i he fet més vida allà que no pas a la uni.

A1: Jo crec que també hi ha com un problema d’acceptació social de fer campana...

(Algú riu)

A1: *En plan*, que molta gent agafa i diu “em salto classe” així, perquè sí.

O10: La cultura de la campana! Hi ha un seguit de coses que quan fas campana...

A1: Sí, és com això que algú diu “algú ha dit no sé què d’anar a fer una birra” i tothom “ah, sí, sí” i pam! Ja hi ha deu persones se’n van a fer...

O10: Però perquè no ho has pogut fer mai. Portes tants anys tal, que si et peguen per un pati quan no... que...

(Alguns participants riuen)

O10: Llavors aquí de vegades llavors et creues a classe, estàs entrant i et creues amb el profe, que està fent una classe i que et mira i... no sé això...

A1: No sé, que jo crec que està molt acceptat, que “em fa pal. No hi vaig” i “avui vaig i...”, “*buà, ya ves, s’acaba la classe...*”

A7: També és a mesura que avancen, perquè jo a primer i a segon anava sempre a classe i no sé què i ara...

O10: (*Murmura alguna cosa*)

A9: No és per ganes, eh, jo crec, o sigui, sí que és per ganes, però també és perquè cada cop has de fer més coses. Jo no crec com a quart es prentén fer pràctiques, TFG i classe o sigui, és impossible. Llavors, clar que et saltes classes.

O10: I si marxés fora, ja...

A9: Clar.

Entrevistador: I en això creieu que la càrrega de treball de la universitat és major o menor que la que fèieu al batxillerat? Hi ha un canvi, o us esperàveu...

A6: Jo molta menys.

O10: És que el tema del batxillerat, o sigui, jo durant els trimestres del batxillerat era com que no feia *casí* re i després arribaves i tenies vuit exàmens de cop quan eren finals. Jo tampoc no ho puc comparar, o sigui....

Entrevistador: Són coses diferents?

O10: Sí.

A9: No hi ha tan volum de feina fora de casa –ai! De classe, perdó–. O sigui, al batxillerat sempre tenies coses a fer, d'estudiar...

O10: També, tenir en comptes des de la nostra bombolla de Comunicació...

A9: *Bueno*, suposo que ho teniu en compte, que és Facultat de Comunicació, que tampoc no tenim re a veure amb Dret i tot això...

O4: Yo creo que también...

A7: Jo m'ho he pres com al batxillerat...

O10: A la part que vam fer de Polítiques era com estar fent segon altre cop i tenir les assignatures amb... que has de fer tal, tal, tal, i en canvi quan anaves a Periodisme “no, mira, entregueu això, ara a classe podeu fer tal, podeu fer això”...

O4: Yo no veo diferencia a lo mejor en algún trabajo o en la cantidad de trabajo –que también– sino también en lo diferente que es el trabajo que tienes que hacer, o sea que tienes que hacer

algo, que te gustará más o menos la asignatura, pero que no lleva más... y em siento más realizado que sólo estudiar para un examen en bachillerato, que a lo mejor sí que estudiaba todos los días, yo sólo me jugaba la vida en dos; aquí es día a día, comentar dudas... es más...

O10: Jo ho noto més amb... o sigui, ara estem fent... cadascú té el seu treball... i passa que has d'escriure una crítica esportiva, cultural o el que sigui, llavors, un et surt que ha de... l'altre ha de fer no sé què... en canvi batxillerat era tot com molt monòton, de fer exercicis, exercicis, la fonètica... al final t'acabes "tio, què estic fent tota la vida lo mateix..."

A3: Jo, o sigui, sí que és veritat que hi ha menys volum de feina a la universitat de treball, però jo per exemple, estudio al matí i treballo a la tarda, jo tots els caps de setmana he de pringar per fer deures, preparar seminaris i tal, i també crec que depèn de la carrera, però clar, l'any passat... com que vaig començar el Grau obert, vaig fer per exemple Global Studies i Polítiques i sí que és cert que hi havia per exemple algunes assignatures a Polítiques que feia un o dos seminaris al trimestre. A Publicitat cada setmana fem seminaris, llavors jo crec que també... jo noto que a casa cada cap de setmana he de fer feina...

A1: Però també, a l'institut estàvem trenta hores; aquí estem la meitat. A mi em mates aquí trenta hores.

Entrevistadora: Vale, bueno –algú havia dir algo? Ah, vale—. Bueno, doncs, per acabar, si comentaris de resum, què proposaríeu per millorar, com, aquesta assistència a classe, com, que amb què us quedaríeu de tot lo que s'ha parlat avui.

O4: Yo creo que tres cosas: comunicación entre profesores, mejor horario, ni acabar tan tarde ni empezar tan temprano, o sea, compensarlo más; y también un ejercicio de motivación tanto por parte del alumnado, como por parte del profesor, decir "vale, vamos a estar aquí tres meses juntos un trimestre, cómo lo podemos hacer para que a mi me guste mi trabajo y a vosotros el vuestro.

Alguns: Sí, yo también (*ahora*)

A3: Yo también, yo también diría horarios y que algunos profes, que sepan dar clase. No sé, que se les haga algún tipo de formación, que se les enseñe metodologías o cosas así...

O10: I també tenir en compte que l'assistència a classe, jo crec que en la majoria dels casos serà un fruit *de què* la seva feina sigui bona. Si arribes el primer mes i fas... o sigui, no sé, i t'enganyes, jo crec que ja des d'aleshores... doncs això si ho tinguessin en compte seria...

A7: Jo crec que també, jo per exemple, a més de l'aportació personal del profe, o sigui, lo que parlàvem d'experiències i tal, més assistència, perquè m'aporte un valor que no puc trobar a la Viquipèdia, i també és una cosa que ve molt decidida des de dalt, en el sentit que molts profes que han de cobrir unes hores, llavors com un profe d'anàlisi t'acabe parlant sobre política, l'altre... i això també té a veure amb els treballs de final de grau, que és com que hi ha *èquits* profes, *èquits* assignatures, i que s'han de cobrir unes coses amb les altres, llavors, jo entenc que si ets un profe i et toca donar part d'una cosa que no t'agrada, doncs no ho pots transmetre... llavors potser trobar equivalència entre el contingut i el que ha explicat.

A9: I una cosa que crec que no hem dit, que ara he pensat, però que va molt més a dalt, de com es decideixen els trimestres, perquè jo crec que tots potser en un anys hi ha un trimestre que hem pringat moltíssim –el segon trimestre de tercer– et mors, que dius, o sigui...

(Alguns participants assenteixen)

A9: Ens van ficar moltes assignatures amb moltíssim volum de treball, i en canvi hi han trimestres que la gent assisteix menys a classe perquè la feina és molt més *light*, llavors, com s'organitzen aquests trimestres? Perquè estic segura... nosaltres... no sé qui ha fet el tercer trimestre de tercer i quart optatives, però hi han totes les direccions: Cinematogràfica, Documental, Realització de televisió... que són assignatures que comporten moltíssima feina i són totes al mateix trimestre! És impossible poder estar al cent per cent a totes.

O10: I que posin una plataforma per a dir-ho, perquè jo això és el primer cop que ho sento, de què la importància..., però igual que valorem els professors, posa'm també un altre eh... "com ha estat de zero a deu el volum de feina. De zero a deu l'apurat que t'has vist", no sé què. Llavors, entenc que si t'encant i et diuen que hi ha hagut massa feina i després al tercer trimestre et diuen hi ha gent que se n'ha tingut que anar de vacances, doncs ajusta-ho, fes... com... interessa't! Més que fer *algo*, interessar-se.

(Alguns participants assenteixen)

)(El grup de discussió s'acaba i els entrevistadors agraeixen l'assistència als participants mentre acaben d'omplir els formularis.)

Annex 9. Transcripció de la cinquena sessió: Facultat Humanitats

Transcripció del grup de discussió de la Facultat d'Humanitats, realitzat el dia 11/04/2019.

(En primer lloc, els entrevistadors agraeixen als assistents per voler col·laborar amb el projecte i expliquen ràpidament de què va el grup de discussió, la seva durada, que tot el que es digui serà anònim i es demana si es pot enregistrar per facilitar l'anàlisi de les dades. Finalment els estudiants es presenten un a un per ordre assignat).

Entrevistadora: vosaltres considereu en general, que la gent de la vostra classe sol assistir a classe o no? I vosaltres, més o menys, on us trobeu dins de la mitjana? Dels que assistiu molt, poc, normal... qui vulgui començar...

A9: Jo crec que a partir de primer tots anàvem, a segon... te n'adones que hi ha classes que realment són contraproductius i a tercer veus que hi ha força poca gent que hi ha, bueno n'hi ha que estan a petar, està clar, però jo crec que a la meitat de la meva generació ha sigut segon i tercer, el de dir, no anem.

A5: Sí, sobretot tercer, jo també ho he notat moltíssim, o sigui, a tercer sobretot, el que més em pensava és que amb les optatives i tot canviaria més la cosa i seria millor o més interessant d'anar a classe, ha sigut bastant al contrari. Jo a primer anava sempre, a segon també, quasi sempre, però tercer ha sigut bastant fallida. I sobretot és amb les, és curiós perquè falta més gent crec a les obligatòries, a vegades que a les optatives també, però les obligatòries bastant fallides, no sé.

Entrevistadora: i els altres, què en penseu?

A10: Jo o sigui, només porto un any, perquè estic a segon però el que vaig notar és que l'any passat el primer trimestre i segon vam anar quasi totes les classes la majoria i el tercer trimestre, si no vam anar a totes les classes ja és molt, perquè com que ve l'estiu i ja és cap al final de curs pues ho vaig notar això.

Entrevistadora: I per exemple quins són els motius pels quals *(en aquest moment entra la A4 que arribava tard)* quins són els motius pels quals i quines característiques han de tenir aquelles classes que dieu: "em motiva anar". Quins són els factors que diuen i determinen que tot això fa que a mi m'agradi anar i *disfruti* de la classe.

A9: El que et fa anar o no a classe, està lligada a molts factors diferents, i sobretot també va influenciat a si treballes o no, ja que és una condició que et lliga molt i quan agafes responsabilitats, a vegades se't fa vola i no pots anar a classe.

O1: si... i bàsicament que te n'adones que hi ha assignatures que les pots aprovar i fins i tot treure molt bona nota sense necessitat d'anar a classe... jo també corroboro aquesta evolució de que a primer si que es va a saco, te n'adones que hi ha professors que són un show i que no cal anar...

A5: I que a vegades, és més productiu passar les hores a la biblioteca fent treballs, perquè nosaltres estem plens de treballs que anar a classes que realment no aprofitem i aprofites més a la biblioteca, o estudiant aquesta mateixa assignatura buscant-te tu mateixa la bibliografia o coses així, que quedar-te a classe...

A8: jo relacionat amb el que havien dit abans, sí que al primer trimestre assistia a totes les classes... ara al segon trimestre he començat a faltar perquè o són coses que ja les sabem... o que les pots estudiar pel teu compte o anar a classe si que és una pèrdua de temps i molts cops jo i companys meus, ens quedem a casa i fem feina a casa mateix.

O11: Jo, responent a la pregunta que havies fet de què em motiva anar a classe, mm... me motiva pensar que l'examen que farem no siga una vomitada per dir-ho d'alguna manera, de tot el que m'han explicat, i hi ha molts professors aquí a la Pompeu, que malauradament crec que és així, i... me sento molt motivada si sé que vaig per plaer de que el professor m'explicarà coses que no tinc perquè ficar a l'examen però que a mi m'aporten *algo* i n'hi ha molts pocs professors així. Comptats amb els dits de la mà des del meu punt de vista...

A6: Jo crec que en el cas d'humanitats és molt així, però realment ha *depenent* sempre molt de si el professor em semblava que ho feia prou bé o no, en canvi periodisme, crec que depenem bastant de si és una classe més pràctica i de fer feina, perquè realment a periodisme per exemple les teòriques és anar fent feina d'una classe.

A5: jo opino com ella, que crec que gairebé la totalitat és realment del professor perquè hi ha assignatures que pot semblar que et vagin a agradar molt, per exemple, jo aquest any he escollit alguna optativa que em pensava que m'encantaria i després el professor, m'ha desmotivats totalment i no he anat a cap classe, o a poquíssimes. O sigui, jo crec que depèn moltíssim de l'actitud del professor, de com presenti l'assignatura, de com expliqui i de com empatitzi amb els alumnes.

A8: Sí, al cap i a la fi, ajuda molt el que estiguin penjats els *power points* on estigui tota la teoria. Si no hi ha *power points*, clar... has d'anar a classe, tot i que et faci mandra, tot i que li pots demanar a algú també.

(algunes persones riuen amb el seu comentari)

A5: I els plans docents... perquè hi ha assignatures que encara no tenim ni els plans docents i ni sabem que farem. Si... això també desmotiva.

A4: I també el que trobo és que a vegades fa falta una mica d'interacció a classe perquè si es la típica classe en la que tu t'asseus i escoltes durant dues hores, sol ser bastant pesat, i no tan sols, vagis o no a classe, sinó que marxis al descans. Llavors, jo crec que no és només la forma de... l'actitud que posi el professor i tal, sinó també afegir una manera de fer participar els estudiants, tot i que siguin classes magistrals, qui tingui interès en participar hi pugui participar.

Entrevistador: Ara que has parlat tant, o sigui de l'entorn digital, creieu que potser les classes presencials s'estan quedant com una cosa obsoleta, i potser penseu que seria millor que no fossin presencials, que s'aprofitessin més internet, per mirar-vos-ho més pel vostre compte... o us agrada, diguéssim anar a classe? Com ho valoreu?

O7: Jo estic una mica farta de la presencialitat a la Pompeu, la veritat, perquè a mi en general m'agrada anar a classe i per això pago no? I per això faig humanitats, per exemple, però la famosa compatibilitat que se suposa que hi ha a periodisme i a humanitats *spoiler* no existeix.

(diverses persones del grup de discussió riuen per sota del nas)

O7: a més, treballa, a més tal. Òbviament, hi ha classes que a mi se m'haurien de donar més garanties de poder veure vídeos o *algo* així ni que sigui i qui vulgui anar a classe que vagi, però en *plan*, donar més eines, perquè al final, molts professors es queixen: "Ai, bueno ,és que és presencial, no sé si ho saps?" És en *plan bueno*, ja... però també faig periodisme...

A6: És que es solapen sempre periodisme i humanitats... es solapa tot... *(la O7 fa un un gest afirmatiu donant validesa a l'afirmació de la A6).*

A9: Emmm... anant una mica en contra, però no és pels de periodisme. Bueno, jo crec que hi ha o meitats, o a tot arreu que hi ha matèria que és complicadíssima, és profundament important que el professor sigui aquell qui t'ho transmet. Per exemple, ara just he sortit d'una classe amb XXX, amb un professor que es diu Antón Raya que jo crec que és el millor professor que hi ha a la Pompeu, al món, etcètera... i que jo no entendré mai aquells filòsofs si no vénen d'ell, perquè

de veritat, jo vaig fer pensament a batxillerat, sí, a batxillerat, però ja és *algo*, i vaig arribar a classe i m'ho van desmuntar absolutament tot, és a dir... jo crec que, *o sea*, anar a classe és súper important, perquè els manuals estan súper bé també, però, vull dir si assisteixes a classe tota la vida és per *algo*, perquè s'ha de transmetre la cultura i el coneixement. Si... ara bé clar, *o sea*, aquí el problema és del sistema, no és el problema d'anar a classe, perquè clar, la classe, a part que paguem, tu ho has dit, qui es paga la carrera, i a sobre no pots anar perquè treballes, això és súper frustrant.

O2: Jo el que anava a dir, que és a dir, tu has xerrat de vídeos que te poden ajudar a sa matèria, tu vas xerrant de que, és a dir, pot ser que els professors no faci, no sigui útil el que diu el professor, però pot ser, perquè al 40 hi ha càmeres per gravar ses classes...

O7: Ja, és que ja sigui que les gravin ...

O2: Per tant, és a dir, fas presencial, qui vulgui anar a classe hi va, però igual que tens un *power point* i després tens penya que se'n va a fer el cafè, i gent que a lo millor treballa i no ha pogut per qualsevol cosa, pues, a ca seva amb el seu temps, pot mirar i pues pot fer feina igualment.

A4: Sí, és a dir, jo el que, almenys a la nostra classe es veu bastant, és com, els debats d'una assignatura enriqueixen molt el contingut, i tu aprens molt més, i això òbviament no es podria fer si es fes tot totalment gravat i ho penges, però a la vegada, no pot ser que les persones que no puguin assistir a classe no... ja sigui per incompatibilitat, o el que sigui... jo trobo que seria molt més fàcil, que es graven les classes i es pengen. Tampoc els hi costa tant... i les persones que sí, hi ha algunes classes que es necessita anar, perquè sinó no t'enteres de res, doncs poder assistir-hi igual, i que cap de les persones de les que ha anat, com les que no, surtin perjudicades.

A5: Jo el que trobo a faltar, per exemple, és a l'hora de seguir les classes que són obligatòries, perquè a vegades treballes i no t'ho pots compaginar, passa X cosa que no pots fer-hi res. Com per exemple, perds el tren, perquè hi ha hagut una avaria, perquè a mi l'altre dia em va passar, vaig arribar quasi mitja hora tard a la classe, i sort que en vaig tenir de que no tenia una assignatura que estic fent ara que l'assistència és obligatòria i si faltes més de X vegades et suspèn... vull dir, no pot ser que et facin aquestes coses, quan, o sigui, l'altre dia van fer fora a una noia de la classe per arribar 5 o 10 minuts tard i et fiquen una falta, i si en fa quatre més la pobre noia suspèn, quan són casos que no són... que són aliens a nosaltres. Llavors, jo crec que lo de l'assistència hauria de ser una mica més flexible, sobretot amb la gent que viu lluny d'aquí perquè no ho tenen molt en compte a vegades.

A10: A nosaltres ens passa aquest trimestre, que tenim una assignatura que ens conten assistència però, només quan el *profe* vol, o sigui, avui arriba i diu: “vale, passem llista”. I clar, si tu dóna la casualitat que aquell dia no vas per X motiu... i.... has estat anant tots els dies doncs ja et posa com un punt negatiu, que al final et repercuteix a la nota, i que bueno... està bé potser tenir un control, però no d’aquesta manera.

A6: Jo el tema de l’assistència el veig com estrany perquè em dóna la sensació, que moltes assignatures hi ha el pla docent 10% d’assistència i després te n’adones després que el *profe* no sap ni qui ets i ni se n’adona de si hi ets o no. Però jo no crec que sigui molt útil ficar les presencials obligatòries, ja que crec que el que són importants són els seminaris, que jo sempre procuro anar-hi, tot i que sempre es solapen amb periodisme. A mi jo em veig més afectada pel tema de la puntualitat, pels *atrasos* de Renfe, per viure a una hora i pico d’aquí... i per a vegades, perquè passes matí i tarda a la *uni* i val la pena sortir de casa una mica més tard perquè t’has de preparar bé el *tupper* i tot. O sigui, jo veig que a vegades em costa més ser puntual que no, que almenys, saps que tens classe cada dia pel matí i pots anar a totes.

O11: Jo és que ara potser molta gent se’m tira a sobre i demano perdo per *adelantat*, però si veus que se t’ha de fer difícil assistir a classe, no t’apuntis a la Pompeu, vés a un grau obert a la UOC... perdo eh... però... clar, jo entenc que són circumstàncies que tu trobes a la vida i sobretot, humanitats i periodisme que és molt complicat, però si no pots assistir a classe, no pagaràs una universitat que no pots anar a classe.. no sé...

A4: *Bueno*, jo el que trobo que m’està fent bastant bé a les nostres assignatures, és que la participació, és a dir, no anar-hi no et puntua malament, sinó que anar-hi... o sigui anar-hi i participar-hi activament no és només un vaig a per la nota sinó que... quan passen assistència de tant en quan, el professor té en compte, no per penalitzar els altres sinó per... emm.. com per afegir un *tipu* de puntuació als que sí que han anat. Que sí, depèn de com t’ho miris, relativament, els que si just aquell dia no pots anar, tens menys puntuació però pocs cops passa que ho fan un sol cop durant el trimestre. Per tant, jo crec que més o menys, s’acaba repartint.

O12: Jo el que tampoc acabo d’entendre és que l’assistència obligatòria perquè hi és, o sigui, quan fan això a mi, i no m’agrada l’assignatura és com ser-hi físicament però mentalment no hi soc. Em fico a la última fila i em fico a jugar o a llegir o lo que sigui. Però realment és com et fa una putada per haver de venir, però fas el mateix que faries algun altre lloc, si no vols anar-hi.

O11: L’assistència obligatòria, òbviament jo tampoc hi estic d’acord però, lo que no crec que sigui correcta és que el professor hagi de veure obligat entre cometes, a gravar una classe,

preparar material extra, digital, que jo les coses digitals pues... fent humanitats no estic molt a favor... que s'hagi de veure obligat a fer aquest material si ell l'únic que ha de fer és anar i fer classe. Òbviament, atendre els teus dubtes i tal, però perquè t'ha de preparar material extra al que no hauria d'estar obligat... penso jo... no sé...

O7: Ah! És que per mi, o sigui, aquí entra la teoria de la compatibilitat de periodisme i humanitats i l'altre que a humanitats la majoria dels professors són uns ineptes, literal. Perquè quan tu vas a classe, arribes i penses: "perquè vinc". O sigui, de veritat, que a vegades em quedo *en plan*: "no sé d'on has tret el doctorat però què fas". Jo ho dic, perquè és veritat, o sigui, porto quatre anys a humanitats i cada any penso, *en plan*: Ok!, no sé. I llavors, per anar a una classe i perdre el temps, sabent que m'hi puc posar jo després a fora, llegir la matèria que al final, és el que a mi m'interessa, el més interessant i al que a mi m'agrada llegir, pues em poso a llegir, saps? No sé....

A6: jo el que crec que passa una mica amb la simultaneïtat aquesta és que nosaltres anem una mica al revés, i jo vaig fer a primer i a segon, o sigui, a periodisme fem una mica d'humanitats i vam fer a primer i segon unes assignatures d'art contemporani... història contemporània i en canvi, estic a tercer i estic anant a classe amb gairebé tot de gent de primer... i es nota una mica el canvi... de fer molta menció a coses de batxillerat.... perquè a vegades, és una mica repetitiu, perquè has fet assignatures d'història moderna, història antiga i moltes coses ja me les han explicat.

A5: És que depèn del professor ...

Entrevistadora: i per exemple, si veieu que hi ha algun problema en la manera en que s'han configurat els horaris per les persones que volen treballar o no... veieu que la manera en la que estan programats dificulta la vostra assistència a classe?

A5: És impossible... bueno bàsicament, jo per exemple en el meu cas és impossible, perquè mm... perquè el dia que em toca fer la matrícula, no em vaig poder apuntar a depèn de quin grup... tinc classes potser... al trimestre passat tenia classes a les 8:30 i fins les 16:30 no en tenia. Llavors vas de matins i vas de tardes... com que no vius aquí, t'has d'emportar cada dia *tuppers*... et passes aquí tot el dia... després no tens temps de quan arribes a casa, assumir les coses, preparar-te la maleta, demà torna... i a part d'això no pots trobar feina...

A6: perquè a vegades per esgotament real, no per no poder. Perquè jo per horari m'he apuntat, sabent quins horaris puc fer però per esgotament, perquè jo estava a la *uni* fins les 20:30 del vespre, demà llevar-me a les 6:00 pues... a vegades no val la pena.

O1: Jo també amb això dels horaris és com lo que més escandalitzat estic, o sigui... ara estic fent pràctiques i he tingut la sort que he trobat un lloc de pràctiques que m'han adaptat una mica l'horari a la meva situació, però, o sigui, això de tenir unes hores, que no són iguals cada setmana, un dia tens classe a les 10:30... i no es repeteix... no és un patró que es va repetint. Llavors, si vols buscar una feina, no els hi pots dir clarament: "aquests dies no podré venir", o sigui, no els hi pots traslladar, perquè va variant. Són uns horaris que són un desastre i no són estables.

A5: I les hores mortes que hi ha pel mig, que no serveixen per res.... dures hores per dinar? I clar, el que no viu a Barcelona tampoc té temps de marxar a casa, llavors, això també és una pèrdua de temps també....

A9: *Amm....* la pregunta inicial jo crec que és *mig mig* perquè per exemple, quan vaig anar a fer la matrícula de tercer, hi ha moltes optatives... n'hi ha que estan gairebé a les mateixes franges. Aleshores dius "a veure quines puc pillar". Però i si la teva vida és l'art primitiu i està per la tarda i justament vols treballar per la tarda? Al final, jo m'he muntat la carrera, emm... èticament i lògicament a favor del que vull fer... per tant. M'he hagut d'agafar coses a les 16:30 a les 8:30 i no passa res, perquè tu has triat la carrera però... la Pompeu no pot dir: "ah si! Reparteix-m'ho tot i podem treballar però de cop em vaig adonar que només puc fer antic medieval que és al matí. O sigui, jo crec que és com que ho han intentat una mica... *fallidament*... si ho han fet.

A3: Bueno, jo vull compartir la meva experiència com a estudiant de grau obert, i... jo l'any passat sí que em vaig adonar i comparant amb el que esteu dient aquí, que vaig tenir més facilitats en combinar horaris, no sé si és perquè, el grau obert està realment pensat per fer aquests equilibris, però, crec que sí que s'ha de tenir en compte que els altres graus, que no estan tan pensats per fer simultàniament, no se'ls facilita el que els estudiants de grau oberts sí que se'ns ajuda a buscar canvis de grups de seminaris... i el que sigui...

A10: Jo el que volia dir, que amb això dels horaris, discrepo una mica, personalment eh, perquè aquest any, crec que ho han muntat súper bé i jo no he tingut cap hora morta, que crec que se m'hagués fet molt pesat i ara faig de 8:30 a 12:30 tot seguit, o sigui que per mi aquest any ha estat súper bé.

A9: Què vas a segon?

A10: jo a primer igual...

A9: aprofita

(la gent de la sala riu)

A6: jo tenia entès que a humanitats, durant tota la carrera era pels matins, però veient el que dieu, veig que no. Perquè jo el que faig, és humanitats pel matí i periodisme per la tarda i prefereixo fer-ho així.

A9: Tu com ho fas? *(li pregunta a la A8)*

A8: jo vaig de matins i fem de 8:30 a 12:30 i clar, aquest trimestre comencem a les 10:30 i acabem a les 14:30, i fent-ho així considero que està força bé.

A6: Ho han canviat no? Perquè jo abans feia de 9:00 a 11:00 i una pausa fins les 12 i ara hi ha dies que puc acabar, bueno per periodisme començo a les 10:30 i fins les 14:30 no hi ha ni una pausa.

A9: Jo tinc profes, que m'han arribat a fer quatre hores seguides...

A6: Jo n'he arribat a fer de sis hores seguides.

Entrevistadora: vosaltres creieu que les hores de classe haurien de ser més reduïdes? Com distribuiríeu? Què creieu que és lo òptim?

O7: És que jo sempre ho penso. Se suposa que a nivell de concentració màxima d'una persona normal acostuma a ser de 45 minuts, sempre tenint en compte que tot això és depenent de la persona. Llavors, jo estic totalment en contra de les classes de dues hores, totalment en contra, perquè no estàs concentrat dues hores! És molt difícil. Que potser hi ha persones que sí eh! No vull deixar-les tampoc mal, però jo em desconcentro. Llavors, jo crec que lo millor seria una hora i mitja, 45 minuts, 45 minuts, o sigui, un *break* de cinc minuts. Per mi dues hores, moltes vegades, és molt, és molt temps estar a una classe dues hores, a no ser que sigui súper macro interessant, però com no acostuma a ser-ho... o sigui, jo penso que una hora i mitja per mi és perfecte... no se...

A4: Jo és que, devem ser nosaltres els *raros* però a mi en aquestes classes de dues hores no se'ns fan massa llargues però, no pel fet de que, o sigui, si que és veritat que quan tens molta estona de teoria seguida, és un pal però, a mi les hores se'm passen tranquil·lament si em barregen la dinàmica aquesta de: "vale, ara fem un *tipu* d'activitat o un *tipu* d'exemple, que hem de pensar, actuar amb algun de nosaltres". Perquè ser passiu durant 45 minuts o dues hores, si que t'explota el cap. Llavors, jo crec que és com intentar adoptar una manera més dinàmica de fer. I en quant als horaris, jo el que... si que no... bueno, em desagrada més però tampoc trobo que

sigui, des del meu punt de vista un gran fallo, és que nosaltres tenim classe de 8:30 a 12:30 i després tenim una altra de 14:30 a 16:30, i llavors tenim dues hores per dinar. Sí que són dos hores que tampoc tens temps com de; bueno jo visc aquí a Barcelona però no em dóna temps d'anar i tornar a casa, perquè no visc tan a prop, i a la vegada és com, no et dóna temps a menjar i després posar-te a fer feina, però tampoc ho trobo un.... una gran cagada.

A3: jo d'humanitats estic entenent que no feu cap pausa? Perquè nosaltres sí que en fem, i de vegades en fem de fins a 15 minuts o 20 minuts que penso; "bueno quan entrarem, que jo estic pagant per fer aquesta classe i no comencem?"

A6: Jo veig cada cop més una tendència de; "no fem pauses i sortim abans"...

(algunes persones del grup de discussió responen amb un sí rotund)

A6: Jo recordo que a primer feia pausa sempre i ara ja no tant. Prefereixo sortir abans, perquè si tinc una altra assignatura...

A5: Jo sóc partidària de que les dues hores seguides, mmm... és que no es viable per les ments. Però si no hi ha cap altra manera de fer-ho o solucionar-ho, doncs almenys fer pauses, però fixades, de 10-15 minuts, perquè sinó el cap t'explota, i no aprofites les dues hores... és que... és inviable, hi ha persones, bueno hi ha professors que; "sí fem una pausa de cinc minuts" i al cap de tres, ja t'estan cridant. Vull dir, és que no pots... no pots... gent que ha de dinar amb el *tupper* al final de classe... *òstia!* almenys 10-15 minutets perquè si algú té dues classes seguides pugui almenys menjar. Perquè humanitats a tercer, aquest trimestre... el trimestre passat sobretot era una bogeria.

A9: I sobre això també, *empatitzar* amb els professors, que tenen el mateix horari que nosaltres. Perquè tinc un professor que m'havia arribat a segona hora; "bueno chicas, que soy humano"! i es ficava a menjar, però que em sembla súper normal, perquè ve de fer dues hores d'antic medieval i ens ve a fer unes altres dues hores de xapa constant i es que... no pots. Emm... això... els horaris, crec que l'any passat, ja fèiem la broma de; "ai no tenim pati", *joder* el pati que era fantàstic, però és que ara el sistema és súper individual, com liberal, en *plan* que tu si pots dines i sinó no. Per exemple les persones que teniu aquestes dues hores, les teniu una mica de potra, perquè aquelles dues hores, s'està fent una altra classe. Saps? Per tant, és com que, l'any passat, a aquella hora, si que era una hora per dinar, i em puc queixar, per queixar-me, però potser si fessin, un horari, mitjanament humà, en el sentit de 2 a 2:35 que no hi hagi classes, que es peti pati si vols, però que tothom pugui dinar, perquè som humans saps? Més enllà de que... prefereixo sortir 45 minuts més tard de classe de la universitat però haver tingut un horari que

no és súper caòtic. És que clar, tinc un professor que té classe de 12:30 a 16:30. Què dines? A les 11:30 o a les 17:30? És una mica estrany.

O1: Jo repescant una mica el tema de compaginar horaris amb treballar, he notat una cosa positiva a la carrera de global studies, que els dies que tenen seminaris, és un dia específic de la setmana. És a dir, l'any passat crec que era... (*en to pensatiu*) els divendres... o aquest any també els divendres és el dia que tenim seminaris. I amb polítiques, no sé si encara és així, però el meu primer i segon any, un seminari podia ser qualsevol dia de la setmana i a qualsevol hora, absolutament aleatori. És això que dèiem abans, que no et permetia, no li podies dir a algú quan vas a la feina; "bueno el divendres, no podré venir", això no ho podies fer, no ho podia fer jo.

Entrevistador: llavors, potser creieu que us aniria millor si us fixessin en el cas dels seminaris, tenir clar que el seminari seria un dia a unes hores... o per exemple en el cas del dinar, que us fixessin, tenir segurs que aquesta hora la tenim segur per dinar... o les pauses entre classes oficialitzar-les més...

A6: jo crec que estaria bé, que absolutament ningú de la universitat fes classe de 14 a 14:45 perquè és una mica com que a primer i segon està més fixat, però a partir que entres amb les optatives, si et queda un horari així una mica horrible, "és culpa teva" per haver-t'ho triat així, però tu ho tries en base el que t'agrada. Aleshores jo, no sé, si a vegades tinc una assignatura que acaba a les 15:30 i l'altre a les 16:30, tinc només una hora per dinar, però clar, és el que he triat.... i per això... jo crec que el que passa a vegades és que la gent agafa pràctiques... A periodisme, jo estic a un mitjà molt local, molt petit perquè les ofertes que hi ha que t'agafen, perquè està pactat, el Periódico, a radio Catalunya, el que sigui, no t'agafen, perquè és cada tarda el mateix horari.... i les pràctiques de; "vinga vina una dia a la setmana, quan vulguis" no existeixen.

Entrevistadora: I creieu que la mida de les classes és la ideal i us motiva per assistir a classe? O preferiríeu en les classes magistrals un model de l'estil de seminari, amb uns grups més reduïts en que hi hagués més interacció amb el professor? Què en penseu?

A4: Jo el que crec és que a les classes magistrals de 20 persones, la gent parlaria una mica més. Però com que la gent que participa, sempre som els mateixos, és com si fóssim pocs. És a dir, almenys, en el nostre cas, les classes magistrals... bueno... nosaltres també som un grup bastant reduït, no... no sé quants som però com 50. És a dir, no omplim una classe de les petites senceres a vegades, però... la gent que normalment, en la nostra classe, la gent que participa i tal... al final sembla que siguem un grup reduït, perquè sempre veus al mateix tipus de gent. Llavors, a mi, o

sigui, el professors que tenim interactuen amb la gent que participa, però clar... no sé fins a quin punt, la gent que no participa, no vol interactuar tampoc. És a dir, hi ha gent que prefereix no interactuar que potser en grups més petits es veure més obligat i això potser després, posats a queixar-nos, la gent es podria queixar d'això. Llavors, jo les mides de les classes, pels seminaris, que són més petits i així sí, estic satisfet.

A5: Jo crec que depèn bastant, perquè la meua experiència en seminaris ha sigut bastant nefasta... per no dir, que al final són obligatòries i prefereixo petar-me-les perquè dius; “emm... no acaba de ser un debat, també perquè no està formulat en tant que sigui un grup A, grup B, el que sigui... i... jo crec que depèn molt de la persona. Per exemple, hi ha professors que et fan interactuar sense voler, i ho fan fantàstic, però també, vull dir, m'agrada seure'm dues hores i que una persona que és sabia, quasi divina em parli...

(la gent del grup de discussió riu)

A9: És que hi ha gent... hi ha profes que dius bueno clar, és que això com molt subjectiu, i jo no li puc dir al professor; “escolta calli!”, o sea, no, perquè clar... però... és massa subjectiu com per formalitzar-ho i dir; “aquestes classes seran així”. El que passa, és que els bons professors, per exemple el Raya aquest, donen la classe de seminari i són classes magistrals, perquè saben que no funcionen, malauradament. No tenen fe.

A5: I el que passa amb humanitats en el seminari, és que molts cops, acaba sent una teòrica més, que dóna temps de fer, a una classe magistral. Diuen: “bueno, com que hem pogut acabar això ho acabem al seminari” llavors, no hi ha interacció, ni debat... no hi ha res. Simplement, doncs seguim el tema, que vam deixar a la classe anterior, perquè no hi ha temps.

O11: A mi el que em fa bastanta ràbia és això de que s'està ficant molt de moda de: “ara parreu vosaltres, feu un debat vosaltres...” no *joder!* El que saps ets tu, no jo, després si als seminaris, en algun moment de classe si que hi ha debat i tal, cosa que també trobo inútil, però bueno... bueno és que jo sóc bastant a saco! Però bueno... això, que fa bastanta ràbia això... el que saps ets tu, no sóc jo. Perquè he de parlar jo? Ja et parlaré a l'examen, ja et parlaré al treball, però ara ensenya'm.

O12: Doncs, no sé els altres que també feu humanitats heu tingut a la Marina

(es sent algú que respon amb un to afirmatiu i gent que riu per sota al nas)

O12: no, però realment ens feia interactuar, les seves classes són d'interacció total, si que la pobre, tampoc t'acaba explicant molta cosa que no sàpigues... però és interacció total. O sigui

jo realment, sí que l'assistència era obligatòria, però anava allà i interactuava. És això hi ha classes que hi interactuen deu i jo per exemple, tinc por a vegades a interactuar perquè no penso igual que aquelles deu persones que a vegades ja són un grup de gent que més o menys pensen el mateix...

A6: Jo si que penso, que a mi em molesten les teòriques, perquè hi ha assignatures que jo no em volia perdre les classes perquè era com: "quina passada d'assignatura". Per tant, jo crec que el que caldria, és potser comprovar la docència que el professor t'està donant i que la informació pugui arribar bé als alumnes, perquè realment, quan a una classe veus que primer van 80 persones i el segon dia hi van 20, no ha passat res de que no tinguin compatibilitat, és perquè no volen.

A9: Que... des de la mínima arrogància de l'alumne, crec que... crec que a vegades llencem als professors com a la selva, i que crear un debat a un seminari crec que no es tan fàcil saps? Donar una classe, en tant que jo m'assento i podem parlar, però crec que allò es pedagogia pura i dura. I per exemple, ma germana, està donant classes a campus mar, i mai li han dit com ha de donar un seminari. Ella s'ho patilla, i espero que ho faci bé, però mm... crec que no hauríem de confiar tant, vull dir, estem com deixant massa que facin el que vulguin, i a vegades miro el *profe* i penso: "es que em sap greu que no sàpigues", perquè tampoc és culpa teva, poder és que no t'han format, ets un investigador genial, però potser no... per això dic que els seminaris, són una mica fallits.

A5: Jo és que, de lo que trobo més greu, i de lo que més em desmotiva per anar a classe, és per exemple, que un professor, per exemple, el de medieval, t'estigui fent una assignatura de contemporani. Jo m'hi vaig trobar l'any passat, no... l'any passat? Sí.. crec que l'any passat. Un professor d'història medieval, fent una assignatura d'art contemporani, que li preguntes *algo*.... "pues no lo sé, búscalo por internet". És a dir, jo a aquestes classes no hi aniré més, perquè em sento que o sigui: "em quedo a casa llegint un llibre i aprenc més" ... això, és que no pot ser... ho trobo... horrible.

A10: Jo trobo un problema en el cas d'humanitats, el haver de fer tants de treballs que realment, són molta pompa, i crec que, o sigui, les hores que hi has de dedicar a fer aquests treballs, les podries dedicar a fer potser altres investigacions o lectures o coses així que no... treballs que et diuen: "et donem una frase i per dissabte fes-me això" i sense cap explicació més, i és com que des del meu punt de vista, es perd molt el temps, amb els treballs així.

O11: Jo és que és lo contrari, a mi això m'agrada molt, però... de fet jo si que sóc partidària de treure els exàmens a humanitats i que fos tot treball, perquè penso que has estat donant-t'hi voltes a una frase, o al que sigui, jo crec que t'aporta un més que.... perdo ehh (*dirigint-se a la A10 que abans ha fet la intervenció*)

A10: No, no et preocupis...

O11: Crec que t'aporta molt més que no pas, estudiar, quedar-te a casa davant de la pantalla, ja ja, et llegeixes això no sé què, i després vomitar-ho... no, jo penso.

A10: Puc? (*preguntant a l'entrevistadora tímidament, ja que s'està saltant alguns torns de paraula*)

Entrevistadora: Sí, no et preocupis.

A10: bueno, jo crec també que amb els treballs s'aprèn molt, però el que veig, és que a humanitats fem treballs que es fan per fer... que s'han de fer tres treballs i dius mira: "aquest, aquest i aquest". Jo els treballs els trobo bé com a eina, però no com per fer coses que no tenen res a veure.

O11: Sí, jo també he fet treballs això no...

A9: És que és diferent... tu parles de projectes finals que realment, molts dels que estem fent no els faries, i no de seminaris xurra de fes un comentari de text...

A8: No sé, els treballs que hem fet fins ara, a mi el que m'agrada és que ens donen força llibertat i... dintre del que cap, podem naltros, anar triant el que ens va millor i... per on ens interessa més, i tot el que treballem a classe, podem anar aplicant-t'ho quan ens interessa. I .. tot el que té a veure amb... amb el que són les classes, també estan força bé repartit no sé... jo... i els meus companys de classe estem bastant contents, bueno de moment. Ara que estem acabant primer i després poder canvia una mica però no sé...

(es senten riures sarcàstics dels assistents d'humanitats més grans)

Entrevistadora: no sé qui anava, tu potser?

A5: Bueno, es que, jo penso igual que tu, de lo de haver de treure els exàmens, perquè els trobo un mètode súper antiquat, i que molts exàmens són, no sé...

O11: Coméntame esto....

A5: Sí... si... o *rellena* els espais, o sigui no sé, vull dir, de què em servirà això? D'aquí dos dies ja me n'hauré oblidat, llavors no sé, proposa'ns fer projectes més... mm.... que ens impliquem més nosaltres... però no podem dedicar molt de temps a fer quatre treballs d'una assignatura, i després matar-te a estudiar per l'examen, no trauràs temps, i després vE el problema, de lo dels crèdits, que... no sé si a vosaltres us passa però que els crèdits d'una assignatura quasi mai corresponen al volum de feina requerit. A més, ens han tret crèdits d'una assignatura, i assignatures que abans tenien 6 crèdits ara en tenen 4 i tenim el mateix o més volum de feina.

O7: No, jo només volia dir que estic d'acord amb tot, i també proposo que les classes potser haurien de ser més reduïdes, em refereixo de temps, perquè si tens sis hores de classe al dia, has de treballar.... jo no puc dedicar més temps a fer un treball. A més que estic totalment d'acord amb tu, que un treball, que molaria, que jo que sé, que tingúes més llibertat l'autor o bueno, la persona que ho faci per descobrir una mica què és el que li agrada. Però clar, amb sis hores de classe al dia o quatre o el que sigui, treballant... no.

A6: Jo crec que moltes classes me les he saltat per acabar treballs

(la gent del grup de discussió afirma rotundament el que ha dit la A6)

Entrevistadora: I per exemple, relacionat amb el tema del professorat que a vegades són docents que no els hi toca la seva especialitat, creieu que és important separar aquesta gent que són investigadors de la docència? Separar aquesta figura una de l'altre?

O7: Jo crec que potser prescindir dels moments aquells de; "bueno, què en penseu d'això?" silenci incòmode.... precisament, és com has deixat anar un tema com molt general, i a veure si la gent participa o no, a vegades la gent va tallada perquè... jo perquè encara vaig amb gent de primer i ells és com; "ui, em fa cosa parlar". I dedicar-ho més a donar claus per poder fer bé els materials acadèmics que realment, a mi també m'agrada molt fer-ho.

O11: Després, lo contrari d'això són los profes que aquí n'hi ha moltíssims, que estan tant orgullosos de la seva feina i la seva investigació, que solen basen l'assignatura depenent del que ells han estudiat. Jo crec que em vaig apuntar a història de Llatinoamèrica, i era tot sobre jesuïtes a Llatinoamèrica... que sí, interessant, però... tota tota tota, i no és l'únic, hi ha molts casos així en que sol basar-se en lo que han estudiat ells i la seva investigació i "cómprate mi libro de paso" i ja està.

A5: Bueno, el que més els hi agrada a ells i ja està.

O11: Sí. Solen ser los catedràtics això... que diguem...

O1: A mi m'agrada molt el que has dit abans que si un professor pot ser amb el que ha estudiat i amb el que ha fet al llarg de la seva vida, però una altra cosa és tenir eines pedagògiques per ensenyar. Jo m'he trobat, tot i que no sé gaire bé com funciona però crec que aquí a la Pompeu si vols investigar, et demanen que siguis professor. I es nota molt això. Jo tinc professors que m'han dit: "ja sé que la meva assignatura és molt avorrida, ja sé que no vindrà ningú a classe, i bueno per això ho fem obligatori". I a mi això no em funciona de res, que sigui obligatori o que no ho sigui. Bueno ara potser me'n vaig una mica però...

Entrevistadora: Tranquil, xerra, xerra...

O1: Però.... a mi m'ha afectat que m'hagi de matricular, en el moment quan són les matrícules. Llavors jo quan em matriculo no tinc en aquell moment ni idea de com m'anirà el meu any i és molt llarg. I bueno, jo ara per exemple, ara m'he trobat que estic matriculat i... moltes assignatures... i potser la meva vida ha canviat en dos trimestres i tinc ganes de fer un *parón*, i dedicar-me a treballar.. o... i no puc, perquè estic matriculat i ja he pagat la plaça. És a dir, això també et *cualla* una mica, i fa ràbia.

A3: A mi l'any passat, mentre estava al grau obert, vaig fer una assignatura d'humanitats, i em vaig adonar de la diferència que hi ha entre professors que venen realment del món pedagògic i els que no, perquè la professora que a mi em va tocar, havia estat primer professora d'institut i tenia el màster de professora i es notava que tenia molts recursos per explicar, que t'ajudaven molt a fer la classe molt més amena i... després haver *d'empollar* molt menys, diguéssim, per l'examen.

A9: Segons el que deia... com et dius? (*preguntant a la O1*)

O1: XXX

A9: Segons el que deia en XXX que això em sembla en el fons, una queixa inútil, perquè el sistema és el sistema, és Kafkià total, perquè jo els hi vaig dir, vaig fer un cau: "hola, treballo i em vull canviar de grup" No pots! "em pot tornar els diners?" ni de conya... i jo mmm... vull dir... moltes gràcies (*tot dit amb un to de queixa irònic*) . I és així com de cop et quedes fora del curs, perquè vols treballar però també vols fer lo altre, no pots, em puc canviar de grup? No. I és com... això és una merda, perquè no ho podem canviar. Perquè.... els hi dóna igual.

O1: Però si es pogués fer, que no t'haguessis de matricular de tot el curs a l'estiu, perquè a l'estiu t'has de fer una imatge llarguíssima de com serà el teu any... si es pogués fer, trimestre a trimestre...

A9: Canviar la manera de fer la matrícula

A6: Aquest any no sé si només a periodisme, però va haver-hi un *follón* important en matrícules, perquè no hi havia plaça a cap optativa, pràcticament i només quedaven optatives que no volíem perquè per algun motiu, tothom de quart van escollir assignatures de tercer...

Entrevistadora: Ahir també ho van comentar els de periodisme que havia passat això...

A6: i això va ser fatal, perquè jo vaig fer una cagada el dia de la matrícula i em vaig voler canviar i vaig acabar enviant un CAU per canviar l'assignatura i em van dir: "sí, sí, però pagant". A més, a mi això em recorda que crec que s'hauria de dir, abans de que tu et matriculis a una assignatura, que al cap i a la fi, acabes pagant, que t'expliquin una mica per on anirà, perquè jo em vaig apuntar a una assignatura de *perio* amb tecnologia, i em pensava que seria més o menys guai i va ser lo pitjor que he fet en la meua vida. Perquè era un home que només volia parlar de la banda ampla i el *wifi*, i era un show.

A5: En relació amb això, hi ha moltes assignatures que tu et matricules, perquè hi ha un pla docent que t'has mirat, i dius: "ostres! Que interessant! No?". Llavors, resulta que arriba el trimestre que et toca l'assignatura, el pla docent o ha desaparegut o l'han canviat totalment, han canviat el professor, tu tens escollida aquesta assignatura pel professor que t'agrada i t'ho han canviat tot i dius... " ah vale... llavors doncs... ja no m'interessa aquesta assignatura!" i et fan pagar uns diners que pues no aniré a classe, no ho aprofitaré i *vaia* gràcia. O sigui, el pla docent no diuen que és com un contracte que el que surt s'ha de complir? Però només per la nostra banda, perquè per l'altre dels profes no? Llavors això no...

A6: Nosaltres també tenim una assignatura que al principi era una assignatura de periodisme especialitzat i d'investigació, que es donaven les dues classes, i el primer dia de classe la professora et diu: "no, és que us partiu en; els de tercer i els de quart". Els de quart som com deu persones, i ells fan investigació i vosaltres només l'especialitzat. I això, vull dir no sé, és com que fins que no entres en el món de les optatives no m'he adonat de que caldria específicament haver de saber què estàs pagant perquè... a vegades a periodisme sobretot, et trobes coses molt estranyes.

Entrevistadora: I per exemple, el mètode trimestres creieu que us afecta en coses com; que hi hagi les recuperacions després de cada trimestre? Creieu que això també us impedeix anar a classe al principi de cada trimestre? Us agrada aquest mètode?

A5: No.

A3: A mi almenys el mètode de trimestres m'agrada moltíssim perquè si que és veritat que potser comencem molt tard, llavors també acabem molt tard. Poder jo preferiria estar com tothom, començar a mitjans de setembre i acabar a mitjans de juny, no cal el 30.

A6: És que a mi acabar el 30 em sembla terrible...

A5: Això també és un problema, perquè per buscar feina de cara a l'estiu això també t'afecta un munt, perquè és això, jo aquest trimestre acabem el 28 de juny, i és molt tard això. És que jo aniré a entregar currículums i diran; "bueno guapa, però és que ja tenim gent agafada des de principis de juny" perquè jo que... de 1 de juliol perquè acabes el trimestre súper tard?

A9: A més a humanitats és una merda perquè fas molts temes i em sembla súper *guai*, només que hi ha un problema, entre forma i contingut. Hi ha assignatures que fem 8.000 anys en tres mesos. Art antic i medieval, és una burrada, pensament antic medieval és una bogeria també, i després, *o sea*, que... per experiència amb universitats de França, si que són més específiques, per exemple; tres mesos sobre Kafka, i surts vull dir... Kafka, però el problema és com fer això. Per exemple ara estic fent pensament contemporani que només teoria crítica, bueno no sabem què és però només una teoria, tres mesos, i em sembla fantàstic, perquè s'adequa amb la idea d'humanitats de fer assignatures de llarg àmbit i conèixer moltíssim. Però després hi ha coses que són *basiquíssimes*, i em torno a reiterar, 8.000 anys en tres mesos, hi ha profes que et diuen per exemple; "històricament no podré vale?" i al final va fer un *poti poti*. Al final si que n'hi ha que, no sé... són divinos i ho fan tot fantàstic però.... crec que és un *percal* pels profes i per això de la forma i contingut.

Entrevistador: I les deu setmanes potser, creieu que és el problema? Que és impossible en deu setmanes fer tot el temari? O que ho haurien de canviar?

A9: Perquè amb deu setmanes, jo he fet cursos, que... fantàstic, però... la tragèdia amb deu setmanes està bé, però.. no... jo que sé...

A6: Jo justament, a art antic i medieval, estic fent una assignatura d'una forma que quasi que la podríem fer amb tres setmanes, perquè estem fent com una civilització per classe i... superficial nivell ESO i estic molt enfadada amb aquesta, perquè jo crec que no estaria malament a vegades, profunditzar més. És que tornem un altre cop, és que depèn molt del professor, hi ha professors que molt específic i realment notes que els hi falta temps, i dius bua! Que *guai*, perquè hi ha molta cosa, i hi ha profes que amb això estant fent-ho per complir.... que a mi em sap greu *ehh*, perquè et després deus sentir malament si no tens gent a classe, però clar, si estàs fent una cosa tant general, que la gent no ve.

A5: És que és el problema d'humanitats, que és tant general, que no t'especifiquen amb res i tu penses que a tercer, això ho penses a primer i segon eh, però es que...

(la gent comença a riure pel comentari satíric de la A5, ja que se senten identificats)

A5: a veure tot això no són a totes les assignatures, ja que hi ha assignatures que m'han agradat molt i m'ho he passat molt bé, però n'hi ha d'altres que penso; "què hi faig aquí?". I em sento igual que a ESO. Vull dir... que concretin més... no sé. Però és que tu no pots fer un període tant extens amb tan poques setmanes o una civilització per dia... vull dir que és una bogeria! No aprens res al final. També depèn molt del *profe*, si... però es que... no sé... no ho veig.

A4: Jo crec que el problema, en el cas nostre, no sé en les altres carreres, és, la primera setmana o la setmana i mitja... totes les assignatures és què és la globalització. *(es senten riures dels participants del grup de discussió)* Jo estic una mica fins els ous que amb totes les assignatures diuen "global algo" pues, global, la primera setmana et parlen de la globalització i de coses que ja sabem. I si, segurament, perquè és una carrera molt nova i tot el que tu vulguis, però que parlin una mica entre els professors, perquè sinó al final és com; jo, o sigui, prefereixo utilitzar aquesta setmana, si fem una assignatura si vols el primer trimestre de primer de globalització, me la menjo sencera. Però a partir d'aquí, o sigui, has de donar per suposat alguns coneixements, perquè sí que potser hi ha gent que va més endarrere, però a vegades la gran majoria, la setmana 9 i 10, pues sí, abans avances la matèria una setmana, pots aprofundir una mica més. Per això al final, és això, fas coneixements bases durant molt de temps, i tu arribes a setmana 7 i és com que què hem fet. A ver... si que les últimes setmanes són molt *guais*, i treballes un *montón* i tot però les primers setmanes... he fet, o sigui... els meus apunts de les quatre assignatures que faig són els mateixos en les dos primeres setmanes. I llavors, és una mica contra intuïtiu tot.

A3: Jo respecte el que s'ha dit de fer les pinzellades molt superficials, jo crec que els professors o professores, s'haurien d'adaptar més als interessos dels alumnes. De fet, ara estic fent idioma. En el meu cas jo faig àrab, i cultura àrab, i potser perquè l'assignatura ja sembla molt excepcional en si mateixa però, a la part de cultura àrab, la professora s'adapta molt a aquells interessos que tenim, i jo crec que al cap i a la fi, que nosaltres hem de decidir, perquè nosaltres hem pagat aquella assignatura. Llavors, crec que ens haurien de preguntar més quins temes en concret ens interessen, si no podem tocar-los tots en profunditat.

A10: No, que amb això que estàvem dient, de que hi ha assignatures que són com molt anys amb molt poc temps, doncs, jo crec que hi ha assignatures com lingüística o com coses així, que

estàs un trimestre sense fer res, perquè és que no fas res, i llavors pues, n'hi ha algunes assignatures que jo que sé, es podrien fer... per exemple, història contemporània.. bueno això ja no hi és però, història moderna I i història moderna II, per exemple, perquè aquest trimestre és que la *profe* anava súper ràpid, ens explicava un tema i era molt interessant, però ni donava temps a passar els apunts ni ho acabaves d'entendre i potser aquesta assignatura amb dos trimestres, haguéssim gaudit molt més. I treure assignatures que vas allà, et sentes i el *profe* parla de la seva vida i ja està.

A5: Jo referent amb el que deies tu, a humanitats, ens passa *algo* semblant, almenys a mi, que m'hi he trobat, que per exemple, molts professors, que estic tenint aquest any a tercer, són els mateixos que tenia en assignatures de primer i fan assignatures més o menys semblants, i fan un *refrito* de primer que tu vas a la carpeta de l'ordinador de primer, mires els apunts, compares i és exactament el mateix, els mateixos *power points*, els mateixos apunts adaptats... i dius...; "doncs per això no vaig a classe, perquè si ja ho tinc.." i jo m'he trobat ja dos assignatures que m'ha passat això... i després una altra cosa, que... bueno això.. ho entenc, però em fa ràbia, és per saber algú d'humanitats està igual que jo; quan us vau apuntar a la carrera, no vau veure la gran oferta d'optatives que hi havia... *tropecientas* optatives, i després arribes a la matrícula i de les *tropecientas* que has vist n'hi ha tres? O sigui, tu veu cinema, no se què, i... mm.. coses súper exòtiques, i després arribes a la matrícula i és tot *emmm*, jo que sé... filosofia moderna, no se què, que estan molt bé però on està la gran oferta que hi havia, la que t'expliquen tant que hi ha tanta cosa per trobar?

A6: És que cada any, va variant la oferta...

A9: No us passa que us pica això una mica, perquè jo crec que hi ha *gato encerrado* perquè hi ha assignatures d'optatives que es fan exactament en el mateix, que ja hem fet com a obligatòria a primer, per exemple, jo personalment, no l'he agafat, però hi ha gent que va agafar art antic i... però a veure, perquè tornes a fer els *minois* un altre cop, mentre que tècnicament, quan surts d'humanitats, jo he de saber el mateix que tu de *minons* que tu. Hi ha una assignatura que es diu art antic i una optativa que es diu art medieval, i això ho fan perquè saben que amb deu setmanes ehh... i vint classes no pots fer 8.000 anys. Per tant, és com... crec que ja se sap... vull dir la gent no és estúpida i no sé... crec que podrien fer un intent de salt qualitatiu en aquest sentit. Perquè.. les optatives haurien de ser fantasia saps?

A5: Clar, és que ens haurien d'ensenyar coses que no hem vist mai. Jo és que estic fent assignatures que estic fent bàsicament el mateix que a primer... llavors és bueno.. no sé... exacte, coses més...

A9: Optatives

A5: Sí

(la gent de la sala riu pels comentaris que han tingut la A5 i la 9)

A5: És que moltes coses que t'ensenyen són coses de batxillerat, i és vergonyós.

O12: També me n'he adonat que hi ha molts professors que donen per entès que t'han explicat una altra cosa en una altra assignatura, però és lo que dèiem, que molta gent se'n va per lo que li agrada i ja està i tot allò que ja hauries de tenir assumit, t'ho han de tornar a explicar de nou perquè no t'ho han explicat... i això ho trobo molt *raro*. I a més a més, les assignatures aquestes que s'haurien de desdoblar en potser en dos trimestres, en tres.. també trobo molt raro que per exemple, història contemporània I sigui a finals de segon, després mira descansem una mica de la segona guerra mundial ja que estem tots molt cansats (*amb to burlesc*) i vinga...i a tercer tornem a començar història contemporània II. I que t'ho facin professors diferents i coses així no sé, és gairebé com si fos una assignatura que t'ho hagués de fer, t'ho hagués de fer el mateix professor o professora, perquè al cap i a la fi, sabrà ella més o menys a on ho ha deixat, també com seguir o com... no sé..

Entrevistadora: Tu havies aixecat la mà..

O7: Ah bueno, en realitat segurament era per dir que a mi els trimestre m'agraden molt i és veritat que hi hauria d'haver assignatures que les haurien de separar en dos trimestres perquè no té sentit. I al segon trimestre crec, n'hi ha una a humanitats i és en dos anys. Primer i segon.

A6: Jo per exemple, a una assignatura no vaig acabar la Revolució Francesa perquè no va donar temps.

A9: Ah i també, el segle XVIII i XIX no existeixen a humanitats...

O11: Jo en el tema de les optatives *guais*, a mi em fa molta ràbia perquè les optatives que realment són d'humanitats com per exemple, estètica antiga i medieval, que combinen diverses estructures humanístiques, són les que es carreguen primer, collons! Estètica antiga i medieval, l'any que ve ja no l'ofereixen, en canvi oferiran filosofia moderna, que l'hem fet moltes vegades, mal fet però bueno, però ja ho has fet. I les que realment són d'humanitats, que combinen

diferents rames, no sé el que passa, però les fiquen a les 8:30, a una hora impetuosa, on se les carreguen. Perquè hi ha poca assistència, bueno... poca assistència no, perquè es veu que s'hi matricula molt poca gent, però igualment potencia-les penso jo.

A6: Bueno, jo estava controlant el que ell dia abans, ahh... lo de donar per fet assumir coneixements, amb el grau simultani amb periodisme és una exageració brutal, de que fas primer ahh... jo vaig fer primer pensament antic i després vaig fer, o encara no l'he fet... que era pensament modern, i el pensament contemporani, on es tracten coses no ho he vist. És això... és el que dic, ara estem fent art antic i medieval i jo ja he fet art contemporani, però no hem fet el renaixement, i és com... que anem al revés, i jo crec que això és també perquè no es planteja per ordre quan la gent d'humanitats si que ho fa per ordre.

A5: Jo una altra cosa que no trobo gens justa és que per exemple les diferències que hi ha entre grups. Per exemple, si a una assignatura hi ha tres grups, mm... en una no té examen i té un treball súper fàcil, l'altre té un examen que et deixen treure els apunts a l'examen com vulgueu i l'altre tu et mates a estudiar i després el professor et dona un examen que et diu: "bueno... no et posarem res del que hem fet a classe i sigues imaginatiu". Llavors tu suspens quan t'has matat a estudiar i l'altre ha pogut treure els apunts i ha pogut fer un examen de 10 amb matrícules d'honor. Que jo amb aquest trimestre... no amb el trimestre passat m'hi he trobat, que dius: "a ver, jo he pagat el mateix que tu, estic fent la mateixa assignatura que tu per a què... perquè siguem d'un grup diferent ha d'haver-hi unes àmplies diferències?"

A6: A mi em molesta més.... *(és interrompuda per la A9)*

A9: El problema és del docent, perquè tu... a mi m'agrada molt lo de l'examen assaig, doncs m'apunto a l'examen assaig...

A5: Però és que molt cops és que no et deixen fer el canvi, és el que m'he trobat jo.

A9: Ja...

A5: Per exemple, una companya meva, es va apuntar a un grup, que li anava malament l'horari, però es va apuntar perquè era un *profe* que no li agradava i ara resulta que l'ha canviat, i aquest *profe* no fa examen, ella va amb un altre que o sigui... un merder, que els plans docents, van canviant, van canviant... i... potser, perquè el professor aquest vaig tenir va dir: "fes el que puguis en aquest examen, ja que jo no t'estic preguntant res del que hem fet a classe, però fes el que puguis, sigues imaginatiu". El pla docent això... no ho posava. Posava preguntes del temari....

A9: Amb en Pere no?

A5: Sí. No, no, si a mi, com a professor em va encantar però l'examen ens ve i ens diu això.. i és disculpa? I que després a la revisió et digui; " no, si tu has vingut a totes les classes i si hagués sigut un examen convencional n'haguessis fet un d'excel·lent", llavors dius ostres! I sé que la meua companya ha anat a l'altre, al grup 2 i li ha deixat treure els apunts i ha tret un 9 i a mi això m'indigna, sincerament.

A6: Jo prefereixo anar al grup de l'examen potser més difícil i que el professor sigui millor. Perquè odio anar a classe on em toca el *profe* que només llegeix el *power point* només.

A3: Al final, lo de la disponibilitat d'optatives, jo quan vaig apuntar-me a global també, m'hi vaig apuntar en gran part perquè vaig veure que tenia una gran disponibilitat, com 50 optatives, 60 per escollir, inclús ens dient que ens especialitzaríem amb una àrea geogràfica del món, cosa que no és cert. I ... en relació amb el nombre d'optatives el nostre treball de fi de grau no és res del que ens diuen, perquè està marcat i no ens deixen escollir segons què. I no ho trobo gaire just. Jo em vaig anar a queixar i em van dir: "bueno, és que també volem formar a acadèmics no?". O sigui ja t'estan guiant el teu futur, més enllà del nivell del grau. I pel que fa la disponibilitat d'optatives, també em vaig queixar i em van dir: "bueno, no tenim tanta disponibilitat perquè els de global s'espera que feu el tercer any a fora", però jo també em compadeixo dels que poder no poden fer unes pràctiques aquí a Catalunya i penso, no tindran la mateixa disponibilitat d'optatives. Llavors, no és igualitari.

O1: Jo anava a criticar una mica els trimestres. O sigui, crec que va molt lligat a que tu quan vas a buscar un grau, busques; "a veure quines són les assignatures?" i no et plantejes per trimestres que tindràs moltes més assignatures, serà una *liada*... i això ens crida molt l'atenció. Jo no sé si vosaltres heu tingut recuperacions, però quan tens recuperacions et cau una *recu*, a mig, que estàs en plena dictat de classes i...

A5: I també t'enredereix.

O1: Si t'endarrereix. I també crec que... o sigui... el fet de que acabem més tard, va absolutament lligat a que siguin trimestres. La gent que va per semestres acaben abans. No ho sé eh, si es podria fer amb trimestres que s'acabés abans.

A5: Jo, en relació amb lo del TFG que ha sortit ara, mm... no entenc perquè encara no ens han dit res, estem a l'abril, i m'he *enterat* per un company que va sentir a no se on, que molta gent s'estava posant en contacte amb professors per, per perquè siguin els seus tutors del tfg, i coses així, de *en plan*, i que al final de maig, ja hem de començar a decidir coses i a qui, ningú ens ha explicat res...

A6: El TFG t'has d'espavilar

(es sent un si rotund a la sala del grup de discussió)

A5: Clar, és que ningú ens ha dit res, clar, tu estàs centrat en el teu curs, i de cop t'enteres perquè has sentit por *ahí*, i ningú t'ha informat, ni una xerrada, ni una informació de res. Almenys tothom amb qui estic parlant de classe, tothom diu: "què, què què?" ningú sabia res.

A3: Bueno, respecte el TFG, tampoc ens han dit res a nosaltres ni un dia. Però...

A4: Però encara no es molt aviat?

A3: Si bueno, però molta gent se'n va al setembre i en principi s'ha de fer el treball sobre el lloc on anem. Llavors, no sé... es una mica..

Entrevistadora: I per exemple, veieu que els continguts de les classes estan molt desfasats i que no estan actualitzats o que el professor ho porta bé i van actualitzant més o menys?

A5: Jo crec que ho tenen bastant actualitzat...

A4: Sí... bueno és que clar, la meva carrera va començar fa tres anys...

(es senten uns riures de fons a la sala)

O1: ben bé, a què us referiu com a estar actualitzat?

Entrevistadora: quan ens referim a estar actualitzat, és quan veieu que els exemples que fiquen, el contingut que us donen, es basa en temes actuals i que el professor es preocupa de posar exemples diferents que els anys anteriors.

Entrevistador: també si noteu que us falten continguts, si hi ha coses que potser és temari d'actualitat i no s'està parlant o...

O2: Això si.

A4: Jo també el que entenc és que tenen un temps limitat. És a dir; i també jo el que demanaria és que no posin noms tant *xulos* a les assignatures o que posin el que realment és, perquè tu llegeixes i dius; "bua! Quina assignatura més *guai!*" i arribes als temes i no és res del que diuen. Que no es dóna en totes les assignatures però a veure, és obligatòria i jo la faria igual, però no em donis falses esperances. Saps? I arriba un punt en que totes les assignatures em semblen iguals en algunes coses. O sigui, tenen coses totalment diferents, però totes critiquen més o menys les mateixes coses i puc estar-hi més o menys d'acord, però no sé, arriba un moment en

que és molt repetitiu. Si que està actualitzat perquè no és el mateix temari des de fa molts anys, perquè no pot ser-ho, però trobo que haurien de modificar-ho una mica en quant a el que diuen. O sigui, com... és que no sé com explicar-me perquè és com el mateix punt de vista si parles de la mateixa cosa, des de molts punts de vista diferent, que són assignatures completament diferents. Jo crec que al final, s'acaba fent molt monòton i la gent acaba deixant d'anar a classe bàsicament per això. Perquè tinc amics que diuen; "perquè jo vagi a classe i m'expliquis el que jo sé, em quedo a casa".

A5: Jo una altra cosa que també volia dir, és que crec que la majoria de professors, donen per suposat que tothom ve del batxillerat aquí i no és així. Jo per exemple si que vinc de batxillerat, però també després de batxillerat vaig fer un cicle superior i també hi ha coses que tinc una mica oblidades i per exemple amb l'assignatura, que no sé qui ha dit abans de cultura clàssica.... aquesta, el professor que em va tocar era; "bueno, això, com que ja ho heu fet a batxillerat... ho passem... no se què..." però igualment això surt a l'examen i després et quedes... no tenen en compte que molta gent ve de grau superior, i donen per suposades moltes coses que no ha fet molta gent.

A9: Ai, m'he perdut... de què anàvem?

Entrevistadora: Del contingut en general. Si estava desfasat o no...

A9: Ah! Sí! Jo crec que a humanitats falta molt actualitzar-se, però laboralment, vull dir que quan surts a *currar* no tothom vol ser especialista en estètica medieval, per no dir, que la nostra generació, crec que som molt de literària moderna o contemporània. i... hi ha assignatures que son profundament xorra i que es veu que hi ha un *xanxullo* increïble i que es podrien substituir per alguna de realitat actual. Com per exemple, història contemporània, que vam acabar amb la caiguda del mur del Berlin. D'aquí a... a avui, que no seria tant història, sinó sociologia no fem res sobre política.. no fem res.. economia.. no fem res. Crec que un humanista, no és una pena escrivint en el seu castell, és algú totalment versàtil, i crec que humanitats, a més a la Pompeu, que va de moderna, saps? Pot ser és *algo* que ens hauríem d'espavilar.

A5: Les optatives...

A9: Eh? Ah les optatives!

A5: Que les coses actuals haurien d'estar a les optatives.

O1: Jo a polítiques, això ho he trobat moltíssim a faltar. O sigui, quan me n'adonava que aprenia realment i estava en contacte amb la realitat és quan marxàvem d'una classe que realment, no

era interessant i ens anàvem al bar amb els col·legues i... discutíem, i teníem unes discussions súper *guais*, però deies; “bua! Si aquesta discussió l’estigués tenint fa deu minuts amb la *profe*, que en sap un *huevo* d’això que m’acaba d’ensenyar seria brutal!”. I això m’ha passat només amb una assignatura de totes les que he fet a polítiques, i realment era súper, o sigui, gratificant. O sigui el *profe*, el que acabàvem de parlar pues dedicava l’últim quart d’hora a debatre entre tots, que podia anar-se’n per les branques absolutament però...

Entrevistadora: Tu havies aixecat la mà?

A5: No, no ja està, moltes gràcies.

A8: No, si, per exemple, el cas del trimestre passat, vam tenir una assignatura de prehistòria, i clar, tractàvem 32 milions d’anys i vull dir... tota la prehistòria... i de fet també, i respecte lo del contingut, considero que està tot bastant actualitzat, ja que quasi tots els docents, ens donaven teories i articles de fa cinc anys, tres anys, quatre anys... i no sé... de moment bé.

A3: jo ara no sé si em posaré amb un jardí, però això que has marcat tu (*referint-se a la A9*) que podria ser molt interessant adquirir coneixements d’altres àmbits diversos com economia o polítiques, entenc que tu personalment potser tinguis aquest interès i entenc que tingui sentit si agafes optatives, això, però el model aquest de combinar diferents àmbits és més el que potser està pensat per global, llavors, entenc que si t’has apuntat a humanitats és més perquè t’interessa més la literatura, la història, l’art i trobo que global està pensat més per tot això.

O11: Però tot això no és el que ho vol?

A3: Com?

O11: Però tot això no és el que ho vol, no has dit tu? Literatura, història...

A3: Sí, però.... em referia més al que diu de combinar humanitats amb polítiques i economia...

A9: No... però això ha sigut un dir, però em refereixo a estar amb els peus aquí, perquè tu ara surts a treballar i.. necessites saber que un humanista d’avui en dia és algú polifacètic saps? i... jo el que dic és afegir saps? Vull dir, crec profundament que tot està en moviment. Per exemple, avui en dia els polítics què són; historiadors, han fet dret, han fet de tot saps? I en part, això és ser humanista.

O7: Bueno, jo torno en el tema dels professors ahh, crec que hi ha ho torno a repetir, molt cul pegat a la cadira, a vegades molts dels *power points* fan molta pena, no està res gens actualitzat, i fa una mica de vergonya. I penso que *en plan*, aquí hi ha una casta que flipes a la facultat

d'humanitats i que haurien de fer una revisió. I no estic *diguent* només associats, sinó que el problema són els titulars. I aquesta penya, són els que et donen les pitjors classes generalment, i uf! És que em poso nerviosa! I clar, ells estan aquí, volen un sou no sé què. I no fan res, res, res! I és com; “*joder nano!* Els mateixos *power points* des del 2006! Amb errades ortogràfiques, que ni les has corregit!”. *En plan* és que... no sé perquè ho fan..

A6: Al final, és que al cap i a la fi, tu estàs fent una carrera, si que hi ha gent gran que s'ha ficat a humanitats perquè li agrada, però nosaltres estem, i a més, la nostra generació està amb un peu a la feina i un peu als estudis. O sigui, molta gent ja comença a treballar abans d'acabar-los. Jo crec que no estaria mal pues apropar-ho a això, a conceptes no tant, tant antics. O això, de contemporani, el fet d'arribar només a Berlin.... no sé... fer coses més actuals.

O2: no, lo que deies tu de respecte dels seminaris, que estigui bé, que jo que sé, que discuteixis una mica allà el que tu fas al bar, pues que s'apliqui en un aula però *en plan* com en un grup reduït, i tipu un seminari, que un seminari sigui com... tot lo que has fet a classe potser, te fixis en un cas concret, tot lo que has après, pues ho apliques en aquest cas.

A5: Seminaris pràctics...

A9: I que no et faci por parlar també...

A6: Hi ha professors que no ho aconsegueixen, i no sé, hi ha seminaris que jo tinc que són molt específics...

O2: Clar és que el seminari també té veure sa alumne, si jo estic a un seminari i per exemple ningú no xerra, és a dir, que mos fa por dir alguna cosa que no està correcta, o x y z, i que un *profe* no sé, és difícil fer xerrar a *quelcu* que no vol xerrar.

Entrevistador: I tornant una mica a l'assistència i als materials, creieu que la disponibilitat dels continguts, *en plan* si us pengen els *powers* o si no, us influeix a si aneu a classe o no? Creieu que si no us ho pengen preferiríeu que si o digues tu mateix...

O1: jo crec que aquí hi ha una mania molt generalitzada amb els profes, que pengen els *power points* després de la classe perquè pateixen que si ho fan abans la gent no vingui a classe. Jo agraeixo tenir un *profe* que ens penjava els *power points* i jo... era el millor *profe* que he tingut, anava amb el *power point* imprès i anava completant allà al costat, anava afegint coses, però amb la base que ell ens donava...

A5: I que abans teníem llibres... vull dir...

A6: Jo crec que no depèn de llibres això, perquè és que tampoc sé si m'agrada. Jo deixar d'anar a classe perquè no hi ha *power points* no ho he fet, ja que tampoc m'ha condicionat. Per mi són altres coses.

A4: És que jo trobo totalment, o sigui jo trobo, que hi ha gent a tota la nostra classe que apunta, i escriu el que hi ha als *power points*. Jo ho trobo com, llavors, no t'estic escoltant, deixa'm els *power points*, penja-me'ls, si vols el dia abans, però penja-me'ls, jo si *eso*, me'ls puc mirar, una miqueta per sobre, i mentre tu vas parlant, jo vaig comentant una miqueta per sobre, algunes coses que a mi m'interessin, perquè sinó.. és a dir, jo si em penges els *power points* no dependrà de si vaig o no, perquè puc no anar-hi. Què no em penjaràs els *power points* després, afortunadament, hi ha gent que va a classe i em pot passar els apunts. És a dir, algú va, i algú fa els apunts o entre un grup... mira tu vas la setmana 1 i 2, jo vaig 3 4. Al final, ja fas uns apunts. I a més, normalment els *power points* mm.. ja sé que hi ha profes que t'ho posen de conya i llegeixen, però n'hi ha que no.. i et posen les idees principals. Llavors, jo prefereixo anar amb la idea principal amb quatre exemples i després completar-ho totalment. O sigui, jo crec que jo mateix, ja al intentar completar les coses, que no m'han dit, estaria molt més atent, i si tu estàs atent prenent apunts ja des d'un lloc que ja estan, jo crec que tots, seria molt més proactiu, no tant esperar.

A6: Jo estic molt en contra dels *power points* que tenen un munt lletra perquè no paro de trobar-me professors que no expliquen res més que no estigui als *power points*. I no entenc perquè cada any.... un *power point* és per exposar no per... bueno és igual... llegir.

A9: Jo personalment he tingut una molt bona experiència amb el *feedback* amb els professors sobre donar contingut, però perquè clar, m'he llegit llibres, hi ha gent que n'és experta i els hi dius; "no entenc res *diga'm* alguna cosa", i te'l donen. Això si que ja és personal de cada professor, però m'he trobat amb molt bona gent, amb professors regal, però que es maten per donar-te contingut. I normalment solen ser els que no fan *power point* ja que hi ha alguna generació que no és digital i això s'ha d'acceptar. No sé, jo el *power point* és personal, cadascú ha amb la seva metodologia. Com nosaltres que quan fem una *expo* a classe hi ha gent que fa els *powers* fantàstics i hi ha gent que no.

A5: La majoria els pengen tard.

A3: Sí, cap a la setmana 8 9, que dius vale... i si treballo... faig altres coses i... no puc esperar-me fins la setmana 8 perquè em cal preparar els exàmens, com ho faig?

A9: És que crec que això és voluntat pedagògica 100% perquè... hi ha profes que es veu que es maten per ser profes, per exemple, mmm... per donar noms, la Betlem, no sé si l'he tingut, però és una persona que és molt bona professora i tal i a part de.. ser *profe*, es preocupa i et diu; "mireu, us penjo els meus *powers* que són tot el temari" i... bàsicament, es preocupa i prou. No és més necessari que això.

Entrevistadora: abans havíem parlat una mica dels exàmens i tot això. Vosaltres us trobeu que a la vostra carrera us fan potser masses exàmens tests que no us haurien de fer, o no us pregunten suficient la vostra opinió. Com veieu que la presència o la forma dels exàmens us condiciona l'assistència?

A4: Nosaltres *tipu* test ens en fan molt pocs, però si que és més de una pregunta oberta, de diga'm tot el que saps. I jo a vegades si que trobo que si que preferiria que una part de l'examen sigui de donar la teva opinió, òbviament basant-me amb contingut que he après a classe, perquè sinó no té sentit. Però això, ajuntar el coneixement de l'assignatura, amb una breu opinió. Però a la vegada trobo que és bastant, o sigui, des del meu punt de vista és complicat dir... és complicat corregir una opinió. O sigui, és complicat avaluar una opinió. Per això, no sé fins a quin punt els exàmens de... el que a mi m'agradaria és poder fer un examen i si d'opinió i tal, i si el professor o professora em digués; "defensa't". És a dir, com una mica, o sigui, si no estic d'acord amb la meua nota pues vaig a la revisió, i si tinc un set i que ella em digui perquè el tinc i jo dir, perquè crec que em mereixo més. O sigui, poder dir com una mica que jo no.. òbviament el professor sap més que tu i tot, però.. com posar-te també una mica a la seva altura, i raonar perquè la seva opinió no val més que la teva. Això seria per evitar que en exàmens d'opinió, la gent que ha tret baixa nota pensi; "ah! M'ha ficat aquesta nota perquè no pensa com jo".

A5: És pel que jo crec, que els exàmens, han quedat com una mica desfasats perquè... mm.... a veure com ho explico... tu... ni un extrem ni l'altre, no et poden dir d'una cosa que no hem fet, dona'm la teva opinió però tampoc trobo que aprenguis res ni que t'aporti res que posin en un examen de literatura un fragment d'un text de Cervantes i hagi de vomitar tot el que t'has *empollat* la nit anterior. Llavors crec que hi hauria d'haver un equilibri però és que llavors, com avalues això? Per això, jo sóc molt partidària del que deia, de fer treballs així rollo projectes, que tu puguis ser imaginatiu, que puguis donar la teva opinió i ... però treballant-t'ho amb temps. Però amb els exàmens crec que hi hauria d'haver moltes assignatures que *ofertessin* la possibilitat de... triar... perquè jo m'he trobat, pots fer examen o pots fer treball o directament, un examen que no et servirà de res, doncs fes un treball que tu mm.... doncs siguis imaginatiu i puguis investigar coses, que t'aportin *algo* i que no ho oblidis al cap de tres dies.

Entrevistadora: els altres que en penseu de tot això? Volies dir alguna cosa?

O1: no perdona, ja no me'n recordo la veritat.

A5: Jo bàsicament aquest trimestre estic fent això, si tinc examen hi vaig i sinó no hi vaig. Principalment, pels horaris, perquè tinc hores súper, ara tinc les hores lliures ara tinc una classe de no sé què. Llavors simplement vaig a les classes que em convé per agafar apunts per fer el treball que he de fer i ja està. Si tinc examen, si que hi vaig. Hi ha algunes que tinc examen i no hi vaig perquè no m'entero de la meitat del que diu el profe perquè fa el que vol. És el que dèiem abans, que depèn molt del profe. Però jo i molta gent que conec, es regeix per això; si tinc examen hi vaig i sinó pues no hi vaig.

A6: en periodisme la tendència, a humanitats no tant, la tendència és o assistència no obligatòria i hi ha examen, o assistència obligatòria i no hi ha examen i periodisme és molt això; "cada dijous heu d'escriure durant dos hores un article sobre tal tema"

O7: és que periodisme és molt pràctic, perquè tu quan vas a classe vas a fer feina, i tu fas les pràctiques a casa, no les fas fora.

O1: A mi això de que l'assistència a classe, que hi hagi examen o no, no m'influencia gents, en l'assistència. I una cosa molt positiva de *global* que no m'havia passat amb polítiques és que he tingut algunes assignatures que l'examen és fer un treball que el pengen x hores abans o dies, i llavors tu has de relacionar el contingut que tu has anat aprenent i has de ser capaç de lligar-ho tot. I respecte el tema de donar les opinions, no és tant perquè sigui subjectiu i que sigui difícil de valorar-ho, sinó per mandra. O sigui els professors, d'haver de... has de dedicar més temps per analitzar-ho però que al final, no són tant opinions jo crec, sinó de dir que nosaltres hem de ser capaços de donar, poden ser diferents però si ho argumentes bé, és igual.

A6: Jo el que trobo, és que a mi no m'influencia el fet de que hi hagi examen, o sigui, nosaltres tot són exàmens però si l'examen el fem presencial o ens donen uns dies per fer-lo.

A4: Però el que jo crec, que si que, si que influencia una mica bàsicament perquè, o sigui, al trimestre passat, hi havia un examen així, que era que tenies uns dies per fer-lo i l'assignatura estava tant mal donada i era tan xorra, que al final si que vaig deixar d'anar, i potser també al saber que tindríem dos dies per fer l'examen. Al final, el fet de tenir aquest tipus d'examen si que et facilita i et dona més tranquil·litat, i potser, si aquesta mateixa assignatura que no m'agradava gens si que tenia un examen final convencional, potser si que hi hagués acabat

anant. Però si a mi em fan una classe ben feta, o sigui, si a mi m'agrada l'assignatura com es fa i tal, més igual, o sigui hi aniré igual.

A9: emm... personalment, igual que vosaltres, els que heu dit que esteu a favor de fer projectes, però que m'he adonat que per experiència, la majoria de professors que s'aventuren a dir; "no hi ha examen, hi ha projecte", és perquè saben que aprendrem amb les seves classes. El millor *profe* que he tingut, va començar classes; "*leeros estos cuatro libros y venís al examen*" i clar, efectivament, no et llegiràs tots aquests llibres perquè no en tens cap de a i les classes estaven plenes, perquè confia plenament amb la seva, amb la seva forma.... en que són bons profes. I de fet, hi ha classes d'assistència obligatòria, obligatoríssima, i hi ha classes que són d'examen perquè noto que hi ha por darrere d'això. I em sap súper greu, perquè això al final és, que aquesta gent no hauria de donar classe perquè estem patint tots aquí saps? Ells fent un examen... recordo que vaig anar a una.... revisió d'examen i em van dir que la resposta no estava bé perquè no era el que havia dit a classe. I jo li vaig argumentar que personalment pensava i que no era opinió sinó que realment havia estudiat jo, que allò era també vàlid, i era una rabieta de: "nena! És que no t'he vist el pèl a classe!" i jo pensant; "és que no vull més estar aquí" i clar, al final això era súper subjectiu aquella nota.

A3: Jo li atribuiria un problema als exàmens ja que és un mètode de l'escola vella que no té sentit, perquè avui en dia, crec que serveixen bàsicament per reconfortar al professor de que ha fet alguna cosa ja que si realment, tu vols recuperar el material que has fet a classe en algun moment, avui en dia ho tens tot a mà, perquè obres el portàtil, i o bé recuperes els teus propis apunts o vas a la wikipedia o als llibres que tu vulguis.... per tant, no té sentit *empollar* dos dies abans, perquè el professor et posi un número.

A5: Jo crec que l'assistència a classe almenys a humanitats, depèn molt sobretot, de l'actitud del professor alhora de fer les classes, de com porta ell la classe, de com ens la transmet i depèn dels horaris, perquè jo per exemple, tinc una assignatura que m'encanta el professor, que crec que ho està fent súper bé, però a mi per horari em va fatal... i moltes vegades me l'he de saltar perquè és que sinó el meu cervell no rendeix. I això em sap molt de greu, i és el que deia ell també, que a vegades també sap greu sentir-te pressionat, anar a classe per dir: "ostres he de venir perquè mm... sinó no aprovaré...!" ostres, és un greu...

O11: Perquè et vegin la cara...

A5: Jo trobo que... és que és l'actitud del professor sobretot. Jo crec que s'hauria d'incidir molt en això. Per mi això en depenc el 100% i jo m'agafo assignatures només pel professor. Jo agafo

per exemple, mmm... aquest curs he agafat, aquest trimestre filosofia moderna. També filosofia és el que m'agrada menys d'humanitats i l'he agafat sabia com era i com feia les classes i per això vaig agafar les classes. Però crec que depèn molt d'això; dels horaris i del professor.

A4: En la nostra carrera aquestes coses no existeixen, ja que tu no saps quan et matricules qui serà el professor de l'assignatura. i... jo crec que el fet que... o sigui... jo crec que està molt lligat el fet de qui, com ha dit ella, que està segur del que està dient a classe. Perquè una persona que està segura que la gent anirà a classe, penjarà els *power points*. És a dir, perquè sap que és bo. Lo dels *power points* i els exàmens està totalment relacionat amb com són els professors. Si realment saben i creuen que són professors, són bons professors i els hi agrada ser professors, llavors la gent va. Però sinó diuen; "els cago, els hi penjo uns *power points* després perquè hagin de venir a la classe i a més, si no és suficient, els hi dic que l'examen serà molt *xungo* i els hi poso un examen *xungo* perquè així tinc la reputació de ser una cosa xunga perquè la gent vingui a classe". Llavors, personalment, si la primera setmana i les dos últimes s'hi ha de ser, però a mi un professor que no em penja els *power points* que ...no és bon professor ni res, prefereixo no quedar-me i ja m'arriscaré a l'examen.

A5: O assignatures que et posen assistència obligatòria perquè saben que si no posen assistència obligatòria no hi anirà ningú. Llavors, planteja't les classes d'una altra manera, perquè clar... si no val la gent...

A9: Jo crec que en això és que som humans i està clar que tenim pors i tenim problemes alhora de donar classes i tal, i en això, si que es podria fer aquest plus de... de controlar-ho amb el sistema, en el sentit que; jo que sé, si tenim *powers* doncs obligar que ens els pengin, perquè són "putadetes", que són pulles que van per sota d'aquesta llibertat de càtedra que a vegades ha sortit bastant malament per això, per temor o per coses així. I això el professor està clar que no és una màquina i que té problemes personals. Jo crec que això, sí que es pot resoldre.

A6: Jo tinc la sensació que cada professor va molt per lliure i jo he tingut professors d'una passada d'incompetència de directament aquests tres dies no vinc perquè he de fer altres coses, de fer l'assignatura no només segons el que li agrada, i que després.... penses que això no està elaborat de cap manera. És que en periodisme... és que les teòriques de periodisme són... una cosa horrible... una vergonya perquè, el profe aquest de periodisme i tecnologia, pues fins i tot diguéssim que nosaltres escrivíem articles i coses, que després ell ho penjava en el seu bloc personal de no se quantes visites i com que es lucrava d'això. I són coses d'aquests que no entenc

fins a quin punt, *o sea*, no sé perquè no se sap bé que fa cada professor. Que després vas al cap d'estudis i et diuen; "ah si! Perdona!" però... saps que es quedaran a més...

O11: És que els que controlen són pitjors que els profes.

O7: Bueno, jo us explicaré una experiència personal, però que té molt a veure amb el tema de l'assistència presencial. Simplement, jo li vaig enviar un missatge a un professor, perquè era una classe que s'havia de fer si o si, però se'm solapava amb unes coses de periodisme. I li vaig enviar un *mail* dient-li *en plan*; "en quan a les presencials no sé que", però clar, no li vaig dir res més que això perquè ell em donés una proposta. I em va contestar; "*ueeep! Buenooo!... Val... buenoo vengaaa vaa bona sort!*"

O11: Bueno es que en Siurana és estúpid...

O7: no no no, però és que jo li vaig respondre; "no em pots contestar així, com si estiguessis de festa a les tres de la matinada, borratxo, fent-me això". Però és que lo pitjor de tot és que vaig anar a secretaria queixant-me i la secretaria rient-se; "*hahahahah* és que és molt bon professor, però és així". Què és així? Això és un *mail* institucional! I què m'estàs dient saps? I li vaig respondre i ell després súper fresc *en plan*; "tu, los dos nos hemos pasado de ralla". I jo; "*has pasao tu de la raya chaval*".

Entrevistador: Ja per anar acabant, creieu que com més assistiu a classe més bones notes treieu? O sigui, l'assistència us serveix? O no?

A5 6 9 (a la vegada): depèn!

O2: Jo per mi sí, perquè *retenc* molt d'oïda i per tant me va molt bé anar a classe i hi vaig bastant. A les classes.

A6: jo n'hi ha que si, però també n'hi ha que no.

Entrevistadora: ja anem acabant, bueno, en veritat és la ultima pregunta. Amb quines idees us quedariau més o menys si haguéssiu de fer una proposta per tal d'incrementar aquesta assistència a classe, o per millorar tot aquest mètode educatiu. Què us quedariau de lo que s'ha parlat?

A4: Que els professors siguin docents de veritat.

A3: Que hi hagi alguna forma de comprovar que els professors tenen eines pedagògiques.

A6: Que tinguin ells també excés a això, perquè en veus alguns que et diuen; “perdoneu, avui és el primer dia que dono classe”, i tu et quedes; “ai quin greu! Jo estaria igual”. Però... no pot ser..

A5: I que cadascú faci la seva especialització. Perquè et puguin donar una bona docència. Sinó no ens serveix de res.

O7: Jo una hora i mitja de classe.

A5: Un control d’horaris

Entrevistadora: Vale doncs, moltes gràcies per venir i per expressar-nos la vostra opinió. Si ja heu emplenat els fulls ho deixeu sobre la taula i sinó ens esperem.

(El grup de discussió s’acaba i els entrevistadors agraeixen l’assistència als participants mentre acaben d’omplir els formularis.)

Annex 10. Transcripció de la sisena sessió: Facultat de Traducció i ciències del llenguatge

Transcripció del grup de discussió de la Facultat de Traducció i ciències del llenguatge, realitzat el dia 12/04/2019.

(En primer lloc, els entrevistadors agraeixen als assistents per voler col·laborar amb el projecte i expliquen ràpidament de què va el grup de discussió, la seva durada, que tot el que es digui serà anònim i es demana si es pot enregistrar per facilitar l'anàlisi de les dades. Finalment els estudiants es presenten un a un per ordre assignat).

Entrevistadora: Doncs si voleu, comencem ja. En principi, tot aquest grup de discussió anirà relacionat amb l'assistència a classe i on és possible que se'n derivin altres temes, però que sapigueu que sou lliure d'opinar el que vulgueu i sentir-vos còmodes. Per tant, comencem. Vosaltres per exemple, considereu que la gent de la vostra classe sol assistir classe o no? I vosaltres, més o menys, on us situaríeu sobre la mitjana, cap a dalt, o sigui, la gent que va o la gent que no?

A7: jo és que depèn de la classe... depèn del que t'interessi. Els altres en veritat solen anar bastant... i Bueno, es que nosaltres quatre (A4, 5, 6 i 7) anem juntes a la mateixa classe, i Bueno...

Entrevistadora: I quines característiques té aquesta classe per les quals dieu és que no...

A7: A ver, a ver, principalment hi ha classes que són molt avorrides i que no aprens res, la veritat.

A10: I per estar al *twitter*, doncs em quedo a casa.

A6: És que tu llevar-te a les 6:30 del matí i haver d'estar allà a les 8:30 que per estar amb el *twitter*, doncs dormo una mica més i em quedo a casa. Vull dir, és això.

A9: Sí, és que els horaris, també son un factor important (*se senten alguns "sí" per recolzar el que ha dit*). Jo per exemple, aquest trimestre tinc un seminari a la una i mitja i només tinc aquest seminari que és d'una sèrie de seminaris que són d'una hora i per venir una hora de classe per una hora i mitja de trajecte, doncs clar, si vius a Barcelona dius; "Bueno encara", però jo, és que sóc de fora de Barcelona i doncs, m'ho penso dos cops.

A1: A mi em passa igual que jo arribo des de Tarragona i...

A6: cada dia? (*de forma que denota molta sorpresa*) oohhh!!!

A1: Es que es un poco locura si... y si hay una clase que empieza a las ocho y media no voy a llegar. Es que como a mínimo llego a menos cuarto. Y ya, es que tienes que decir al profe: "llegaré a esta hora siempre, lo siento por entrar tarde" pero si si..."

A7: *Tardes més en anar i tornar que en fer la classe... (se sent un "sí" general afirmant el que s'acaba de dir)*

A6: Bueno, a mi això em passa cada dia, cada dia... vaja. Una hora... Bueno des de que surto de casa meva és una hora i quart.. i per tornar estic entre una hora i mitja o una hora i quaranta cinc per tornar. I això ho he de fer cada dia, perquè a més a més , visc a Mataró, evidentment tampoc em pagaré el pis cada mes perquè estem de costat, però la comunicació amb transport públic es fa eterna. Llavors, si només una classe a les 18:30 de la tarda això també fa molt. Que vagis de tardes i que et posin a última hora i que només tinguis aquella mm...

A8: Suposo que també té a veure amb el tipus d'avaluació que es fa en cada assignatura. Hi ha assignatures que l'assistència som molt poques, perquè estem a un grau universitari i no es podria considerar obligatòria l'assistència, però n'hi ha que la tenen obligatòria i també fan proves cada deu setmanes dintre de l'aula i suposo que això també és un factor a tenir en compte. Igualment, imagino que per aquestes condicions o per altres, hi ha gent que fa feina i no pot assistir i no hi assistirà igualment.

Entrevistadora: I per exemple, la gent del vostre entorn o vosaltres mateixes, que treballeu... teniu molts problemes per compaginar la feina amb els estudis?

A6: És que no hi ha opció.

A7: Jo conec gent que té molta dificultat o va a estudiar, o treballa o es deixa assignatures.

A6: Les pràctiques en teoria... ja les... *Bueno* nosaltres les curriculars, te les combinen, i les *extracurriculars* haurien també. Però clar, llavors la gent que busca feina externa, no hi ha massa gent. N'hi ha perquè nosaltres en teoria anem de tardes però potser tenim una classe a les 14:30. Llavors, no sé fins quin punt mmm... la gent que treballa pels matins els hi dóna temps a fer una jornada lliurement i llarga per poder treballar bé.

A6: I si una cosa caracteritza la Pompeu és pels horaris irregulars que no van bé a ningú. Vull dir, jo no puc dir a la feina; "Mira avui he començat a les 10:30 però l'altre dia no puc venir, l'altre començo a les 12 i l'altre si que puc venir a les 9 " No. Vull dir, és el món real i em diran; "ni de broma"

A11: Nosaltres teòricament a principi de curs, hi va haver canvi de dates, però al ser doble grau tenim classe de matins i també de tardes. I teòricament teníem dimarts i dijous de tardes i aquest tercer trimestre, així, sense avisar ni res nos han mogut la classe de dijous a dilluns. I clar, hi ha molta gent que no pot venir o perquè treballa o que... tenia jo que sé, alguna altra cosa que fer i o no te deixava o t'havies de canviar de classe. I dius: "si a principi de curs nos vas dir que era dijous.... com a mínim, aviseu amb més temps que serà pel dilluns que sinó nos trobem amb això, que molta gent no pot venir a classe".

A10: Moltes vegades també m'ha passat que això de tenir feines eventuais que són a la tarda o al matí també, he hagut de deixar d'anar a classe per anar a treballar i... moltes vegades els materials que pengen són molt més precaris del que passen a classe i llavors això ens afecta bastant.

Entrevistadora: I per exemple vosaltres quan vau començar la *uni* tenien aquestes expectatives tan les relacionades en ser a classe com el que seria la *uni* o se us ha canviat totalment?

A7: bua! A mi m'ha canviat totalment!

A6: Jo és que ja m'esperava que la Pompeu fos elitista que... et volen per alguna cosa. Però clar, *bueno* jo personalment a primer i a segon de carrera em saltava una de classes impressionant. Perquè clar, no em motivava i era t'estudies *esto* per l'examen i *pa tu casa*. Ara a tercer i a quart si que haig de venir perquè sinó et suspenen i no...

(se senten riures a la sala pel seu comentari)

A6: I no vull pagar més pels meus crèdits!!!

A7: Però també ara hem començat a anar, però és ara a tercer i quart.

A6: Sí, sí, i tant!

A7: Ja que a primer i segon tot era més irregular i les classes eren una mica més... i realment hi havia assignatures que no hi anaven més de cinc persones. I sap greu però...

A10: Doncs a mi em passa el mateix, ara em trobo que hi ha menys gent ara que estic a tercer. Jo a primer i segon no em saltava cap classe, ara el meu repte d'aquesta setmana ha sigut anar a totes les classes. Ho he aconseguit, per cert!

A1: Yo antes no me las saltaba nunca, nunca, nunca hasta las clases como.... Informática en primero *(es comencen a sentir veus parlant amb un to d'indignació i se senten comentaris de rebuig envers l'assignatura)*.

Entrevistadora: Perdoneu, però hauríem de parlar per ordre i més a poc a poc, per després en el moment de la transcripció, poder treure i fer algun anàlisi. Anem aixecant les mans i anirem apuntant.

A1: En primero había una asignatura que se llamaba Informática y era una hora y media... no era práctico, o sea era una clase teórica de informática y dices... Bueno yo no me acordaré de lo que me estás diciendo en un *power point* o sea, no es práctico... no sé. A mi no me gustaba nada, y las clases... me acuerdo, que me esforzaba por ir, algunas veces me las salté, pero si que es verdad que los dos primeros años iba bastante más. Este año nada.

A10: Es más en primero y segundo, yo iba temprano a clase, ahora ya no. *Es que no, no puc, o sigui passo... ho intento, pero no.*

A12: La que heu dit de ses expectatives a veure, jo faig primer, i clar jo pensava que seria com a que els professors serien de, una mica de més nivell, que t'explicarien les coses d'una manera que diries: "*uau!*". És com interessant no fa falta que només em llegeixi més que això i ja ho entendré, sinó que me fa falta sa explicació dels professor i per això, he d'assistir a classe, prendre apunts. El que m'he trobat, és que per exemple les assignatures com Castellà, Informàtica o això, te donen tot llegit, i per exemple jo vaig anar això, una hora a un seminari d'Anglès mos varen fer llegir una... un.. és a dir un capítol d'un llibre, i això ja ho hagués pogut fer a ca meva però després mos varen dir: "ai! Hem de fer aquesta activitat perquè aquí no dóna temps...! però per això vaig a classe. He perdut una hora i fa peresa... i jo perquè visc a vora, però ho entenc, sa gent que ve de Tarragona o el que sigui, no fa falta anar-hi.

A7: Jo crec que també és perquè quan entres, tens les expectatives de que estaràs tot el dia a classe perquè sinó em perdré, no sé... tota la matèria... però després veus que hi ha classes que no val la pena i... mica en mica vas avançant en el grau, ja dius: "això me la suda, això ja no vinc" i ja està.

A8: Jo no sé si romp o que aquesta tendència o aquest esquema, però jo crec que no he faltat més de tres cops en quatre anys de carrera... perquè jo crec que és una dada que a lo millor...

Entrevistadora: Sí, sí i tan, tot és important

A8: Estadísticament, a lo millor us interessa...

A5: Si... no... jo tampoc he faltat quasi mai a classe.

A4: Jo tampoc he faltat gaire.

A5: Però vaig a classe. Quan no hi vaig és perquè estic malalta o tinc un problema greu de normal, però sinó jo vaig a classe.

A4: Inclús a classes que només hi ha quatre persones... doncs hi vaig.

A8: Es dies de vaga... a mi també m'ha passat...

A2: No... que jo també crec que té molt a veure que és una carrera que em quatre anys potser són masses anys com per estar a classe tantes hores a la setmana o sigui que es podria fer amb tres anys i ens posen moltes assignatures de *relleno* que dius; "és que això no em servirà de res!" és que veus assignatures com Informàtica... tenim com vuit assignatures que són pràcticament iguals i dius... i això, també et desmotiva molt anar a classe.

O3: Jo estic bastant d'acord amb ella, el que ha dit perquè hi ha moltes assignatures de "*relleno*" i dius a la següent vindré, però vas a classe esperant que et donguin o t'ensenyin alguna cosa que sigui útil i no és així. També tenim molt poc temps com per una hora i mitja poder concentrar-se. *Entonces*, el que jo faig és una setmana si, una setmana no. Després vaig fent, vaig aprenent apunts, però... i aquesta setmana vaig, i la següent setmana no i així vaig fent. Crec que és una bona estratègia per poder continuar i evitar cansar-se de sa carrera, perquè cada setmana és que perds sa atenció d'això i al els *profes* t'acaben explicant coses que tu pots llegir a ca teva perquè anar-hi.... és un esforç que no ho veig.

A10: Bueno, que ella ha dit que venia els dies de vaga i això també és un bon motiu per no anar a classe, perquè és vaga i s'ha d'anar a la manifestació. Doncs res... això.

A8: Si tens la opció si, si ets obligada a no anar a classe, no és la meva opció.

A5: Bé, un altre factor que jo crec que influeix si el professor o professora penja el que explica a classe o no, perquè mm... jo algunes optatives no ho penjaven ni un res... no hi havia res a l'aula global. Ni a classe feien servir el *power point* i aquestes classes estaven plenes. En canvi, si tens el típic professor que el *power point* té gairebé tota la lletra així i està allà assegut que aquí no es veu, doncs allà no hi ha ningú, però si t'explica que no sé depèn dels recursos que tu hi vulguis invertir.

Entrevistadora: I per exemple, relacionat amb tot això del material que us pengen. Vosaltres que veuríeu més òptim: que us pengessin com uns apunts previs i que vosaltres poguéssiu escoltar i acabar d'agafar les últimes coses o que no us pengin res o només els *power points* o...

A7: Jo el que fa, Bueno el que jo he vist que fan és que potser a classe *ehh...* són més d'explicar i que després fiquin el *power point*. Mira això si que ho veig bé perquè vas a classe i... a ver vulguis o no, no és el mateix el que fica el *power point* o el que, et va explicant.... però això jo ho veig bé. Però si em fiquen abans tot el *power point* tota la documentació i tal... no crec que em funcionés, perquè potser si que així no aniria a classe.

A11: Però jo si que prefereixo que m'ho publiquin un dia abans lo que se farà a classe, perquè... o sigui si m'obligues a veure el que farem, m'ho miro pel damunt i dius: "això és un tema interessant, no interessant" i després decideixo escoltar el que no entenc. I per exemple, català que hem fet aquest semestre, pues jo mirava els apunts abans i si veia que això seria útil anar-hi perquè no ho tinc del tot clar i un dia m'explicaven la puntuació, rollo quan posar una coma i sincerament, doncs no hi aniré. A més era a les 8:30 i no hi ha ganes.

A2: Jo crec que la teoria si, però a la pràctica a mi personalment és que se m'oblida aquestes coses. Jo si que he tingut assignatures que si que ho hem fet, però després... ha arribat la classe i totalment inútil.

A6: Jo estic molt d'acord amb el que ha dit ara ella i a més hi ha assignatures que no només es recolzin només amb els *powers* i res més, sinó que per la classe vinent, t'has de llegir de tal pàgina a tal pàgina d'un llibre X que us penjo els capítols o no, i t'has de buscar la vida.. llavors seria haver de fer aquesta lectura recomanada, entendre-ho, mmmm apunts que busques o no, perquè mira això ja és de cadascú i després mirar-te els apunts que es faran a classe i preparar-te la classe... o sigui jo crec que això se te'n va de les mans.

O3: A mi m'ha passat també almenys a sa nostra carrera que és Traducció que ho enfoquen d'un punt de vista molt teòric i Traducció és purament pràctica i hi ha masses coses pràctiques que ja ho sé, però estàs complicant ses coses que estàs explicant moltíssim només per veure-ho reflectit d'una manera teòrica. Les coses són molt més simples de lo que és però ho fan tot molt complicat. Per tant, això crea una desmotivació a nivell personal que provoca que caiguis en un bucle.

Entrevistador: I en aquest entorn tan digital que estem vivint actualment creieu que potser seria útil seria treure les classes i fer-ho amb un format més virtual o...

Alguns: no! No! Això ni de broma no!

A7: Jo prefereixo anar presencialment que no sé... per mi és com que la informació se'm queda més i fer-ho virtual es com no entenc res.

A9: jo no podria, i a més, el contacte amb el professor és molt millor en aquest sentit, perquè si tens algun dubte doncs ho pots preguntar a la mateixa aula i se't respon directament al moment en canvi trobo que si fos amb un format online, que segur que ja existeix, però quan preguntes has d'esperar que et responguin, i tot és més lent d'alguna manera.

A10: Això, jo crec que no m'ho prendria, en serio si la classe fos digital perquè no sé si us passa però a casa jo no puc estudiar. Haig d'anar a la biblioteca i si a més has d'estudiar m'he de fer la classe jo mateixa...

Entrevistadora: I per exemple relacionat el que ha dit ell, creieu que s'enfoca malament la carrera, que és una cosa massa teòrica i us motivaria si fos més pràctica?

A7: Jo crec que si, perquè per exemple a la nostra carrera les pràctiques, Bueno... hi ha poques places i.. van per nota o sigui... i... jo crec que s'hauria de tenir pràctiques per tots, per almenys fer-les a classe, perquè després no en tens ni idea de com fer-ho ja que no t'ensenyen a fer-ho.

A9: A mi 'ha passat *algo* semblant amb la interpretació. Jo anava amb, o sigui, jo em pensava que es faria en la carrera, perquè es diu Traducció i Interpretació, i que faríem molta més interpretació i m'he trobat que la majoria de classes d'interpretació son optatives i la única obligatòria que fem fer que va ser el curs passat vam entrar a la cabina un cop el dia de l'examen i això s'hauria de millorar.

A7: I també el que penso jo, *bueno* a mi m'ha passat que hi ha assignatures que tenen un nom, per exemple: Tècniques d'expressió oral, que és interpretació però que no posen que sigui interpretació. I per exemple jo aquesta la vaig agafar perquè em vaig llegir el pla docent i vaig pensar; "està *guai*, perquè a més així et pot ajudar a saber expressar-te molt més i sóc molt vergonyosa per parlar en públic" però fas coses que no et criden l'atenció i per anar a classe, que no m'agrada i a sobre et fan parlar... no vaig.

A2: Lo que havia dit ella d'haver només entrat un cop a les cabines d'interpretació i tal, realment és veritat. A més informàtica ho feies amb un *power point* sense ordinador davant i penses; "com ho pots aprendre sense ordinador?". Teníem una assignatura de mètodes empírics que, *bueno* era de programació bàsicament i també ho fèiem amb un ordinador, o sigui amb una classe sense ordinadors i la *profe* amb un ordinador i nosaltres no i dius; "és que així no aprendrem res" o sigui com a mínim posa'ns a una aula i fes-nos fer coses que realment fem... ens serveixin per *algo*.

O3: també és veritat que hi ha moltes assignatures sobretot optatives de tercer i quart se comparteixen que tens molta gent que s'ha d'apuntar a una assignatura en concret i n'hi ha que tenen molt poques places de 10 fins a 17 però després moltíssimes altres assignatures que ningú agafa i no es fan perquè no tens gent suficient, i és que no et motiva entrar a una assignatura que tu no vols. Posa molts grups d'aquestes assignatures que va hi tothom i fes un canvi amb aquestes assignatures que no hi tens gent. I fes *algo* útil perquè...

A6: En relació això que diu de les cabines i tot això, nosaltres si que traducció, interpretació i llengües si que paguem taxa alta, ja que ens trobem a un llindar alt del preu de les matrícules. *Mmm* a mi a classe, no em donen fulls blancs per escriure, si vull un ordinador tinc accés igual que tots els estudiants de la Pompeu i els puc anar a llogar, no he tingut accés a les cabines de traducció perquè faig llengües. El meu examen d'interpretació el vaig haver de fer a una classe perquè no hi havia cabines per tothom és a dir, ni a l'assignatura d'interpretació vaig fer ús d'això. *Mmm...* no em regalen cap diccionari, no em regalen res per escriure, llavors a mi m'agradaria saber, si paguem aquesta taxa mm.. per què si no es justifica amb el material que ens proporciona la universitat. És a dir, segons el que m'estan proporcionant a mi jo hauria de pagar 1.800 euros no més de 2.000 euros i no ho justifiquen de cap manera, i és un exemple lo de les cabines, que a vegades més que pagades i patrocinades per tota la gent que col·labora amb la Pompeu com perquè a mi m'estiguis fent pagar aquesta pasta.

A9: I és més poder arribar a entendre aquestes taxes que s'abstenen a bé nosaltres com a usuaris de... Bueno com alumnes de Traducció tenim tota la part d'eines de traducció assistida, que entenc que això és car perquè les llicències són caríssimes i tot això, i si que és veritat que tenim disponibles unes webs, però ni això funciona bé... i de fet ara estem fent, jo ara estic fent una optativa d'organització que tela perquè resulta que l'estem fent a una aula on no hi ha ordinadors, quan hauria de ser la principal eina, i penso que si tenim ordinadors disponibles amb el *my apps* i les llicències doncs poder el professor s'hauria d'organitzar i fer que anéssim a aquestes aules i tothom pogués utilitzar l'eina assistida per ordinador a través d'ela universitat. Però que passa... que hi ha un munt de problemes amb les aules i amb tot, i el professor ens demana que portem el nostre propi ordinador a les classes, i això ho trobo de bojos perquè això fa que t'hagis de descarregar encara més coses, que t'hagis de descarregar les eines per tu mateix i acabis no utilitzant les eines que et dóna la universitat i per les quals estàs pagant. Doncs llavors, no ho sé, una mica d'organització.

Entrevistadora: Aquesta falta d'organització ve des de part de la universitat o del professorat?

A6: És per part de la universitat.

A5: Jo crec que el professor també es troba amb la mateixa situació perquè li donen una aula i després els hi canvien.

A6: El problema de moltes coses és per culpa de secretaria acadèmica i després hi ha el sistema que regula aquesta situació.

A1: Yo quería decir algo, y es que estoy hablando con un compañero que hizo el Erasmus en Bélgica, que se llama Manel del año pasado, no sé si alguien lo conoce? Bueno y un día me dijo: “tía tienen varias asignaturas de *Trado*” tienen como *Trado 1*, *Trado 2* y *Trado 3*. ¡Y es como *uau*! ¡Y nosotras nada! ¿Fue como en plan *uau* en serio? Y Bueno me pareció que era como muy significativo y relevante, porque de no tener nada a tener tres asignaturas, o sea, es claro que hay una carencia.

Entrevistador: Doncs llavors veieu que us fan falta continguts quan sortiu d'aquí? Que potser hauríeu de fer més assignatures que són bàsiques i que no esteu fent o...

A5: Jo per exemple, amb el nostre cas de llengües aplicades, és que ahir els hi deia a elles és a dir nosaltres el que fem es lingüística aplicada llavors em donava la sensació que tot i que sigui lingüística aplicada i que volen distingir una mica de la lingüística teòrica i tot això, que ens faltin assignatures bàsiques com morfologia, fonètica, fonologia sintàctica, perquè ho vas fent una mica segons en quines assignatures però després a les optatives una mica i tal però et sembla que en comptes de segons quines assignatures com hem dit abans, de *relleno* mm.. falta aquesta base fonamental que potser la gent entra amb unes expectatives que llavors no es compleixen i està menys motivada, no sé.

A12: O no, això que heu dit de la interpretació que només hi ha un parell d'optatives que ho ensenyen i crec que serà graciós quan vulguem trobar feina d'interpretació i veiem que hem fet una optativa, perquè sa altre gent va demanar a un professor si hi hauria més optatives o més assignatures d'interpretació i mos van dir que per llengua de signes òbviament sí, però que després, és a dir, ells no ens preparen per ser intèrprets, sinó pues màster d'interpretació que ni es fa aquí. Per tant, estem pagant una pasta, pagant interpretació en ses títol, i sa gent, per exemple a mi m'interessa més la interpretació que sa traducció i només mos enfoqueu a traducció i és com...

A2: respecte el que deia ella de que faltaven assignatures com base (*referint-se a la A5*) jo crec que faltan moltes classes d'idiomes. O sigui, jo quan vaig començar la carrera tenia més nivell

d'anglès que ara que porto cinc anys a la carrera. O sigui, et donen quatre trimestres o *algo* així d'angles i quatre d'alemany i no tornes a tocar l'anglès, poder a les classes de traducció, però tampoc aprens anglès, sinó que aprens a traduir i dius; "vale sí, en principi et diuen que l'anglès i els idiomes els has de fer pel teu compte, però realment ja es veu que hi ha un problema d'horaris molts cops i no tinc temps d'anar a una acadèmia i pagar-me l'acadèmia, i que amb 2.000 i pico d'euros de matrícula i com ho aprens? Igual que l'alemany. Jo faig alemany i me'n recordo que va ser molt frustrant perquè en principi, tots vam entrar amb un nivell molt baix, la majoria i el segon dia de carrera t'exigien un nivell molt alt que ningú tenia. Llavors, la professora crec que se n'adonava que no teníem el nivell, i tot i així, no reordenava les classes com perquè tothom pogués accedir o pogués passar les classes normal. Crec que a lo millor, si treus aquestes assignatures, no cal tenir vuit assignatures de traducció, sinó fes assignatures que realment serveixin i aprenguis idiomes que és amb el que realment acabaràs treballant. O sigui, a mi ara mateix em fa vergonya.

Entrevistadora: i per exemple vosaltres... ai perdona, no havia vist que havies aixecat la mà...

A11: O sigui, fent el doble grau, jo en algun moment del curs vaig voler mirar els plans d'estudis perquè estava fent assignatures que no entenia com introducció a la universitat i a la comunicació que bé, jo això no ho faig, però bé, vaig intentar trobar el pla d'estudis però no el vaig trobar perquè es veu que l'han renovat i que en certa manera em sembla bé, però després vaig mirar un poc i bàsicament és el mateix pla d'estudis que han mogut ses assignatures de trimestre i els hi ha canviat ses nom. I clar, jo quan vaig veure això, vaig veure que el pla d'estudis era nom vaig dir; "bua! Que *guai*, a lo millor ha millorat!", i al haver tantes assignatures així a lo millor sa organització canvia, no sé què, i vaig mirar-lo i res.

Entrevistadora: I creieu que el fet que professorat de les vostres carreres, veient aquests problemes amb el contingut de les assignatures estan formats per la docència i veieu que a vegades els hi falta contingut o ganes, que us incentivin o us deixin de motivar per anar a classe?

A1: Yo tuve hace nada una asignatura de política, que la profe era la primera que daba, y entonces, primero que la organización era un poco todo sobre la marcha y después que ella es traductora y abogada y entonces nos hizo muchos contenidos de derecho, que está *guai* porque aprendes no?, pero... claro, no nos dio mucha terminología que era lo que en realidad estábamos buscando. No sé tu tienes un contrato delante y lo que tu quieres es traducirlo con la terminología y saber como hacer esto. Y fue como un poco así. Entonces claro, se ve que a ella

le habían informado mal y así, y no acabo siendo algo... no sé como decirlo, no acabo aprendiendo nadie mucho. Aprendimos derecho.... pero que lo buscas a internet y lo sabes...

A7: Yo creo que también es depende del profesor. Hay profes que tu disfrutas mucho las clases ya que lo explican muy bien y hay otros que no. También hay profes que llevan enseñando mucho tiempo que se les da un poco mal y otros que se les da muy bien, porque yo tuve una profesora con mucha experiencia dando clases y el resultado fue malo no, malísimo, y tuvimos otra profesora que se llamaba María, que era la primera vez que enseñaba y era buenísima.

A8: Jo crec que, que els professors estan una mica com nosaltres en el tema dels recursos, que n'hi ha alguns que si que fa molt de temps que ensenyen i que ensenyen el seu àmbit, però n'hi ha d'altres, que no ensenyen per primer cop, i a més coses que no són del seu àmbit. I se'ls hi dóna aquesta assignatura i ho han de fer i... suposo que no els hi faciliten els recursos necessaris ni el contingut necessari i llavors, enfoquen l'assignatura com ells poden.

A2: Jo crec que en general els professors són investigadors i no tenen temps per dir el que volen ja que tot això els hi dóna la *uni*. I crec que com a molt, el problema que pot haver-hi és que gent que en el seu àmbit no són professors, però donen dos o tres classes a la setmana i són molt bons, perquè treballen no sé, a la Vanguardia, i fan traducció de veritat, i clar, aquesta gent no té vocació per donar classes. Llavors, pot ser molt bo, però a classe dius és que *qué mal*...

A6: També.... el tema és que donem molta culpa als professors quan en veritat és de la universitat, sobretot en la gestió acadèmica que es nefasta, perquè una persona que s'està doctorant, fa pràctiques a la Pompeu i a lo millor, està per fonètica i el posen a fer documentació. I està allà a la classe patint, perquè està fent un contingut de merda que no li agrada, i està ben obligat perquè és el que li toca perquè s'està doctorant i no hi pot fer res. Llavors, no sé potser que obrim altres opcions i posem a doctorats a assignatures que encaixin una mica més perquè si que hi ha gent que no és el seu àmbit i et fa una classe perfecta perquè està motivada o és feliç i posa empenyo però n'hi ha d'altres que no i entenc que no et surti perquè no és el teu camp i no t'agrada i aquestes coses i estàs obligat.

A11: Bueno, nosaltres hem tingut dos trimestres a una professora de francès que era la primera vegada que feia classes i ella ho va dir es primer dia de classe, però era amb francès i sabia el que feia i tot el que ens va ensenyar era molt útil, tot i que hi havia coses que jo ja sabia. Però en canvi d'anglès que tenim professors tots catalans o espanyols... no sé, però et trobes que has fet classes de francès amb un professor i que has après un munt perquè és sa primera vegada que fa classes i després una professora d'anglès, que és d'aquí que té un anglès que dius; "no sé

d'on ha sortit", no sé com estàs donant classes d'anglès a futurs intèrprets, i... clar te trobes aquesta cosa tan il·lògica, de que m'està fent anglès, que en teoria és la primera llengua que fas una persona que es d'aquí i que no em pot ser 100% útil, i que dius; si són capaços de trobar gent francesa, perquè no són capaços de trobar gent que parli anglès nativament? I ...

Entrevistadora: I per exemple, per vosaltres què us falta perquè les classes us siguin *motivants*. Quines característiques us falten per dir aquesta classe per mi és perfecta? En relació amb el professorat, el contingut, entre d'altres

A6: Jo per mi, en primer lloc haurien de donar la opció de fer avaluació única o continuada, perquè està a totes les universitats menys a la nostra. A mi el que em passa és que si a mi em diuen que si no vinc al 100% de les classes no puc tenir tota la nota, a mi això ja m'està desmotivant, perquè a lo millor hi ha algun dia que no puc venir perquè no em ve de gust, però hauré de venir perquè d'entrada vull optar al 100% de la nota.... i crec que una mala manera de començar. Llavors, a part d'això... mm... si una persona ha de fer un canvi de seminari perquè treballa o perquè se li solapa amb una altra assignatura, deixa-li fer perquè és que no guanyes res, obligant a encasellar a una persona amb un horari que *no puede*.. mm... són petites coses, que no són de contingut, sinó d'entorn, que et fan encarar l'assignatura d'una altra manera i després ja... que estiguin els recursos disponibles a l'aula global, *ehh*... mm.. si no has pogut fer classe o aquell dia no has pogut donar el contingut doncs penja-ho per favor mmm...

A10: És que tot això que dius és que passa. I no només això, perquè moltes vegades els hi dius al professorat el teu raonament i per exemple, potser treballes un dia i tens un examen aquell dia, i et diuen; " doncs canvia la feina dia" i és no gràcies perquè hauré de cobrar 50€ menys. I si no t'ajuden amb tot això, acaba cremant moltíssim i tot això et va desmotivant i acabes no anant a classe. Ja que no tens ganes de passar tot aquest calvari i a més no en tens ganes d'estar *borde* tot el dia i molesta molt. I tampoc posen, tampoc et diuen com funciona, *bueno*... l'AVALDO, però clar l'AVALDO perquè serveix? Perquè els *profes* continuen treballant igual.

A6: I ells s'entren del que poses a l'AVALDO...

A10: Ells saben el que fiques?

A6: Ho venen com que és anònim i una amiga nostra que és companya de classe va anar a una reunió per veure perquè havia suspès i va dir; "perquè tens el treball malament i perquè no t'agraden les meves classes?" vull dir que...

A1: No és anònim en serio?

A6: Crec que el que poden fer, és quan tenen una puntuació baixa poden excedir als comentaris i et justifiquen que no treballaràs més o amb nosaltres, o et reduïm el nombre de classes perquè tal, tal, tal... i em.. és anònim no?

Entrevistadora: Sí, sí, és anònim aquest grup de discussió.

A6: doncs, si, va ser així del pal amb la meva amiga Laura que li va dir; “perquè no t’agraden les meves classes, què trobes que canviaria i què trobes que he fet malament?” i això només es fa que ella hagi llegit l’AVALDO. A mi no em sorprèn tantíssim i menys amb aquesta casa, que voleu que us digui.

(diverses persones de la sala riuen)

A6: Però jo us ho dic perquè ho sapigueu i perquè aneu amb compte.

Entrevistadora: Creieu que potser el fet de tenir un contacte més directe amb el professor a les classes i fer les classes més reduïdes amb menys nombre de persones us motivaria més perquè aprendríeu més o creieu que la mida de la classe ja és idònia?

A12: Per mi són massa grans. A seminaris aprenem molt més, Bueno, depenent del professor sempre, però aprens molt més que no a classes més grans. Tot i que a llengua de signes me passa que aprenc moltíssim a classes grans, perquè és molt pràctic i se nota que els professors estan més motivats. És la única classe que em passa.

A6: jo crec que en la nostra carrera la mida de les classes ja està bé, perquè tampoc som moltes perquè som com... 60? I a la classe ja hi va la meitat, i que per tant, ja va bé. Si que a traducció són molts més, però per nosaltres, la mida de les classes ja ens va perfecta. Crec.

A7: Igual tema seminaris, quan hi ha molta gent, si que falla... I a vegades també ens passa que anem a classes més petites pel nombre de gent que ha d’assistir i posa que som una classe de 25-26 persones i anem a una classe que és per 20 i després si que es un *show*.

A11: bé, jo o sigui, no és 100% el que s’està xerrant però entenc que és com, que en un grau que és tan pràctic, en certa manera mos trobem que fem moltes classes teòriques d’una hora i mitja on te *n’enteres* un segon del què diuen, o sigui que pots entendre tu les coses que diuen en menys d’una hora i mitja i en canvi et trobes amb un seminari, on fas coses pràctiques fas moltíssimes coses, i arribes a una hora i et diuen; “ai és que no tenim temps de fer coses” i dius; “pues gira-ho”. Sa gent no t’escoltarà una hora i mitja i el que pots fer és gira o fes seminaris que siguin més llargs amb coses més pràctiques i que siguin més útils. I els *profes* de seminaris

vulguis o no, sempre són més joves i tracten amb més ganes i ho notes més, i fes classes que siguin més curtes i que vagin més al grano. Perquè sinó... no sé...

A5: Bueno, això que diu ella, hi ha assignatures que sí que passa que es fan seminaris d'una hora i mitja i classes d'una hora, i que llavors mm.. nosaltres no sé a quines assignatures a l'AVALDO o amb el professor ho vam parlar que si que s'hauria d'afegir, i potser jo crec que si a més assignatures que són molt més pràctiques que no pas teòriques, que es fes això, la gent si que estaria molt més motivada perquè la gent tendeix a anar més a les classes de seminaris que no a les de grup gran, i això sol passar jo crec a totes les carreres. Però clar, si ho enfoques diferent...

A11: Nosaltres de fet, es trimestre passat vam tenir una *liada* amb una assignatura de Traducció però lo únic que va fer la *profe* en tot el trimestre, va ser a no sé quina setmana, a la quatre o a la cinc, va dir que el grup gran amb aquelles mides no li agradava i anem a fer una hora de seminari i la classe de dues hores, es va dividir en dos grups d'una hora que és com si fos un seminari i després un altre dia fèiem un seminari. Això volia dir que fèiem dues hores només de traducció però també lo positiu era que érem poca gent i te *n'enteres*, que amb altres classes això no passava.

A8: Sí, exacte, i el meu comentari anava cap aquí, que depèn molt del contingut, que si el professor fa un contingut més pràctic en el grup gran, és que ens serveix moltíssim i em sento que estic aprofitant les dues hores o la hora i mitja i fins i tot no he d'estudiar per l'examen perquè ho he posat en pràctica i em queda tot. I te motiva d'una altra manera.

Entrevistadora: I creieu que la durada de les classes és la òptima o una classe dura massa o us falten hores per a profunditzar?

Entrevistador: I també les pauses, veieu que no feu pauses o que us en falten o per dinar, si teniu suficient temps...

A6: Nosaltres en el grup gran, Bueno en el meu cas no he fet mai un grup gran de dues hores, i sempre són d'una hora i mitja, llavors, en teoria tenim com mitja hora per decidir que fem i normalment es fa un hora i mitja compacta. I aquesta mitja hora està molt bé. I els seminaris sempre és una hora, o *bueno*, quan fem una hora i mitja quan fem una hora al grup gran, vull dir. Crec que fer menys d'una hora o més d'una hora i mitja és improductiu.

O3: Jo crec que els professors haurien de poder decidir quan haurien de durar les seves classes. Si tu tens, per exemple una assignatura típica del trimestre amb menys contingut no tens perquè fer una hora i mitja de grup gran si no hi ha contingut, però també perquè la gent no va a classe.

En canvi, si estàs a setmana tres o setmana quatre, i tens un parcial d'aquí dos setmanes on necessites contingut, també està bé que el professor pugui utilitzar aquestes dues hores.

Entrevistadora: I a vosaltres us agrada el mètode Pompeu de tres trimestres i que s'adequa a la vostra carrera...

A7: a mi m'agrada aquest mètode el primer trimestre, però quan aquest s'acaba i venen el segon i comencem el tercer, no hi ha un *parón* que diguis tu...

A10: Un cap de setmana.

A7: I no sé, a mi en part m'agrada perquè és com que siguin poques setmanes i tens més possibilitat de fer més assignatures, i les optatives i així, i va més bé, perquè pots mirar més àmbits. Però també que entre el segon i tercer trimestre no hi ha descans...

A5: Bueno això depèn de l'any...

A7: Però per exemple, penso que es comença tard quan es podria començar una mica abans i també acabar una mica abans, perquè hi ha exàmens que són fins a finals de juny.

A2: O sigui, independentment ja de les setmanes i mira estem a la universitat i dius *te jodes* o el que sigui, crec que fer assignatures en deu setmanes està bé, que si que tens més varietat en el moment d'escollir més assignatures, on també en fem moltes que no serveixen per res, però crec que en deu setmanes, entre que la primera no hi ha seminaris i la última és de repàs, crec que comences a veure l'assignatura quan ja s'ha acabat. I hi ha assignatures que són *guais* que les estaria fent tot el curs, però tens realment, 8 9 setmanes que realment són 16 hores o així que és que no tens temps de res llavors, que sí, que tens moltes assignatures que si que obres la vista, però que no a profunditzes en res.

A10: Relacionat amb això que has preguntat, és que em molesta molt acabar després de Sant Joan, perquè si vull buscar una feina d'estiu... me les haig de veure perquè *poder* em coincideix amb exàmens o amb classes i ja està ja no he pogut no pots agafar aquesta feina, i ja m'ha passat tres anys el mateix, on no he pogut agafar moltes feines perquè he tingut exàmens en aquelles dates.... i molesta bastant. No només això, sinó que el sistema de trimestres no acaba de funcionar bé perquè tens assignatures que potser amb dos setmanes les tens fetes, com podrien ser Informàtica o altres assignatures que en tres setmanes no veus la meitat del què hauries de veure. Llavors, que potser ens ho hauríem de plantejar d'una altra manera o bé organitzar que aquestes assignatures més fluïxes siguin dos setmanes de cada cosa o sinó que hi hagin

assignatures que s'hagi de profunditzar més que li posin més hores, no sé. Però s'hauria de mirar...

A5: Bueno si jo voldria dir que a mi si que m'agrada perquè trobo que, que si que m'agraden els trimestres, però també és el que diu ella, que potser hi ha assignatures que haurien de durar dos trimestres i que realment no ho duren però per mi és pràctic que hi hagin com tres períodes i no tres com tenen les altres universitats. Bueno, a mi crec que m'afavoreix.

A4: A mi també em va bé, el que passa és si que el que no hi estic d'acord és que les recuperacions siguin totes al juliol. A més hi ha facultats que les fan abans i lo que diu ella, que a mi també em va molt malament haver d'anar a fer una recuperació per la feina el 7 de juliol, perquè em va fatal i he de demanar aposta un dia de feina perquè he d'anar a fer un examen i hauria de ser al final de cada trimestre o... acabar abans i que fossin a finals de juny.

Entrevistador: i... ai perdona

A11: Bueno, jo una cosa, o sigui jo crec que veuria real la possibilitat d'haver-hi avançar-ho tot una mica, perquè abans de la Mercè per mi seria perfecte, perquè començar tan tard tampoc li trobo sentit, però després els exàmens haurien de ser a principis de desembre i ens trobaríem igual amb el problema que tenim amb el segon i tercer trimestre. No crec que es solucionés tampoc.

A6: Però tu ja has començat abans, perquè fas primer... nosaltres comencem més tard.

A11: Jo he començat igual que tothom... vàrem fer la presentació..

A6: No... primer comencen com els nens i després comences el 26... perquè vosaltres feu primer i nosaltres comencem molt més tard.

A11: Vàrem fer la presentació del primer dia de curs abans de la mercè i després vàrem començar.

A6: Però si clar, tots comencéssim com els nens, al 12... setembre... avancem! Quin dia vam començar nosaltres?

Entrevistador: El 25-26.

A11: per això, però vàrem començar *noltros* i el 25 la teoria i el 15 vàrem tenir la presentació, però és que va durar com mig dia.

A6: Imagina que comences el 12 de setembre, i li treus aquests dies al juny.

A11: Clar, però després hauries de fer els exàmens a principis de desembre i tindríem mig segon trimestre al desembre i després la resta de trimestre gener i febrer, faríem els exàmens al febrer i la resta de trimestre quedaria partit. Per tant tots els trimestres estarien partits perquè la pasqua també ho tallaria tot.

A10: Però no és un problema que ens divideixin en nadal... així acabaríem abans.

A11: Però ens estem queixant que no tenim temps de descans, però després estem demanant no tenir vacances perquè ens duguin Sant Joan. No té sentit. Em sembla coherent.

A1: No lo estamos hablando pero este sistema perjudica mucho cuando haces erasmus porque tu vuelves y has hecho exámenes y ya tienes exámenes de aquí de asignaturas que aún no has empezado a cursar o te has tenido que ir para hacer exámenes aquí en la Pompeu y esto es un lío. Y no sé si esto aún no os ha pasado, pero yo llegué a... Bueno al destino... yo me fui a Polonia, y me pusieron en el departamento de italiano. Y yo me pregunto; “por qué estoy en el departamento de italiano digo si yo no he hecho esto?”; “porqué tu universidad ha firmado este contrato y dice que tu tienes que estar en el departamento de Italiano” y yo es que ni mi universidad hace italiano ni hace nada... *(fa aquesta última afirmació amb veu d'indignació)*.

O3: Bueno amb aquest tema del funcionament de per trimestres, jo crec que està mal enfocat. Jo crec que està molt bé que sigui per trimestres perquè et dona certes facilitats però hi ha una cosa. Si tu suspens una assignatura el primer trimestre l'has de recuperar entre les setmanes del 15 al 24 de juliol i això està molt mal enfocat, perquè més d'una vegada ens hem trobat a Barcelona un 24 de juliol i no poden. I això crec que està molt mal enfocat, perquè tu una assignatura que no l'has entès i no se't dona bé, que et farà pensar que en sis mesos de no fer-la podràs aprovar-la sense l'ajuda d'un professor. Això és el que em sembla malament.

Entrevistadora: Quan creieu que seria idoni fer aquestes recuperacions?

O3: Després dels exàmens clarament.

A4: És que quasi totes les carreres ho tenen dos setmanes després dels exàmens...

A5: Hi ha molta gent que té les recuperacions al començament dels altres trimestres.. i nosaltres no sé perquè són al juliol... això crec que és el problema és que al nostre campus els d'enginyeria també ho fan així. És que jo conec gent que fan enginyeria i que es passen el mes de juliol a Barcelona perquè tenen 50.000 recuperacions i és *en plan*... tenen un mes de vacances.

A11: Però una pregunta, això no és també una putada per els professors? O sigui si ho pensem, nosaltres també nos queixem però els professors es deuen queixar. I per això crec que és una cosa fàcil de solucionar de cares a la universitat...

A6: Els *profes* han de treballar igualment el mes de juliol i a ells els és igual estar al despatx o fer la feina a l'examen. Vull dir que *ni fu ni fa*. El tema és que nosaltres som els que paguem i que nosaltres som els que ens fotem. I això crec que hauria de ser la primera motivació per solucionar-se. Vull dir... ni pobre ni res.

A7: A més molts dels *profes* és que tenen altre feina, i que per tant estan treballant igual.

A6: Perquè els associats tenen una altre feina tia... jo tots els associats que conec són els que acaben fent feina molt important.

A10: Tenen una altra feina perquè la seva feina de professors i no els hi dona diners.

Entrevistadora: tema continguts, creieu que els continguts que us donen els professors estan desfasats o estan actualitzats? Veieu que tot el que us estan ensenyant es pot aplicar a temes del dia a dia, al món laboral, entre d'altres àmbits?

A10: jo penso que sí que està bastant actualitzat, vull dir que sí, per exemple moltes vegades ens parlen sobre mètodes de subtitulació o traduïm un capítol dels Simpson o... que si que fem coses molt actuals. Penso jo. O per exemple l'assignatura que vam fer el trimestre passat que era en català, que era llengua i gènere i parlàvem de coses molt actuals i això és correcta, penso jo.

Entrevistadora: I tocant el tema materials vosaltres en el moment d'estudiar, feu servir els vostres apunts com a recursos i materials d'estudi o aneu a altres *repositoris* o webs que no formen part de la Pompeu?

A5: de llengües aplicades no n'hi ha d'això. *En plan* patata brava o això?

A7: Jo crec que a vegades les úniques coses que pots trobar són exàmens d'altres anys...

A6: però que els has d'agafar amb temps perquè llavors no està disponible.

A5: Però apunts i això normalment, en el nostre cas, tothom agafa els que tu tens de classe perquè no hi són enlloc.

A6: I si s'actualitza tot el temari de l'assignatura ho has de fer tu anant a classe.

A9: Jo sí que utilitzo molt els meus, però he tingut molta sort que hi ha gent d'altres anys que m'ha passat els seus i això ajuda vulguis o no.

Entrevistador: I els materials que us proporcionen els professors, en general estan bé, ben organitzats, són bons o creieu que no us els proporcionen depenent de l'assignatura...

A7: A mi hi ha una cosa que em molesta, Bueno no em molesta, però a vegades que hi ha assignatures que et donen els apunts, però has de pagar pels apunts, i perquè he de pagar pels apunts si se suposa que tu m'has de donar els apunts...

Entrevistadora: El professor?

A7: Sí, sí... has d'anar a la reprografia i pagar pels apunts...

A6: I et donen com un dossier... són com els llibres que et donen.

O3: jo crec que a vegades és un caos, perquè hi ha professors que te posen mil apunts i mil recursos i vinga! Ja t'apanyaràs tu. Tens un *power point* que és temari de classe, després tens tot de recursos i tot d'enllaços que a veure que són. Després un PDF de 150 pàgines escanejat d'un llibre i et diuen que llegeixis de tan a tan.

A7: nosaltres a francès teníem uns apunts que havies de pagar i t'ho justificaven en què allà hi havia activitats també i que per això te'ls havies de comprar.

A10: No i a més aquell llibre d'anglès que ens havíem de comprar que costava com 40€... aquell d'activitats...

A11: o sigui, és el mateix com que la visió que tinc jo que l'any passat estava fent segon de batxillerat i utilitzava una plataforma a classe, que potser vosaltres no ho heu utilitzat mai, però és de *google* i com molt maco tot i molt lògic saps? I jo partint d'això, que tot era molt lògic de fer servir on es publicaven totes les coses que tu després podries consultar. Però per lo mínim hi havia una plataforma on estava tot organitzat i on s'entenia molt. I jo ara m'he tornat a sentir que el *moodle* que havia fet servir el primer i segon d'ESO que estava molt mal organitzat i que molts professors, quan tota la classe està recollint t'avisen que han penjat alguna cosa i algun document i ho veus i té com 300 pàgines i tu no entens el què has de llegir, el perquè, quina part he de llegir ni quina finalitat.. i que sí, que estàs a la universitat i saps que has de treballar, llegir i estudiar coses, sí, però si em penges 10 documents de 8.000 pàgines, és que tenim deu setmanes i tenim més assignatures i tenim vida.. o sigui.. això.

Entrevistadora: I parlant del tema de tipus d'avaluació, creieu que la vostra carrera està bé que se us avaluï a partir d'un examen o preferiu que es facin servir altres metodologies? I el fet que hi hagi examen fa que us motivi més l'assistència a classe?

O3: jo els exàmens segueixo pensant que està en part bé fer-los i fer treballs perquè ens avaluïn d'alguna manera. Lo únic que veig en la nostra carrera és que alguna cosa va malament, perquè és una carrera molt subjectiva i traducció té moltes maneres d'interpretar les coses i m'he trobat que he suspès molts de treballs perquè no he posat la interpretació que veu el professor. Però és això, que no es valora el teu coneixement sinó el que volen que posis.

(es van sentint uns sí com recolzant el que s'acaba de dir)

A5: Jo crec que Bueno, nosaltres sempre tenim, avaluació contínua que normalment l'examen és 40-50 i 40-50 treball. Llavors, molt bé que ho vulguis fer avaluació contínua, però llavors has d'aprovar l'examen final obligatòriament per aprovar l'assignatura, que... a mi em sembla bé que facin exàmens, però... potser s'hauria de replantejar una mica això que no sigui aprovar l'examen però que si treus un 4 o això ja et comptin. Però hi ha gent que pot tenir un mal dia o el que sigui i ja he suspès l'assignatura i potser de les pràctiques o de l'altre 50% tens una mitja boníssima i per... un mal dia de l'examen o perquè l'examen és difícil, llavors suspens l'assignatura. Això per mi està una mica mal enfocat.

A2: O sigui jo crec que si, independentment de l'assignatura s'ha de fer examen o no, i fins i tot hi ha assignatures que no hem tingut examen que dius: "bua! No he après res!" perquè realment no m'he posat a estudiar perquè he fet un treball. Però per un examen que és de traducció, quasi tots els exàmens que hem fet són irreals, amb un diccionari, ja que mai et trobaràs amb aquesta situació. O sigui, quan tu estàs fent traducció, agafes un ordinador, on tens tots els recursos al teu abast i... arribes a l'examen on en una hora i mitja has de traduir un text amb un diccionari amb anglès-català, català-castellà i es com... o sigui portes tot el trimestre amb els correctors, i totes aquestes eines i... jo he suspès assignatures perquè no sé, perquè hi ha assignatures que no fas servir diccionari i sincerament, no sé quin és el raonament per fer-ho així...

A12: Exacte, per exemple nosaltres ara tenim una assignatura que és de traducció d'anglès a català i no mos deixen dur diccionaris i és com mem; nosaltres a una feina en el futur si que haurem de tenir un diccionari perquè *vamos*, sinó és que l'exigiràs tot el temps i és com; "no, no! Tindreu un glossari", vale però això és nivell d'anglès. Si jo no tinc aquest nivell suspendre per això i això em diu que no sóc una bona traductora? Això me fot un munt. I això de que és

subjectiu crec que es tant subjectiu m'agradaria que abans ens fiquessin els criteris de; "per això es reten tants punts, per això tant..." i així en el moment de veure s'examen entendre perquè he tret un cinc. I així té més lògica jo crec.

A8: Jo dos comentaris. El primer és això, que he trobat a faltar que els criteris no són coherents moltes vegades i estaria molt bé això de tenir una *check list* on digués: "baixaré tants punts per aquest tipus d'error i tal". I després l'altre, que de cara a llengües estrangeres suposo que si que... que... millor fer exàmens amb recursos, però de cares a les llengües maternes jo crec que gràcies a que l'examen és sense recursos han millorat moltíssim les nostres llengües maternes i és un valor afegit que tenim nosaltres, per demostrar d'on venim i crec que una base sense recursos també s'ha de tenir molt sòlida, per traduir. I que ho podem aconseguir gràcies a algunes assignatures que fan exàmens sense recursos.

A6: primer no sé, primer fins a quin punt deixes de tenir la base més sòlida amb eines.

A8: Com?

A6: Amb eines. Vull dir, crec que no perquè facis un examen sense eines la teva base canviaria molt.

A8: No, no, tens raó, però jo també faig referència a tot el procés.

A6: Per mi el que no té sentit, és que les classes siguin amb tots els recursos al nostre abast i que després quan fas l'examen no en puguis utilitzar cap. Això sí que no té cap sentit.

A8: ja...

A6: I això també perjudica molt a aquelles persones que es senten més segures si estan recolzades les seves respostes amb una guia i això.

A2: I que pots tenir una base però arribar a una assignatura on necessites una paraula amb anglès que no la saps i...

A8: Clar, és que jo ho deia només amb català i castellà...

Entrevistador: Creieu que com més assistiu a classe més bona nota traieu, i que per tant hi ha una relació entre d'anar a classe i treure bones notes?

A11: No, gens. O sigui, jo personalment vaig a classe però anar a classe no vol dir res. o sigui això, tu tens es *twitter*, tens es grup de *whatsapp* on estan xerrant, tens no sé... al final no estàs atent del tot. Jo vaig anar a totes ses classes de castellà, i quan vaig mirar ses *power point* per

estudiar per ses examen vaig pensar; “què és això? No he vist aquesta diapositiva en ma vida!”. I dius, si era a classe ho hauria d’haver vist, i sí, que anar a classe no vol dir res. perquè tornant a lo del grup gran, tu vas a una classe d’una hora i mitja que el *profe* està xerrant i normalment acaben donant voltes a lo mateix i ja ho entens.

A5: Jo ho vaig diferent. Jo crec que si que influeix. Perquè per molt que tu no vaig a classe i tu a casa teva et miris el *power point* i tot això, a classe potser comentes un cas concret i esteu parlant una mica de com s’ha de resoldre x, o et donen més teoria del que hi ha penjat, i el que tu podies fer i a part que a mi per exemple m’ajuda molt ser a classe i em queden molt les coses si tinc el professor que m’ho explica i tinc dubtes. En canvi siestic a casa meva mirant els apunts potser no m’enterro de res perquè no he escoltat l’explicació. Jo crec que si que influeix bastant.

A8: Jo penso que també, però que també és subjectiu i que depèn de la manera en que tingui cadascú d’estudiar. Si, a mi també em queda molt millor de fer casos pràctics a classe i demanar dubtes i ampliar el coneixement, contingut que estem donat a classe eh... i després potser em va millor així perquè després ja no he d’estudiar tant teòric que no m’agrada. Però després és molt subjectiu, perquè hi ha gent que realment li queda més llegint, fent esquemes, buscant recursos...

A6: Jo penso des de la meva experiència de primer i segon de carrera, d’haver-me saltat moltes classes, moltes. Llavors... *amm..* hi ha una cosa que he de reconèixer, que les classes que em saltava, n’hi havia algunes que m’anaven bé igualment, perquè no tenien dificultat, però d’altres, que en el moment de l’examen, no hi ha cosa que em faci més ràbia que la professora o un professor que digui; “aquesta pregunta no la podrà respondre tothom perquè la vam fer a classe”, i si no has estat a classe no saps de què va aquesta resposta. Llavors, com que tots els continguts que han penjat, no inclouen moltes de les coses que fan a classe, tornem a estar al mateix, i tot canvia i llavors, la palmes.

Entrevistadora: I per exemple, com aneu superant aquelles assignatures on no heu anat a classe? per exemple amb el teu cas, com t’ho has fet? Demanant apunts, a partir dels *power points*...

A10: amb el que hi ha a l’aula global i sinó vas preguntant als teus amics i amigues, que per això són amics i amigues dius; “doncs escolta, això que?”, i moltes vegades quedo per estudiar i això és molt útil. És que a vegades es traducció, i si has estat quatre anys traduint i et saltes una classe de traducció doncs tampoc te’ns surt tan malament.

A9: Sí que passa que moltes assignatures donem una forta part teòrica, però que després l'examen és traduir i ja està. I llavors, com que ajuda... si que és veritat que potser, dos o tres punts són de teoria, però... són més irrelevantes.

Entrevistadora: I creieu que per vostres la carrera està sent un repte intel·lectual o una cosa assequible que aneu fent i ja està?

A9: Però és que 0 repte intel·lectual. Si que dius; “bua! Ara em fico a estudiar” però res.. vull dir... jo el que més por em feia quan vaig entrar a la carrera era que fos massa difícil i no.. no és això. Sinó que el repte és no cremar-te per tota la resta de coses que poden succeir en aquests quatre anys.

A2: jo realment, havia tingut aquesta visió amb traducció, perquè jo vaig fer dos anys de traducció i tercer vaig començar a fer llengües aplicades i crec que hi ha molta diferència. Per mi traducció és una merda i està molt mal feta, i realment és molt desmotivant la carrera en si, perquè passen els quatre anys i no has après res. En canvi llengües aplicades realment, jo no vaig començar a agafar gust a anar a classe fins que no vaig començar llengües aplicades. Perquè realment veus que vas a classe i aprens coses i és un sentiment totalment contrari que jo tenia de la carrera de traducció. Però realment hi ha una diferència molt gran i el canvi ha sigut en que tu arribaves a casa i deies; “òstia!”, tot i que hi ha assignatures que no... però hi havia altres que deies; “que *guai* que estigui fent això i que realment és *algo* que serveix per alguna cosa”.

A5: Bueno, sí, això és el que volia dir que ella (*referint-se a la A10*) ha dit molt ràpid que per traducció no, però jo veig molt clar que nosaltres si que hi ha un repte intel·lectual bastant gran, perquè tenim assignatures molt diverses i... que són temes més... no teòrics tampoc, però... són com que tractem molts temes diferents i llavors et guanyes com molt de coneixement en àmbits diferents, i llavors, crec que si. És que tampoc sé com dir-ho. Per exemple, me'n recordo que l'any passat tercer va ser brutal, les assignatures que teníem de alt nivell de dificultat i quan acabaves veies que havies après i que ha valgut la pena aquestes assignatures.

A7: i... Bueno jo crec que.. poder no té res a veure però el que ha dit ella que... potser traducció no és tan.... però si que noto que no sé perquè la universitat en l'àmbit oficial i també més administratiu o qualsevol cosa, sempre li dóna més preferència o més pes a la carrera de traducció i a nosaltres som com la merda del campus. I realment la nostra carrera té més pes que traducció. Lo siento però es así (*alguns de la sala comencen a riure, sobretot la persona número 6*). Es que es verdad, porque tiene muchas mas cosas y nos tratan como si fuéramos tontos o algo.

A6: Vinga, vosaltres que sou seixanta, vinga de tardes! Compartir horaris, per què? Vosaltres de tardes!

A7: I a veces molesta, perquè hi ha coses que els de traducció tenen que a mi m'interessen i que jo no puedo tener. Y yo no puedo hacer depende de que optatives y... es que igualment, todo el tema administrativo... o sea es una cosa... que somos la ultima mierda.

A12: Sí, el que ha dit ella, jo crec que igualment que estigui a primer, a mi em costa traducció i per tant per mi seria un repte, però *trob* que s'aprèn molt més a llengües aplicades que a traducció i només he vist una assignatura. Però per exemple, la professora que ara tenim només mos posa imatges de pel·lícules i va reflexionant en el moment i és com: "wow! Si no hagués anat en aquesta classe potser sa primer no em vaig *enterar* de res, però sa segona o sa tercera o sa quarta, com que ja vas agafant" i si realment tothom hagués vist aquesta pel·lícula o no mos hem llegit tal text, anar a classe no serveix de res perquè parlarem d'això, i no mos llegirem una cosa que ho podríem llegir a ca nostra. I per tant trobo que té sentit. En canvi traducció no m'està matant...

A2: Jo crec que a traducció et donen com tot molt fet i que és tot així, i no és una carrera que hagi de reflexionar tu i ser crítica amb el món. Sinó que té aquesta part de no reflexió que si que la trobes a llengües aplicades. Que tens com la teva veu d'això si que m'agrada, això es podria canviar... pues no sé.

A6: Jo crec que hi ha unes diferències molt fortes entre les assignatures dels primers anys i les de tercer i quart perquè.... ahh... hem fet assignatures que literalment a l'examen, hem hagut d'analitzar llengües inventades o llengües maia morta de fa més de 400 anys i també hem tingut assignatures a primer i segon de documentació de: com citar un capítol llibre i... si no ho saps fer t'espaviles i et trobaràs que si no ho fas bé et trauran punts en x treball i ho aprens pel teu compte.

Entrevistadora: penseu que a vegades per culpa de la càrrega de treball us heu saltat classes que teníeu ganes d'anar?

A4: Jo només un cop

A10: Un cop només?

A4: si, però perquè va ser un dia que vaig tenir un problema i se'm va oblidar que tenia una pràctica i però sinó no.

A5: Jo crec que això depèn molt de l'organitzat que siguis. Jo sóc molt organitzada i mai m'he saltat una classe perquè m'he oblidat de fer un treball o entregar x coses. Però si la gent es dedica a fer les coses a última hora no m'estranya.

A6: Jo ho reconec eh... que sóc un desastre de persona i que sempre acabo anant a última hora i per tant m'acabo saltant més classes de les que voldria perquè em ve de mitja hora per entregar-ho.

A7: jo.. si me lo salto es porque digo; "para ir a esta hora" però yo soy mas de estudiar por la noche y si que a veces voy a clase, però voy adelantando otras cosas.

A10: No ... no... és així, i si m'ha passat això és perquè després he hagut de treballar com sempre i no m'he pogut organitzar bé perquè no tinc més temps i tal... i són 24 hores un dia i no em dóna per més. Llavors dic; "doncs *sudo* de classe," perquè per estar mirant el *power* doncs sem quedo a casa.

Entrevistadora: Doncs ja seria la última pregunta i per exemple vosaltres amb quines idees us quedaríeu com per millora aquesta assistència a classe i eliminar aquells problemes motivacionals que trobeu quan aneu a classe. Amb què us quedaríeu?

A11: jo faria el canvi del sistema Pompeu, perquè jo trob que és el més necessari. Jo he parlat amb gent d'altres graus i és que tothom amb qui parlo ho fa i realment és molt més útil. Perquè per nosaltres seria molt més pràctic.

A5: Jo diria també a part d'això lo de la motivació que... veus que tenen els professors per donar l'assignatura, perquè si tu veus que el professor realment no li agrada el que t'està explicant, que vol que tu aprenguis i està interessat en el teu aprenentatge, llavors tu estàs més motivat per fer l'assignatura. I també hi ha el típic professor que llegeix el *power point* i veus això és súper desmotivant però *bueno*.

A7: Que posin més classes necessaris i que treguin les classes de *relleno*, i també perquè, i també que a les classes fessin no només seminari però també a classe de grup gran hi hagin continguts més que dius tu; "ostia! això té pes i això em servirà" i que també es facin coses més pràctiques, perquè si vas allí, a veure el *power point* dos hores i... prefereixo anar-hi però si no fas res... realment hi ha classes que ni teoria ni pràctica.

A9: Una mica el que comentàvem abans, una bona idea trobo que per optimitzar el temps i donar assignatures, poder més importants idiomes, per exemple tot això, seria fusionar assignatures que en dues setmanes ja es fan. Per exemple informàtica i documentació i fer x

setmanes això i les altres l'altre. I seria això bàsicament perquè trobo que són assignatures que s'haurien de reforçar més, com per exemple l'idioma.

A6: Estaria genial, a veure, sé que no estem a l'ESO i no tenim aquestes excursions, però jo no he anat a la generalitat a parlar amb cap lingüista, no he vist com treballen...

A5: Si que han vingut..

A6: Vale, en quina assignatura hem fet això a classe?

A5: *Bueno*, han vingut i t'han explicat els seus temes...

A6: A mi m'agradaria veure com treballen als seus llocs de treball, mmm el mínim que podríem fer és envers de fer alguna optativa on t'especialitzes en un àmbit ser capaç de ser un lloc i com és el món real, perquè jo ara mateix arribaria en segons quin lloc de feina per fer de lingüista i no sabia ni per on començar i m'agradaria veure-ho.

Entrevistadora: Vale i una última pregunta; creieu que esteu preparades pel món laboral?

(se sent un NO rotund i molt generalitzat)

A7: Jo crec que la gent de traducció si vol començar a treballar pot, però en canvi nosaltres no.

A10: Bueno a traducció tampoc eh!

A1: el problema es que en muchos sitios de trabajo no te cogen porque te dicen que eres muy joven y acabas de acabar la carrera. Y tampoco te cogen sin máster, o ochenta cursos para complementar tu carrera...

A9: Trobo que a nivell personal vaig fer una optativa de... a tercer, que era pràctica i ontologia de la traducció, que trobo que està molt bé i que hauria de ser una assignatura obligatòria, perquè t'ensenyen fiscalitat, t'ensenyen a fer una factura o un pressupost... vull dir que si ens hem de dedicar a la traducció és que és vital, jo crec, que sapiguem fer un pressupost, una factura, com donar-se d'alta de la seguretat social... perquè aquest *tipu* de coses són bàsiques i és una optativa. És a dir, ens passem la carrera fent documentació, informàtica, i que està molt bé aprendre a fer servir *l'excel*, el *word* i tal, però realment tampoc aprofundim tant. I ... però és més important com fer una factura, perquè si et vols dedicar a la traducció de manera autònoma i... no saps ni fer un pressupost ni captar clients ni res... doncs...

A1: Bueno mira, esto es interesante porque yo no he hecho esta asignatura, pero en una clase una profesora nos enseñó como hacer una factura y tal... y pues claro es súper necesario.

A10: Es que jo trobo estúpid fer una assignatura de *word* a una persona que ha nascut amb un ordinador sota el braç, però *bueno*.

A11: Ha canviat es pla docent... o sigui perquè vàrem començar setmana 1 i amb tres setmanes ho vàrem fer i vam canviar d'assignatura o sigui que... no sé si es bo o dolent, però el pla docent ha canviat.

Entrevistadora: alguna té alguna cosa més a dir? Doncs perfecte, moltes gràcies per haver participat en el grup de discussió i tot.

(El grup de discussió s'acaba i els entrevistadors agraeixen l'assistència als participants mentre acaben d'omplir els formularis.)

Annex 11. Transcripció de la setena sessió: Facultat de Ciències de la salut i de la vida

Transcripció del grup de discussió de la Facultat de Ciències de la salut i de la vida, realitzat el dia 25/04/2019.

(En primer lloc, els entrevistadors agraeixen als assistents per voler col·laborar amb el projecte i expliquen ràpidament de què va el grup de discussió, la seva durada, que tot el que es digui serà anònim i es demana si es pot enregistrar per facilitar l'anàlisi de les dades. Finalment els estudiants es presenten un a un per ordre assignat).

Entrevistadora: Perfecte, doncs ara comencem i... la primera pregunta que us faríem és: en general, la gent del vostre curs, sol assistir o no a les classes, i vosaltres, per exemple, on us trobeu; en aquella mitjana que potser no assisteix tant, o la que tendeix a assistir més?

(es fa una estona de silenci, ja que cap dels participants vol començar primer)

Entrevistadora: qui trenca el gel?

O5: A la meua classe per exemple som quaranta i jo crec que uns trenta solen assistir a classe però per exemple, dels deu restants n'hi ha vuit que quasi mai hi assisteixen, o set i n'hi ha tres que van a vegades si o a vegades no. Llavors, jo em trobo a la part de la gent que a vegades i a vegades no, però això depèn també penso que depèn dels cursos, perquè als primers cursos la gent solia anar més a classe, bueno sobretot al primer curs, llavors, quan comences a veure que algunes assignatures no t'interessen tant o allò que evites anar-hi, i altres que si tu ara tens sopalament amb pràctiques la gent no va a classe. Per exemple ahir vaig anar a una classe que no erem ni vint quasi.

Entrevistadora: i la gent de les altres carreres, quina perspectiva teniu?

O6: Jo diria que depèn molt de l'assignatura. O sigui, nosaltres els dos primers anys estavem fent només obligatòries, llavors, és com que en general doncs anava quasi tothom. També depèn de la dificultat de la pròpia assignatura també fa que una assignatura complicada que saps que després no tens com uns altres apunts, o assignatures que són més d'empollar, si no saps que pots tenir això, doncs t'obliga com anar més a classe. I per exemple amb el tema de les assignatures que et deia jo un exemple és el que ha dit ell, de classes en que només hi ha quatre persones.

Entrevistadora: I per exemple, vosaltres quan vau començar la uni us pensàveu que s'havia d'assistir de la manera en que se us està exigint o pensàveu que s'havia d'assistir menys, per exemple?

A4: nosaltres no tenim com a tal una assistència obligatòria, però que entre cometes, si que més o menys és necessària una mica perquè és una ajuda.

Entrevistadora: i les persones que heu parlat que actualment esteu fent pràctiques i treballant, la universitat us dóna flexibilitat en tema horaris o classes per poder treballar o us veieu que això us impedeix anar a les classes? Quina és la vostra situació en aquest aspecte?

A10: Jo crec que la uni no facilita gens poder fer pràctiques i treballar i.. llavors t'has de mirar de buscar coses que puguis fer als caps de setmana o... buscant hores entre mig. Però com que també tenim uns horaris molt dispersos, llavors és molt difícil trobar coses entre mig.

A7: O sigui, nosaltres tenim fins i tot solapament dins de les mateixes assignatures del grau en lo qual, o sigui no pots anar fer les assignatures ni que no facis pràctiques ni treballs.

Entrevistadora: però això passa entre optatives i obligatòries o entre optatives?

A7: Entre optatives, però que són totes.. vull dir. Segons del que et matricules potser tens dos alhora.

O5: i és per això que a vegades, dos optatives no les pots agafar perquè es solapen els horaris. La nostra carrera també és especial perquè compartim amb biologia humana algunes assignatures, i vulguis o no, llavors fa que no puguis... si vols treballar, t'has de saltar si o si classes.

O6: si tens sopalaments, jo per exemple, tinc una classe que ja no hi vaig, no perquè se'm solapi, sinó perquè tinc un company de tercer que m'ha passat els apunts. Però en tinc una altra que si que se'm solapa i si la vull recuperar he d'anar a una classe que es fa a les 8 de la nit quasi, i això és una mica desmotivant.

Entrevistadora: o sigui, veieu que la configuració d'horaris al final us impedeix poder assistir a moltes classes. Per tant quina crítica els hi faríeu a aquests horaris, què veieu que us perjudica?

O1: ens tenen tot el dia ficats a la uni. És a dir el que busquen, no sé amb la resta de graus, però en medicina, el que busquen són estudiants professionals... és el que diuen. Llavors clar, és pues uni mañana, uni migdies i uni tarda. Llavors no pots fer res. Tens seminaris, pràctiques i classes, és una hora per dinar i gràcies.

A4: Si, almenys com a horaris, sé que no es facilita gens, però si que m'he trobat que, professors i de cares també a les pràctiques si que ho faciliten bastant. O sigui com a horaris, no perquè tu t'has de buscar la vida per trobar un seminari que això ja és un caos, però si que si que no fiquen cap problema per canviar-te si tens un problema amb una pràctica o així. Llavors...

A7: ja, poder alguns casos si, però tu no pots dir; "per les tardes treballo"... (*és interrompuda per la O1*)

O1: Tu per exemple no pots dir: "per les tardes faré classes particulars" tu no li pots dir a un nen, tots els dimecres de 18:00 a 20:00 tinc per tu.

A7: O treballar de monitor de menjador al migdia...

O1: Impossible ... (*amb un to una mica sarcàstic*)

O12: bueno la universitat no et deixa quasi treballar, i jo vaig estar quasi tot primer treballant ahora que estava estudiant i... bueno... vaig intentar com fer una transferència de crèdits a nivell de que et podien convalidar alguns crèdits si estaves treballant a alguna cosa de l'àmbit, perquè estava de tècnic a un laboratori, i... i... és curios no? Perquè per la solució d'aquesta sol·licitud no te la donàven fins tres mesos després que t'havies d'assegurar que feies aquesta assignatura perquè sinó no tenies el llenguatge d'aquesta assignatura. Llavors és com molt irònic tot i no sé... et diuen que és a temps complets i si vols estudiar o treballar d'algo més doncs que et parteixis en tres.

Entrevistadora: Per tant, la vostra carrera no es concentra o matins o tardes, sinó que us ocupa tot el dia no? Per tant, vosaltres veuríeu possible fer un canvi de reestructuració per poder solucionar això o no?

A8: Hi han altres graus similars als nostres i no fan les hores que nosaltres dediquem. És que no sé com els hi quadren els crèdits...

A7: Igualment, és que és compactar-ho no? El que no té gaire gràcia és tipu que tu tinguis classe de 9:00-10:00 i després de 13:00 a 20:00 i de 10:00 a 13:00 que fas? Vull dir en plan, si m'agafa una mica de matí i una mica de tarda fins les 16:00 doncs vale però si almenys està compensat. El tema és que les hores mortes que fem a la uni, quan vas súper pillat vale, doncs potser les aprofites totes, però si no? O sigui...

O9: Vale, doncs en el meu cas, o sigui, el tema que deixen clar des de primer és que tu has de ser un professional de l'estudi o sigui, no contempen que tu treballis ni que facis pràctiques no

res. O sigui, la UPF, sobretot a campus mar farda de ser un campus que et dóna molta facilitat per fer pràctiques perquè estem al costat de l'hospital del mar i tal, no t'has d'esperar ni de fer aquestes pràctiques perquè no pots. Jo en el meu cas estic a un grup de recerca eh... i ara la meva investigació està completament enrallentida per la nul·la compatibilitat dels horaris. I sobre la pregunta que has fet, eh... doncs sí, es podria reestructurar completament. A primer ens diuen que ens hem com d'adaptar nosaltres a el que facin els professors, que la majoria de casos són metges o investigadors, però... també es podria enfocar d'una altra forma, o un mixt, en plan aquests professors, ai perdo! Aquests investigadors o metges pensin primer en; vale, he d'anar a classe, m'invento de 8:00 a 15:00 cada dia. Si vull fer una classe ha de ser dintre d'aquesta franja.

A10: Jo per exemple, tinc una amiga que fa biologia i biologia humana tampoc són tant diferents i... ella sempre feia les pràctiques durant... unes setmanes i llavors no tenia que tornar a les tardes durant el semestre que faltava. I en canvi a biologia humana, és com que sempre tens pràctiques una setmana sí, l'altre setmana en tens d'una altra assignatura i així constantment. De fet, jo em vaig allargar la carrera un any perquè no podia amb els horaris.

Entrevistadora: I creieu que si es fessin aquestes reestructuracions d'horaris, l'assistència a les classes seria major, o no?

O6: bueno ens ho facilitarien. Bueno una de les altres coses que hem tingut nosaltres, com la majoria de gent d'aquí és campus mar, no sé si us ha passat, que tenim unes pràctiques que són amb metges també, i ens ha passat que a moltes pràctiques que son a les 8:00 del matí, no s'ha presentat cap metge en dos, tres o quatre pràctiques. Llavors això al final, les últimes pràctiques ja no es presenta ningú perquè no val la pena que et prenguin el pèl, perquè tu t'aixeques pel matí i després no ve ningú.

O3: Jo crec que també depèn una mica de l'assignatura perquè si, bé, sempre n'hi ha de millors o pitjors no?. Llavors si el professor és dolent, entre cometes, pues, la gent de la classe igualment que es facilitin els horaris tampoc hi aniran, perquè no estàs aprofitant la classe. I a banda d'això, jo crec que és això el problema que diem aquí, que és que, tens moltes hores mortes entre mig, que bueno, que són diguéssim aprofitables dins, dintre de certa manera però és difícil a vegades. I és això, vull dir, si tinguéssim uns horaris més quadrats, seria més fàcil, diguéssim anar a classe, però és això.

A7: I més sistemàtics, o sigui cada setmana, o sigui, i fins i tot correus al llarg del dia, en plan de canviem d'aula, canviem de no sé què... es com... o no sé si tens seminari o potser el professor

dins de l'assignatura un dia de seminari fa problemes i a tu t'haugés agradat anar i llavors canvia i fa teoria i és com? No sé

O5: Jo volia afegir que per exemple els dos primers anys, jo vaig ser delegat del meu curs, i tema de canvi d'aules perquè... o no li anava bé al professor i llavors no hi havien aules, després veies que en veritat si que hi havien aules disponibles. Això feia que es solapessin algunes assignatures amb altres de l'altre campus, perquè nosaltres també estem a Poblenou. Doncs això també causa que molta gent no pugui anar a classe. I volia afegir que relacionat amb el tipus d'assignatures, jo per exemple, fa una setmana vaig anar a una assignatura, una teoria,, i crec que va ser la classe més interessant de la meua carrera. És a dir, hi han professors que en el nostre grau, són investigadors, és a dir, que no es dediquen literalment a la docència, i per això les classes poden ser una mica... avorridetes. Doncs això genera, que molta gent no vagi a classe. Llavors, per altra banda, també hi ha un tema de, hi han certes classes de teoria que et posen tal qual els apunts a la pissarra i no... no tens ganes d'escoltar com el professor et va llegint lo de la pissarra. Jo per exemple, prefereixo que em passin els apunts, o a casa fer-los jo.

E11: I que no oblidem que també el fet de sistematitzar els horaris, faria que fos més inclusiva la carrera, perquè hi ha molta gent que es queda a fora. Jo tinc companyes de classe que no poden fer segons quines assignatures perquè potser les han repetides, i no poden permetre's pagar una segona matrícula. Vull dir, és que és una vergonya el que estan fent. Estan fent un clivatge molt bèstia, i moltíssima gent que es treu una carrera amb els anys pertinents que ells consideren que se l'han de treure... ho fan perquè tenen un recolzament familiar molt important. Però molta gent que viu sola, que no es pot pagar... és inviable. O sigui no sé...

A4: Bueno, jo el que també m'he trobat aquest any, bueno, ara mateix a quart, el que tenim ara són pràctiques pels matins, em... les primeres setmanes i després com de 14:00 a 17:00 o 16:00 les classes. Llavors, això també fa que dues setmanes no tinguem pràctiques, les primeres no vam fer pràctiques, i potser vas a classe o potser no, depèn de com tinguis el dia. I per exemple, jo depenent del dia trigo molt en venir i en tornar que no les hores que tinc de classe, llavors, depèn de les setmanes, tinc més incentius o no per venir a classe. Llavors també ens passa molt que se'ns acumulen quasi sempre la majoria de classes quan tenim pràctiques i ens trobem també que a vegades els profes no apareixen. O sigui, que et canvin les classe per un altre dia, que t'enviïn un correu... fas l'esforç... no decideixen no aparèixer i t'ofereixen les classes potser... per exemple el trimestre passat l'últim dia vam tenir cinc hores seguides de classe, sense pausa per dinar. I això ho fan perquè no es van presentar el seu dia i han de recuperar les classes que no van fer.

O9: Bueno, sobre el que s'ha comentat anteriorment sobre això dels canvis, dels mails a última hora i tal, no és una cosa que passi de tant en tant, sinó que en el meu cas, ahir mateix, va haver un seminari que ens vam presentar i no hi havia el professor. Va enviar mail i la cosa va ser, que el professor, segons ell era una classe de teoria no obligatòria, va dir que canviava el seminari però no ho va notificar o, si ho va notificar no ho va canviar els horaris, aquests nous que han fet... que per cert, ho he de dir, però res funcionals. O sigui, hi ha companys que apareixen a pràctiques de grups que no són els seus i coses molt estranyes. O sigui que això també em sembla un punt per criticar, la poca comunicació, o el que triga aquesta comunicació entre professors que diuen; "va, ha de canviar això pel que sigui," i la comunicació oficial dels alumnes, tot i que s'ha intentat millorar aquest sistema... mm.... no s'ha aconseguit. I ... després un altra cosa sobre els professors, que s'estava comentant per aquí, emm.. doncs.. de... de motius per no anar a classe, perquè el professor tema docència no ho porti bé, o sigui, jo he viscut casos, en els meus quatre anys de biologia humana de professors que van sense cap mena de vocació docent, per donar quatre classes de sempre lo mateix, fins i tot, una assignatura, que no diré el nom... que hi ha versió 1...

Entrevistadora: no passa res per dir qualsevol cosa ja que tot això és anònim.

O9: i versió dos... doncs per exemple la mateixa professora que és cap de grup d'investigació, dóna el mateix a la 1 i a la 2, amb dos anys de diferència, que dius... mmm... no cola. I... després unes altres persones són els professors de pràctiques que... moltes vegades passa que els doctorants tenen beques que han de fer docència. Aleshores, jo trobo genial que ens facin docència a nosaltres, faltaria més. El problema és que moltes vegades venen sense cap tipus de formació, moltes vegades, o sigui, mmm... el tema de fer la pràctica i tal bé, però potser transmetre la informació cap a l'alumne, sense haver exercit la docència prèviament i sense tenir cap tipus de formació, doncs no és la millor idea. No sé, no és el millor per convidar als alumnes a venir a classe.

A10: D'altra banda, nosaltres almenys al meu grau, a medicina també i no sé si vosaltres també, tenim uns apunts al drive que són compartits i que anem fent any rera any entre tots els estudiants. Llavors si tu tens aquests apunts, que saps que estan súper bé i en canvi a classe tampoc s'expliquen tant bé o bé allò que et pot passar que no pots anar sempre per una hora, aleshores doncs tenint aquests apunts a vegades no vas a classe perquè ja els tens.

O6: Bueno, la nostra carrera és una mica especial perquè estem al mateix temps al campus de poblenou i al mar, però bàsicament, tenim quatre dies al campus de poblenou, i teníem un dia

que era els dimecres, que tenim una assignatura de campus del mar que tenim sis hores seguides. Llavors, a veure, un descans de 10 minuts cada dues hores està bé, però al final sis hores seguides, vulguis o no, al final doncs costa bastant estar atent tota l'estona, que si t'encanta està molt bé però... no tothom li agrada tant aquesta assignatura.

A7: jo volia dir un parell de coses. Això no sé si es pot dir, però ara que s'ha dit lo de l'aplicació dels horaris, trobo que estaria bé que estigués com adaptada al mòbil en plan al mòbil (*alguns dels assistents riuen pel comentari que ha fet la A7*). Vull dir que estaria bé que la web s'adaptés als mòbils. Això és una cosa, i després, els profes de pràctiques que s'han criticat, jo penso que en la nostra carrera, majoritàriament els de pràctiques o com més joves són com més empàtics. O sigui, no sé si, és que no ens han donat classe com a tal, només pràctiques i coses així o seminaris, que no, no ens explica res, llavors si que bueno...

O5: Pot ser més...

A7: Més *easygoing*... com a positiu.

A8: Jo també, el que ella deia del tema dels apunts, per exemple, nosaltres, parlant amb... perquè jo sóc de primer, amb gent que està a altres cursos... entre grups bastants grans, ens hem dividit l'assignatura i hi ha gent que no vé però durant tot el trimestre. Menys el dia que el profe diu: "si veniu aquest dia a comentar tal, us pujo nota", pues avisa el profe i ja es sorprèn de tota la gent que hi ha. Perquè jo ho vaig trobar bastant flipant. I de en plan... a veure... ja no me'n recordo...

O5: També s'ha de dir, que almenys a la nostra carrera no hi ha una formació continuada, és a dir, normalment és la part de pràctiques, però la part teòrica no es tan imporant, per exemple les formatives que tenen els altres graus, nosaltres només n'hem tingut dos com a màxim. Per això la gent va els dos dies abans i s'ha acabat. I per altra banda, mm... no me'n recordo que anava a dir...

Entrevistadora: Tranquil, no et preocupis. I per exemple per vosaltres, quines característiques han de tenir una classe d'aquelles que dius; bua! Avui he anat a classe i l'he gaudit! Quines característiques ha de tenir? Tant en tema material, contingut, professorat, entre d'altres. Què creieu vosaltres com a opinió?

O6: Un exemple del que no s'ha de fer és lo que comentava ell, de llegir directament el que tenen escrit en el *power point* perquè el fet de que estiguis escoltant el mateix que hi ha al *power point* fa que no tinguis cap incentiu a tornar a la classe, perquè al final tampoc estàs aprenent

res de nou. I ... sobretot incentivar més aquelles classes en que els professors fan preguntes i que... si que en veritat depèn molt de l'interès que té l'estudiant en l'assignatura, però vulguis o no, en aquelles assignatures on tenim mitja hora de teoria, i després el professor proposa un problema i tu l'has de resoldre, és com una espècie de seminari dins de la teoria que ho fa més, més... que es passa millor.

A7: jo les que trobo que són pitjors, no sé si estan en els altres graus, però són les matemàtiques amb *power point*. O sigui, les mates amb *power point* no s'entenen. En plan, les mates s'han de fer amb pissarra. O sigui que surti un professor explicant mates, dient que; "això es multiplica per això i es divideix per això i surt aquest resultat" no... o sigui, en plan, o sigui hi han professors que ho fan així i... les de biologia i tal si que poder és més fàcil fer-ho amb *power point* i tal, però les de mates no... és que clar..

O5: Jo crec que les classes haurien d'estar formades.. o sigui haurien de tenir tres parts. No una, dos, tres, sinó tenir diferents tipus d'explicació, és a dir: incorporar problemes, o interacció amb els alumnes, i treure aquesta metodologia del que professor explica i l'alumne escolta. O sigui d'altra banda, aquesta any he après amb el TFG que les presentacions s'han de fer de manera que el públic t'escolti. I si tu poses tot un text quan... quan comences a explicar, la persona ja ha llegit fins a baix i desconnecten. De manera que podrien fer els *power points* una mica més elaborats, ja que solen ser lletra i ja s'ha acabat.

O3: Jo, per mi hi han dos coses fonamentals en una classe. Una és l'organització i ordenació de la classe. O sigui, no soporto les classes que no estan ordenades, i quan comencen; "bueno, això ja us ho explicaré al tema 15.. i això". Això no pot ser. I segon.. doncs una mínima mostra de que t'agrada el que estàs explicant, perquè hi ha professors que vénen allà i és: però si a tu no t'agrada, com vols que a mi m'agradi? Però és que clar.. això no pot ser (*ho diu amb un to molt baix amb un to de decepció*).

A4: En quan a classes així com molt visuals, em... que el profe no es semi a llegir el *power point*, és a dir, per mi el que valoro és que el profe estigui de peu, que en el *power* hi hagi poca lletra i que d'aquesta manera com que no hi ha la informació te l'has d'escoltar... i això es pot fer amb bastantes imatges. Jo en el meu cas, quasi mai utilitzen la pissarra, però en una classe d'anatomia que ens van fer que ens van dibuixar una cosa que no enteníem res, i ens ho van dibuixar tot i es va entendre súper bé. Ah si! I que segueixin un pilar argumental, perquè he tingut profes que tenen moltes ganes i són molt entusiastes, però van d'una cosa o altre. I per

tant, és important que tinguin una idea principal del que et volen transmetre, i que després, que et donguin la informació que vulguin, però és important que tinguin preparada la idea principal.

A8: A mi també m'ha passat de gent que ha deixat d'anar a classe per com et responen els profes de... gent que té el valor de fer la pregunta i fa la pregunta i avui han respòs a un rollo; "això és el tema quatre. No sé perquè m'ho preguntes si fam fer això fa dos dies". I després, tu t'ho vas a mirar i no ho has fet al tema quatre. O per exemple el d'anatomia van fer una pregunta d'un terme anatòmic i li va dir; "això és dels apunts" i el dia següent va venir amb els apunts i no estava tampoc. I li va dir "esto es un error tuyo". No li pots parlar d'aquesta manera a una persona que vol aprendre.

O9: Val, doncs, de tot lo que heu dit, estic d'acord de la majoria de coses, totalment, i un aspecte que m'agradaria parlar és, el tema de pactar el que estàs explicant, al públic que ho estàs explicant. Ehhh.. per exemple... mm... jo com a.. futur biòleg humà, em vé un metge, m'explica una assignatura, bé doncs, no sé potser que m'expliquis tota la part clínica com si jo tingués un *background* de medicina o m'interessés això, que potser ni m'entusiasma, doncs no és la milllor forma d'enforçar-ho. O per exemple, quan la companya ha parlat de les mates i tal, o sigui el que tenim a biologia humana, hi ha una assignatura de quart, que seria part matemàtica i tal, que, el que vaig trobar és que anant a classe no estava gens adaptat a gent que no ha fet mates en tota la carrera i al final vaig acabar fent l'examen de forma autodidacta amb el material de l'assignatura i... quan vaig notar que realment l'assignatura m'agradava, és quan vaig dir; "no vaig a classe, m'ho faig pel meu compte i ja me'n sortiré". A vegades en la majoria de casos que jo no he assistit a classe, emmm... és per això, perquè aquest senyor no m'està parlant a mi, està parlant no sé, a un especialista o a un company seu o.. no sé.

O5: referent al que diu, ens hem trobat moltes vegades això, que venen doctors, que segurament també donen classe a medicina, i ens diuen termes que potser nosaltres no hem aprofunditzat i llavors, et talla el ritme de fil de la classe, ja que si no ens expliquen això, no podem continuar.

O1: Pot ser una de les coses que es poden afegir de tot això, és que al final de la classe et deixin clar, què és el que t'has d'emportar cap a casa, perquè saber tu, un cop obris els apunts sàpigues: "vale m'he de mirar això, això, i això i això és palla", perquè hi ha moltes classes que comencen a cardar-te el rollo i després al final de classe no saps ni per on agafar-ho ni que has de fer. I clar, a medicina docns, hi ha molt... la patologia pot ser doncs, immensa i a lo millor tu creus que una cosa és important, i després pues no.

A8: A mi m'ha passat també a una assignatura amb diferents profes, com si els diferents profes no s'haguessin parlat en la vida, que t'expliquen una cosa realtament fàcil, deu cops, i després una cosa, que teòricament t'ha d'explicar ell, diuen el nom i es queden tan amples. I tu bueno... gràcies.

A7: Això del diàleg entre profes és molt curiós. Vull dir... no existeix. O sigui hi han assignatures... És que potser es veuen i parlen de la seva vida, però parla de l'assignatura no? No sé...

E11: Nosaltres a una assignatura que es diu fisiopato, que és fisiopatologia, emm... bueno hi ha un descontrol impressionant amb aquesta assignatura, tenint en compte, que el coordinador és el, el degà, que això fes-t'ho mirar... pues no sé, l'examen tipu test d'aquesta assignatura va ser un google docs compartit entre tots els profes que donen classe d'aquesta assignatura, que tenien tipologies diferents d'examen, o sigui, una burrada. Que no es van adonar, ni tan sols, que hi havien les respostes posades, van canviar l'examen *in situ*, al moment... o sigui... coses que dius; "perquè sou tant incompetents i m'exigiu a jo aquest nivell, saps?"

Entrevistador: realment, creieu que als professors els hi falta certa preparació docent per... que potser saben molt però que en el moment de fer classe no estan preparats...

E11: I tant!

O5: No només recau en el professor, sinó que hi ha la figura dels coordinadors de l'assignatura que crec no es duu a terme, i només se'ls hi posa el nom al pla docent i s'ha acabat, perquè el professor si que potser s'hauria de comunicar amb els altres professors, però si el coordinador no exerceix el seu paper de dir; "escolta, posem un dia en comú i ens assentem", igual que estem fent nosaltres avui aquí, que és una hora assentar-se i dir; "tu faràs això, tu faràs allò", i crec que això tampoc ho faran, perquè cadascú vol fer el que li agrada i llavors això genera que assignatures, que són continuació, del que hem dit abans, com per exemple biologia I i biologia II, o fisiopato... fisiopato eren els mateixos professors que havíem tingut al seu dia, i ens tornàven a repetir molta matèria que realment potser sis hores de teoria que ja podrien haver anul·lat si haguessin parlat amb el coordinador. I també volia afegir, respecte el que havia dit ell (*referint-se a la O1*), del final de l'assignatura de dir... això es lo important, i per tant podrien començar la classe dient; "avui tractarem això, això i això" però no hi ha professors que facin servir com un índex, un dels elements més importants d'un treball, no ho apliquen els professors.

A7: Perdona eh... però és que jo tenia un profe que... en un semi... tenia un profe que si que al principi de les classes feia com una mini pregunta de la classe anterior, que a sobre et pujava la

nota. Amb lo qual, s'assegurava l'assistència i la puntualitat. Llavors era com útil perquè t'enteraves i, o sigui, mínimament t'enteraves del que havies fet o ho havies de mirar-ho molt ràpid. No era una pregunta difícil i no ho havies d'estudiar, però com que t'ho havies de mirar igualment. I les preguntes durant l'hora de classe també sumàven, cosa que era com fins i tot divertit, per a veure qui feia més preguntes. Però vull dir, que si el profe té interès, els alumnes van a classe, i els alumnes, és que van per aprendre. Jo pot ser ha sigut l'assignatura que he fet més preguntes i la única crec. No sé.

A8: Jo és que tinc una amiga que està entre grau obert i biologia humana. Ai! Està fent grau obert i està entre biologia humana i enginyeria biomèdica, i va fer primer química amb ells i va fer això de convalidar els plans docents i era pràcticament el mateix, i li van dir que no li convalidaven. Però és que després ho va parlar amb una persona que no era el coordinador, o sigui un professor de química que no era... bueno que era menos, i li va dir que era el mateix. Li van fer repetir la mateixa assignatura per res. És que no calia que no anés a classe. Totes les hores de química no va anar. Només les que era obligatòria l'assistència i a vegades parlava amb profes i li deien que no era necessari que fes les pràctiques. Anava, feia, ho feia més ràpid que els altres i se n'anava.

A4: Bueno, me'n vaig una mica del tema però jo crec que s'ha de valorar, fins a quin punt, la persona com a nivell professional en aquell sector, acaba sent el millor docent... que des del meu punt de vista no ho sol ser. Jo ben bé no sé com funciona si és que ells s'ofereixen a fer classe o no, però per mi és important que tinguis ganes i també que el cap de servei d'un hospital serà el millor docent.

O6: A mi també m'agradaria comentar el fet que heu dit que uns professors els hi fa falta el tema docència i tal. O sigui jo trobo que en algunes assignatures hi ha professors que realment, que no sé si es qüestió d'experiència, de ganes o el que sigui, però veus que realment t'agrada l'assignatura igualment que no sigui un tema del teu interès per tu, però el professor et cau molt bé, i no és que tingui experiència amb el tema, sinó les ganes que hi posa. Però el que també he vist molt clar, és que hi ha molts professors de teoria que no tenen cap interès o que realment no... saben passar bé el missatge, i a l'hora de seminaris, fem preguntes al professor de seminaris, que se suposa que és un estudiant de doctorat i aquestes coses, i realment com molt millor, que el professor de teoria en general, que se suposa que hauria de ser, o sigui tampoc al revés, però hauria de també ser capaç d'això. Jo tampoc estic dient de ficar els profes de seminaris a les classes de teoria, però és com raro haver de dir això, perquè m'ha passat com més d'un cop.

A7: és que a vegades aprens més a una classe de seminari que a tres de teoria. I després et preguntes; “perquè he anat a les classes de teoria?”

Entrevistadora: Canviant una mica de tema, creieu que la durada de les vostres classes és la òptima o veieu que és massa llarga o massa curta? Què en penseu?

O6: Quan es fan dues hores seguides, normalment per mi se’m fa horrible. Vull dir, encara que m’agradi molt he de desconnectar algun moment perquè no puc seguir amb la classe. I jo vaig anar, o sigui, vaig fer una carrera a suïssa, on feien classes de 45 minuts i com per acabar l’hora fas com un *break* de 15 minuts obligatori a totes les hores grupals. Vull dir que serveix molt, perquè ja no és tota l’hora seguida, i no són aquells 5 minuts de pausa que et donen per anar al lavabo i tornar.

A10: nosaltres fem 50 minuts i 30 entre classes, per tant està bé.

O6: Jo tinc una assignatura que són 3 hores seguides. O sigui, això es una matada. I després la que fèiem l’any passat els divendres (*ho fa parlant amb la O6*), que era la mateixa assignatura, de fisopato 6 hores, però era... els profes si que rotàven, alguns, vull dir les dos primers hores potser ho feia un, les dos segones hores un altre... però les sis hores ens les menjàvem nosaltres, vull dir. Llavors, no és molt intel·ligent, però bueno.

O5: Jo penso que una persona pot estar 45 minuts atenta, com a màxim. És a dir, haurien de ser per exemple: començar lo que ha dit ell (*referint-se a la O6*), amb una cosa que faci que els alumnes agafin atenció, 45 minuts de... si de cas teoria o lo que vulguis fer, i llavors o descansar si has de fer una altra cosa, o acabar-la d’alguna manera que tornis a agafar una mica el fil dels... dels alumnes.

Entrevistador: I creieu que us sobren, o us falten hores de classe? Que potser pel contingut de l’assignatura o... necessitaríeu més hores per poder treure’us hores de feina a casa?

O1: jo crec que com moltes assignatures, els conceptes es repeteixen, doncs potser ens sobren hores de teoria. O s’haurien d’adaptar per temes que no queden del tot clar o no s’expliquen suficient, i que haurien d’explicar més a fons. Jo crec que és un problema de conceptes que no de quantitat d’hores d’una assignatura.

A4: jo a part de les assignatures que tenen continguts una mica, així repetits, també el que penso, que no sé si toca dir-ho aquí o no, és que moltes assignatures que són com “assignatures palla” que es podrien unir totes. Amb això, ja et treu moltes hores de l’horari.

A8: però és que jo vaig a una altra carrera, i jo els hi dic; “faig introducció a la universitat” i se’n riuen de mi. Com que fas introducció a la universitat? Quan jo els hi dic, flipen (*es senten alguns riures de fons*)

O9: Vale, doncs, emm... en el meu cas, o sigui, hi ha hagut assignatures que per mi la durada ha estat bé, però bueno. L’altre meitat em sobren hores. I j... ha sigut un alicient que faltar a classes perquè, o sigui, és un problema d’optimització del temps, perquè un problema de les hores, és que no es corresponen amb els crèdits. O sigui, els crèdits sempre és més del que posa. Jo m’he vist a vegades, assignatures que fins i tot m’agraden, però que s’està dedicant fins i tot massa temps a teoria o el que sigui, deixar-les estar per fer-ho de forma autodidacta. La cosa és el professor, explica amb una hora, jo sóc capaç d’assimilar-la amb apunts d’altres anys o fer-ho en vint minuts, i dedicar aquest temps que guanyo, fent els treballs. Jo crec que aquest sistema està mal muntat i fins i tot.

A10: Jo crec que ens falten hores perquè ens donen molts detalls però de forma molt comprimida. Llavors, el que hauríem de fer, crec, és aprofundir una mica en cada una de les coses, per assegurar-se que els estudiants estiguin entenent i llavors, mm... tenir més temps per poder dedicar, per exemple, a fer pràctiques. Perquè per exemple, nosaltres fem un TFG teòric, que no arribem ni a fer pràctiques, en el tercer trimestre o el segon de l’últim curs, i... no tenim temps de fer aquest TFG que sigui pràctic justament per falta d’hores, però quan els hi poses a fer-ho més llarg, et diuen això, que hi han altres assignatures per abans, pues que tenen prioritat. Però si aquestes assignatures són per exemple, introducció a la universitat, o en el cas de biologia que tenim anatomia, i que no caldria fer-ho tant en detall, i estem aquí dediant moltes hores en aquestes coses, i crèdits que tampoc es corresponen, per llavors, les coses que si que necessitem, com pràctiques de universitat, doncs no tenim temps per això.

A7: Ja, o sigui jo, ai perdona!. (*parlant a la O6 perquè li ha tret el torn*) o sigui en veritat que lo dels crèdits i les hores de feina es corresponen és un mite. O sigui, assignatures de quatre crèdits, que fas treballs, que jo crec que els podries presentar a un concurs i podries guanyar...

O6: El que comentàven elles dos (*referint-se a les persones 4 i 8*), jo estic bastant d’acord de les “assignatures palla” o d’introducció a la universitat doncs, que t’ensenyin a fer un *power point* doncs em sap greu, però necessito sis crèdits. I ... sobre el tema de les hores, diria que depèn molt, perquè jo m’he trobat amb assignatures, que els hi falten hores, per exemple assignatures... nosaltres fem assignatures de càlcul, que necessites, òbviament la teoria però també necessitem moltes hores de pràctica. Després en altres assignatures he trobat que,

sobretot amb les assignatures que hem de fer projectes, que tenim molt poc temps per dedicar-li al projecte, i masses hores de teoria, que no serveixen massa de res. Al final, el que acabava passant, és que ens passàvem el dia al despatx d'un noi que era de doctorat, que era el nostre profe de seminaris, perquè realment, necessitàvem la seva ajuda i no teníem hores de classe en que s'expliquessin coses del projecte.

O5: Jo volia dir, que els crèdits estan pensats perquè dediquis unes 6-8 hores, cada dia, bueno... deixant de banda els caps de setmana. Si de totes les assignatures tens dos hores cada dia per exemple, ja et surten unes 4-6 hores de classe al dia. Això vol dir que tindràs dos hores al dia per fer feina extra, d'aquella assignatura aquell dia. És a dir, no cobreixes, no tens temps per dur a terme la feina que has de fer. I l'altre cosa és el que dèiem, és que no s'ajusta la feina que tens als crèdits que haurien de ser. Acabes fent més hores de les que hauries. Perquè bàsicament quan tens una entrega i aquell dia has fet sis hores de classe, a l'entrega potser t'hi estaràs quatre horetes i.... ja et fa el cupu del dia.. és a dir... més del que hauries.

E11: bueno, això del tema dels crèdits, jo crec que és, o sigui, és molt més explícit, en el fet, que hi han assignatures que partim amb medicina i biologia humana, que tenen crèdits diferents. O sigui, tenen el número de crèdits diferents, tot i ser la mateixa assignatura, fent el mateix examen, dedicant les mateixes hores i fent les mateixes pràctiques. Quin sentit té això? O sigui, per exemple física, física a medicina val set crèdits, en canvi a bio val cinc. Perquè, o sigui, perquè ells estan pagant dos crèdits de més per una assignatura... no ho entenc. O sigui, els crèdits, és un concepte abstracte, que han emprat perquè ajustin, no sé, els plans de les unis. Però bueno...

O6: Jo crec que també... pensar en quins alumnes, o sigui... per exemple jo faig enginyeria biomèdica i he tingut bio I, bio II i bio III, fisio I, fisio II i fisiopato. Tot això és com un marc de coses de biologia... i càlcul he tingut una assignatura... sis crèdits... vull dir has de pensar que en plan... en veritat sort que no n'hem tingut més de càlcul perquè sino... *(i comença a riure)* però mira et dic que has de pensar: estic formant a un enginyer, estic formant com un... no sé... si els de biologia humana fant vint crèdits d'anato, no sé fins a quin punt és útil. I per tant s'ha de fer una valoració del que és necessari i el que no, pel perfil de professional que estan creant. O sigui... perquè això, a vegades fusionen medicina i biologia... quan un és un metge i una altra cosa un biòleg...

A8: És que a mi m'ha passat que t'ho venen... jo vaig anar el dia de les portes obertes i mm... t'ho venen d'una manera que, després vas el primer dia a introducció a la universitat i a mi em va passar que vaig començar a fer els càlculs, i una persona va preguntar; "i jo quan se suposa

que he de dormir o fer la meua vida?”. Perquè no et surt... per lo dels crèdits segur, i altres coses que t’ho pinten com anatomia... ho fan d’una manera que ni altres medicines he vist que facin anatomia com ho fem els de biologia humana. Jo he parlat amb altres amics que fan medicina i han fet anatomia, i sé més jo que ells... no sé.

O1: Un dels problemes bàsics que tenim a la Pompeu, és que el que fan les altres universitats amb quatre mesos, nosaltres ho fem en deu setmanes. Llavors clar, hi ha per exemple, l’autònoma fan anatomia I, la fan en quatre mesos i nosaltres en 10 setmanes. I és que és totalment impossible que m’entri tota la informació al meu cap així!. Però clar, és que la Pompeu és així pues... t’apanyes!.

O5: jo volia, fent referència al que s’ha dit, tant s’hauria d’ajustar una el que es fa a cada carrera, i nosaltres en el meu cas, jo si comparo les classes de més de càlcul o matemàtiques, a física o així, amb les de teoria de biologia, fisopato, jo m’he saltat un 60% d’aquestes classes i les altres un 20. I és per això, que s’ha d’ajustar una mica al que ha d’aprendre l’alumne i que la docència estigui aplicada al coneixement de l’alumne, perquè sinó es saltarà classe si no li acaba d’agradar o... temes de seny, en aquest sentit.

Entrevistadora: us motivaria que es fés més pràctica i menys teòrica a les vostres classes?

A10: Bueno, al final és lo important, perquè tu quan surtis a fora, la teoria la necessitaràs com a coneixement bàsic, però hauràs d’estar fent pràctica, i... tant es fa si vas a una indústria, si ets metge, si has de fer recerca... llavors, necessites un coneixement bàsic però no tant especialitzat.

O3: De fet, jo, hi han assignatures que hem fet la teoria i llavors, diguéssim, com els problemes o la pràctica d’aquella teoria, i acabes aprenent la teoria en sí...

A10: Ahà (*assentint*)

O3: ...a la classe de problemes que ve després, que no pas a les classes teòriques, llavors... tenim com una tendència que tot ha de ser teòric i tot ha de ser explicat, i a vegades seria millor directament fer la pràctica i en allà ja et van quedar clares les coses; no cal fer primer... això... A vegades sí, potser de vegades sí que és necessari fer la teoria, però...

A4: A Genètica es veia moltíssim...

O3: Sí

A4: O sigui la teoria era com (*inintel·ligible*) perquè pots anar entenent coses i després dius “vale, ara de prop té una mica de sentit”.

O5: Em... el que... comentant de les pràctiques... o sigui, hi han per exemple assignatures que hem tingut, no sé si també en el cas de les vostres carreres, però que és com... l'assignatura és més fer un projecte que t'*abarca* doncs de... uns quants temes, llavors, crec que això està bastant bé, perquè veus com un cas on realment sí: tots els crèdits o hores que has aplicat en aquest projecte, doncs té bastant sentit pràctica. Lo que no està tant bé és que hi han assignatures que solen ser més les obligatòries, en les quals toques la teoria, que són moltes hores i *ademés* fem com unes pràctiques que bastants cops no les trobo massa relacionades – no sé si és el vostre cas o el que sigui– (fent referència a la resta de participants) i que *ademés*, com que cada setmana hem d'entregar com un *report* de diferents informes de no sé... quinze fulls, doncs explicant tots els exercicis i tal, que al final l'examen no té molt a veure –no és que no tingui a veure, però és només de teoria i és com que aquelles pràctiques es queden allà i és com per agafar-te hores per fer més, perquè evidentment amb dues hores de pràctiques que et donen per fer-ne, no les acabes, i doncs són hores que al final no trobo ben invertides, perquè no tens... en el cas dels projectes sí, perquè és com tenir un grup... però aquestes teories *sueltes* són per invertir hores.

Entrevistadora: I per exemple, en plan, o sigui, esteu parlant molt dels continguts de les assignatures i que a vegades veieu que us falta en cert aspecte, o us falta... –i per exemple, creieu, que els continguts estan en certs aspectes desfaçats, i que no tenen temes actuals? No d'actualitat, però que de vegades us ensenyen coses que són continguts que ni us són útils actualment ni els fareu servir o... estan bastant actualitzats?

A10: Jo crec que està actualitzat...

E11: Sí, més aviat sí. Jo crec que està actualitzat, però no són rigorosos alhora d'explicar les coses, o sigui, hi ha un munt de *powerpoints* que tenen un munt d'errades ortogràfiques i *bueno* jo crec que això... pos estaria guai que ho canviessin...

O3: Jo penso que sí, que en general sí que són actualitzats, i la veritat és que en ciència, com més actualitzat millor, però sí que *hi han* assignatures que, per exemple, et fan aprendre un montón de noms i ara estem a l'època de les noves tecnologies i tal, que amb un click ho tens, vull dir que no fa falta memoritzar-te set-cents noms de fàrmacs, per exemple.

(Alguns participants riuen)

O3: És que...és que és inútil.

A7: I utilitzar fórmules? O sigui, m'emporto un formulari, per què em vull aprendre la fórmula, si és que tinc dislèxia i no me'n recordo on està el quadrat. Això és inútil, en plan, coses que dius "fórmula del... jo què sé", és que no cal. O sigui, jo he de saber per què serveix aquesta fórmula, pos he de saber per què serveix aquest fàrmac, però si el fàrmac va amb ac o sense ac... pos és una tonteria.

A4: O quan comença a explicar tot el procés, o sigui, com es diagnosticava a la prehistòria, i llavors comencen totes les tècniques del diagnòstic fins arribar a l'actual, que és quan ja has desconnectat i lògicament no t'enteres de res –que és el que m'ha passat a mi– llavors, no sé. Pot ser interessant, eh... et pot dir profe "mira, això és un apunt per si teniu curiositat i no sé què", però tots els processos des què va existir... no sé la seva utilitat, i a sobre arribar al final que és lo útil, que no ho remarcaran, perquè s'utilitzava no ho remarcaran... (*murmura alguna cosa*)

Entrevistadora: Vale, i... –digues, digues.

Entrevistador: Ah... teniu la sensació que sortiu preparats quan acabeu? O quan esteu acabant la carrera?

Algú: (*interrompent*) No.

Entrevistador: O que us faltarien continguts per... com ho veieu?

A10: Jo crec que no, però crec que falta molta part pràctica i si vols fer coses pràctiques te les has de buscar pel teu compte a l'estiu i... clar llavors tampoc tens estiu al final... i si ho volguessis fer voluntàriament, a més a més de la *uni*, fer les pràctiques de la uni estaria molt bé, o que la *uni*, per exemple, t'oferís veure diferents sortides professionals com passar quatre mesos o sis a una empresa i sis mesos a un laboratori, per exemple. Però arribem a quart, que encara ens estan *machacant* amb teoria i llavors... *pues* no surts preparat...

A7: Però, una cosa –jo aquí, en defensa– o sigui, l'altre dia estava parlant amb una amiga que està d'Erasmus a França, i li deia "*buà, tia*, o sigui, és que estic a quart i acabo la carrera i crec que hauria de tornar a començar, per començar a saber fer *algo*" i ella em va dir que comparant amb altres –o sigui, potesr més internacional, però– comparant amb altres graus d'Enginyeria Biomèdica a nivell europeu, la nostra preparació és com... infinitament superior, en plan, em va dir "és que aquesta gent no sap fer ni..." o sigui, així que no us preocupeu.

(*Alguns participants riuen*)

A7: No, vull dir que potser sembla que no estem ben preparats, però després, potser... jo què sé, ara estic fent pràctiques i *pues* no en tinc ni idea i em fan una formació com ràpida, i sembla que no estem preparats per la “cosa”, però sí que estem preparats per a aprendre, *en plan*, tenim el cap tipus... estructurat, llavors és com: “*vale*, no tinc ni idea del què m’estàs dient, però ho estic entenent i al final ho sé fer”.

O1: *Bueno*, potser nosaltres, jo si comparo amb els Sèneca que vénen a quart o a cinquè, d’altres universitats de medicina d’Espanya, sí que he vist que nosaltres alhora de fer el tracte amb els pacients, doncs sí que estem fent... estem més sueltos, i tenim més capacitats alhora de parlar amb els pacients. Després, ara que estisc a sisè, i que tinc l’acadèmia del MIR i comparo amb altres universitats d’aquí de Catalunya, doncs nosaltres tenim classes normals a sisè, d’obligatòries i les altres universitats no. Llavors això, sí que els hi dóna un avantatge als altres per preparar-se el MIR i disfrutar del què és l’optatori, que és quan es fan les pràctiques, que és quan nosaltres podem aprendre més a ser metges... Llavors clar, l’optatori gairebé no l’he disfrutat gairebé res, perquè he estat de vuit del matí a la una, menjar fins les dues i després classe, i si tens l’acadèmia, doncs t’has de petar la classe i anar a l’acadèmia, o no anar a l’acadèmia. Llavors, jo crec que sobretot a sisè de Medicina s’hauria de buscar un terme mig per no tenir classes i llavors poder disfrutar més de l’optatori de.... d’estudiant de Medicina i poder anar a l’acadèmia. Llavors, jo crec que això els hi dóna un punt d’avantatge a les altres universitats.

O5: No, volia parlar una mica en nom d’amics que m’han comentat que potser sí que tractem més amb pacients, però que molts es trobaven que arribaves, i sorties de fer el MIR i faltava la vessant de tractar amb un pacient: que no només és tot teoria i saber fórmules sinó que estàs tractant amb persones i ens falta la vessant aquesta. Però si ho has desmentit...

O1: No, o sigui jo he comparat... no tenim la mateixa... diguéssim... tenim més si ens comparem amb una persona de Granada, perquè arriben a quart aquí, fan pràctiques i ells no han vist pacient, abans; nosaltres comencem pràctiques des de primer, llavors això et dóna un plus: nosaltres a quart ja sabem fer una entrevista sols. Els de Granada, no. Llavors, és un exemple. Jo crec que això, va al nostre favor. Després a sisè, és al revés, però...

A4: Això en general, perquè crec que Medicina (*inintel·ligible*)... realment el MIR... després és un altre tema... després a la carrera et toca fer com a resident...

O9: Doncs, comparant amb gent d’altres universitats, o sigui, tant espanyoles com internacionals, en el meu cas vaig fer Erasmus i va ser una oportunitat de veure el món com fa

un professional... de fer pràctiques, provinent de la Pompeu Fabra--- Doncs sortim molt i molt preparats, però el que falla és la manera: és que sortim una mica a base de *palos*, o sigui, fem moltes pràctiques des de primer, lo de les deu assignatures, per exemple, en Biologia Humana comences a fer pràctiques de laboratori al segon trimestre a primer, o sigui, súper bé, però el problema és que no és reduir la teoria per fer aquestes pràctiques; no, és fotre't la teoria la mateixa teoria, fins i tot comprimida, com ha parlat el meu company abans i a més a més, les pràctiques. I si després tu si vols formar-te també, com a futur professional, fent pràctiques d'estiu, o curriculars o el que sigui, almenys a Biologia Humana, no et reconeixen els crèdits, o sigui... A més a més has de continuar fent altres coses que... o sigui hi ha molta poca flexibilitat; perquè us feu un exemple, desl dos-cents quaranta crèdits de Biologia Humana que hi ha, només setze són optatius, la resta és això, això, això. I re, ja està.

A8: Jo que estic a primer, hi ha molta gent que ja s'està plantejant canviar la carrera pels horaris, perquè no ho soporta, però des de primer. I hi ha molta altra gent que té fe que va veure la llista de les millors universitats i... a la primera sortia la nostra –una miqueta avariciosa, no? Però hi ha gent que té confiança en això, i altre gent que se'n vol anar, i no ho vol fer... pels horaris... gent que et ve i et pregunta què tal va la universitat, i no li mentiràs i li diràs “pos mira, és fantàstica”; i són uns horaris de merda i molta gent no s'apunta per això.

A7: Clar. Jo és que en aquest aspecte, a la Pompeu la veig una mica elitista. O sigui, tal qual, o sigui, si tu tens els diners i el temps per dedicar-t'hi cent per cent a la uni i que els teus pares et paguin la vida o els teus “qui sigui”, perfecte. Ja està, no passa re. Tu porta el tupper i tot el dia a la uni. Si tens una altra cosa a fer a la teva vida, a la Pompeu no vinguis. Vull dir, perquè ha de ser, com que “vale, els meus quatre anys de carrera o cinc o sis o els que durin”, és com una consagració.

(Algúriu)

A8: O sigui, jo, de deu persones que som a bàsquet, no segueixo jugant amb cap... a un esport... perquè és com, a part d'haver de venir cada dia, has de tenir una dedicació amb l'equip –bueno, com en qualsevol esport– i ningú no juga... o ni que sigui amb l'equip; potser feies una altra activitat que era pel teu interès i l'has de deixar fer. Inclús individual...

O6: Sobre lo que deia...

A8: *(Interrompent)* Bueno, li tocava a ell...

(Alguns somriuen)

O5: Sí, que per exemple a la nostra carrera sí que se'ns forma molt a nivell d'investigació, és a dir, si vols fer pràctiques d'investigació, un punt a favor de la Pompeu és que ens aporta moltes hores de pràctiques si volem. O sigui, podem fer fins a vint crèdits, jo crec, que és una quantitat... bona, digue-m'ho *aixís*. Però per altra banda...

A7: Nosaltres en tenim menys eh...

O5: Divuit?

A7: Nosaltres quinze...

O5: Mira, ho han baixat

A7: (*riu*)

O5: Però per altra banda, nosaltres sí que, aposta molt per la (*inintel·ligible*) és a dir, amb grups d'aquí de recerca i tal, però a nivell empresarial, o et busques tu la vida, o no en trobes. És a dir, dels què estem fent les pràctiques aquest anys, n'hi han dos que estem en pràctiques. Jo perquè vaig tenir l'ocasió de trobar una empresa i ho vaig fer. Però crec que ho haurien de propiciar-ho, perquè la nostra carrera, vulguis o no, no es tracta de fer només investigació, simplement han de tirar també pel món empresarial, vulguis o no. Les empreses no es quedaran sense clients, en aquest sentit, no és com Medicina, que vulguis o no acabaràs en un hospital... o sigui, ja m'entens.

(*Alguns participants riuen*)

O5: En aquest sentit, la nostra carrera té molts àmbits i està molt tancat als centres de recerca, i jo crec que s'hauria de revisar.

O6: No, jo vull tornar a lo de treballar o de fer un esport o el que sigui –jo he deixat un esport, però bueno, per temes de... lo que sigui, però tinc una amiga meva que no sé per què –suposo que és per fer diners, però– sempre intenta treballar en ferias i ... o sigui, sempre té el seu justificant i sempre li ha donat problemes per justificar una absència, o sigui, en plan “si és per feina, no t'ho accepto” o per exemple, no véns a aquest seminari que és obligatori i fins i tot amb el justificant de feina, els profes li fiquen un zero, com que la Pompeu no vol que treballis, o sigui, només dedica't a estudiar això i ja està.

Entrevistadora: Ja, sí, sí, cent per cent. I per exemple, els material que us poden penjar –o sigui, jo us vaig preguntant, perquè més o menys... això l'assistència... bueno, que vai preguntant. I per exemple, els materials que us penja el professorat, depenent de quin tipus de material, us

motiva o no? Per exemple, vull dir que si una persona penja un power súper llarg, doncs al final passeu i dieu “és que això ho puc fer a casa”. Per a vosaltres que seria òptim, amb aquests materials? Que us pengin apunts... no...?

A8: Sí que hi ha una professora que penja els powerpoints, però que decideix... *bueno* ens va com preguntar si els volíem al final de la classe, que es tradueix en dos dies més tard o quan ella vulgui, o al final de tot el curs. I llavors, nosaltres li hem preguntat “però, no els pots penjar abans de la classe?”, perquè, bueno, segons ella la gent no ve. Que bueno, és veritat, o sigui, si no t’ho cures, no vindré, o sigui vull veure què m’explicaràs. Però per altra banda hi ha professors que pengen tota la teoria abans, que tu te la pots mirar i pots no estar fent apunts... perquè de vegades estàs tota la classe mirant l’ordinador fent apunts i no t’enteres de res i no te n’adones. Però si te’ls has mirat abans, o ni que siguin cinc minuts abans... saps de què va, el profe t’ho explica i dius “*pos bien*”. Però... profes que t’ho posen després un powerpoint súper *cutre*... no sé...

O5: Jo dels materials que són tal qual lletra, prefereixo parlar amb el col·lega d’un any més, que em passi els apunts que són transcripció del... En aquest sentit, quan els powerpoints són lamentables, no cal anar a classe...

A4: Que jo he descobert aquests una cosa al YouTube, que es diu Osmosis i que són vídeos que expliquen totes les patologies que existeixen resumides, però en plan... vídeos de set minuts. Llavors, quan tens un *tochaco* d’un tema de deu fulls, et mires aquests vídeos –a part de què són resums, que et donen una idea general– jo crec que seria molt útil per a classe, els *profes*... però és que m’imagino que no ho coneixen... que no dic que els passin, però que ho pengin almenys abans de la classe i que ens diguin “això us ho mireu abans”, i si t’ho pots mirar al bus set minuts abans de la classe, vas amb una idea general, i ja, és que...

O9: Vale, doncs, sobre els materials penjats, a l’Aula Global, powerpoints i coses d’aquestes, jo puc... o sigui, jo puc entendre fins a cert punt que allà no ficaràs tota la teoria de l’aula i de més coses concretes, però almenys... moltes assignatures fa falta certa estructura i cert.... –també que entri pels ulls, per exemple, no pretenguis que em diguis que la teoria és un powerpoint blau, amb lletra Comic Sans groga. No. No cola.

(*Algun participant riu*)

A2: Sí, a mi el que em passa a vegades són els profes que no pengen el power directament. És com... et diuen al principi de curs “has de venir preparada a la classe més o menys”: vale, molt bé, jo me la puc preparar, però si no em penges res? Què he de fer? I després de la classe com

t'ho pengen? T'ho pengen un mes més tard. Llavors, ja és com... per molt que hagi anat a classe, no pots estudiar després i posar-ho al dia, sinó t'han penjat re. I després hi han els altres que et pengen "mireu-vos aquests articles, no sé què", articles que són privats, i què faràs? Pagaràs per veure l'article? No.

A4: I que el tema articles, depèn de l'assignatura, depenent de com ho plantegi em sembla súper bé, perquè poden ser útils, però realment, si et diuen "d'aquest article n'has de treure una discussió", o sigui que arribem a classe, entendre aquest article, perquè saber que diu això. Però, que et diguin, mirar-te aquest article, has de tenir temps, t'ho mires, i arribar a classe i que segueixi una classe de powerpoint de teoria, perquè he perdut temps llegint-me un article que no treballarem si només m'ha dit el títol a la classe?

O5: I parlant d'articles, jo vaig tenir un professor que *bueno*... o sigui, en general està com... que és com bastant bo en el seu àmbit, i... (*riu*) i em sembla com... o sigui, em sembla bé que digui "llegiu-vos aquest article si voleu intentar... i no sé què", però és com que es van patrocinant els seus propis articles de les classes.

(*Alguns participants riuen*)

O5: O sigui, estic fent una optativa que és amb el professor aquest, que ens té els seus *papers*, perquè ens diu... però entre ell i el seu company, que fan una part de l'assignatura, doncs es dediquen com a patrocinar el llibre de l'altre i és com... no ho trobo necessari, o sigui, no és com... no sé si us passa...

A7: Sí, o sigui. Jo... o sigui, anava a afegir que... o sigui ens estem queixant dels *powers* molt plens, però també és veritat que també hi ha *powers* molt buits. O sigui, potser hi han *powers* d'uns teixits allí, que dius "*vale?*". Imatges *sueltes* que dius "però això què és?" O sigui, en plan... O un peu de foto d'un *paper* que és súper petit que no pots... o sigui, vull dir que ni tanto ni tan poco, vull dir, en plan... a mi m'ha passat molt que això no m'ho miro, perquè és que no sé ni d'on ve. O una captura *suelta* d'un article que va llegir un dia pel matí, que és com... no sé... aquestes *diapos*...

O9: Val, en relació amb el tema de pujar articles i demés... o sigui, és un altre tipus de metodologia, no sé fins a quin punt més dinàmica i tal, però el problema [que] veig en les assignatures són –part de la teoria– són articles, molts cops no són ni tan sols *reviews*, que podien ser més divulgatius, o més... jo què sé, podrien agafar un tema i [dir] "és el que hi ha ara mateix sobre això"; no, són articles. D'aquest últim any o l'any passat... "s'ha descobert una proteïna, no sé què, que fa tal", *vale*, molt bé, una cosa súper específica que m'hauré d'*empollar*

per vomitar a l'examen i que a la gent que ve a la teva assignatura de l'any que ve, li fotràs una altra de la nova que han descobert, sense que la del meu any tingui més rellevància o... màgicament desapareix. O sigui, eh... no sé, o fiques temes rellevants... o no sé el plantejament...

O5: Llavors el típic professor que... t'està explicant, llavors ve una *diapo*, la salta, perquè no li sembla important explicar-ho, la salta, salta una altra, salta una altra i cada tres *diapos* torna a comentar. I et penjarà el mateix, és a dir: per què ens fas tenir en compte uns conceptes que no has explicat a classe i que no... llavors hauries de tenir...

A8: No... o el "això ja us ho mirareu vosaltres", una cosa que dius: "com que m'ho miraré jo?". I t'explica d'aquest tema el que més li agrada a ell, de vint coses, i es passa la *mitad* de la classe explicant tres. Però i les altres? També són importants. I t'exigeixen saber de tot. Però també tinc un profe que està molt bé, que amb això dels papers és zero lo seu, i inclús ha portat altra gent per explicar... o sigui, gent que sap més del seu tema, algo més concret i l'ha portat una hora a una classe i és què ha vingut tothom, i tothom escoltant-lo, inclús ningú estava apuntat de l'atenció que li... que li... o que et diuen *profes* "deixeu d'apuntar i després us ho passo tot". Quan tens un *profe* així és com "vindré a totes les teves classes".

A4: Que respecte les pràctiques també, que a mi em semblen molt bé, és un mètode de treball diferent, però ja que apostes per això i vols canviar-ho, fes-ho bé. O sigui, realment com diferenciar "o sigui, has d'aprendre a treballar amb un article", que és per exemple lo que fem a *Biodes* o a *Cinètica*, que *bueno*... tema de... i tal, i dius "vale, o sigui, m'estàs demanant que jo aprengui a treure informació d'aquí, vale". Que és molt diferent a donar-te un article, que sigui, en plan, que el tema formatiu provingui d'aquest article i... Després més coses. Eh... aquest any ens hem trobat un *profe*, que era molt bon *profe*, que t'explica, o sigui, la classe sense powerpoint ni res, a la pissarra fent l'índex, llavors acaba la classe i diu "però l'examen es basarà amb un powerpoint que us deixaré penjat": que dius, "per què si has fet lo complicat que és fer una bona docència?" No té sentit... i... què més...? no ho sé, se m'ha oblidat.

Entrevistadora: I creieu... *bueno*, o sigui, vosaltres al moment d'estudiar heu de recórrer molt a material extern? O sigui, és lo que entès pel què heu dit... o sigui, vídeos o... per exemple, molta gent de la vostra carrera va a acadèmies per superar certes assignatures o...?

A8: És que, almenys a Biologia Humana, el material per excel·lència és el ens han deixat altres anys, inclús...

Entrevistadora: *En plan* que no és una cosa que et mires de classe, sinó que és una cosa que...

A8: És que jo crec que si no tinguessis allò, moltes assignatures les suspendria, perquè agafes allò i tu fas apunts sobre allò, potser. O sigui... o sigui, jo m'imagino alguna assignatura, haver fet l'examen sense allò i dir... és que... no sé.

O9: I sobre el tema aquest que has comentat, dels apunts... o sigui, ja no tan sols que ens evidenciïn l'eficiència d'un professor, que els alumnes hagin de recórrer als apunts per aprovar; a vegades ens ha passat que als exàmens es repeteixen coses d'altres anys que no s'han explicat –o sigui, hi ha hagut una variació del temari, lo que sigui, i no s'ha explicat– i s'avalua això d'un altre any, i tu has de saber això, perquè ho has llegit a uns apunts, aleshores passa això: que com, gran part de la classe sap contestar la pregunta perquè ha llegit els apunts dels alumnes, a vegades passa que el que ha anat a classe no ha tirat d'apunts i no sap això perquè no hi és, ho acaba tenint malament, i aleshores dius “vaig a classe, que és difícil assabentar-me d'això amb els powerpoints de merda, i demés, o a casa meva, menys temps, més còmode, i a sobre ho faré amb...”

A4: *Bueno*, jo aquest any he estava... el trimestre passat vaig provar... perquè ja... els apunts comencen a ser horrorosos, o sigui, són molt totxos i no em donen la vida, llavors estava provant d'anar a classe i fer-me un resum a mesura que el profe parla, és a dir, el que diu el profe ho apunto més o menys... llavors em trobo primer que no tot el contingut important ho pregunten i després, es nota molt quan el profe realment sap del què està parlant o no, o té clara la idea que vol transmetre. Perquè és que hi ha classes on he sigut incapaç de.. o sigui prestant tota l'atenció del món, he sigut incapaç d'entendre què és lo que m'estava dient i m'he posat a llegir el powerpoint, perquè així més o menys tinc una idea... Clar, com vols fomentar que vagi a classe i que et faci cas del què tu dius, quan realment no estàs transmetent la idea.

O5: Jo, com tu comentaves abans, de l'acadèmia, jo tinc que molts companys que han evitat anar a classe i s'han dedicat a anar sis hores a l'acadèmia i se l'han tret [l'assignatura], vull dir, en aquest sentit, hi ha moltes classes que són totalment... innecessàries en aquest sentit, o que no t'aporten el que t'haurien d'aportar, perquè ho pots fer a casa, o en aquest cas a l'acadèmia.

O3: *Bueno*, jo, o sigui, estic súper d'acord amb això dels apunts d'altres anys que et permeten sobreviure una mica al carrer, i en concret, jo aquest segon trimestre de tercer, he fet l'assignatura d'Immunologia, que passava una mica això que deia abans *de què* està una mica súper desordenat i els temes, bueno, té relació el tema 2 amb el tema 15, i després torna enrera i és un caos. Llavors, m'he vist obligat a mirar vídeos d'un professor que va a la Univeristat de

Valladolid, per estructurar-me jo els conceptes, perquè ni amb els apunts ni res, o sigui, era impossible.

A7: Lo que és molt útil, però deixa molt dels professors, és estudiar en grup, o sigui, nosaltres ho fem molt.

Algú: Sí.

A7: *En plan*, anar a una sala i llavors un apunta a la pissarra, i llavors, com que jo m'he *enterat* d'un vint per cent, l'altre d'un vint per cent, l'altre d'un vint per cent i llavors si ho sumes tot...

(Algú murmura alguna cosa)

A7: No, no, o sigui, tal qual; és la clau. En plan, tu t'ho mires una mica a casa i dos dies abans de l'examen vas i comentes. Però... jo crec que és com molt més útil.

O9: *Bueno*, ara que el no.3 ha parlat d'Immuno, doncs...

(Algú riu)

O9: Doncs, m'ha vingut una altra cosa al cap, i és que a vegades passa que els professors vénen i són caps de departament; molts bons en lo seu, i de tots els temes, hi ha temes que el powerpoint és més normalet i amb més generalitats i tal, però n'hi ha un en concret que ressalta i *ahí* és tot súper específic i hi ha unes proteïnes concretes, no sé què, tal, i dius "val, ja queda evident que això és el que investigues tu i estàs orgullós de fer la investigació i tot genial, però després tot això m'ho preguntaràs a l'examen? Moltes vegades no queda clar fins a quin grau t'ho posen allà i mira "sé això i té", o com comentava abans el no.4 "doncs, és el que jo m'he trobat més a la meua vida. Doncs, toma, *pa tí*" o això com està al powerpoint serà rellevant per a l'examen o per al meu futur professional, doncs...

A4: I que, sobre la qüestió de... trobar *powerpoints* ben fets i *bueno*, una cosa súper útil per a tu, si estàs a classe amb el *powerpoint*, és que posen un *monigote* d'un xaval amb llibres, en plan, si hi ha alguna cosa important te l'has d'estudiar. Llavors, clar, et pots estudiar un munt de diapositives que quan tens això en amb vuitanta *diapos*, *pues* serveix com una tauleta –això també ho he fet abans, *en plan*, com estic a projectes i he fet una taula de resum del què s'ha dit. I ah! Una altra cosa és que no ens demanin fer, o sigui, de vegades a una assignatura ens diuen que això no són classes, i que després has de fer un treball sobre això amb diferents (*inintel·ligible*) i llavors seran classes (*inintel·ligible*). Que em sembla molt bé, perquè és com (*inintel·ligible*) o el que sigui, però que no siguin classes com... fonamentals, perquè si no ho

expliquen del tot bé, o si al final em retallaran la nota perquè no t'ho he explicat com tu vols o al final de la classe agafes això que és tan important, clar si tu li dones tanta importància a això i és tant important, doncs coi, fes tu la classe.

Entrevistadora: I per exemple, el fet *de què* hi hagi examen final us motiva a anar a classe o no? El fet de tenir un examen final, per tant, he d'aprendre tal temari i per exemple, si tinguéssiu només un treball, creieu que us desincentivaria o no?

A10: Jo crec que és necessari fer un examen, perquè al final és una operació necessària per a aprendre les coses; fent un treball també aprendràs molt, però aprendràs més lent i potser no aprendràs tant. Que potser també aprendràs molt amb metodologia i en aprendre com fer les coses, però també l'has orientat tu i hi ha coses que potser el *profe* volia que sapiguessis i que amb un treball tu no has tocat, perquè tu no has cregut que allò ho havies de tocar.

O6: Em... jo, per exemple, estic bastant en desacord amb ella (referint-se al participant no.10).

A7: Jo crec que és perquè és la nostra carrera.

O6: Sí, també potser.

A7: Perquè és molt més tècnica.

O6: Per exemple, una assignatura que hem tingut aquest trimestre passat, que et fa desenvolupar un projecte, i doncs, he anat a dues classes de les –no sé quantes n'hi havia– de teoria i és un projecte que suposa moltes hores, i realment he après molt doncs... pràcticament com utilitzar els programes i com fer.... com trobar coses que... o sigui, no te les expliquen a la teoria i les has d'aprendre tu, o per exemple, havies d'aprendre a interpretar les coses, i he notat com que he après no només a utilitzar un programa d'ordinador, sinó també a com controlar les coses. Llavors, quan arriba l'examen final, que era sobre la teoria, que era bàsicament com funcionava el programa, era com explicar com anava un programa d'ordinador, que realment no em semblava gens interessant, i com que tot lo que he après en aquesta assignatura ha sigut gràcies al projecte, llavors, a classe, va comentar al tutor, per exemple, que no trobava necessari fer un examen final, quan lo que has treballat i que has après es demostra amb una presentació final d'aquest projecte.

E11: *Bueno*, jo crec que en general, els exàmens de les assignatures que tenim es repeteixen sovint. Això què fa? Que molta gent s'estudia exàmens d'altres anys i no cal que s'estudii pròpiament el temari. Llavors, en relació a això una mica, de com de preparats sortim d'aquestes carreres... jo crec que a nivell teòric, surts tant preparat com tu vulguis sortir, perquè jo he

aprovat assignatures que no sé ni com les he aprovat, perquè jo no tinc base d'això. I després, bueno, crec que el tema de fer un examen és important a nivell *de què* has d'aprendre aquella teoria, sempre i quan l'examen sigui innovador i sigui representatiu, però el que jo crec que amb aquestes carreres, amb Biologia i Medicina si més no, que, és com que... com dir-ho? Et capen completament d'una actitud més reflexiva, no? És com molt memorístic tot, i no sé. Ha de tenir més pes tot això dels treballs, que l'examen teòric com a tal, perquè després no serveix per a re, perquè després l'examen es repeteix. Però, no sé.

A4: Que jo crec que el fet que hi hagi exàmens et motiva a estudiar i no a anar a classe. Perquè, o sigui, per exemple a la setmana pre-exàmens, que la gent no va a classe. Llavors, no vas perquè t'estan obligant a estudiar o com tu li vulguis dir, llavors no crec que el fet de fer un examen et posi pressió per anar a classe, sinó el contrari. I sobre els treballs, jo crec que és com aprens molt més. O sigui, no només aprens més, tot i que potser sí que és molt més lent, que crec, memoritzar, però és coneixement que retens i que realment saps aplicar, o sigui que no és una teoria buida que no has aplicat mai a relacionar... sinó que no sé fins a quin punt tenim el temps per a fer treballs per a tot el que hauríem d'assimilar. Llavors, que es valorin bé els treballs, però que si no volem fer una carrera de dotze anys...

(Alguns participants riuen)

A4: Doncs, s'ha d'estar mig compensat.

A8: Jo no estic d'acord amb ella (*referint-se a una participant*) i, però també li donaria més pes als treballs, perquè, per exemple, a primer, fem... a Medicina Integrada ho vam fer i almenys al meu curs a la gent li ha encantat. O sigui, li ha agradat molt fer-ho. Tot i que siguin quatre crèdits, a molta gent li agrada... o sigui, no li agrada, perquè presenta molts pocs crèdits per lo què tu li dediques, però està molt millor, i si després tu... o sigui, si ha de ser un tema que a tu t'ha de servir, o sigui, és fonamental, si el profe després t'explica i et deixa clares les coses, perquè tu potser has trobat una cosa que no és fiable i tu tampoc no ets aquí l'expert per anar buscant, perquè a més es creuen que trobaràs... no sé. Però, amb mi, o sigui jo valoro molt treballar en projectes i aprendre per projectes, no sé. Altres assignatures et surt una cosa que ja has buscat, jo per exemple, he estat a Bio i Media a a mateixa sala i que a Bio desconnectés de la classe en plan "això ja ho he fet. Ja ho he buscat jo i ja ho entès".

A2: Jo crec que l'examen, no és que et motivi a anar a classe, sinó és només, si el profe a l'examen realment pregunta el que ha dit a classe, hi aniràs. Si el profe segueix preguntat lo que pregunta tots els anys, doncs... et llegiràs els apunts, et mires tres exàmens i vas directament. I els treballs,

em sembla molt útil per aprendre, però han de ser treballs guiats, perquè hi ha moments que et diuen “fes aquest treball tu sol”, sense saber què és l’important, sense saber d’on treure la informació, i si no et guien i et diuen “vale, això és important, i t’estàs anant per les branques” tampoc saps realment què és l’important del tema i del treball que estàs fent.

A7: Jo el que anava a afegir és que crec que els percentatges han de ser corresponents, vull dir... per exemple, hi ha assignatures que el cent per cent és un examen: això és una tontería com una catedral. O sigui, no pot ser que la nota depengui de com tens aquell dia, que abans potser no has dormit, perquè és el quart [examen] i en portes tres ja. Vull dir: no. I després, jo també valoro molt els projectes, però a més, projectes que siguin reals, intentar-los portar fins al final, o sigui, si em dóna temps a fer una aplicació a nivell d’indústria, doncs per què no? O sigui, tipo... què he de fer al final? Treballar en una indústria, no? *Vale*, i si això vull treure-ho al mercat? Doncs, fins al final, vull dir, treballs de veritat. Llavors és quan aprens. *Vale*, et fots òsties, vas més lent, però a prens a *saco*.

O5: Llavors, el tema que... potser hi ha un projecte que és molt interessant, però després mires el pla docent i posa “vint per cent”.

A7: Clar. És que...

O5: I ja pots fer el projecte, saps? En comptes de dedicar-li les hores que podria dedicar-li, em centraré a estudiar. Que això no suposa que vagi a classe, perquè igualment les teòriques no seran adequades o no m’impartiran el que em preguntaran a l’examen, és a dir, és buscar un punt en el qual el projecte li donguis pes, li dediquis temps i llavors l’examen sigui com un premi per la gent que vol més nota o que de veritat li ha interessat del tot la teoria.

Entrevistadora: I per exemple, creieu que hi ha una relació entre assistir a classe i tenir més bones notes o no?

A7: No (*riu*). *Bueno*, no té per què. Hi ha gent que té una matrícula i no ha anat a classe. Jo tinc un amic.

Algú: Jo també.

O9: *Bueno*, sí, això, que no. Moltes vegades hi ha hagut assignatures que passo d’anar a classe perquè el professor, sincerament, no m’agradava com explicava... m’he buscat la vida i he tret més nota que certes assignatures que sí que he anat a classe, he fet una mica el que se suposava que havia de fer i *bueno*... potser no matrícula, però...

A4: Però és que depèn molt del *profe*, o sigui, no tant de tu. Sinó de... o sigui, si estic anant a classe i m'ho expliqués bé, tu a casa series més productiu i t'ho miraràs menys i per tant...

Entrevistadora: I per tant... vosaltres... la carrera està suposant un repte intel·lectual, o és una cosa que va passant i espereu que s'acabi... i *bueno*... vaig fent...?

O6: Eh... repte intel·lectual tampoc, vull dir, trobo que... lo que he vist és que... o sigui potser no tothom, però vist que la gent dedica les hores suficients, podria fer moltes carreres, però trobo que les carreres que es fan aquí són com molt complicades com perquè la gent es... trobo que... o sigui, no sé si és culpa de la Pompeu però és més de hores que la dificultat.

O9: Entre les hores, entre el que són els exàmens, que molts cops són de l'any anterior, d'apunts, del què sigui... la poca rellevància que se li dona de cara als projectes o als treballs... que són de temes que no vénen al cas... Al final per treure bona nota a la Pompeu el que he acabat descobrint és que és donar-te cops de cap cap a una paret fins que trenquis la paret o fins que et trenqui el cap.

(Algú riu)

E11: Més que repte intel·lectual, jo vaig una mica per aquesta línia... o sigui, jo crec que és més un repte de barallar-te amb tu mateixa constantment, o sigui, "això ho estàs fent perquè vols, o sigui, aguanta". O sigui, sigues perseverant, perquè al final l'exigència en controlar una situació d'estrès constant i portar aquesta dedicació cada dia... que no és que diguis "ai, mira, avui no he tingut tarda", però és que aquesta tarda has de fer un treball, has de començar a fer no sé què... és cada dia i això al final, no sé, és un repte a nivell de... Si més no, els estudiants de Campus Mar –no sé els de Ciutadella– tenim intel·ligència, una mica d'intel·ligència intrapersona, a nivell de poder portar una mica de control sobre les teves emocions, perquè no et queda una altra. Com he dit abans, els exàmens són fàcils d'aprovar, agafes exàmens d'altres anys... però el portar la dedicació cada dia, cada dia... això és el real repte, que té, jo crec.

A4: És més organitzar-te, potser.

E11: Sí.

O6: Voluntat.

Entrevistador: I ja per acabar, per tancar, què proposaríeu per millorar l'assistència a classe? Quins factors creieu que són els més importants?

A4: La docència.

O5: La dedicació del profe: que li agradi a explicar, és a dir que vulgui transmetre bé.

O1: Que t'indiqui els conceptes clau, perquè si vas a classe, acabes la classe i després no saps què mirar-te... és com, per això hi vas?

A7: I horaris sistemàtics. És que jo no sé qui guanya amb horaris no sistemàtics: els alumnes no, els *profes* tampoc, perquè no van a classe, perquè no saben ni que tenien classe i als de Secretaria els hi peta el cap...

(Alguns participants riuen)

A7: Vull dir, és que qui es beneficia de fer-ho difícil?

A8: Jo és que li diria al profe... per què poses la teva classe a les vuit del matí si hi ha gent que no pot arribar? O exàmens? I profes queixant-se també de “no, jo no vull fer la classe a aquesta hora, la vull fer més tard”.

A7: Jo no ho entenc. O sigui, per què? Perquè ho fan? És que mai ho sapigut...

A4: Jo tampoc... *(riu)*

O1: Qui els fa? *(en to irònic)*

A8: A nosaltres *(inintel·ligible)* i va ser *en plan* “jo no t’he dit que facis tu els horaris”. Em va mirar tothom i i va dir...

(Alguns participants riuen)

O9: Ja posats a millorar l’assistència, jo proposaria, bueno, lo que ha dit tothom, els horaris –no sé, una cosa *(inintel·ligible)*– que els docents siguin docents, o sigui, de res em serveix que siguis el millor en lo teu si no saps explicar, i l’únic bo a la teva assignatura potser és un xou puntual amb un cinturó...

(La classe esclata a riure)

O9: I... i una altra cosa... que el treball sigui reconegut com el que és, o sigui, no sé, tal i com està muntat, a Introducció a la Universitat es defineixen els crèdits com a unitats de treball de vint o vint-i-cinc hores cadascú, amb no sé quantes hores de dedicació a casa... doncs no sé, si està establert i és una unitat quantitativa, jo, al laboratori quan em surt un número, és aquest número... doncs el mateix.

(Alguns participants riuen)

O6: Hi ha una cosa... no sé si és per... em refereixo a la gent d'Erasmus, o sigui estic fent, per exemple, el tercer i quart de [...] Titular, que se suposa que a la nostra carrera se li dona molt anglès, i realment es fa... hem tingut assignatures en anglès, però per exemple, hem tingut classes on hi ve gent d'Erasmus, que són optatives i en teoria al pla docent posa que es fa en anglès, i es fan en català, i llavors... o... o sigui, això no crec que faciliti que la gent d'Erasmus que... –vale, si ve un noi de Portugal o italià o... encara pot entendre-ho i tal, però no facilita gents que quatre o cinc alumnes que han vingut d'Erasmus, doncs, assisteixin a classe. I fins i tot hi ha *profes* que se'ls critica, perquè fan la classe en anglès, algú li pregunta una cosa en català i després fan quaranta minuts en català. O sigui, no em sembla tan complicat, sobretot perquè al pla docent posa que en teoria es fa en anglès.

A10: Jo crec que hi hauria molta més assistència si es reduïssin les hores de classe, que és molt paradoxal, però hi hauria més assistència i aquestes hores, si les volen invertir en *algo*, que les inverteixin en el temps que hem de fer treballs.

O5: Portar més a la part pràctica: que els alumnes aprenguin més quan surtin de la carrera el que hauran de fer, no a nivell d'estar en una empresa, però tractar-ho més en un enfocament més pràctic. I per altra banda, tractar els alumnes de tu a tu, en el sentit que jo explico una cosa perquè tu l'entenguis, no l'explico perquè sí. Vull dir... que s'involucri.

Algú: Ja.

E11: Hi ha professors que tenim, jo crec que per exemple, el Pereira, el tipus de professor (*riu*) que no t'explica perquè ell vol que tu aprenguis, sinó pel fet del seu propi ego, o sigui de constatar "mira tot el que jo sé". I no sé, al final jo crec que una bona classe seria no fer la docència de manera obligatòria, que les beques [dels doctorants] no incloguessin això, perquè, no sé, t'ha d'agradar ensenyar, no qualsevol serveix per a ensenyar, no? Que et motivi el que faci, que no sigui jerarquitzat, ni paternalista, ni... que sigui més inclusiu, també un llenguatge més inclusiu, que tingui més en compte el tema del feminisme, i... *bueno*, això. I que convidi a la reflexió, és molt important.

O9: Bueno, o sigui, avalo tot el que has dit, o sigui, de comentar tot el que són els valors socials, com ara perspectiva de gènere, feminisme i... per exemple, hi ha certs professors on encara són presents els clixés masclistes, per exemple el metge i la infermera, en femení... no sé, per exemple, certs professors que ens vam mencionar que nosaltres som uns *machirulos*, i després, sobre el que comentaves que la docència no fos obligatòria (*referint-se al participant no. 11*) o sigui, més que tot, jo crec que és un problema *de què* les beques, o sigui n'hi ha molt poques,

són de competitivitat i a vegades no es mira que la beca, doncs... “vull aquesta beca perquè m’interessa el que hi ha a la beca i...” doncs, no “vull aquesta beca perquè és *lo que hay*”. O sigui, passa això, i a més a més, que... tot i que sigui així, com obligatòria, acceptar la docència... des del què dóna la beca, no sé, pots comentar que la docència sigui de qualitat, pots formar la persona... o sigui, es podrien fer les coses molt millor de com es fan, a tot hi ha plantejaments erronis, és que falla una cosa i falla l’altra.

A8: A mi, que ella deia coses del Pereira, que és el professor d’Anatomia... A nosaltres ens ha passat a Pràctiques, que anaves tu amb un llistat d’un full que et feia ell de coses i et donaven un model de plàstic i ho havies de trobar tu, *en plan* “busca-les tu”. I la gent va deixar d’anar a aquests seminaris perquè a sobre no passava ni llista, i els *profes* que hi havia no sabien ni què havien de fer de classe, ni què havíem fet nosaltres de classe, ni què no sabíem, o sea, hi havia seminaris que arribàvem i no tenien la informació que el *profe* pretenia explicar, i per això et quedés a casa teva, obres el llibre virtual, que ho busques, et troba la paraula i ja està.... o sea, és que no hi anava ningú, als seminaris aquests.

A7: O sigui, jo, afegiria... jo crec que s’ha de dedicar... igual que has de dedicar un pressupost, o sigui, perquè un professor que sigui punter en el seu àmbit, vagi a un congrés de no sé què súper important i em sembla perfecte, dedicar una part del pressupost a cursos de formació per [a] *profes*. Vull dir, perquè és que clar, estem dient “*vale*, vull classes pràctiques”. Clar, és que donar teoria és súper còmode, perquè és una cosa que jo em sé, l’explico i... o sigui, per donar classes pràctiques es necessita un docent que sàpiga fer classe, vull dir, els projectes que ens han agradat, per què han sigut? Perquè el *profe* no tenia vida, perquè és que vivia amb nosaltres. Vull dir, si el *profe* no està disposat a assumir això, jo és que *casi* prefereixo teoria, vull dir, *en plan*, *ojalá* el *profe* tingués les ganes i l’interès de donar-me classes pràctiques. Però per això, *pos* això: agafar el pressupost de la Pompeu i i dir “*vale*, aquests diners perquè te’n vagis a Suïssa a fer un viatge i aquests diners perquè vagis a un curset a donar classe”. I és igual d’important les dues coses.

O5: Remarcant lo que ha dit ell abans i fent referència al que ha dit ella (*referint-se als participants 9 i 11*), els professors han de tractar l’alumne amb respecte i no tractar-lo de superioritat ni... amb un llenguatge que a l’alumne li pot semblar malament. I en referència a això, un exemple que vull posar és l’assignatura que estic fent ara, el professor el primer dia va preguntar als alumnes quin era el límit que creien els alumnes que havia de ser en l’assistència a classe, per poder valorar-ho, és a dir, que poguessin no anar a examen amb la condició que estiguessin atents i escoltessin. Vulguis o no, si el professor pregunta a l’alumne, generes com

una interacció amb l'alumne i veus que el professor s'interessa, d'aquesta manera, les classes s'han mantingut amb el mateix nombre d'alumnes que el primer dia. Que són gestos que al professor no li costa res i fomenten la cohesió de grup, fas que l'assistència pugi.

O9: *Vale*, doncs, relacionat amb el que s'ha dit sobre el tema dels professors, de què realment amb els que et motives són professors que no passen de mi, el que... se'm planteja una cosa i és que potser d'aquí surtin idees per fer un canvi, perquè els alumnes deixin de tenir una part d'aquest *marrón*, però també cal reconèixer el que és la feina docent i tot això, o sigui, garantir que els professors estiguin totes les hores que han d'estar, un treball vocacional, un treball que realment cal tota aquesta dedicació, però que igual que es pot destinar part del pressupost per a l'Erasmus, perquè els profes rebin formació, també s'hauria per reconèixer amb bons sous els professors com a professionals de la docència, tot i que sembli redundant... o sigui... sobretot els de seminaris i pràctiques, que són gent estan fent el doctorat, que s'agafa la docència molts cops *ahí "ale! Explica esto y además cosas que yo no he dicho ni vienen en la teoría"* i no cobren res per fer la docència, o sigui, cobren els mateixos diners de la beca, els mil euros de merda d'estar explotat *ahí* com a doctorants, igual que es paga, tot i que és poc, igual que es paga a un docent de primària o secundària i tal, doncs aquests professors també reivindicar el que és seu.

Entrevistadora: *Vale, bueno*, algú té alguna cosa més a dir?

O5: Sí, i igual que nosaltres som alumnes, els professors han *set* alumnes abans.

Entrevistadora: *Vale*, doncs, moltes gràcies per venir. Espero que us hagueu sentit còmodes i tot, i bueno, qui falti per entregar, emleneu i... Moltes gràcies!

(El grup de discussió s'acaba i els entrevistadors agraeixen l'assistència als participants mentre acaben d'omplir els formularis.)